

CZTEROLATEK

Planeta dzieci

przewodnik metodyczny

2

CZTEROLATEK

Planeta dzieci

przewodnik metodyczny

2

Autorki: **Marlena Szelał, Gabriela Lipińska**

Opowiadania o wartościach: **Marlena Szelał**

Opisy wartości: **Anna Pietrzak**

Kącik Dobrego Startu: **prof. Marta Bogdanowicz, Emilia Link-Dratkowska,**

Katarzyna Hanna Tatol, (piosenki) **Maria Zofia Tomaszewska**

Zabawy z kodowaniem: **Wioletta Matusiak**

Ćwiczenia gimnastyczne: **Zofia Makowska**

Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne oświadczają, że podjęły starania mające na celu dotarcie do właścicieli i dysponentów praw autorskich wszystkich zamieszczonych utworów. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, przytaczając w celach dydaktycznych utwory lub fragmenty, postępują zgodnie z art. 27¹⁾ ustawy o prawie autorskim. Jednocześnie Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne oświadczają, że są jedynym podmiotem właściwym do kontaktu autorów tych utworów lub innych podmiotów uprawnionych w wypadkach, w których twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia.

© Copyright by Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne

Warszawa 2020

Wydanie I (2020)

ISBN: 978-83-02-18706-3 (część 2.)

ISBN: 978-83-02-18707-0 (całość)

Opracowanie merytoryczne i redakcyjne: **Marta Jaszczuk**

Redakcja językowa: **Izabella Jastrzębska-Okon** (tygodnie 21.–30.),

Jolanta Kucharska (tygodnie 31.–40.)

Redakcja techniczna: **Maria Kaszkowiak**

Projekt okładki: **Joanna Plakiewicz**

Zdjęcia na okładce: (dzieci) FamVeld/Shutterstock.com,

(ślimaki z plasteliny) Vorobyeva/Shutterstock.com, (laptop) Goran Bogicevic/

Shutterstock.com, (papierowy samolot) Kerkpun/iStock/Getty Images

Projekt graficzny: **Paweł Pawiński, Agnieszka Wagner**

Skład i łamanie: **Illustris-Fotoserwis**

QR Code (kod QR) to zarejestrowany znak towarowy DENSO WAVE INCORPORATED.

Odczytanie kodu QR wymaga urządzenia z zainstalowaną aplikacją do odczytywania kodów QR, obsługującą co najmniej kody w wersji czwartej, oraz aparatu o minimalnej rozdzielczości 5 Mpix.

Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne Spółka Akcyjna

00-807 Warszawa, Aleje Jerozolimskie 96

KRS: 0000595068

Tel.: 22 576 25 00

Infolinia: 801 220 555

www.wsip.pl

Druk i oprawa: Drukarnia POZKAL Sp. z o.o., Inowrocław

Publikacja, którą nabyłeś, jest dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, abyś przestrzegał praw, jakie im przysługują. Jej zawartość możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym. Ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A kopiując jej część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Spis treści

Piosenki	5
Jak korzystać z przewodnika	6
Ogólny rozkład materiału	8

ODPOWIEDZIALNOŚĆ

XXI Siły przyrody

1. Poznajemy przyjaźń	12
2. Woda wokół nas	16
3. Właściwości wody	20
4. Maluję muzykę klasyczną – jestem duszą artystyczną!	24
5. Tajemnice powietrza	28

XXII Cztery żywioły

1. Rozmawiamy o odpowiedzialności	31
2. Historia ognia, czyli skąd wziął się ogień?... ..	35
3. Siła żywiołów	38
4. Oblicza czterech żywiołów	41
5. Zabawy w piasku, glinie i ziemi	44

OSZCZĘDNOŚĆ

XXIII Wielka wyprawa

1. Poznajemy oszczędność	48
2. Co jeździ, co lata?	50
3. Wyruszamy w podróż... ..	53
4. Statki płyną w dal	56
5. Lecimy samolotem	60

XXIV Nasze podróże

1. Rozmawiamy o oszczędzaniu.....	63
2. Egzotyczne owoce	67
3. Zwierzęta świata	71
4. Afrykańskie rytmy	74
5. Mamy uśmiechnięte miny, bo zrobimy dziś pingwiny	77

DOCIEKLIWOŚĆ

XXV Mali odkrywcy

1. Poznajemy dociekliwość	82
2. Nasze zmysły	86
3. Tajemnice naszego ciała	89
4. Wyginam swoje ciało... ..	92
5. Dzisiaj będą nowe czary, zrobię sobie okulary!	95

XXVI Tajemnice świata

1. Rozmawiamy o dociekliwości	98
2. Poznajemy kosmos	102
3. Gwiazdozbiory	105
4. Ufoludki	109
5. Rakieta do gwiazd	112

SZCZEROŚĆ

XXVII Nadchodzi wiosna

1. Poznajemy szczerowość	116
2. Kiedy topnieją śniegi... ..	120
3. „W marcu jak w garncu”	124
4. Taniec dla wiosny	127
5. Suknia pani Wiosny	130

XXVIII Wiosna tuż-tuż

1. Rozmawiamy o szczerowości	132
2. Wiosna na wsi	135
3. Zwierzęta na wsi	138
4. Co robi na wsi świnka, zaśpiewa każda dziecinka	141
5. Krowy i krowki	143

TRADYCJA

XXIX Święta, święta, biją dzwony

1. Poznajemy tradycję	148
2. Przygotowania do świąt	151
3. Kolorowe pisanki	154
4. Wielkanocna piosenka	157
5. Co znajdę pod skorupką?	161

XXX Wielkanoc

1. Rozmawiamy o tradycji	164
2. Wielkanocne tradycje	168
3. Zbieramy jajka	172
4. Zając z czekolady	174
5. Wielkanocne kurczaki	176

WIARA W SIEBIE

XXXI Z kulturą za pan brat

1. Poznajemy wiarę we własne siły	180
2. W świecie filmu	183
3. W teatrze	187

4. Balet i opera nasze serca na teatr otwiera	190
5. Zabawa w teatr	193

XXXII Jestem kulturalny

1. Rozmawiamy o wierze we własne siły ...	196
2. Co to są dobre maniery?	200
3. Klub Przyjaciół Przyrody	203
4. Grzeczne słówka	206
5. Medal za dobre maniery	208

MĄDROŚĆ

XXXIII Książka – mój przyjaciel

1. Poznajemy mądrość	212
2. Co wiemy o książkach?	216
3. Biblioteka – dom książek.	220
4. Książki z nutami	222
5. Sensoryczne książeczki	225

XXXIV Bajki, baśnie, legendy

1. Rozmawiamy o mądrości	228
2. Moja ulubiona bajka	232
3. W księgarni	236
4. Co tworzy nastrój opowieści?	238
5. Moja książka	240

RODZINA

XXXV Rodzina razem się trzyma

1. Poznajemy rodzinę	244
2. W rodzinie siła	247
3. Bukiety dla mamy	250
4. Taniec dla mamy	253
5. Upominek dla mamy	257

XXXVI Ja i moi bliscy

1. Rozmawiamy o rodzinie	260
2. Rodzina razem się trzyma	264
3. Moja rodzina	267

4. Śpiewamy dla taty	269
5. Upominek dla taty	272

TOLERANCJA

XXXVII Lato – czas zabawy

1. Poznajemy tolerancję	276
2. Co niesie dla nas lato?	279
3. Witamy lato!	281
4. Zabawy z latem	283
5. Letnie kwiaty	287

XXXVIII Kolorowe lato

1. Rozmawiamy o tolerancji	290
2. Lato na łące	294
3. Pszczoły – przyjaciele przyrody	297
4. Przedszkolaki naśladowują, jak zwierzęta koncertują.	299
5. Kropki dla biedronki	302

ZAUFANIE

XXXIX Żegnamy przedszkole

1. Poznajemy zaufanie	306
2. Pomysły na letnie zabawy	310
3. Babki, wiaderka, łopatki... ..	314
4. Z kolegami pod trzepakiem	316
5. Lody dla ochłody	319

XL Do widzenia!

1. Rozmawiamy o zaufaniu	322
2. W oczekiwaniu na wakacje... ..	326
3. Letnie krajobrazy	330
4. Zabawy z chustą	333
5. Wakacyjne pocztówki	336

Już wkrótce wakacje – inscenizacja z okazji

zakończenia roku przedszkolnego	341
Angielski – słowniczek	343

Planeta dzieci

śł. Karolina Karamuz, muz. Dominika Dulny

Na planetę dzieci wszystkich zapraszamy!
Na planecie dzieci serdecznie witamy!

Kocham, lubię, szanuję,
mówię: „proszę”, „przepraszam”, „dziękuję”,
„dzień dobry” i „do widzenia” –
magicznymi słowami świat zmieniam!

Ref.: Koleżanko i kolego, kto z was zrobił coś dobrego?
Zapraszamy do klaskania w odpowiedzi na pytania!
Kto śniadanie grzecznie zjadał? *Klask, klask!*
Na pytania odpowiadał? *Klask, klask!*
Kto posegregował śmieci? *Klask, klask!*
Ten jest przyjacielem dzieci!

Sprzątam zawsze po dobrej zabawie,
lubię wiedzieć, co piszczy w trawie.
Szanuję ludzi, zwierzęta, przyrodę,
zmienić świat na lepsze dziś mogę!

Ref.: Koleżanko i kolego, kto z was zrobił coś dobrego?
Zapraszamy do skakania w odpowiedzi na pytania!
Kto dziś rano nie grymasił? *Hop, hop!*
Kto, wychodząc, światło gasił? *Hop, hop!*
Kto się dzielił zabawkami? *Hop, hop!*
Ten niech zawsze będzie z nami!

Cisza

śł. Urszula Kamińska, muz. Jerzy Ostrowski

Zapraszamy teraz ciszę,
niech nas lekko ukotysze.
W ciszy słysząc, jak wiatr śpiewa
i jak pięknie szumią drzewa.

Sprzątamy

śł. Urszula Kamińska, muz. Jerzy Ostrowski

Już zabawy nadszedł koniec.
Żegnaj, Panie Bałaganie!
Każda rzecz ma swoje miejsce,
niech szybciotko wraca na nie!

Ref.: Każdy z nas dwie ręce ma,
posprzątamy tu raz-dwa.
Będzie czysto i wspaniale!
Na swe miejsce na regale
wrócą klocki, kredki, lale.

Drodzy Nauczyciele!

Dziękujemy za wybór cyklu **Planeta dzieci**, zbudowanego wokół idei **wychowania przez wartości** – codziennego wspierania rozwoju dziecka, umożliwiania mu odkrywania własnych możliwości, sensu działania oraz gromadzenia doświadczeń na drodze prowadzącej do prawdy, dobra i piękna.

W **Planecie dzieci** zwróciliśmy szczególną uwagę na nauczanie wielozmysłowe – częścią cyklu jest nowy program wspomagania rozwoju psychoruchowego dzieci, bazujący na cenionej **Metodzie Dobrego Startu** autorstwa profesor Marty Bogdanowicz.

Treści wspierające rozwój myślenia matematycznego oparto na koncepcji wczesnej matematyzacji, a propozycje **zabaw w kodowanie** w przemyślany i uporządkowany sposób kształtują umiejętność logicznego myślenia.

Scenariusze zamieszczone w *Przewodnikach metodycznych* stanowią bank pomysłów na atrakcyjne zajęcia z przedszkolakami każdego dnia od początku września do końca czerwca. Nie muszą być realizowane w całości: zachęcamy Państwa do dobierania scenariuszy poszczególnych zabaw z uwzględnieniem potrzeb i możliwości dzieci w danej grupie przedszkolnej.

● **Organizacja treści** – tematy tygodni w cyklu **Planeta dzieci** są takie same we wszystkich grupach wiekowych, co ułatwia pracę z grupami zróżnicowanymi wiekowo. Propozycje scenariuszy zajęć każdego dnia są skupione wokół aktywności wiodącej, która w danym dniu dominiuje nad pozostałymi:

- poniedziałek: aktywność społeczno-emocjonalna,
- wtorek: aktywność językowa,
- środa: aktywność matematyczno-przyrodnicza,
- czwartek: aktywność muzyczno-ruchowa,
- piątek: aktywność plastyczno-techniczna.

● **Cele ogólne** wymienione w scenariuszu zajęć dziennych nawiązują do aktywności wiodącej i zawierają cele poznawczy (dydaktyczny), kształtujący i wychowawczy.

● **Propozycje zapisu w dzienniku** z odniesieniami do podstawy programowej podzielono na 3 części – poranną, środkową i popołudniową. Nauczyciel może modyfikować zapisy w zależności od realizowanych treści. Zachęcamy także do skorzystania z propozycji skróconych zapisów w dzienniku zamieszczonych w Klubie Nauczyciela [Ucze.pl](https://ucze.pl) → ucze.pl

● **Wykaz środków dydaktycznych** zawiera wszystkie pomoce niezbędne do realizowania zajęć dziennych. Dodatkowo środki dydaktyczne potrzebne do przeprowadzenia każdej zabawy wymieniono na końcu jej opisu.

W scenariuszach zajęć wybrane propozycje oznaczono piktogramami:

Wartości – scenariusze zajęć przez dwa kolejne tygodnie skupiają się wokół jednej wartości. Wstęp do tematu zamieszczono na stronach otwierających w przewodniku (wraz z propozycją zabawy wprowadzającej – aktywności grupowej) oraz na kartach pracy (z propozycją aktywności indywidualnej). W przewodniku co dwa tygodnie zamieszczono także opowiadanie nawiązujące do wartości – zajęcia te są wyróżnione pomarańczowym poddrukami.

Kącik Dobrego Startu pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz – scenariusze zajęć oparte na Metodzie Dobrego Startu. Podczas zajęć dzieci korzystają ze wzorów i kart zamieszczonych w *Wyprawce na dobry start*.

Zabawa z kodowaniem – scenariusze zajęć wspierających myślenie matematyczne, doskonały wstęp do zajęć z programowania na kolejnym etapie edukacyjnym. Co dwa tygodnie nauczyciel dostaje propozycję zajęć, których poziom trudności może modyfikować i dostosowywać do możliwości grupy.

Scenariusze zajęć z wykorzystaniem języka angielskiego – propozycje zabaw i aktywności, podczas których można w naturalny sposób wprowadzić proste słownictwo języka angielskiego.

Zajęcia ruchowe – zestawy ćwiczeń o narastającym stopniu trudności powiązane tematycznie z treściami realizowanymi w danym tygodniu.

Doświadczenia i eksperymenty – propozycje scenariuszy zabaw, których celem jest zapoznanie dzieci z podstawowymi zjawiskami przyrodniczymi oraz kształtowanie umiejętności myślenia przyczynowo-skutkowego.

Scenariusze z elementami metody projektu – propozycje zajęć uwzględniających pracę w grupach, wspólne poznawanie tematu i prezentowanie swojej wiedzy z wykorzystaniem różnych technik plastycznych i technicznych.

W scenariuszach szarym poddrukami oznaczono propozycje zajęć dla dzieci młodszych – ułatwienie dla nauczycieli grup zróżnicowanych wiekowo.

W zestawie przewodników dla każdej grupy wiekowej zamieszczono cztery **scenariusze przedstawień teatralnych**: jesienny, świąteczny, z okazji dnia babci i dziadka, oraz na zakończenie roku przedszkolnego. Zaproponowane dialogi i wypowiedzi aktorów umożliwiają dostosowanie scenariuszy do liczby dzieci w grupie.

→ [uczę.pl](#) **Listy do rodziców** do pobrania z Klubu Nauczyciela Uczę.pl – cotygodniowe podsumowanie realizowanych treści i kształtowanych umiejętności wraz z propozycją zabaw i aktywności domowych. Forma listów umożliwia ich modyfikowanie, a następnie drukowanie lub wysłanie pocztą elektroniczną do rodziców lub opiekunów przedszkolaków.

→ [uczę.pl](#) **Zapis nutowy piosenek** do pobrania z Klubu Nauczyciela Uczę.pl, który umożliwia samodzielne odtworzenie przez nauczyciela akompaniamentów do piosenek na pianinie lub gitarze.

Multiplaneta do pobrania z Klubu Nauczyciela Uczę.pl – aplikacja multimedialna dla nauczycieli, a w niej: elektroniczne wersje **Kart pracy**, elektroniczne wersje wzorów z **Kącika Dobrego Startu** oraz animacje prezentujące sposób ich kreślenia w rytm piosenki, aplikacja **Kodowanie**, aplikacja **Tablica, słuchowiska o wartościach**, multimedialne ćwiczenia dla dzieci nawiązujące do tematów tygodniowych w cyklu, **Planeta dzieci** – piosenka z zabawą.

Ogólny rozkład materiału

	Numer tygodnia i dnia	Temat tygodnia i dnia	Numer tygodnia i dnia	Temat tygodnia i dnia
LUTY	ODPOWIEDZIALNOŚĆ			
	XXI	Sity przyrody	XXII	Cztery żywioły
	1	Poznajemy odpowiedzialność	1	Rozmawiamy o odpowiedzialności
	2	Woda wokół nas	2	Historia ognia, czyli skąd wziął się ogień?
	3	Właściwości wody	3	Siła żywiołów
	4	Maluję muzykę klasyczną – jestem duszą artystyczną!	4	Oblicza czterech żywiołów
	5	Tajemnice powietrza	5	Zabawy w piasku, glinie i ziemi
	OSZCZĘDNOŚĆ			
	XXIII	Wielka wyprawa	XXIV	Nasze podróże
	1	Poznajemy oszczędność	1	Rozmawiamy o oszczędzaniu
	2	Co jeździ, co lata?	2	Egzotyczne owoce
	3	Wyruszamy w podróż...	3	Zwierzęta świata
	4	Statki płyną w dal	4	Afrykańskie rytmy
	5	Lecimy samolotem	5	Mamy uśmiechnięte miny, bo zrobimy dziś pingwiny
	MARZEC	DOCIEKLIWOŚĆ		
XXV		Mali odkrywcy	XXVI	Tajemnice świata
1		Poznajemy dociekliwość	1	Rozmawiamy o dociekliwości
2		Nasze zmysły	2	Poznajemy kosmos
3		Tajemnice naszego ciała	3	Gwiazdozbiory
4		Wyginam swoje ciało...	4	Ufoludki
5		Dzisiaj będą nowe czary, zrobię sobie okulary!	5	Rakietą do gwiazd
SZCZEROŚĆ				
XXVII		Nadchodzi wiosna	XXVIII	Wiosna tuż-tuż
1		Poznajemy szczerłość	1	Rozmawiamy o szczerłości
2		Kiedy topnieją śniegi...	2	Wiosna na wsi
3		„W marcu jak w garncu”	3	Zwierzęta na wsi
4		Taniec dla wiosny	4	Co robi na wsi świnka, zaśpiewa każda dziecinka
5		Suknia pani Wiosny	5	Krowy i krowki

	Numer tygodnia i dnia	Temat tygodnia i dnia	Numer tygodnia i dnia	Temat tygodnia i dnia
KWIECIEŃ	TRADYCJA			
	XXIX	Święta, święta, biją dzwony	XXX	Wielkanoc
	1	Poznajemy tradycję	1	Rozmawiamy o tradycji
	2	Przygotowania do świąt	2	Wielkanocne tradycje
	3	Kolorowe pisanki	3	Zbieramy jajka
	4	Wielkanocna piosenka	4	Zając z czekolady
	5	Co znajdę pod skorupką?	5	Wielkanocne kurczaki
	WIARA W SIEBIE			
	XXXI	Z kulturą za pan brat	XXXII	Jestem kulturalny
	1	Poznajemy wiarę we własne siły	1	Rozmawiamy o wierze we własne siły
	2	W świecie filmu	2	Co to są dobre maniere?
	3	W teatrze	3	Klub Przyjaciół Przyrody
	4	Balet i opera nasze serca na teatr otwiera	4	Grzeczne słówka
	5	Zabawa w teatr	5	Medal za dobre maniere
	MAJ	MĄDROŚĆ		
XXXIII		Książka – mój przyjaciel	XXXIV	Baśnie, bajki, legendy
1		Poznajemy mądrość	1	Rozmawiamy o mądrości
2		Co wiemy o książkach?	2	Moja ulubiona bajka
3		Biblioteka – dom książek	3	W księgarni
4		Książki z nutami	4	Co tworzy nastrój opowieści?
5		Sensoryczne książeczki	5	Moja książka
RODZINA				
XXXV		Rodzina razem się trzyma	XXXVI	Ja i moi bliscy
1		Poznajemy rodzinę	1	Rozmawiamy o rodzinie
2		W rodzinie siła	2	Rodzina razem się trzyma
3		Bukiety dla mamy	3	Moja rodzina
4		Taniec dla mamy	4	Śpiewamy dla taty
5		Upominek dla mamy	5	Upominek dla taty

	Numer tygodnia i dnia	Temat tygodnia i dnia	Numer tygodnia i dnia	Temat tygodnia i dnia
CZERWIEC	TOLERANCJA			
	XXXVII	Lato – czas zabawy	XXXVIII	Kolorowe lato
	1	Poznajemy tolerancję	1	Rozmawiamy o tolerancji
	2	Co niesie dla nas lato?	2	Lato na łące
	3	Witamy lato!	3	Pszczoły – przyjaciele przyrody
	4	Zabawy z latem	4	Przedszkolaki naśladowują, jak zwierzęta koncertują
	5	Letnie kwiaty	5	Kropki dla biedronki
	ZAUFANIE			
	XXXIX	Żegnamy przedszkole	XL	Do widzenia!
	1	Poznajemy zaufanie	1	Rozmawiamy o zaufaniu
	2	Pomysły na letnie zabawy	2	W oczekiwaniu na wakacje...
	3	Babki, wiaderka, łopatki...	3	Letnie krajobrazy
	4	Z kolegami pod trzepakiem	4	Zabawy z chustą
	5	Lody dla ochłody	5	Wakacyjne pocztówki

Objaśnienia skrótów użytych w przewodniku

N. – Nauczyciel

KP – Karty pracy

W – Wyprawka

KDS – Kącik Dobrego Startu

CD – płyta Nauczyciela

ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Odpowiedzialność to obowiązek odpowiadania za swoje czyny oraz ponoszenia konsekwencji – może być związany z dbaniem o siebie, o kogoś lub coś. Osoba odpowiedzialna stara się przestrzegać zasad zachowania i wypełniać swoje zobowiązania oraz troszczy się o osoby i rzeczy, które zostały jej powierzone.

Zajęcia z dziećmi poruszające kwestię odpowiedzialności powinny opierać się na konkretach. Mogą one obejmować między innymi:

- omawianie historyjek obrazkowych, w których występują osoby zachowujące się odpowiedzialnie i nieodpowiedzialnie;
- czytanie baśni i opowiadań, podkreślanie różnic w postępowaniu pomiędzy postaciami odpowiedzialnymi i nieodpowiedzialnymi;
- odgrywanie przez dzieci przygotowanych wcześniej scenek, a następnie ich objaśnianie;
- prezentowanie odpowiedzialności za pomocą dwóch kukiełek lub pluszowych zabawek, które same opowiadają o swoich zachowaniach;
- przypominanie dzieciom ich własnych odpowiedzialnych i nieodpowiedzialnych zachowań.

Szczególnym rodzajem odpowiedzialności jest odpowiedzialność za naszą planetę, Ziemię. To pojęcie może być dla dzieci zbyt abstrakcyjne, dlatego warto im uświadomić, że ich dom, przedszkole, ulica czy plac zabaw również są częściami Ziemi. Można także pokazać dzieciom zdjęcie naszej planety i powiedzieć, co się może wydarzyć, jeśli nie będziemy o nią dbać. Dobrze jest wyjaśnić dzieciom, w jaki sposób same mogą przyczynić się do jej ochrony.

Zabawa wprowadzająca

N. siedzi z dziećmi w kręgu. Pokazuje im kolejno dwa rodzaje zdjęć lub obrazków: takie, które przedstawiają zadbane krajobraz (las, przejrzysta woda, czyste niebo, sprzątnięta ulica) i takie, na których widać zniszczenia lub zanieczyszczenia (wycięty lub spalony las, brudna woda z pływającymi po niej śmieciami, dym z kominów fabrycznych na tle nieba, zaśmiecona ulica). Pyta dzieci, czy dane zdjęcie przedstawia miejsce zadbane, czy wręcz przeciwnie oraz co można zrobić, żeby naprawić wyrządzone szkody (jeśli zdjęcie przedstawia np. zniszczony krajobraz). Dzieci kolejno odpowiadają. N. tłumaczy przedszkolakom, że wszyscy ludzie są odpowiedzialni za swoją planetę. Jedna osoba nie potrafiłaby zadbać o całą Ziemię, ale można się podzielić zadaniami: niech każdy zadba o miejsce, w którym mieszka. Na koniec N. pokazuje dzieciom zdjęcie Ziemi lub Ziemię wyciętą z papieru. Tnie ją na tyle kawałków, ile jest osób w grupie, następnie rozdaje każdemu po jednym kawałku i mówi: *Pamiętaj, dbaj o swoją planetę.*

Tydzień XXI

Siły przyrody

1. Poznajemy przyjaźń

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie nowej wartości „odpowiedzialność”, uświadamianie dzieciom sytuacji, w których trzeba być odpowiedzialnym; rozwijanie umiejętności komunikacyjnych u dzieci; rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego; rozwijanie empatii i pozytywnych cech charakteru

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna. I.6, I.7, III.2, III.4
2. Zestaw ćwiczeń porannych nr II. I.5, III.8
3. „Myjemy ręce” – zabawa dydaktyczna. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, III.8

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „odpowiedzialność” – słuchanie opowiadania G. Lipińskiej „Dyżurny”, wyjaśnienie znaczenia pojęcia „odpowiedzialność”. III.6, III.7, III.8, IV.2, IV.5
5. „Ze mną jesteś bezpieczny” – zabawa ruchowa na podstawie metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne. I.5, III.5, III.7
6. Praca z **KP2.1** – uwalnianie wiadomości o oszczędzaniu wody, wskazywanie zachowania właściwego i nieodpowiedniego podczas korzystania z wody w łazience. „Dlaczego trzeba oszczędzać wodę?” – eksperyment w łazience. III.7, IV.2, IV.5
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na świeżym powietrzu, rozmowa o odpowiedzialności za przedmioty, które dzieci zabierają ze sobą, gdy idą pobawić się w ogrodzie. I.2, I.4, I.5, III.8

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co by było gdyby?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Odpowiedzialny kolega” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwoju społeczno-moralnego. II.8, IV.2, III.6
9. „Odpowiedzialne zawody” – zabawa tematyczna z wykorzystaniem ilustracji. „Nie chcę cię znać” – zabawa integracyjna ze śpiewem. II.3, IV.2
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań. I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: woreczki gimnastyczne, tamburyn, miska z wodą, ręcznik, mydło w płynie, **KP2**, przezroczysty kubek, ilustracje przedstawiające sytuacje, które mogą być niebezpieczne i wymagają interwencji odpowiedzialnego kolegi/koleżanki, ilustracje przedstawicieli następujących zawodów: lekarza, pielęgniarki, nauczyciela, policjanta, strażaka, żołnierza, kolorowanki powiązane tematycznie z zawodami, frotki lub wstążki

I CZĘŚĆ DNIA

● Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

● **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.** W pierwszym tygodniu dzieci recytują rymowaną, wykonując jednocześnie przypisane słowom gesty. W kolejnych dniach N. może poprosić dzieci, aby wymyśliły do rymowanki dowolną melodię. Melodia ta może towarzyszyć powitance każdego dnia. Można też rozwijać kreatywność dzieci, zachęcając każdego dnia inne dziecko, aby zaśpiewało rymowaną według własnej melodii.

Witam ciebie, witam was!

Marlena Szeląg

Koleżanko, witam ciebie,
mój kolego, kłaniam się.
Powitania mamy czas,
witam ciebie, witam was!

Dzieci machają do siebie nawzajem.

Kłaniają się.

Łapią się za ręce, maszerują po obwodzie koła.

Maszerują po obwodzie koła, stają i na słowo „was” podnoszą złączone ręce do góry i je opuszczają, tworząc wspólny ułkon.

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 11.

– „Uciekaj! Powódź!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. N. układa na podłodze woreczki-*kamienie* – daleko jeden od drugiego. Dzieci przy dźwiękach tambury na poruszają się w sposób wskazany przez N. Na hasło: *Powódź!* – dzieci szybko kucają nad dowolnym woreczkiem – chronią się przed powodzią na swoim kamieniu. ● **woreczki gimnastyczne, tamburyn**

– „Przez rzeczkę” – zabawa z elementem skoku. N. układa na podłodze woreczki-*kamyki*. Dzieci ustawiają się jedno za drugim i przeskakują z woreczka na woreczek (z *kamyka* na *kamyk*). ● **woreczki gimnastyczne**

Utrudnienie w drugim tygodniu: „Przez rzeczkę” – zabawa z elementem czworakowania. N. układa na podłodze woreczki-*kamyki*, dzieci ustawiają się jedno za drugim i czworakują tak, aby dotknąć każdy woreczek ręką lub nogą. ● **woreczki gimnastyczne**

– „Ziemia – ogień” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych. Dzieci stoją w rozsypanie, przed nimi na podłodze są rozłożone woreczki. Na hasło N.: *Ziemia* – dzieci wykonują przysiad podparty, dotykając woreczków. Na hasło: *Ogień* – podnoszą woreczki i szybko przerzucają je z ręki do ręki. ● **woreczki gimnastyczne**

– „Wysokie drzewa” – zabawa uspokajająca. Dzieci maszerują po obwodzie koła z woreczkami na głowie, plecy proste. Na sygnał N. następuje zmiana kierunku marszu. ● **woreczki gimnastyczne**

● **„Myjemy ręce” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje dzieciom, na czym polega prawidłowe mycie rąk (zwilżanie rąk wodą, nabieranie mydła, mycie palców i przestrzeni między palcami, robienie piany z mydła, płukanie rąk i dokładne wycieranie). Cały pokaz wraz z omówieniem poszczególnych etapów odbywa się nad miską z wodą. Następnie N. zaprasza dzieci do łazienki, gdzie chętne dziecko pod kierunkiem N. powtarza wszystkie czynności towarzyszące myciu rąk. N. przypomina dzieciom o konieczności oszczędzania wody i mydła. Po zakończonej prezentacji wszystkie dzieci myją ręce przed śniadaniem. ● **miska z wodą, ręcznik, mydło w płynie**

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Dyżurny” – słuchanie opowiadania, wyjaśnienie znaczenia pojęcia „odpowiedzialność”.

Dyżurny

Gabriela Lipińska

Po obiedzie dzieci z grupy „Misiów” zawsze myją zęby. W tym czasie porządku w łazience pilnuje wybrany dyżurny. Dziś dyżurnym był Franek, jeden z bliźniaków.

Franek niezbyt lubił dyżurować w łazience, ale skoro pani Matylda go wybrała, nie chciał robić jej przykrości swoją odmową i postanowił, że w końcu raz w roku może się poświęcić temu nudnemu zadaniu... Dzieci spokojnie myły zęby, Franek stał z boku i nudził się jak mops, nawet ręcznika nie mógł nikomu podać, bo jego koledzy i koleżanki strasznie długo i dokładnie myli swoje zęby. Nie mając chwilowo innego zajęcia, Franek zaczął sobie przypominać, co dziś robili po śniadaniu – nie było to łatwe zadanie, bo już tyle się wydarzyło... Chłopiec myślał intensywnie, wzdychając przy tym okrutnie i drapiąc się po głowie. Oczywiście w tym czasie nie zwracał wcale uwagi na to, co się wokół niego działo. A w łazience robiło się coraz ciekawiej i weselej... Zamyślony Franek w końcu sobie przypomniał.

– A! Już wiem! – pomyślał dumny z siebie chłopiec. – Przecież dziś było to trudne słowo „odpowiedzialność”! Tak, to było to! Pani Matylda mówiła, że każdy może być odpowiedzialny i że to nic trudnego, np. dyżurny od zabawek musi zawsze sprawdzić, czy wszystkie zabawki wróciły na swoje miejsce po zabawie, łatwizna! A dyżurny w łazience...

W tym momencie z zamyślenia wyrwał Franka głośny śmiech i odgłos lejącej się wody. Zdziwiony chłopiec spojrział w kierunku źródła dźwięku... i nie mógł uwierzyć w to, co zobaczył. Jego brat Janek razem z Krysią zamiast myć zęby w najlepsze chlapali się wodą. Muszę natychmiast coś z tym zrobić – pomyślał Franek – jestem dyżurnym! Odpowiadam za bezpieczeństwo dzieci w łazience!

– Natychmiast przestańcie! – krzyknął Franek do zaskoczonych dzieci. – Co wy robicie!? Tak nie wolno! Przecież przez was ktoś może się poślizgnąć!

Dyżurny szybko wyprowadził z łazienki zaskoczonych winowajców i nie pozwolił nikomu innemu do niej wejść, dopóki pani Dorotka nie wytarła podłogi do sucha swoim mopem.

Gdy wszyscy umyli już zęby, pani Matylda pochwaliła Franka za bycie odpowiedzialnym dyżurnym i jeszcze raz przypomniała dzieciom, jak należy się zachowywać podczas mycia zębów. A Franek był niezwykle z siebie dumny i pomyślał, że bycie dyżurnym w łazience jest całkiem fajne i że już nigdy nie będzie się wymigiwał od tego obowiązku... Zadowolonemu chłopcu nie przeszkadzały nawet pretensje brata, który nie mógł zrozumieć, dlaczego ten popsuł mu taką świetną zabawę.

– Jak mogłeś powiedzieć Pani? Ja się tak dobrze bawiłem! Zazdrosny byłeś czy co...? – marudził Janek.

– Musiałem – odpowiedział bratu Franek – w końcu ODPOWIEDZIALNOŚĆ MAM WE KRWI!... Ty też masz – powiedział po chwili zastanowienia – tylko ci jeszcze nie wyłynęła na wierzch...

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Co dzieci robiły w łazience? Kto dyżurował w łazience? Czy Frankowi podobała się funkcja dyżurnego? Czy dobrze wypełniał swoje zadanie? Co się stało w łazience? Co zrobił Franek? Czy dobrze postąpił? Co to znaczy być odpowiedzialnym? Za co wy jesteście odpowiedzialni? W dalszej części rozmowy N. może podać dzieciom przykłady różnych sytuacji z życia przedszkolnego i zapytać je o to, jak według nich powinien zachować się odpowiedzialny przedszkolak, np. gdy rozleje się woda, gdy znajdzie czyjąś czapkę w ogrodzie przedszkolnym.*

● **„Ze mną jesteś bezpieczny”** – zabawa ruchowa na podstawie metody **Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne**. Dzieci są ustawione parami. Jedna osoba z pary zamyka oczy, druga jest jej przewodnikiem. Dzieci w parach trzymają się w sposób określony przez N., np. pod rękę. Na sygnał N. dzieci zamieniają się rolami. Pary mogą spacerować do przodu i do tyłu, podskakiwać w miejscu. Po zakończeniu zabawy N. pyta dzieci o to, jak się czuły podczas zabawy i która z ról była dla nich łatwiejsza: bycie odpowiedzialnym przewodnikiem czy osobą prowadzoną.

● **Praca z KP2.1 – uwalnianie wiadomości na temat oszczędzania wody**. Dzieci opowiadają o przedstawionych na ilustracji zachowaniach przedszkolaków podczas mycia rąk. Naklejają przy bohaterach odpowiednie buzie – uśmiechniętą lub smutną. • **KP2.1**

● **„Dlaczego trzeba oszczędzać wodę?”** – eksperyment w łazience. N. ustawia pod niedokręconym kranem, z którego powoli kapie woda, przezroczysty kubek. Ilość wody, która zebrała się w kubku, będzie oceniona przed podwieczorkiem. Dzieci zauważą, że nawet z niewielkich kropli bezwiednie kapiących z kranu może się uzbierać cały kubek wody. • **przezroczysty kubek**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – zabawy dowolne na powietrzu, rozmowa o odpowiedzialności za przedmioty, które dzieci zabierają ze sobą, gdy idą pobawić się w ogrodzie.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Co by było gdyby?”** – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo, wzbogacanie wiedzy o świecie. Dziecko odpowiada na pytania typu: *Co by było, gdyby lekarz się nie uczył?*

● **„Odpowiedzialny kolega”** – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwoju społeczno-moralnego. Dziecko zastanawia się, które z podanych przez N. sytuacji mogą być niebezpieczne i wymagają interwencji odpowiedzialnego kolegi/koleżanki, np. dziecko się przewróciło podczas zabawy i płacze, dziecko upuściło łyżkę itp. W zabawie można wykorzystać ilustracje. • **ilustracje przedstawiające okoliczności, które mogą być niebezpieczne i wymagają interwencji odpowiedzialnego kolegi/koleżanki**

● **„Odpowiedzialne zawody”** – zabawa tematyczna z wykorzystaniem ilustracji. N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające osoby wykonujące różne zawody, np.: lekarza, pielęgniarki, nauczyciela, policjanta, strażaka, żołnierza. Następnie prosi o podanie nazw zawodów, które wykonują te osoby. Dzieci zastanawiają się, co łączy przedstawicieli tych wszystkich zawodów (te osoby w swojej pracy odpowiadają za zdrowie, życie oraz bezpieczeństwo innych osób). Na koniec rozmowy N. podkreśla, że odpowiedzialność to dbanie o to, co zostało nam powierzone, np. o zwierzęta, rośliny, zabawki itp. Po rozmowie z N. dzieci kolorują ilustracje przedstawiające wybrany „odpowiedzialny” zawód. • **ilustracje przedstawicieli następujących zawodów: lekarza, pielęgniarki, nauczyciela, policjanta, strażaka, żołnierza, kolorowanki powiązane tematycznie z zawodami**

● **„Nie chcę cię znać”** – zabawa integracyjna ze śpiewem. Dzieci dobierają się parami i razem tańczą. Przed ponownym powtórzeniem piosenki szukają kolejnego partnera do tańca. Przed rozpoczęciem zabawy należy każdemu dziecku zawiązać na prawej dłoni wstążkę lub założyć gumkę do włosów i przypomnieć mu, że jest to jego prawa dłoń. • **frotki lub wstążki, nagranie → uczyć.pl**

Nie chcę cię znać

sł. i muz. tradycyjne

Nie chcę cię, nie chcę cię, nie chcę cię znać.

Dzieci oddalają się od siebie, odpychając się dłońmi w powietrzu.

Chodź do mnie, chodź do mnie, rączkę mi daj.

Przybliżają się do siebie, przywołując się dłońmi.

Prawą mi daj, lewą mi daj,

Podają sobie prawe dłonie, później lewe „na krzyż”.

i już się na mnie nie gniewaj.

Trzymając się za dłonie „na krzyż”, obracają się wkoło.

Prawą mi daj, lewą mi daj,

Jw.

i już się na mnie nie gniewaj.

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

2. Woda wokół nas

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie obiegu wody w przyrodzie; rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na określony temat; rozwijanie koordynacji słuchowo-ruchowej; nabywanie umiejętności wnioskowania; uwrażliwianie na piękno otaczającej nas przyrody

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKUzapis skrócony → ucze.pl**Podstawa programowa****I CZĘŚĆ DNIA**

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.2, III.4
2. „Płynie woda” – zabawa z rymówką wg M. Barańskiej.	I.5, III.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr II. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Ognisko” – nauka piosenki, „Co słyszysz” – ćwiczenie komunikacji, „Ognisty taniec” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe. „Mała kropelka” – słuchanie wiersza M. Szelaąg i rozmowa na temat krążenia wody w przyrodzie. „Jestem kropelką wody” – opowieść ruchowa.	I.9, III.5, III.8, IV.2, IV.6
5. „Jak szybko paruje woda?” – eksperyment, zabawa badawcza.	IV.13
6. „Gdzie ukryła się woda w naszym przedszkolu?” – zabawa dydaktyczna z elementami burzy mózgow i zabaw badawczych.	III.8, IV.2, IV.13
7. Spacer po najbliższej okolicy – poszukiwanie wody w przyrodzie, określanie stanu wody.	I.2, II.11, III.7, III.8

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Deszcz uderza w parapety” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. „Odliczam kropelki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia umiejętności liczenia.	III.8, IV.7, IV.15
9. „Zaczarowana kropelka wody” – praca plastyczna, ćwiczenia twórcze. „Kałuże” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.	I.5, III.5, III.8, IV.11
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: woreczki gimnastyczne, tamburyn, **CD3**, świeca, poduszki, woreczki, szarfy w kolorach ognia, szablon – chmura, kropla, kałuża, słońce, janczary, grzechotka, CD z nastrojową melodią, dwa identyczne stoiki, pokrywka do stoika, marker, czajnik z gotującą się wodą, kartka, mazaki, jabłko, konewka z wodą, kubek z wodą, cięty kwiat, przezroczysty wazon, 6 małych szablonów kropli wody, kostka do gry, kartki z narysowaną kroplą wody, kredki pastelowe, tamburyn

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • **więcej powitańek → uczyć.pl**
- **„Płynnie woda” – zabawa z rymówką M. Barańskiej.**

Płynnie woda

Małgorzata Barańska

Płynie, płynie w rzece woda.
Kto mi dzisiaj rękę poda?
Kto się ze mną dziś pobawi
i humorek mi poprawi?
Gdy mnie miło ktoś zawoła,
to zaproszę go do koła.

Dzieci trzymają się za ręce i chodzą po obwodzie koła. Pośrodku okręgu spaceruje jeden przedszkolak.

Dzieci zatrzymują się i klaszczą w dłonie. Dziecko znajdujące się w środku czeka na sygnał. Następnie wskazany przez N. przedszkolak (najlepiej stojący w miejscu, w którym nie widzi go dziecko będące w środku) woła je po imieniu. Jeśliwołana osoba odgadnie, kto się do niej odezwał, zaprasza go do środka – podają sobie ręce lub przytulają się, a potem zamieniają się rolami. Jeśli dziecko nie odgadnie – próbuje ponownie. Zabawę można powtarzać wielokrotnie.

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 11**, s. 13. • **woreczki gimnastyczne, tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

- **„Ognisko” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Po wysłuchaniu utworu rozmawiają o jego treści. Wspólnie z N. śpiewają piosenkę i wykonują odpowiednie gesty do każdej zwrotki. Następnie siedząc w kole, wyobrażają sobie, że w środku znajduje się ognisko (można tam postawić płonąca świeczkę). Trzymając się za ręce, kołyszają się razem raz w lewo, raz w prawo i śpiewają piosenkę. • **CD3.II, świeca, Multiplaneta**

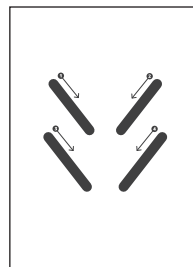
Ognisko

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Wieczór / jest ciepły, /
płonie / ognisko. //
Do nieba / lecą /
iskra / za iskrą. //
Ogień nas / wszystkich /
tak / fascynuje. //

Dzieci rytmicznie unoszą ręce ku górze i je opuszczają.

Naśladują płomień, poruszając dłońmi na różne sposoby.

Patrząc / w płomienie /
świetnie się / czuję. //

Ref.: Ogrzewam / ręce, / *Pocierają dłońią o dłoń.*
gdy drewno / płonie, //
szkoda, że / rzadko /
podziwiam /ogień. // (x2)

- **„Co słyszysz?” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu, i pyta: *Czy ktoś z was kiedyś siedział przy ognisku? Na co trzeba uważać, żeby przy ognisku było bezpiecznie? Co zwykle robi się przy ognisku?* Następnie N. zadaje zagadki: *Czy słyszysz te same słowa: iskra – iskra, iskra – ikra, ikra – ikra, ikra – kra, kra – gra, gra – gra, kra – kra? Które słowa się rymują: mocno – ogrzewam, ogrzewam – śpię, obrazy – maluje, maluje – pasjonuje, ognisko – nisko?*
- **„Ognisty taniec” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** N. rozdaje poduszki, woreczki, szarfy w kolorach ognia, z których dzieci układają niewielki stosik – przygotowują ognisko. Następnie N. dzieli dzieci na 3 zespoły. Każdy zespół wymyśla taniec, który następnie wykonuje wokół ogniska. ● **poduszki, woreczki, szarfy w kolorach ognia**
- **„Mała kropelka” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat krążenia wody w przyrodzie.** N. recytuje wiersz, ilustrując jego treść za pomocą szablonów: chmury, kropli, kałuży, słońca.

Mała kropelka

Marlena Szelağ

Kropelka mała z ponurej chmury
spadała z innymi siostrami z góry.
Deszczem tym jednak przez moment była
i do kałuży zaraz trafiła.

Wtem zajaśniało słońce na niebie –
kropelkę woła w górę, do siebie.
I niesłychane czary się dzieją –
kałuże kurczą się i maleją.
Kropelka w parę wodną się zmienia,
i innym mówi: „Do zobaczenia!”.

Jest niewidzialna i lekka jak piórko –
kropelka żegna kałużę, podwórko...
Leci wysoko, wysoko do góry,
w niebie mieszkanie znajdzie wśród chmury.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterką wiersza? Gdzie najpierw mieszkała kropelka? W jaki sposób kropelka znalazła się w kałuży? Co się stało z kropelką, gdy zaświeciło słońce? Co się stanie z kropelką, gdy zimą będzie spadała z chmury na ziemię?*

Po rozmowie na temat wysłuchanego utworu N. zaprasza kilkoro chętnych dzieci i wręcza każdemu jeden szablon: kropli, chmury, słońca, kałuży. N. czyta wiersz ponownie, a dzieci ilustrują tekst za pomocą emblematów. ● **szablony – chmura, kropla, kałuża, słońce**

- **„Jestem kropelką wody” – opowieść ruchowa.** N. opowiada o kropli wody krążącej w przyrodzie, a dzieci się w nią wcielają. N. może włączyć w tło nastrojową muzykę.

Wyobraźcie sobie, że jesteście małutkimi kropelkami wody. Jesteście wysoko, wysoko (dzieci wspinają się na palce), mieszkacie bowiem w środku chmury (dzieci łąpią się za ręce, tworząc okrąg – chmurę). Chmura jest coraz większa, i większa, i większa (dzieci powiększają okrąg). Gdy chmura jest już naprawdę wielka i ciężka, zaczyna się obniżać (dzieci powoli kucają, trzymając się za ręce w kole) i w końcu kropelki zaczynają spadać na ziemię – wtedy pada deszcz (dzieci puszcza ręce i zaczynają biegać po sali niczym wirujące w powietrzu krople deszczu, N. może zagrać na janczarach).

Nagle „bęć!”, kropelki dotknęły ziemi (dzieci kucają). Niektóre z nich spadły do kałuż, inne do mórz lub oceanów, stawów, rzek, a jeszcze inne na liście drzew, kwiatów lub wsiąkły w glebę (dzieci kładą się na plecach lub brzuchu).

Wtem zaświeciło gorące słońce. Coś dziwnego dzieje się z kropelkami! Zmieniają swą postać, stają się lekkie i czują, że lecą, lecą w górę, wysoko ku słońcu. Są teraz niewidzialną i lekką parą wodną (dzieci powoli wstają z pozycji leżącej, podnoszą się i unoszą na palcach, wyciągając ręce ku górze). W końcu docierają do nieba. Tam spotykają koleżanki i kolegów, z którymi tworzą najpierw niewielką chmurę (dzieci łąpią się za ręce, tworząc okrąg – chmurę), a potem coraz większą, i większą, i większą (dzieci powiększają okrąg).

Gdy chmura jest już naprawdę wielka i ciężka, zaczyna się obniżać (dzieci powoli kucają, trzymając się za ręce w kole) i w końcu kropelki zaczynają spadać na ziemię. Jest jednak bardzo zimno, więc kropelki zamieniają się w lekki śnieg (dzieci puszcza ręce i zaczynają biegać po sali niczym wirujące w powietrzu śnieżynki, N. może grać na grzechotce). Nagle „bęć!”, kropelki zamienione w śnieżynki spadły na ziemię (dzieci kucają).

Wtem zaświeciło gorące słońce. Coś dziwnego dzieje się ze śnieżynkami! Topnieją, rozpluwają się, tworząc kałuże, i są teraz ponownie zwykłą wodą (dzieci kładą się na plecach lub brzuchu, mogą udawać, że pływają). I znowu mocniej zaświeciło słońce. Wodne kropelki znów zmieniają swoją postać, stają się lekkie i czują, że lecą, lecą w górę, wysoko ku niebu. Są teraz niewidzialną i lekką parą wodną (dzieci powoli wstają z pozycji leżącej, podnoszą się i unoszą na palcach, wyciągając ręce ku górze). Dotarły do nieba, tam znów spotkały koleżanki i kolegów, z którymi utworzyły nową chmurę (dzieci łąpią się za ręce, tworząc okrąg – chmurę).

• janczary, grzechotka, CD z nastrojową melodią

● **„Jak szybko paruje woda?” – eksperyment, zabawa badawcza.** N. nalewa do dwóch przezroczystych słoików gorącą, gotującą się wodę tak, aby poziomy wody w obydwu słoikach były takie same (wodę należy wlewać ostrożnie i powoli, tak aby słoik nie pękł).

Część I – Dzieci obserwują unoszącą się parę wodną. N. pokazuje dzieciom suchą pokrywkę i zakręca nią słoik (może wyjaśnić, że w tym eksperymencie będzie ona niebem, chmurą). Po około minucie N. zdejmuje pokrywkę (chmurę) – dzieci zauważają, że zgromadziły się na niej kropelki wody.

Część II – N. zaznacza za pomocą markera poziom wody w każdym ze słoików (rysuje na słoikach kreskę na tej samej wysokości). Następnie zakręca jeden ze słoików. Oba naczynia umieszcza na parapecie i zostawia na kilka dni. Dzieci będą codziennie obserwowały, jak obniża się poziom wody w niezakręconym słoiku (woda paruje cały czas, choć tego nie widzimy). Woda w zakręconym słoiku będzie się utrzymywała na tym samym poziomie (para wodna jest uwięziona w słoiku razem z wodą i nie może wzlecieć – skrapla się na pokrywie i z powrotem spływa do słoika). • dwa identyczne słoiki, pokrywka do słoika, marker, czajnik z gotującą się wodą

● **„Gdzie ukryła się woda w naszym przedszkolu?” – zabawa dydaktyczna z elementami burzy mózgów i zabaw badawczych.** N. rysuje na środku dużej kartki kropkę wody. Wokół kropelki dorysowuje strzałki, przy których będzie wpisywał odpowiedzi dzieci na pytanie: *Gdzie*

ukryła się woda w naszym przedszkolu? (woda jest: w kranie, w sedesie, w konewce lub butelce do podlewania kwiatów, w garnkach do gotowania zupy, w jabłku, w szklance z herbatą itp.). Odpowiedzi dzieci powinny być zapisywane w formie rysunków. N. powinien zgromadzić w sali jak najwięcej przedmiotów, w których jest woda. Na zakończenie może podpowiedzieć dzieciom, że woda jest także w roślinach, zwierzętach i ludziach (w każdym z nas krąży woda, woda „buduje” nasze ciało, jest niemal w każdej części naszego organizmu). Aby ułatwić dzieciom zrozumienie tej kwestii, N. może np. wypić przy dzieciach kubek wody i zapytać: *Gdzie teraz jest woda?* Wodę piją nie tylko ludzie, ale i zwierzęta, a także rośliny (dlatego musimy je podlewać). N. może także wykonać eksperyment – jeśli włoży cięty kwiat do przezroczystego wazonu i zaznaczy na nim kreską poziom wody, następnego dnia dzieci zobaczą, że poziom wody będzie poniżej kreski, a więc kwiat wypił wodę. Aby pokazać dzieciom, że woda jest także w jabłku, N. może rozkroić soczyste jabłko, ścisnąć je i pokazać kropelki wody, które wypłyną z owocu.

• **kartka, mazaki, jabłko, konewka z wodą, kubek z wodą, cięty kwiat, przezroczysty wazon**

● **Spacer po najbliższej okolicy – poszukiwanie wody w przyrodzie, określanie stanu wody** – woda w stanie ciekłym (deszcz), stałym (lód, śnieg), gazowym (para wodna).

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Deszcz uderza w parapety” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. N. wygrywa na bębnieku „deszczowy rytm”, a dziecko go powtarza. • **bębnek**

● **„Odliczam kropelki” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia umiejętności liczenia. Dziecko rzuca kostką do gry, przelicza kropki i odlicza tyle samo szablonów kropli wody. • **6 małych szablonów kropli wody, kostka do gry**

● **„Zaczarowana kropelka wody” – praca plastyczna, ćwiczenia twórcze.** Każde dziecko otrzymuje kartkę z narysowaną kroplą wody. Dzieci za pomocą kredek pastelowych zamieniają kroplę w dowolny przedmiot, istotę lub roślinę. • **kartki z narysowaną kroplą wody, kredki pastelowe**

● **„Kałuże” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.** Dzieci-kropelki biegają po sali w rytmie wygrywanym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w muzyce N. podaje liczbę (od 1 do 5), a dzieci tworzą koła-kałuże złożone ze wskazanej liczby kropel. • **tamburyn**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Właściwości wody

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie właściwości wody; rozwijanie koordynacji ruchowo-wzrokowej, rozwijanie umiejętności liczenia; zachęcanie do samodzielnego badania (odkrywania) otaczającej nas rzeczywistości

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Ile kubków wody mieści się w butelce?” – ćwiczenie matematyczne wg prof. E. Gruszczyk-Kolczyńskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.2, III.4

III.8, IV.13

I.1, I.5, III.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Ćwiczymy mózg” – wykorzystanie elementów metody „Kinezylogii edukacyjnej” Dennisona: „Picie wody”, „Ruchy naprzemienne”, „Kapturek myśliciela”, „Leniwa ósemka w powietrzu”, „Leniwa ósemka na kartce”. „Odkrywamy właściwości wody” – zabawy badawcze, eksperymenty: „Jaka jest woda?”, „Co się rozpuszcza w wodzie?”.	I.5, III.8, IV.2, IV.11
5. „Kałuże” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.	I.5, III.5, IV.15
6. „Tyle kropel, ile kropek” – zabawa matematyczna. Praca z KP2.2 – ćwiczenia motoryki małej, ćwiczenia w przeliczaniu.	I.9, III.8, IV.15
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie patykami na śniegu leniwych ósemek, kropel wody.	I.2, III.5, IV.1

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Ułóż to tak, jak ja” – zabawa z kodowaniem.	III.8, IV.14
9. „Co tonie, co pływa?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, wzbogacanie jego wiedzy o otaczającym świecie. „Wyklejam kropelkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.	I.9, III.8, IV.11
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: cerata/folia ochronna, miska z zabarwioną wodą, kubek po jogurcie, przezroczysta plastikowa butelka, lejek, marker, woreczki gimnastyczne, tamburyn, kubek z wodą do picia dla każdego dziecka, niebieskie kartki z narysowaną leniwą ósemką, kredki, nożyczki, przezroczyste naczynia różnego kształtu, kubki z wodą, sól, piasek, mielony pieprz, cukier, łyżka, duża kostka do gry, różne naczynia: tacka, miska, garnuszek, małe wiaderko, głęboki talerz, konewka, **KP2**, niebieska farba, sznurek, czerwone kwadraty (o wielkości jednej kratownicy z zestawu do kodowania) → ucze.pl, z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, duże czerwone figury geometryczne, kamyk, moneta, klucz, guzik, piórko, patyk, kawałek kartki, suchy liść, miska z wodą, niebieska plastelina, kartka z narysowaną kropłą wody

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. ● **więcej powitańek** → ucze.pl
- **„Ile kubków wody mieści się w butelce?” – ćwiczenie matematyczne wg prof. E. Gruszyk-Kolczyńskiej.** N. zabezpiecza podłogę przed zachlapaniem, rozkładając ceratę lub folię. Przynosi miskę z zabarwioną wodą, kubek po jogurcie, przezroczystą plastikową butelkę (butelka musi mieć takie wymiary, aby zmieściło się w niej maksymalnie 6 kubków wody), lejek oraz marker. Następnie zaprasza do siebie chętne dziecko. Dziecko wlewa do przezroczystej butelki przez lejek pierwszy kubek wody i zaznacza poziom wody w naczyniu, rysując kreskę markerem. N. pyta pozostałe dzieci – *Jak myślicie, ile takich kubków wody zmieści się w tej butelce?* Dzieci podają różne propozycje. Kolejne dziecko wlewa drugi kubek wody do butelki i zaznacza na niej kolejną kreskę oznaczającą poziom wody. Podchodzi kolejne dziecko, wlewa kolejny kubek wody do butelki i zaznacza poziom wody markerem. Czynność tę powtarzamy do momentu, gdy butelka wypełni się wodą. Dzieci liczą narysowane kreski i podają liczbę kubków wody, które zmieściły się w butelce. W kolejnej części zabawy wybrane dziecko od-

wraca się i zamyka oczy, a N. odlewa dowolną liczbę kubków wody z butelki (pozostałe dzieci obserwują czynności N.), dziecko po otworzeniu oczu musi policzyć, ile kubków wody N. odlał lub ile kubków wody zostało w butelce. Ćwiczenie powtarzamy z kolejnymi dziećmi, odlewając kolejne kubki wody z butelki lub dolewając je do niej. • **cerata/folia ochronna, miska z zabarwioną wodą, kubek po jogurcie, przezroczysta plastikowa butelka, lejek, marker**

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 11**, s. 13. • **woreczki gimnastyczne, tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Ćwiczymy mózg” – wykorzystanie elementów metody „Kinezylogii edukacyjnej” Denisona.**

– „Picie wody” – N. wyjaśnia dzieciom, że woda jest bardzo ważna dla człowieka, ponieważ bez niej organizm ludzki nie funkcjonowałby prawidłowo. Woda aktywizuje mózg i pozwala nam lepiej myśleć i szybciej zdobywać różne umiejętności i wiadomości. Następnie każde dziecko wypija kubek wody. • **kubek z wodą do picia dla każdego dziecka**

– „Ruchy naprzemienne” – dzieci dotykają na zmianę lewą dłońią prawego łokcia (ucha, kolana, uda, stopy), a prawą dłońią lewego łokcia (ucha, kolana, uda, stopy).

– „Kapturek myśliciela” – dzieci chwytają palcami małżowinę ucha i ją masują. Masaż zaczynają od góry, przesuując się ku dołowi ucha.

– „Leniwa ósemka w powietrzu” – dzieci stoją, wyciągają przed siebie prawą rękę, zaciskają pięść, unosząc kciuk ku górze. Następnie rysują kciukiem w powietrzu kształt leżącej ósemki (znak nieskończoności), wodząc oczami za ręką (nie poruszają przy tym głową). Powtarzają to samo lewą ręką, a potem obiema rękoma jednocześnie.

– „Leniwa ósemka na kartce” – dzieci siadają do stolików. N. rozdaje im niebieskie kartki z narysowaną leżącą ósemką. Dzieci przesuują po jej konturze palcem wskazującym prawej dłoni, a następnie lewej. To samo ćwiczenie wykonują z użyciem kredki. Po zakończonym ćwiczeniu dzieci wycinają ósemkę – rozcinają ją tak, aby powstały dwie niebieskie kropelki, które będą wykorzystane do późniejszej zabawy matematycznej. • **niebieskie kartki z narysowaną leniwą ósemką, kredki, nożyczki**

Dzieciom młodszym w wycinaniu ósemki pomaga N.

- **„Odkrywamy właściwości wody” – zabawy badawcze, eksperymenty.**

– „Jaka jest woda?” – dzieci oglądają wodę, wachają ją, próbują jej, przelewają ją do różnych pojemników. Dzięki tym doświadczeniom zauważają, że woda nie ma smaku ani zapachu, jest bezbarwna oraz przybiera kształt naczynia, w którym się znajduje. • **przezroczyste naczynia różnego kształtu, woda**

– „Co się rozpuszcza w wodzie?” – dzieci stawiają hipotezy na temat rozpuszczania się cukru, piasku, soli i mielonego pieprzu w wodzie, a następnie sprawdzają poprawność swojego rozumowania, wykonując dane doświadczenie. • **kubki z wodą, sól, piasek, mielony pieprz, cukier, tyżka**

- **„Kałuże” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym**, s. 20. • **tamburyn**

- **„Tyle kropeł, ile kropeł” – zabawa matematyczna.** N. zbiera od dzieci szablony kropeł wody wycięte z leniwych ósemek i układa je na podłodze. Następnie kładzie przed dziećmi pierwsze naczynie (tackę) i prosi chętne dziecko, aby rzuciło kostką i położyło na tacy tyle kropli, ile wypadło oczek na kostce. N. kolejno kładzie przed dziećmi następne naczynia (miskę, garnuszek, małe wiaderko, głęboki talerz, konewkę). Za każdym razem prosi chętne dzieci, aby rzuciły kostką i odliczały do pojemników odpowiednią liczbę kropeł. • **szablony kropeł wycięte przez dzieci z leniwych ósemek, duża kostka do gry, różne naczynia: tacka, miska, garnuszek, małe wiaderko, głęboki talerz, konewka**

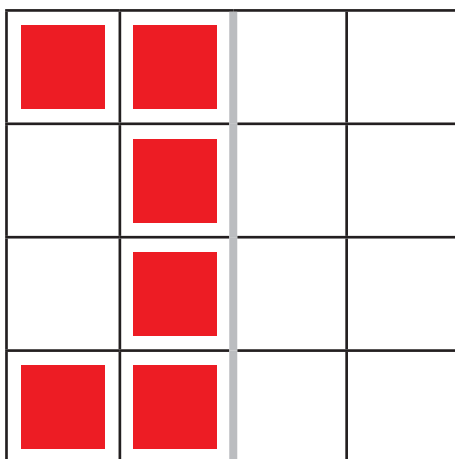
- **Praca z KP2.2 – ćwiczenia motoryki małej, ćwiczenia w przeliczaniu.** Dzieci rysują naczynia po szarym śladzie. Następnie w każdym naczyniu odciskają palcem umoczone w niebieskiej farbie tyle kropli, ile wskazuje liczba oczek na kostce. • [KP2.2, niebieska farba](#)
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – rysowanie na śniegu patykiem leniwych ósemek, kropel wody.

III CZĘŚĆ DNIA

● „Ułóż to tak, jak ja” – zabawa z kodowaniem.

N. wyjaśnia dzieciom, na czym polega symetria, dając im jako przykład motyla i ludzkie ciało. Następnie N. bierze od szesnaściorga dzieci kratownice i układa je na podłodze kratką do dołu (tworzy dużą kratownicę o wymiarach 4x4). Przed zajęciami N. przygotowuje 12 dużych czerwonych kwadratów (o wielkości jednej kratownicy z zestawu pomocy dla dziecka). Przez środek tak ułożonej kratownicy N. wspólnie z dziećmi wyznacza oś symetrii – rozciąga sznurek. Następnie na jednej połowie układa 6 czerwonych kwadratów – tworząc skrzydło motyla – i prosi dzieci, aby skopiowały wzór na drugiej połowie.

Następnie dzieci pracują w parach. Każda para ma jedną kratownicę i duże figury geometryczne w czerwonym kolorze (z zestawu pomocy). Dzieci za pomocą sznurka wyznaczają w parach oś symetrii na kratownicy – N. sprawdza wykonanie zadania. Następnie pierwsze dziecko z pary wybiera jedną z czerwonych figur i układa ją po swojej stronie kratownicy, drugie dziecko tę figurę odwzorowuje – układa taką samą po drugiej stronie osi. Później następuje zmiana. Dzieci samodzielnie tworzą układy dla siebie nawzajem. • [sznurek, czerwone kwadraty \(o wielkości jednej kratownicy z zestawu pomocy dla dziecka\) → ucze.pl, z zestawu pomocy: kratownica, duże, czerwone figury geometryczne, Multiplaneta](#)

● **„Co tonie, co pływa?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, wzbogacanie jego wiedzy o otaczającym świecie. Dziecko określa, które przedmioty utoną (kamyk, moneta, klucz, guzik), a które nie (piórko, patyk, kawałek kartki, suchy liść). Następnie wrzuca kolejno do miski z wodą wszystkie te przedmioty, sprawdzając poprawność swoich hipotez. • [kamyk, moneta, klucz, guzik, piórko, patyk, kawałek kartki, suchy liść, miska z wodą](#)

- „Wyklejam kropelkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej. Dziecko wykleja szablon kropli wody, rozcierając plastelinę. ● niebieska plastelina, kartka z narysowaną kropłą wody
- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

4. Maluję muzykę klasyczną – jestem duszą artystyczną!

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie postaci Fryderyka Chopina i jego twórczości; rozwijanie słuchu muzycznego; rozwijanie sprawności fizycznej i kształtowanie prawidłowej postawy ciała; uwrażliwienie na piękno muzyki klasycznej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Wodny masażyk” – masaż z rymowanką.	III.5, III.8
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 11.	I.5, I.8, III.5, III.8
5. Zapoznanie z postacią Fryderyka Chopina i jego twórczością: „Kto to był Fryderyk Chopin?” – rozmowa z wykorzystaniem ilustracji przedstawiających kompozytora, „Nokturn cis-moll” – wysłuchanie utworu, improwizacja do utworu z wykorzystaniem folii malarskiej, „Co kojarzy mi się z tą muzyką?” – rozmowa z wykorzystaniem ilustracji, „Jestem pianistą” – zabawa paluszkowa.	III.8, IV.1, IV.2, IV.5, IV.7
6. „Malujemy muzykę klasyczną” – zabawa plastyczna.	III.8, IV.1
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego: obserwacje przyrodnicze, szukanie miejsc, w których ukryła się woda (kałuże, śnieg, lód), „Wstążki na wietrze” – zabawy dowolne ze wstążkami.	I.2, I.5, III.8, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Mały kompozytor” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. „Puzzlelki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.	III.8, IV.7, IV.9
9. „Poznajemy różne instrumenty” – zabawa dydaktyczna z elementem klasyfikacji. „Kapela” – zabawa z rytmicznymi ruchami i gestami.	III.8, IV.2, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: woreczki gimnastyczne, tamburyn, różdżka ze wstążkami, chusta animacyjna, zdjęcie przedstawiające F. Chopina, ilustracje: fortepian, flet i skrzypce, **CD2**, folia malarska, dowolne ilustracje o zróżnicowanym charakterze (np.: kapiąca woda, deszcz, krajobraz nocą, piękna dziewczyna, krajobraz w słońcu, zwierzęta na wiejskim podwórku), kartony, farby akwarelowe, pędzle, pojemniki z wodą, wstążki, dwa dowolne instrumenty muzyczne, pocięty na części obrazek przedstawiający dowolny instrument muzyczny, ilustracje: gitara, skrzypce, harfa, fortepian, pianino, trąbka, flet

I CZĘŚĆ DNIA

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**

● **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)

● **„Wodny masażyk” – masaż z rymowanką.** Dzieci siedzą w kole, jedno za drugim, przed sobą mają plecy rówieśnika. Podczas gdy N. recytuje wiersz, każde z dzieci wykonuje masaż na plecach osoby siedzącej przed nim. Ćwiczenie można wykonać również w parach (na zmianę).

Wodny masażyk

Marlena Szeląg

Twoje plecy wymasuję,
wodny masaż zastosuję.
Najpierw będzie drobny deszczyk,
abyś poczuł mały dreszczyk.
Potem się ulewa stanie,
co przemoczy w mig ubranie!
Pełno wody w okolicy,
woda płynie po ulicy!
Dzieci w potok ten wskakują
wodę wokół rozchlapują!
Och, jak są tym rozbawione!
Czy twe plecy rozluźnione?

Dziecko delikatnie ugniata plecy kolegi/koleżanki.

Rysuje na plecach fale.

Delikatnie i powoli uderza w plecy opuszkami palców.

Delikatnie, ale energicznie uderza w plecy opuszkami palców.

Rysuje na plecach fale rozchodzące się w różnych kierunkach.

Delikatnie uderza otwartą dłoń w różne miejsca na plecach kolegi/koleżanki.

Rysuje na plecach uśmiech.

Głaszcz plecy otwartymi dłońmi od góry ku dołowi.

● **Zestaw ćwiczeń porannych nr 11**, s. 13. • [woreczki gimnastyczne, tamburyn](#)

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 11.**

Część wstępna

– „Korzeniowe ludki” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci są ustawione w parach. Jedno z dzieci to drzewo, drugie to korzeniowy ludek. Dzieci-*drzewa* stoją w miejscu i wzniesionymi do góry rękami naśladują ruchy gałęzi drzew. Wykonują skłony boczne tułowia, skłony do przodu i do tyłu. Dzieci-*ludki* poruszają się swobodnym biegiem między drzewami. Na sygnał N. (uderzenie w tamburyn) dzieci-*ludki* wykonują siad klęczny, chowają się między korzeniami drzew (czyli między nogami kolegów i koleżanek). Zabawę należy powtórzyć 3 razy, potem następuje zamiana ról. • [tamburyn](#)

Część główna

– „Płomienny skrzat” – zabawa naśladowcza. Dzieci naśladują ruchem płomyki świec – wyciągają się ku górze, stają na palcach, wznoszą ręce. Następnie kulą się i przysiadają, pochylają się na boki. Wykonują szybki przysiad (przygaszony płomyk) lub dynamiczny wyskok z przysiadu (buchnięcie ognia). Na koniec układają się na podłodze (płomyk zgasł).

– „Srebrna kropla wody” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Srebrna kropelka zaprasza dzieci na przejażdżkę. Dzieci siedzą w kole w siadzie skrzyżnym, ręce mają skierowane na boki. Kotuszą się w swoich „żaglówkach” w prawo i w lewo, wykonują skłony boczne. Po chwili wciągają żagle – wznoszą ręce do góry i na zmianę raz prawą, raz lewą ręką starają się sięgać coraz wyżej.

– „Powietrzna wróżka” – zabawa bieżna. N. zamienia się w powietrzną wróżkę i swoją różdżką próbuje uciszyć dzieci-wicherki. Uczestnicy zabawy poruszają się biegiem po sali. Kto zostanie dotknięty różdżką, zatrzymuje się. Kiedy w zabawie zostaje kilkoro dzieci, N. obraca się w miejscu i w wszystkich odczarowuje. Dzieci znowu ruszają do zabawy, jak pędzący wietrzyk. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [różdżka ze wstążkami](#)

– „Cztery żywioły” – zabawa z chustą animacyjną. Dzieci są ustawione w kręgu, trzymają chustę za brzegi. Na hasło N.: *Powietrze* – dzieci poruszają chustą w górę i w dół, powodując ruch powietrza. Na zapowiedź: *Woda* – kołyszą chustą w prawo i w lewo, *Ziemia* – robią przysiad i chowają się pod chustę, *Ogień* – puszczają chustę i uciekają pod ścianę. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [chusta animacyjna](#)

Część końcowa

– „Marsz” – dzieci maszerują, jednocześnie wyklaskując rytm: raz, dwa, trzy, cztery, a następnie wytupują rytm stopami: raz, dwa, trzy, cztery. Zadanie wykonują na przemian.

● „Nokturn cis-moll” – zapoznanie z postacią Fryderyka Chopina i jego twórczością.

– „Kto to był Fryderyk Chopin?” – rozmowa z wykorzystaniem ilustracji/zdjęć przedstawiających kompozytora. N. opowiada dzieciom o słynnym na całym świecie polskim kompozytorze: *Fryderyk Chopin* (N. pokazuje ilustrację/zdjęcie przedstawiające kompozytora) *był słynnym polskim kompozytorem, stworzył wiele muzycznych dzieł. Zanim jednak stał się sławny, był tak jak wy małym dzieckiem – chłopcem, który urodził się we wsi Żelazowa Wola. Mama Fryderyka miała na imię Justyna, a tata – Mikołaj. Mały Fryderyk miał jedną starszą siostrę i dwie młodsze. Fryderyk od najmłodszych lat otoczony był muzyką: jego mama grała na fortepianie* (N. pokazuje fortepian na ilustracji) *i pięknie śpiewała, a tata grał na flecie i skrzypcach* (N. wskazuje kolejne instrumenty). *Wkrótce chłopiec pokochał muzykę i postanowił nauczyć się gry na fortepianie. Jego pierwszą nauczycielką była mama Justyna... Gra na fortepianie bardzo się Fryderykowi spodobała i wkrótce okazało się, że ma do tego wielki talent. Już w wieku 7 lat chłopiec skomponował swoje pierwsze utwory, które jego tata pomógł mu zapisać. Powoli mały Fryderyk stał się dużym Fryderykiem, a jego talent rósł wraz z nim. Najpierw był „cudownym dzieckiem”, później genialnym pianistą i kompozytorem. Za chwilę usłyszycie jeden z jego utworów...* • [zdjęcie przedstawiające kompozytora, ilustracje: fortepian, flet i skrzypce](#)

– „Poznajemy muzykę Fryderyka Chopina” – wysłuchanie utworu „Nokturn cis-moll”. N. prosi dzieci, aby przyjęły wygodną pozycję ciała, zamknęły oczy i skupiły się na dźwiękach muzyki. Po wysłuchaniu utworu dzieci otwierają oczy i odpowiadają na pytania N.: *Czy muzyka była wesoła, czy smutna? Czy była tajemnicza? Co się działo z melodią?* (narastała, była coraz głośniejsza, potem się urywała itp.) *Na jakim instrumencie wykonano ten utwór?* • [CD2.1](#)

– „Tajemniczy taniec” – improwizacja do utworu „Nokturn cis-moll” Fryderyka Chopina z wykorzystaniem folii malarskiej. Dzieci trzymają folię malarską i wachlują nią w rytm muzyki. • [folia malarska, CD2.1](#)

– „Co kojarzy mi się z tą muzyką?” – rozmowa z wykorzystaniem ilustracji. N. pokazuje dzieciom różne ilustracje (mogą to być reprodukcje dzieł malarskich) i pyta dzieci, z którymi obrazkami kojarzy im się wysłuchany utwór (można włączyć go ponownie). Dzieci próbują uzasadnić swój wybór, opisując tę muzykę. • [dowolne ilustracje o zróżnicowanym charakterze \(np.: kapiąca woda, deszcz, krajobraz nocą, piękna dziewczyna, krajobraz w słońcu, zwierzęta na wiejskim podwórku\)](#)

– „Jestem pianistą” – zabawa paluszkowa. Dzieci siedzą przy stolikach. N. włącza „Nokturn cis-moll” (fragment) i prosi dzieci, aby zmieniły się w pianistów i „odegrały” palcami słyszaną muzykę na swoich pianinach (stolikach). • [CD2.1](#)

● **„Malujemy muzykę klasyczną” – zabawa plastyczna.** N. ponownie włącza utwór Fryderyka Chopina i prosi dzieci, by namalowały farbami akwarelowymi to, co kojarzy im się z tą muzyką. Po wyschnięciu prac dzieci nadają tytuł swoim obrazom, a N. tworzy galerię. • **CD2.1, kartony, farby akwarelowe, pędzle, pojemniki z wodą**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– Obserwacje przyrodnicze – szukanie miejsc, w których ukryła się woda (kałuże, śnieg, lód).

– „Wstążki na wietrze” – zabawy dowolne ze wstążkami. • **wstążki**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Mały kompozytor” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. Dziecko wybiera sobie dwa instrumenty i gra na nich dowolną, wymyśloną przez siebie melodię. • **dwa dowolne instrumenty muzyczne**

● **„Puzzleki” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej. Dziecko układa pocięty na części obrazek dowolnego instrumentu muzycznego. • **pocięty na części obrazek dowolnego instrumentu muzycznego**

● **„Poznajemy różne instrumenty” – zabawa dydaktyczna z elementem klasyfikacji.** N. prezentuje dzieciom różne instrumenty (na ilustracjach): gitarę, skrzypce, harfę, fortepian, pianino, trąbkę, flet. Prosi, by dzieci podały nazwę każdego z tych instrumentów, rytmicznie dzieląc ją na sylaby. Dzieci opisują wygląd instrumentów, szukając cech wspólnych. Następnie, wspólnie z N., dzielą te instrumenty na: strunowe, dęte i klawiszowe. • **ilustracje: gitara, skrzypce, harfa, fortepian, pianino, trąbka, flet**

● **„Kapela” – zabawa z rytmicznymi ruchami i gestami.**

Kapela

Małgorzata Barańska

Bum-cyk-cyk, bum-cyk-cyk!

Dzieci stoją w rozszpce lub w kręgu. Wymawiając słowo „bum”, uderzają obiema piąstkami w klatkę piersiową, a na słowa „cyk-cyk” pstrykają palcami obu rąk lub klaszczą.

Gdy będzie niedziela,

Dzieci naśladują rytmicznymi ruchami rąk grę smyczkiem na kontrabasie.

bum-cyk-cyk, bum-cyk-cyk,
to zagra kapela.

Jw.

Bum-cyk-cyk, bum-cyk-cyk,
to piękna muzyka,
bum-cyk-cyk, bum-cyk-cyk,
prościutko spod smyka.

Podczas recytowania parzystych wersów rymowanki dzieci mogą naśladować grę na różnych instrumentach (zamiast wykonywać jednakowe ruchy), np. po kilkoro dzieci na kontrabasie, na skrzypcach, puzonie i bębenku. Przed zabawą N. może podzielić dzieci na odpowiednie grupy.

● **Zabawy dowolne w kąciach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Tajemnice powietrza

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie właściwości powietrza; zachęcanie do samodzielnego wyciągania wniosków z prowadzonej obserwacji; poszerzanie doświadczeń plastycznych; wzmacnianie wiary we własne siły podczas różnych aktywności podejmowanych w przedszkolu

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Burza na morzu” – ćwiczenia oddechowe.	I.5, III.8
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Piotruś i powietrze” – słuchanie wiersza L. J. Kerna i rozmowa na temat powietrza i jego znaczenia w przyrodzie. „Zabawy z powietrzem” – zabawy badawcze, eksperymenty: „Jakie jest powietrze?”, „Czy powietrze krąży?”, „Gdzie ukrywa się powietrze?”. Praca z KP2.3 – ćwiczenie podziału wyrazów na sylaby, utrwalanie wiedzy na temat powietrza.	I.9, III.8, IV.2, IV.5, IV.11
5. „Tworzymy wiatr i unosimy balon” – zabawy z chustą animacyjną.	I.5, III.5
6. „Czary-mary z powietrzem” – praca plastyczna.	III.8, IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – robienie baniek mydlanych, obserwowanie baniek unoszących się na wietrze.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Taniec powietrza” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie. „Dmuchać na chusteczkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	III.8, IV.1
9. „Co by było, gdyby zabrakło powietrza?” – rozmowa z wykorzystaniem ilustracji i na podstawie doświadczeń dzieci. „Nie upuść balonika!” – zabawa zręcznościowa w parach.	III.5, III.8, IV.2
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: kubki z wodą, słomki, woreczki gimnastyczne, tamburyn, balony, perfumy, piłka plażowa, koło dmuchane do pływania, łyżka, książka, kredka, pluszowy miś, **KP2**, kredki, chusta animacyjna, folia bąbelkowa dla każdego dziecka, farby, pędzle, kartki, pipeta do tworzenia kropelek na kartce, kartki do passe-partout, bańki mydlane, chusty, chusteczka higieniczna, ilustracje – balon z koszem, unoszące się bańki mydlane, żaglówka z żaglem wypełnionym wiatrem, dmuchawce mniszka lekarskiego unoszące się w powietrzu, lecący latawiec, fale na morzu, szumiące drzewa, obłoki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. ● więcej powitanek → ucze.pl

● **„Burza na morzu” – ćwiczenia oddechowe.** N. rozdaje dzieciom kubki z wodą. Dzieci dmuchają do nich tak, aby tafla wody się załamywała. Następnie N. rozdaje dzieciom słomki, dzieci „bulgoczą” w wodzie, wdmuchując w nią powietrze. • **kubki z wodą, słomki**

● **Zestaw ćwiczeń porannych nr 11, s. 13.** • **woreczki gimnastyczne, tamburyn**

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Piotruś i powietrze” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat powietrza i jego znaczenia w przyrodzie.**

Piotruś i powietrze

Ludwik Jerzy Kern

Ochrona praw autorskich

Tekst dostępny w wydaniu
drukowanym.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jak miał na imię bohater wiersza? Z kim rozmawiał? Dlaczego chłopiec chciał zostać powietrzem? Co się stało z Piotrusiem, gdy zasnął? Co robił chłopiec, będąc powietrzem? Co powiedział, gdy zbudził się rano ze snu?*

● **„Zabawy z powietrzem” – zabawy badawcze, eksperymenty.**

– „Jakie jest powietrze?” – N. wyjaśnia dzieciom, że powietrze jest wokół nich, wypełnia całą salę, to właśnie nim oddychamy. Następnie nadmucha balon (lub/i torebkę foliową) i tłumaczy, że w jego środku ukryło się powietrze. Powoli je wypuszcza i pyta dzieci, czy widzą powietrze, które wylatuje z balonu, czy ma ono jakiś kolor, czy ma jakiś zapach. • **balon**

– „Czy powietrze krąży?” – N. tłumaczy dzieciom, że niewidzialne cząsteczki powietrza wciąż się przemieszczają. Prosi dzieci, aby usiadły w jednej części sali. Następnie w drugim końcu sali rozpyla niewielką ilość perfum. Dzieci czekają, aż rozpylony zapach do nich dotrze. • **perfumy**

– „Gdzie ukrywa się powietrze?” – N. rozkłada kilka przedmiotów: piłkę plażową, koło dmuchane (do pływania), balon, łyżkę, książkę, kredkę, pluszowego misia. Dzieci zastanawiają się, które z tych przedmiotów są wypełnione powietrzem, a następnie tworzą zbiór tych przedmiotów. N. (lub chętne dziecko) za każdym razem sprawdza, czy dzieci mają rację – naciska pił-

kę plażową, wypuszczając z niej trochę powietrza, tak samo postępuje z balonem i kołem do pływania. Jeśli dzieci podadzą błędną odpowiedź, należy również sprawdzić, czy z misia, łyżki, książki i kredki uchodzi powietrze po naciśnięciu i czy czujemy je na dłoniach. • [piłka plażowa](#), [koło dmuchane do pływania](#), [balon](#), [łyżka](#), [książka](#), [kredka](#), [pluszowy miś](#)

● **Praca z KP2.3 – ćwiczenie podziału wyrazów na sylaby, utrwalanie wiedzy na temat powietrza.** Dzieci podają nazwy przedmiotów widocznych na ilustracji. Dzielą te nazwy na sylaby. Następnie kolorują tylko te przedmioty, które są wypełnione powietrzem. • [KP2.3](#), [kredki](#)

● **„Tworzymy wiatr i unosimy balon” – zabawy z chustą animacyjną.** Dzieci trzymają chustę animacyjną i falują nią do góry i na dół, czując „wiatr” wytwarzany podczas tej czynności. N. wrzuca na chustę balon. Dzieci muszą odbijać chustą ten balon tak, aby nie spadł na podłogę. Mogą spróbować tak falować chustą, aby wytworzony „wiatr” jak najdłużej utrzymał balon w powietrzu. • [chusta animacyjna](#), [balon](#)

● **„Czary-mary z powietrzem” – praca plastyczna.** N. rozdaje dzieciom kawałki folii bąbelkowej i pyta: *Co to jest? Co ukryło się w bąbelkach?*. Następnie dzieci malują kolorowymi farbami folię po stronie bąbelków i odciskają ją na kartce. Ważne jest, aby odciskając folię, dzieci naciskały na bąbelki tak, aby pękały – jest to świetne ćwiczenie palców i regulacji napięcia mięśniowego. Na środku tak przygotowanych kartek N. umieszcza kroplę kolorowej farby. Dzieci rozdmuchują te krople na kartkach za pomocą słomek, tworząc nietypowe dzieła. Gdy prace wyschną, wszyscy oglądają wystawę i zastanawiają się, co mogą przedstawiać poszczególne obrazki. Każdą pracę można ozdobić passe-partout. • [folia bąbelkowa dla każdego dziecka](#), [farby](#), [pędzle](#), [kartki](#), [pipeta do tworzenia kropeł na kartce](#), [słomki](#), [kartki do passe-partout](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – robienie baniek mydlanych. • [bańki mydlane](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Taniec powietrza” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie. N. włącza dowolną melodię, a dziecko, wykorzystując chusty, improwizuje taniec. • [chusty](#)

● **„Dmuchar na chusteczkę” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko dmucha na rozłożoną chusteczkę higieniczną, którą trzyma w palcach za jeden z rogów. • [chusteczka higieniczna](#)

● **„Co by było, gdyby zabrakło powietrza?” – rozmowa z wykorzystaniem ilustracji i na podstawie doświadczeń dzieci.** Dzieci siedzą w kręgu na dywanie. N. rozkłada przed nimi ilustracje (balon z koszem, lecące bańki mydlane, żaglówka z żaglem wypełnionym wiatrem, dmuchawce mniszka lekarskiego unoszące się w powietrzu, lecący latawiec, fale na morzu, szumiące drzewa, obłoki itp.) i zadaje pytanie: *Co by było, gdyby zabrakło powietrza?*. Dzieci odpowiadają na to pytanie, korzystając z ilustracji i własnych doświadczeń. • [ilustracje – balon z koszem, unoszące się bańki mydlane, żaglówka z żaglem wypełnionym wiatrem, dmuchawce mniszka lekarskiego unoszące się w powietrzu, lecący latawiec, fale na morzu, szumiące drzewa, obłoki itp.](#)

● **„Nie upuść balonika!” – zabawa zręcznościowa w parach.** N. ustawia dzieci parami. Każda para otrzymuje chustę i wspólnie trzyma ją za rogi. Na każdej chuście N. umieszcza balonik. Zadaniem każdej pary jest podrzucanie balonika za pomocą chusty i łapanie go z powrotem do niej tak, aby nie upadł na podłogę. • [chusty](#), [balony](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

[List do rodziców](#) → [uczę.pl](#)

Tydzień XXII

Cztery żywioły

1. Rozmawiamy o odpowiedzialności

1. wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie cech odpowiedzialnej osoby na podstawie opowiadania; rozwijanie empatii, kształtowanie pozytywnych cech charakteru; budzenie odpowiedzialności za środowisko

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Ognisko” – śpiewanie piosenki, wykonywanie odpowiednich gestów do każdej zwrotki.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5

I.5, IV.7

I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „odpowiedzialność” – słuchanie opowiadania „O ogniku i nieodpowiedzialnym krasnoludku” M. Szelaż, rozmowa na temat braku odpowiedzialności głównego bohatera wobec przyrody. „Po co i jak chronić las przed ogniem?” – rozmowa kierowana. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Woda gasi ogień” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym na wzór zabawy w berka.
6. Praca z **KP2.4** – ćwiczenie percepcji wzrokowej, ćwiczenie spostrzegawczości, odnajdywanie różnic między niemal identycznymi obrazkami.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Water and fire” – zabawa ruchowa w języku angielskim, „Fire” – zabawa ruchowa w języku angielskim koncentrująca uwagę.

I.9, II.1, III.5, III.6, IV.2

I.5, III.5

I.9, IV.9

I.2, I.5, IV.21

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Kartofel” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Tańczący płomień świecy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.
9. „Ognisko” – praca plastyczna. „Ziemniak z ogniska” – zabawa integracyjna z rymowanką **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

III.5, III.8, IV.1

I.5, III.8, IV.8

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD3, świeca, woreczki gimnastyczne, tamburyn, **W**, szarfa niebieska, szarfy żółte, **KP2**, kredki, ilustracje (ogień, woda), sznurki do przywiązania lub zawieszenia ilustracji, piłka, kartka z narysowanymi dziesięcioma ziemniakami, w które wpisane są cyfry od 1 do 10 wraz z kropkami, ołówek, kartki, plastelina (czarna i brązowa), farby (żółta, czerwona, pomarańczowa) rozlane na tackach, miska z wodą, cerata/folia ochronna, ziemniak, **KDS – wzór 11**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Ognisko” – śpiewanie piosenki z KDS, wykonywanie odpowiednich gestów do każdej zwrotki, s. 17. • CD3.11, świeca
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 11, s. 13. • woreczki gimnastyczne, tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „O ogniku i nieodpowiedzialnym krasnoludku” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat braku odpowiedzialności głównego bohatera wobec przyrody.

O ogniku i nieodpowiedzialnym krasnoludku

Marlena Szelağ

Pewnego słonecznego letniego dnia leśną ścieżką przechadzał się mały krasnoludek Nudek. Nie bez powodu nosił takie imię. Nudek znany był z niczego innego jak z tego, że ciągle narzekał na nudę. Krasnal co dzień znajdował sobie coraz nowsze zajęcia, ale każde z nich okazywało się po chwili niewystarczająco ciekawe, aby na dłużej skupić jego uwagę i zainteresowanie. Nawet psikusy, które robił od czasu do czasu mieszkańcom lasu, stawały się coraz bardziej nudne...

Tego dnia również szedł znudzony leśną ścieżką w odwiedziny do dziadka, który był krasnoludem starym, ale niesamowicie mądrym. Ze wszystkich mieszkańców on najstaranniej troszczył się o las i z wielką odpowiedzialnością strzegł w nim porządku oraz bezpieczeństwa. W jego niewielkiej chatce zawsze kryły się jakieś tajemnicze przedmioty, których działania nikt nie znał i których to mędrzec strzegł z należytą starannością.

– Witaj, dziadku, co u ciebie słychać? – przywitał się Nudek.

– Jestem pochłonięty przepisem na kolejną miksturę, której sekretu, dla bezpieczeństwa wszystkich, nie mogę ci zdradzić.

– Czyli to, co zawsze!

– Tylko nie waż się kolejny raz czegoś wrzucić do kotła, bo znowu będzie katastrofa!

– Tak, wiem. Zachowałem się wtedy nieodpowiedzialnie! Zawsze mi to powtarzasz!

Dziadek jednak nie odpowiedział już nic, mamrotał tylko jakieś niezrozumiałe słowa pod nosem, tworząc nowe proporcje składników mikstury. Znudzony Nudek postanowił rozejrzeć się trochę po domu starca. Wiele przedmiotów było tam ciekawych, ale niestety schowanych za szklanymi drzwiczkami szafek zamkniętych na klucz. Zrezygnowany wnuk usiadł w końcu na podłodze i oparł się o ścianę. Wtedy ta poruszyła się i otworzyła niewielkie wejście do tajnej skrytki dziadka, o której krasnoludek nie miał pojęcia. Nudek wszedł do tajemniczego pomieszczenia. Z kieszeni wyjął latarkę, by rozświetlić odkryte przed chwilą miejsce. Na kilkunastu zawieszonych na ścianie półkach stało tysiące buteleczek z jakimiś nieznanymi nikomu miksturami, słoików z przyprawami oraz fiolek z płynami o przeróżnych kolorach. Nudek zbliżył się do nich, zaczął je ostrożnie oglądać, gdy nagle zauważył stojący obok nich zakryty czarną chustą przedmiot. Nie czekał długo, aby go odsłonić. Gdy to zrobił, niesamowity blask rozjaśnił całe pomieszczenie. Był to schowany pod kloszem mały ognik, który tańczył, mieniając się wieloma odcieniami bieli, żółci, złota, pomarańcza i czerwieni.

– Jaki on magiczny! Cudowny! – zachwyił się Nudek.

– Zostaw to! – krzyknął dziadek, który pojawił się nie wiadomo skąd w pomieszczeniu. Podbiegł do wnuka, odsuwając od niego przedmiot, po czym z powrotem nakrył go czarną chustą i dodał:

– Co tu robisz? Kto ci pozwolił tu zaglądać?!

– To jest wspaniałe! Co to jest, dziadku?

– To ognik, ale nie powinno cię to interesować!

– Mogę go jeszcze zobaczyć, dotknąć? – prosił zachwycony płomieniem krasnoludek.

– Nie możesz. On jest niebezpieczny, gdy trafi w nieodpowiedzialne ręce, a twoje takie właśnie są. Ogień jest pożyteczny, bo daje światło, ciepło, ale bywa złudny i niszczycielski. Zapomnij o nim. Nie jest dla ciebie – to mówiąc, dziadek wyprowadził wnuka z tajemnicznej skrytki.

Po powrocie do domu Nudek nie mógł przestać myśleć o magicznym ogniku. Wiedział, że dziadek nie pozwoli mu jeszcze raz go zobaczyć, więc sam zakradł się w nocy do mieszkania starca, dyskretnie wszedł do tajemniczego pokoju i wykradł klosz z ognikiem. Przysiadł pod drzewem niedaleko od chatki mędrca i odsonił czarną chustę. Wokół zrobiło się jasno. Nudek wpatrywał się w ogień niczym zaczarowany.

– Wiem, dziadek nie pozwolił mi ciebie uwalniać, ale ja tak bardzo chciałbym cię dotknąć...

– to mówiąc, zdjął pokrywkę. Ognik wyglądał jeszcze piękniej. Nudek zbliżył do niego dłoń. Niestety, nie było to przyjemne, bo ogień go oparzył. Gdy krasnoludek impulsywnie odsunął rękę od płomienia, niechcący przewrócił pojemnik. W mgnieniu oka ogień zaczął się rozprzestrzeniać, a płomienie stawały się wyższe, spalając wysuszone letnią suszą leśne rośliny. Przestraszony Nudek, który nigdy dotąd nie widział pożaru, czym prędzej pobiegł zawołać dziadka. Zbudzony z głębokiego snu mędrzec od razu zaczął pompować ze studni wodę do wiader, po czym razem z wnukiem gasili nią pożar. Na szczęście dzięki rozsądkowi starca ogień udało się szybko ugasić. Las spłonął tylko na niewielkim fragmencie i żadne zwierzę nie ucierpiało.

– To było bardzo nieodpowiedzialne, Nudku! – zdenerwował się dziadek i odbył z wnukiem długą rozmowę...

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto występował w opowiadaniu? Dlaczego główny bohater nazywany był Nudkiem? Co znalazł krasnoludek w tajemniczym pomieszczeniu dziadka? Dlaczego dziadek zabronił wnukowi interesować się ognikiem? Co zrobił Nudek? Jak doszło do pożaru lasu? Kto pomógł w gaszeniu ognia? Co to znaczy być odpowiedzialnym za przyrodę, środowisko?* • **Multiplaneta**

● **„Po co i jak chronić las przed ogniem?”** – rozmowa kierowana. N. rozmawia z dziećmi o tym, że ogień jest bardzo niebezpieczny dla leśnego ekosystemu, bowiem potrafi w kilka minut spalić drzewa, które rosną wiele lat, wypłoszyć zwierzęta i pozbawić je mieszkania oraz życia. Kiedy lasy płoną, zanieczyszcza się również powietrze. Dzieci zastanawiają się także nad przyczynami pożarów w lasach (palenie ognisk, wyrzucanie niedopałków zapatek, papierosów, zostawianie szklanych butelek).

● **Praca z W.1-3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „odpowiedzialność” – i nakleją je na swoje *rośliny wartości*. • **W.1-3**

● **„Woda gasi ogień”** – zabawa ruchowa z elementem bieżnym na wzór zabawy w berka. N. wybiera jedno z dzieci i zakłada mu niebieską szarfę – to dziecko będzie *wodą*. Pozostałe dzieci zakładają szarfy żółte – są *ognikami*. Dziecko-woda próbuje złapać dzieci-ogniki. Kto zostanie złapany, siada w wyznaczonym miejscu sali. • **szarfa niebieska, szarfy żółte**

● **Praca z KP2.4 – ćwiczenie percepcji wzrokowej, ćwiczenie spostrzegawczości.** Dzieci opowiadają o tym, co się dzieje na ilustracjach, oraz odpowiadają na pytanie, do czego służy ogień i z jakimi niebezpieczeństwami może się wiązać. Następnie odnajdują pięć różnic między obrazkami i zaznaczają je na ilustracjach. • **KP2.4, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Water and fire” – zabawa ruchowa w języku angielskim. N. pokazuje na (zalaminowanej) ilustracji wodę i podaje jej angielską nazwę: *water*, dzieci powtarzają. Następnie N. pokazuje na (zalaminowanej) ilustracji ogień i podaje jego nazwę po angielsku: *fire*, dzieci powtarzają. Jedną z ilustracji przywiesza do jednego drzewa w ogrodzie, drugą do kolejnego drzewa (zamiast ilustracji mogą być szarfy – żółta i niebieska). Przy dźwiękach tamburyna dzieci maszerują w wyznaczonym miejscu w ogrodzie. Gdy muzyka cichnie, N. wypowiada jedno z powyższych angielskich słówek, a dzieci ustawiają się pod drzewem z adekwatną ilustracją. • **tamburyn, ilustracje: ogień, woda, sznurki do przywiązania lub zawieszenia ilustracji**

– „Fire” – zabawa ruchowa w języku angielskim koncentrująca uwagę. N. rzuca kolejno do dzieci piłkę, mówiąc: *water* lub *fire*. Na słówko: *water* – dzieci łapią piłkę, na słówko: *fire* – dzieciom nie wolno jej złapać (ognia nie łapiemy, bo nas oparzy). Jeśli któreś z dzieci wykona zadanie nieprawidłowo, odchodzi na bok. • **piłka**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Kartofel” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. N. rysuje na kartce dziesięć ziemniaków, na każdym wpisuje cyfrę od 1 do 10, pod którą rysuje odpowiednią liczbę kropek. Dziecko musi połączyć ze sobą ziemniaki w odpowiedniej kolejności tak, aby kreski łączące się nie przecinały. • **kartka z narysowanymi dziesięcioma ziemniakami, w które wpisane są cyfry od 1 do 10 wraz z kropkami, ołówek**

● **„Tańczący płomień świecy” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko dmucha na płomień świecy, regulując siłę wydechu tak, aby płomień tańczył. • **świeca, zapalki**

● **„Ognisko” – praca plastyczna.** Dzieci rolują kawałki czarnej i brązowej plasteliny, tworząc długie wateczki, które przyklejają na dole pionowo ułożonej kartki – budują ognisko. Następnie odbijają na kartce dłoni umoczoną w farbach: żółtej, czerwonej i pomarańczowej, tworząc ogień. • **kartki, czarna i brązowa plastelina, rozlane na tackach farby: żółta, czerwona, pomarańczowa**

● **„Ziemniak z ogniska” – zabawa integracyjna z rymówką.** Dzieci siedzą w kręgu. Recytując rymówkę, przekazują sobie kolejno z ręki do ręki ziemniak. Ten, kto go dostanie jako ostatni (na koniec rymowanki), nie może go już podać dalej – wchodzi do środka koła, siada przy misce z wodą (podłoga jest zabezpieczona folią lub ceratą) i wkłada do niej dłoń. Przy kolejnym powtórzeniu rymowanki osoba, której przypadnie ziemniak jako ostatniej, zamienia się z osobą będącą wcześniej w środku koła i moczącą dłoń w wodzie. • **miska z wodą, cerata/folia ochronna, ziemniak**

Ziemniak z ogniska

Marlena Szeląg

Gorący ziemniak wypadł z ogniska,
turla się, skacze, wszędzie przeciska.

Z ręki do ręki, goni i goni,

nikt nie chce sobie poparzyć dłoni!

Ten kto na dłużej kartofel potrzyzyma,

bolące dłonie w zimnej wodzie trzyma...

KDS Kącik Dobrego Startu

- **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 11.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 11** różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • **KDS – wzór 11, wybrane materiały o różnych fakturach**
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Historia ognia, czyli skąd wziął się ogień?

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie właściwości ognia; rozwijanie koordynacji ruchowo-wzrokowo-słuchowej; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem i budowania wypowiedzi; wdrażanie do odpowiedzialnego zachowania podczas obcowania z ogniem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna. I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Ziemniak z ogniska” – zabawa integracyjna z rymówką. I.5, III.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Stuk, puk” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „O ogniu słów kilka...” – słuchanie wiersza M. Szelaąg, rozmowa na temat wzniesienia pierwszego ognia przez ludzi pierwotnych i funkcjach, jakie spełnia ogień we współczesnym życiu. „Fire” – zabawa ruchowa w języku angielskim koncentrująca uwagę. I.5, I.9, IV.2, IV.5, IV.21
5. „Jak ugasić pożar?” – rozmowa przy ilustracjach, „Gasimy ogień wodą i piaskiem”, „Gdzie najszybciej zgaśnie ogień?” – zabawy badawcze. III.8, IV.2, IV.5, IV.11
6. „Woda gasi ogień” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym na wzór zabawy w berka. I.5, III.5
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie. I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Opowieść o małym ogniku” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym o bogatej wyobraźni i dużym zasobie słownictwa. „Woda, ogień i powietrze” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w tworzeniu rytmów. IV.2, IV.5, IV.12
9. „Czary-mary z cytryną i ogniem” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. I.5, IV.1, IV.2
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań. I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: miska z wodą, cerata/folia ochronna, ziemniak, woreczki gimnastyczne, tamburyn, **KDS – karta 11**, **KDS – wzór 11**, kredki, patyczki, cienkie mazaki, zapalniczka, zapalarka do gazu, zapalki, dwa duże kamienie (krzemienie), piłka, ilustracje przedstawiające przedmioty i substancje gaszące ogień (woda i hydrant, piasek/ziemia, niepalne koce gaśnicze, gaśnice, czyli piana gaśnicza, proszek gaśniczy, śnieg gaśniczy), ilustracja: strażak i numer do straży pożarnej – 998, 5 podgrzewaczy, dwie

tacki, kubek z wodą, kubek z piaskiem, zapalki, litrowy stoik, mały stoik po dżemie, szarfa niebieska, szarfy żółte, szablony (kropel wody, płomyków ognia, wiejącego wiatru/powietrza), kartki z drukowanymi literami M, O, A, S (napisanymi sokiem z cytryny), świeca

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitańek → uczyć.pl
- „Ziemniak z ogniska” – zabawa integracyjna z rymówką, s. 34. • miska z wodą, cerata/folia ochronna, ziemniak
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 11, s. 13. • woreczki gimnastyczne, tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS Kąciak Dobrego Startu pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. Część B

- „Stuk, puk” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. N. zaprasza dzieci, aby siadły przy stołach. Każda osoba otrzymuje woreczek. N. proponuje dzieciom, aby zaśpiewały piosenkę „Ognisko” s. 17, jednocześnie wystukując jej rytm jedną ręką, na zmianę: przed woreczkiem, a potem za woreczkiem. Następnie na hasło N. dzieci zmieniają kierunek ruchu ręki – śpiewają i wystukują rytm piosenki, przenosząc pięść z lewej strony na prawą. • woreczki
- „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje im kartę ze wzorem (ognisko). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Co wam to przypomina?* • KDS – wzór 11
 - **Uczenie się wielozmysłowe.** N. rozdaje wszystkim dzieciom przygotowane wcześniej karty do wielozmysłowego uczenia się. Na każdej karcie jest wyklejony wzór o innej fakturze. N. pyta: *Jaki jest wasz wzór, gdy go dotykacie?* Dzieci wymieniają się kartami i opisują kilka kolejnych wzorów. N. mówi: *Zaśpiewajmy piosenkę „Ognisko” s. 17, i podczas śpiewania będziemy rytmicznie wodzić palcem po wzorze. Zaczynamy od lewej strony i posuwamy się do prawej.* N. wskazuje, od którego elementu rysunku należy zacząć. Dzieci go naśladują i wymieniają się kartami. • wyklejony KDS – wzór 11, Multiplaneta
 - **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** N. zaprasza dzieci do stołów. Dzieci układają wzór widoczny na karcie, używając do tego patyczków lub kredek. Następnie śpiewają piosenkę i „rysują” wzór w powietrzu. • kredki, patyczki
 - **Graficzne odtwarzanie wzoru.** Dzieci otrzymują kartkę pracy z ilustracją przedstawiającą plażę. Dyżurni rozdają cienkie mazaki. Dzieci uzupełniają ilustrację, dorysowują ognisko. Mogą także narysować inne elementy krajobrazu oraz pokolorować rysunek. • KDS – karta 11, cienkie mazaki
- **Wystawa prac.** N. wspólnie z dziećmi przygotowuje wystawę prac. Zachęca dzieci do wspólnego ich oglądania, chwali prace, podkreślając ich zalety i zaangażowanie autorów.
- „O ogniu słów kilka...” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat wzniesienia pierwszego ognia przez ludzi pierwotnych i funkcjach, jakie spełnia ogień we współczesnym życiu.

O ogniu słów kilka...

Marlena Szeląg

Czy wy o tym wiecie, moi mali,
że kiedyś ludzie ognia nie znali?
Pewnego dnia potarli krzemieniem,
pojawiły się iskry oraz płomień.
Od tego czasu palili ogniska,
przy nich gotowali, grzali się z bliska,
ogniem straszili leśną zwierzynę,
ogień rozjaśniał w nocy jaskinię.

To dzięki niemu w domu ciepłutko,
i przy kominku usiąść milutko.
Wam także uśmiechem maluje miny,
gdy świeczki dmuchacie na urodziny.

Dziś już nie trzeba trzeć dwóch krzemieni,
dzisiaj zapalka w ogień się zmieni!

Dziś także ogień dla ludzi jest ważny,
do niego dostęp ma w końcu każdy.
Na nim dziś mama zupę gotuje
i drugie danie w mig naszykuje.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym opowiada wiersz? Jak pierwsi ludzie wzniecali ogień?* (tutaj N. powinien zademonstrować, jak się pociera kamieniem o kamień) *Jak dziś ludzie rozpalają ogień?* (tu N. pokazuje nie tylko zapalki, ale i zapalniczkę czy zapalarkę do gazu, rozmawia z dziećmi o tym, dlaczego nie wolno się bawić ogniem) *Do czego kiedyś służył ludziom ogień? Do czego służy dzisiaj?* • **zapalniczka, zapalarka do gazu, zapalki, dwa duże kamienie (krzemienie)**

● **„Fire” – zabawa ruchowa w języku angielskim koncentrująca uwagę**, s. 34. • **piłka**

● **„Jak ugasić pożar?” – zabawa dydaktyczna:**

– Rozmowa przy ilustracjach – N. rozmawia z dziećmi przy ilustracjach o tym, kto gasi pożary (ilustracja: strażak i numer do straży pożarnej – 998) oraz czym możemy ugasić ogień. • **ilustracje przedstawiające przedmioty i substancje gaszące ogień (woda i hydrant, piasek/ziemia, niepalne koce gaśnicze, gaśnice, czyli piana gaśnicza, proszek gaśniczy, śnieg gaśniczy), ilustracja: strażak i numer do straży pożarnej – 998**

– „Gasimy ogień wodą i piaskiem” – zabawa badawcza. N. zapala jeden podgrzewacz i układa go na tacce. Następnie prosi, aby jedno z chętnych dzieci ugasiło ogień wodą – dziecko wylewa wodę z kubka na podgrzewacz. N. zapala drugi podgrzewacz i układa go na kolejnej tacce. Prosi kolejne dziecko, aby zasypało płomień piaskiem z kubka. • **2 podgrzewacze, dwie tacki, kubek z wodą, kubek z piaskiem, zapalki**

– „Gdzie najszybciej zgaśnie ogień?” – zabawa badawcza, eksperyment. Eksperyment wykonuje N., który musi uświadomić dzieci, aby nie zbliżały się do zapalonych świeczek, bo można się poparzyć. Następnie rozstawia trzy podgrzewacze i zapala ich knoty. Na jeden z nich nakłada co najmniej litrowy szklany słoik, a na drugi niewielki słoiczek po dżemie. Dzieci obserwują eksperyment. Po zakończeniu zabawy badawczej N. pyta dzieci, co się wydarzyło i jak myślą, dlaczego pierwszy zgasł podgrzewacz w małym słoiku, potem w dużym słoiku, a podgrzewacz bez słoika wciąż się pali (brak dostępu tlenu powoduje, że ogień gaśnie – w małym słoiku ogień zgasł najszybciej, ponieważ było w nim najmniej tlenu do wykorzystania). • **3 podgrzewacze, litrowy słoik, mały słoik po dżemie, zapalki**

● **„Woda gasi ogień” – zabawa ruchowa z elementem bieżym na wzór zabawy w berka**, s. 33. • **szarfa niebieska, szarfy żółte**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Opowieść o małym ogniku”** – praca indywidualna z dzieckiem twórczym o bogatej wyobraźni i dużym zasobie słownictwa. Dziecko opowiada wymyśloną historię, której bohaterem jest Ognik.

● **„Woda, ogień i powietrze”** – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w tworzeniu rytmów. N. układa przed dzieckiem proste rytmy, np.: szablon kropli wody – szablon płomyka ognia... ; szablon kropli wody – szablon płomyka ognia – szablon powietrza/wiatru... Zadaniem dziecka jest dokończyć przedstawione rytmy. • **szablony kropel wody, płomyków ognia, wiejącego wiatru/powietrza**

● **Czary-mary z cytryną i ogniem”** – ćwiczenia słuchu fonematycznego. N. przygotowuje niewielkie kartki, na których sokiem z cytryny rysuje litery (A, O, S, M). Wybrane dziecko losuje jedną z karteczek. N. porusza kartką nad płomieniem świecy tak, aby ogień „pokolorował, wytrawił” miejsce z napisaną sokiem literą. Chętne dzieci podają nazwy „odczarowanych” liter i wymieniają wyrazy rozpoczynające się na określone głoski. • **kartki z drukowanymi literami M, O, A, S (napisanymi sokiem z cytryny), świeca, zapalki**

Dzieci młodsze dzielą na sylaby te słowa, które wymieniły dzieci starsze, np. mama, okno, aparat, samolot itp.

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3 Siła żywołów

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie siły żywołów i ich wpływu na życie człowieka; poszerzanie wiedzy z zakresu przyrody; rozwijanie umiejętności myślenia logicznego i umiejętności wyciągania wniosków; budowanie postawy pokory wobec potęgi żywołów

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Żywoły” – rozwiązywanie zagadek słownych.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr II. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
III.8, IV.5
I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Siła żywołów” – rozmowa kierowana z elementami burzy mózgow.
5. „Powódź!” – zabawa ruchowa.
6. „Cztery żywoły” – zabawa w języku angielskim, wprowadzenie nowych słów.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Piłka parzy” – zabawa w kole.

IV.2, IV.5, IV.18
I.5, III.5
III.8, IV.21
I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Kto to jest sejsmolog, geolog i meteorolog?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Rytmy żywołów” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowej i słuchowej, ćwiczenia koncentracji uwagi.

IV.9, IV.2, IV.20

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

9. „Dobroczynna moc żywiołów” – kolorowanie dowolnych obrazków. „Cztery żywioły” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

Podstawa programowa

I.7, I.9, I.5, IV.21

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: woreczki gimnastyczne, tamburyn, duży arkusz papieru, markery, zapałka, ew. ilustracje przedstawiające dobroczynne i niszczycielskie działanie żywiołów, dowolny instrument muzyczny, ilustracje przedstawiające cztery żywioły, piłki, ilustracje związane z pracą sejsmologa, geologa i meteorologa, kartki w kolorach: żółtym, niebieskim, białym, brązowym (po 5 z każdego koloru), dowolne obrazki do kolorowania przedstawiające korzyści, jakie mamy z żywiołów, szarfy w kolorach: niebieskim, żółtym, białym lub szarym

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. ● **więcej powitanek → ucze.pl**
- **„Żywioły” – rozwiązywanie zagadek M. Szeląg.**

Ogień

Na nim mamusia gotuje obiadek,
może oparzyć cię przez przypadek.
Tańczy w urodzinowej świeczki płomieniu
i pożar może sprawić w okamgnieniu.

Woda

Bez niej na ziemi nie byłoby życia
– potrzebna każdej istocie do picia.
Znajdziesz ją w rzece, jeziorze i kranie,
w szklance herbaty danej na śniadanie.

Powietrze

Choć niewidoczne, znajdziesz je wszędzie,
to ono w środku balona będzie.
Do góry uniesie latawiec Frania,
potrzebne jest wszystkim do oddychania.

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 11**, s. 13. ● **woreczki gimnastyczne, tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Siła żywiołów” – rozmowa kierowana z elementami burzy mózgów.** N. rozpoczyna zajęcia od pokazania dzieciom zapalanej zapałki i pytania: *Co się pojawia, gdy zapalimy zapałkę? Jak myślicie, co może zrobić taka mała zapalona zapałka?* N. prezentuje duży karton podzielony na pół. U góry kartonu jest schematycznie narysowany ogień. Po lewej stronie kartonu N. rysuje uśmiechniętą buźkę, po prawej – smutną. Następnie N. rozmawia z dziećmi na temat korzyści, jakie niesie ze sobą ogień, i sytuacji, w których przejawia się jego niszczycielska siła. *Czy ogień potrafi tylko niszczyć, czy też może zrobić coś dobrego?* (dobrodziejstwo ognia – światło, ognisko, ciepło, można ugotować jedzenie; niszczycielska siła – pożary, poparzenia). Każdy przykład N. ilustruje schematycznie i zapisuje po stronie buźki uśmiechniętej lub smutnej. Po zilustrowaniu wszystkich przykładów sprawdzamy, czego jest więcej (dzieci przeliczają obrazki). Następnie N. oddziela poziomą kreską to, co już zostało „napisane”, i rysuje pod spodem kolejny żywioł.

Tak samo N. postępuje, rozmawiając na temat kolejnego żywiołu – wody: *Jak myślicie, czy woda może robić więcej dobrych, czy złych rzeczy?* (dobre – woda do picia i na zupe, woda do mycia ciała, naczyń, prania ubrań, woda jako mieszkanie dla wielu zwierząt i deszcz dla roślin, woda do rekreacji i sportów wodnych, do gaszenia pożarów itp., niszczycielskie działanie – powodzie, utopienia, oparzenia wrzącą wodą).

Kolejnym żywiołem jest wiatr: *Jak myślicie, czy wiatr może szkodzić ludziom? A co robi dobrze?* (złe rzeczy – przewraca drzewa, huragany niszczą osiedla ludzkie, dobre rzeczy – napędza wiatraki, przegania chmury, suszy ubrania, unosi latawce, nadyma żagle, roznosi nasiona itp.)

Ostatni żywioł to ziemia: *Jak myślicie, co ziemia robi dobrego, a co złego?* (dobre rzeczy – jest naszym domem, sprawia, że rośliny rosną, daje nam jedzenie; złe rzeczy – trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów).

W zabawie N. może używać również ilustracji przedstawiających dobroczynne i niszczycielskie działanie żywiołów, aby dzieciom łatwiej było to zrozumieć i zapamiętać. Na koniec rozmowy N. pyta dzieci, czy człowiek ma jakiś wpływ na żywioły i na to, co one robią. • **duży arkusz papieru, markery, zapałka, ew. ilustracje przedstawiające dobroczynne i niszczycielskie działanie żywiołów**

● **„Powódź!” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób, zgodny z rytmem granym przez N. na dowolnym instrumencie. Na hasło: *Powódź!* – dzieci muszą szybko usiąść na krześle tak, by nogami nie dotykać podłogi. • **dowolny instrument muzyczny**

● **„Cztery żywioły” – zabawa w języku angielskim, wprowadzenie nowych słów.** Dzieci siedzą na dywanie. N. prezentuje na ilustracjach ogień i wodę i prosi o podanie nazw tych żywiołów w języku angielskim. Następnie pokazuje na ilustracjach powietrze (np. narysowany wir powietrzny) i ziemię. Podaje nazwy tych żywiołów po angielsku: ziemia – *earth*, powietrze – *air*. N. wskazuje na żywioły, podaje ich nazwy, a dzieci powtarzają je grupowo i indywidualnie. Następnie N. zawiesza ilustracje przedstawiające cztery żywioły na tablicy (lub rozkłada je na dywanie) i po kolei na nie wskazuje. Dzieci po kolei wymawiają ich nazwy: *water, fire, earth, air*. W kolejnej rundzie N. zmienia kolejność obrazków, a jedno z dzieci może wskazywać na poszczególne ilustracje. • **ilustracje czterech żywiołów**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Piłka parzy” – zabawa w kole. Dzieci podają sobie piłkę. W tym czasie N. liczy do 25. (chodzi o zachęcenie dzieci do szybkiego przekazywania „parzącej piłki”). Dziecko, które upuści piłkę, na krótko przestaje brać udział w zabawie. • **piłka**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Kto to jest seismolog, geolog i meteorolog?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo, wzbogacanie wiedzy o świecie. Dziecko poznaje nazwy zawodów związanych z żywiołami na podstawie opowiadania N. • **ilustracje związane z pracą seismologa, geologa i meteorologa**

● **„Rytmy żywiołów” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowej i słuchowej, ćwiczenie koncentracji uwagi. N. prezentuje dziecku kartoniki w czterech kolorach: ziemia – brązowy, woda – niebieski, powietrze – biały, ogień – żółty. Następnie wymienia nazwę żywiołu, a dziecko układa przed sobą kartonik w odpowiednim kolorze, np. ziemia, ziemia, woda, ziemia, ogień, ogień itp. • **kartki w kolorach: żółtym, niebieskim, białym, brązowym (po 5 z każdego koloru)**

● **„Dobroczynna moc żywiołów” – kolorowanie dowolnych obrazków.** Dzieci kolorują dowolne obrazki przedstawiające „dobre oblicze żywiołów”, np. piknik przy ognisku, zabawy w wodzie, puszczanie latawca, zbieranie kwiatów. Dzieci podają nazwy żywiołów, których do-

broczyna moc jest przedstawiona na obrazkach. • dowolne obrazki do kolorowania przedstawiające korzyści, jakie dają nam żywioły

● „Cztery żywioły” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego. N. dzieli dzieci na cztery grupy: ziemia (*earth*) – bez szarfy, woda (*water*) – niebieskie szarfy, ogień (*fire*) – żółte szarfy, powietrze (*air*) – szarfy białe lub szare. Dzieci siedzą w rozsypce. N. zaprasza do tańca poszczególne dzieci-żywioły, wymawiając ich nazwy po angielsku. Za każdym razem tańczy jeden żywioł pomiędzy (siedzącymi) dziećmi reprezentującymi pozostałe żywioły. • szarfy w kolorach: niebieskim, żółtym, białym lub szarym

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

4. Oblicza czterech żywiołów

• wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznawanie własnych możliwości twórczych; rozwijanie ekspresji i wrażliwości muzycznej; rozwijanie umiejętności interpretacji utworu muzycznego za pomocą ruchu; rozwijanie sprawności fizycznej; zachęcanie do samodzielnego eksperymentowania z melodią i ruchem ciała

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Cztery żywioły” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.	I.5, IV.21
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 11.	I.5, I.8, III.5, III.8
5. „Żywioły” – wprowadzenie piosenki, „Muzyczne zadania” – zabawa słuchowa, „Żywioły” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na temat jej treści, „Jestem powietrzem w baloniku” – ćwiczenie oddechowe, nauka refrenu piosenki metodą ze słuchu, „Taniec żywiołów” – zabawa ilustracyjna do piosenki.	I.5, IV.1, IV.2, IV.8
6. Praca z KP2.5 – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenie percepcji wzrokowej, uzupełnianie nalepkami zdjęć, podawanie nazw zawodów, które wykonuje każda z osób na zdjęciach. Wskazywanie żywiołów, z jakimi spotykają się w swojej pracy: strażak, pływacz, ogrodnik i pilot.	I.7, I.9, IV.9, IV.20
7. Spacer po najbliższej okolicy – poszukiwanie w przyrodzie wszystkich czterech żywiołów.	I.2, I.5, IV.9, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układamy zdrobnienia” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Dźwięki żywiołów” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	IV.1, IV.2
9. „Plakaty żywiołów” – praca plastyczna. „Powódź!” – zabawa ruchowa.	I.5, I.7, IV.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: szarfy w kolorach: niebieskim, żółtym, białym lub szarym, woreczki gimnastyczne, tamburyn, różdżka ze wstążkami, chusta animacyjna, kołatka, bębenek, **CD2**, paski bibuły do improwizacji tanecznej: białe, szare, czarne, brązowe, niebieskie, żółte, czerwone (po dwa paski dla każdego dziecka, w jednym kolorze), **KP2**, kartki w kolorach: żółtym, niebieskim, białym, brązowym, paski bibuły do pracy plastycznej: białe, szare, niebieskie (jasne i ciemne), żółte, czerwone, pomarańczowe, brązowe, czarne, cztery duże kartony formatu A3, klej, napisy do czytania globalnego: *woda, ogień, powietrze, ziemia*

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)
- „Cztery żywioły” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego, s. 40. • szarfy w kolorach: niebieskim, żółtym, białym lub szarym
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 11, s. 13. • woreczki gimnastyczne, tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 11, s. 25. • tamburyn, różdżka ze wstążkami, chusta animacyjna
- „Żywioły” – wprowadzenie piosenki.
– „Muzyczne zadania” – zabawa słuchowa. N. prezentuje dzieciom różne sygnały muzyczne i wyjaśnia, co oznaczają: uderzenie w bębenek – przysiad, uderzenie w tamburyn – obrót, odgłos kołatki – podskok. Dzieci maszerują w dowolnym kierunku. N. co pewien czas uderza w dowolny instrument, a dzieci wykonują umówiony ruch. Zabawę powtarzamy kilkukrotnie.

• tamburyn, kołatka, bębenek

– „Żywioły” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na temat jej treści. N. pyta: *O czym jest piosenka? Ile jest żywiołów? Gdzie można spotkać ogień? Co nam daje ogień? Co może nam wyrządzić złego? Gdzie można spotkać wodę? Co nam daje woda? Jaką szkodę może nam wyrządzić? Gdzie można spotkać powietrze? Co może nam zrobić złego? Czym jest ziemia? Co nam daje? W jaki sposób ziemia może być groźna?* • **CD2.2**

Żywioły

sł. Urszula Kamińska, muz. Jędrzej Rochecki

Ogień płonie, kiedy pali się ognisko.
Daje światło i ciepło, jak wiesz.
Ugotować na nim możesz sobie wszystko.
Lecz uważaj, bo oparzyć może też.

Ref.: Ogień, woda, powietrze i ziemia.
Moc żywiołów zrozumieć już czas.
Bo te wielkie siły przyrody
rządzą światem, co jest wokół nas! (x2)

Woda szumi w morzu, rzece oraz kranie.
Każdy musi ją pić, żeby żyć.
Takie miłe jest pływanie i pluskanie.
Lecz gdy hula, to i powódź może być.

Ref.: Ogień, woda, powietrze i ziemia...

Choć powietrza nie widzimy, jest tu stale.
To nim właśnie oddychamy cały czas.
Jest nim wiatr, co pędzi dalej wciąż i dalej.
I wichura, co przewrócić może nas.

Ref.: Ogień, woda, powietrze i ziemia...

Ziemia to jest taki dom dla wszystkich ludzi.
Swoich bogactw nam daje dużo tak.
Ona karmi nas i chroni, aż dziw budzi.
Lecz wulkany też ma groźne, i to jak.

Ref.: Ogień, woda, powietrze i ziemia...

– „Jestem powietrzem w baloniku” – ćwiczenie oddechowe. Dzieci trzymają po jednym pasku bibuły przed swoimi ustami. N. mówi, że są balonikami napelnionymi powietrzem. Na sygnał N. robią wdech nosem i wypuszczają powietrze z jednoczesnym artykułowaniem głoski: s, s, s (staccato – krótko, dźwięki są od siebie oddzielone) – *na balonik ktoś naciska, a z jego wnętrza przez małą dziurkę uchodzi powietrze*. Następnie dzieci biorą kolejny wdech nosem, a powietrze wydmuchują ciągłym strumieniem z jednoczesną artykulacją głoski: ssssss (legato – łącznie, nie rozdzielając dźwięków) – *na baloniku rozwiązał się supel i gwałtownie uszło z niego całe powietrze*. • **po jednym pasku bibuły dla każdego dziecka**

– Nauka refrenu piosenki metodą ze słuchu. • **CD2.2**

– „Taniec żywiołów” – zabawa ilustracyjna do piosenki. Dzieci są podzielone na cztery grupy, każda grupa ma paski bibuły w innym kolorze (po dwa): niebieski – woda, brązowy i czarny – ziemia, biały i szary – powietrze, żółty i czerwony – ogień. Każdy żywioł wykonuje dowolny ruch do swojej zwrotki. Podczas refrenu tańczą i śpiewają wszystkie dzieci, poruszając się w dowolny sposób. Dzieci starają się za pomocą ruchu oddać charakter i nastrój piosenki. N. może dzieciom podpowiadać sposoby używania pasków bibuły, ale ważne jest, by dzieci tańczyły samodzielnie, nie wzorując się na N. • **CD2.2, paski bibuły: białe, szare, czarne, brązowe, niebieskie, żółte, czerwone (po dwa paski dla każdego dziecka, w jednym kolorze)**

● **Praca z KP2.5 – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenie percepcji wzrokowej.** Dzieci uzupełniają nalepkami zdjęcia, podają nazwy zawodów, które wykonuje każda z osób na zdjęciach, wymieniają żywioły, z jakimi spotykają się w swojej pracy: strażak, pletwonurek, ogrodnik i pilot.

• **KP2.5**

● **Spacer po najbliższej okolicy – poszukiwanie w przyrodzie wszystkich czterech żywiołów.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Układamy zdrobnienia” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. N. podaje nazwę dowolnego przedmiotu, zabawki, a dziecko wymyśla zdrobnienia, np. lalka – laleczka, lalunia itp. Jeśli zabawa spodoba się dziecku, N. może zaproponować tworzenie zdrobnień od nazw żywiołów.

● **„Dźwięki żywiołów” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. N. prezentuje dziecku kartoniki w czterech kolorach: brązowy – ziemia, niebieski – woda, biały – powietrze, żółty – ogień. Następnie uzgadnia z dzieckiem nazwę żywiołu i jego odgłos, np. ziemia – *tup, tup*, woda – *plum, plum*, powietrze – *szszsz*, ogień – *sss*. N. pokazuje dziecku kolejne kartoniki, a dziecko artykułuje ustalony wcześniej z N. odgłos danego żywiołu. • **kartki w kolorach: żółtym, niebieskim, białym, brązowym**

● **„Plakaty żywiołów” – praca plastyczna, czytanie globalne.** Dzieci otrzymują paski bibuły w kolorach reprezentujących poszczególne żywioły: biały i szary – powietrze; niebieski (jasny i ciemny) – woda; żółty, czerwony i pomarańczowy – ogień; brązowy i czarny – ziemia. Następnie nakleją swoje paski na dużych kartonach w dowolny sposób, tworząc plakaty żywiołów. Dzieci podzielone są na cztery grupy. Po przyklejeniu wszystkich pasków N. rozdaje dzieciom napisy do czytania globalnego: *woda, ogień, powietrze, ziemia*, które dzieci przyklejają na odpowiednich plakatach. • **paski bibuły: białe, szare, niebieskie (jasne i ciemne), żółte, czerwone, pomarańczowe, brązowe, czarne, cztery duże kartony formatu A3, klej, napisy do czytania globalnego: woda, ogień, powietrze, ziemia**

● **„Powódź!” – zabawa ruchowa**, s. 40. • **dowolny instrument**

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Zabawy w piasku, glinie i ziemi

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie właściwości gliny, piasku i ziemi; kształtowanie umiejętności spostrzegania i uogólniania; rozwijanie wyobraźni plastycznej; rozwijanie motoryki małej; budowanie wiary we własne możliwości

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Czarna ziemia...” – zabawa z rymówką.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 11. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5

I.5, IV.2

I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Różne oblicza ziemi” – zabawa dydaktyczno-badawcza.
5. „Śmieszne rzeźby” – zabawa ruchowa.
6. „Gliniane naczynia” – praca plastyczna z wykorzystaniem gliny.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Co kryje się w ziemi?”, „Co jest pod piaskiem w piaskownicy?” – zabawy badawcze.

IV.2, IV.11

I.5, III.5

I.7, IV.8

I.2, III.5, III.8, IV.11

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa odpowiedzialności” – wybór najbardziej odpowiedzialnych za przyrodę dzieci. „Idzie Grześ” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym aktorsko. „Zrób to co ja” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowo-ruchowej, ćwiczenia pamięci i koncentracji uwagi.
9. „Poznajemy zawód rzeźbiarza” – zabawa dydaktyczna. „Gdzie moja para?” – zabawa ruchowa z rekwizytem. „Rzeźbiarz” – zabawa rozwijająca kreatywność.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

I.9, IV.1, IV.2

I.5, IV.2, IV.11, IV.20

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: woreczki gimnastyczne, tamburyn, cztery tacki, cztery przezroczyste pojemniki, ziemia ogrodowa, ziemia do kwiatów, glina, piasek, woda, mieszaćko, glina plastyczna, podkładki, dowolne gliniane naczynia (prawdziwe lub na zdjęciach), łopatki do piasku, lupy, sitka, różne rzeźby i narzędzia rzeźbiarza na ilustracjach, np. dłuto i młotek, połówki obrazków przedstawiające dowolne rzeźby, kartoniki z kropkami od 1 do 5

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Czarna ziemia...” – zabawa z rymówką. Dzieci stoją w kole, wybrane dziecko recytuje rymówkę, chodząc po obwodzie koła, pozostałe dzieci rytmicznie klaszczą.

Czarna ziemia...

Gabriela Lipińska

Czarna ziemia, lepka glina.

Kto zabawę dziś zaczyna?

Może ja? Może ty...?

Co mam zrobić, powiesz ty!

*Dziecko wylicza, licząc na palcach.**Rozkłada szeroko ręce, wyrażając zdziwienie.**Wskazuje palcem na siebie, potem na dowolną osobę.**Wybiera jedno dziecko i zamienia się z nim miejscami.**Wybrane dziecko demonstruje jakiś ruch, dzieci go naśladują, następnie zaczyna wylicznankę od początku.*

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 11**, s. 13. ● **woreczki gimnastyczne, tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Różne oblicza ziemi” – zabawa dydaktyczno-badawcza.** N. prezentuje dzieciom tacki, na których znajdują się: ziemia z ogrodu, ziemia do kwiatów, piasek i glina. N. pyta dzieci: *Skąd jest ta ziemia/piasek/glina? Gdzie możemy spotkać piasek?* (w piaskownicy, na plaży nad morzem, jeziorem). Następnie przesypuje/przekłada część podłoża z każdej tacki do przezroczystych naczyń. Podaje nazwę każdego z podłoży i przekazuje pojemniki dzieciom, które wielozmysłowo badają ich zawartość oraz starają się wskazać różnice. Następnie N. wlewa taką samą (niewielką) ilość wody do wszystkich naczyń. Dzieci obserwują, w którym z pojemników woda szybciej dotarła do dna naczynia. N. dolewa do próbek więcej wody i miesza zawartość naczyń, chcąc uzyskać jednolitą konsystencję. Dzieci porównują wygląd próbek w pojemnikach z próbkami na tacach. ● **cztery tacki, cztery przezroczyste pojemniki, ziemia ogrodowa, ziemia do kwiatów, glina, piasek, woda, mieszadło**

● **„Śmieszne rzeźby” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się przy dowolnej piosence, w różnych kierunkach. Podczas przerwy w muzyce przyjmują dowolną śmieszna pozę, tworząc rzeźbę. Zabawę powtarzamy wielokrotnie.

● **„Gliniane naczynia” – praca plastyczna z wykorzystaniem gliny.** N. prezentuje dzieciom pojemnik z gliną i pyta, czy pamiętają, co to jest. Następnie pyta dzieci, czy wiedzą, do czego można wykorzystać glinę (można zaprezentować różne gliniane naczynia). Dzieci jeszcze raz wymieniają cechy gliny (wilgotna, plastyczna, szara) i naczyń z niej wykonanych (twarde). N. rozdaje dzieciom po kawałku gliny i zaprasza je do zabawy – dzieci ugniatają, wałkują, wyciskają, później N. prosi, by ulepiły dowolne naczynie gliniane. Ulepione naczynia pozostawiamy do wyschnięcia. Po wyschnięciu dzieci ozdabiają je i malują farbami. Należy zwrócić uwagę dzieci na to, że po wyschnięciu gliniane dzieła są bardzo kruche. ● **glina plastyczna, podkładki, dowolne gliniane naczynia (prawdziwe lub na zdjęciach)**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Co kryje się w ziemi?” – zabawa badawcza. Dzieci nabierają na łopatkach ziemię, a następnie za pomocą lup i sitek sprawdzają, co w niej jest. ● **łopatki do piasku, lupy, sitka**

– „Co jest pod piaskiem w piaskownicy?” – zabawa badawcza (do przeprowadzenia w sprzyjających warunkach pogodowych – można do niej wrócić w późniejszym terminie). Dzieci łopatkami kopią w piaskownicy. ● **łopatki do piasku**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa odpowiedzialności” – wybór najbardziej odpowiedzialnych za przyrodę dzieci w ostatnich dwóch tygodniach.** Ważne jest, aby co dwa tygodnie N. wybierał inne dzieci, dzięki czemu każde z nich będzie miało poczucie sukcesu i dodatkową motywację do pracy.

- „**Idzie Grześ**” – **praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym aktorsko. N. czyta dziecku wiersz „Idzie Grześ” J. Tuwima, a dziecko inscenizuje jego treść w dowolny sposób.

Idzie Grześ

Julian Tuwim

Ochrona praw autorskich

Tekst dostępny w wydaniu
drukowanym.

- „**Zrób to co ja**” – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowo-ruchowej, ćwiczenia pamięci i koncentracji uwagi. N. prezentuje dziecku sekwencję trzech ruchów, ale wykonuje je bez dźwięku, np. gest klaskania, gest uderzenia w stolik, ułożenie ust jak do dmuchania np. na piórko. Dziecko powtarza same gesty, nie tworząc dźwięku.

- „**Poznajemy zawód rzeźbiarza**” – **zabawa dydaktyczna**. N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające różne rzeźby oraz narzędzia potrzebne rzeźbiarzowi w pracy. N. tłumaczy dzieciom, że rzeźbiarz jest artystą, tworzy niepowtarzalne dzieła, które można podziwiać, np. w galeriach sztuki lub muzeach. Rzeźbiarz może tworzyć swoje prace w drewnie, skale i lodzie.

• **ilustracje przedstawiające różne rzeźby i narzędzia rzeźbiarza, np. dłuto i młotek**

- „**Gdzie moja para?**” – **zabawa ruchowa z rekwizytem**. Dzieci losują połówki obrazków przedstawiających różne rzeźby i nie pokazują ich pozostałym uczestnikom zabawy. Następnie spacerują przy dowolnej muzyce. Gdy muzyka cichnie, podchodzą do siebie i przez chwilę pokazują swoje obrazki po to, by odnaleźć swoją parę (drugą połowę rzeźby). Muzyczna przerwa musi trwać krótko. Pary, które się odnalazły, siadają do stolików i przyklejają na kartce swoje połówki rzeźb. Zabawę kontynuujemy dopóty, dopóki wszystkie pary się odnajdą. • **połówki obrazków przedstawiające dowolne rzeźby, dowolna muzyka**

- „**Rzeźbiarz**” – **zabawa rozwijająca kreatywność**.

Wariant I. Dzieci siedzą w kole. Wybrane dziecko-rzeźbiarz losuje kartkę z liczbą kropek od 1 do 5. Kropki oznaczają liczbę dzieci, które rzeźbiarz „wykorzysta” do stworzenia swojego dzieła, np. dwie kropki – rzeźbiarz wybiera dwoje dzieci i ustawia/układa je tak, aby utworzyły rzeźbę. • **kartoniki z kropkami od 1 do 5**

Wariant II. Dzieci są podzielone na trzyosobowe zespoły. W każdym zespole jest jeden rzeźbiarz, pozostałe dwie osoby to materiał, z którego rzeźbiarz tworzy swoje dzieło. Po ukończeniu każdej „rzeźby” następuje zamiana ról.

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → [uczę.pl](#)

OSZCZĘDNOŚĆ

Oszczędność jest cechą ludzi, którzy w rozważny sposób postępują z tym, co posiadają – mogą to być zarówno pieniądze, jak i inne dobra. Osoby takie wykorzystują tylko tyle zasobów, ile potrzebują, na przykład nie kupują rzeczy, które się im do niczego nie przydadzą.

Dzieciom czteroletnim najlepiej wyjaśniać kwestię oszczędności, korzystając z przykładów z ich życia – można na przykład zobrazować posiadane rzeczy za pomocą zabawek czy słodyczy. Można pokazać sposób zarządzania nimi za pomocą trzech pudełek (skarbonek) i cukierków. Do każdego z pudełek trafi część posiadanych przez nas rzeczy. Pierwsze z nich będzie zawierało to, co nam jest aktualnie potrzebne (cukierki, które zjem od razu), do drugiego włożymy to, co chcemy zaoszczędzić (cukierki, które zostawię sobie na później), a w trzecim znajdzie się to, co chcemy komuś ofiarować (cukierki, którymi się z kimś podzielę). Następnie można wyjaśnić dzieciom, że osoby oszczędne będą miały więcej cukierków w drugim pudełku niż w pierwszym.

Wprowadzając pojęcie oszczędności, można także poruszyć kwestię posiadania pieniędzy:

- opowiedzieć o ludziach bogatych i biednych;
- zaznaczyć, że jeśli chce się mieć pieniądze, trzeba na nie zapracować;
- ilustrując temat przykładami z bajek, pokazać, że pewna suma pieniędzy jest w życiu niezbędna, jednak nie da się za nie kupić szczęścia;
- podkreślić, że ważne jest nie tylko posiadanie pieniędzy, lecz także odpowiedzialne ich wydawanie i dzielenie się z innymi.

Zabawa wprowadzająca

N. wręcza każdemu z dzieci taką samą liczbę żetonów (zabawkowych pieniędzy), żeby mogły za nie coś „kupić”. Dzieci dobierają się w pary i bawią się w sklep, jeden przedszkolak z pary jest sprzedawcą, drugi – kupującym. Sprzedawca wkłada otrzymane od kupującego pieniądze do pudełka i je zamyka. Następnie następuje zamiana ról.

Po zakończeniu zabawy dzieci siadają w kręgu. N. pyta, czy komuś udało się coś zaoszczędzić. Tłumaczy, że jeśli coś posiadamy (na przykład pieniądze czy słodycze), lepiej nie zużywać wszystkiego naraz, tylko odłożyć jakąś część na później. Tą częścią można podzielić się z innymi.

Tydzień XXIII

Wielka wyprawa

1. Poznajemy oszczędność

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie nowej wartości „oszczędność”; rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego; rozwijanie pozytywnych cech charakteru; zachęcanie do oszczędzania poprzez ukazanie korzyści płynących z tego działania

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Banknoty i monety” – zabawa dydaktyczna.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
III.8, IV.17
I.1, I.5, III.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „oszczędność” – słuchanie wiersza „Oszczędzanie” U. Kamińskiej i rozmowa na jego temat.
5. „Monety do skarbonki” – zabawa ruchowa.
6. Praca z **KP2.6** – ćwiczenie spostrzegawczości, ćwiczenie percepcji wzrokowej, rozmowa na temat oszczędzania, skreślanie z paska na dole strony pieniędzy, których nie ma na ilustracji.
7. Spacer po najbliższej okolicy – poszukiwanie miejsc, budynków, w których można wydawać pieniądze i za zgromadzone oszczędności kupić wymarzone przedmioty lub usługi.

IV.2, IV.5, IV.17
I.5, III.5
I.7, IV.1, IV.2
I.2, III.8

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Mój banknot” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. „Oszczędzam wodę i mydło” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym doskonalenia w zakresie czynności higienicznych.
9. „Kalkujemy monety” – ćwiczenia manualne, kontrola poprawnego trzymania narzędzi pisarskich. „Awers i rewers” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.1, IV.1, IV.2
I.7, I.5
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, monety i banknoty, skakanki, kredki, **KP2**, kartka o wymiarach banknotu, ołówki, kartki, bębnek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl

● **„Banknoty i monety” – zabawa dydaktyczna.** N. rozmawia z dziećmi o monetach i banknotach, tłumacząc im, czym są jedne i drugie – prezentuje je. Pyta dzieci również o to, po co potrzebne są ludziom pieniądze, i opowiada im, że w dawnych czasach, kiedy nie było pieniędzy, ludzie wymieniali się między sobą różnymi produktami, np. w zamian za mleko otrzymywali zboże. • **monety i banknoty**

● **Zestaw ćwiczeń porannych nr 12.**

– „Jedź – Stop!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci biegają po sali w różnych kierunkach. Na hasło N.: *Stop* – stają bez ruchu twarzą do N. Na hasło: *Jedź* – wznawiają bieg.

– „Lecimy samolotem” – ćwiczenie tułowia (skręty). Dzieci są ustawione w rozsypcie. Wyciągają ręce przed siebie, lekko uginają je w łokciach, złączają dłonie. Następnie wykonują szerokie wymachy ramion w prawo i w lewo, nie rozłączając dłoni.

Utrudnienie w drugim tygodniu: „Lecimy samolotem” – ćwiczenie tułowia (skłony boczne). Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym na podłodze. Ręce wyciągają na boki, plecy proste. Następnie wykonują skłony tułowia – raz w prawą, raz w lewą stronę. Po wykonaniu dwóch skłonów w każdą stronę odpoczywają.

– „Samoloty” – zabawa bieżna. Dzieci biegają na palcach z rękami rozłożonymi na boki. N. gra na tamburynie. Podczas przerwy w muzyce dzieci-*samoloty* lądują (wykonują przysiad).

• **tamburyn**

– „W pociągu” – zabawa uspokajająca. Dzieci są ustawione „w pociąg” – idą gęsiego, dłonie opierając na biodrach osoby stojącej przed nimi. N. mówi rytmicznie: *Raz, dwa, trzy, stop!*. Na słowo: *stop* – pociąg się zatrzymuje (wdech nosem, wydech ustami). Po chwili N. wznawia liczenie, pociąg rusza w dalszą drogę.

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Oszczędzanie” – słuchanie wiersza i rozmowa na jego temat.**

Oszczędzanie

Urszula Kamińska

Krzyś – przedszkolak, choć nieduży,
wie, do czego pieniądź służy.
I że mając oszczędności,
ma się duże możliwości!

Nie wydaje więc raz-dwa
tego, co mu mama da.
Zaś pieniądze upominki
wrzuca do skarbonki – świnki.

Choć to są drobniaki nieraz,
spora sumka z nich się zbiera.

Raz pięć złotych, raz złotówka
i gromadzi się gotówka!

Gdy skarbonka się zapełni,
Krzyś marzenie swoje spełni.
Kupi sprzęt do nurkowania.
To cel jego oszczędzania.

Płetwy, maskę z długą rurką,
wszystko co potrzebne nurkom.
Będzie mógł nurkować z tatą.
Brawo! Zaoszczędził na to.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jak ma na imię bohater wiersza? O czym marzył? Czy udało mu się spełnić marzenia? Jak myślicie, na jakie cele można jeszcze oszczędzać pieniądze? A czy wy także oszczędzacie pieniądze? Na jakie cele?*

● **„Monety do skarbonki” – zabawa ruchowa.** N. układa ze skakanek dużą skarbonkę na podłodze. Dzieci-*monety* biegają po sali przy dźwiękach tambury. Gdy muzyka cichnie, siadają w skarbonce w siadzie skrzyżnym. • [skakanki, tambury](#)

● **Praca z KP2.6 – ćwiczenie spostrzegawczości, ćwiczenie percepcji wzrokowej.** Dzieci opowiadają o ilustracji, odgadują, na jaki cel zbiera pieniądze jej bohater. Następnie skreślają z paska na dole strony pieniądze, których nie ma na ilustracji. • [kredki, KP2.6](#)

● **Spacer po najbliższej okolicy – poszukiwanie miejsc, budynków, w których można wydawać pieniądze i za zgromadzone oszczędności kupić wymarzone (lub niezbędne) przedmioty lub usługi.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Mój banknot” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. Dziecko za pomocą kredek projektuje na prostokątnej kartce, wymiarami zbliżonej do prawdziwych banknotów, swój własny pieniąż. • [kredki, kartka o wymiarach banknotu](#)

● **„Oszczędzam wodę i mydło” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym doskonalenia w zakresie czynności higienicznych. N. uczy dziecko poprawnego mycia rąk, bez marnowania mydła, wody i papierowych ręczników, oraz poprawnego mycia zębów, oszczędnie gospodarując pastą i wodą.

● **„Kalkujemy monety” – ćwiczenia manualne, kontrola poprawnego trzymania narzędzi pisarskich.** Dzieci za pomocą miękkich ołówków i/lub kredek „kalkują” na kartce różne monety – układają monetę na stole, kładą na nią kartkę i zarysowują ołówkiem/kredką całą powierzchnię ukrytej monety. • [monety o niskich nominałach, ołówki, kredki, kartki](#)

● **„Awers i rewers” – zabawa ruchowa.** Przed zabawą N. tłumaczy dzieciom, że przód monety to *awers*, a tył, czyli „plecy” monety to *rewers* – dzieci kilkakrotnie powtarzają te nazwy. Następnie N. przechodzi do objaśnienia zabawy. Dzieci-*monety* poruszają się po sali w rytmie wygrywanym na bębenku. Gdy muzyka cichnie, N. podaje hasło: *awers* lub *rewers*, a dzieci muszą „przykleić się” do podłogi odpowiednią częścią ciała: *awers* – kładą się na brzuchu, *rewers* – kładą się na plecach. • [bębenek](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Co jeździ, co lata?

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie różnych środków transportu – lądowych, powietrznych i wodnych; rozwijanie koordynacji ruchowo-słuchowej; rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na określony temat; nauka wypowiedzania się całym zdaniem; zachęcanie do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej podczas różnych aktywności

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Pojazdy” – zabawa twórcza, utrwalanie nazw figur geometrycznych.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
III.8, IV.11
I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Okno w pociągu” – nauka piosenki, „Pojazdy” – ćwiczenie komunikacji, „Jedziemy, płyniemy, latamy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe. I.5, I.7, I.9, IV.2, IV.5, IV.7
„Znamy te pojazdy” – zagadki obrazkowe, ćwiczenia słuchu fonematycznego.
„Co jeździ, co lata?” – zabawa dydaktyczna.
5. „Na łądzie czy w wodzie?” – zabawa ruchowa. I.5, III.5
6. „Pojazdy” – zabawa tematyczna w języku angielskim, wprowadzenie nazw pojazdów. III.8, IV.21
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Wyścigi pojazdów” – zabawa ruchowa. I.1, I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Dawne pojazdy” – praca indywidualna z dzieckiem zainteresowanym motoryzacją, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Gdzie jest pojazd?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia orientacji w przestrzeni. IV.2, IV.6, IV.14
9. „Pojazdy” – rozwiązywanie zagadek słownych. „Go – Stop” – zabawa ruchowa w języku angielskim. IV.2, IV.5, IV.21
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań. I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: figury geometryczne, tamburyn, **CD3**, 3 arkusze brystolu: zielony, biały, niebieski, różne środki transportu na ilustracjach, duży plakat z narysowaną drogą i torami, duży plakat z narysowanymi chmurami, klej, obrazki: ulica, niebo, lizak policyjny, samochód, autobus, samolot, małe zabawki: samolot, samochód, autobus, dowolne ilustracje przedstawiające dawne pojazdy, biała kartka A4

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Pojazdy” – zabawa twórcza, utrwalanie nazw figur geometrycznych. Dzieci układają różne pojazdy z figur geometrycznych. Podają nazwy figur geometrycznych użytych do zbudowania pojazdów. • figury geometryczne
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 12, s. 49. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

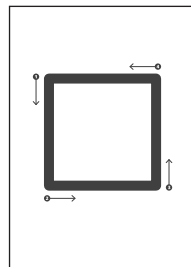
- „Okno w pociągu” – nauka piosenki. Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Po wysłuchaniu rozmawiają o jej treści. N. sprawdza, czy dzieci rozumieją słowa: *wodziec wzrokiem*. N. zwraca się do dzieci, aby wyciągnęły rękę i rysowały palcem wskazującym „leżącą (leniwą) ósemkę”, jednocześnie wodząc wzrokiem za poruszającym się palcem: od lewej do prawej strony. Dzieci łączą ruch ze śpiewaniem. • **CD3.12**, **Multiplaneta**

Okno w pociągu

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Jedziemy / pociągiem, /
on jedzie / po szynach. //
Przepiękne / widoki /
ma cała / rodzina. //

Bo okno / jest duże, /
więc z wielką / uwagą //
swym wzrokiem / wodzimy /
to w lewo, / to w prawo. //

● **„Pojazdy” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu, i pyta: *Czym podróżowała rodzina, o której opowiada piosenka? Czym jeszcze można podróżować?* N. rozkłada na podłodze obrazki przedstawiające różne środki transportu i 3 arkusze brystolu: zielony – symbolizujący ziemię, niebieski – symbolizujący wodę, biały – symbolizujący powietrze. Dzieci wspólnie z N. dobierają środki transportu do odpowiednich miejsc: te, które pływają, powinny być umieszczone na niebieskim brystolu, te, które latają – na białym, a te, które jeżdżą – na zielonym. Następnie N. wyjaśnia dzieciom, co to jest rym, podaje przykłady. Następnie dzieci mówią, czy podane słowa się rymują: szyny – maliny, widoki – but, widoki – kroki, widoki – obłoki, duże – kałuże, duże – małe, wodzimy – chodzimy... Dzieci wymyślają także rymy do dowolnych słów podanych przez N. ● **obrazki przedstawiające różne środki transportu, 3 arkusze brystolu: zielony, biały, niebieski**

● **„Jedziemy, płyniemy, latamy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** N. dzieli grupę na chłopców i dziewczynki. Na hasło N. np.: *dziewczynki – woda, chłopcy – powietrze*, dzieci naśladują poruszanie się odpowiednich środków transportu: w powietrzu/na wodzie/na ziemi. Zabawa odbywa się w rytm piosenki w tle. Polecenie: *Stop* – oznacza unieruchomienie wszystkich środków transportu.

● **„Znamy te pojazdy” – zagadki obrazkowe, ćwiczenia słuchu fonematycznego.** N. odstawia fragment pojazdu na ilustracji. Dzieci odgadują, co znajduje się na ilustracji, i opisują wygląd określonego pojazdu. N. zachęca dzieci do wypowiedzi całym zdaniem. Następnie dzieci próbują wymienić pierwszą głoskę w nazwach pojazdów. ● **różne środki transportu na kolorowych ilustracjach**
Dzieci młodsze dzielą nazwy pojazdów na sylaby.

● **„Co jeździ, co lata?” – zabawa dydaktyczna.** Dzieci losują ilustracje przedstawiające różne środki transportu. Każde dziecko podaje nazwę wylosowanego pojazdu i nakleja go na jeden z plakatów (N. przygotowuje wcześniej dwa duże plakaty: jeden z narysowaną drogą i torami, drugi z narysowanymi chmurami), wyjaśniając swój wybór, np.: *To jest skuter, ma dwa koła, więc jeździ.* ● **duży plakat z narysowaną drogą i torami, duży plakat z narysowanymi chmurami, klej, różne środki transportu na ilustracjach**

● **„Na łądzie czy w wodzie?” – zabawa ruchowa.** Dzieci spacerują po sali w rytm muzyki. N. w dowolnej chwili podnosi obrazek przedstawiający jeden z trzech symboli: *ulica, niebo, lizak policyjny*. Jeśli jest to *ulica*, dzieci zmieniają się w (dowolne) *pojazdy lądowe* i po wznowieniu muzyki poruszają się tak jak one. Podczas kolejnej pauzy N. podnosi inny symbol w górę, np. *niebo* – dzieci zmieniają się w *samoloty*. Natomiast gdy N. podniesie obrazek *policyjnego lizaka*, dzieci stoją bez ruchu, a po wznowieniu muzyki poruszają się w dowolny sposób. ● **obrazki: ulica, niebo, lizak policyjny, dowolna muzyka**

● **„Pojazdy” – zabawa tematyczna w języku angielskim, wprowadzenie nazw pojazdów.** N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające trzy pojazdy: samochód – *a car*, autobus – *a bus*,

samolot – *a plane*. Głośno wypowiada nazwy tych pojazdów w języku angielskim, jednocześnie na nie wskazując. Dzieci powtarzają usłyszane słówka. Następnie podają sobie z ręki do ręki kolejno: mały samochód, autobus, samolot. Kto trzyma w dłoni dany pojazd, ten głośno wymawia jego nazwę. • **ilustracje przedstawiające pojazdy: samochód, autobus, samolot, małe zabawki: samolot, samochód, autobus**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Wyścigi pojazdów” – zabawa ruchowa. Dzieci są podzielone na trzy zespoły (samochody, autobusy, samoloty) i ścigają się ze sobą.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Dawne pojazdy” – praca indywidualna** z dzieckiem zainteresowanym motoryzacją, wzbogacanie wiedzy o świecie. Dziecko poznaje nazwy i wygląd różnych dawnych pojazdów na podstawie ilustracji. • **dawne pojazdy na dowolnych ilustracjach**

● **„Gdzie jest pojazd?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia orientacji w przestrzeni. N. manipuluje małym samochodem i samolotem, układając je w różnych miejscach na kartce. Prosi dziecko o określenie miejsc położenia tych pojazdów. • **małe zabawki: samochód, samolot, biała kartka A4**

● **„Pojazdy” – rozwiązywanie zagadek Marcina Przewoźniaka.**

Tramwaj

Mknie po szynach ta maszyna,
na przystanku się zatrzyma.
Odkąd tylko dzień się budzi,
już po mieście wozi ludzi.
Świata nie zatruwa, skąd!
Napędza ją przeciw prąd.

Samochód

Dwa fotele i kanapa,
lampa pod sufitem świeci,
a w fotelu siedzi tata
i do szkoły wiezie dzieci.

Autobus

Zmieści się w nim osób
setka albo dwieście.
Wszystkich pracowicie
rozwiezie po mieście.
Nie dojedziesz jednak
tuż pod własny ganek.
Wysiądziesz tam tylko,
gdzie będzie przystanek.

● **„Go – Stop” – zabawa ruchowa w języku angielskim.** Dzieci są różnymi *pojazdami*. Pojazdy ruszają na hasło: *Go!*, a zatrzymują się na hasło: *Stop!*

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Wyruszamy w podróż...

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poszerzanie wiedzy na temat różnych pojazdów lądowych; rozwijanie koncentracji uwagi; doskonalenie umiejętności matematycznych; budowanie pewności siebie

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Tomek ma rowerek” – zabawa ruchowa z rymówką.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4,
III.5

I.5, I.9

I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Samochód” – słuchanie wiersza J. Kulmowej i rozmowa na temat pojazdów wymienionych w utworze. „Różne pojazdy” – zabawa matematyczna. „Marzenia dziadka” – zabawa ilustracyjna do wiersza.	IV.2, IV.5, IV.12
5. „Jesteśmy pojazdami” – zabawa ruchowa w języku angielskim. Praca z W.10 – ćwiczenie klasyfikacyjne z wykorzystaniem środków transportu.	I.5, IV.21
6. Praca z KP2.7 – ćwiczenia klasyfikowania, segregowanie pojazdów na lądowe, wodne i powietrzne.	I.7, IV.12
7. Spacer w okolicy przedszkola – przeliczanie pojazdów obserwowanych na drodze, podawanie ich nazw.	I.1, I.2, IV.15

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co ci to przypomina?” – zabawa z kodowaniem.	III.5, IV.14
9. „Mój samochód będzie...” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. „Lubię podróżować...” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.	I.7, IV.1
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, ilustracje przedstawiające pięć środków transportu (innych niż lądowe), ilustracje: samochód, rower, hulajnogę, motocykl, autobus, samolot, **W**, kartki, **KP2**, kredki, sznurek, z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, kwadraty i koła w kolorach żółtym i niebieskim, ołówek, nożyczki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Tomek ma rowerek” – zabawa ruchowa z rymowaną.

Tomek ma rowerek

Małgorzata Barańska

Mały Tomek ma rowerek,
jedzie sobie na spacerek.
W moście dziura, w dole rzeczka!

W górze kręcą się kółeczka...

Dzieci naśladują jazdę na rowerze – idą rytmicznie, wysoko unosząc kolana i udając, że trzymają kierownicę. Zatrzymują się, na słowo „dziura” – kucą. Słowa „w dole rzeczka!” wypowiadają z przestraczem. Kładą się na plecach, unoszą nogi zgięte w kolanach i w tej pozycji naśladują pedałowanie.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 12, s. 49. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Samochód” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat różnych pojazdów.

Samochód

Joanna Kulmowa

Ochrona praw autorskich

Tekst dostępny w wydaniu
drukowanym.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O co pyta wnuczek dziadka? O czym marzył dziadek, kiedy był młody? Jakie inne pojazdy chciał mieć dziadek?*

- **„Różne pojazdy” – zabawa matematyczna.** N. przygotowuje ilustracje przedstawiające różne pojazdy: wodne, powietrzne i lądowe. Wśród lądowych muszą się znaleźć te, które były wymienione w wierszu (samochód, rower, hulajnoga, motocykl). Dzieci rytmicznie dzielą nazwy zaprezentowanych pojazdów na sylaby, następnie N. prosi dzieci, by przypięły do tablicy (w jednej linii) te pojazdy, które występowały w wierszu. Pozostałe pojazdy dzieci przyczepiają pod nimi tak, by utworzyły się pary (tych pozostałych ilustracji powinno być pięć, aby jeden obrazek pojazdu, którego nie wymieniono w wierszu, nie miał pary). N. pyta dzieci: *Czego jest więcej, pojazdów wymienionych w wierszu, czy takich, które w nim nie wystąpiły? (dzieci oceniają metodą „na oko”) Ile jest pojazdów występujących w wierszu? Ile jest pozostałych pojazdów? Ile jest wszystkich pojazdów? Ile jest par pojazdów? Ile pojazdów jest bez pary?* • **ilustracje przedstawiające pięć pojazdów (innych niż lądowe), ilustracje: samochód, rower, hulajnoga, motocykl**

- **„Marzenia dziadka” – zabawa ilustracyjna do wiersza.** N. ponownie czyta wiersz. Dzieci słuchają go uważnie i na chwilę zmieniają się w każdy z wymienionych pojazdów. Na początku dzieci są *samochodami*, później – *hulajnogami*, *rowerami*, *motocyklami*, *samochodami*, a na koniec *idą pieszo*... Przed odczytaniem wiersza należy umówić się z dziećmi co do określonych odgłosów i/lub gestów charakterystycznych dla poszczególnych pojazdów.

- **„Jesteśmy pojazdami” – zabawa ruchowa w języku angielskim.** N. pokazuje dzieciom ilustracje: samochód – *a car*, autobus – *a bus*, samolot – *a plane*. Głośno wypowiada nazwy tych pojazdów w języku angielskim, jednocześnie na nie wskazując. Dzieci powtarzają usłyszane słówka. Następnie poruszają się po sali, zmieniając się w pojazd, którego angielską nazwę wypowie N. • **ilustracje: samochód, autobus, samolot**

- **Praca z W.10 – ćwiczenie klasyfikacyjne z wykorzystaniem pojazdów.** Dzieci wypychają wszystkie środki transportu. Podają ich nazwy. Następnie siadają w kole, przed nimi leży biała kartka. Dzieci manipulują pojazdami zgodnie z poleceniem N., np.: *Ułóż na kartce wszystkie pojazdy poruszające się w wodzie lub na wodzie itp., Ułóż wszystkie pojazdy, którymi podróżowałeś/podróżowałaś.* Po zakończonej zabawie dzieci chowają wszystkie pojazdy z wypychanki do szafki. • **W.10, kartki**

● **Praca z KP2.7 – ćwiczenia klasyfikowania.** Dzieci podają nazwy zaprezentowanych na karcie środków transportu. Następnie rysują po dwie niebieskie fale pod pojazdami, które pływają, jedną brązową linię pod tymi, które poruszają się po lądzie, a na koniec nalepiają chmurę przy tych, które latają w powietrzu. • KP2.7, kredki

● **Spacer w okolicy przedszkola – przeliczanie pojazdów obserwowanych na drodze, podawanie ich nazw.**

III CZĘŚĆ DNIA

● „Co ci to przypomina?” – zabawa z kodowaniem.

Dzieci siadają przy stolikach, każde dziecko otrzymuje sznurek, kratownicę, kwadraty i koła w kolorach żółtym i niebieskim (z zestawu pomocy do kodowania). N. pyta, czy pamiętają, co to jest oś symetrii, prosi o wyznaczenie osi symetrii na kratownicy za pomocą sznurka. Dzieci układają na kratownicy dowolne symetryczne wzory. Po ułożeniu wzoru N. sprawdza poprawność wykonania zadania i pyta, co przypomina dzieciom dany wzór. • sznurek, z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, kwadraty i koła w kolorach żółtym i niebieskim, Multiplaneta

● **„Mój samochód będzie...” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. Dziecko rysuje swój wymarzony pojazd i szczegółowo opisuje jego wygląd. • kredki, kartka

● **„Lubię podróżować...” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej. Dziecko odrysowuje kontury różnych pojazdów i je wycina. • obrazki pojazdów do odrysowywania z W.10, kartka, ołówek, nożyczki

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4 Statki płyną w dal

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie roli tempa w piosenkach; kształtowanie poczucia rytmu, rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej; rozwijanie sprawności fizycznej; wdrażanie do uważnego obserwowania otoczenia

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Płynie łódka” – zabawa z rymowanką M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.9, III.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 12.
5. „Płyną statki z bananami” – wprowadzenie piosenki, „Pojazdy” – zabawa ortofoniczna, „Jadąc samochodem” – zabawa rytmiczna przy piosence, „Płyną statki z bananami” – słuchanie piosenki, rozmowa na temat jej treści, ilustracja ruchowa do piosenki, „Podaj kamyk” – zabawa uspokajająca. „Układamy rytmy” – zabawa z wykorzystaniem pojazdów z W.10.

I.5, I.8, III.5, III.8
I.5, IV.1, IV.2, IV.7

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

6. Praca z KP2.8 – ćwiczenia percepcji wzrokowej, przeliczania, podawanie nazw figur geometrycznych, z których zbudowano żaglówkę.	IV.12, IV.15
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Go – Stop” – zabawa ruchowa w języku angielskim.	I.2, I.5, IV.21
III CZĘŚĆ DNIA	
8. „Kolorowe łódki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Układam łódź” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowej.	I.7, I.9, IV.2
9. „Kolorowe żaglówki” – praca plastyczno-techniczna połączona z ćwiczeniem oddechowym. „Żaglówki i łódki” – zabawa ruchowa.	I.5, I.7, IV.1
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: **CD2**, tamburyn, obręcze hula-hoop, woreczki, ilustracje: pociąg, statek, samochód i samolot, **CD1**, krążki, **CD2**, kamyk, **W**, **KP2**, kredki, obrazki przedstawiające łodzie w różnych kolorach, pięć pasków papieru o różnej długości, plastikowe zakrętki od butelek po wodzie mineralnej, plastelina, kolorowe piórka, miski z wodą

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Płynie łódka” – zabawa z rymowaną M. Barańskiej.

Płynie łódka

Małgorzata Barańska

Płynie łódka po głębinie,
a tą łódką Grzesio płynie.
Grzesio macha do kolegów,
bo odpływa stąd.

*Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym na obwodzie koła lub w rozsypce.
Rytmicznie na przemian pochylają się do przodu i prostują.
Machają miarowo obiema dłońmi w lewo i prawo.*

Wraca łódka po głębinie,
a tą łódką Grzesio płynie.
Zaraz łódkę zacumuje,
bo już blisko ład.

*Rytmicznie na przemian pochylają się do przodu i prostują.
Uderzają obiema dłońmi na przemian raz w jedno udo, raz w drugie;
wymawiając słowo „ład”, głośno klaszczą.*

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 12, s. 49. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 12.

Część wstępna

– „Lecimy!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci poruszają się przy dźwiękach tamburyna i reagują na zapowiedzi N.: *Włączamy silnik* – naśladują przekręcanie kluczyka w stacyjce, obracają nadgarstkami. *Lecimy!* – poruszają się biegiem z szeroko rozpostartymi rękami.

Samoloty obniżają lot – biegać z mocniej ugiętymi kolanami. *Samoloty lądują* – wykonują przysiad. Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie. • **tamburyn**

– „Lot balonem” – ćwiczenie dużych grup mięśni. Dzieci stoją w rozsypcie w niewielkim rozkroku. Naśladują lot balonem, wznoszą do góry ręce – *trzymają linki balonu*. Wykonują delikatne skłony boczne w prawo i w lewo, potem do przodu i do tyłu.

Część główna

– „Start i lądowanie” – ćwiczenie mięśni grzbietu. Dzieci układają się w pozycji leżenia przodem, broda oparta na dłoniach. Na hasło: *Samoloty startują* – unoszą głowę nad podłogę, podnoszą ręce i wyciągają je na boki jak skrzydła samolotu. Wytrzymują w tej pozycji 4–6 sekund, a następnie wracają do leżenia przodem. Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie.

– „Dolecieliśmy do Afryki” – zabawa z elementem czworakowania. N. pyta dzieci: *Kto jest królem zwierząt?* Dzieci naśladują lwa, jego sposób poruszania się, to jak się czai, aby upolować zwierzynę. Chodzą na czworakach, wykonują siad klęczny, ręce wyciągnięte do przodu, klatka piersiowa dotyka kolan. Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie.

– „W paszczę lwa” – zabawa z elementem rzutu i celowania. N. prezentuje obręcz hula-hoop, do których dzieci będą celowały jak do paszczy lwa. Przedszkolaki ustawiają się w dwóch rzędach. Przed każdym rzędem, w odległości około 3 kroków, leży obręcz. Dzieci wykonują po dwa rzuty do obręczy, a następnie zbierają woreczki i wracają na koniec swojego rzędu. Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie. • **hula-hoop, woreczki**

Część końcowa

– „Zmęczeni po wyprawie” – marsz. Dzieci maszerują wyprostowane, energicznym, sprężystym krokiem. Na zapowiedź N.: *Zmęczeni po wyprawie* – naśladują pochylonego, ślaniającego się na nogach podróżnika. Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie.

● „Płyną statki z bananami” – wprowadzenie piosenki.

– „Pojazdy” – zabawa ortofoniczna. N. prezentuje dzieciom (na dowolnych ilustracjach) następujące pojazdy: pociąg, statek, samochód i samolot. Przy każdej ilustracji N. wydaje dźwięk charakterystyczny dla danego pojazdu. Następnie pokazuje sam obrazek, a dzieci artykułują umówione wcześniej dźwięki. N. stopniowo, coraz szybciej, zmienia obrazki (można wprowadzić utrudnienie – kto się pomyli, na chwilę opuszcza zabawę). • **ilustracje: pociąg, statek, samochód i samolot**

Pociągi – *puf, puf, puf*.

Statek – *plum, plum, plum*.

Samolot – *szszszszsz*.

Samochód – *brum, brum, brum*.

– „Jadąc samochodem” – zabawa rytmiczna przy piosence. Dzieci otrzymują krążki-kierownice i zamieniają się w kierowców swoich samochodów. Następnie dzieci-kierowcy rozpoczynają jazdę zgodnie z tempem melodii piosenki i jej tekstem. Zabawę można urozmaicić, proponując dzieciom, aby po każdej zmianie tempa zmieniały kierunek jazdy. • **CD1.12, krążki**

– „Płyną statki z bananami” – słuchanie piosenki, rozmowa na temat jej treści. N. pyta: *O czym jest piosenka? Co wiezie statek? Co podają sobie ładowacze? W jaki sposób piosenka jest śpiewana na początku, a w jaki sposób na końcu?* • **CD2.3**

Płyną statki z bananami

sl. i muz. tradycyjne

Płyną statki z bananami w świetle gwiazd:

Łabi du daj daj, łabi du daj.

A każdy ładowacz śpiewa tak:

Łabi du daj daj, łabi du daj.

Podaj, podaj, podaj mi podaj
bananów kosz!

Podaj, podaj, podaj mi podaj
bananów kosz!

Dzieci naśladują rękami płynące fale i wkręcają „żarówkę”.

*Dwa razy uderzają dłońmi o kolana, dwa razy klaszczą w dłonie (całość powtarzamy dwukrotnie – przy drugim powtórzeniu jedno klaśnięcie w dłonie).
Salutują jedną ręką (dotykają czubkami palców do czoła).
Jw.*

Na pierwsze „podaj” dzieci uderzają dłońmi o swoje uda, na drugie „podaj” – o uda osoby siedzącej po ich prawej stronie, ruchy te powtarzają naprzemiennie do końca piosenki.

– „Płyną statki z bananami” – ilustracja ruchowa do piosenki. Dzieci siedzą w kręgu w siadzie klęcznym. Śpiewają piosenkę – najpierw wolno, później coraz szybciej, wykonując opisane wyżej ruchy. • **CD2.3**

– „Podaj kamyk” – zabawa uspokajająca. Dzieci stoją w kole. Powoli podają sobie kamyk (lub inny mały przedmiot) z ręki do ręki, spokojnie oddychając. • **kamyk**

● **„Układamy rytmy” – zabawa z wykorzystaniem pojazdów z W.10.** Dzieci są podzielone na zespoły trzyosobowe. Każdy zespół układa ze swoich pojazdów dowolny rytm na podłodze – nie wszystkie pojazdy muszą być wykorzystane. • **W.10**

● **Praca z KP2.8 – ćwiczenia percepcji wzrokowej, przeliczania, utrwalanie nazw figur geometrycznych.** Dzieci otaczają pętlą te figury geometryczne, z których jest zbudowana żaglówka, podają ich nazwy i je przeliczają. Rysują w ramce tyle kresek, ile trójkątów użyto do zbudowania żaglówki. • **KP2.8, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Go – Stop” – zabawa ruchowa w języku angielskim, s. 53.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Kolorowe łódki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo.** N. prezentuje dziecku łódź na obrazku i wprowadza jej angielską nazwę – *a boat*. Następnie pokazuje dziecku łódki (na obrazkach) w różnych kolorach, a dziecko podaje ich nazwy, np. *red boat, pink boat*. • **obrazki przedstawiające łodzie w różnych kolorach**

● **„Układam łódź” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowej.** Dziecko układa z pasków papieru *-desek* łódź (paski różnią się długością). Najdłuższy pasek papieru jest wiosłem. Przed przystąpieniem do pracy dziecko porównuje długości poszczególnych pasków. • **pięć pasków papieru o różnej długości**

● **„Kolorowe żaglówki” – praca plastyczno-techniczna połączona z ćwiczeniem oddechowym.** Każde dziecko dostaje jedną zakrętkę od butelki po wodzie mineralnej – w jej środku umieszcza małą kulkę z plasteliny, a w kulkę wbija kolorowe piórko. Następnie N. zaprasza dzieci, aby powstałe w ten sposób żaglówki włożyły do miski z wodą. Dzieci wprawiają w ruch swoje żaglówki, dmuchając na ich piórka (przed zabawą trzeba odpowiednio zabezpieczyć podłogę). Można sprawdzić (wraz z dziećmi), ile plasteliny trzeba włożyć do nakrętki, by ta zatonała. • **plastikowe zakrętki od butelek po wodzie mineralnej, plastelina, kolorowe piórka, miski z wodą**

- „**Żaglówki i łódki**” – **zabawa ruchowa**. Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie. Na hasło: *łódki* – dzieci kładą się na plecach, przyciągają zgięte w kolanach nogi do klatki piersiowej i łąpią się dłońmi pod kolanami. Na hasło: *żaglówki* – dzieci stają wyprostowane, trzymając nad głową proste ręce, dłonie złączone. • **tamburyn**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Lecimy samolotem

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie budowy samolotu; rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej; rozwijanie kreatywności i motoryki małej; motywowanie do samodzielnego działania podczas różnych aktywności

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Nasze pojazdy” – praca plastyczna z wykorzystaniem obrazków z W.10 .	I.7, IV.8
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Samolot” – słuchanie wiersza R. Pisarskiego i rozmowa na temat treści utworu. „Jak wygląda samolot?” – praca z obrazkiem.	IV.2, IV.6
5. „Samoloty” – zabawa ruchowa.	I.5
6. „Mój samolot” – praca plastyczno-techniczna.	I.7, III.8, IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne, rysowanie różnych pojazdów patykami na piasku lub kredą na płytach chodnikowych, obserwowanie nieba w celu wypatrzenia samolotu lub smug pozostawionych przez samolot na niebie.	I.2, I.5, I.7

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Podobieństwa i różnice” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym. „Zagubieni pasażerowie” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia umiejętności liczenia i myślenia logicznego.	IV.1, IV.2, IV.15
9. „Samoloty lecą” – zabawa z rymówką na melodię „Płyną statki z bananami”. „Stań przy...” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem pojazdów z W.10 .	I.5, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: **W**, ołówki, kredki, kartki, tamburyn, ilustracja przedstawiająca samolot pasażerski, rolki po ręcznikach papierowych (po dwie dla każdego dziecka), małe kółeczka, kredki pastelowe i ołówkowe, kreda, różne typy samolotów na obrazkach, narysowane na kartce wewnątrz samolotu z zaznaczonymi miejscami: dla pilotów (dwa granatowe kwadraty), dla stewardess (trzy czerwone kwadraty), dla pasażerów (cztery żółte kwadraty), małe kartoniki w kolorach kwadratów, **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitanek → uczyć.pl](#)
- „Nasze pojazdy” – praca plastyczna z wykorzystaniem obrazków z W.10. Dzieci obrysowują dowolne pojazdy na kartonie i je kolorują. Chętni mogą dorysować różne elementy krajobrazu na swoich pracach. • W.10, ołówki, kredki, kartki
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 12, s. 49. • [tambury](#)
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Samolot” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat treści utworu.

Samolot

Roman Pisarski

Popatrz, samolot wzniósł się z lotniska.
Jaki ogromny! Jak leci nisko!
Grają silniki, aż ziemia dudni.

Leci samolot wprost na południe.
Wzbija się wyżej, błysnął ogonem,
Za chwilę zniknie za nieboskłonem.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym jest ten wiersz? Co robił samolot na lotnisku? Jak leci samolot? Pokażcie!* (dzieci pokazują, jak samolot się wznosi, leci i ląduje) *Kto z was leciał samolotem? Co wtedy czuliście?*

- „Jak wygląda samolot?” – praca z obrazkiem. N. wraz z dziećmi opisuje wygląd samolotu pasażerskiego (jego części: kadłub, skrzydła, stateczniki, itp.) na podstawie ilustracji. • [ilustracja przedstawiająca samolot pasażerski](#)
- „Samoloty” – zabawa ruchowa. Dzieci-samoloty wyciągają ręce w bok i wolno spacerują po sali. Na hasło: *samoloty lądują* – stopniowo uginają nogi w kolanach, by przykucnąć na podłodze. Na hasło: *samoloty starują* – stopniowo podnoszą się, by wznowić lot.
- „Mój samolot” – praca plastyczno-techniczna. Dzieci dostają po dwie rolki po ręcznikach papierowych. Jedna rolka to korpus samolotu, na nim dzieci naklejają małe kółka (okna w samolocie). Z przodu rolki dzieci mogą narysować okna dla pilotów. Drugą rolkę dzieci zgniatają na płasko – są to skrzydła samolotu. Dzieci ozdabiają je w dowolny sposób i naklejają na górną część samolotu. • [rolki po ręcznikach papierowych \(po dwie dla każdego dziecka\)](#), [małe kółeczka](#), [kredki pastelowe i ołówkowe](#)
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – zabawy dowolne, rysowanie różnych pojazdów patykami na piasku lub kredą na płytach chodnikowych, obserwowanie nieba w celu wypatrzenia samolotu lub smug pozostawionych przez samolot na niebie. • [kreda](#)

III CZĘŚĆ DNIA

- **Podobieństwa i różnice** – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym. N. prezentuje dziecku różne typy samolotów na obrazku, dziecko wymienia części wspólne dla każdego samolotu. • [obrazki przedstawiające różne typy samolotów](#)
- „Zagubieni pasażerowie” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia umiejętności liczenia i myślenia logicznego. N. pokazuje dziecku obrazek z narysowanym wnętrzem samolotu. Na kartce zaznaczony jest przód samolotu – miejsca dla pilotów (dwa granatowe kwadraty) i stewardess (trzy czerwone kwadraty) oraz miejsca dla pasażerów (cztery żółte kwadraty). Dziecko otrzymuje małe kartoniki w kolorach kwadratów

narysowanych we wnętrzu samolotu i ma „posadzić ludzi” na ich fotelach, a następnie powiedzieć, ilu było pilotów, ile stewardess oraz ilu pasażerów. • **narysowane na kartce wewnątrz samolotu z zaznaczonymi miejscami: dla pilotów (dwa granatowe kwadraty), dla stewardess (trzy czerwone kwadraty), dla pasażerów (cztery żółte kwadraty), małe kartoniki w kolorach kwadratów**

● **„Samoloty lecą” – zabawa z rymowanką na melodię „Płyną statki z bananami”**. • CD2.4

N. uczy dzieci tekstu poniższej rymowanki, dzieci stoją w kole:

Samoloty z bagażami lecą w dal:
Łabi du daj daj, łabi du daj.

*Dzieci rozkładają ręce szeroko na boki, naśladując latanie.
Dwa razy uderzają dłońmi o kolana, dwa razy klaszczą w dłonie
(całość powtarzamy dwukrotnie – przy drugim powtórzeniu
jedno klaśnięcie w dłonie).*

A każdy pilot śpiewa tak:
Łabi du daj daj, łabi du daj
W górę, w górę leć...
A teraz ląduj, ląduj i już!

*Salutują jedną ręką (dotykają czubkami palców do czoła).
Jw.
Łapią się za ręce i podnoszą je (złączone) do góry.
Złączone dłonie opuszczają do dołu, na słowo „już” – wykonują
przysiad.*

● **„Stań przy...” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem pojazdów z W.10.** Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na podłodze leżą wybrane obrazki przedstawiające różne rodzaje pojazdów, np. balony, samochody, samoloty. Na hasło: *Stań przy samolocie* – dzieci stają przy dowolnym samolocie. W trakcie zabawy N. może zabierać wybrane pojazdy, by wprowadzić element rywalizacji. • W.10

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

N. prosi, aby każde dziecko na poniedziałkowe zajęcia przyniosło niewielki szklany słoik, z którego będzie wykonywało skarbonkę. Pokrywka powinna być nacięta na środku i zabezpieczona tak, aby można było przez otwór wrzucać do środka monety i banknoty.

List do rodziców → uczyć.pl

Tydzień XXIV

Nasze podróże

1. Rozmawiamy o oszczędzaniu

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie różnych sposobów oszczędzania; kształcenie umiejętności logicznego myślenia i przewidywania skutków; wdrażanie do oszczędnego gospodarowania różnymi zasobami

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Co możemy oszczędzać?” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem ilustracji.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
IV.2, IV.6
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „oszczędność” – słuchanie opowiadania „O samochodach, które dzięki oszczędzaniu spełniły swoje marzenia” i rozmowa na temat jego treści. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Monety do skarbonki” – zabawa ruchowa.
6. „Nasze skarbonki” – praca plastyczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Samoloty i samochody”, „Samoloty startują, samoloty lądują” – zabawy ruchowe.

I.7, IV.2, IV.6
I.5, III.5
I.7, IV.8
I.2, I.5, I.4

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Jak wyglądają polskie pieniądze?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Wrzucam monety do skarbonki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej, chwytu pęsetkowego oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej.
9. „Z monetą w dłoni” – zabawa integracyjna z rymówką, ćwiczenia podziału słów na sylaby. „Awers i rewers” – zabawa ruchowa. **Kącik Dobrego Startu.** Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.7, I.9, IV.2, IV.17
I.9, I.5, III.5
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: ilustracje związane z oszczędzaniem: pieniądze, wody, prądu, środków czystości, tamburyn, **W**, kolorowa plastelina, szklane słoiki z naciętą pokrywką (przyniesione przez dzieci z domu), karteczki z napisem: *Zbieram na...*, klej, mazak, monety i banknoty (zarówno prawdziwe, jak i te przeznaczone do zabawy), dowolna skarbonka, monety (lub wycięte z tektury krążki o wymiarach monet), duże pudło, bębnek, **KDS – wzór 12**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitańek](#) → [uczę.pl](#)
- „Co możemy oszczędzać?” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem ilustracji. N. rozmawia z dziećmi na temat sposobów oszczędzania pieniędzy – oszczędzamy je nie tylko poprzez gromadzenie monet i banknotów w skarbonce czy w banku, ale również poprzez niemarnowanie wody (używanie niewielkiej ilości wody do kąpieli, robienie prania, kiedy nabiera się dużo ubrań, podlewanie roślin wodą deszczową, nalewanie wody do kubka podczas mycia zębów itp.), prądu (wyłączanie telewizora/radia, kiedy nikt go nie ogląda/nie słucha, gaszenie światła w pokoju, w którym nikogo nie ma itp.), jedzenia i środków czystości (niekupowanie za dużo jedzenia, aby go później nie wyrzucać, rozsądne gospodarowanie płynem do kąpieli, szamponem, papierem toaletowym, pastą do zębów itp.) oraz przyborów plastycznych, np. papieru. Oszczędzanie to także szanowanie wszystkiego, co się posiada (np. zabawki, sprzęty) i dbanie o to, tak aby ograniczyć kupowanie nowych rzeczy. • [ilustracje związane z oszczędzaniem: pieniędzy, wody, prądu, środków czystości](#)

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 12**, s. 49. • [tamburyn](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- „O samochodach, które dzięki oszczędzaniu spełniły swoje marzenia” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat jego treści.

O samochodach, które dzięki oszczędzaniu spełniły swoje marzenia

Marlena Szelağ

W Warszawie, czyli w stolicy i największym mieście w Polsce, można spotkać wiele pojazdów – samochody, tramwaje, autobusy, skutery, metro, pociągi, łódki, a nawet samoloty! Tu mieszkają również żółty samochodzik Bartek i fioletowa furgonetka Anetka. Pojazdy właśnie spotkały się przy lotnisku i oglądały startujące oraz lądujące samoloty.

– Ojejku, zazdroszczę im, tak wzbijają się ponad chmury! I lecieć blisko słońca... – rozmarzył się Bartek na widok startującego samolotu pasażerskiego.

– Masz rację. I bywać w tyłu zakątkach świata... To musi być cudowne! – zachwyciła się Anetka.

– Ech... – posmutniał żółty samochodzik i dodał – nie ma co nad tym rozmyślać, bo i tak nigdy nie wzbijemy się w powietrze. Jesteśmy przecież pojazdami lądowymi i pisane jest nam tylko jeżdżenie po drogach...

– Ej, wy! Podjedźcie trochę bliżej, to coś wam powiem! – powiedział ktoś zza ogrodzenia. Samochody zbliżyły się i niepewnie zapytały, do kogo należy ten tajemniczy głos. To był samolot Olek, który odpoczywał właśnie po długim locie z Afryki.

– Przez przypadek usłyszałem waszą rozmowę i mam dla was dobre wieści – oznajmił zagadkowo nieznamy.

– Jakie wieści? – dopytywał się zaskoczony Bartek.

– No takie, że wy również możecie wzbic się w powietrze tak jak ja i spełnić swoje marzenia!

– Naprawdę? W jaki sposób? – podekscytowała się Anetka i błysnęła dwa razy przednimi światłami.

– A w taki, że wielki samolot Grot raz na jakiś czas zabiera na pokład również samochody, które lecą z nim w różne zakątki świata. To świetna przygoda dla takich przyziemnych pojazdów jak wy! Tylko... Czy nie macie przypadkiem lęku wysokości?

Olek wytłumaczył nowym przyjaciółom, że aby dostać się na pokład samolotu Grot, trzeba kupić bilet. Cena niestety nie była mała. Auta znowu posmutniały.

– Wiem, że pieniądze z nieba nie spadają, ale wy ku niebu możecie wzlecieć i spełnić wasze największe pragnienia. To prawda, bilety są drogie, ale marzenia wymagają poświęcenia! Zaczynajcie oszczędzać! – to mówiąc, samolot Olek ziewnął, pożegnał się i zasnął. Auta wróciły do swoich garażów, tocząc zagorzałą rozmowę przez całą drogę.

Gdy następnego dnia samochody spotkały się ponownie, zdecydowały wspólnie i bezdyskusyjnie, że muszą spełnić marzenia i zebrać środki na zakup dwóch biletów.

– To wszystko, co mam – powiedział Bartek, wysypując na chodnik wszystkie pieniądze, które miał przy sobie. Anetka wysypała swoje.

– Nie ma tego za wiele. Nawet na jeden bilet nie starczy, a co dopiero mówić o dwóch! – zasmuciła się furgonetka.

– Zacznijmy oszczędzać! – krzyknął żółty samochodzik, przypomniawszy sobie radę, którą dał im samolot Olek.

– Grosik do grosika... Kiedyś uzbieramy na spełnienie naszych marzeń! – przytaknęła pomyślowi Anetka.

Autą czym prędzej założyły wspólną skarbonkę ze słoika, który furgonetka ozdobiła niebieskim papierem. Nie bez powodu niebieskim. Taki kolor ma bowiem niebo, ku któremu chcieli wzlecieć. Żółty samochodzik przykleił na skarbonce napis: „Na marzeń spełnienie i do chmur dolecenie”. Pojazdy pozbierały wszystkie pieniądze, które wysypały wcześniej na chodnik, i wrzuciły je do ozdobionego słoika. Od tego czasu zaczęło się dla nich wielkie oszczędzanie. Każdy banknot i każda moneta, które wpadły im w opony, były od razu wrzucane do skarbonki. Długimi tygodniami auta nie wydawały pieniędzy na błahostki i chwilowe zachcianki. Dodatkowo, aby zarobić więcej pieniędzy, fioletowa furgonetka zatrudniła się na myjni samochodowej, natomiast żółty samochodzik zaczął dostarczać poranne gazety dla mieszkańców za niewielką opłatą.

Po trzech miesiącach oszczędzania auta postanowiły rozbić skarbonkę. Nazbierały ogrom monet i banknotów. Po przeliczeniu pieniędzy okazało się, że starczy na dwa bilety i jeszcze trochę zostanie. Furgonetka Anetka szybko zebrała wszystkie oszczędności do woreczka i czym prędzej razem z samochodzikiem Bartkiem pojechali na lotnisko. Tam zakupili dwa bilety na podróż na pokładzie samolotu Grot.

– Jak cudownie jest szybować w chmurach – cieszył się Bartek podczas pierwszego lotu w powietrzu.

– Spójrz, jakie małe domki! I lasy, pojazdy oraz drogi! – zachwyciła się furgonetka Anetka, spoglądając przez okno. Auta były oczarowane widokiem świata z lotu ptaka i szczęśliwe, że udało się im spełnić wielkie marzenie.

N. zadaje dzieciom pytania do wystuchanego utworu: *Jakie imiona nosiły samochody? W jakich były kolorach? W jakim mieście mieszkały samochody? Jakie było marzenie Bartka i Anetki? Kogo spotkały samochody przy ogrodzeniu lotniska? O czym powiedział im samolot Olek? Co zrobiły samochody, aby zdobyć bilety na pokład samolotu Grot? Z czego wykonały skarbonkę? Czy bohaterowie spełnili swoje marzenia? A czy spełniliby je bez oszczędzania, dlaczego?* • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1-3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „oszczędność” – i nakleją ją na swoje *rośliny wartości*. • **W.1-3**

● **„Monety do skarbonki” – zabawa ruchowa**, s. 50. • **tamburyn**

● **„Nasze skarbonki” – praca plastyczna.** Dzieci wykonują własne skarbonki ze szklanych słoików (pokrywka nacięta tak, aby można było do środka słoika wrzucać monety i banknoty), które ozdabiają plasteliną. Na swoje skarbonki dzieci nakleją karteczki z napisem *Zbieram na...* (tu N. wpisuje cel oszczędzania pieniędzy przez dziecko). • kolorowa plastelina, szklane stoiki z naciętą pokrywką, które dzieci przyniosły z domu, karteczki z napisem *Zbieram na...*, klej, mazak

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Samoloty i samochody” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym. N. dzieli dzieci na dwie grupy: pierwsza grupa to samochody, druga – samoloty. Gdy N. klaśnie w dłonie jeden raz, poruszają się dzieci-*samochody*, naśladując dłońmi ruch kręcenia kierownicą, dzieci-*samoloty* stoją w wyznaczonym miejscu. Gdy N. klaśnie w dłonie dwa razy, poruszają się dzieci-*samoloty*, rozkładając ręce na boki, dzieci-*samochody* stoją w wyznaczonym miejscu. Gdy N. klaśnie w dłonie trzy razy, poruszają się dzieci-*samochody* oraz dzieci-*samoloty*.

– „Samoloty startują, samoloty lądują” – zabawa ruchowa. Dzieci kucają w dowolnym miejscu ogrodu z rękoma wyprostowanymi na boki. Gdy N. zaczyna grać na tamburynie – na początku w wolnym tempie – dzieci-*samoloty* wznoszą się, startują. Gdy N. przyśpiesza tempo gry na tamburynie, dzieci-*samoloty* lecą, biegając po ogrodzie. Gdy N. ponownie zwalnia tempo, dzieci-*samoloty* lądują, kucając w dowolnym miejscu ogrodu. Zabawę powtarzamy kilkukrotnie. • tamburyn

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Jak wyglądają polskie pieniądze?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, wzbogacanie wiedzy o świecie. N. prezentuje dziecku różne polskie monety i banknoty. Dziecko przygląda się im, odczytuje ich wartości. N. wyjaśnia dziecku, że na każdym banknocie jest wizerunek władcy/króla Polski, oraz że każdy banknot ma zabezpieczenia, które utrudniają ich podrabianie. Następnie N. bawi się z dzieckiem w określanie łącznej wartości kilku monet – np. układa przed dzieckiem dwie złotówki i pyta, ile to wynosi razem oraz jaką (jedną) monetą można te dwie złotówki zastąpić (operacje na monetach 1 zł, 2 zł, ewentualnie 5 zł). • monety i banknoty (zarówno prawdziwe, jak i te przeznaczone do zabawy)

● **„Wrzucam monety do skarbonki” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej, chwytu pęsetkowego oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dziecko wkłada do skarbonki przez dziurkę monety (mogą to być wycięte z tektury krążki o wymiarach monet). • dowolna skarbonka, monety (lub wycięte z tektury krążki o wymiarach monet)

● **„Z monetą w dłoni” – zabawa integracyjna z rymówką, ćwiczenia podziału słów na sylaby.** Dzieci wkładają do pudła-*sklepu* po jednej ze swoich osobistych rzeczy i siadają w kole z wyciągniętą do przodu prawą ręką – wewnętrzna strona dłoni jest skierowana do góry. Jedno dziecko trzyma w dłoni monetę jednozłotową i podczas recytowania rymowanki układa ją na dłoni osoby z prawej strony, która podaje monetę kolejnej itd. Dziecko, które na koniec rymowanki będzie trzymało monetę, musi podzielić na sylaby (dzieci uzdolnione językowo dzielą na głoski) nazwę przedmiotu, który chce wykupić (jest to jego osobisty przedmiot). Jeśli wykona zadanie poprawnie, zabiera swoją rzecz i odchodzi z zabawy. Zabawa toczy się dalej w coraz mniejszym gronie. Dziecko, które zostanie jako ostatnie, aby wykupić swoją rzecz musi nie tylko podzielić jej nazwę na sylaby, ale także odpowiedzieć na pytanie: *Na co można oszczędzać?*, podając minimum 3 propozycje. Dla dzieci, które powodują przestój w zabawie, można wprowadzić zasadę, że ten, kto przetrzymuje monetę podczas trwania rymowanki, oddaje do pudła-*sklepu* swój kolejny przedmiot (wówczas taka osoba nie może opuścić kręgu dopóty, dopóki nie odzyska wszystkich swoich przedmiotów). • moneta jednozłotowa, duże pudło

Z monetą w dłoni

Marlena Szeląg

Z dłoni do dłoni, moneta się kręci,
każdy monetę dostać ma chęci.
Teraz do ciebie moneta leci,
na twojej dłoni się ona świeci!

- „Awers i rewers” – zabawa ruchowa, s. 50. ● **bębenek**

KDS Kącik Dobrego Startu

- **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 12.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 12** różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). ● **KDS – wzór 12, wybrane materiały o różnych fakturach**
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Egzotyczne owoce

● wiodąca aktywność: jętykowa

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych owoców tropikalnych; rozwijanie koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem; zachęcanie do poznawania nowych smaków i jedzenia owoców

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna. I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Płyną statki z bananami” – zabawa integracyjna do piosenki, ćwiczenie reakcji na pauzę. I.5, I.9, IV.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Egzotyczne owoce” – rozwiązywanie zagadek słownych. „Owocowe smaki” – zabawa dydaktyczna, sensoryczna. I.7, I.9, IV.2, IV.6, IV.7
5. „Sałatka z egzotycznych owoców” – zabawa ruchowa z emblematami owoców. I.5, III.8
6. „Co zrobić, żeby banan nie ściemniał!” – zabawa dydaktyczna, eksperyment. „Egzotyczne owoce” – praca plastyczna, lepienie z plasteliny. I.7, III.8, IV.8, IV.11
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Wyścig po banan” – zabawa ruchowa, „Cytryna!” – zabawa ruchowa ćwicząca koncentrację uwagi i refleks. I.2, I.5, III.9

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wyczarowane ze skórki od banana” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. „Owocowe memory” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej, spostrzegawczości i pamięci. IV.1, IV.8

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

9. „Kiwi–kiwi” – humorystyczna gra słowna oparta na zasadzie tradycyjnej gry w „Pomidor”. „Na krzeselko!” – zabawa ruchowa z emblematami owoców egzotycznych.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

I.5, IV.6

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, kiść bananów (co najmniej z 5 owocami), tamburyn, woreczki, CD3, KDS – karta 12, KDS – wzór 12, 4 sznurowadła dla każdego dziecka, ołówek, białe kartki, owoce egzotyczne (banan, ananas, cytryna, pomarańcza, kiwi), nóż, talerz, deska do krojenia, miska na oberki, taca na owoce, zapisane nazwy w/w owoców do czytania globalnego, emblematy egzotycznych owoców (banan, ananas, cytryna, pomarańcza, kiwi), krzesła, 2 miski, sok z cytryny, łyżka, plastelina, małe papierowe talerzyki, lina, żółta szarfa, klej (w płynie), skórka od banana, farby akwarelowe, pędzel, woda w kubku, pary obrazków przedstawiających egzotyczne owoce (banany, cytryny, pomarańcze, ananasy, kiwi), bębenek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Płyną statki z bananami” – zabawa integracyjna do piosenki, ćwiczenie reakcji na pauzę. Dzieci siedzą w kole. Podczas piosenki podają sobie z ręki do ręki kiść bananów (co najmniej z pięcioma owocami). Podczas pauzy w muzyce osoba, która trzyma owoce, odrywa z kiści jeden banan i odkłada go na tackę położoną w środku kręgu. Na koniec zabawy ochotnik przelicza wszystkie banany. • CD2.3, kiść z co najmniej 5 bananami
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 12, s. 49. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS Kącik Dobrego Startu pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. Część B

- „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. N. prosi dzieci o to, aby usiadły na podłodze w kręgu. Dyżurni rozdają dzieciom po 4 woreczki, które dzieci układają w szeregu. Na polecenie N. dzieci śpiewają piosenkę „Okno w pociągu” s. 52, wystukując rytm dwiema piąstkami jednocześnie. Zaczynają od pierwszego woreczka, który ma inny kolor niż pozostałe. • woreczki, CD3.12
- „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (kwadrat). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Co wam to przypomina? Czy wiecie, jak nazywa się ta figura?* • KDS – wzór 12
- **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • wyklejony – KDS – wzór 12, Multiplaneta
- **Niegraficzne odtwarzanie wzoru**. Każde dziecko otrzymuje 4 sznurowadła/sznurki. Z pomocą N. układa z nich na dywanie kwadrat, a następnie chodzi po jego obwodzie bosymi stopami (stopa za stopą). • 4 sznurowadła dla każdego dziecka
- **Graficzne odtwarzanie wzoru**. Dzieci słuchają piosenki „Okno w pociągu” s. 52 i próbują rysować kwadraty (na białej kartce lub na odwrocie KDS – karta 12). Następnie otrzymują kartkę pracy z ilustracją przedstawiającą pociąg – dorysowują kwadratowe okno. • KDS – karta 12, CD3.12, ołówek, białe kartki

● **Wystawa prac.** N. wspólnie z dziećmi przygotowuje wystawę prac. Dzieci opowiadają, który pociąg ma największe okno, a który – najmniejsze.

● **„Egzotyczne owoce” – rozwiązywanie zagadek słownych M. Szelağ.**

Cytryna

Kwaśna jest tak niesłuchanie,
żółte nosi wciąż ubranie.
Ma też w sobie witaminy,
na chorobę jedz...

Banan

Owoc to długi i żółty cały.
Małpki na obiad zjeść by go chciały.

Pomarańcza

W pomarańczową skórę ubrana,
pachnie wspaniale, kiedy obrana.
Okrągła jest niczym piłeczka,
dojrzewa w promieniach słońca.

Kiwi

Jajowate i zielone,
a na skórce owłosione.
I choć kwaśne, minę krzywi,
jak najczęściej zjadaj...

● **„Owocowe smaki” – zabawa dydaktyczna, sensoryczna.** N. przygotowuje następujące owoce: cytrynę, pomarańczę, kiwi, banan oraz ananas i mówi, że są to owoce egzotyczne, czyli takie, które nie rosną w naszym kraju, tylko w odległych, bardzo słonecznych krajach. Następnie pyta dzieci, której spośród nazw egzotycznych owoców nie odgadują (ananas). N. prezentuje napis *ananas* do czytania globalnego oraz sam owoc, dając go dzieciom kolejno do sensorycznego zbadania. Następnie pokazuje, jak się go obiera – miąższ należy pokroić na niewielkie kawałki i ułożyć na talerzu. Dzieci próbują ananasa, określają jego zapach (czy intensywny?) i smak (słodki, gorzki, kwaśny itp.). Kolejny owoc, który dzieci będą poznawały wielozmystowo, to cytryna. N. dzieli jej nazwę na głoski. Dzieci odgadują, który to owoc, wskazują go, a następnie badają sensorycznie – w skórce i po obraniu (kto chce, może spróbować), określając jego zapach i smak. W podobny sposób N. prezentuje kolejne owoce. ● **owoce egzotyczne (banan, ananas, cytryna, pomarańcza, kiwi), nóż, talerz, deska do krojenia, miska na obręki, taca na owoce, zapisane nazwy w/w owoców do czytania globalnego**

● **„Sałatka z egzotycznych owoców” – zabawa ruchowa z emblematami owoców.** Każde dziecko otrzymuje jeden emblemat dowolnego egzotycznego owocu – cytryny, pomarańczy, kiwi, banana lub ananasa i siada na krześle w kręgu. Kiedy N. wymieni nazwę dowolnego owocu, wówczas wszystkie dzieci, które mają jego emblematy, zamieniają się miejscami. Gdy N. powie: *Sałatka owocowa!*, wszystkie dzieci zamieniają się miejscami. ● **emblematy egzotycznych owoców (banan, ananas, cytryna, pomarańcza, kiwi), krzesła**

● **„Co zrobić, żeby banan nie ściemniał” – zabawa dydaktyczna, eksperyment.** N. obiera dwa banany i kroi je na plasterki, które wkłada do dwóch misek. Banany w jednej z misek polewa sokiem z cytryny, a do miski przykleja emblemat z cytryną. Po co najmniej półgodzinie dzieci sprawdzają, co się dzieje z bananami w obydwu miskach. Banany, których nie polano sokiem z cytryny, pociemniają, a te, które polano – zachowują kolor. To że banany ciemnieją, to efekt działania enzymów, które owoc wydziela podczas uszkodzenia (pokrojony owoc to owoc uszkodzony), aby jak najdłużej zapobiec dostaniu się do jego wnętrza drobnoustrojów. Sok z cytryny wywołuje reakcję utleniania, zwalczając enzym. ● **2 miski, sok z cytryny, 2 banany, nóż, łyżka, emblemat cytryny**

● **„Egzotyczne owoce” – praca plastyczna, lepienie z plasteliny.** Dzieci lepią z plasteliny dowolne egzotyczne owoce – banany, pomarańcze, cytryny, ananasy, kiwi. Układają je na małych papierowych talerzykach. ● **plastelina, małe papierowe talerzyki**

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Wyścig po banan” – zabawa ruchowa. N.-*strażnik* stoi w jednej części ogrodu (przed nim tacka, na której leży banan), a dzieci-*małpki* stoją w drugiej części ogrodu – przed nimi leży rozłożona lina. Kiedy N. stoi tyłem, dzieci-*małpki* cichutko zakradają się w kierunku banana. Kiedy N. powie: *raz, dwa, trzy!* i odwróci się, dzieci-*małpki* zamierają w bezruchu – kto się wówczas poruszy, wędruje z powrotem za linę na miejsce startu. Dziecko, które ukradnie banan N., zostaje nowym *strażnikiem*. ● *lina, banan, tacka*

– „Cytryna!” – zabawa ruchowa ćwicząca koncentrację uwagi i refleks. Dzieci stoją w kręgu, trzymając się za ręce, pośrodku znajduje się chętne dziecko-*cytryna* (z żółtą szarfą), które powoli wymienia nazwy kolejnych egzotycznych owoców, np. *kiwi, banan, banan, ananas, kiwi...* Na hasło: *Cytryna!* wszystkie dzieci rozdzielają się i uciekają, a osoba z żółtą szarfą je goni. Kto zostanie złapany, staje się nową *cytryną*, wchodzi do środka kręgu i powoli wymienia nazwy egzotycznych owoców. ● *żółta szarfa*

III CZĘŚĆ DNIA

● „**Wyczarowane ze skórki od banana**” – **praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. Dziecko nakleja na kartkę (za pomocą mocnego kleju) kawałek długiej skórki od banana. Następnie zamienia ją w jakąś postać, pojazd, roślinę, rzecz. ● *kartka, klej (w płynie), skórka od banana, farby akwarelowe, pędzel, woda w kubku*

● „**Owocowe memory**” – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej, spostrzegawczości i pamięci. N. rozkłada przed dzieckiem ilustracje przedstawiające egzotyczne owoce (pary obrazków w rozsypce: banany, cytryny, pomarańcze, ananasy, kiwi) obrazkiem do dołu. Raz dziecko odsłania dwa obrazki, raz N. Jeśli któreś z dzieci wylosuje parę, odkłada ją na bok. Jeśli dwa obrazki nie tworzą pary, z powrotem je odwracamy. Jeśli dziecko ma duże problemy z odnalezieniem pięciu par obrazków, zmniejszamy liczbę par do czterech lub trzech. ● *pary obrazków przedstawiających egzotyczne owoce (banany, cytryny, pomarańcze, ananasy, kiwi)*

● „**Kiwi-kiwi**” – **humorystyczna gra słowna oparta na zasadzie tradycyjnej gry w „Pomidor”**. Dzieci siedzą w kręgu w siadzie skrzyżnym. N. zadaje im śmieszne pytania. Każde dziecko musi użyć w odpowiedzi wyrażenia: *kiwi-kiwi*, wysokim rejestrem głosowym oraz zachowując powagę. Ten, kto się uśmiechnie, zaśmieje lub użyje innego słowa, na chwilę opuszcza zabawę.

● „**Na krzeselko!**” – **zabawa ruchowa z emblematami owoców egzotycznych**. W sali są porożstawiane krzesła w różnych miejscach. Dzieci maszerują z emblematami dowolnych owoców egzotycznych (przy dźwiękach wygrywanych przez N. na bębnie), omijając przeszkody. Gdy N. przestaje grać, dzieci się zatrzymują. N. podaje nazwę owocu (jednego, dwóch, trzech, czterech...), a dzieci, które mają odpowiedni emblemat, siadają jak najszybciej na krzesłach. Pozostałe dzieci stoją nieruchomo. Wznowienie gry na bębnie jest sygnałem do ponownego marszu. ● *bębenek, emblematy egzotycznych owoców (banan, ananas, cytryna, pomarańcza, kiwi), krzesła*

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Zwierzęta świata

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych zwierząt zamieszkujących Afrykę; rozwijanie umiejętności klasyfikacyjnych oraz myślenia logicznego; budowanie poczucia przynależności do grupy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Dzikich zwierząt zwyczajnie” – masaż z rymowanką.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5

I.5, I.9

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Bajka o lwie” – słuchanie fragmentu wiersza i rozmowa przy ilustracjach na temat egzotycznych zwierząt. „Gdzie mieszkają te zwierzęta?” – zabawa dydaktyczna.
5. „Czary-mary, jestem lwem!” – zabawa ruchowa z elementem pantomimy.
6. Praca z **KP2.9** – utrwalanie wiadomości na temat zwierząt i miejsc ich występowania.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Zwierzęta” – zabawa ćwicząca koncentrację uwagi.

IV.2, IV.6, IV.18

I.5, IV.21

I.7, IV.18

I.2, I.5, I.4

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Niezwyczajne zwierzęta Afryki” – praca indywidualna z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, poszerzanie wiedzy o świecie przyrodniczym. „Ile nóg zwierzen ma?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.
9. „Lew” – praca plastyczna. „Zebry, zebry...” – zabawa ruchowa na wzór tradycyjnej zabawy „Gąski, gąski do domu”.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.2, IV.15, IV.18

I.5, I.7, IV.8

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, ilustracje (lew, hiena, stoń, zebra, małpa), globus, dwa plakaty (na jednym narysowany jest kontur Afryki, na drugim – Polski), napisy do globalnego czytania (*Polska, Afryka*), ilustracje (słońce, palma, śnieżynka, jodła, lis, dzik, wiewiórka, sarna, lew, słoń, zebra, małpa, hiena), bębnek, **KP2**, piłka, ciekawostki o afrykańskich zwierzętach, żółta/pomarańczowa farba, kubki z wodą, pędzle, czarne mazaki, czarna lub brązowa plastelina/czarne lub brązowe nakrętki od butelek, oczy samoprzylepne, klej (w płynie), krótkie paski brązowej bibuły

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. ● **więcej powitańek** → ucze.pl
- „Dzikich zwierząt zwyczajnie” – masaż z rymowanką. Dzieci siedzą w kole, jedno za drugim, przed sobą mają plecy rówieśnika. Podczas gdy N. recytuje wiersz, każde z dzieci wykonuje masaż na plecach osoby siedzącej przed nim. Ćwiczenie można wykonać również w parach (na zmianę).

Dzikich zwierząt zwyczaje

Marlena Szelaąg

Odległe miejsca, dalekie kraje,
skrywają dzikich zwierząt zwyczaje.
Małpy po drzewach wesoło skaczą,
z wysoka węża pewnie zobaczą.

Lew mocno podrapie pazurami,
teraz ugania się za zebrawi.
Słonie są duże, dudni aż ziemia,
gdy drogą idą te oto stworzenia.
Żyrafa z drzewa liście smakuje,
a tygrys w słońcu się wyleguje.
Odległe miejsca, dalekie kraje,
skrywają dzikich zwierząt zwyczaje...

Dziecko głaszcząc plecy kolegi/koleżanki od góry ku dołowi.

„Skacze” palcem wskazującym po całych plecach.

Kantem rozprostowanej dłoni rysuje na nich wijącego się węża.

Delikatnie drapie plecy.

„Biega” palcami po plecach.

Dociska plecy wnętrzem rozłożonej dłoni.

Delikatnie obszczypuje plecy.

Przytula się do pleców, kładąc na nich głowę.

Głaszcząc plecy od góry ku dołowi.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 12, s. 49. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Bajka o lwie” – słuchanie fragmentu wiersza i rozmowa przy ilustracjach na temat egzotycznych zwierząt.

Bajka o lwie (fragment)

Jan Kazimierz Siwek

Już otwarta jest książeczka,
A w niej czeka cię wycieczka,
Cel podróży widać stąd,
To Afryka – Czarny Łąd.
Tutaj słonko mocno grzeje,
Tu palmowe rosną knieje,
Tutaj żyje groźny lew,
Który właśnie zmarszczył brew.
Leży w trawie – łapę liże,

Więc podejźmy trochę bliżej
I spytajmy: – Panie Lwie,
Co też pan o sobie wie?
Czy pan wie, że pan jest kotem?
Czy ktoś mówił panu o tem?
Może hiena, może słoń,
Może zebra – w paski koń?
Może tata lub lew dziadek,
Albo jedna z małp sąsiadek? (...)

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym mówi ten wiersz? O jakich zwierzętach opowiada? Czy widzicie te zwierzęta na ilustracjach? Gdzie możemy spotkać zwierzęta wymienione w wierszu?* ilustracje: lew, hiena, słoń, zebra, małpa

- „Gdzie mieszkają te zwierzęta?” – zabawa dydaktyczna. N. pokazuje dzieciom plakat z narysowanym konturem Afryki i podpisem: *Afryka*. Wskazuje ten kontynent również na globusie. Następnie pokazuje dzieciom Europę – także na globusie – oraz zaznacza na niej Polskę. Obok plakatu z napisem: *Afryka* N. układa drugi plakat z narysowanym konturem Polski (jest na nim duży napis *Polska*). Przed dziećmi leżą ilustracje: słońce, palma, śnieżynka, jodła, lis, dzik, wieśniórka, sarna, lew, słoń, zebra, małpa, hiena. N. tłumaczy dzieciom, że w Afryce jest bardzo ciepło i rosną tam inne drzewa niż w Polsce – dzieci przyklejają słońce i palmę na konturze Afryki, a śnieżynkę (ewentualnie śnieżynkę razem ze słońcem) i jodłę na konturze Polski. Następnie N. prosi dzieci, by zastanowiły się, które zwierzęta mieszkają w Polsce, a które w Afryce. Dzieci

naklejają zwierzęta na plakaty. • globus, dwa plakaty (na jednym narysowany jest kontur Afryki, na drugim – Polski), napisy do globalnego czytania (Polska, Afryka), ilustracje: słońce, palma, śnieżynka, jodła, lis, dzik, wiewiórka, sarna, lew, słoń, zebra, małpa, hiena

● **„Czary-mary, jestem lwem!” – zabawa ruchowa z elementem pantomimy.** Dzieci spacerują po sali w rytmie granym przez N. na bębenku. Podczas muzycznej pauzy N. pokazuje dowolne zwierzę na ilustracji. Dzieci naśladują to zwierzę do czasu wznowienia gry na bębenku. Przy kolejnych powtórzeniach zabawy wystarczy, jeśli N. poda nazwę zwierzęcia zamiast pokazywać ilustrację. • ilustracje przedstawiające różne zwierzęta, bębenek

● **Praca z KP2.9 – utrwalanie wiadomości na temat zwierząt i miejsc ich występowania.** Dzieci naklejają sylwetki zwierząt pasujące do afrykańskiego krajobrazu i polskiego lasu. • KP2.9

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Zwierzęta” – zabawa ćwicząca koncentrację uwagi. N. rzuca do każdego dziecka piłkę. Jeśli N. wymieni nazwę dowolnego zwierzęcia, dziecko łapie piłkę. Jeśli N. wymieni inne słowo, np. *garnek*, dziecku nie wolno łapać piłki. • piłka

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Niezwykłe zwierzęta Afryki” – praca indywidualna** z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, poszerzanie wiedzy o świecie przyrodniczym. Dziecko słucha ciekawostek o zwyczajach zwierząt mieszkających w Afryce. • ciekawostki o afrykańskich zwierzętach

● **„Ile nóg zwiierz ten ma?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych. N. pokazuje dziecku różne zwierzęta na ilustracjach i prosi o przyporządkowanie tych zwierząt odpowiednim zbiorom – tym z dwiema, i tym z czterema nogami (dobrze, by nogi zwierząt na ilustracjach były częściowo zasłonięte, np. leżący lew). • ilustracje: lew, słoń, jaszczurka, kura, małpa itp.

● **„Lew” – praca plastyczna.** Dzieci tworzą *głowę lwa* – malują tekturowe talerzyki pomarańczową lub żółtą farbą. Po wyschnięciu farby naklejają na talerzyk lwie oczy, nos (z czarnej lub brązowej nakrętki po butelce lub plasteliny) i dorysowują lwi uśmiech. Na zakończenie smarują brzegi talerzy płynnym klejem i naklejają krótkie paski brązowej bibuły (grzywę). • żółta/pomarańczowa farba, kubki z wodą, pędzle, czarne mazaki, czarna lub brązowa plastelina/czarne lub brązowe nakrętki od butelek, oczy samoprzylepne, klej (płynny), krótkie paski brązowej bibuły

● **„Zebry, zebry...” – zabawa ruchowa na wzór tradycyjnej zabawy „Gąski, gąski do domu”.** W jednej części sali są zgromadzone dzieci-*zebry*, w drugiej części stoi N. Na środku pomiędzy nimi stoi wybrane dziecko-*lew*. Po zakończeniu dialogu dzieci-*zebry* przybiegają do N., a dziecko-*lew* stara się złapać jak najwięcej *zebr*, lekko je dotykając. Złapanie dzieci siadają obok *lwa*. Zabawę powtarzamy tak długo, aż *lew* upoluje wszystkie *zebry*.

N.: *Zebry, zebry do domu!*

Zebry chórem: *Boimy się!*

N.: *Czego?*

Zebry chórem: *Lwa groźnego!*

N.: *A gdzie on jest?*

Zebry chórem: *W trawie.*

N.: *Co robi?*

Zebry chórem: *Zęby ostrzy.*

N.: *Na kogo?*

Zebry chórem: *Na nas!*

N.: *Zebry, zebry do domu!*

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Afrykańskie rytmy

• wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie tradycyjnego afrykańskiego instrumentu; rozwijanie wrażliwości słuchowej i poczucia rytmu; nauka gry na bębenu; rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej; budzenie poczucia ciekawości świata

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Zwierzęta dalekich krajów” – rozwiązywanie zagadek słownych.	IV.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 12.	I.5, I.8, III.5, III.8
5. „Afryka, Kongo” – wprowadzenie piosenki, „Płyną statki z bananami” – ilustracja ruchowa do piosenki, „Afryka, Kongo” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat, „Afrykańskie rytmy” – zabawa dydaktyczna, „Afrykański telegraf” – zabawa ćwicząca koncentrację, „Bębny i bębni” – zabawa dydaktyczna, „Uczymy się refrenu piosenki” – rytmizacja tekstu, „Afrykańskie rytmy” – zabawa rytmiczna przy piosence.	I.5, IV.6, IV.7
6. „Dzikich zwierząt zwyczajnie” – masaż z rymowanką.	I.5
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.	I.2, I.4, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Budujemy afrykańską wioskę” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. Praca twórcza z wykorzystaniem gałązek, małych pudełek, piasku. „Głosy zwierząt” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	IV.1, IV.8
9. „Poznajemy mieszkańców Afryki” – zabawa dydaktyczna. „I am a lion!” – zabawa ruchowa z elementami pantomimy i języka angielskiego.	IV.18, IV.21
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, tamburyn, obręcze hula-hoop, woreczki, afrykańska wioska na ilustracji, tam tam (afrykański bęben), kartki z liczbą oczek od 1 do 5, białe kartki, mazaki, bębny i bębni (prawdziwe i na ilustracjach), pudełka po butach, wiaderka, pojemniki po klockach, drewniane łyżki, kubki po serkach, patyczki, piasek, plastelina, klej, ilustracje: słoń, lew, wąż, małpa, ilustracje przedstawiające mieszkańców Afryki, ich ubiór, domy, krajobrazy, miasta w Europie, różne zwierzęta na ilustracjach

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Zwierzęta dalekich krajów” – rozwiązywanie zagadek Marcina Przewoźniaka.

Lew

Znany jest ze swojej grzywy,
oto zwierząt król prawdziwy!
Kiedy słysząc jego ryk,
każdy zwierz by chętnie znikł.
Aż za dobrze zna Afryka
tego kota – drapieznika.

Wielbłąd

Robi miny, śmiesznie żuje,
gdy jest zły, to czasem pluje.
W garbie zbiera tłuszcz na drogę,
rzadko dość pyta o wodę.
I to właśnie z niego czyni
świetny transport na pustyni.

Żyrafa

Ma futro w cętki i bieg dość prędko,
szyję wysmukłą długości wędki.
Rodząc się – już ma dwa metry wzrostu
i z góry patrzy na świat po prostu.
Najwyższym ssakiem jest oczywiście:
z czubków drzew zrywa soczyste liście.

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 12**, s. 49. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 12**, s. 57. • **tamburyn, obręcze hula-hoop, woreczki gimnastyczne**
- **„Afryka, Kongo” – wprowadzenie piosenki.**
– „Płyną statki z bananami” – ilustracja ruchowa do piosenki, s. 59. • **CD2.3**
– Wysłuchanie piosenki „Afryka, Kongo” i rozmowa na jej temat. • **CD2.5**

Afryka, Kongo

sl. i muz. Małgorzata Barańska, Stefan Gąsieniec

Wyruszamy do Afryki,
tam, gdzie lasy równikowe,
tam, gdzie rosną bananowce
oraz drzewa kauczukowe.

Ref.: Kongo to piękny kraj, wielki kraj.

Wyruszamy do Afryki.
Tam goryle i lamparty,
antylopy, nosorożce.
To naprawdę nie są żarty!

Ref.: Kongo to piękny kraj, wielki kraj.

Słoń

Nosem łapie, pije noseem,
nosem trąbi wielkim głosem
i prawdziwym jest kolosem.
Chroni się przed upałami,
gdy wachluje się uszami,
a przemieszcza się stadami.

Szympanś

W drzew koronach trwa narada.
Krzyczą głośno wielkie stada.
Wśród drzew, hen na wysokości,
nie dorównasz im w zręczności!
Każda z nich ma cztery ręce.
Nie podpowiem ci już więcej.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanej piosenki: *Czy podobała się wam piosenka? Jaki nastrój ma ta piosenka? Czy jakaś część piosenki się powtarza?* N. włącza piosenkę ponownie, prezentując dzieciom poszczególne jej zwrotki. Po każdej zwrotce zatrzymuje utwór i zadaje dzieciom pytania:

1. *Gdzie przeniosła nas piosenka? Jak się nazywa „piękny wielki kraj” leżący na tym kontynencie? Jakie drzewa rosną w Afryce?*
2. *Jakie zwierzęta występowały w piosence?*
3. *Kiedy dzieci zamierzają wyjechać do Afryki? Jakie drzewa chcą zobaczyć?*

– „Afrykańskie rytmy” – zabawa dydaktyczna. N. pokazuje dzieciom ilustrację przedstawiającą afrykańską wioskę. Wyjaśnia, że ludzie mieszkający w Afryce wymyślili niegdyś nowy język – mowę tam-tamów, czyli specjalnych bębnow. Dzięki temu mogli przekazywać sobie informacje z wioski do wioski, na duże odległości. Ten rodzaj komunikacji jest do tej pory stosowany. Tam-tamy często nazywa się „mówiącymi bębnami”. Korpus bębna to wydrążony pień drzewa, wzdłuż którego wycięte są wąskie otwory (szczeliny). Nadający wiadomość uderza w różne elementy bębna, wydobywając z niego dźwięki. • **ilustracje: afrykańska wioska, tam-tam**

– „Afrykański telegraf” – zabawa ćwicząca koncentrację. Dzieci są podzielone na trzy lub cztery grupy i usadzone jedno za drugim. Ostatnia osoba w rzędzie nadaje sygnał, lekko stukając w plecy kolegi/koleżanki dłonią złożoną w pięść. O liczbie sygnałów decyduje kartka z oczkami, którą N. pokazuje dziecku nadającemu sygnał. Gdy sygnał dotrze do odbiorcy (dziecko siedzącego z przodu), rysuje on na kartce odpowiednią liczbę kropek lub pokazuje na palcach liczbę sygnałów i przechodzi na koniec, stając się nadawcą. • **kartki z liczbą oczek od 1 do 5, białe kartki, mazaki**

– „Bębny i bębenki” – zabawa dydaktyczna. N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające różne bębny, dzieci porównują ich wygląd. Bębny to bardzo popularne instrumenty w Afryce. N. pokazuje, w jaki sposób z bębenków wydobywa się dźwięk. Dzieci sprawdzają, jak grają różne bębny w przedszkolu (uderzają w nie dłonią, drewnianymi pałeczkami). Następnie zastanawiają się, z czego można zrobić „bębenek” – z odwróconego pudełka po butach, odwróconego wiaderka po klockach, pudełka plastikowego, krzesła. • **bębny i bębny (prawdziwe i na ilustracjach), pudełka po butach, wiaderka, pojemniki po klockach, drewniane łyżki, kubki po serkach**

– „Uczymy się refrenu piosenki” – rytmiczna zabawa. Dzieci rytmicznie powtarzają za N. słowa: *Kongo to piękny kraj, wielki kraj* – głośno, cicho, wolno, szybko, itp., następnie śpiewają melodię na głoskach „a”, „e”, „o”.

– „Afrykańskie rytmy” – zabawa rytmiczna przy piosence. N. umawia się z dziećmi, że podczas słuchania zwrotek stoją prosto w lekkim rozkroku, przenosząc ciężar ciała z nogi na nogę, a na słowa refrenu: *Kongo to piękny kraj, wielki kraj* – recytują tekst rytmicznie, razem z nagraniem. Podczas przygrywek wystukują rytm (zgodnie z melodią) na dowolnym bębnie. • **CD2.5, bębny lub instrumenty imitujące bębny**

● **„Dzikich zwierząt zwyczaj” – masaż z rymowanką**, s. 72.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Budujemy afrykańską wioskę” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie (praca twórcza z wykorzystaniem gałązek, małych pudełek, piasku). Najpierw dziecko ogląda ilustrację przedstawiającą afrykańską wioskę, a następnie buduje makietę afrykańskiej wioski z dostępnych materiałów. • **afrykańska wioska na ilustracji, patyczki, piasek, plastelina, klej**

● **„Głosy zwierząt” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko losuje dowolną ilustrację zwierzęcia mieszkającego w Afryce i naśladuje jego głos. • **ilustracje: słoń, lew, wąż, małpa**

● **„Poznajemy mieszkańców Afryki” – zabawa dydaktyczna.** Dzieci oglądają ilustracje przygotowane przez N. obrazujące życie ludzi w Afryce, wygląd wiosek, budynków, ubiór ludzi, wygląd rdzennych mieszkańców, krajobraz. Dla kontrastu N. może pokazać ilustracje przedstawiające życie ludzi w Europie. Dzieci opisują ilustracje i szukają podobieństw pomiędzy życiem w Afryce, a życiem w Europie. • **ilustracje przedstawiające mieszkańców Afryki, krajobrazy, domy, ubiór ludzi, miasta w Europie**

● **„I am a lion!” – zabawa ruchowa z elementami pantomimy i języka angielskiego.** Dzieci spacerują po sali w rytmie granym przez N. na bębnie. Podczas muzycznej pauzy N. pokazuje ilustrację przedstawiającą dowolne zwierzę i głośno wymawia jego nazwę po angielsku, np. *a lion* – lew, *a monkey* – małpa, *a tiger* – tygrys, *a giraffe* – żyrafa, *an elephant* – słoń itp. Dzieci naśladują wymienione zwierzę do czasu wznowienia gry na bębnie. • **różne zwierzęta na ilustracjach, bębenek**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Mamy uśmiechnięte miny, bo zrobimy dziś pingwiny

● wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie pingwina jako przedstawiciela fauny Antarktydy; rozwijanie koncentracji uwagi i słuchania ze zrozumieniem; poszerzanie doświadczeń plastycznych; zachęcanie do samodzielnego wykonania pracy na podstawie instrukcji słownej N. i pokazu

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Wesołe pingwinki” – praca plastyczno-techniczna, działania wstępne.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 12. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
IV.8
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Rozmowa Pingwinów” – słuchanie wiersza B. Wierzbickiej, rozmowa na temat pingwinów, opisywanie ich wyglądu na podstawie ilustracji, „Pingwin” – zabawa tradycyjna. „Wesołe pingwinki” – praca plastyczno-techniczna (ciąg dalszy).
5. „Uwaga, pingwin!” – zabawa ruchowa na wzór zabawy „Pająk i muchy”.
6. Praca z **KP2.10** – ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia liczenia, rysowanie pingwina po śladzie, kolorowanie go, rysowanie wokół niego pięciu śnieżynek.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „W żłobku dla pingwinów” – zabawa ruchowa.

I.5, IV.6, IV.8, IV.18
I.5
I.7, IV.15
I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa oszczędzania” – wybór najbardziej oszczędnych dzieci. „Niezwyczajne zwierzęta Antarktydy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym przyrodniczo, wzbogacanie wiedzy o świecie przyrody. „Łapiemy rybki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

I.7, I.9, IV.18

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

9. „Prawdziwe życie pingwinów” – słuchanie ciekawostek o pingwinach. „Łapiemy rybki” – ćwiczenia koordynacji-wzrokowo ruchowej, ćwiczenie liczenia.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

I.7, IV.6, IV.15
IV.18I.6, I.7, III.5, III.7,
III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: duże styropianowe jajka, czarna farba, patyczki szaszłykowe, pędzle, tamburyn, **CD2**, pingwiny na ilustracjach, czarne koła origami po 2 dla każdego dziecka, białe kartony, nożyczki, żółte pinezki, klej, **KP2**, kredki, gwizdek, kolorowa papierowa ryba na sznurku, patyk, globus, kolorowe papierowe rybki, spinacze biurowe, niebieskie szarfki, magnes, patyk, sznurek, duża kostka z kropkami, papierowe talerze

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • **więcej powitańek** → ucze.pl
- **„Wesołe pingwinki” – praca plastyczno-techniczna, działania wstępne.** N. rozdaje dzieciom styropianowe jajka nadziane na patyki szaszłykowe – powstaną z nich pingwiny. Dzieci malują całe jajka na czarno i pozostawiają do wyschnięcia. • **duże styropianowe jajka, czarna farba, patyczki szaszłykowe, pędzle**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 12**, s. 49. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Rozmowa Pingwinów” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat pingwinów, opisywanie ich wyglądu na podstawie ilustracji.**

Rozmowa Pingwinów

Barbara Wierzbicka

Pyta Pingwin Pingwina:

– Dlaczego u nas wciąż zima?

Podobno są takie kraje,

gdzie śnieg topnieje, lód taje.

Albo, co jeszcze ciekawsze,

upały bywają tam straszne.

– Och, nie narzekaj, kolego!

Zima to przecież nic złego.

Przynajmniej się nie pocimy,

ze śniegu mamy pierzyny,

widoki piękne, białe.

Mieszkamy tu na stałe.

I nie musimy co roku

latać niczym bociany

za morza, oceany.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kim są bohaterowie wiersza? Gdzie mieszkają pingwiny? Jakie są zalety mieszkania w zimnej krainie? Jak wyglądają pingwiny?*

• **ilustracje pingwinów**

- **„Pingwin” – zabawa tradycyjna.** • **CD2.7**

Pingwin

sl. i muz. tradycyjne

O jak przyjemnie i jak wesoło
w pingwina bawić się, się, się!

Raz nóżka prawa, raz nóżka lewa.

Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy!

Dzieci maszerują w dowolnych kierunkach w rytm piosenki, stopy są skierowane na zewnątrz, pięty blisko siebie, ręce „przyklejone” do tułowia, dłonie skierowane w dół. Na każde słowo „się” dzieci podskakują w górę obunóż.

Stają w miejscu i wyciągają do przodu prawą nogę, potem lewą. Dzieci młodsze – jedną nogę, potem drugą.

Na słowa „do przodu” wykonują skok obunóż do przodu, na słowa „do tyłu” – skok obunóż do tyłu, na słowa „raz, dwa, trzy” – trzykrotnie klaszczą w dłonie.

● **„Wesołe pingwinki” – praca plastyczno-techniczna, ciąg dalszy.** Na pomalowane jajka dzieci naklejają wycięte z białego papieru owale – brzuchy pingwinów. Następnie składają na pół dwa czarne koła – skrzydła pingwina i dokleją je z boków. Na górze jajka (nad brzuchem) dzieci naklejają oczy i wbijają w styropian żółtą pinezkę – dziób (dzieci wkładają pinezkę pod nadzorem N.). • **czarne koła origami po 2 dla każdego dziecka, białe kartony, nożyczki, żółte pinezki, klej** Dzieciom młodszym owal wycina N., pomaga im również składać koła na pół.

● **„Uwaga, pingwin!” – zabawa ruchowa na wzór zabawy „Pająk i muchy”.** Podczas gdy N. gra na tamburynie, dzieci-rybki „pływają” – poruszają się po sali, rękoma naśladując pływanie. Kiedy N. przestaje grać, stojące obok niego dziecko-pingwin rusza na polowanie i spośród stojących nieruchomo dzieci-rybek wybiera te, które się poruszyły. Złapane dzieci-rybki siadają obok N. • **tamburyn**

● **Praca z KP2.10 – ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia liczenia.** Dzieci rysują pingwina po śladzie i kolorują go. Wokół pingwina rysują pięć śnieżynek. W drugim zadaniu dzieci łączą pingwiny z właściwym wzorem. • **KP2.10, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „W żłobku dla pingwinów” – zabawa ruchowa. Dzieci-pingwiny biegają po wyznaczonym terenie. Na jeden gwizdek pingwiny ustawiają się gęsiego, na dwa gwizdki pingwinki podbiegają do swojego opiekuna w żłobku, czyli do N. Hasłem do ponownej zabawy dla pingwinków są słowa: *Pingwinki bezpieczne!* • **gwizdek**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa oszczędzania” – wybór najbardziej oszczędnych dzieci w ostatnich dwóch tygodniach,** s. 45. Można wybrać te dzieci, u których postawa wobec oszczędzania przejawia się w następujących działaniach: oszczędne korzystanie z wody podczas mycia rąk i zębów, oszczędne korzystanie z mydła, ręczników papierowych, materiałów plastycznych itp.

● **„Niezwykłe zwierzęta Antarktydy” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym przyrodniczo, wzbogacanie wiedzy o świecie przyrody. Dzieci słuchają ciekawostek o zwyczajach zwierząt żyjących na Antarktydzie.

● **„Łapiemy rybki” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej i koordynacji wzrokowo-ruchowej. N. wręcza dziecku papierową rybkę na długim sznurku i patyk. Zadaniem dziecka jest jak najszybciej nawinąć sznurek na patyk i tym samym „złapać rybkę”. • **kolorowa papierowa ryba na sznurku, patyk**

● **„Prawdziwe życie pingwinów” – słuchanie ciekawostek o pingwinach.** N. opowiada dzieciom o pingwinach: *Pingwiny żyją na Antarktydzie. Jest tam bardzo zimno, a wszędzie leży*

śnieg i lód. Pingwiny żywią się rybami. Nie potrafią latać, ale są bardzo dobrymi pływakami. Małe pingwiny wylęgają się z jajek, a niektóre gatunki oddają swoje młode do „żłobka”. Gdy małe pingwiny przebywają w żłobku, ich rodzice polują. N. pokazuje dzieciom Antarktydę na globusie. • globus

● **„Łapiemy rybki” – ćwiczenia koordynacji-wzrokowo ruchowej, ćwiczenie liczenia.** N. kładzie na podłodze niebieską szarfę (ewentualnie kilka szarf) i wkłada do niej sylwetki ryb z naczepionym spinaczem biurowym (jest to przerębel). Następnie wybiera chętne dziecko, które rzuca dużą kostką i łowi z przerębla (za pomocą patyczka z przywiązanym magnesem) taką liczbę ryb, która odpowiada liczbie kropek wyrzuconych na kostce. Dziecko układa rybki na papierowym talerzu i wybiera kolejnego ochotnika. • kolorowe rybki, spinacze biurowe, niebieskie szarfy, magnes, patyk, sznurek, duża kostka z kropkami, papierowe talerze

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → ucze.pl

DOCIEKLIWOŚĆ

Dociekliwość jest z jednej strony postawą polegającą na wytrwałym poszukiwaniu odpowiedzi, z drugiej zaś umiejętnością zadawania wnikliwych pytań, prowadzących do odnalezienia prawdy. Osoby dociekliwe starają się jak najwięcej zrozumieć i dowiedzieć.

Wnikliwość może okazać się przydatna na różnych etapach życia – może w naturalny sposób mobilizować do uczenia się, a w przyszłości zmotywować np. do zaangażowania się w działalność naukową czy ułatwić znalezienie dobrej pracy. Dlatego warto wzmocnić tę postawę u dzieci już od najmłodszych lat, ucząc je zadawania wnikliwych pytań i zachęcając do wytrwałego poszukiwania odpowiedzi.

– Można to osiągnąć, np. bawiąc się z dziećmi w różnego rodzaju gry „detektywistyczne” (dzieci, zadając pytania, starają się rozwiązać zagadkę przedstawioną przez N).

– Warto też umożliwić przedszkolakom dostęp do ciekawych książek, w których można znaleźć odpowiedzi na niecodzienne pytania – to może nie tylko poszerzyć ich wiedzę, ale również zmotywować do zastanawiania się nad innymi niecodziennymi zagadnieniami i poszukiwania rozwiązań.

– Ważne jest, by różne pytania zadawane przez każde z dzieci były dostrzegane i komentowane w pozytywny sposób – aby mogły nabrać odwagi także te maluchy, które są bardziej nieśmiałe od pozostałych.

Zabawa wprowadzająca

N. mówi dzieciom, że teraz zamienią się w detektywów. Wyjaśnia, że detektyw zajmuje się rozwiązywaniem zagadek. Następnie rozdaje dzieciom lupy (mogą być plastikowe lub wykonane z papieru). Detektywi mają dziś za zadanie dowiedzieć się, jak wyglądało życie 100 lat temu. Mogą prowadzić poszukiwania na różne sposoby, na przykład w książkach, ale N. podpowiada im, że w tym przypadku najlepszym sposobem jest znalezienie starca, który zna odpowiedź na to pytanie. Dzieci szukają w sali widocznych śladów starca (np. kawałków białej brody, laski) i po tych śladach go odnajdują (za starca może przebrać się drugi N. lub pracownik przedszkola, można też wykorzystać pacynkę). Następnie siadają razem ze starcem w kręgu i kolejno zadają mu pytania, starając się dowiedzieć jak najwięcej o dawnych czasach. Jeśli brak im dobrych pomysłów, N. podpowiada, jakie pytania mogłoby jeszcze zadać.

Na koniec N. omawia całą zabawę, rozmowę ze starcem i zadawanie pytań. Przypomina dzieciom, że dobrze jest zadawać pytania, bo wtedy można się dowiedzieć różnych ciekawych rzeczy.

Tydzień XXV

Mali odkrywcy

1. Poznajemy dociekliwość

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie nowej wartości „dociekliwość”; rozwijanie koncentracji uwagi i słuchania ze zrozumieniem; rozwijanie umiejętności myślenia analitycznego; wdrażanie do zgodnej współpracy podczas działania

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Kim jest zaginiony?” – zabawa dydaktyczna rozwijająca logiczne myślenie.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „dociekliwość” – słuchanie wiersza „Pytalski” J. Brzechwy i rozmowa na temat dociekliwości bohatera utworu.
5. „Nasłuchuję, obserwuję” – zabawa ruchowa.
6. „Jak zmieniają się kolory?” – zabawa badawcza, eksperyment. Praca z **KP2.11** – rozwijanie logicznego myślenia, eksperymentowanie z farbami poprzez łączenie kolorów żółtego i czerwonego.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Odnajdź niespodziankę” – zabawa tropiąca.

IV.2, IV.5, III.6
I.5
IV.1, IV.8
I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Skojarzenia” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym o bogatej wyobraźni, rozwijanie błyskotliwości. „Tworzymy dialog” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy.
9. „Co ukrywają nasze paluszki?” – zabawa badawcza. „Odciski palców” – zabawa plastyczna. „Szukamy odcisków palców” – zabawa ruchowa, ćwiczenia syntetyz głoskowej.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.2, IV.5
I.5, IV.2, IV.8
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: przedmioty (prawdziwe i/lub na ilustracjach) używane przez przedstawicieli różnych zawodów (lekarz, stomatolog, fryzjer, sprzedawca, policjant, nauczyciel, malarz, kosmetyczka) oraz przedmioty (lub ilustracje) należące do postaci z baśni (Kopciuszek, Kot w Butach, Czerwony Kapturek, Księżniczka na ziarnku grochu), tamburyn, bębenek, 2 szklanki (w jednej woda z barwnikiem niebieskim, w drugiej – z czerwonym), 2 większe salaterki napelnione do połowy wodą z żółtym barwnikiem, łyżka do mieszania, **KP2**, farby, pędzle, koperta z listem, 5 kopert z zadaniami i zagadkami (w tym jedna żółta), worek z dowolnymi niespodziankami, lupy, kartki, węgiel rysunkowy, taśma dwustronna

I CZĘŚĆ DNIA

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

● „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)

● „Kim jest zaginiony?” – zabawa dydaktyczna rozwijająca logiczne myślenie. N. przygotowuje kilka przedmiotów należących do zaginionej osoby. Dzieci-*detektywi* na podstawie znalezionych rzeczy (mogą to być również ilustracje) muszą odgadnąć, kim jest zaginiona postać.

Postacie z baśni:

1. Kot w butach – kapelusz, buty (kozaki), spodek dla kota.
2. Kopciuszek – miotła, szmatka do kurzu, fartuszek, królewski pantofelek.
3. Czerwony Kapturek – czerwona czapeczka, koszyk ze smakołykami dla babci.
4. Księżniczka na ziarnku grochu – poduszka, korona, ziarno grochu.

Przedstawiciele różnych zawodów:

1. Lekarz – bandaż, stetoskop, plaster, biały fartuch.
2. Stomatolog – biały fartuch, pasta do mycia zębów, szczotka.
3. Fryzjer – nożyczki, grzebień, spinki do włosów, szampon.
4. Sprzedawca – zabawkowe pieniądze, zabawkowa kasa, kilka opakowań po produktach spożywczych lub zabawkowe produkty spożywcze.
5. Policjant – gwizdek, białe rękawiczki, zabawkowy lisak policyjny.
6. Nauczyciel – dziennik, kreda, długopis, książka.
7. Malarz – farby, sztaluga, paleta do farb, karton, pojemnik z wodą.
8. Kosmetyczka – lakier do paznokci, waciki, pilniczki, zmywacz do paznokci.

• **przedmioty (prawdziwe i/lub na ilustracjach) używane przez przedstawicieli różnych zawodów (lekarz, stomatolog, fryzjer, sprzedawca, policjant, nauczyciel, malarz, kosmetyczka) oraz przedmioty (lub ilustracje) należące do postaci z baśni (Kopciuszek, Kot w Butach, Czerwony Kapturek, Księżniczka na ziarnku grochu)**

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 13.

– „Przyklejamy się!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci biegną po sali przy dźwiękach tamburyna. Podczas pauzy w muzyce N. mówi: *Przyklejamy się do ściany...* (po czym wymienia nazwę części ciała), np. *...dłonią, kolanem, stopą* itp. • **tamburyn**

– „Głowa na sprężynce” – ćwiczenia głowy i szyi. Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym. Gdy N. trzyma dłoń w górze, dzieci delikatnie, luźno kiwają głową w geście potakiwania (głowa do góry i na dół), gdy N. trzyma dłoń nisko, dzieci kręcą głową przecząco (skręcając głowę w prawo i lewo).

– „Sufit – podłoga” – ćwiczenie tułowia. Dzieci są ustawione w klęku podpartym. Na hasło: *sufit* wyciągają jedną (wyprostowaną) rękę do góry, głowa wodzi za ręką, po chwili dzieci wskazują sufit drugą ręką – i tak na przemian, aż N. powie: *podłoga*, wtedy dzieci się nie ruszają – odpoczywają.

– „Szukamy przyjaciela” – zabawa bieżna. Dzieci biegną w dowolnych kierunkach. Na hasło: *Szukamy przyjaciela!* dobierają się w pary, stając twarzami do siebie. Na mocne uderzenie w tamburyn pary się rozłączają, dzieci wznowiają bieg. • **tamburyn**

Utrudnienie w drugim tygodniu: Dzieci biegną w dowolnych kierunkach. Na hasło: *Szukamy przyjaciela!* dobierają się w pary. N. mówi, w jaki sposób mają się trzymać w parach, np.: *trzymamy się za kciuki, za łokcie, za kolana, za kostki* itp. Na mocne uderzenie w tamburyn pary się rozłączają, dzieci wznowiają bieg. • **tamburyn**

– Zabawa uspokajająca. Spokojny marsz po obwodzie koła z dowolną piosenką w tle.

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Pytalski” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat dociekliwości bohatera utworu.

Pytalski

Jan Brzechwa

Na ulicy Trybunałskiej
Mieszka sobie Staś Pytalski,
Co gdy tylko się obudzi,
Pytaniami dręczy ludzi:

„W którym miejscu zaczyna się kula?
Co na deser gotują dla króla?
Ile kroków jest stąd do Powiśla?
O czym myślałby stół, gdyby myślał?
Czy lenistwo na łokcie się mierzy?
Skąd wiadomo, że Jurek to Jerzy?
Kto powiedział, że kury są głupie?
Ile much musi zmieścić się w kupie?
Na co łysym potrzebna łysina?
Kto indykom guziki zapina?
Skąd się biorą bruneci na świecie?
Ile ważą dwa klekсы w kajecie?
Czy się wierzy niemowie na słowo?
Czy jaskółka potrafi być krową?”

Dziadek już od roku siedzi
I obmyśla odpowiedzi,
Babka jakiś czas myślała,
Ale wkrótce osiwiata.
Matka wpadła w stan nerwowy
I musiała zażyć bromu,
Ojciec zaś poszedł po rozum do głowy
I kiedy powróci – nie wiadomo.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jak miał na imię główny bohater wiersza? Co robił Staś Pytalski? Czy pamiętacie pytania, które zadawał chłopiec? Co stało się z babcią, dziadkiem, mamą i tatą Stasia, gdy usiłowali odpowiedzieć na pytania chłopca? Jak myślicie, w jakim celu Staś zadawał te wszystkie pytania? Co to znaczy być dociekliwym?*

● **„Nastuchuję, obserwuję” – zabawa ruchowa.** Dzieci-detektywi rytmicznie maszerują przy dźwiękach bębenka, gdy muzyka cichnie, N. podaje hasła. Na słowa: *Obserwuj!* – dzieci kładą się na brzuchu, robią z dłoni lornetki i patrzą przez nie do chwili, gdy ponownie usłyszą bębenek. Na hasło: *Nastuchuj!* – dzieci podchodzą do ściany lub drzwi, przykładają do nich uszy i nastuchują. • **bębenek**

● **„Jak zmieniają się kolory?” – zabawa badawcza, eksperyment.** N. przygotowuje przezroczyste naczynia – dwie szklanki (do jednej wlewa wodę z niebieskim barwnikiem, do drugiej – z czerwonym) i dwie większe salaterki napelnione do połowy wodą z żółtym barwnikiem. Następnie pyta dzieci: *Co się stanie, gdy do żółtego koloru dodamy niebieski?* (powstanie kolor zielony). Po odpowiedziach dzieci N. sprawdza poprawność postawionych hipotez, stopniowo wlewając wodę zabarwioną na niebiesko do salaterki z żółtą wodą. Następnie N. pyta dzieci: *Co się stanie, gdy do żółtego koloru dodamy kolor czerwony?* (powstanie kolor pomarańczowy). Po odpowiedziach dzieci N. sprawdza poprawność postawionych hipotez, stopniowo wlewając wodę zabarwioną na czerwono do salaterki z żółtą wodą. • **2 szklanki (w jednej woda z barwnikiem niebieskim, w drugiej – z czerwonym), 2 większe salaterki napelnione do połowy wodą z żółtym barwnikiem, łyżka do mieszania**

● **Praca z KP2.11 – rozwijanie logicznego myślenia, eksperymentowanie z kolorami.** Dzieci opowiadają, co robi dziewczynka na ilustracji i czego chce się w ten sposób dowiedzieć. Na-

stępnie mieszają w pojemniku narysowanym na karcie farby w kolorach: żółtym i czerwonym, określają, jaki kolor powstał po połączeniu tych barw. • **KP2.11, farby, pędzle**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Odnajdź niespodziankę” – zabawa tropiąca. N. rozmieszcza kilka kopert z zadaniami w ogrodzie i jedną kopertę w szatni przedszkolnej. W ogrodzie umieszcza też skarb – niespodziankę, np. nową książkę dla grupy. Dzieci w swojej sali dostają kopertę z listem, otwierają ją, a N. odczytuje tekst.

Drogie dzieci, nazywam się Niespodzianek i przygotowałem dla Was skarb. Jeśli chcecie go znaleźć, musicie wyteńczyć oczy, nastawić uszy, zachować trzeźwość umysłu. Podążajcie za tropem kopert, rozwiążcie ukryte w nich zagadki i zadania, a na pewno uda wam się odnaleźć ukrytą niespodziankę. Pierwsza wskazówka pomoże Wam odkryć miejsce, w którym ukryła się niebieska koperta. Jeśli rozwiążecie tę zagadkę, odnajdziecie kolejną wskazówkę. Powodzenia!

*To przedszkolne pomieszczenie,
to w nim zmieniasz swe odzienie.*

*Każde z Was ma tam swój znaczek,
tam wieszacie worek, kurtkę i kubraczek.*

Dzieci rozwiązują zagadkę i schodzą do szatni, w której szukają następnej koperty. W kopercie odnajdują wskazówkę: *Teraz szybciułtko się ubierajcie, przy wejściu do ogrodu koperty szukajcie!*. W odnalezionej przy wejściu do ogrodu kopercie znajduje się kolejna wskazówka: *Teraz musicie 6 kroków zrobić i „yellow” kopertę prędko wytropić*. Dzieci szukają żółtej koperty, w której jest następująca zagadka: *Jestem tam, gdzie robisz babki, gdzie zabierasz swoje grabki*. W piaskownicy dzieci znajdują kolejną kopertę z zagadką: *Z góry patrzę na was, przedszkolaki. Szukajcie mnie tam, gdzie gniazda budują ptaki*. W kopercie zawieszony na gałęzi drzewa znajduje się ostatni trop.

*Świetni z was są detektywi,
mądrzy oraz dociekliwi!*

*Więc nagroda już nie zwleka,
przy zjeżdżalni sobie czeka!*

• **koperta z listem, 5 kopert z zadaniami i zagadkami (w tym jedna żółta), worek z dowolnymi niespodziankami**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Skojarzenia” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym o bogatej wyobraźni, rozwijanie błyskotliwości. N. podaje jedno słowo, zadaniem dziecka jest znaleźć jak najwięcej skojarzeń z tym słowem, np. *słońce – gorąco, niebo, lato, żółty, promienie, kosmos...*

● **„Tworzymy dialog” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy. N. zadaje dziecku proste pytanie. Zadaniem dziecka jest odpowiedzieć na to pytanie i podtrzymać rozmowę, zadając z kolei pytanie N. itd.

● **„Co ukrywają nasze paluszki?” – zabawa badawcza**. N. opowiada dzieciom o opuszkach palców, na których znajdują się linie papilarne. Mówi, że każdy człowiek ma inne linie papilarne, dzięki którym policjanci i detektywi mogą wytropić przestępcę, który zostawił na przedmiotach swoje odciski palców. Dzieci przyglądają się swoim palcom. N. rozdaje lupy, za pomocą których dzieci oglądają raz jeszcze swoje opuszki palców. • **lupy**

● **„Odciski palców” – zabawa plastyczna**. Dzieci brudzą węglem do rysowania swoje palce i odciskają je na kartce. Następnie odciskają opuszki palców po jednej stronie taśmy dwustron-

nej, przyklejonej do białej kartki (N. przygotowuje wcześniej taśmę naklejoną na białe karteczki.). Po wykonaniu prac dzieci oglądają przez lupę swoje linie papilarne na kartkach i na taśmie.

• lupy, kartki, węgiel rysunkowy, taśma dwustronna

● **„Szukamy odcisków palców” – zabawa ruchowa, ćwiczenia syntezy głoskowej.** Dzieci-*-detektywi* poruszają się w rytmie granym przez N. na tamburynie. Gdy muzyka cichnie, N. dzieli na głoski nazwę jednego z przedmiotów znajdujących się w sali, dzieci dokonują syntezy (łączenia) tych głosek, odgadując, o jaki przedmiot chodzi, i za pomocą lupy szukają na nim odcisków palców, np. N. dzieli na głoski wyraz „klamka”: $k-l-a-m-k-a$, dzieci odgadują, że chodzi o klamkę, i poszukują na niej odcisków palców za pomocą lupy. • lupy, tamburyn

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Nasze zmysły

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznawanie zmysłów oraz nazw reprezentujących je narządów; rozwijanie pamięci wzrokowej i słuchowej; doskonalenie umiejętności formułowania i wyciągania wniosków z prowadzonych obserwacji i badań; zachęcanie do samodzielnego odkrywania świata obrazów, dźwięków, smaków, zapachów i bodźców czuciowych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Spostrzegawcze oko” – ćwiczenie pamięci.	IV.9
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Tajemnicza paczka” – nauka piosenki, „Co jest w paczce?” – ćwiczenie komunikacji, „Paczka ze sznurka” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.
„Zmysły” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zmysłów. „Do czego służą narządy zmysłów?” – zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem ilustracji.	I.5, IV.2, IV.6, IV.7, IV.18
5. „Narządy zmysłów” – zabawa ruchowa.	I.5
6. Praca z KP2.12 – utrwalanie wiadomości na temat zmysłów, kolorowanie tego, co intensywnie pachnie, zaznaczanie pętlą narządu zmysłu odpowiedzialnego za odczuwanie zapachu.	IV.9, IV.18
7. Spacer w okolicy przedszkola. „Co nam mówią nasze zmysły?” – zabawa sensoryczna.	I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Po co wężowi język?” – praca indywidualna z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Gdzie dotykam?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania zmysłu czucia.	IV.6, IV.18
9. „Nasze zmysły pracują” – zabawy sensoryczne. „Nie widząc drogi...” – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: 6 małych przedmiotów różniących się od siebie, tamburyn, **CD3**, paczka, 3 pudełko – paczki, korale, listy, książki, 4 sznurki, obrazki: oko, nos, ucho, wysunięty język, dłoń (wszystkie obrazki x5), ilustracje: kwiat, pomidor, cebula, dzwonek ręczny, bluzka, **KP2**, kredki, zwierzęta na ilustracjach, majeranek, siano, cebula, świeża natka pietruszki, woda z cukrem, woda z solą, woda z sokiem z cytryny, sok grejpfrutowy, ziarno grochu, mały kamyk, orzech włoski, kulka, dzwonek ręczny

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitańek → uczeń.pl](#)
- **„Spostrzegawcze oko” – ćwiczenie pamięci.** N. układa pięć przedmiotów w dowolnej kolejności. Dzieci zapamiętują ich ustawienie. Następnie zamykają oczy, a N. zamienia przedmioty miejscami. W jednym z wariantów zabawy N. zamienia jeden z przedmiotów na inny, podobny. • [6 małych przedmiotów różniących się od siebie](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 13**, s. 83. • [tamburyn](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kąciak Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

- **„Tajemnicza paczka” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z CD lub granej i śpiewanej przez N. Po wysłuchaniu jej powtarzają słowa w rytm melodii, przy powtarzaniu podają sobie w kole z rąk do rąk pudełko – paczkę przygotowaną wcześniej przez N. Następnie wszyscy wspólnie śpiewają. • [CD3.13, paczka](#)

Tajemnicza paczka

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

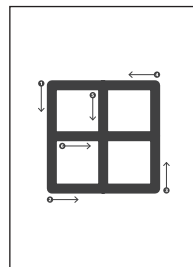
Lubię / iść na / babci / stryżek, /
choć się trochę / boję myszek. //

Dzisiaj / tam po /szedłem / z rana, /
patrzę – paczka / zawiązana. //

Bardzo / mnie in/tere/suje, /
co w jej środku / się znajduje. //
Może / książki / lub ko/rale? /
Może są tam / listy stare? //

Ref.: Lecz nie / ruszam / paczki / tej, /
bo to skarby / babci mej. // (x2)

- **„Co jest w paczce?” – ćwiczenie komunikacji.** N. prezentuje dzieciom 3 pudełko-paczki: jedna z paczek zawiera korale, druga – listy, a trzecia – książki. N. potrząsa kolejno każdą paczką. Dzieci uważnie słuchają i próbują odgadnąć, co jest w środku. Następnie sprawdzają, czy trafnie odgadły. Ustalają, która paczka jest najcięższa, a która najlżejsza. Dzieci wymieniają przedmioty, które mogłyby się znajdować w tajemniczej paczce. N. ponownie włącza piosenkę i rozmawia z dziećmi o jej treści. Pyta: *Co oznacza słowo „stryżek”? Jakie zwierzątko grasowały na tym stryżku? W jakiej części domu znajduje się stryż – na dole,*

czy na górze? Jakie są inne pomieszczenia w domu? N. lub chętne dziecko opisuje wybrane pomieszczenie, a dzieci odgadują jego nazwę. Następnie wszyscy szukają rymów do słów: stryżek, paczka. • 3 pudełka-paczki, korale, listy, książki

● **„Paczka ze sznurka” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** Każde dziecko otrzymuje 4 sznurki i układa z nich na podłodze kwadrat symbolizujący paczkę, a następnie chodzi po jej obwodzie bosymi stopami (stopa za stopą). Przy drugim okrążeniu dzieci maszerują, śpiewając piosenkę. • 4 sznurki

● **„Zmysły” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zmysłów.**

Zmysły

Gabriela Lipińska

Każdy z nas pięć zmysłów ma,
masz je ty, mam i ja!
Dwoje oczu mam
– patrzę nimi tu i tam.
Dwoje uszu mam
– wszystko dobrze słyszę sam.
Nos mi służy do wąchania,
dłonie zaś do dotykania.
Język jest do smakowania,
różnych potraw próbowania.

Smaki zaś czuję aż cztery:
gorzki, kwaśny, słodki, stony.
Który jest mój ulubiony?
Nie wiesz, drogi mój kolego?
Nie podpowiem ci, nic z tego!
Jednak zgadniesz chyba sam ...
Teraz w buzi słodko mam...
Bo cukierek zjadłem, mniam!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Co było wymienione w wierszu? Do czego służą oczy? Do czego służą uszy? Do czego służy nos? Do czego służą dłonie? Do czego służy język? Jak myślicie, co to są zmysły? Jaki jest ulubiony smak osoby opisanej w wierszu?*

● **„Do czego służą narządy zmysłów?” – zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem ilustracji.**

N. układa ilustracje przedstawiające narządy zmysłów (oko, nos, ucho, wysunięty język, dłoń – wszystkie ilustracje x5) – dzieci podają ich nazwy. Następnie N. układa ilustracje: kwiat, pomidor, cebula, dzwonek ręczny, bluzka. Dzieci zastanawiają się, za pomocą którego zmysłu można „zbadać” każdy z przedmiotów przedstawionych na ilustracji, np. kwiat – za pomocą wzroku, węchu, dotyku (obok obrazka przedstawiającego kwiatek dzieci układają obrazki symbolizujące narządy odpowiedzialne za określone zmysły). N. tłumaczy dzieciom, że czasami ludzie pozbawieni są jednego ze zmysłów, np. nie widzą albo nie słyszą. Ludzie też różnią się między sobą czułością poszczególnych zmysłów, np. jedni mają bardziej wrażliwy węch, inni lepszy wzrok, a jeszcze inni bardziej czuły słuch. • obrazki: oko, nos, ucho, wysunięty język, dłoń (wszystkie x5), ilustracje: kwiat, pomidor, cebula, dzwonek ręczny, bluzka

● **„Narządy zmysłów” – zabawa ruchowa.** Dzieci spacerują po sali przy dowolnej melodii. Podczas muzycznej pauzy N. wymienia nazwę jednego z narządów zmysłu, a dzieci go dotykają. Podczas zabawy N. stosuje zarówno liczbę pojedynczą, jak i mnogą, np. oko – oczy, a dzieci zgodnie z poleceniem pokazują jedno oko lub dwoje oczu. • dowolny utwór muzyczny

● **Praca z KP2.12 – utrwalanie wiadomości na temat zmysłów.** Dzieci kolorują to, co intensywnie pachnie, oraz otaczają pętlą zdjęcie narządu zmysłu pozwalającego czuć zapach. • KP2.12, kredki

● **Spacer w okolicy przedszkola.**

– „Co nam mówią nasze zmysły?” – zabawa sensoryczna. Dzieci po wyjściu na dwór sprawdzają działanie poszczególnych zmysłów, np. zamykają oczy i wysuwają ręce przed siebie (wyczuwają przestrzeń), zamykają oczy i słuchają dźwięków dochodzących z otoczenia, zatykają uszy i otwierają szeroko oczy (patrz uważnie).

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Po co węzowi język?” – praca indywidualna** z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, wzbogacanie wiedzy o świecie. N. tłumaczy dziecku, że zwierzęta też mają narządy zmysłów, które pomagają im w postrzeganiu świata, np. za zmysł dotyku u węży odpowiada język, kret bardzo słabo widzi, ale ma bardzo dobrze rozwinięty zmysł dotyku i węch (dzięki czemu nie gubi się w swoich tunelach), mysz ma bardzo dobry słuch i węch. W świecie zwierząt wzrok nie jest wcale najważniejszym zmysłem. (N. może pokazać dziecku na ilustracjach te zwierzęta, o których opowiada). • [ilustracje zwierząt](#)

● **„Gdzie dotykam?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania zmysłu czucia. N. prosi, by dziecko zamknęło oczy i położyło dłoń swobodnie na stole przed sobą. Następnie N. palcem dotyka dłoni dziecka w dowolnym miejscu. Gdy N. cofa rękę, dziecko bez otwierania oczu pokazuje miejsce na dłoni, w którym poczuło dotyk.

● **„Nasze zmysły pracują” – zabawy sensoryczne:**

– Zagadki węchowe. Dzieci (bez użycia wzroku) starają się rozpoznać następujące zapachy: majeranku, siana, cebuli, świeżej natki pietruszki (próbki w małych pojemniczkach). • [majeranek](#), [siano](#), [cebula](#), [świeża natka pietruszki](#)

– Zagadki smakowe. Chętne dzieci próbują przygotowanych przez N. roztworów (bez wcześniejszego wacchania): wody z cukrem; wody z solą; wody z sokiem z cytryny; soku grejpfrutowego. • [woda z cukrem](#), [woda z solą](#), [woda z sokiem z cytryny](#), [sok grejpfrutowy](#)

– Zagadki dotykowe (bez udziału pozostałych zmysłów). Dzieci rozpoznają dotykiem umieszczone w woreczku drobne przedmioty. • [ziarnko grochu](#), [mały kamyk](#), [orzecz włoski](#), [kulka](#)

– Zagadki słuchowe. Zabawa 1. Dzieci zamykają oczy. Jedno z dzieci, które N. dotknie dłonią, wypowiada cichym głosem dowolne słowo – reszta grupy ma za zadanie odgadnąć imię tego dziecka. Zabawa 2. N. porusza się po sali, co kilka kroków gra na dzwonku. Dzieci mają zamknięte oczy, po każdym dźwięku robią krok w kierunku N. i źródła dźwięku. • [dzwonek ręczny](#)

● **„Nie widząc drogi...” – zabawa ruchowa.** Dzieci stoją w parach. Jedna osoba z pary zamyka oczy, druga ją prowadzi. Pary poruszają się w rytm melodii granej przez N. na tamburynie. Podczas muzycznej pauzy następuje zamiana ról. • [tamburyn](#)

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Tajemnice naszego ciała

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznawanie części ciała i nazw wybranych organów; poszerzenie wiadomości dzieci na temat funkcjonowania organizmu; poszerzanie doświadczeń przyrodniczych; wdrażanie do uważnego obserwowania swojego ciała i odczytywania jego sygnałów

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „My body” – zabawa w języku angielskim, podawanie nazw części ciała.
3. Zestaw ćwiczeń poranych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, IV.21
I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Moje ciało” – zabawa dydaktyczna. „Head, shoulders, knees and toes” – osłuchanie z melodią piosenki i zapoznanie ze sposobem jej pokazywania. „Skąd wiemy, że żyjemy?” – zabawa badawcza.	IV.2, IV.6, IV.7, IV.21
5. „Dotknij części ciała...” – zabawa ruchowa.	I.5
6. Praca z KP2.13 – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenia w liczeniu, wycinanie kostek, naklejanie ich przy zdjęciach, na których są części ciała występujące w naszym ciele podwójnie lub pojedynczo.	I.7, IV.9
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Części ciała” – zabawa ćwicząca koncentrację uwagi.	I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Ciało człowieka” – zabawa z kodowaniem.	IV.9, IV.12
9. „Dlaczego biegam?” – praca indywidualna z dzieckiem szczególnie zainteresowanym swoim ciałem, rozmowa z wykorzystaniem atlasu anatomii dla dzieci. „Ile zębów mam w buzi?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania sprawności narządów mowy.	IV.1, IV.2
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, czerwone samoprzylepne serca, lupy, plakaty przedstawiające wnętrze ludzkiego ciała, **CD2**, lusterka, 2 balony, dowolny utwór muzyczny, **KP2**, nożyczki, kleje, piłka, kostki do gry (przygotowane wg opisu → ucze.pl), z zestawu pomocy do kodowania: wszystkie figury geometryczne, atlas anatomii dla dzieci, lusterko

I CZĘŚĆ DNIA

● Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

● „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitań → ucze.pl

● „My body” – zabawa w języku angielskim, podawanie nazw części ciała. N. pokazuje różne części ciała i podaje ich nazwy w języku angielskim, np. *a head* – głowa, *shoulders* – ramiona, *knees* – kolana, *toes* – palce, *a body* – ciało. Dzieci wskazują te części ciała u siebie, głośno powtarzając ich nazwy.

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 13, s. 83. • tamburyn

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Moje ciało” – zabawa dydaktyczna połączona z zabawą badawczą. N. zaprasza dzieci na wycieczkę w głąb ciała i pyta je:

– *Co to jest skóra? Czy skóra się rusza? Co jest na skórze?* (dzieci mogą obejrzeć swoją skórę pod szkłem powiększającym) *Co mamy pod skórą?* (kości, narządy)

– *Gdzie mamy serce?* (po lewej stronie klatki piersiowej) – w tym miejscu można nakleić czerwone samoprzylepne serce.

– *Co to jest puls?* Dzieci podejmują próby odnalezienia pulsu pod zuchwą.

– *Jakie narządy znacie?* N. podczas tej rozmowy może posiłkować się przygotowanym wcześniej trzywarstwowym plakatem: warstwa pierwsza (zewnątrzna) przedstawia narysowane dziecko z zaznaczonym pępkiem i sutkami; druga warstwa – dziecko (tej samej wielkości co na wcześniejszym rysunku) z narysowanymi: sercem, płucami, żołądkiem i jelitami; trzecia warstwa – dziecko (tej samej wielkości co na wcześniejszym rysunku) z narysowanym szkieletem kostnym. • **czerwone samoprzylepne serca, lupy, plakaty przedstawiające wnętrze ludzkiego ciała**

● **„Head, shoulders, knees and toes”** – **osłuchanie z melodią piosenki i zapoznanie ze sposobem jej pokazywania.** Dzieci słuchają piosenki i naśladują N., wskazując na poszczególne części ciała. • **CD2.8**

Head, shoulders, knees and toes

śl. i muz. tradycyjne

Head, shoulders, knees and toes, knees and toes. Głowa, ramiona, kolana i palce, kolana
Head, shoulders, knees and toes, knees and toes. i palce.
And eyes and ears and mouth and nose.
Head, shoulders, knees and toes, I oczy, i uszy, i usta, i nos.
knees and toes, knees and toes.

● **„Skąd wiemy, że żyjemy?”** – **zabawa badawcza.** N. prosi, by jedno z dzieci zrobiło głęboki wdech nosem i wydech ustami. Pozostałe dzieci obserwują, co się w tym czasie dzieje z ciałem ich kolegi/koleżanki. N. tłumaczy dzieciom: *Podczas wdechu nabieramy powietrza do płuc. Nasze płuca to takie dwa baloniki, które rozszerzają się i kurczą* (do prezentacji N. używa balonów). *Gdy nabieramy powietrza, to baloniki robią się duże, wtedy mogą się unosić ramiona, brzuch – przepona. Ponieważ powietrza nie widać, to jednym ze sposobów, aby sprawdzić czy ktoś (np. nieprzytomny) oddycha, jest przystawienie do jego ust lusterka – gdy oddychamy, na powierzchni lusterka gromadzi się para wodna.* Dzieci chuchają na lusterka tak, aby zaparowały. • **lusterka, 2 balony**

● **„Dotknij części ciała...”** – **zabawa ruchowa.** Dzieci spacerują po sali przy dowolnej melodii. Gdy muzyka cichnie, N. wymienia nazwę jednej z części ciała, a dzieci jej dotykają. Podczas zabawy N. stosuje zarówno liczbę pojedynczą, jak i mnogą, np. noga – nogi, a dzieci zgodnie z poleceniem pokazują jedną nogę lub dwie nogi. • **dowolny utwór muzyczny**

● **Praca z KP2.13 – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenia w liczeniu.** Dzieci wycinają kostki i naklejają je przy zdjęciach, na których są części ciała występujące w naszym ciele podwójnie lub pojedynczo. • **KP2.13, nożyczki, kleje**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Części ciała” – zabawa ćwicząca koncentrację uwagi. N. rzuca do każdego dziecka piłkę. Jeśli wypowie nazwę dowolnej części ciała, dziecko łapie piłkę. Jeśli wypowie inne słowo, np. *garnek*, dziecku nie wolno łapać piłki. • **piłka**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Ciało człowieka”** – **zabawa z kodowaniem.**

N. przed zajęciami przygotowuje dwie kostki do gry – ścianki pierwszej kostki są w kolorach: czerwonym, niebieskim i żółtym (każdy kolor występuje na kostce dwukrotnie), ścianki drugiej kostki przedstawiają szare figury geometryczne: duże koło, małe koło, duży kwadrat, mały kwadrat. (duże koło i duży kwadrat występują na kostce dwukrotnie). Dzieci biorą wszystkie figury

z zestawu pomocy do kodowania i siadają w kręgu. N. rzuca dwiema kostkami. Dziecko odkodowuje informacje z kostek. Gdy na jednej kostce wypadł kolor czerwony, a na drugiej duże koło, dzieci wybierają ze swojego stosu figur duże czerwone koło. Kolejno rzuca kostkami chętne dziecko. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. Gdy dzieci uzbierają przed sobą około 10 figur geometrycznych, N. prosi o ułożenie z nich postaci człowieka lub robota. • [kostki do gry przygotowane wg opisu → ucze.pl, z zestawu pomocy do kodowania: wszystkie figury geometryczne, Multiplaneta](#)

● **„Dlaczego biegam?” – praca indywidualna** z dzieckiem szczególnie zainteresowanym swoim ciałem, rozmowa z wykorzystaniem atlasu anatomii dla dzieci. N. jeszcze raz omawia z dzieckiem tajemnice ludzkiego ciała i zwraca uwagę, że wszelki ruch jest możliwy dzięki mięśniom. Dziecko może też szukać mięśni na własnym ciele. • [atlas anatomii dla dzieci](#)

● **„Ile zębów mam w buzi?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania sprawności narządów mowy. N. prosi dziecko, by przesunęło językiem po górnych zębach (następnie po dolnych) i je policzyło. Ważne jest, by dziecko dotknęło każdego zęba czubkiem języka. • [lusterko](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Wyginam swoje ciało...

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych piosenek dziecięcych; rozwijanie umiejętności wokalnych i poczucia rytmu; rozwijanie sprawności fizycznej; zachęcanie do dokładnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → [ucze.pl](#)

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Head, shoulders, knees and toes” – ilustracja ruchowa do piosenki.	I.5, IV.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 13.	I.5, I.8, III.5, III.8
5. „Chcę naprzód iść!” – wprowadzenie piosenki, „Głowa, ramiona...” – zabawa popularna ze śpiewem, „Chcę naprzód iść” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat, „Słucham i wytyżam wzrok” – zabawa ilustracyjna do piosenki, nauka słów piosenki, wspólne śpiewanie piosenki z jednoczesnym ilustrowaniem jej treści, „Kotysanka dla zmysłów” – zabawa wyciszająca.	IV.2, IV.6, IV.8
6. „Przyklejone do ...” – zabawa ruchowa.	I.5, III.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Lustra” – zabawa naśladowcza, zabawy dowolne i obserwacje przyrodnicze.	I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układamy zagadki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Części ciała po angielsku” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności posługiwania się językiem obcym.	IV.5, IV.21

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

9. „Rysuję siebie” – praca plastyczna. „My body” – zabawa ruchowa w języku angielskim, utrwalenie nazw części ciała.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

Podstawa programowa

IV.8, IV.21

I.6, I.7, III.5, III.7,
III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, tamburyn, ilustracje przedstawiające części ciała, lusterka, kredki, kartki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitańek → ucze.pl
- „Head, shoulders, knees and toes” – ilustracja ruchowa do piosenki, s. 91. • CD2.8
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 13, s. 83. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 13.

Część wstępna

– „Powitanie” – zabawa orientacyjna. Dzieci poruszają się w rytmie granym przez N. na tamburynie: biegają, podskakują, maszerują. Na mocne uderzenie w instrument zatrzymują się i dotykają jedną częścią ciała do drugiej, według wskazówek N., np.: głowa wita się z ręką, łokieć z kolaniem, kolano z uchem. Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie. • tamburyn

Część główna

– „Co potrafi moje ciało” – zabawa rytmiczna. Dzieci spacerują w różnych kierunkach, powtarzają i wytupują/wyklaskują rytm, używając do tego celu różnych części ciała. Wytupują rytm nogami: stopy – stopy – stopy – stopy, klaszczą nad głową: ręce – ręce – ręce – ręce, pstrykają palcami: palce – palce – palce – palce, wykonują skręty głowy: głowa – głowa – głowa – głowa, oklepują uda: nogi – nogi – nogi – nogi, pocierają dłoń o dłoń: dłonie – dłonie – dłonie – dłonie itd.

– „Jak się porusza?” – zabawa naśladowcza. Uczestnicy zabawy maszerują, naśladowując: dziecko idące do przedszkola i ufoludka z innej planety. Dzieci maszerują energicznym krokiem, wyprostowane. Każde dziecko samodzielnie wymyśla sposób poruszania się ufoludka.

– „Posłuchaj serca” – ćwiczenie rozwijające percepcje słuchową i orientację w schemacie ciała. Dzieci stoją w rozsympce, wykonują 8 podskoków i 8 przysiadów. Następnie łączą się w pary i słuchają na przemian bicia swoich serc.

– „Moje ciało lubi się ruszać” – zabawa taneczna. N. zaprasza dzieci do tańca, przez chwilę wyznacza im zadania, np.: tańczy sama głowa, tańczą same biodra, tańczą same ręce. Następnie zachęca dzieci do samodzielnego, spontanicznego tańca. • dowolny utwór muzyczny

Część końcowa

– „Żyję, więc oddycham” – zabawa wyciszająca. Dzieci leżą na plecach, są wyprostowane. Obserwują, jak podczas oddychania poruszają się ich klatka piersiowa i brzuch. Wdychają powietrze nosem, wydychają ustami.

- „Chcę naprzód iść!” – wprowadzenie piosenki.

– „Głowa, ramiona...” – zabawa popularna ze śpiewem. Dzieci śpiewają piosenkę, obiema dłońmi wskazując na wymienione w niej części ciała.

Głowa, ramiona,
kolana, pięty, (x3)

Głowa, ramiona,
kolana, pięty,
oczy, uszy, usta, nos.

– „Chcę naprzód iść” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat. N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanej piosenki: *Jaki jest nastrój tej piosenki – wesoly czy smutny? Czy jest wolna, czy szybka? Jakie zmysły wymieniono w piosence?* • CD2.9

Chcę naprzód iść

sł. Małgorzata Barańska, muz. Stefan Gąsieniec

Słucham oraz wytyżam wzrok,
ciało w ruchu ćwiczę.
Ruszam w świat! Ważny każdy krok.
A ja chcę naprzód iść.

Smak i węch – to przyjaciół dwóch,
więc im tego życzę,
by pomagał im wzrok i słuch,
bo chcę iść, naprzód iść.

Wzrok i słuch, dotyk oraz ruch –
na swe zmysły liczę.
Ruszam w świat! Jestem dzielny zuch.
Zawsze chcę naprzód iść.

– „Słucham i wytyżam wzrok” – zabawa ilustracyjna do piosenki. Dzieci stoją w kręgu, słuchają piosenki ponownie, ilustrując odpowiednimi gestami jej treść, tzn. gdy śpiewają o *wytyżaniu wzroku*, wskazują na oczy, itd. Natomiast gdy śpiewają o tym, że *chcą naprzód iść* – energicznie maszerują w miejscu. • CD2.9

– Nauka słów piosenki. N. recytuje słowa piosenki, a dzieci je powtarzają, jednocześnie ilustrując treść piosenki znanymi już gestami.

– Wspólne śpiewanie piosenki z jednoczesnym ilustrowaniem jej treści. • CD2.9

– „Kołysanka dla zmysłów” – zabawa wyciszająca. Dzieci siedzą, mogą rytmicznie kołysać ciałem z boku na bok. Cichym głosem śpiewają pierwszą zwrotkę piosenki na głosce *a*, drugą zwrotkę na głosce *m*, a ostatnią zwrotkę na sylabie *ci*. • CD2.9

– „Przyklejone do...” – zabawa ruchowa. Dzieci spacerują po sali przy dowolnej piosence. Podczas muzycznej pauzy N. wymienia dowolną część ciała i miejsce, do którego ma być przyklejona, np. *plecy do pleców, plecy do podłogi, plecy do ściany, kolano do stolika* • [dowolna piosenka](#)

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Lustra” – zabawa naśladowcza. Dzieci są ustawione w pary. Jedna osoba z pary jest *dzieckiem*, druga *lustrem*. Dziecko przegląda się w lustrze, a lustro naśladuje jego ruchy.

– Zabawy dowolne i obserwacje przyrodnicze.

III CZĘŚĆ DNIA

● „Układamy zagadki” – **praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. Dziecko układa zagadki na temat części ciała i zmysłów.

● „Części ciała po angielsku” – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności postugiwania się językiem obcym. N. pokazuje dziecku oma-

wiane części ciała na ilustracjach, dziecko samodzielnie lub z pomocą N. podaje ich nazwy w języku angielskim. • **ilustracje części ciała**

● **„Rysuję siebie” – praca plastyczna.** Dzieci siedzą na dywanie i opisują swój wygląd, patrząc w lusterka, np. „mam niebieskie oczy, proste włosy”. Następnie dzieci zajmują swoje miejsca przy stolikach i rysują siebie. Ważne, by na ilustracji znalazła się głowa z zaznaczonymi oczami, nosem i ustami oraz włosami w odpowiednim kolorze. N. zbiera wszystkie prace, podpisuje je na odwrocie i może się pobawić z dziećmi w zagadki: *Jak myślicie, kto jest na ilustracji?* Oczywiście wcześniej umawia się z dziećmi, że autor portretu nie zdradza swojej tożsamości. N. każdą pracę chwali i docenia starania jej autora. • **lusterka, kredki, kartki**

● **„My body” – zabawa ruchowa w języku angielskim, utrwalenie nazw części ciała.** Dzieci swobodnie poruszają się po sali przy podkładzie muzycznym do piosenki „Chcę naprzód iść”. N. w dowolnym momencie zatrzymuje nagranie i podaje angielską nazwę dowolnej części ciała (spośród poznanych wcześniej), np. *a head* – głowa, *shoulders* – ramiona, *knees* – kolana, *toes* – palce, *a body* – ciało. Dzieci wskazują te części ciała u siebie, a po wznowieniu muzyki znów swobodnie poruszają się po sali. • **CD2.10**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

N. prosi dzieci, aby na następne zajęcia przyniosły okulary przeciwsłoneczne, jeśli takie mają w domu.

5 Dzisiaj będą nowe czary, zrobię sobie okulary!

• wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie funkcji i zastosowania różnych okularów; rozwijanie twórczej ekspresji plastycznej; rozwijanie motoryki małej; ukazanie korzyści płynących z noszenia okularów korekcyjnych i przeciwsłonecznych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Okulary” – śpiewanie piosenki z **KDS**.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, IV.7
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Okulary” – zagadka słowna. „Co wiemy o okularach?” – rozmowa kierowana (przy ilustracjach) na temat różnych okularów. „Co byłoby, gdyby nie istniały okulary?” – burza mózgów.
5. „Okulary, okulary” – zabawa ruchowa z rymówką.
6. „Jak wygląda świat w okularach korekcyjnych?”, „Jak wygląda świat w okularach przeciwsłonecznych?” – zabawy badawcze. „Okulary” – praca plastyczna z wykorzystaniem **W.11**.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – oglądanie świata przez okulary przeciwsłoneczne oraz okulary z kolorowymi foliami (zrobione przez dzieci podczas działań plastycznych).

IV.2, IV.5
I.5
I.5, I.7, IV.8, IV.11
I.2, I.5, III.8

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wymyślam bajkę o okularach” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Rysuję rzęsy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności liczenia i motoryki małej.	I.7, IV.5, IV.15
9. „Wizyta u okulisty” – zabawa tematyczna.	IV.1, IV.2, IV.6, IV.20
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, **CD3**, ilustracje przedstawiające różne rodzaje okularów: korekcyjne, do pływania, ochronne (np. stosowane w laboratoriach chemicznych), przeciwśoneczne, gogle narciarskie, lupy, książki, zabawki, (w miarę możliwości) okulary korekcyjne, okulary przeciwśoneczne, **W**, kleje, kredki, przezroczyste i kolorowe sztywne folie, nożyczki, wólczka, kartka z narysowanymi 3 parami oczu bez rzęs, ołówki, kostka do gry, ilustracje i/lub przedmioty związane z zawodem okulisty, tablica do badania wzroku z narysowanymi kilkoma rzędami prostych znaków (zamiast liter), wskaźnik, laski gimnastyczne, opaski na oczy, woreczki gimnastyczne

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Okulary” – śpiewanie piosenki z KDS. • CD3.5

Okulary

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Okulary są na nosie
moich koleżanek.
Ma je Zosia, ma Małgosia
i kolega Franek.

Okulary są twarzowe,
różne kształty mają.
Ci co noszą okulary
ładnie wyglądają.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 13, s. 83. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Okulary” – zagadka słowna M. Szelağ

Okulary

Babcia je na stałe nosi,
są na nosie małej Zosi.
Służą mamie do czytania

oraz tacie do pływania.
Bez nich mrużą się i płaczą,
oczy, co słońce zobaczą!

- „Co wiemy o okularach?” – rozmowa kierowana przy ilustracjach na temat różnych okularów. N. rozmawia z dziećmi na temat różnych okularów oraz pełnionych przez nie funkcji, pokazuje je na ilustracji. • ilustracje przedstawiające różne rodzaje okularów: korekcyjne, do pływania, ochronne (np. stosowane w laboratoriach chemicznych), przeciwśoneczne, gogle narciarskie
- „Co byliby, gdyby nie istniały okulary?” – burza mózgów. N. zadaje dzieciom wyżej wymienione pytanie. Dzieci udzielają swobodnych odpowiedzi. Na zakończenie, w ramach podsumowania tematu N. pyta: *Czy zatem okulary są ważne dla naszego wzroku, dla naszego zdrowia i właściwego funkcjonowania?*

● **„Okulary, okulary” – zabawa ruchowa z rymowanką.** Dzieci maszerują po sali. Na kłaśnięcie N. stają, robią z palców u dłoni okulary wokół oczu i recytują rymowankę: *Okulary, okulary, nosi młody, nosi stary*. Na dwa kłaśnięcia N. – dzieci ponownie maszerują po sali.

● **„Jak wygląda świat w okularach korekcyjnych?” – zabawa badawcza.** N. wyjaśnia dzieciom, że niektórzy dorośli, jak i dzieci, a zwłaszcza ludzie starsi, noszą okulary korekcyjne (jeśli ma takie okulary, powinien je dzieciom pokazać), które pomagają im w dobrym widzeniu przedmiotów, liter, cyfr, osób, itp., znajdujących się blisko i/lub daleko. Działanie okularów możemy porównać do właściwości lupy, przez którą widzimy przedmioty w dużym powiększeniu, dzięki czemu możemy im się przyjrzeć dokładniej lub dostrzec na nich coś, czego „gołym” okiem nie zobaczylibyśmy. Następnie dzieci oglądają przez lupę dowolne książki i/lub przedmioty. • [lupy, książki, zabawki, \(w miarę możliwości okulary korekcyjne\)](#)

● **„Jak wygląda świat w okularach przeciwstłonecznych?” – zabawa badawcza.** Zabawa podobna jest do opisanej powyżej. W tym przypadku N. demonstruje dzieciom okulary przeciwstłoneczne. Dzieci, które przyniosły na zajęcia własne okulary, zakładają je i opisują swoje wrażenia na temat widzianego obrazu – świat jest ciemniejszy, ma inne kolory, itp. Dzieci mogą wymieniać się między sobą okularami, aby zobaczyć, czy świat wygląda tak samo w każdym okularach przeciwstłonecznych. • [okulary przeciwstłoneczne](#)

● **„Okulary” – praca plastyczna z wykorzystaniem W.II.** Każde dziecko wypycha z karty okulary. Składa je i skleja w wyznaczonych miejscach. Z przezroczystej lub kolorowej folii wycina prostokąty i nakleja na okulary od wewnętrznej strony – tam, gdzie powinny być szkła. Przy wycinaniu folii pomaga dzieciom N. Przez okulary można przewlec włóczkę, aby móc je zawiesić na szyi. Po wyschnięciu prac dzieci zakładają okulary i oglądają przez nie salę przedszkolną. • [W.II, kleje, kredki, przezroczyste i kolorowe sztywne folie, nożyczki, włóczka](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – oglądanie świata przez okulary przeciwstłoneczne oraz okulary z kolorowymi foliami (zrobione przez dzieci podczas działań plastycznych).** • [okulary przeciwstłoneczne, okulary z kolorowymi foliami zrobione przez dzieci z W.II](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Wymyślam bajkę o okularach” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. Dziecko wymyśla własną bajkę o przygodach okularów.

● **„Rysuję rzęsy” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności liczenia i motoryki małej. Dziecko rzuca kostką i dorysowuje do oka narysowanego na kartce tyle samo rzęs, ile wyrzuciło kropek na kostce. Zadanie powtarza kilkukrotnie. • [kartka z narysowanymi 3 parami oczu 6 bez rzęs, ołówek, kostka do gry](#)

● **„Wizyta u okulisty” – zabawa tematyczna.** N. wykorzystując ilustracje i/lub przedmioty, rozmawia z dziećmi na temat zawodu okulisty – kim jest, co leczy, jakie ma narzędzia pracy. Następnie zawiesza w dowolnym miejscu sali przygotowaną wcześniej tablicę do badania wzroku z narysowanymi kilkoma rzędami prostych znaków (zamiast liter) – zgodnie z zasadą, że górny rząd zawiera największe symbole, a dolny najmniejsze. Chętne dziecko podchodzi do N., staje w znacznej odległości od tablicy, zasłania jedno oko (później drugie) dłonią i odczytuje znaki na tablicy zaznaczane wskaźnikiem przez N. W czasie wolnym dzieci mogą bawić się same w sposób pokazany przez N. • [ilustracje i/lub przedmioty związane z zawodem okulisty, tablica do badania wzroku z narysowanymi kilkoma rzędami prostych znaków \(zamiast liter\), wskaźnik](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

[List do rodziców → uczyć.p](#)

Tydzień XXVI

Tajemnice świata

1. Rozmawiamy o dociekliwości

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie korzyści płynących z bycia dociekliwym; rozwijanie spostrzegawczości i myślenia przyczynowo-skutkowego oraz umiejętności formułowania wniosków; zachęcanie do życzliwego zwracania się do siebie nawzajem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Węszymy” – zabawa sensoryczna, rozwijanie zmysłu węchu.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, IV.1
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „dociekliwość” – słuchanie opowiadania „O dociekliwym piasku, który pomógł przyjacielowi rozwiązać zagadkę” i rozmowa na jego temat. Praca z **W.1-3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Cień i ja” – zabawa ruchowa, naśladowcza.
6. „Jak powstaje cień?” – zabawa dydaktyczna o charakterze badawczym.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacja cieni: własnych, innych dzieci oraz roślin.

I.7, III.6, IV.2, IV.6
I.5, I.9
IV.6, IV.11, IV.18
I.2, I.5, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Odbicie lustrzane” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, rozwijanie wyobraźni przestrzennej i geometrycznej. „Dobierz cienie” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.
9. „Złodziejaszek” – zabawa ruchowa z rymowanek. „Okradziony i detektyw” – zabawa integracyjna. **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

III.8, IV.9, IV.14
I.5, III.5
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: opaska na oczy, 8 małych stoików, cynamon w proszku, sól do kąpieli (np. cytrynowa), liście suszonej mięty, goździki, tamburyn, **W**, latarki, różne wysokie przedmioty, np. duży miś, wieża z klocków, dom dla lalek itp., lusterka, różne przedmioty (np. książka otwarta na dowolnej stronie, napisy do czytania globalnego, figury i bryły geometryczne), przedmioty i ich kontury narysowane na kartkach, np. klocki różnych kształtów i długości, klucze, zabawkowe owoce i warzywa, przybory plastyczne, **KDS – wzór 13**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)
- **„Węszymy” – zabawa sensoryczna, rozwijanie zmysłu węchu.** N. przygotowuje cztery słoiki z aromatycznymi przedmiotami w środku (po 2 komplety) – w jednym są goździki, w drugim suszone liście mięty, w trzecim cynamon, a w czwartym dowolny zapach soli do kąpieli (np. cytrynowy). N. podaje nazwy zapachów znajdujących się w słoikach, dając każdy z nich kolejno do powąchania wszystkim dzieciom. Następnie wybiera ochotnika, który zakłada opaskę na oczy. Za pomocą węchu musi połączyć w pary słoiczki o tych samych zapachach. Następnie N. wybiera kolejne chętne dzieci. • [opaska na oczy, 8 małych słoików, cynamon w proszku, sól do kąpieli \(np. cytrynowa\), liście suszonej mięty, goździki](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 13**, s. 83. • [tamburyn](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„O dociekliwym piesku, który pomógł przyjacielowi rozwiązać zagadkę” – słuchanie opowiadania i rozmowa na jego temat.**

O dociekliwym piesku, który pomógł przyjacielowi rozwiązać zagadkę

Marlena Szelağ

W pewnej niedużej wsi, położonej dość daleko od zatłoczonego miasta, stał dom z ogromnym podwórzem, na którym porządku i bezpieczeństwa pilnował pies Bruno Węszynosek. Znany był on przez wszystkie zwierzęta ze swej niebywałej inteligencji, a przede wszystkim z dociekliwości. Rozwiązywał niemal każdą zagadkę, odkrywał niemal każdą tajemnicę, w czym bardzo skutecznie pomagał mu szpiegowski nos i znakomity słuch. Dzięki temu zyskał miano miejscowego psa detektywa.

Było już dawno po zmierzchu, gdy Bruno chrapał w swojej żółtej budzie i śnił o smakowitych kościach, apetycznych kiełbaskach i soczystych serdelkach.

– Puk, puk, puk – nagle ktoś zapukał w ściankę budy i błagalnie szeptał – Ej, Bruno! Bruno, obudź się, prędko! Potrzebuję twojej pomocy!

– Aaaa... – ziewnął Bruno i niechętnie otworzył zmęczone oczy.

– Bruno, nie ma czasu! Słuchaj uważnie – powiedział prędko zaspany kotek.

– Co się dzieje, Psotku? Nie powinieneś już spać? Noc jest, wszystkie małe kotki powinny spać o tej porze.

– Nie mogę, bo tylko w nocy mnie nie śledzi i mogłem przybyć do ciebie z prośbą o pomoc w rozwiązaniu tej zagadki! Pomożesz mi go wytropić?

– Dobrze, dobrze, powoli... Pomożę ci, ale opowiedz mi dokładnie wszystko od początku, bo na razie nic z tego nie rozumiem. Kto cię śledzi i jak długo? – zapytał zaciekawiony całą tą sprawą Bruno Węszynosek.

– No pan Ktoś! Pan Ktoś mnie śledzi. Tak go nazwałem. Sam chciałbym wiedzieć, kim on jest!

– Czyli nie wiesz, kto cię śledzi? – pies wziął ołówek, notes i zaczął skrzętnie notować.

– I po co mnie śledzi, też nie wiem! Pewnego dnia, sam nawet nie wiem, który to był dzień, gdy wstałem ze swego wygodnego wiklinowego kosza i szedłem na podwórze, spostrzegłem, że jakaś dziwna postać stoi tuż przy mnie i zawzięcie mnie obserwuje, a do tego naśladuje! Nie mam pojęcia, kim jest Pan Ktoś, bo widziałem tylko jego kontury. Raz nawet kazałem mu

odejść, ale nic nie powiedział, milczał. Nie przestraszył się nawet wtedy, gdy na niego prychnęłam i pokazałam ostre pazurki. Niedawno odkryłem, że Pan Ktoś bardzo nie lubi pochmurnej pogody i ciemności, wówczas mnie nie śledzi. Stąd ta moja nocna wizyta u ciebie...

Bruno postanowił pomóc przerażonemu przyjacielowi i jutro od rana zbadać teren. Gdy tylko nowy dzień rozjaśnił mrok, pies włożył do swojej torby detektywistyczne narzędzia i udał się do kotka Psołka, który siedział w swoim przytulnym wiklinowym koszu na przyciemnionym przez ogromny dach ganku domu. Węszynosek wyjął ogromną lupę i zaczął dokładnie przyglądać się każdemu centymetrowi ziemi, obejrzał każdy krzak i każdy, nawet niewielki, zakamarek będący na podwórku. Niestety po całym dniu poszukiwań pies nie znalazł niczego, co mogłoby należeć do kogoś obcego, żadnej sierści, żadnej kolorowej kokardki, spinacza, szmatki czy nawet śladów zostawionych przez łapki Pana Ktosia w piasku czy błocie. Również jego „węszycielski” nos na nic się zdał.

Drugi dzień też nie przyniósł rozwiązania zagadki. Dosłownie jakby Pan Ktoś zdawał sobie sprawę z tego, że psi detektyw chce złapać go na gorącym uczynku. Trzeciego dnia pies Bruno postanowił obserwować kota z ukrycia. Poprosił jednak, aby Psołek wyszedł z wiklinowego kosza na podwórze.

– Nic się nie bój, Psołku. Będę niedaleko ciebie. Patrz, schowam się o tam, za krzewem tego oto bzu, i będę wszystko obserwował. Jak tylko pojawi się Pan Ktoś, przybiegnę do ciebie i go złapię – obiecał Bruno, zachęcając i ośmielając przyjaciela do wyjścia z legowiska.

Kiedy Węszynosek schował się i wyjął lornetkę, kotek Psołek niepewnie wyskoczył z kosza i wyszedł poza ganek. Gdy tylko znalazł się na podwórzu, zaczął uciekać przerażony tak, jakby ktoś chciał go złapać. Nikogo jednak wokół nie było. Nikt go nie gonił. Nikt nawet go nie podglądał.

– Miałeś mnie ratować, gdy on się pojawi, a ty nic! – krzyczał kotek, który właśnie przybiegł na ratunek do Bruna i schował się za krzewem.

– Ale przecież nikogo przy tobie nie było, obserwowałem cię dokładnie! – zdziwił się pies.

– Jak to nie było?! Ledwo pojawiłem się na słońcu, to on stanął przy mnie. I biegł tak szybko jak ja!

– Hmm... Chyba już wiem, kim jest ten Pan Ktoś! Pan Ktoś to nikt inny jak twój cień! – stwierdził Bruno, po czym sam wyszedł na słońce i pokazał malcowi, że on też ma takiego podglądacza, który zawsze w słoneczny dzień jest przy nim i robi to, co on. Dopiero wtedy kotek poczuł się bezpiecznie. Zrozumiał, że cień to coś normalnego i że nie należy się go bać. W ten sposób dzięki dociekliwości psa Bruna kolejna zagadka została rozwiązana.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jak nazywał się pies – jeden z głównych bohaterów utworu? Dlaczego go tak nazywano? Kto przybył do psa w nocy? Jaki problem miał kot? Dlaczego kot odwiedził Bruna w nocy, a nie w dzień? W jaki sposób pies rozwiązał zagadkę tajemniczego Pana Ktosia? Kim był Pan Ktoś? Co to znaczy być dociekliwym? Czy dociekliwość pomaga w życiu, dlaczego?* • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „dociekliwość” – i nakleją ją na swoje *rośliny wartości*. • **W.1–3**

● **„Cień i ja” – zabawa ruchowa, naśladowcza.** Dzieci stają w kole, pośrodku ochotnik pokazuje wymyśloną pozę, którą wszyscy naśladowują. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, za każdym razem inne dziecko staje pośrodku koła. Następnie dzieci dobierają się parami. Jedno wykonuje dowolną pozę, a drugie jest jego cieniem – naśladowuje tę pozę. Po chwili następuje zamiana ról.

- **„Jak powstaje cień?” – zabawa dydaktyczna o charakterze badawczym.** Przed zabawą należy zaciemnić salę, żeby eksperyment był bardziej widoczny. N. wybiera jedno dziecko i świeci nad jego głową z wysoka latarką, naśladując słońce (co jakiś czas zmienia kąt padania światła). Dziecko może przybierać różne pozy, pozostałe dzieci obserwują, jak zmienia się jego cień. Następnie N. przygotowuje różne wysokie przedmioty (np. dużego misia, dom dla lalek, wieżę z klocków) i świeci na nie latarką (słońcem) pod różnym kątem, dzieci obserwują, jak zmienia się cień, gdy promienie światła padają z kilku stron. Chętne dzieci mogą same sprawdzać powstawanie cienia, korzystając z różnych przedmiotów. • **latarki, różne wysokie przedmioty, np. duży miś, wieża z klocków, dom dla lalek itp.**
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacja cieni: własnych, innych dzieci oraz roślin.**

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Odbicie lustrzane” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, rozwijanie wyobraźni przestrzennej i geometrycznej. Dziecko obserwuje, bada odbijanie się różnych przedmiotów w lusterku, wyciąga wnioski z przeprowadzonych eksperymentów. Może zestawzić również dwa lub trzy lusterka pod różnymi kątami i badać, jak wówczas będą wyglądały odbicia różnych przedmiotów, np. brył geometrycznych. • **lusterka, różne przedmioty (np. książka otwarta na dowolnej stronie, napisy do czytania globalnego, figury i bryły geometryczne)**
- **„Dobierz cienie” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej. Dziecko dobiera przedmioty do ich cieni. N. przed zajęciami odrysowuje kontury przedmiotów na kartkach, np. klocki różnych kształtów i długości, klucze, zabawkowe owoce i warzywa, przybory plastyczne. • **przedmioty i ich kontury narysowane na kartkach, np. klocki różnych kształtów i długości, klucze, zabawkowe owoce i warzywa, przybory plastyczne**
- **„Złodziejaszek” – zabawa ruchowa z rymowanką.** Dzieci siedzą w kole w siadzie skrzyżnym i recytują rymowankę. Po obwodzie koła chodzi na palcach dziecko-złodziejaszek. Na słowa: *Oj, kraść tobie – nie wypada!* – złodziejaszek lekko klepie w ramię wybrane dziecko i ucieka przed nim, biegnąc wokół koła. Jeśli nie da się złapać dziecku, które go goni, i zdąży zająć jego miejsce w kole, wówczas goniący staje się nowym złodziejaszkiem.

Złodziejaszek

Marlena Szeląg

Złodziejaszek idzie dróżką,
 przytupuje cicho nóżką,
 już do kogoś się zakrada...
 Oj, kraść tobie – nie wypada!

- **„Okradziony i detektyw” – zabawa integracyjna.** N. wybiera jedno dziecko, które chowa się w ustronnym miejscu – to *detektyw*. Następnie N. wybiera kolejne dziecko – to *okradziony*. *Okradziony* kładzie na dywanie w środku kręgu dwie spośród swoich osobistych rzeczy, np. spinkę do włosów, sweter, bransoletkę, maskotkę przyniesioną z domu, opaskę. Zadaniem *detektyna* jest odgadnięcie, do kogo należą skradzione przedmioty.

KDS Kącik Dobrego Startu

- **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 13.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 13** różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • **KDS – wzór 13, wybrane materiały o różnych fakturach**
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Poznajemy kosmos

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie elementów tworzących Układ Słoneczny; poznanie właściwości magnesu; rozwijanie percepcji wzrokowej, słuchowej i ruchowej; rozwijanie słownika czynnego u dzieci, budowanie wypowiedzi; rozbudzanie ciekawości poznawczej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Słońce” – zabawa integracyjna z rymówką.	I.5, III.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Co wiecie o kosmosie?” – rozmowa kierowana przy tablicy demonstracyjnej na podstawie doświadczeń dzieci.	I.7, I.9, IV.2, IV.7, IV.9
5. „Czarna dziura” – zabawa ruchowa.	I.5
6. „Dlaczego nie spadamy z okrągłej Ziemi?” – zabawa dydaktyczna. „Co przyciągnie magnes?” – zabawa badawcza, eksperyment. Praca z KP2.14 – łączenie magnesu z przedmiotami, które przyciąga.	I.7, III.8, IV.2, IV.11, IV.18
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Ufoludek w latającym talerzu” – zabawa ruchowa.	I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Planety naszego Układu Słonecznego” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. „Ile promyków ma Słońce?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie umiejętności liczenia.	IV.2, IV.6, IV.15, IV.18
9. „Kosmiczne zagadki” – rozwiązywanie zagadek słownych. „Sun and Moon” – zabawa ruchowa z elementem skoku rozwijająca koordynację słuchowo-ruchową oraz koncentrację uwagi.	I.5, IV.5, IV.21
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: żółta piłka, duża miska, tamburyn, woreczki, **CD3**, **KDS – karta 13**, **KDS – wzór 13**, guma do skakania, otówek, białe kartki, tablica edukacyjna związana z kosmosem, bębenek, szarfy, globus, krążki: żółty i niebieski, długi sznurek, krzesło, taśma dwustronna, magnes, ludzik wykonany ze spinaczy biurowych, różne przedmioty (piórko, guzik, zakrętka od butelki, moneta, spinacz biurowy, łyżeczka do herbaty, patyczek, klocek, klucz), **KP2**, kredki, grzechotka, obręcz hula-hoop, koła origami (jako sylwety planet i Słońca – z zachowaniem kolorów i proporcjonalnej wielkości i z nalepionymi napisami do czytania globalnego), kostka, patyczki, lina lub skakanka, ilustracje: Słońce, Księżyc

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)
- **„Słońce” – zabawa integracyjna z rymowanką.** Dzieci siedzą w kręgu. W środku kręgu leży duża miska (bez wody) – jest to *studnia z magiczną, uzdrawiającą wodą*. Dzieci, recytując rymowankę, przekazują sobie z rąk do rąk żółtą piłkę-słońce. Ten, kto na końcu rymowanki będzie trzymał piłkę, musi podejść do *studni z magiczną wodą* i umyć (na niby) w niej dłonie. Następnie wraca do kręgu i bawi się dalej. • [żółta piłka, duża miska](#)

Słońce

Marlena Szeląg

Biega słońce po tym niebie,
teraz pędzi już do Ciebie.
Lecz uważaj, jest gorące!

Będą dłonie wnet bojące!
Raz, dwa, trzy,
Słońce teraz trzymasz Ty!

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 13**, s. 83. • [tamburyn](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

- **„Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe.** Dyżurni rozdają dzieciom po 4 woreczki. Dzieci układają je obok siebie w dwóch rzędach (tworzą duży kwadrat). Śpiewają piosenkę „Tajemnicza paczka”, s. 87, i uderzają wnętrzem dłoni w każdy woreczek po kolei. Kolejność ustala samo dziecko. Na koniec N. może zasugerować określoną sekwencję: góra – dół, lewa – prawa, dookoła... • [woreczki, CD3.13](#)
- **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (kwadrat z krzyżem w środku). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Co wam to przypomina? Czy pamiętacie, jak nazywa się ta figura? Co jest narysowane w jej środku?* • [KDS – wzór 13](#)
 - **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • [wyklejony KDS – wzór 13, Multiplaneta](#)
 - **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** N. dzieli dzieci na 4-osobowe zespoły. Każdy zespół dostaje gumę do skakania. Dzieci próbują uformować z niej kwadrat (każde dziecko układa jeden róg kwadratu). Po sprawdzeniu poprawności ułożonej formy N. proponuje dzieciom rozciąganie gumki do skakania w rytm śpiewanej piosenki. Dzieci mogą rozciągać ją z dowolną siłą, lecz muszą zachować kształt kwadratu. • [guma do skakania](#)
 - **Graficzne odtwarzanie wzoru.** Dzieci słuchają piosenki „Tajemnicza paczka”, s. 87, i próbują rysować (na białej kartce) kwadraty z krzyżykiem w środku – są to *tajemnicze paczki*. Następnie otrzymują kartkę pracy z ilustracją przedstawiającą strych na poddaszu – dorysowują paczki, o których była mowa w piosence. • [KDS – karta 13, ołówek, białe kartki, CD3.13](#)
- **Wystawa prac**, s. 36.
- **„Co wiecie o kosmosie?” – rozmowa kierowana przy tablicy demonstracyjnej na podstawie doświadczeń dzieci.** N. rozmawia z dziećmi na temat ciał niebieskich, które są we wszechświecie (Układ Słoneczny, gwiazdy – w tym Słońce, planety – w tym nasza planeta Ziemia, komety, Księżyc, różne statki latające). • [tablica edukacyjna związana z kosmosem](#)

● **„Czarna dziura” – zabawa ruchowa.** N. rozkłada na podłodze szarfy – *czarne dziury*. Dzieci maszerują. Na mocne uderzenie w bębenek każde wskakuje do najbliższej szarfy i przekłada ją od nóg do głowy, z powrotem rozkładając na podłodze. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

• bębenek, szarfy

● **„Dlaczego nie spadamy z okrągłej Ziemi?” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje dzieciom model Ziemi – globus. Mówi, że Ziemia jest okrągła, obraca się wokół Słońca i własnej osi. Jedno dziecko siada na krześle, w górze trzyma żółty krążek, jest *Słońcem*. N. wyznacza wokół niego orbitę ze sznurka, po której spaceruje drugie dziecko – *Ziemia*, trzymające w dłoni niebieski krążek. Dziecko-*Ziemia* nie tylko przemieszcza się po orbicie wokół *Słońca*, ale jednocześnie kręci się wokół własnej osi.

Następnie N. pyta dzieci: *Skoro nasza planeta jest okrągła i się kręci, dlaczego nikt i nic z niej nie spada?* N. opowiada o grawitacji, wyjaśnia, że nasza Ziemia jest pewnego rodzaju magnesem, który nas przyciąga. N. za pomocą taśmy dwustronnej przykleja magnes u spodu globusa i przyczepia do niego ludzika wykonanego ze spinaczy biurowych. Dzieci dostrzegają, że ludzik nie spada, pomimo że kula ziemską jest wprawiana w ruch. • globus, krążki; żółty i niebieski, długi sznurek, krzesło, taśma dwustronna, magnes, ludzik wykonany ze spinaczy biurowych

● **„Co przyciągnie magnes?” – zabawa badawcza, eksperyment.** Dzieci sprawdzają właściwości magnesu. Najpierw stawiają hipotezy odnośnie do przedmiotów, które zostaną przyciągnięte przez magnes lub nie. Spośród przedmiotów sprawdzają: piórko, guzik, zakrętkę od butelki, monetę, spinacz biurowy, łyżeczkę do herbaty, patyczek, klocek, klucz. • magnes, różne przedmioty (piórko, guzik, zakrętka od butelki, moneta, spinacz biurowy, łyżeczka do herbaty, patyczek, klocek, klucz)

● **Praca z KP2.14 – wzbogacanie wiedzy na temat właściwości magnesu, eksperymentowanie.** Dzieci rysują magnes po śladzie. Następnie łączą magnes ze zdjęciami przedmiotów, które przyciąga. • KP2.14, kredki

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Ufoludek w latającym talerzu” – zabawa ruchowa. Każde dziecko wchodzi do środka obręczy hula-hoop. Podczas gry N. na grzechotce dzieci-*latające spodki* poruszają się na wyznaczonym terenie w ogrodzie, trzymając koło na wysokości pępka i uważając, żeby się z nikim nie zderzyć. Podczas przerwy w grze, dzieci kucają – *latające statki* lądują. Wznowienie gry przywraca ruch *spodków*. • grzechotka, obręcz hula-hoop

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Planety naszego Układu Słonecznego” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. N. układa na stoliku sylwetę Słońca oraz kolejno sylwety planet (z zachowaniem ich proporcjonalnej wielkości i kolorów, planety mają także napisy do czytania globalnego), podaje ich nazwy, dziecko powtarza. Następnie prosi dziecko o wskazanie Słońca, Neptuna, Ziemi, Merkurego itd. W końcowym etapie dziecko samodzielnie buduje Układ Słoneczny i podaje nazwy planet. • koła origami (czyli sylwety planet i Słońca – z zachowaniem kolorów i proporcjonalnej wielkości i z nalepionymi napisami do czytania globalnego)

● **„Ile promyków ma Słońce?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie umiejętności liczenia. Dziecko rzuca kostką, przelicza kropki i za pomocą patyczków układa wokół żółtego koła origami tyle promyków, ile było kropek na kostce. • kostka, patyczki, duże żółte koło origami

● **„Kosmiczne zagadki” – rozwiązywanie zagadek słownych M. Szelağ.**

Księżyc

Na nocnym niebie się śmieje,
raz chudnie, a raz grubieje...

Słońce

Okrągłe, gorące,
na niebie świecące.

Gwiazdy

Na niebie mrugają,
ciemność rozjaśniają.

Rakieta

Wzniesie cię do gwiazd,
ten kosmiczny pojazd.

● „Sun and Moon” – zabawa ruchowa z elementem skoku rozwijająca koordynację słuchowo-ruchową oraz koncentrację uwagi. N. przypomina dzieciom angielskie nazwy: *Moon* (Księżyc) i *Sun* (Słońce). Następnie dzieli salę na dwie części za pomocą liny lub skakanek. Po jednej stronie sali kładzie ilustrację przedstawiającą Księżyc, po drugiej – Słońce. Dzieci ustawiają się jedno za drugim wzdłuż linii dzielącej salę na pół. N. wymienia nazwy: *Moon* oraz *Sun*, a dzieci przeskakują przez linę tak, aby znaleźć się na właściwym polu, np. N. mówi: *Sun* – dzieci przeskakują na pole Słońca; gdy N. ponownie mówi: *Sun*, dzieci nie wykonują skoku, bo już są na polu Słońca. Przy kolejnych rundach można wprowadzić zasadę, że kto się pomyli, odpada z gry. • lina lub skakanki, ilustracje: Słońce, Księżyc

● Zabawy dowolne w kąciach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

3. Gwiazdozbiory

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poszerzanie wiedzy na temat wybranych planet; rozwijanie orientacji w przestrzeni i schemacie własnego ciała; rozwijanie percepcji słuchowej i wzrokowej; zachęcanie do zgodnej współpracy podczas zajęć i zabaw swobodnych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Luneta” – praca plastyczna.
3. Zestaw ćwiczeń poranych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4,
III.5
I.7, IV.8
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Kosmiczna podróż” – zabawa dydaktyczna. „Patrzmy w nocne niebo” – zabawa ruchowa. „Zabawy z gwiazdami” – praca z **W.12**.
5. „Kiedy nocą w niebo spojrzę, migające gwiazdy dojrzę” – zabawa ruchowa z rymówką. „Gwiazdy” – zabawa ruchowa.
6. „Gwiazdozbiory” – rozmowa kierowana na temat gwiazdozbiorów z wykorzystaniem ilustracji. „Układamy Gwiazdozbiór Wielkiego Wozu” – zabawa konstrukcyjna. „Układamy własną konstelację” – zabawa twórcza. Praca z **KP2.15** – ćwiczenia w liczeniu, ćwiczenia grafomotoryczne, projektowanie własnego gwiazdozbioru.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Star” – zabawa ruchowa w języku angielskim wyrabiająca uważność i szybkość reakcji.

I.5, IV.2, IV.6,
IV.14
I.5, III.5
I.7, III.8, IV.11,
IV.15
I.2, I.5, IV.21

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Działania z gwiazdami” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania. „Gwiazdy na niebie” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	III.8, IV.1, IV.15
9. „Gdy noc nadchodzi” – masaż z rymowanką. „Komety” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.	I.5, III.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: rolki po ręcznikach papierowych, kleje, kolorowe kartki pocięte na małe kawałki, tamburyn, lampka biurkowa, sylwety planet (koła w odpowiednich kolorach, proporcjonalnej wielkości) i gwiazd (żółte: duża i mała, białe: duża i mała), krzesła, dowolny utwór muzyki elektronicznej, janczary, **W**, bębenek, ilustracje: Mała i Wielka Niedźwiedzica, różne konstelacje, 7 opasek z gwiazdami, włóczka/sznurek/sznurówki/cienkie paski bibuły, **KP2**, białe kredki pastelowe, kredki ołówkowe, 10 papierowych gwiazd, granatowa kartka, słomka, gwiazdki wycięte dziurkaczem ozdobnym, krążki

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)
- **„Luneta” – praca plastyczna.** Dzieci wyklejają kawałkami kolorowego papieru rolkę po ręczniku papierowym. • [rolki po ręcznikach papierowych, kleje, kolorowe kartki pocięte na małe kawałki](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 13**, s. 83. • [tamburyn](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Kosmiczna podróż” – zabawa dydaktyczna.** N. przykleja w różnych miejscach sali (np. na ścianie, na drzwiach, na meblach) gwiazdy (po kilka z każdego rodzaju) – żółte: duża i mała, białe: duża i mała oraz planety – koła we właściwych kolorach, odpowiedniej wielkości i w odpowiedniej odległości od Słońca. W dowolnym miejscu zapala lampkę, która będzie symbolizowała Słońce. Obok Ziemi umieszcza sylwetę Księżycy. Przyciemnia pomieszczenie tak, aby panował w nim półmrok. Dzieci układają z krzeseł kształt rakiety na środku sali przedszkolnej – jedno krzesło z przodu, za nim dwa krzesła, następnie w kolejnych rzędach po cztery. N. włącza dowolny utwór muzyki elektronicznej i zaprasza dzieci do zajęcia miejsc w statku kosmicznym – sam siada z przodu. Podczas lotu N. od czasu do czasu informuje, że rakieta skręca w lewo lub w prawo – dzieci przechylają się wówczas we wskazanym kierunku. Kiedy muzyka milknie, N. wyjaśnia, gdzie wylądowali np.: *Uwaga, załogo, wylądowaliśmy na Księżycu. Wszyscy zakładamy skafandry i wychodzimy!*. Wszyscy wysiadają ze statku kosmicznego i ustawiają się przy sylwecie Księżycy. N. czyta dzieciom kilka ciekawostek na temat Księżycy, po czym wszyscy ponownie wsiadają do pojazdu. N. nie musi lecieć z dziećmi na wszystkie ciała niebieskie, ważne, żeby podczas podróży pojawiły się: Słońce, Księżyc, Ziemia, a dodatkowo: Saturn (ze względu na pierścienie), Merkury (najmniejsza planeta), Jowisz (największa planeta), Mars (czerwona planeta). • [lampka biurkowa, sylwety planet \(koła w odpowiednich kolorach, proporcjonalnej wielkości i gwiazd \(żółte: duża i mała, białe: duża i mała\), krzesła, dowolny utwór muzyki elektronicznej](#)

● **„Patrzmy w nocne niebo” – zabawa ruchowa.** Dzieci wyposażone w lunety (zrobione w pierwszej części dnia) poruszają się po sali przy dźwiękach janczarów. Gdy N. przestaje grać, dzieci zatrzymują się w dowolnym miejscu, N. mówi, jaki obiekt na niebie mają obserwować, np.: *Obserwujemy małą gwiazdę! Obserwujemy żółtą gwiazdę! Obserwujemy małą białą gwiazdę! Obserwujemy Słońce! (Księżyc/Ziemię/Merkurego...)*. Dzieci z miejsca, w którym stoją, obserwują przez lunetę wskazany obiekt (ilustracje przedstawiające te obiekty są przyklejone w różnych miejscach w sali – jak w zabawie opisanej powyżej). • **sylwety planet i gwiazd, lunety wykonane w pierwszej części dnia, janczary**

● **„Zabawy z gwiazdami” – praca z W.12.** Dzieci wypychają gwiazdy i siadają z nimi na dywanie. N. zadaje dzieciom różne zagadki, dzieci wykonują zadania:

– *Podnieście do góry żółtą gwiazdę (białą, małą, dużą, małą żółtą, dużą białą).*

– *Podnieście do góry gwiazdę, która ma pięć kropek (dwie, cztery, siedem...).*

– *Ułóżcie gwiazdy – od tej z najmniejszą liczbą kropek do tej z największą liczbą.*

– *Ułóżcie na dywanie małą żółtą gwiazdę, obok niej małą białą gwiazdę, później znowu małą żółtą. Dokończcie ten rytm. Jakie gwiazdy zostały?*

– *Teraz będziemy tworzyć zbiory. Po jednej stronie ułóżcie zbiór gwiazd białych, a po drugiej – gwiazd żółtych (zbiór gwiazd dużych i zbiór gwiazd małych).* • **W.12**

● **„Kiedy nocą w niebo spojrzę, migające gwiazdy dojrzę” – zabawa ruchowa z rymówką.**

Dzieci wyposażone w lunety maszerują po sali w rytmie wygrywanym przez N. na bębenu. Gdy N. przestaje grać, dzieci kładą się na plecach, przykładają lunetę do oka i recytują rymówkę: *Kiedy nocą w niebo spojrzę, migające gwiazdy dojrzę!*. Wznowienie gry na bębenu zaprasza do ponownego marszu. • **lunety wykonane w pierwszej części dnia, bębenek**

● **„Gwiazdy” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się po sali w rytmie muzyki elektronicznej. Gdy muzyka cichnie, N. podaje jakąś liczbę, a dzieci dobierają się w grupki składające się z podanej przez N. liczby osób i tworzą gwiazdy – łapią się za ręce, odchylając je na zewnątrz koła. Np. gdy N. powie: *Trzy!*, dzieci dobierają się trójkami i tworzą koła, trzymając się za ręce odchylone na zewnątrz. • **dowolna muzyka elektroniczna**

● **„Gwiazdozbiory” – rozmowa kierowana na temat gwiazdozbiorów z wykorzystaniem ilustracji.**

N. opowiada dzieciom o gwiazdozbiorach (konstelacjach gwiazd), które możemy zobaczyć na niebie. Pokazuje na ilustracjach różne konstelacje, w tym gwiazdozbiór Małej i Wielkiej Niedźwiedzicy (Małego i Wielkiego Wozu). Wskazuje Gwiazdę Polarną na końcu dyszla Małego Wozu. • **ilustracje: Mała i Wielka Niedźwiedzica, różne konstelacje**

● **„Układamy Gwiazdozbiór Wielkiego Wozu” – zabawa konstrukcyjna.**

– N. wybiera siedmioro chętnych dzieci – będą *gwiazdami* (może im założyć na głowy opaski z gwiazdami), a następnie ustawia je w odpowiedniej odległości od siebie, tak aby utworzyły *gwiazdozbiór Wielkiego Wozu*. Dzieci-gwiazdy trzymają włóczkę, która łączy je ze sobą.

• **włóczka, 7 opasek z gwiazdami**

– N. układa na dywanie (z gwiazd z **W**) Wielki Wóz. Dzieci odwzorowują konstelację. • **W.12**

● **„Układamy własną konstelację” – zabawa twórcza.** Dzieci za pomocą gwiazd z **W.12** tworzą własne konstelacje i nadają im własne nazwy. Gwiazdy mogą połączyć ze sobą za pomocą

włóczki, cienkich pasków bibuły, sznurówek czy sznurków. • **W.12, włóczka/sznurek/sznurówki/cienkie paski bibuły**

● **Praca z KP.15 – utrwalenie wiedzy na temat gwiazdozbiorów, ćwiczenia w liczeniu, ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia twórcze.**

W pierwszym poleceniu dzieci kolorują gwiazdy i przeliczają narysowane na nich kropki. Następnie łączą gwiazdy białą linią – poczynając od tej, która ma najmniej kropek, a kończąc na tej, która ma ich najwięcej. Na koniec łączą gwiazdę

mającą jedną kropkę z gwiazdą, która ma ich cztery. W drugim poleceniu dzieci projektują swój gwiazdozbiór, korzystając z nalepek, i nadają mu nazwę. • KP2.15, białe kredki pastelowe, kredki ołówkowe

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Star” – zabawa ruchowa w języku angielskim wyrabiająca uważność i szybkość reakcji. N. wyjaśnia dzieciom, że w języku angielskim słowo *gwiazda* to: *a star*. Dzieci powtarzają to słówko. Następnie maszerują w dowolnym kierunku. Kiedy N. powie: *Star!*, dzieci wykonują jeden podskok i maszerują dalej.

III CZĘŚĆ DNIA

● „Działania z gwiazdami” – **praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie, doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania. Dziecko dodaje/odejmuje gwiazdy i podaje wynik. N. zadaje takie działania, które mieszczą się w zakresie umiejętności matematycznych dziecka. • 10 papierowych gwiazd

● „Gwiazdy na niebie” – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko za pomocą słomki przenosi papierowe sylwety gwiazd (większe niż otwór w słonce) na granatową kartkę. • granatowa kartka, słomka, gwiazdki wycięte dziurkaczem ozdobnym

● „Gdy noc nadchodzi” – **masaż z rymowanką.**

Gdy noc nadchodzi

Marlena Szelağ

Gdy noc nadchodzi, świat mrok przykrywa,

Dziecko maszeruje palcami po plecach kolegi/koleżanki, głaszcze plecy.

w wysokich drzewach puchacz się skrywa.

Delikatnie ugniata jedną dłońią bark.

Na niebie gwiazdy się pojawiają,
popatrz, jak pięknie do Ciebie mrugają.
Księżyc okrągły spogląda zza chmury
na senne lasy, morza i góry...

Palcem wskazującym stawia kropki w różnych miejscach pleców.

Rysuje duże koło.

Delikatnie kołysze kolegą/koleżanką, rysuje na plecach fale, rysuje górę.

Ja także sobie szykuję postanie,
zapinam guziki w niebieskiej piżamie.
Wskazuję do łóżka, czeka mnie spanie,
zbudzę się jutro na pierwsze śniadanie.

Ugniata plecy kolegi/koleżanki.

Delikatnie obszczypuje plecy od góry ku dołowi.

Kładzie głowę na plecach, może się do nich przytulić.

● „Kometą” – **zabawa ruchowa z elementem matematycznym.** N. rozdaje kilkorgu dzieciom krążki – to są *kometry*. W czasie gdy N. gra na bębenku, wszystkie dzieci podskakują, poruszając się po sali. Na mocne uderzenie w instrument dzieci zatrzymują się, dzieci-*kometry* podnoszą krążki do góry. N. podaje jakąś liczbę. Dzieci tworzą tzw. *ogony* przy kometach zgodnie z podaną liczbą, np. N. mówi: *Pięć!* – pięcioro dzieci staje w rzędzie za każdym dzieckiem-*kometą*. • krążki, bębenek

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Ufoludki

wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie możliwości aparatu artykulacyjnego; rozwijanie umiejętności wokalnych i poczucia rytmu; rozwijanie umiejętności artykulacyjnych, fonacyjnych; rozwijanie sprawności fizycznej; zachęcanie do eksperymentowania z własnym głosem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Budujemy statek kosmiczny” – zabawa konstrukcyjna, praca w grupach.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
III.5, IV.19
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 13.
5. „Zielone ufoludki” – wprowadzenie piosenki, „Maszerują ufoludki” – zabawa ruchowa, „Zielone ufoludki” – zabawa ilustracyjna do piosenki i rozmowa na temat jej treści, „Śpiewające ufoludki” – ćwiczenia emisyjne, „Mój ufoludek” – zabawa plastyczna przy piosence, „Taniec z ufoludkiem” – dowolny ruch przy muzyce, „Ćwiczmy kosmiczne oddechy” – ćwiczenie oddechowe.
6. „Język Ufoludków” – ćwiczenia słuchowe, ćwiczenia artykulacyjne.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Latające talerze” – zabawa z elementem rzutu.

I.5, I.8, III.5, III.8
I.5, IV.1, IV.2, IV.6
IV.1
I.2, I.5, I.4

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Język Ufoludków” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym językowo. „Statek kosmiczny dla pana Kwadracika” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych i percepcji wzrokowej.
9. „Pojazd dla mojego Ufoludka” – praca plastyczna. „Gwiezdne pojazdy” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.1, IV.12
I.5, IV.8
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: drewniane i plastikowe klocki, tamburyn, dowolny utwór muzyczny, bębenek, CD2, kartony, zielone pastelowe kredki, samoprzylepne oczy, plastikowe talerzyki jednorazowe, figury geometryczne, obrazek „Kwadracika” – przybysza z obcej planety, kolorowe kartony, nożyczki, ołówki, klej, małe kółka do origami

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. ● więcej powitańek → uczyć.pl
- „Budujemy statek kosmiczny” – zabawa konstrukcyjna, praca w grupach. Dzieci w kilkosobowych grupach budują z dużych klocków statki kosmiczne wg własnych pomysłów. ● drewniane i plastikowe klocki
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 13, s. 83. ● tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 13**, s. 93. ● **tamburyn, dowolny utwór muzyczny**

● **„Zielone ufoludki” – wprowadzenie piosenki.**

– „Maszerują ufoludki” – zabawa ruchowa. Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie granym przez N. na bębenku. W czasie muzycznej pauzy robią szybki obrót wokół własnej osi i wznawiają marsz zgodnie z rytmem granym przez N. ● **bębenek**

– „Tańczące ufoludki” – zabawa ilustracyjna do piosenki „Zielone ufoludki” i rozmowa na temat jej treści.

Zielone ufoludki

sł. Anna Rżysko-Jamrozik, muz. Wiesław Kowalewski

Mój brat wciąż czyta o kosmitach,
gwiazdach, planetach i orbitach.
O niczym innym nie chce słyszeć,
nawet do UFO listy pisze.

Dzieci trzymają się za ręce, idą po obwodzie koła.

Wreszcie zasłużył na nagrodę
i latający ujrzał spodek,
bo wylądował dziś w ogródku
pojazd zielonych ufoludków.

Zmieniają kierunek tańca.

Ref.: Zielone włosy, zielone butki,
całe zielone są ufoludki. (x2)

Dzieci pokazują swoje włosy, naprzemiennie wysuwają do przodu prawą i lewą stopę.

Obracają się względem własnej osi z rękoma rozłożonymi na boki.

Kot na ich widok zaraz zmyka,
dziwnego boi się ludzika.
Pies szybko przykrył nos ogonem,
– Może to gryzie to zielone?

Trzymając się za ręce, wchodzą do środka koła.

Wychodzą ze środka koła.

Jw.

Jw.

A czym się żywi śmieszny tworek?
Czy zjedzą z nami podwieczerek?
Kompot dostały, tort dostały,
zjadły, wypity, odleciały.

Dzieci trzymają się za ręce, idą po obwodzie koła.

Zmieniają kierunek tańca.

Ref.: Zielone włosy...

Jw.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanej piosenki: *O czym jest ta piosenka? Co to są ufoludki? Kto bardzo lubił kosmitów? Co ujrzał chłopiec w piosence? Jak wyglądają ufoludki? Kto uciekał na widok ufoludka? Co zjadły ufoludki? Co zrobiły ufoludki, gdy już się najadły?* ● **CD2.11** – „Śpiewające ufoludki” – ćwiczenia emisyjne. Dzieci śpiewają (na sylabie *la*) wybrany fragment piosenki, stosując się do tempa melodii (podkład do piosenki). ● **CD2.12**

– „Mój ufoludek” – zabawa plastyczna przy piosence. N. ponownie włącza piosenkę. W czasie zwrotek dzieci rysują na kartkach ciało *ufoludka* energicznymi kolistymi ruchami. Podczas refrenu dzieci na przemian klaszczą w dłonie i tupią nogami w podłogę. Podczas ponownego słuchania piosenki dzieci dorysowują swojemu *ufoludkowi* kończyny i dokleją oczy. ● **CD2.11, kartony, zielone pastelowe kredki, samoprzylepne oczy**

– „Taniec z ufoludkiem” – dowolny ruch przy muzyce. N. włącza piosenkę, a dzieci tańczą ze swoim narysowanymi *ufoludkiem* w dowolny sposób. W trakcie refrenu wszyscy przyłączają się do śpiewu. • **obrazki ufoludków narysowane przez dzieci, CD2.11**

– „Ćwiczymy kosmiczne oddechy” – ćwiczenie oddechowe. Dzieci leżą na plecach, nogi ugięte w kolanach, stopy „przyklejone” do podłogi. Dzieci robią wdech nosem, a wydech ustami. Na brzuchu kładą narysowanego przez siebie *ufoludka*. • **obrazki ufoludków narysowane przez dzieci**

● **„Język ufoludków” – ćwiczenia słuchowe, ćwiczenia artykulacyjne.** Dzieci siedzą w kole. N. mówi w *ufoludkowym* języku, a dzieci po nim powtarzają, np.: *tili–tili–tle; pipi–pipi–si; gaga–gaga–gu; fili–fili–bum; sato–selo–su; szutu–szutu–rzet; kulu–kulu–gulu; czelto–czeli–piczetili...*

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Latające talerze” – zabawa z elementem rzutu. Dzieci stoją wzdłuż jednej linii, w bezpiecznej odległości od siebie. Na sygnał N. wyrzucają przed siebie plastikowe talerzyki. Następnie sprawdzają, który talerz doleciał najdalej. • **plastikowe talerzyki jednorazowe**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Język ufoludków” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym językowo.** Dziecko wymyśla „dziwne” słowa oznaczające, np. jedzenie, picie, zabawę (tzw. *Język Ufoludków*).

● **„Statek kosmiczny dla pana Kwadracika” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych i percepcji wzrokowej.** N. pokazuje dziecku odrysowany kwadrat z rękami i nogami – to jest „Kwadracik”, przybysz z obcej planety, który się zgubił. Aby Kwadracik mógł wrócić do domu, dziecko musi mu zbudować statek kosmiczny złożony z samych kwadratów: małych, dużych i średnich. • **figury geometryczne, obrazek przedstawiający „Kwadracika” – przybysza z obcej planety**

● **„Pojazd dla mojego ufoludka” – praca plastyczna.** Dzieci odrysowują dwa koła (duże i małe) w wybranych przez siebie kolorach i je wycinają. Następnie przyklejają małe koło w centralnej części dużego koła, a na obwodzie dokleją małe kółka origami (okna). • **kolorowe kartony, nożyczki, ołówki, klej, małe kółka do origami**

Dzieciom młodszym N. pomaga odrysować i wyciąć koła (może też rozdać im gotowe koła).

● **„Gwiezdne pojazdy” – zabawa ruchowa.** Dzieci maszerują po sali przy dźwiękach podkładu muzycznego do piosenki „Zielone ufoludki”. Gdy N. zatrzymuje nagranie i podaje jedno z hasel, dzieci wykonują umówiony gest: *rakieta* – dzieci stają bez ruchu, ręce proste, wyciągnięte do góry i „przyklejone” do uszu, dłonie złączone, *latający spodek* – dzieci obracają się w miejscu z rękoma rozłożonymi na boki; *statek kosmiczny* – dzieci ustawiają się trójkami, tworząc znak większości, „>”, tzn. jedno dziecko stoi z przodu, trzymając za ręce dwoje dzieci stojących za nim. • **CD2.12**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Rakietą do gwiazd

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie wybranego pojazdu kosmicznego i zawodu astronauty; poszerzanie doświadczeń plastycznych; rozwijanie inwencji twórczej; doskonalenie precyzyjnych ruchów rąk; integracja grupy rówieśniczej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Nasze rakiety” – praca plastyczna (etap wstępny), malowanie farbami rolki po ręczniku papierowym.	I.7, IV.8
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 13. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Rakietą” – zagadka obrazkowa. „Zbuduję raketę” – słuchanie wiersza M. Szela, rozmowa na temat treści utworu, poznanie zawodu astronauty.	IV.2, IV.9, IV.20,
5. „Gwiezdne pojazdy” – zabawa ruchowa. „Podróż raketą” – zabawa integracyjna, ćwiczenie fonacyjne.	I.5, IV.1
6. „Nasze rakiety” – praca plastyczna (kontynuacja).	I.7, IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Gwiezdne statki” – gra w ringo.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa dociekliwości” – wybór najbardziej dociekliwych i ciekawych świata dzieci. „Co kryje się w kosmicznych słowach?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo, przygotowanie do nauki czytania. „Traf asteroidą w planetę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki dużej i koordynacji wzrokowo-ruchowej.	I.5, I.9, IV.1, IV.2
9. „Rakietą z figur geometrycznych” – zabawa konstrukcyjna, ćwiczenie umiejętności odwzorowywania. „Rakietą do gwiazd” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.	I.5, IV.15, IV.19
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: rolki po ręcznikach papierowych, farby, pędzle, pojemniki z wodą, tamburyn, rakietka na ilustracji, kartka (większa od rakiety na ilustracji) z dziurką w kształcie oka, ilustracje: astronauta w skafandrze, astronauta wbijający flagę w powierzchnię Księżyca, **CD2**, duże koła origami, nożyczki, klej, małe niebieskie kwadraty origami, paski kolorowej bibuły, krążki ringo, obrazki związane z kosmosem (np. Słońce, rakietka, astronauta, Ziemia, luneta, kosmos), worek, woreczki gimnastyczne, obręcz hula-hoop, figury geometryczne, gwiazdy z **W.12**, koperty z zadaniami

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Nasze rakiety” – praca plastyczna (etap wstępny). Dzieci malują na dowolne kolory rolki po ręczniku papierowym. • rolki po ręcznikach papierowych, farby, pędzle, pojemniki z wodą

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 13**, s. 83. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Rakieta” – zagadka obrazkowa.** N. stopniowo odsłania ukryty obrazek, poruszając po nim kartką z dziurką w kształcie oka. Dzieci odgadują, co przedstawia ilustracja. • **rakieta na ilustracji, kartka (większa od rakiety na ilustracji) z dziurką w kształcie oka**

● **„Zbuduję raketę” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat jego treści, poznanie zawodu astronauty.**

Zbuduję raketę

Marlena Szeląg

Raketę ogromną będę budować,
by kosmos cały w niej obserwować.
Już sklejam pudła, wycinam, rysuję,
do malowania farb nie żałuję...

I w końcu wsiadam do mej rakiety,
za chwilę odkryję kosmosu sekrety...
Zobaczę gwiazdy, ujrzę planety,
i warkocz złocisty niejednej komety.

Pojazd gotowy, jaki wspaniały,
jeszcze skafandry by się przydały!

A gdy na Ziemię z powrotem przylecę,
powiedzieć o wszystkim tacie polecę!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Co zbudowało dziecko? Po co dziecko zbudowało raketę? Z czego ją zbudowało? Co to są skafandry? (tu N. pokazuje ilustrację astronauty w skafandrze i mówi do czego służy skafander) Jak nazywa się osoba, która nosi skafander, lata raketą i odkrywa kosmos? (tu N. mówi o astronautcie i jego pracy, wspomina o wbijaniu flagi w powierzchnię ciała niebieskiego, które zostaje „zdobyte” przez astronautę) Co można zobaczyć w kosmosie? Co robi bohater wiersza, gdy wróci na Ziemię?* • **ilustracje: astronauta w skafandrze, astronauta wbijający flagę w powierzchnię Księżyca**

- **„Gwiazdne pojazdy” – zabawa ruchowa**, s. 111. • **CD2.12**
- **„Podróż rakieta” – zabawa integracyjna, ćwiczenie fonacyjne.** Dzieci ustawiają się w kręgu, trzymając się za dłonie. Naśladują kolejne czynności:
 - odpalanie silników rakiety i jej start (w pozycji kucznej fonują głoskę s – najpierw cicho, potem coraz głośniej, powoli wstając);
 - lot rakiety (maszerują po obwodzie koła, trzymając się za ręce i fonując głoskę ż);
 - lądowanie rakiety (powoli kucają, trzymając się za ręce i fonując coraz ciszej głoskę f).
- **„Nasze rakiety” – praca plastyczna (kontynuacja).** Dzieci nacinają duże koło origami do połowy i skleją końce (tworzą stożek). Następnie tak wykonany element przyklejają do jednego z końców rolki. Na rolkę nakleją niewielkie kwadraty origami (okna). Do drugiego końca rakiety przyklejają kolorowe paski bibuły. • **rolki po ręcznikach papierowych, duże koła origami, nożyczki, klej, małe niebieskie kwadraty origami, paski kolorowej bibuły**

Dzieciom młodszym przy rozcinaniu, sklejanu koła i naklejanu go na raketę pomaga N.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Gwiazdne statki” – gra w ringo. Dzieci rzucają do siebie krążki ringo w parach lub w grupie (stojąc w kole). • **krążki ringo**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa dociekliwości” – wybór najbardziej dociekliwych i ciekawych świata dzieci w ostatnich dwóch tygodniach**, s. 45.

- **„Co kryje się w kosmicznych słowach?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo, przygotowanie do nauki czytania. Dziecko losuje kolejno obrazki związane z kosmosem (np. Słońce, rakieta, astronauta, Ziemia, luneta, kosmos) i próbuje podzielić ich nazwy na głoski. • **obrazki związane z kosmosem (np. Słońce, rakieta, astronauta, Ziemia, luneta, kosmos), worek**
- **„Traf asteroidą w planetę” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki dużej i koordynacji wzrokowo-ruchowej. N. trzyma w górze obręcz hula-hoop (planetę), powoli nią porusza w prawo i w lewo, do góry i na dół. Dziecko, stojąc w odległości ok. 2 m od N., próbuje przerzucić woreczek-asteroidę przez środek obręczy. • **woreczki gimnastyczne, obręcz hula-hoop**
- **„Rakieta z figur geometrycznych” – zabawa konstrukcyjna, ćwiczenie umiejętności odwzorowywania.** N. układa z dostępnych figur geometrycznych raketę. Wspólnie z dziećmi omawia użyte do tego celu kształty figur oraz ich kolory. Dzieci odwzorowują raketę N. W kolejnej części zabawy dzieci mogą ułożyć własną raketę lub N. może wybrać ochotnika, aby ułożył dowolną raketę do odwzorowania przez inne dzieci. • **figury geometryczne**
- **„Raketą do gwiazd” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.** N. przyczepia w różnych miejscach sali (na drzwiach, ścianach, szafkach) gwiazdy z **W.12** tak, aby było widać kropki. Obok gwiazd przyczepia koperty, które zawierają różne zadania do wykonania (np. „Zróbcie 6 przysiadów”, „Zaśpiewajcie dowolną piosenkę”, „Zatańczcie ufoludkowy taniec”, „Wymieńcie 5 skojarzeń związanych z kosmosem”, „Policzcie wszystkie gwiazdy, które widzicie w sali”, „Ułóżcie 3 zdania ze słowem gwiazdy”, „Dobierzcie się parami i zróbcie ze swoich ciał raketę”). Słuchając piosenki „Zielone ufoludki”, dzieci poruszają się po sali z wykonanymi przez siebie raketami w dłoniach. Gdy piosenka cichnie, N. podaje jakąś liczbę, a dzieci „lądują” – ustawiają się przy gwieżdździe z odpowiednią liczbą kropek i wykonują zadanie. Muzyka ponownie podrywa je do „lotu”. • **CD2.11, rakiety zrobione z rolek po ręcznikach papierowych, gwiazdy z W.12, koperty z zadaniami**
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → [uczę.pl](#)

SZCZEROŚĆ

Szczerłość to postawa charakteryzująca się otwartym przekazywaniem swoich myśli, uczuć, przekonań i zamiarów. Osoby szczerce cechuje prawdomówność, otwartość i czyste intencje oraz brak skłonności do udawania, skrywania swoich uczuć i oszukiwania.

Szczerłość jest nieodłącznym elementem przyjaźni, dlatego warto uczyć dzieci takiej postawy i w mądry sposób ją wzmacniać. Na ogół maluchy są z natury szczerce i opowiadają innym również to, co powinny zachować dla siebie, niektóre dzieci są jednak skryte i nie dzielą się zbyt często swoimi myślami i uczuciami. Dobrze jest rozmawiać o tym z dziećmi, a także zachęcać je do właściwych zachowań podczas codziennych zajęć w przedszkolu.

– Ważne jest tłumaczenie dzieciom, jaki jest związek między szczerłością a uprzejmością, ponieważ przedszkolaki bywają „nadmiernie szczerce”.

– Dobrze jest mówić maluchom, że szczerłość nie oznacza zdradzania tajemnic – powinni wiedzieć, że są pewne sprawy, którymi lepiej nie dzielić się ze wszystkimi.

– Istotnie jest przypomnienie, że ze względów bezpieczeństwa powinniśmy być szczerzy tylko wobec osób, które dobrze znamy, np. nie należy opowiadać o sobie obcemu panu spotkanemu na placu zabaw.

– Choć to może być trudne, ważne jest, by zawsze chwalić dziecko za przyznanie się do winy (co nie wyklucza poniesienia przez nie konsekwencji za swoje zachowanie).

Zabawa wprowadzająca

N. przedstawia dzieciom Krzysia, Zosię i Jacka (lalkę, pacynkę lub pluszaka). Mówi, że wszyscy troje są z tego samego przedszkola i bardzo się lubią. Krzyś rozmawia z Zosią: *Zosiu, wiesz, jesteś bardzo miła. I podoba mi się twój rysunek.* Potem Zosia wychodzi, a Krzyś rozmawia z Jackiem: *Wiesz co, Zosia jest dziwna i nie potrafi rysować.* N. pyta dzieci, czy Krzyś zachował się jak dobry kolega, i prosi dzieci, żeby spróbowały z nim porozmawiać, powiedzieć mu, jak zachowuje się prawdziwy przyjaciel. N. wyjaśnia dzieciom, że prawdziwi przyjaciele nie mówią o sobie nawzajem źle, nawet jeśli jeden z nich tego nie słyszy, a poza tym warto być szczerym i nie okłamywać innych. Jeśli Krzyś nie chciał zrobić Zosi przykrości, mógł po prostu nie rozmawiać z nią o obrazku.

Tydzień XXVII

Nadchodzi wiosna

1. Poznajemy szczeróść

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie wartości „szczeróść”; kształtowanie umiejętności oceny zachowania bohaterów utworów literackich; zachęcanie do szczeróści i mówienia prawdy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Kłamczuch” – zabawa integracyjna rozwijająca koncentrację uwagi.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, IV.6
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „szczeróść” – słuchanie wiersza „Kłamczucha” J. Brzechwy, rozmowa na temat kłamstw, które opowiadała bohaterka utworu. „Mówię prawdę czy kłamię?” – ćwiczenia uważnego słuchania.
5. „Jestem kłamczuchem” – zabawa ruchowa, ćwiczenie koncentracji uwagi.
6. Praca z **KP2.16** – rozwijanie logicznego myślenia i myślenia przyczynowo-skutkowego, opowiadanie o sytuacji przedstawionej na ilustracji, rysowanie w oknie dzisiejszej pogody.
7. Spacer po najbliższej okolicy – obserwacja pogody, szukanie pierwszych oznak wiosny.

III.6, IV.2, IV.6
I.5, III.8
IV.2, IV.6, IV.18
I.2, I.5, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Powiedzenia o kłamstwie i szczeróści” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Pinokio” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowo-ruchowej, układanie obrazka z części.
9. „O żółtym tulipanie” – słuchanie opowiadania, rozmowa na temat tego, czego rośliny potrzebują do wzrostu. „Sadzimy i siejemy” – założenie miniogródków warzywnych w skrzyniach na parapecie.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.2, IV.9
IV.2, IV.6, IV.18
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: małe obręcze dla każdego dziecka, bębenek, **KP2**, kredki, klej, kartka, ilustracja przedstawiająca Pinokia (pocięta na 4 części), brązowa/żółta chusta, obrazki: tulipan, deszcz, słońce, skrzynki z ziemią, nasiona różnych warzyw, sadzonki cebuli, konewka z wodą

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitańek → ucze.pl](http://ucze.pl)

● **„Kłamczuch” – zabawa integracyjna rozwijająca koncentrację uwagi.** Dzieci-*kłamczuchy* stoją w kręgu N. po kolei staje przed nimi, zadając każdemu z nich po jednym prostym pytaniu (w wersji łatwiejszej zadaje dzieciom pytanie wymagające odpowiedzi „tak/nie”, np.: *Czy trawa jest zielona? Czy żółw ma skrzydła?*; w wersji trudniejszej jest to pytanie otwarte, np.: *Jakiego koloru jest trawa? Do czego służy krzesło?*). Zadaniem dzieci jest podawanie fałszywych odpowiedzi (na pytanie: *Czy trawa jest zielona?* odpowiadają – *nie*, a na pytanie: *Do czego służy krzesło?* odpowiadają np. – *do rysowania*). Jeśli dziecko poda odpowiedź zgodną z prawdą, nie może być *kłamczuchem* i siada na dywanie. Wygrywa dziecko, które jako ostatnie powie nieprawdę.

● **Zestaw ćwiczeń porannych nr 14.**

– „Wiosenny spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach dowolnej piosenki. Na sygnał N. (delikatne uderzenie opuszkami palców w bębnek) dzieci muszą szybko schować się pod parasolem – podejść do N. • **bębnek**

– „Zbieramy kwiaty” – ćwiczenia tułowia – skręty. Dzieci stoją w rozszypce, nogi lekko rozstawione na szerokość bioder. Naśladują zrywanie kwiatów – robią skłon raz w lewą, raz w prawą stronę, próbując dotknąć palcami obu rąk podłogi.

– „Koniki na łące” – zabawa bieżna. N. gra na bębniku rytm do biegu lub marszu. W zależności od granej melodii dzieci-*koniki* biegają w różnych kierunkach sali, wysoko unosząc kolana (konie kłusują) lub maszerują, wysoko unosząc kolana (konie idą stępą). • **bębnek**

– „Chłup w błotko!” – zabawa z elementem podskoku. N. rozkłada na podłodze obręczę-*kałuże błota*. Dzieci-*świnki* maszerują przy dźwiękach muzyki. Gdy muzyka cichnie, wskazują obunóż do najbliższej obręczy. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. • **obręcz, dowolna piosenka o tematyce wiosennej**

Utrudnienie w drugim tygodniu: N. rozkłada na podłodze obręczę-*kałuże błota*. Dzieci-*świnki* maszerują przy dźwiękach muzyki. Gdy muzyka cichnie, wskazują obunóż do najbliższej obręczy. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. Za każdym razem N. zabiera jedną obręcz. Dziecko, dla którego nie starczy obręczy, na chwilę opuszcza zabawę. • **obręcz, dowolna piosenka o tematyce wiosennej**

– „Wiosenny masażyk” – zabawa uspokajająca. Dzieci siedzą w ciasnym kole, jedno za drugim, bokiem do środka koła. Rysują na plecach kolegi/koleżanki proste wiosenne symbole: słońce, chmurę, trawę, deszcz. Po narysowaniu każdego obrazka N. prosi dzieci, by zamknęły na chwilę oczy i zrobiły głęboki wdech nosem i wydech ustami.

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Kłamczucha” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat kłamstw, które opowiadała bohaterka utworu.**

Kłamczucha

Jan Brzechwa

„Proszę pana, proszę pana,
Zaszła u nas wielka zmiana:
Moja starsza siostra Bronka
Zamieniła się w skowronka,
Siedzi cały dzień na buku
I powtarza «kuku, kuku»”.

„Proszę pana, proszę pana,
Rzecz się stała niestychana:
Zamiast deszczu u sąsiada
Dziś padała oranżada,
I w dodatku całkiem sucha”.

„Fe, nieładnie! Fe, kłamczucha!”

„Pomyśl tylko, co ty pleciesz!
To zwyczajne kłamstwo przecież”.

„To nie wszystko, proszę pana!
U stryjenki wczoraj z rana
Abecadło z pieca spadło,
Całą pieczeń z rondla zjadło,
A tymczasem na obiedzie
Miał być lew i dwa niedźwiedzie”.

„To dopiero jest kłamczucha!”

„Proszę pana, niech pan słucha!
Po południu na zabawie
Utonęła kaczka w stawie.
Pan nie wierzy? Daję słowo!
Sprowadzono straż ogniową,
Przedcedzono wodę sitem,
A co ryb złowiono przy tym!”

„Fe, nieładnie! Któż tak kłamie?
Zaraz się poskarżę mamie!”

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kim była bohaterka wiersza? Do kogo zwracała się Kłamczucha? Co pan odpowiadał na jej kłamstwa? Jakie kłamstwa opowiadała Kłamczucha?*

● **„Mówię prawdę czy kłamię?” – ćwiczenia uważnego słuchania.** Jeśli N. mówi zdanie prawdziwe, np.: *Zimą czasem pada śnieg*, dzieci klaszczą w dłonie. Jeśli mówi zdanie nieprawdziwe, np. *Wiosną spadają liście z drzew*, dzieci łapią się za nos (odniesienie do Pinokia).

● **„Jestem kłamczuchem” – zabawa ruchowa, ćwiczenie koncentracji uwagi.** W zabawie N. przyjmuje rolę *Kłamczucha*. Dzieci stoją w kole. N. prosi je, aby wykonywały jakiś ruch (np. mówi: *Skaczymy!*, dzieci skaczą), a sam pokazuje inny, aby je zmylić (sporadycznie pokazuje ruch zgodny ze wskazaną czynnością).

● **Praca z KP2.16 – rozwijanie logicznego myślenia i myślenia przyczynowo-skutkowego.** Dzieci opowiadają o sytuacji, która jest przedstawiona na karcie, oraz wskazują przedszkolaka, który przyznał się do przewrócenia doniczki. Następnie rysują w oknie dzisiejszą pogodę.

• KP2.16, kredki

● **Spacer po najbliższej okolicy – obserwacja pogody, szukanie pierwszych oznak wiosny.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Powiedzenia o kłamstwie i szczerości” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. N. odczytuje dziecku trzy różne związki frazeologiczne związane ze szczerością i kłamstwem (np. szczery do bólu, obiecywać złote góry, kłamstwo ma krótkie nogi, kłamać w żywe oczy, kłamię, aż się kurzy) oraz wyjaśnia, co one oznaczają. Następnie sprawdza, czy dziecko zapamiętało ich znaczenie.

● **„Pinokio” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowo-ruchowej, układanie obrazka z części. Dziecko składa pociętą na 4 części ilustrację przedstawiającą Pinokia. Następnie nakleja ją na kartkę. • [klej](#), [kartka](#), [ilustracja przedstawiająca Pinokia \(pocięta na 4 części\)](#)

● **„O żółtym tulipanie” – słuchanie opowiadania, rozmowa na temat tego, czego rośliny potrzebują do wzrostu.** Przed czytaniem opowiadania N. chowa w brązowej lub żółtej chuście zrolowaną ilustrację, na której jest żółty tulipan (chusta musi być złożona w cebulkę tulipana) oraz przygotowuje obrazki: słońce i deszcz. Podczas czytania opowiadania N. ilustruje jego treść za pomocą obrazków. • [brązowa/żółta chusta](#), [obrazki: tulipan, deszcz, słońce](#)

O żółtym tulipanie

Opracował H. Urbanek, według M. Różyckiej

W ciemnym domku pod ziemią mieszkał mały TulipaneK. Małeńki Tulipan, jak wszystkie małe dzieci, spał całymi dniami. Wokół bowiem było bardzo cicho i ciemno.

Pewnego dnia obudziło go lekkie pukanie do drzwi.

– Kto tam? – zapytał obudzony ze snu TulipaneK.

– To ja, Deszczyk, chce wejść do ciebie. Nie bój się, małeńki. Otwórz.

– Nie, nie chcę. Nie otworzę – powiedział TulipaneK, i odwróciwszy się w drugą stronę, znów smacznie zasnął.

Po chwili mały TulipaneK usłyszał znowu pukanie.

– Puk! Puk! Puk!

– Kto tam?

– To ja, Deszcz. Pozwól mi wejść do swojego domku.

– Nie, nie chcę, abys mnie zmoczył. Pozwól mi spać spokojnie.

Po pewnym czasie TulipaneK usłyszał znów pukanie i cieniutki, miły głosik wyszeptał:

– Tulipanku, puść mnie!

– Ktoś ty?

– Promyk Słoneczny – odpowiedział cieniutki głosik.

– O, nie potrzebuję cię. Idź sobie.

Ale Promyk Słoneczny nie chciał odejść. Po chwili zajrzał do domku tulipanowego przez dziurkę od klucza zapukał:

– Kto tam puka? – zapytał zżółkły ze złości TulipaneK.

– To my, Deszcz i Słońce. My chcemy wejść do ciebie. Wtedy TulipaneK pomyślał:

„Ha, muszę jednak otworzyć, bo dwojgu nie dam rady”.

– I otworzył.

Wtedy Deszcz i Promyk wpadli do domku tulipanowego. Deszcz chwycił przestraszonego Tulipanka za jedną rękę, Promyk Słońca za drugą i unieśli go wysoko aż pod sam sufit.

Mały Żółty TulipaneK uderzył główką o sufit swego domku i przebił go...

I, o dziwo, znalazł się wśród pięknego ogrodu, na zielonej trawce. Była wczesna wiosna. Promyki słońca padały na żółtą główkę Tulipanka.

A rano przyszły dzieci i zawołały.

– Patrzcie! Pierwszy żółty tulipan zakwitł dzisiaj z rana! Teraz już na pewno będzie wiosna.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O jakim kwiatku była mowa w opowiadaniu? Gdzie mieszkał TulipaneK? Kto budził Tulipanka ze snu? Dlaczego TulipaneK nie chciał otworzyć Deszczykowi i Promykowi Słońca? Co zrobili Deszcz i Słońce, gdy weszli do tulipanowego mieszkanka (cebunki)? Co ujrzał TulipaneK, gdy wydostał się ze swojego domku (cebunki)? Co powiedziały dzieci, gdy rano ujrzały żółtego tulipana? Co jest potrzebne roślinom do wzrostu i życia? (gleba, woda, powietrze i słońce – ciepło)*

● „Sadzimy i siejemy” – założenie minigródków warzywnych w skrzyniach na parapecie.

N. przygotowuje skrzynki z ziemią. Dzieci sieją w nich nasiona różnych warzyw (np. pietruszki, marchwi, sałaty) oraz sadzą cebulki cebuli. Dyżurni systematycznie podlewają rośliny wodą z konewki. • [skrzynki z ziemią, nasiona różnych warzyw, szadzonki cebuli, konewka z wodą](#)

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

2. Kiedy topnieją śniegi... wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie zjawisk zwiastujących zmianę pory roku; rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej; wdrażanie do uważnego słuchania opowiadań; rozwijanie słownika czynnego; uwrażliwienie na piękno przyrody; wdrażanie do rozpoznawania i nazywania własnych emocji

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Gdy wiosna przychodzi” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zwiastunów wiosny.	IV.2, IV.6
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Ogródek” – nauka piosenki, „Na grządce” – ćwiczenie komunikacji, „Nasze rabatki” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe. „Szukamy wiosny” – słuchanie opowiadania H. Zdzitowieckiej i rozmowa na temat przebiśniegów.	I.5, I.7, I.9, IV.7, IV.2, IV.6, IV.18
5. „Wierzbowe gałązki” – zabawa ruchowa.	I.5
6. „Nazywamy wiosenne emocje” – zabawa dydaktyczna.	II.4, II.6
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, szukanie oznak wiosny.	I.2, III.5, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Pierwsze wiosenne kwiaty” – praca indywidualna z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Rzeczy do pary?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania myślenia logicznego.	IV.2, IV.12, IV.18
9. „Przebiśniegi” – praca plastyczna. „Spacer w deszczu” – zabawa ruchowa.	I.7, IV.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bębenek, obręcze/mate dywaniki, **CD3**, narzędzia ogrodnicze (lub ich zdjęcia), wiosenne kwiaty, krążki, wstążki/szurki, tablica dydaktyczna z oznakami nadchodzącej wiosny (topniejący śnieg, młode kielki trawy, kwitnąca leszczyna, przebiśnieg, bazy na gałązkach wierzby, kra na wodzie, skowronek), dzwonki, 3 skakanki, **W**, ilustracje przedstawiające wiosenne kwiaty (pierzyszek, zawilec, przebiśnieg, sasanka, krokus), różne przedmioty na ilustracjach (sznurowadło, but, wazon, kwiat, szczoteczka do zębów, tubka pasty, garnek, pokrywka), waciki kosmetyczne, kredki pastelowe w kolorze zielonym, wata, niebieskie kartony, klej, nożyczki, skakanki, tamburyn

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Gdy wiosna przychodzi” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zwiastunów wiosny.

Gdy wiosna przychodzi

Marlena Szeląg

Wiosna zawsze wita nas błotem,
gdy tworzą kałuże topniejące śniegi.
Lecz zawsze wtedy wyrastają za moim płotem
delikatne wiosenne zwiastuny – dwa przebiśniegi.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Czym wita dzieci wiosna? Co dzieje się ze śniegiem na wiosnę? Jakie kwiaty są zwiastunami wiosny?*

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 14**, s. 117. ● **bębenek, obręcz, dowolna piosenka o tematyce wiosennej**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

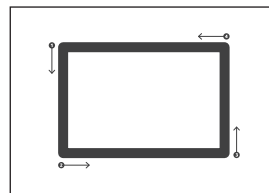
- **„Ogródek” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Po wysłuchaniu rozmawiają o jej treści, N. sprawdza, czy dzieci rozumieją trudniejsze słowa: grządki, rabatki, wypieli. N. czyta tekst, linijka po linijce – raz cicho, a raz głośno. Prosi dzieci, aby powtarzały za nim w podobnym natężeniu. Na zakończenie N. ponownie włącza piosenkę, dzieci śpiewają, jednocześnie wcielając się w rolę ogrodników (grabia, sieją, wyrывают chwasty...). ● **CD3.14, Multiplaneta**

Ogródek

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Przed mym / domem / jest / ogródek. //
Na wio/senne / czas po/rządki, //
więc z piw/nicy / wezmę / grabie //
i u/przątne / wszystkie / grządki. //

Potem / tata / je wy/pieli, //
mama / tam za/sadzi / kwiatki. //
I nie/długo / nasz o/gródek //
piękne / będzie / miał ra/batki. //

- **„Na grządce” – ćwiczenie komunikacji.** N. pyta: *Na czym polegają wiosenne porządki w ogródku? Jakie narzędzia i sprzęty mogą się przydać podczas takich porządków?* N. prezentuje ilustracje przedstawiające różne narzędzia, a dzieci opowiadają, do czego one służą (grabie, łopata, taczka, miotła...). N. pyta: *Czy pamiętacie, kto zasadzi kwiatki w ogródku z piosenki?, Jakie znacze wiosenne kwiatki, jakie mają kolory?* N. pokazuje zdjęcia lub żywe kwiaty (tulipany, żonkile, krokusy, bratki – w różnych kolorach). Dzieci podają ich nazwy, klasyfikują je ze względu na ich wielkość i kolor.

Po rozmowie o kwiatkach N. rozdaje dzieciom kolorowe krążki mające imitować kwiatki. *Za chwilę poproszę was, abyście położyli swoje kwiatki w miejsce przeze mnie wskazane.* N. określa położenie: *na głowie, pod nogą, obok krzesła, za plecami, pod ręką, na udzie, przed sobą, za sobą.* Dzieci układają koła-kwiatki wg wskazań N. ● **narzędzia ogrodnicze (lub ich zdjęcia), wiosenne kwiaty, krążki**

- **„Nasze rabatki” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** N. rozdaje dzieciom kawałki sznurków/wstążek o różnej długości. Dzieci wspólnie z N. układają z nich na podłodze

mniejsze i większe prostokąty – to są *rabatki*. Dzieci chodzą po obwodzie prostokątów bosymi stopami (stopa za stopą). Następnie dzieci kolejno przeskakują obunóż przez *rabatki*. Na zakończenie maszerują wokół nich, wysoko unosząc kolana i śpiewając piosenkę.

• *wstążki/sznurki, CD3.14*

● „Szukamy wiosny” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat przebiśniegów.

Szukamy wiosny

Hanna Zdzitowiecka

– Joasiu! Joasiu! Chodź prędeży! – woła Terenia.

– Co się stało?

– Chodź, pokażę Ci wiosnę!

Pobiegły do bliskiego parku. Drzewa były jeszcze nagie i szare, w cieniu leżał brudny, topniejący śnieg, ale słońce świeciło jasno i sikorki świergotały wesoło na krzakach:

– Dzieci... dzieci... dzieci...

– He-he-he-he... – roześmiał się zielony dzięciot i zapukał dziobem w drzewo.

– Gdzie jest wiosna? – spytała zawiedziona Joasia – Przecież sikorki były tu przez całą zimę...

– Ale nie śpiewały tak wesoło, tylko popiskiwały cichutko: tit... tit... tit – przypomniała Terenia i pociągnęła Joasię dalej.

– Zobacz!

Terenia pokazała rosnący z boku duży krzak leszczyny. Z nagich gałązek zwisały się wiotkie, delikatne bazie, z których sypał się złoty pyłek.

– Kwitnie! – ucieszyła się Joasia. – To naprawdę wiosna idzie. Poszukajmy jej jeszcze gdzie indziej.

Znalazły ją w szarych pąkach wierzbowych nad stawem, w delikatnych kielkach trawy, wysuwających się tu i ówdzie spod zeschniętych liści.

– Jakie śliczne!

Z ziemi wyrastały mocne, jędrne zielone listki, a pomiędzy nich mały, delikatny, biały dzwoneczek złożony z trzech dużych płatków i trzech krótszych, zielono obrzeżonych.

– Przebiśnieg! Pierwszy kwiatek wiosny!

– Przebiśnieg – powtórzyła Terenia. – Jaka to ładna nazwa. To tak, jakby on się przez śnieg przebijał do słońca.

– Bo tak jest. Wiesz, Tereniu, on wcale nie boi się zimna i naprawdę nieraz spod śniegu wyrasta.

– Szkoda, że w parku nie można zrywać kwiatów – martwiła się Terenia. – Zerwałabym go i zaniosiła do domu. Ale może przebiśniegi są też w naszym lesie?

– Tych w lesie także zrywać nie wolno! – zawołała Joasia. – Bo przebiśniegów jest u nas coraz mniej i mogą zupełnie wyginać.

– To musimy pilnować, żeby ich nikt nie zrywał – oświadczyła Terenia. – Powiemy o tym także innym dzieciom, żeby i one pilnowały przebiśniegów. Przecież to pierwsze kwiaty wiosny!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem opowiadania? Co chciały zobaczyć dziewczynki? Gdzie poszły szukać wiosny? Jakie oznaki wiosny znalazły dziewczynki w parku? Jak wygląda przebiśnieg? Co chciała zrobić Tereska z przebiśniegiem? Dlaczego tych kwiatów nie wolno zrywać? Jakie znacie jeszcze inne oznaki zbliżającej się wiosny?* Przed dziećmi wisi tablica dydaktyczna z symbolami wiosny. Dzieci, odpowiadając na pytania N., wskazują wiosenne symbole. • *tablica dydaktyczna z oznakami nadchodzącej wiosny: topniejący śnieg, młode kielki trawy, kwitnąca leszczyna, przebiśnieg, bazie na gałązkach wierzy, kra na wodzie, skowronek*

● **„Wierzbowe gałązki” – zabawa ruchowa.** N. układa na dywanie trzy skakanki – są to *wierzbowe gałązki*. Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach wygrywanych na dzwoneczkach przez N. Podczas przerwy w muzyce szybko gromadzą się obok dowolnej skakanki, kucając po jednej lub drugiej stronie (w ten sposób powstają gałązki wierzbowe). Za każdym razem dzieci mogą przeliczyć *wierzbowe kotki* na gałązkach. • [dzwonki, 3 skakanki](#)

● **„Nazywamy wiosenne emocje” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje dzieciom na ilustracjach „buźki” wyrażające różne stany emocjonalne, np. buźka szczęśliwa, zdziwiona, smutna, zdenerwowana (do wykorzystania buzie z **W.7**). Następnie N. przedstawia różne sytuacje, a dzieci muszą pokazać (unosząc do góry obrazek z odpowiednią „buźką”) i powiedzieć, jakby się czuły w danej sytuacji (każde dziecko może odpowiedzieć inaczej): *Pokaż i powiedz, co czujesz, gdy padają na twój twarz pierwsze promienie wiosennego słońca? Pokaż i powiedz, co czujesz, gdy na wiosennym spacerze nagle zaskoczy cię deszcz? Pokaż i powiedz, co czujesz, gdy nagle pod nogami widzisz dżdżownicę? Pokaż i powiedz, co czujesz, gdy nie możesz wyjść na spacer, bo bardzo pada deszcz?* • [W.7](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, szukanie oznak wiosny.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Pierwsze wiosenne kwiaty” – praca indywidualna** z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, wzbogacanie wiedzy o świecie. Dziecko ogląda wiosenne kwiaty na ilustracjach, poznaje ich nazwy, opisuje wygląd. N. wyjaśnia dziecku, co oznacza pojęcie *kwiaty chronione*. • [ilustracje przedstawiające wiosenne kwiaty: pierwiosnek, zawilec, przebiśnieg, sasanka, krokus](#)

● **„Rzeczy do pary?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania myślenia logicznego. N. pokazuje dziecku różne przedmioty na ilustracjach, dziecko musi połączyć te przedmioty w pary, kierując się ich zastosowaniem, np. sznurowadło i but, wazon i kwiat, szczoteczka do zębów i pasta, garnek i pokrywka. • [ilustracje: sznurowadło, but, wazon, kwiat, szczoteczka do zębów, tubka pasty, garnek, pokrywka](#)

● **„Przebiśniegi” – praca plastyczna.** Dzieci przecinają waciki kosmetyczne na pół. Na niebieski karton naklejają trzy połowy wacików-*płatków przebiśniegów*, zieloną kredką pastelową dorysowują łodygę i wąskie listki. Pod kwiatem przyklejają kawałki waty. • [waciki kosmetyczne, kredki pastelowe w kolorze zielonym, wata, niebieskie kartony, klej, nożyczki](#)
Dzieciom młodszym w przecinaniu wacików pomaga N.

● **„Spacer w deszczu” – zabawa ruchowa.** Obręcze-*kałuże* ułożone są na podłodze w niewielkiej odległości od siebie. Dzieci przeskakują z obręczy do obręczy. Na sygnał N. (delikatne uderzenie w tamburyn) dzieci szybko biegną pod *parasol* – miejsce wyznaczone za pomocą skakanek. Na mocne uderzenie w tamburyn dzieci ponownie przeskakują z kałuży do kałuży. • [skakanki, tamburyn, obręcze lub małe dywaniki](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. „W marcu jak w garncu” wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie cech marcowej pogody; rozwijanie pamięci słuchowej, ruchowej i wzrokowej, doskonalenie umiejętności przeliczania; ćwiczenie cierpliwości podczas oczekiwania na swoją kolej w zabawie

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Wiosenne słówka” – zabawa tematyczna z językiem angielskim.	I.5, IV.21
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „W marcu” – słuchanie wiersza I. Suchorzewskiej, rozmowa na temat jego treści. „W marcu jak w garncu” – rozmowa kierowana. „Gotujemy marcową pogodę” – zabawa matematyczna.	I.5, IV.2, IV.6, IV.15
5. „Marcowa pogoda” – zabawa ruchowa z językiem angielskim, utrwalenie poznanych słów.	I.5, IV.21
6. Praca z KP2.17 – ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia w liczeniu, rysowanie garnka po śladzie, rysowanie w garnku symboli związanych z marcową pogodą.	I.7, IV.15
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Pod parasol” – zabawa ruchowa.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wszystko ma swoje miejsce” – zabawa z kodowaniem.	III.8, IV.14
9. „Zagubione kropelki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Kropelki na chmurki!” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.	IV.2, IV.15
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: ilustracje: słońce, błyskawice i padający deszcz; bębenek, obręcze; obrazki przedstawiające elementy marcowej pogody (po 6 ilustracji każdego symbolu pogody): słońce, błyskawica, chmura, śnieżynka, kropla deszczu; skakanki, duża kostka liczbowa, duża kostka z elementami pogody, tamburyn, **KP2**, kredki, symbole – warunki do rozłożenia na kratownicy → ucze.pl; 2 strzałki: duża i mała, 2 szare koła, 2 szare kwadraty; kartonik w kolorach: czerwonym, niebieskim i żółtym, taśma malarska, z zestawu pomocy do kodowania: wszystkie figury geometryczne, kratownica; chmura na obrazku, 3 małe kostki do gry, 18 papierowych kropli; 3 chmury z narysowaną w rogu liczbą kropek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitań → ucze.pl
- „Wiosenne słówka” – zabawa tematyczna z językiem angielskim. N. pokazuje na ilustracjach trzy symbole wiosennej pogody: słońce – *the sun*, deszcz – *rain*, błyskawica – *lightning*, głośno wypowiada ich angielskie nazwy, jednocześnie wskazując odpowiednie ilustracje. Dzieci

powtarzają usłyszane nazwy. Następnie podają sobie piłkę z ręki do ręki. Kto trzyma piłkę, ten wymienia nazwę jednego z trzech symboli wiosennej pogody. • **ilustracje: słońce, błyskawice i padający deszcz**

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 14**, s. 117. • **bębnek, obręcze, dowolna piosenka o tematyce wiosennej**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„W marcu” – słuchanie wiersza I. Suchorzewskiej, rozmowa na temat jego treści.**

W marcu

Irena Suchorzewska

Raz śnieg pada,
A raz deszczuik.
Na jeziorze
Łód już trzeszczy.

– Koniec zimy.
Przerwa.
Dzwonek.
– To nie dzwonek,
To skowronek!

Błękit nieba
Łśni w kałuży,
Bałwan w słońcu
Oczy mruży:

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Co opisuje wiersz? Co łśni w kałuży? Skąd się wzięły kałuże? Co robi bałwan? Jaki ptak śpiewał?*

- **„W marcu jak w garncu” – rozmowa kierowana.** N. pyta dzieci: *Jaka jest dzisiaj pogoda? Jaka jeszcze może być pogoda wiosną? Wymieńcie elementy wiosennej pogody. Co znaczy przysłowie: w marcu jak w garncu?*

- **„Gotujemy marcową pogodę” – zabawa matematyczna.** N. pokazuje dzieciom ilustracje związane z wiosenną pogodą i pyta, co się na nich znajduje (słońce, błyskawica, chmura, śnieżynka, kropla deszczu). Następnie układa na podłodze ze skakanek kontur dużego garnka, a obok niego symbole pogodowe (po 6 ilustracji z każdego rodzaju). Chętne dziecko rzuca kostką liczbową i przelicza oczka (np. wypadło 5). Kolejne dziecko rzuca kostką z symbolami pogodowymi (jedna ściana kostki musi być pusta). Po wyrzuceniu na kostce np. symbolu słońca N. je wyjmuje z pogodowej kostki lub je zakrywa. Następne dziecko wkłada do garnka tyle „słońc” (ilustracji), ile było oczek (w przykładzie – 5). Za każdym razem po włożeniu kolejnego symbolu do garnka dzieci ustawiają się w kole i robią tyle kroków, ile oczek zostało wyrzuconych na kostce (w tym przypadku – 5) – nazywamy to *mieszaniem zupy pogodowej w garnku*. Następnie dzieci siadają i kolejne dwie osoby rzucają kostkami. • **obrazki przedstawiające elementy marcowej pogody (po 6 ilustracji każdego symbolu pogody): słońce, błyskawica, chmura, śnieżynka, kropla deszczu; skakanki, duża kostka liczbowa, duża kostka z elementami pogody**

- **„Marcowa pogoda” – zabawa ruchowa z językiem angielskim, utrwalenie poznanych słów.** Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w muzyce N. podaje określone hasło, a dzieci wykonują umówiony wcześniej ruch, np. *sun* – stoją nieruchomo, ręce wysoko w górze „wkręcają żaróweczki”, *rain* – kucąją i uderzają opuszkami palców o podłogę, *lighting* – mocno tupią w podłogę. • **tamburyn**

- **Praca z KP2.17 – ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia w liczeniu.** Dzieci rysują garnek po śladzie. W garnku tworzą marcową pogodę – każdy symbol pogody rysują w garnku tyle razy, ile wskazuje liczba oczek na kostce. • **KP2.17, kredki**

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Pod parasol” – zabawa ruchowa. Dzieci biegają po wyznaczonym terenie. Na hasło: *Deszcz!* biegają do dowolnego drzewa (parasola) i go dotykają. Gdy N. klaśnie w dłonie, wznawiają bieg.

III CZĘŚĆ DNIA

● „Wszystko ma swoje miejsce” – zabawa z kodowaniem.

N. wykleja na podłodze kratownicę taśmą malarską lub bierze od dwanaściorga dzieci ich kratownice i układa je na podłodze kratką do dołu (tworzy dużą kratownicę o wymiarach 4x3 lub 3x3). Przed zajęciami N. przygotowuje kartki z symbolami, które rozłoży na kratownicy – warunki (do pobrania z uczeń.pl): 2 strzałki: duża i mała, 2 szare koła, 2 szare kwadraty; kartonik w kolorach: czerwonym, niebieskim i żółtym. N. rozkłada warunki na kratownicy zgodnie z przykładami, dzieci wypełniają kratownice figurami geometrycznymi z zestawu pomocy do kodowania (lub wydrukowanymi z uczeń.pl). ● **symbole – warunki do rozłożenia na kratownicy** → uczeń.pl: 2 strzałki: duża i mała, 2 szare koła, 2 szare kwadraty; kartonik w kolorach: czerwonym, niebieskim i żółtym, taśma malarska, z zestawu pomocy do kodowania: wszystkie figury geometryczne, kratownica, Multiplaneta

	duże koło w dowolnym kolorze	małe koło w dowolnym kolorze
	duży kwadrat w dowolnym kolorze	mały kwadrat w dowolnym kolorze

Przykład 1.

	niebieskie koło dowolnej wielkości	żółte koło dowolnej wielkości	czerwone koło dowolnej wielkości
	niebieski kwadrat dowolnej wielkości	żółty kwadrat dowolnej wielkości	czerwony kwadrat dowolnej wielkości

Przykład 2.

● „Zagubione kropelki” – **praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. N. wręcza dziecku wyciętą chmurkę oraz dwie lub trzy małe kostki. Dziecko rzuca kostkami, przelicza oczka i układa na chmurce tyle kropli, ile w sumie wyrzuciło oczek na wszystkich kostkach. ● **obrazek: chmura; trzy małe kostki do gry, 18 kropli**

● „Kropelki na chmurki!” – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych. N. pokazuje dziecku trzy chmury wycięte z papieru. Na każdej chmurce (w rogu) narysowano małe kropki (2, 3, 4) – zadaniem dziecka jest położyć na chmurce tyle kropli, ile jest kropek. ● **3 chmury z narysowaną w rogu liczbą kropek, 10 kropli**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Taniec dla wiosny

wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznawanie różnych rodzajów muzyki; rozwijanie poczucia rytmu; rozwijanie ekspresji i wrażliwości muzycznej; rozwijanie sprawności fizycznej; budowanie dziecięcej wrażliwości na piękno muzyki klasycznej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Słońce świeci” – zabawa ze śpiewem na melodię „Panie Janie”.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5

I.5, IV.7

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 14.
5. „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej. Wystuchanie utworu Fryderyka Chopina „Wiosna” op. 74 nr 2 – omówienie jej nastroju, „Taniec dla wiosny” – improwizacja muzyczna.
6. Praca z **KP2.18** – utrwalanie wiadomości na temat wczesnej wiosny, ćwiczenia podziału wyrazów na sylaby.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Wiosenna gimnastyka” – zabawa ruchowa wg pomysłu dzieci.

I.5, I.8, III.5, III.8

I.5, IV.1, IV.2, IV.7

IV.2, IV.18

I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Mali artyści” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. „Co to za dźwięki?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowej.
9. „W czym na spacer?” – zabawa dydaktyczna. „Marcowa pogoda” – zabawa ruchowa z językiem angielskim, utrwalenie poznanych słów.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.1, IV.2, IV.7

I.5, III.8, IV.2, IV.21

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bębenek, obręcze, tamburyn, kolorowe piórka, lina gimnastyczna, **CD2**, portret F. Chopina, zdjęcie fortepianu, kolorowe paski bibuły – wstążki, **KP2**, kredki, mikrofon, ilustracje przedstawiające różne (znane dzieciom) przedmioty i zwierzęta, różne ubrania na ilustracjach, np. sukienka balowa, kurtka, czapka, rękawiczki, parasol, grube rękawice z jednym palcem i futerkiem, cienkie rękawiczki

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → uczyć.pl](#)
- **„Słońce świeci” – zabawa ze śpiewem na melodię „Panie Janie”.** Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym. Na początku śpiewają piosenkę bardzo wolno. Z każdym kolejnym jej powtórzeniem tempo śpiewu wzrasta. Piosenkę dzieci śpiewają na melodię „Panie Janie”.

Słońce świeci

sł. Gabriela Lipińska, muz. tradycyjna

Słońce świeci,
deszczuk pada,
Kapu, kap, kapu, kap.
Śniegu już nie chcemy,
deszczuku pragniemy,
kapu, kap, kapu kap.

Dzieci podnoszą ręce ku górze i „wkręcają żaróweczki”.

Ilustrują ruchem spadający deszcz: z góry na dół.

Uderzają opuszkami palców o podłogę.

Grożą palcem.

Ilustrują ruchem spadający deszcz: z góry na dół.

Uderzają opuszkami palców o podłogę.

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 14**, s. 117. ● **bęberek, obręcze, dowolna piosenka o tematyce wiosennej**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 14.**

Część wstępna

– „Na wiejskim podwórku” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci-kurki poruszają się swobodnym biegiem w różnych kierunkach po sali. Na mocne uderzenie w tamburyn, na środek wybiega kogut (chętne dziecko) i zagania kury do kurnika. Kury uciekają przed kogutem, szukając schronienia w miejscu wyznaczonym przez N. za pomocą liny gimnastycznej. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie – za każdym razem w rolę koguta wciela się inne dziecko.

- **tamburyn, lina gimnastyczna**

Część główna

– „Kury na grzędzie” – ćwiczenie przeciw płaskostopiu. N. rozciąga linę przez środek sali. Dzieci spacerują po sali, ostrożnie się wymijając, ręce mają zgięte w łokciach, dłonie dotykają barków (naśladują skrzydełka), wykonują ruchy góra – dół. Na zapowiedź N.: *Kury na grzędzie* – dzieci stają na linie, obejmując ją palcami stóp. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. ● **lina gimnastyczna**

– „Brzydkie Kaczątka” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci siedzą w rozsypce w pozycji siadu skrzyżnego, wykonują skłon tułowia do przodu, ręce wyciągnięte przed siebie, klatka piersiowa dotyka kolan. Powoli unoszą tułów, ręce wyciągają na boki (naśladują duże łabędzie skrzydła), wykonują obszerne ruchy góra – dół. Ćwiczenie należy powtórzyć 4–6 razy.

– „Piórko” – ćwiczenie oddechowe. N. rozdaje piórka, po jednym dla każdego dziecka. Przedszkolaki układają piórka na dłoni i próbują je zdmuchnąć. Następnie układają piórka na podłodze, wykonują klęk podparty, uginają łokcie i dmuchają na piórka. Podążają za przesuwanym się piórkiem. ● **kolorowe piórka**

– „Kaczuszka i lis” – zabawa bieżna. Po jednej stronie sali ustawiają się dzieci-kaczuszki, na środku stoi N.-lis. Lis porusza się krokiem dostawnym po wyznaczonej linii, kaczuszki próbują uciec na drugą stronę, tak aby lis ich nie złapał. Złapana kaczuszka zajmuje miejsce lisa i zabawa toczy się dalej. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. ● **lina gimnastyczna**

Część końcowa

– „Gęsi gęsiego” – korowód. N.-gęsia mama prosi dzieci, aby ustawiły się gęsiego, jedno za drugim, i naśladowały jej ruchy. *Gęsia mama*: idzie zwykłym krokiem, kotusząc się na boki z lekko rozstawionymi nogami, stawia stopę przed stopą, porusza szeroko rozpostartymi ramionami, kręci bioderkami, kiwa głową na boki itp. Dzieci-gęski naśladują jej ruchy.

- **„Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej.** Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym w rozsypce lub na obwodzie koła.

Przedszkolaki tańczą

Małgorzata Barańska

Tańczą sobie przedszkolaki,

hop, siup, tralala!

Wszystkie lubią taniec taki.

Hop, siup, tralala!

W tańcu pięknie podskakują,

hop, siup, tralala,

i nóżkami przytupują

hop, siup...Bęc!

Dzieci stawiają na otwartej dłoni wszystkie palce drugiej dłoni i „tańczą” nimi, starając się poruszać każdym palcem osobno.

Kilkakrotnie rytmicznie „podskakują” palcami na dłoni.

Zmieniają ręce i wykonują te same czynności, co wyżej.

Ponownie zmieniają ręce i kontynuują wcześniejsze czynności.

Po raz ostatni zmieniają ręce i robią to samo, co wcześniej.

Na słowo „Bęc!” mocno klaszczą.

● Fryderyk Chopin – „Wiosna” op. 74 nr 2.

– Wysłuchanie muzyki i omówienie jej nastroju. Dzieci słuchają muzyki z zamkniętymi oczami. Po wysłuchaniu utworu N. pyta: *Jaki był nastrój tego utworu? Czy był wesoły, czy smutny? Na jakim instrumencie grał muzyk?* Następnie pokazuje dzieciom portret Fryderyka Chopina i podaje tytuł utworu. • [CD2.13, portret F. Chopina, zdjęcie fortepianu](#)

– „Taniec dla wiosny” – improwizacja muzyczna. N. rozdaje dzieciom paski bibuły w różnych kolorach (po dwa dla każdego dziecka). Dzieci ponownie słuchają całego utworu i tańczą. • [CD2.13, kolorowe paski bibuły – wstążki](#)

● **Praca z KP2.18 – utrwalanie wiadomości na temat wczesnej wiosny, ćwiczenia podziału wyrazów na sylaby.** Dzieci opowiadają, co widzą na zdjęciach, kolorują ramki wokół zdjęć, które kojarzą im się z wiosną. Następnie pod każdym zdjęciem zamalowują tyle pól, ile sylab słyszą w każdym z tych słów. • [KP2.18, kredki](#)

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Wiosenna gimnastyka” – zabawa ruchowa wg pomysłu dzieci. Chętne dziecko pokazuje rówieśnikom proste ćwiczenie, grupa je powtarza.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Mali artyści” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym muzycznie.** N. proponuje dziecku zabawę w piosenkarkę/piosenkarza – dziecko śpiewa wybraną piosenkę do „mikrofonu” i wykonuje wymyśloną przez siebie choreografię. • [mikrofon](#)

● **„Co to za dźwięki?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowej.** N. naśladuje dźwięk wydawany przez jeden ze znanych dziecku przedmiotów, pojazdów lub jedno ze zwierząt – dziecko po usłyszeniu dźwięku wskazuje odpowiednią ilustrację. • [ilustracje przedstawiające różne \(znane dzieciom\) przedmioty i zwierzęta](#)

● **„W czym na spacer?” – zabawa dydaktyczna.** Dzieci losują ilustracje, na których są różne części garderoby, i zastanawiają się nad ich przydatnością podczas wiosennego spaceru. Każdy swój wybór motywuje. • [różne ubrania na ilustracjach, np. suknia balowa, kurtka, czapka, rękawiczki, parasol, grube rękawice z jednym palcem i futerkiem, cienkie rękawiczki itp.](#)

● **„Marcowa pogoda” – zabawa ruchowa z językiem angielskim, utrwalenie poznanych słów, s. 125.** • [tamburyn](#)

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Suknia pani Wiosny

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: wzbogacanie wiadomości na temat wiosny; rozwijanie uwagi, percepcji słuchowej i wzrokowej; rozwijanie motoryki małej i precyzyjnych ruchów rąk; wdrażanie do zgodnej współpracy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna. I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej. I.5, I.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Wiosna” – słuchanie wiersza U. Machcińskiej i rozmowa na temat wyglądu pani Wiosny. „Wiosenne kwiaty” – zabawa dydaktyczna. IV.2, IV.6
5. „Taniec kwiatów” – zabawa ruchowa do utworu „Wiosna” F. Chopina. I.5, IV.1
6. „Suknia pani Wiosny” – zabawa plastyczna. IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie kolorowych kwiatów i postaci pani Wiosny kredą na chodniku. I.2, I.7, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Zaskocz mnie!” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie. „Wiosenny szalik” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i koncentracji uwagi. IV.1, IV.2, IV.12
9. „Marcowa pogoda” – zabawa ruchowa z językiem angielskim, utrwalenie poznanych słów. I.5, III.8, IV.2, IV.21
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań. I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bębenek, obręcz, ilustracje przedstawiające różne kwiaty (np. przebiśniegi, kaczęce, krokusy, niezapominajki, tulipany, konwalie, mlecze), kwiaty (na obrazkach) do pokolorowania (takie same jak na ilustracjach); paski bibuły (żółte, białe, niebieskie, czerwone, fioletowe), **CD2**, nożyczki, klej, pastelowe kredki, plakat z narysowaną postacią pani Wiosny, kreda, dowolne obrazki kwiatów (po pięć z każdego rodzaju)

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)
- „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej, s. 129.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 14, s. 117. • [bębenek, obręcz, dowolna piosenka o tematyce wiosennej](#)
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Wiosna” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat wyglądu Pani Wiosny.

Wiosna

Urszula Machcińska

Przyszła wiosna	Suknia piękna	I skowronek	Zostań z nami
Lekka, zwiewna.	Niby z bajki,	Pięknie śpiewa,	Aż do lata,
Jak wygląda?	Cała w niezapominajki.	Tańczą pszczoły,	Wiosno złotem
Jak królewna!	Nad nią krążą	Szumia drzewa.	Piegowata!!!
Ma na głowie	Liczne ptaki:	Wiosno ciepła	
Z kwiatów wianek:	Jaskółeczki,	I zielona,	
Z mleczy, chabrów	Kosy, szpaki.	Chodź tu do nas!	
I sasaneek.		Chodź tu do nas!	

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Jak wyglądała Wiosna? Jakie ptaki krążyły nad panią Wiosną? O co prosiły zwierzęta i drzewa Wiosnę?*

● **„Wiosenne kwiaty” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające różne kwiaty: przebiśniegi, kaczęńce, krokusy, niezapominajki, tulipany, konwalie, mlecze. Dzieci opisują ich wygląd, a N. podaje ich nazwy. Następnie N. rozdaje dzieciom kolorowanki – kwiaty. Dzieci przyglądają się obrazkom i łączą kolorowankę z kwiatem na zdjęciu, podając jego nazwę. • [ilustracje przedstawiające różne kwiaty, kwiaty \(na obrazkach\) do pokolorowania \(takie same jak na ilustracjach\)](#)

● **„Taniec kwiatów” – zabawa ruchowa do utworu F. Chopina „Wiosna”.** N. dzieli dzieci na 5 grup. Dziecko z każdej grupy dostaje pasek bibuły o innym kolorze: żółtym, białym, niebieskim, czerwonym lub fioletowym. N. zaprasza dzieci-kwiaty do zabawy, wymieniając ich kolor, np. na hasło: *Tańczą żółte kwiaty* zaczynają tańczyć dzieci, które trzymają żółte paski bibuły – kwiaty w pozostałych kolorach czekają w siadzie skulnym na zaproszenie. Dzieci-kwiaty poruszają się przy muzyce w sposób dowolny. Na końcu zabawy N. prosi dzieci, by ułożyły ze swoich pasków bibuły kwiaty w jednym kolorze, np. żółty kwiat, biały kwiat itp. • [paski bibuły: żółte, białe, niebieskie, czerwone, fioletowe, CD2.13](#)

● **„Suknia pani Wiosny” – zabawa plastyczna.** N. pokazuje dzieciom duży obrazek pani Wiosny w długiej sukni. Zadaniem dzieci jest pokolorować kredkami pastelowymi kwiaty (kolorowanki otrzymane od N.), a następnie je wyciąć i przykleić na sylwetkę pani Wiosny. • [kwiaty \(na obrazkach\) do pokolorowania, nożyczki, klej, kredki pastelowe, plakat z narysowaną postacią pani Wiosny](#)
Dzieci młodsze dostają do pokolorowania wycięte kwiaty.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie kolorowych kwiatów i postaci pani Wiosny kredą na chodniku.** • [kreda](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Zaskocz mnie!” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie.** N. prosi dziecko, by wymyślało dla niego zagadki dźwiękowe.

● **„Wiosenny szalik” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i koncentracji uwagi.** N. przygotowuje dla dziecka ilustracje przedstawiające trzy różne kwiaty (po pięć z każdego rodzaju). Dziecko opisuje wygląd każdego z nich. Następnie N. układa z kwiatów rytm, który dziecko kontynuuje. • [dowolne obrazki kwiatów](#)

● **„Marcowa pogoda” – zabawa ruchowa z językiem angielskim,** s. 125. • [tamburyn](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → [uczę.pl](#)

Tydzień XXVIII

Wiosna tuż-tuż

1. Rozmawiamy o szczerości

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia pojęcia „szczerość”; kształtowanie postaw moralnych; rozwijanie umiejętności formułowania swoich myśli; wdrażanie do brania odpowiedzialności za wypowiedane słowa; zachęcanie do prawdomówności

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna. I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Wybuchowy prezent” – zabawa ćwicząca szybkość reakcji. I.5, III.8
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „szczerość” – słuchanie opowiadania „O małej kóźce kłamczuszcze” M. Szelağ, rozmowa na temat szczerości i konsekwencji, jakie niesie ze sobą kłamstwo. Praca z **W.1-3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej. I.7, III.6, IV.2, IV.6
5. „Prezent” – zabawa na podstawie metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne. I.5, III.5
6. „Kłamstwa na obrazku” – praca plastyczna. I.7, IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Szczery i kłamczuch” – zabawa ruchowa z elementem skoku rozwijająca koncentrację uwagi. „Odbijamy urodzinowe balony” – zabawa ruchowa. I.2, I.4, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Ilustracja do opowiadania” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. „Podążaj za dzwoneczkiem kozy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowo-ruchowej. IV.8, IV.2
9. „Kłamczuch” – zabawa integracyjna rozwijająca koncentrację uwagi. „Jestem kłamczuchem” – zabawa ruchowa, ćwiczenie koncentracji uwagi. **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru. I.5, III.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań. I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: budzik – „minutnik”, ozdobne pudełko, małe obręcze dla każdego dziecka, bębenek, **W**, kartka z narysowaną na środku sylwetą kozy (dla każdego dziecka), pędzel, biała farba, kredki, lina, 3 balony, kartka, dzwonek, chusta lub opaska na oczy, **KDS – wzór 14**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Wybuchowy prezent” – zabawa ćwicząca szybkość reakcji. N. nakręca mały budzik – „minutnik” np. na 3 minuty i chowa go do pudełka. Dzieci siedzą w kole i podają sobie pudełko. Dziecko, które trzyma pudełko w ręku, szybko odpowiada na pytanie N. (pytania muszą być krótkie, np.: *Jaki masz kolor bluzki?, Gdzie mieszkasz?*). Po udzieleniu odpowiedzi dziecko przekazuje paczkę dalej. Dziecko, u którego paczka „wybuchła” (budzik zadzwonił), staje pośrodku koła i wykonuje ćwiczenie wymyślone przez resztę dzieci, np. 10 wysokich podskoków, 5 przysiadów. • budzik – „minutnik”, ozdobne pudełko
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 14, s. 117. • małe obręcze dla każdego dziecka, bębenek
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „O małej kóźce kłamczuszcze” – słuchanie opowiadania, rozmowa na temat szczerości i konsekwencji, jakie niesie ze sobą kłamstwo.

O małej kóźce kłamczuszcze

Marlena Szelağ

Była wiosna. W zagrodzie odbywało się właśnie wielkie przyjęcie z okazji przyjścia na świat małego cielaka Cezarka. Wszystkie wiejskie zwierzęta przybyły powitać nowego mieszkańca. Wśród gości była młoda kóźka Wiercipiętka, która przyszła na przyjęcie z mamą. Przyglądała się całej imprezie z wielkim zainteresowaniem i zazdrosnym okiem zerkąła na malca, który przyciągał uwagę wszystkich gości i dostawał ogrom prezentów.

– Chrum, chrum... Fajnie jest mieć urodziny! – z uśmiechem rzekł prosiaczek Dyzio, który siedział obok kóźki Wiercipiętki i który nie tak dawno świętował własne drugie urodziny.

– To prawda. Kwa, kwa. Wszyscy cię odwiedzają. I masz specjalne przyjęcie. A na nim tyle smakołyków. I dostajesz wtedy mnóstwo prezentów... – rozmarzyła się kaczuszka Żółciuszka.

– Meee... No właśnie! Ja też mam jutro urodziny! – rzekła Wiercipiętka i zaprosiła przyjaciół na imprezę urodzinową.

Następnego dnia zaproszeni goście zawitali w domu kozy z ogromnymi prezentami i niebywałymi przysmakami. Gdy tylko Wiercipiętka przyjęła i rozpakowała podarunki, okazało się, że żadnego przyjęcia nie będzie, bowiem nie miała tego dnia urodzin.

– Och, przepraszam was, meee... Jestem taka roztargniona! Z tego wszystkiego pomyliłam dni w kalendarzu – tłumaczyła młoda kóźka, nie przyznając się do kłamstwa. W rzeczywistości jednak Wiercipiętka specjalnie oszukała przyjaciół, aby zyskać ich zainteresowanie i prezenty.

– Chrum, chrum... To kiedy masz w końcu te swoje urodziny? Tylko tym razem się nie pomyli! – zapytał z ciekawości prosiaczek Dyzio i zaśmiał się żartobliwie.

– Za tydzień! Meee... Za tydzień kończę jeden roczek! – podskoczyła radośnie kóźka.

– Super! Kwa, kwa... Przyjdziemy więc za tydzień – ucieszyła się kaczuszka.

Tydzień później Dyzio i Żółciuszka zapukali do drzwi domu kóźki z ogromnymi prezentami i niebywałymi przysmakami. Wiercipiętka czym prędzej przyjęła podarunki. Niestety znów okazało się, że żadnego przyjęcia nie ma.

– Oj, wybaczcie, znowu musiałam się pomylić! Meee... – zażartowała kóźka i dodała – nie róbmy rabanu z powodu jednej małej pomyłeczki!

– To nie jedna mała pomyłeczka! To kolejna duża pomyłka! Chrum, chrum... – zdenerwował się prosiaczek Dyzio.

– Kwa, kwa... Zrobiłaś to specjalnie! Okłamałaś nas! Chciałaś jedynie dostać prezenty! – żaliła się mocno zawiedziona i rozczarowana zachowaniem przyjaciółki kaczuszka.

– Nic tu po nas. Chrum, chrum... Chodź, Żółciuszko! A ty, Wiercipiętka, zabierz sobie te wszystkie prezenty! – to mówiąc, Dyzio razem z koleżanką wrócili do domów. Kózka jednak niewiele się przejęła. Trochę było jej smutno, ale nie zamierzała się tym jakoś wybitnie martwić.

Mijały dni. Wiercipiętka próbowała pogodzić się ze swoimi przyjaciółmi. Trwało to tydzień, gdy w końcu zaczęli znowu się z nią bawić. Jednak nie do końca uwierzyli w to, że przestała być kłamczuchą. Stracili bowiem do niej zaufanie. Tymczasem zbliżały się prawdziwe urodziny młodej kózki. Mama koza przygotowywała wielką imprezę dla córki. Kupiła balony, aby ustroić mieszkanie oraz spędziła kilka dni w kuchni, aby przygotować niebywałe smakołyki. Natomiast sama Wiercipiętka zrobiła przepiękne zaproszenia i rozdała je przyjaciółom.

Nastał dzień urodzinowej imprezy. Młoda kózka z niecierpliwością czekała na przybycie gości. Niestety, tym razem to ona się rozczarowała. Przyjaciele bowiem nie pojawili się na jej urodzinach. Dopiero wtedy Wiercipiętka zrozumiała, że kłamstwo nie popłaca. Dyzio i Żółciuszka nie przyszli do niej nie dlatego, że jej nie lubili czy chcieli zrobić jej na złość. Oni nie przyszli, bo myśleli, że znowu są okłamywani.

– Mee... Teraz już wiem, że nie należy nikogo oszukiwać, bo kłamstwo ma zawsze przykre konsekwencje – powiedziała zasmucona mała koza. Zdmuchując świeczkę na urodzinowym torcie, wypowiedziała tylko jedno życzenie: „Chciałabym za rok świętować urodziny w gronie przyjaciół... I obiecuję, że już nigdy nikogo nie okłamię”.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jakie zwierzęta występowały w opowiadaniu? W jaki sposób i dlaczego koza okłamała swoich przyjaciół? Czy skłamała tylko raz? Co się stało, gdy Wiercipiętka miała naprawdę swoje urodziny? O czym pomyślała kózka, gdy zdmuchiwała świeczkę na urodzinowym torcie? Jak myślicie, czy warto jest okłamywać innych, dlaczego?* • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „szczerłość” – i naklejają je na swoje *rośliny wartości*. • **W.1–3**

● **„Prezent” – zabawa na podstawie metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne** (współdziałanie z partnerem – ruch „przeciwko”). N. dzieli dzieci na trzyosobowe grupy. Jedno dziecko z drużyny wykonuje siad skulny i mocno zwiija się w kłębek. Jego partnerzy z grupy usiłują „rozwinąć prezent” – ciągnąc delikatnie za ręce i nogi. Po chwili następuje zamiana ról.

● **„Kłamstwa na obrazku” – praca plastyczna.** N. wręcza każdemu dziecku kartkę z narysowaną na środku sylwetą kozy. Dzieci malują kozę Wiercipiętkę białą farbą, a kiedy praca wyschnie, tworzą wokół zwierzęcia fałszywy krajobraz (bowiem kózka była kłamczuszką) – dorysowują np.: różową trawę, niebieskie słońce, pomarańczowe chmury, rośliny w nierzeczywistych kolorach i nienaturalnej wielkości (drzewa mogą być mniejsze od kozy, kwiaty – większe od niej, a na fioletowych drzewach mogą rosnąć grzyby). • **kartka z narysowaną na środku sylwetą kozy (dla każdego dziecka), pędzel, biała farba, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Szczery i kłamczuch” – zabawa ruchowa z elementem skoku rozwijająca koncentrację uwagi. Dzieci stoją przed rozłożoną na ziemi liną, ramię przy ramieniu. Jeśli N. powie słowo: *Kłamczuch!*, dzieci nie ruszają się z miejsca. Jeśli N. powie słowo: *Szczery!*, dzieci przeskakują nad liną (następnie wracają na miejsce). • **lina**

– „Odbijamy urodzinowe balony” – zabawa ruchowa. Dzieci odbijają trzy balony tak, aby żaden z nich nie upadł na ziemię. • 3 balony

III CZĘŚĆ DNIA

● „Ilustracja do opowiadania” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. Dziecko rysuje ilustrację do wysłuchanego wcześniej opowiadania „O małej kózce kłamczusce”. • kartka, kredki

● „Podążaj za dzwoneczkiem kozy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowo-ruchowej. Dziecko ma zawiązane chustą oczy. N. raz po raz dzwoni dzwonekiem, a dziecko musi dojść do miejsca, z którego płynie dźwięk. Gdy dziecko dotrze do źródła dźwięku, N. ponownie się przemieszcza i dzwoni dzwonekiem. • dzwonek, chusta lub opaska na oczy

● „Kłamczuch” – zabawa integracyjna rozwijająca koncentrację uwagi, s. 117.

● „Jestem kłamczuchem” – zabawa ruchowa, ćwiczenie koncentracji uwagi, s. 118.

KDS Kącik Dobrego Startu

● Przygotowanie wzoru KDS – wzór 14. Dzieci ozdabiają KDS – wzór 14 różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • KDS – wzór 14, wybrane materiały o różnych fakturach

● Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

2 Wiosna na wsi

● wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie cech krajobrazu wiejskiego; rozwijanie sprawności aparatu artykulacyjnego; zachęcanie do wypowiedzania się na określony temat; rozwijanie koordynacji ruchowo-wzrokowo-słuchowej; rozwijanie pewności siebie

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna. I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Jakie słowo ukryło się między dźwiękami?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. IV.2
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Więś czy miasto?” – rozmowa kierowana przy ilustracjach. I.7, I.9, IV.2, IV.6
5. „Co słyhać na wsi” – słuchanie wiersza W. Chotomskiej i rozmowa na temat zwierząt, „Rozmowa zwierząt” – zabawa ortofoniczna na podstawie wiersza. IV.1, IV.2, IV.6
6. „Na wsi” – zabawa ruchowa. I.5
7. Spacer w najbliższej okolicy przedszkola, obserwacja ptaków. I.2, III.5, IV.18

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wieś wczoraj i dziś” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. „Śpiewające zwierzątka” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	IV.1, IV.2, IV.6
9. „Pojazdy na wsi” – rozmowa kierowana. „Traktorem czy konno?” – zabawa ruchowa.	I.5, IV.2, IV.6
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bębnek, obręcze, woreczki gimnastyczne, plastelina, **CD3, KDS – wzór 14, KDS – wzór 12, KDS – karta 14**, tace z kaszą, ołówek, białe kartki, obrazki: wieś i miasto, zwierzęta na ilustracjach: bocian, kaczka, wrona, kogut, kura, pies, kot, emblematy: wrona, kaczka, pies, kot, bocian (po jednym dla każdego dziecka), fartuch lub chustka, szarfy w trzech dowolnych kolorach, dowolne ilustracje przedstawiające wieś – dawniej i obecnie, obrazki różnych zwierząt, ilustracje przedstawiające pojazdy i urządzenia wykorzystywane do pracy na wsi, kołatka

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → uczyć.pl](#)
- **„Jakie słowo ukryło się między dźwiękami?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.** N. dzieli na sylaby dowolne słowo będące nazwą wiejskiego zwierzęcia (koza, świnka, krowa, kucyk, kogucik, indyk, kogut, baranek itd.), stosując klaskanie lub grę na kołatce pomiędzy sylabami jako utrudnienie, np. słowo *koza*: *ko* – klaśnięcie w dłonie/uderzenie raz kołatką w dłoń (przy kolejnych słowach dwa, trzy klaśnięcia/uderzenia kołatką, wyklaskany/wygrany dowolny rytm) – *za*. Zadaniem dzieci jest dokonać syntezy sylabowej i odgadnąć słowo. N. może wybrać ochotnika do tworzenia kolejnych zagadek sylabowych z utrudnieniem dźwiękowym. • [kołatka](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 14**, s. 117. • [bębnek, obręcze, dowolna piosenka o tematyce wiosennej](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

- **„Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe.** Dyżurni wręczają każdemu z dzieci kartkę papieru A4 i cztery woreczki. N. proponuje dzieciom, aby ułożyły woreczki w rogach leżącej poziomo kartki. Dzieci uderzają w woreczki kolejno, w rytm piosenki „Ogródek” s. 121. Zaczynają od woreczka w lewym górnym rogu, potem uderzają w lewy dolny róg itd. (odwrotnie do ruchu wskazówek zegara). • [kartki, woreczki, CD3.14](#)
- **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (prostokąt). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Co wam to przypomina? Czy wiecie, jak nazywa się ta figura?* N. pokazuje dzieciom poznany wcześniej wzór (kwadrat) i wyjaśnia, czym się różni od prostokąta. • [KDS – wzór 14, KDS – wzór 12](#) – **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • [wyklejony KDS – wzór 14, Multiplaneta](#)

– **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** Dzieci siadają do stolików, każdy otrzymuje waleczek z plasteliny. Dzieci dzielą go na 4 części i toczą 4 cienkie waleczki. Wyklejają kształt prostokąta. Śpiewając piosenkę „Ogródek”, s. 121, wodzą palcem po ulepionej figurze. Następnie dyżurni rozdają dzieciom tace z kaszą. Dzieci rysują na nich kształt prostokąta. • **CD3.14, plastelina, tace z kaszą**

– **Graficzne odtwarzanie wzoru.** Dzieci słuchają piosenki „Ogródek”, s. 121, i próbują rysować prostokąty-*rabatki* (na białej kartce). Następnie otrzymują kartkę pracy z ilustracją przedstawiającą ogródek – wokół ogródka dorysowują prostokąt (ogrodzenie) i kwiaty. • **CD3.14, KDS – karta 14, ołówek, białe kartki**

● **Wystawa prac.** N. wspólnie z dziećmi przygotowuje wystawę ich prac. Dzieci rozmawiają o tym, jakie kwiaty narysowały w swoich ogródkach.

● **„Więś czy miasto?” – rozmowa kierowana przy ilustracjach.** N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające krajobrazy: wiejski i miejski. Dzieci opisują obrazki i wskazują najistotniejsze różnice między nimi. • **obrazek wsi i miasta**

● **„Co słyszeć na wsi” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zwierząt.**

Co słyszeć na wsi

Wanda Chotomska

Co słyszeć? – Zależy – gdzie.

Na łące słyszeć: – Kle-Kle!

Na stawie: – Kwa-kwa!

Na polu: – Kraaa!

Przed kurnikiem: – Kukuryku!

– Ko-ko-ko-ko-ko! – w kurniku.

Koło budy słyszeć: – Hau!

A na progu: – Miau...

A co słyszeć w domu,

nie powiem nikomu!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym jest ten wiersz? Co słyszeć na łące? Pokażcie to zwierzę na ilustracji.* (za każdym razem N. prosi o pokazanie wymienionego zwierzęcia na ilustracji) *Co słyszeć nad stawem? Jakie zwierzę słyszeć w kurniku, a jakie obok budy? Jakie zwierzę siedzi na progu?* • **ilustracje: bocian, kaczka, wrona, kogut, kura, pies, kot**

● **„Rozmowa zwierząt” – zabawa ortofoniczna na podstawie wiersza „Co słyszeć na wsi”.** Dzieci losują emblematy zwierząt występujących w wierszu. N. opowiada, a poszczególne dzieci-zwierzęta włączają się w określonych miejscach do narracji, naśladując głosy „swoich” zwierząt. *Spotkał kot psa na podwórku i się przywitani* (dzieci z emblematami psa i kota naśladują odgłosy tych zwierząt). *Pies chciał sprawdzić – co w kurniku, więc się pożegnali* (dzieci-psy szczekają, dzieci-koty miauczą). *Pies poczłapał do kurnika, z kurą chciał ustalić liczbę jajek do złożenia, więc porozmawiali* (kury i psy wydają swoje odgłosy). *Później pies na pole pognął, z wroną się pokłócił* (psy i wrony się przekrzykują), *i tak głośno rozmawiali, że kot się obudził* (kot zaczyna miauczeć). *Teraz cała trójka kracze, miauczy, szczeka, że aż kaczka oburzona ze stawu ucieka* (psy, wrony, koty, kaczki wydają swoje głosy). *Kaczka – kwacze, piesek – szczeka, wrona – kracze oburzona, kotek miauczy, a z daleka głos boćka dobiega – kle, kle, kle* (dołączają klekocące bociany). • **emblematy: wrona, kaczka, pies, kot, bocian (po jednym dla każdego dziecka)**

● **„Na wsi” – zabawa ruchowa.** N. dzieli dzieci na trzy grupy: kurki, pieski, kotki. Każda grupa zakłada szarfę w jednym kolorze. Wybrane dziecko-gospodyni (ma na sobie fartuszek lub chustę zawiązaną w pasie) przechadza się po swoim podwórku. Dzieci-zwierzęta spokojnie poruszają się po sali. Co pewien czas gospodyni woła określone zwierzęta do siebie, mówiąc: *Kurki, chodźcie, to was nakarmię, Pieski..., Kotki...* Przywołane zwierzęta podchodzą do gospodyni, która dotykiem sygnalizuje, że dane zwierzę już nakarmiła i może ono *wracać na podwórko*.

Pozostałe zwierzęta spokojnie spacerują dalej. Zabawę powtarzamy wielokrotnie, za każdym razem w rolę gospodyni wciela się inne dziecko. • **fartuch lub chustka, szarfy w trzech dowolnych kolorach**

- **Spacer w najbliższej okolicy przedszkola, obserwacja ptaków.**

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Wieś wczoraj i dziś” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, poszerzenie wiedzy o świecie. Dziecko ogląda ilustracje przedstawiające wieś – dawniej i obecnie. Porównuje obie ilustracje i je opisuje. • **dowolne ilustracje przedstawiające wieś – dawniej i obecnie**
- **„Śpiewające zwierzątka” – praca indywidualna z dzieckiem** wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. N. pokazuje dziecku różne zwierzęta na ilustracjach, dziecko losuje dowolne zwierzę, np. kota, i używając „kocięgo języka”, śpiewa wybraną przez siebie piosenkę. • **obrazki różnych zwierząt**
- **„Pojazdy na wsi” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające traktor, kombajn i inne maszyny oraz urządzenia wykorzystywane do pracy w polu, np. pług i siewnik. Dzieci opisują wygląd pojazdów i urządzeń na ilustracjach, zastanawiają się, do czego mogą służyć i poznają ich nazwy. • **ilustracje przedstawiające pojazdy i urządzenia wykorzystywane do pracy na wsi**
- **„Traktorem czy konno?” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób. Na dźwięk klaksonu zmieniają się w *traktory*, na dźwięk kołatki – w *konie*. N. często naśladuje klakson i używa kołatki (na zmianę), by zmobilizować dzieci do koncentracji uwagi. • **kołatka**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3 Zwierzęta na wsi

• wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie zwierząt żyjących na wsi; doskonalenie umiejętności klasyfikacji ze względu na jedną cechę; budowanie wiary we własne siły

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	1.6, 1.7, III.1, III.4, III.5
2. „Kaczuszki” – zabawa popularna przy muzyce.	1.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.	1.1, 1.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Kot Bazyli” – słuchanie fragmentu wiersza A. Tyszki i rozmowa na temat zwierząt, które można spotkać na wsi. „Dwie czy cztery nogi?” – zabawa matematyczna. „Na wiejskim podwórku” – ćwiczenie klasyfikacyjne.	IV.2, IV.6, IV.12
5. „Zwierzątka do domu” – zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniem klasyfikacyjnym.	1.5, IV.12
6. Praca z KP2.19 – ćwiczenie percepcji wzrokowej, ćwiczenie spostrzegawczości, zaznaczanie takich samych zwierząt występujących na dwóch obrazkach przedstawiających wiejski krajobraz.	1.7, IV.9
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Wiejskie czy nie?” – zabawa ruchowa z piłką.	1.2, 1.5, III.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wesołe zwierzęta” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym. „Kacze piórko” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia orientacji w schemacie ciała.
9. „Wiejskie zwierzęta” – zabawa tematyczna z językiem angielskim. „Gąski, gąski do domu” – tradycyjna zabawa ruchowa z elementem dialogu.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.1, IV.2, IV.14

I.5, IV.21

I.6, I.7, III.5, III.7,
III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: utwór „Kacuszki”, bębenek, obręcze, zwierzęta na ilustracjach (kot, kaczką, kogut, kura, indyk, krowa, koń, pies, świnia, owca), 2 skakanki, 6 klocek, ilustracje: buda, chlew, kurnik, obora; szarfy w czterech kolorach, tamburyn, **KP2**, kredki, piłka, koła origami, białe lub żółte pióro

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitańek → ucze.pl
- „Kacuszki” – zabawa popularna przy muzyce. Dzieci kolejno wykonują rytmicznie następujące gesty: dzióbki, skrzydełka, bioderka, klaskanie. • utwór „Kacuszki”
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 14, s. 117. • bębenek, obręcze, dowolna piosenka o tematyce wiosennej
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Kot Bazyli” – słuchanie fragmentu wiersza i rozmowa na temat zwierząt, które można spotkać na wsi.

Kot Bazyli (fragment)

Agnieszka Tyszka

Małego kotka słońce zbudziło,
Długo mu przedtem w pyszczek świeciło.
Kiedy zaspany otworzył oczy,
Prosto z koszyka ku oknu skoczył.

Świat cały mienił się kolorami,
Szły przez podwórko kaczkami parami,
Kogut na płocie czyścił swe piórka.
Już był Bazyli w środku podwórka.

Przepędził kaczkę, wystraszył kurki,
Indyka gonił aż do obórki.
Kiedy uciekły przed nim perliczki,
Uchyliły łapką obory drzwiczki.

Krowa machnęła groźnie ogonem,
Kiedy Bazyli spojrział w jej stronę.
Koń kopytami groźnie zastukał:
– Czego tu maluch miauczający szuka?

Bazyli skoczył w kąt, ku drabinie,
Na daszek wspiął się po szczeblach zwinnie,
Wprost na psią budę na dół zeskokczył
I spojrział prosto w groźne psa oczy.

Ile sił w łapach Bazyli zmykał,
Wreszcie się schował w kącie chlewika.
Miauknął na świnkę, która w chlewiku
Sąsiadek świnek miała bez liku.

Dość miał Bazyli zabaw i psot,
 Był przecież z niego malutki kot!
 Napił się mleka ze swej miseczki
 I powędrował spotkać owieczki. (...)

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Co robił kot Bazyli w wierszu? Co zobaczył kot, gdy się obudził? Jakie zwierzęta zobaczył kot na wiejskim podwórku? Co zrobił kotek na końcu?* Spośród ilustracji zgromadzonych przez N. dzieci wybierają te, które przedstawiają zwierzęta wymienione w wierszu. • **ilustracje:** kot, kaczką, kogut, kura, indyk, krowa, koń, pies, świnia, owca

● **„Dwie czy cztery nogi?” – zabawa matematyczna.** N. układa dwie pętle ze skakanek na podłodze. Do jednej pętli wkłada dwa klocki, a do drugiej – cztery. Następnie prosi dzieci, by posegregowały zwierzęta w zależności od liczby kończyn. Biorąc do ręki ilustrację przedstawiającą dane zwierzę, dziecko dzieli jego nazwę na sylaby i wkłada obrazek do odpowiedniej pętli. • **2 skakanek, 6 klocków, ilustracje zwierząt**

● **„Na wiejskim podwórku” – ćwiczenie klasyfikacyjne.** N. pokazuje dzieciom (na ilustracjach) „domy wiejskich zwierząt” – budę, oborę, kurnik, chlewiki, a dzieci układają zwierzęta na obrazkach obok ich domów. • **ilustracje:** buda, chlew, kurnik, obora, kot, kaczką, kogut, kura, indyk, krowa, koń, pies, świnia, owca

● **„Zwierzątka do domu” – zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniem klasyfikacyjnym.** N. dzieli dzieci na cztery grupy: *psy, świnki, krowy, kury*. Każda grupa zakłada szarfę w jednym kolorze. N. układa na podłodze ilustracje przedstawiające „domy wiejskich zwierząt”. Dzieci maszerują w rytm melodii granej przez N. na tamburynie. Na hasło: *zwierzęta* – szybko gromadzą się wokół swoich domków. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. Dzieci zmieniają kolory szarf – wcielają się w różne zwierzęta. • **ilustracje:** buda, chlew, kurnik, obora; **szarfy w czterech kolorach, tamburyn**

● **Praca z KP2.19 – ćwiczenie percepcji wzrokowej, ćwiczenie spostrzegawczości.** Dzieci opowiadają, co przedstawiają obrazki. Następnie otaczają pętlami 5 powtarzających się zwierząt na obu ilustracjach. • **KP2.19, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Wiejskie czy nie?” – zabawa ruchowa z piłką. Dzieci stoją w kole. N. rzuca do dzieci piłkę, wypowiadając przy tym nazwę zwierzęcia. Jeżeli N. wypowie nazwę zwierzęcia żyjącego na wsi – dziecko może złapać piłkę. Jeśli N. poda nazwę innego zwierzęcia – nie wolno mu złapać piłki. Kto się pomyli, na chwilę opuszcza zabawę. • **piłka**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Wesołe zwierzęta” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym.** Dziecko układa z kół origami dowolne wiejskie zwierzęta. • **koła origami**

● **„Kacze piórko” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia orientacji w schemacie ciała.** N. delikatnie łaskocze dziecko w różne części ciała, a dziecko podaje nazwy tych części ciała. Następnie dziecko łaskocze N. w miejsca przez niego wymienione. • **białe lub żółte pióro**

● **„Wiejskie zwierzęta” – zabawa tematyczna z językiem angielskim.** N. pokazuje dzieciom (na ilustracjach) zwierzęta z wiejskiego podwórka: świnie – *a pig*, krowę – *a cow*, kurę – *a hen*, koń – *a horse*, kaczkę – *a duck*. Głośno wypowiada ich angielskie nazwy, jednocześnie wskazując na odpowiednie ilustracje. Dzieci powtarzają. Następnie kolejno podają sobie z ręki do ręki piłkę. Kto trzyma piłkę, ten wymienia nazwę zwierzęcia wskazanego przez N. • **ilustracje:** świnia, krowa, kura, koń, kaczką

● **„Gąski, gąski do domu” – tradycyjna zabawa ruchowa z elementem dialogu.** W jednej części sali są zgromadzone dzieci-gąski, w drugiej części stoi N. Na środku pomiędzy nimi stoi wybrane dziecko-wilk. Po zakończeniu dialogu dzieci-gąski przybiegają do N., a dziecko-wilk stara się złapać jak najwięcej gąsek, lekko je dotykając. Złapane dzieci na chwilę opuszczają zabawę. Dialog powtarzamy tak długo, aż wilk upoluje wszystkie gąski.

N. – *Gąski, gąski do domu!*

Gąski chórem – *Boimy się!*

N. – *Czego?*

Gąski chórem – *Wilka złęgo!*

N. – *A gdzie on jest?*

Gąski chórem – *Za lasem.*

N. – *Co robi?*

Gąski chórem – *Nóż ostrzy.*

N. – *Na kogo?*

Gąski chórem – *Na nas!*

N. – *Gąski, gąski do domu!*

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Co robi na wsi świnka, zaśpiewa każda dziecinka

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie wybranego zwierzęcia z gospodarstwa wiejskiego; rozwijanie poczucia rytmu i wrażliwości słuchowej; rozwijanie sprawności fizycznej; zachęcanie do dokładnego wykonywania wszystkich ćwiczeń i zadań

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Świnka” – zabawa z rysowanym wierszykiem.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, I.7
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 14.
5. „Świnki” – wprowadzenie piosenki, „Zwierzęca orkiestra” – zabawa ortofo- niczna, „Świnki” – wysłuchanie piosenki i rozmowa na jej temat, zabawa ilu- stracyjna do piosenki.
6. „Świnki na podwórku” – zabawa ruchowa.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Zwierzęta” – zabawa ruchowa.

I.5, I.8, III.5, III.8
IV.1, IV.2, IV.7
I.5
I.2, I.4, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co dla kogo?” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, porządkowanie wiedzy o świecie. „Znam te figury” – praca indywidualna z dzieckiem wyma- gającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych i per- cepcji wzrokowej.
9. „Moje ulubione wiejskie zwierzę” – praca plastyczna. „Traktorem czy konno?” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.12, IV.18
I.5, IV.8
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: duży arkusz papieru, mazak, bębnek, obręcz, CD2, tamburyn, kolorowe piórka, lina gimnastyczna, emblematy: świnki, kury, konie, krowy; dowolne obrazki zwierząt do pokolorowania, kredki, figury geometryczne, plastelina, kołatką

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitańek → [uczę.pl](#)
- „Świnka” – zabawa z rysowanym wierszykiem. W trakcie recytacji wiersza N. wykonuje rysunek na tablicy lub na dużym arkuszu papieru. • [tablica lub duży arkusz papieru, mazak](#)

Świnka

Wanda Szumanówna

To będzie świneczka.
Brzuszek jak becзка,
ogon zakręcony, ryjek przytępiony,
ucho, oko..., nóżki małe...
i zwierzątko jest już całe!

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 14, s. 117. • bębnek, obręcz, dowolna piosenka o tematyce wiosennej
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 14, s. 128. • tamburyn, lina gimnastyczna, kolorowe piórka
- „Świnki” – wprowadzenie piosenki.

– „Zwierzęca orkiestra” – zabawa ortofoniczna. Dzieci są podzielone na cztery grupy, każda grupa otrzymuje inny emblemat i wykonuje określony dźwięk: świnki – *chrum, chrum...*; kury – *ko, ko, ko...*; konie – *i ha, ha...*; krowy – *mu, mu...* N. dyryguje „orkiestrą” wg własnego pomysłu.

• **emblematy: świnki, kury, konie, krowy**

– Wysłuchanie piosenki „Świnki” i rozmowa na jej temat. N. pyta: *O czym jest ta piosenka? Gdzie mieszkają świnki? Kto daje świnkom jeść? Jak wyglądają świnki? Kiedy jest najweselej w chlewiku? Czy ta piosenka miała refren? Czy była wesoła, czy smutna?* • CD2.14

Świnki

sł. i muz. Jolanta Kucharczyk

Za stodołą, w małym chlewie
mieszka sobie świnek sześć.
Co dzień rano im w korytku
gospodyni daje jeść.

Cztery krótkie, grube nóżki,
śmieszny ryjek, oczka dwa
i ogonek zakręcony
każda śliczna świnka ma.

Dzieci przykładają dłoń do czoła, a następnie do podłogi.

Pokazują na palcach liczbę „sześć”.

Dłonie mają złączone przed sobą w „tódkę”.

Wkładają jedną dłoń do drugiej (złożonej w tódkę) i naśladują karmienie zwierząt.

Podczas przygrywki: dwa uderzenia w uda, raz w dłonie, bieg w miejscu z jednoczesnym obrotem i zeskok na złączone nogi.

Pokazują na palcach liczbę „cztery”.

Wskazują na swoje buzie i oczy.

Wskazują na swoje pupy i kręcą dłońmi.

Wskazują na siebie.

Przygrywka: jw.

Najweselej jest w chlewiku,
gdy maciorka dzieci ma.
Ile kwiku, ile krzyku!
Świnka o prosiaczki dba.

Klaszczą w dłonie.
Tupią w miejscu.
Klaszczą w dłonie.
Tupią w miejscu.

– „Świnki” – zabawa ilustracyjna do piosenki. N. włącza piosenkę, dzieci ilustrują ruchem jej treść. • **CD2.14**

● **„Świnki na podwórku” – zabawa ruchowa.** Dzieci-*świnki* są zgromadzone w rogu sali. Na środku stoi wybrane dziecko-*gospodyni*. Gdy *gospodyni* uderzy raz w bębenek, dzieci-*świnki* wychodzą z chlewika i poruszają się po całej sali. Gdy *gospodyni* uderzy w bębenek dwa razy, dzieci-*świnki* wracają do chlewika. • **bębenek**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Zwierzęta” – zabawa ruchowa. Dzieci biegają po wyznaczonym terenie. Na hasło N., np. *kury* – dzieci zatrzymują się, machają skrzydłami i gdczą. N. podaje nazwy różnych zwierząt, np. koń, pies – dzieci wykonują odpowiednie ruchy i wydają odpowiednie dźwięki.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Co dla kogo?” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, porządkowanie wiedzy o świecie. N. układa przed dzieckiem ilustracje przedstawiające trzy dowolne zwierzęta wiejskie, dziecko dorysowuje zwierzętom pasujące do nich atrybuty, np. psu – kość lub budę. • **dowolne obrazki zwierząt do pokolorowania, kredki**

● **„Znam te figury” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych i percepcji wzrokowej. N. układa przed dzieckiem obrazki różnych figur geometrycznych tworzących jakąś budowlę. Dziecko podaje nazwy figur i przelicza je w każdej budowli. • **figury geometryczne**

● **„Moje ulubione wiejskie zwierzę” – praca plastyczna.** Lepienie z plasteliny ulubionych zwierząt z wiejskiej zagrody. • **plastelina**

● **„Traktorem czy konno?” – zabawa ruchowa,** s. 138. • **kołatka**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5 Krowy i krówki

● wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie cech wybranego wiejskiego zwierzęcia; rozwijanie motoryki małej; rozwijanie percepcji wzrokowej i pamięci słuchowej; poszerzanie doświadczeń plastycznych; wdrażanie do estetycznego wykonania pracy plastycznej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Co otrzymujemy od zwierząt?” – zabawa dydaktyczna, memory.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 14. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4,
III.5
I.5, IV.9
I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Deser” – słuchanie wiersza L.J. Kerna, rozmowa na temat jego treści.	I.5, IV.2
5. „Wiejskie zwierzęta” – zabawa ruchowa z językiem angielskim. „Wesoła krowka” – praca plastyczna.	I.5, IV.21, IV.8
6. Praca z KP2.20 – ćwiczenia motoryki małej, utrwalanie wiadomości na temat wiejskich zwierząt i produktów, które można od nich otrzymać.	I.7, IV.18
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Gąski, gąski do domu” – zabawa ruchowa.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa szczerości” – wybór najbardziej prawdopodobnych dzieci. „Układam rymy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Wiosenny wietrzyk” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	IV.1, IV.2
9. „Twaróg” – zabawa badawcza, eksperyment. „Znamy te zwierzęta” – rozwiązywanie zagadek. „Kaczuszki” – zabawa popularna przy muzyce.	I.5, IV.5
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bębenek, obręcze, ilustracje: kura, owca, krowa, jajka, wełna, mleko, inne produkty, np. chleb, sok, ziemniak; ilustracje: świnia, koń, kaczka, **CD2**, papierowe talerzyki, oczy – naklejki, czarne papierowe uszy, czarny papier, nożyczki, klej, czarna kredka lub mazak, **KP2**, nożyczki, kleje, 250 ml mleka, 80 ml octu, pojemnik z miarką, łyżka, słoik, utwór „Kaczuszki”

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. ● więcej powitanek → ucze.pl
- „Co otrzymujemy od zwierząt?” – zabawa dydaktyczna, memory. N. pokazuje ilustracje (kura, owca, krowa). Następnie prosi dzieci, by znalazły wśród obrazków produkty, które otrzymujemy od tych zwierząt (kura – jajka, owca – wełna, krowa – mleko). Na dywanie leżą różne ilustracje obrazkami do dołu, chętne dziecko losuje dwie z nich, gdy znajdzie parę, odkłada ją na bok. Jeżeli odłoni ilustracje, które nie tworzą pary, kładzie je z powrotem na dywanie, obrazkiem do dołu. Następnie kolejne dziecko odłania ilustracje i szuka par. ● ilustracje: kura, owca, krowa, jajka, wełna, mleko, inne produkty, np. chleb, sok, ziemniak, itp.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 14, s. 117. ● bębenek, obręcze, dowolna piosenka o tematyce wiosennej
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Deser” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat jego treści.

Deser

Ludwik Jerzy Kern

Ochrona
praw autorskich
Tekst dostępny w wydaniu
drukowanym.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Co to jest beza? Jak wygląda krowa? Co zobaczyła krowa? Co jest deserem dla krowy? A co jest deserem dla ciebie?*

● **„Wiejskie zwierzęta” – zabawa ruchowa z językiem angielskim.** Dzieci maszerują po sali w rytm piosenki „Świnki”. Gdy muzyka cichnie, N. pokazuje dzieciom dowolną ilustrację przedstawiającą zwierzę z wiejskiego podwórka: świnia – *a pig*, krowa – *a cow*, kura – *a hen*, koń – *a horse*, kaczka – *a duck*, głośno wypowiadając jego angielską nazwę. Dzieci „wcielają się” w wymienione zwierzę. Gdy N. wznawia odtwarzanie piosenki, dzieci maszerują po sali. ● **ilustracje: świnia, krowa, kura, koń, kaczka, CD2.14**

● **„Wesoła krówka” – praca plastyczna.** Dzieci nakleją na papierowy talerzyk wycięte z czarnego papieru plamy-łaty. U góry talerzyka nakleją uszy (otrzymane od N.) oraz samoprzylepne oczy. Poniżej oczu nakleją różowy owal (mordkę), na którym rysują dwie kropki i uśmiech czarnym mazakiem lub kredką. ● **talerzyki papierowe, czarne papierowe uszy, oczy – naklejki, różowe owale, czarny papier, nożyczki, klej, kredka czarna lub mazak**

Dzieciom młodszym N. pomaga wyciąć plamy lub daje im gotowe elementy.

● **Praca z KP2.20 – ćwiczenia motoryki małej, utrwalanie wiadomości na temat wiejskich zwierząt i produktów, które można od nich otrzymać.** Dzieci wycinają zdjęcia, a następnie dobierają w pary zwierzęta i produkty, które od nich otrzymujemy. Pary nakleją na kartce. ● **KP2.20, nożyczki, kleje**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Gąski, gąski do domu” – zabawa ruchowa, s. 141.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa szczerości” – wybór najbardziej prawdopodobnych dzieci w ostatnich dwóch tygodniach,** s. 45.

● **„Układam rymy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo.** N. podaje dziecku dowolne słowo, a dziecko dopowiada do niego rym, np. krówka – mrówka, koń – słoń, kura – góra, kot – płot.

● **„Wiosenny wietrzyk” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.** Dziecko naśladuje głosem wiejący wiatr: *fiuu...*, *szsz...* z różnym natężeniem głosu.

● **„Twaróg” – zabawa badawcza, eksperyment¹.** N. odmierza 250 ml mleka i wlewa je do słoika. Następnie N. lub chętne dziecko wlewa do słoika z mlekiem 80 ml octu. Dokładnie miesza ciecz łyżką. Na dnie słoika osadzi się substancja o grudkowatej konsystencji – twaróg. Gdy wlejemy ocet do mleka, zrobi się ono kwaśne i zmętnieje. Na spodzie odłoży się twaróg, mieszanina tłuszczu, minerałów i białka, zwanego kazeiną. Biaława ciecz nad twarogiem to serwatka. ● **250 ml mleka, 80 ml octu, pojemnik z miarką, łyżka, słoik**

● **„Znamy te zwierzęta” – rozwiązywanie zagadek autorstwa U. Kamińskiej.**

¹ Eksperyment zaczerpnięty z książki: Anita von Saan, *365 eksperymentów na każdy dzień roku*, Wydawnictwo REA, 2005.

Kura

Po podwórku spaceruje.
Ko, ko, ko – wciąż wyśpiewuje.
Znosi jaja, śpi na grzędzie.
Choć to ptak, latać nie będzie.

Indyk

Upierzony jest wspaniale
i czerwone ma korale.
Pośród drobiu jest jak król.
Dumnie krzyczy: gul, gul, gul!

Krowa

Na łące pasie się w letnie dni.
Zimają je siano. W obórce śpi.
Duża ma rogi. Mleko nam daję!
Muczy znajomo swoim zwyczajem.

Owca

Wełnę gęstą ma na sobie.
Nieraz rogi też na głowie.
Bee, bee – słycać gdzieś z oddali,
Kiedy pasie się na hali.

Kot

Mruczy i oczy pięknie otwiera.
Turla się i o nogi ociera.
By na kolana wskoczyć już czeka.
Miauczy, gdy czegoś chce od człowieka.

Koń

Cudnie powiewa rozwianą grzywą,
a kopytkami stuka jak żywo.
Wielkim paradom dodaje szyku.
Mój ma bieguny. Stoi na strychu.

Pies

Podaje łapę, merda ogonem.
Kiedy zagwiżdżesz, biegnie w twą stronę.
I aportować wspaniale umie.
Chociaż nie mówi, kocha, rozumie!

Świnia

Króciutkie nóżki, ryjek dość długi.
Różowa. Jej ogon kręcić się lubi.
W chlewiku sobie zakwiczycy czasem.
I to nieprawda, że jest brudasem!

- „Kaczuszki” – zabawa popularna przy muzyce, s. 139. • utwór „Kaczuszki”
- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

List do rodziców → ucze.pl

TRADYCJA

Tradycja to zbiór norm społecznych, poglądów, zachowań, zwyczajów i wierzeń danej grupy społecznej, które są przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Tradycja spełnia różnorodne funkcje. Jest czynnikiem budującym tożsamość grupową (poczucie bycia częścią danej zbiorowości i docenianie tego), zawiera w sobie mądrość poprzednich pokoleń, którą kolejne pokolenia mogą przyjąć, zamiast dochodzić do niej samodzielnie. Może też budować pewnego rodzaju poczucie bezpieczeństwa we wciąż zmieniającym się współczesnym świecie oraz być wytłumaczeniem dla przestrzeganych przez grupę zwyczajów.

Dzieci czteroletnie mogą uczyć się tradycji swojej grupy między innymi poprzez:

- branie udziału w tradycyjnych uroczystościach: w Bożym Narodzeniu, Wielkanocy, Świącie Niepodległości, Dniu Matki, Dniu Ojca, Dniu Babci, Dniu Dziadka, Dniu Dziecka;
- robienie laurek, wysyłanie kartek świątecznych, malowanie jajek;
- przygotowywanie i próbowanie tradycyjnych potraw: wigilijnych, wielkanocnych, polskich, regionalnych;
- poznawanie osób wykonujących tradycyjne zawody;
- przestrzeganie codziennych zwyczajów, takich jak właściwe zachowanie się przy stole, uprzejme zwracanie się do dorosłych i do innych dzieci;
- rozmowy z N. i rodzicami o tradycjach i zwyczajach.

Zabawa wprowadzająca

N. uczy dzieci (najlepiej nieznaney im jeszcze) zabawy tradycyjnej, np.: *Mało nas, Balonik, Stoi różyczka, Kółko graniaste, Karuzela, Mam chusteczkę haftowaną* lub innej. Po zabawie dzieci siadają wraz z N. w kręgu. N. wyjaśnia, że była to zabawa tradycyjna, czyli taka, w którą bawili się już ich rodzice i dziadkowie i w którą bawi się wiele dzieci w Polsce. Podkreśla, że tradycje świadczą o tym, iż wszyscy należą do tej samej grupy.

Tydzień XXIX

Święta, święta, biją dzwony

1. Poznajemy tradycję

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia tradycji; poszerzanie wiadomości dzieci na temat potraw przygotowywanych na świąteczny stół; budzenie zainteresowania świątecznymi tradycjami

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Jajo” – zabawa integracyjna z rymówką.	I.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „tradycja” – słuchanie wiersza „Wielkanocny stół” M. Szela, rozmowa na temat tradycji wielkanocnych. „Szykujemy wielkanocny stół” – zabawa tematyczna.	III.6, IV.2, IV.6
5. „Do wielkanocnego stołu!” – zabawa ruchowa.	I.5
6. Praca z KP2.21 – ćwiczenia motoryki małej, zdobywanie wiadomości na temat tradycji związanych z Wielkanocą.	I.7
7. Spacer po najbliższej okolicy – przyglądanie się świątecznym dekoracjom ulic, wystaw sklepowych, okien domów.	I.2, I.5, III.8

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Tradycje wielkanocne w innych krajach” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. „Wielkanocne symbole” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w doskonaleniu analizy sylabowej oraz poszerzaniu słownictwa.	IV.2, IV.6
9. „Lekcja ciszy i milczenia” – zabawa wyciszająca i ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej wg Marii Montessori. „Jajeczka do święconek” – zabawa ruchowa.	I.5, III.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: mazaki, styropianowe jajko, tamburyn, woreczki gimnastyczne, biały obrusik, zabawkowe naczynia i sztuczce, zabawkowe produkty spożywcze i/lub ilustracje przedstawiające potrawy wielkanocne, pisanki, wazon z baziami, cukrowy baranek, spodek z rzeżuchą, miśki i lalki, skakanki/liny, **KP2**, ilustracje i/lub przewodniki związane z tradycjami wielkanocnymi w dwóch wybranych państwach, ilustracje przedstawiające symbole wielkanocne: baranek, baba, mazurek, pisanki, jajka, kurczak, baze, święconka, żurek/biały barszcz, zając, rzeżucha, taśma malarska, dowolna muzyka relaksacyjna, koła hula-hoop.

I CZĘŚĆ DNIA

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

● „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitanek](#) → [uczę.pl](#)

● „Jajo” – zabawa integracyjna z rymowanek. Dzieci siedzą w kole (pośrodku koła leżą kolorowe mazaki), z ręki do ręki podają sobie styropianowe jajko, recytując rymowanek. Dziecko, które dostanie jajo, na hasło: *trzy!* – ozdabia je, rysując na nim mazakami trzy dowolne kropki. Zabawę kontynuujemy do momentu, aż jajo będzie całe ozdobione. • [mazaki, styropianowe jajko](#)

Jajo

Marlena Szelağ

Zwykłe jajo krąży w kole
i narzeka na swą dolę.
Chce na święta być pisanek,
kolorową nakrapianą.
Gdy dostaniesz jajo ty,
rysuj na nim kropki trzy!

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 15.

– „Wesołe figurki” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci maszerują, biegają, podskakują (w zależności od rytmu granego na tamburynie przez N.) Gdy muzyka cichnie, dzieci zastygają na chwilę w dowolnej pozycji. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. • [tamburyn](#)

– „Podaj pisanekę” – zabawa ruchowa ze skłonami w przód. Dzieci stoją w parach, plecami do siebie, nogi w lekkim rozkroku. Na sygnał N. wykonują skłon w przód i podają sobie woreczki-*pisanki*, „przez okienko” utworzone między ich nogami. • [woreczki gimnastyczne](#)

– „Spacer z pisaneką” – ćwiczenie równowagi. Dzieci są ustawione w rozsypanie. Maszerują, wysoko unosząc kolana. Na sygnał N. (uderzenie w tamburyn) dzieci stoją na jednej nodze, kładąc sobie woreczek-*pisankę* na kolanie drugiej nogi (uniesionej w górę). Na zmianę ćwiczą chód i stanie na jednej nodze. Maszerując, dzieci trzymają woreczek-*pisankę* na głowie. • [tamburyn, woreczki gimnastyczne](#)

– „Złap pisanekę” – zabawa z elementem rzutu i chwytu. Dzieci stoją w rozsypanie i podrzucają woreczki do góry, przerzucając je z ręki do ręki. N. prosi dzieci, by „przykleiły” łokcie do boków ciała i nie odrywały ich w trakcie ćwiczenia. Dzieci cały czas śledzą wzrokiem swoje *pisanki*. • [woreczki](#)

Utrudnienie w drugim tygodniu: Dzieci stoją w parach, twarzami do siebie. Jedno dziecko rzuca woreczek, drugie je łapie (na przemian). • [woreczki gimnastyczne](#)

– „Brzuszek w górę, brzuszek w dół” – zabawa uspokajająca. Dzieci leżą z woreczkami na brzuchu. Podczas wdechu nosem – woreczki się unoszą, podczas wydechu – woreczki opadają. (N. sprawdza, czy dzieci potrafią oddychać przeponowo). • [woreczki gimnastyczne](#)

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Wielkanocny stół” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat tradycji wielkanocnych.

Wielkanocny stół

Marlena Szelaąg

Wielkanocny stół już obrusem nakryty,
w rzeżuszcze baranek cukrowy ukryty.
Na środku święconka, a w niej pisanki
– jajka zdobione we wzorki i plamki.
W wazonie świątecznie się prezentują
bazie, co kotki swe pokazują.
Już na talerzach kielbasa biała,
zalana barszczem jest prawie cała.

A tam mazurek – wypiek świąteczny,
posyła babie ukłon serdeczny.
Tuż obok talerz – jajka w nim siedzą,
wraz z życzeniami bliscy je zjedzą...

Już na śniadanie goście przybyli
– na stole symbole tradycji odkryli.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O jakim święcie jest mowa w wierszu? Czym nakryty był stół? Co znajdowało się na świątecznym stole? Po co na święta Wielkanocne szykuje się jajka? Jak myślicie, co to jest tradycja? Czy według was jest ważna, dlaczego? Jakie znacie inne tradycje związane z Wielkanocą, o których nie było mowy w wierszu?*

● **„Szykujemy wielkanocny stół” – zabawa tematyczna.** Dzieci wraz z N. szykują dla misiów i lalek wielkanocny stół. • **biały obrusik, zabawkowe naczynia i sztucze, zabawkowe produkty spożywcze i/lub ilustracje przedstawiające potrawy wielkanocne, pisanki, wazon z baziami, cukrowy baranek, spodek z rzeżuchą, miśki i lalki**

● **„Do wielkanocnego stołu!” – zabawa ruchowa.** N. układa na środku sali (z lin lub skakanek) duży prostokąt – *stół wielkanocny*. Dzieci biegają po sali w rytmie wygrywanym przez N. na tamburynie, omijając prostokąt. Gdy muzyka cichnie, dzieci siadają w siadzie klęcznym wokół *wielkanocnego stołu*. • **skakanki/liny, tamburyn**

● **Praca z KP2.21 – ćwiczenia motoryki małej, zdobywanie wiadomości na temat tradycji związanych z Wielkanocą.** Dzieci nakrywają do świątecznego stołu, wykorzystując do tego celu nalepki. Podają nazwy świątecznych potraw, wymieniają tradycje związane z Wielkanocą. • **KP2.21**

● **Spacer po najbliższej okolicy – przyglądanie się świątecznym dekoracjom ulic, wystaw sklepowych, okien domów.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Tradycje wielkanocne w innych krajach” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. N. opowiada dziecku o tradycjach wielkanocnych dwóch wybranych państw (oprócz Polski), wykorzystując ilustracje i/lub przewodniki. • **ilustracje i/lub przewodniki związane z tradycjami wielkanocnymi w dwóch wybranych państwach**

● **„Wielkanocne symbole” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w doskonaleniu analizy sylabowej oraz poszerzaniu słownictwa. N. pyta dziecko, czy pamięta, jakie symbole wielkanocne pojawiły się w wierszu czytany na zajęciach. Następnie przedstawia je na ilustracjach – dziecko podaje nazwę tego, co widzi na ilustracji, dzieli dane słowo na sylaby, określa liczbę sylab w słowie. • **ilustracje przedstawiające symbole wielkanocne: baranek, baba, mazurek, pisanki, jajka, kurczak, bazie, święconka, żurek/biały barszcz, zając, rzeżucha**

● **„Lekcja ciszy i milczenia” – zabawa wyciszająca i ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej wg Marii Montessori.** N. układa na podłodze za pomocą taśmy malarskiej dużą elipsę. Dzieci siadają wokół niej. N. pyta: *Co wam przypomina ten kształt?* (np. jajko). N. tłumaczy, że taki kształt nazywamy elipsą. N. zaprasza kilkoro dzieci, które przy dźwiękach muzyki relaksacyjnej, w absolutnej ciszy (w ciszy siedzą również dzieci wokół elipsy), idą stopa za stopą po

taśmie malarskiej (po obwodzie elipsy) z rozłożonymi na boki rękoma, zachowując równowagę. Następnie dzieci spacerujące po elipsie zapraszają siedzące dzieci (stają przed nimi, odwracając twarz w ich stronę, mogą wykonać ukłon) do poruszania się, a same zajmują ich miejsce. • **taśma malarska, dowolna muzyka relaksacyjna**

● **„Jajeczka do święconek” – zabawa ruchowa.** N. rozkłada na podłodze obręcz hula-hoop – są to *święconki*. Dzieci-*pisanki* poruszają się po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w muzyce N. wymienia jedną liczbę (od 1 do 5), a dzieci-*pisanki* zajmują miejsce w *święconkach* tak, aby w każdej z nich znalazła się wskazana liczba jajek. • **obręcz hula-hoop, tamburyn**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Przygotowania do świąt

• wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych tradycji związanych z Wielkanocą; rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej; doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem i odpowiadania na pytania; zachęcanie do kulturalnego zachowania podczas zajęć, praktyczna realizacja zasady: „Słuchamy siebie nawzajem”

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Kotki czy kot?” – zabawa tematyczna. „Gdzie jest kotek?” – zabawa integracyjna.	I.5, IV.2
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kąciak Dobrego Startu. „Wzorek na pisance” – nauka piosenki, „Pisanki ze sznurka” – ćwiczenie komunikacji, „Tańczymy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe. „Kolorowe baze” – słuchanie wiersza J. Ficowskiego i rozmowa na temat utworu.	I.7, IV.2, IV.6, IV.7
5. „Wierzbowe gałązki” – zabawa ruchowa. „Bazie” – praca plastyczna.	I.5, I.7, IV.8
6. „Happy Easter” – zabawa ruchowa z językiem angielskim.	I.5, IV.21
7. Spacer po najbliższej okolicy – obserwacje przyrodnicze, szukanie wierzb z baziami, przyglądanie się „kotkom” na gałęziach wierzbowych.	I.2, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Obrazek z wydzieranki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. „Sprawne rączki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.	I.7
9. „Miłe czy niemile?” – zabawa sensoryczna. „Wędrująca gałązka” – zabawa ruchowa.	I.5, II.4
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: kot maskotka, gałązka wierzbową z „kotkami”, bazie „kotki”, tamburyn, woreczki gimnastyczne, **CD3**, grzechotki, sznurki, klocki, nakrętki, pióra, dzwonki, trzy skakanki, kolorowe kartony, brązowe kredki, czarno-biała gazeta, klej, kolorowanka „bazie”, biała plastelina, bębenek, **CD2**, nieprzezroczysty worek z różnymi przedmiotami (miętymi i niemitymi w dotyku, np.: kamyki, drobne pluszowe zabawki, autka, klocki, piłki pluszowe, piłki z kolcami itp.)

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • [więcej powitanek → ucze.pl](#)
- **„Kotki czy kot?” – zabawa tematyczna.** N. pokazuje dzieciom kota maskotkę i gałązkę bazi. Dzieci podają nazwy tych przedmiotów i opisują ich wygląd, zwracając szczególną uwagę na podobieństwa między kotem a kotkami bazi. • [kot maskotka, gałązka wierzbową z „kotkami”](#)
- **„Gdzie jest kotek?” – zabawa integracyjna.** Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, dłonie trzymają zaciśnięte w pięści przed sobą. Ochotnik wstaje i na chwilę zamyka oczy. W tym czasie N. daje jednemu z siedzących dzieci „kotka” (bazie). Stojące dziecko-*tropiciel* musi wskazać, gdzie ukrył się „kotek” (może zgadywać trzy razy). Po odnalezieniu „kotka” lub po trzech nieudanych próbach następuje zmiana *tropiciela*. • [bazie „kotki”](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 15**, s. 149. • [tamburyn, woreczki gimnastyczne](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

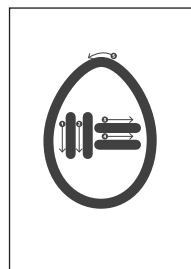
- **„Wzorek na pisance” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Po wysłuchaniu rozmawiają o jej treści. N. sprawdza, czy dzieci rozumieją słowo „barwniki”. Następnie N. podaje kolejne wersy – dzieci wspólnie powtarzają. Podczas następnego powtórzenia dzieci „wygrywają” rytm piosenki na grzechotkach. Na koniec śpiewają razem z N. • [CD3.15, grzechotki, Multiplaneta](#)

Wzorek na pisance

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Aja/jaj, / aja/jaj /
 dziś kupiłam dziesięć jaj. //
 Barwni/kami / poma/luję /
 wszystkie kurze jajka. //
 Aja/jaj, / aja/jaj /
 dziś kupiłam dziesięć jaj. //
 Potem / wzorki / nary/suję /
 na moich pisankach. //

Ref.: Pisa/nki / we wzor/ki /
 pięknie wyglądają. //
 Pisa/nki / we wzor/ki /
 stół nasz ozdabiają. // (x2)

● **„Pisanki ze sznurka” – ćwiczenie komunikacji.** N. pyta: *Co kupiła bohaterka piosenki? Jaki kształt ma jajko? Co ma kształt podobny do jajka?* Dzieci wyszukują w sali przedmioty o kształcie podobnym do jajka. Kładą je w szeregu na środku dywanu. N. wspólnie z dziećmi przelicza przedmioty od 1 do 10. Jeżeli jest mniej przedmiotów niż 10, N. dopełnia je do 10. Jeżeli jest ich więcej, po każdej dziesiątce N. i dzieci rozpoczynają liczenie od nowa. Następnie N. otacza 10 przedmiotów sznurkiem – tworzy jajko. Mówi: *Oto jajo, ma 10 wzorków. Spróbujcie ułożyć na podłodze kształt jajka ze sznurka. Możecie je ozdobić różnymi klockami, nakrętkami, piórkami lub innymi przedmiotami z sali.* Po wykonaniu zadania dzieci oglądają swoje prace. N. wypowiada kolejno kilka słów, np.: *jajo, jajeczko, jajecznica.* Dzieci mówią, które słowo jest najkrótsze, a które najdłuższe. Dzielią słowa na sylaby, przeliczają ich liczbę. • **sznurki, klocki, nakrętki, pióra**

● **„Tańczymy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** N. proponuje stworzenie ilustracji ruchowej do piosenki. Prosi dzieci, aby każde z nich po kolei wymyśliło ruch ilustrujący treść jednego lub dwóch wersów piosenki. N. daje przykłady: 1. wers – łapanie się za głowę i kręcenie głową („kłopoty”); 2. wers – zamykanie i rozczapierzanie dłoni („dziesiątka”). Następnie N. „zbiera” propozycje dzieci i cała grupa próbuje pokazać piosenkę w taki sam sposób, jednocześnie śpiewając. • **CD3.15**

● **„Kolorowe baze” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat utworu.**

Kolorowe baze

Jerzy Ficowski

W wielkanocny dzień do domu
przyszły białe baze w gości,
by pisankom po kryjomu
kolorów zazdrościć.
Bo ich nie pomalowano,
nikt o baziach nie pamiętał,
choć też chciały na Wielkanoc
przywdziać strój od święta.
Nie chcą się już dłużej bielić,
chcą w zieleni żyć, w purpurze!
Czyż są gorsze aniżeli
zwykłe jajko kurze?

Aż z lusterka przyfrunęła
malusienka, śmieszna tęczą.
Zaraz wzięła się do dzieła,
by je poupiększać! (...)
Ubarwiła każdą bażkę
małą tęczą uśmiechniętą!
I dopiero wtedy właśnie
zaczęły się święta.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto przyszedł w wielkanocny poranek do domu? Po co przyszły baze? Czy baze mogą chodzić? Komu zazdrościły? Kto pomalował baze? Jakie stały się baze? Czy historia przedstawiona w wierszu mogła się zdarzyć naprawdę?*

● **„Wierzbowe gałązki” – zabawa ruchowa,** s. 123. • **dzwonki, trzy skakanki**

● **„Baze” – praca plastyczna.** Dzieci rysują na kolorowym kartonie trzy grube brązowe kreski – są to gałązki. Następnie drą fragment czarno-białej gazety na małe kawałki – będą to baze kotki. Dzieci naklejają „kotki” na narysowanych gałązkach. • **kolorowe kartony, brązowe kredki, czarno-biała gazeta, klej**

Dzieci młodsze dostają kolorowanek z baziami, którą kolorują, a w miejsce „kotków” przyklejają kawałki białej plasteliny. • **kolorowanka „baze”, biała plastelina**

● **„Happy Easter” – zabawa ruchowa z językiem angielskim.** N. pokazuje ilustracje: *jajko – an egg, zając – a bunny, owca – a sheep* i głośno wymawia ich nazwy po angielsku. Dzieci maszeru-

ją przy utworze F. Chopina „Wiosna” op. 74 nr 2. Podczas przerwy w muzyce N. pokazuje jedną z ilustracji, a dzieci głośno powtarzają jej nazwę w języku angielskim i wykonują umówiony wcześniej ruch, np.: jajko – kulą się, owca – chodzą na czworakach, zając – podskakują w miejscu. Na uderzenie w bębenek dzieci wstają i głośno krzyczą: *Happy Easter!* czyli *Wesołych Świąt!*. Po tym okrzyku N. wznawia muzykę, a dzieci kontynuują swój marsz. • **bębenek, CD2.13**

● **Spacer po najbliższej okolicy – obserwacje przyrodnicze, szukanie wierzb z baziami, przeglądanie się „kotkom” na gałęziach wierzbowych.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Obrazek z wydzieranki” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. Dziecko wydziera z gazety dowolne kształty i układa z nich obrazek. • **czarno-biała gazeta**

● **„Sprawne rączki” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej. Dziecko wydziera z gazety długie paski papieru – gałązki. • **czarno-biała gazeta**

● **„Miłe czy niemile?” – zabawa sensoryczna.** Dzieci losują z zamkniętymi oczami jeden przedmiot z worka. Zanim otworzą oczy, mają opisać, jaki jest dany przedmiot w dotyku – jeśli wiedzą, mogą powiedzieć, co to jest. • **nieprzezroczysty worek z różnymi przedmiotami (miętymi i niemiętymi w dotyku, np. kamyki, drobne pluszowe zabawki, autka, klocki, piłki pluszowe, piłki z kołcami itp.)**

● **„Wędrująca gałązka” – zabawa ruchowa.** Dzieci maszerują w rytm melodii granej przez N. Podczas przerwy w muzyce N. mówi: *Gałązka w górę!* – dzieci stają w miejscu i wysoko podnoszą ręce, na hasło: *Gałązki w dół!* – dzieci kucają i kładą dłonie przed sobą na podłodze. • **dowolny instrument perkusyjny**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Kolorowe pisanki

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie zabaw matematycznych z pisankami; doskonalenie umiejętności klasyfikowania przedmiotów ze względu na jedną cechę; rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania; zachęcanie do aktywnej postawy podczas zajęć

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Rysujemy jajka światłem” – ćwiczenia motoryki.	I.5, I.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Jajko” – rozwiązanie zagadki słownej. „Kolorowe jajka” – wycinanie. „Wymieńmy się pisankami” – zabawa ruchowa.	I.5, I.7, IV.5
5. „Działania z kolorowymi pisankami” – zabawy matematyczne, „Segregujemy pisanki” – zabawa klasyfikacyjna, „Liczymy jajeczka” – doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania, „A co po tej pisaneczce?” – zabawa w rytmy.	IV.12, IV.15
6. „Tobie barwne jajo dam” – zabawa ruchowa z rymówką.	I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie, rysowanie pisanek kredą na płytach chodnikowych.

I.2, I.4, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Kolorowe pisanki” – zabawa z kodowaniem.
9. „Rytmy z kolorowych jajek” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym. „Rysuję w powietrzu pisanki wstążką” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w rozwijaniu motoryki dużej, ćwiczenia nadgarstka i chwytu pisarskiego.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

III.8, IV.14

I.7, IV.12

I.6, I.7, III.5, III.7,
III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: latarka, duży arkusz papieru z narysowanym jajkiem w kształcie litery o i z zaznaczonym (za pomocą strzałki) kierunkiem kreślenia, tamburyn, woreczki gimnastyczne, kartki z konturami jajek (dla każdego dziecka jedna kartka z narysowanymi 6 jajkami), nożyczki, koła hula-hoop, kolorowe styropianowe jajko wielkości kurzego jaja, kreda, taśma malarska lub kratownice z zestawu pomocy do kodowania, duży żółty i duży czerwony kwadrat → ucze.pl, pisanki (np.: kolorowanki lub plastikowe jajka po „niespodziance”), kijek ze wstążką

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • **więcej powitańek** → ucze.pl
- **„Rysujemy jajka światłem” – ćwiczenia motoryki.** N. przyciemnia salę. Do tablicy przypina duży arkusz papieru, na którym narysowane jest jajko w kształcie litery o z zaznaczonym (za pomocą strzałki) kierunkiem kreślenia. N. rysuje pisanek światłem latarki, a następnie wybiera kolejnych ochotników spośród dzieci. • **latarka, duży arkusz papieru z narysowanym jajkiem w kształcie litery o z zaznaczonym (za pomocą strzałki) kierunkiem kreślenia**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 15**, s. 149. • **tamburyn, woreczki gimnastyczne**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Jajko” – rozwiązanie zagadki M. Szelağ.**

Jajko

Na wsi je znajdziesz w każdym kurniku,
a na Wielkanoc w świątecznym stroiku.
Dobre na twardo, na miękko, smażone,
pisanek się staje, gdy jest zdobione.

- **„Kolorowe jajka” – wycinanie.** N. rozdaje dzieciom kolorowe kartki z konturami jajek (dla każdego dziecka jedna kartka z narysowanymi sześcioma jajkami, kartki w różnych kolorach). Dzieci wycinają jajka, które będą potrzebne do późniejszych zadań dydaktycznych, i wkładają je do wspólnego koszyka. • **kartki z konturami 6 jajek, nożyczki**

Dzieci młodsze: jeśli nie potrafią jeszcze dobrze wycinać, w tej czynności pomaga im N.

- **„Wymieńmy się pisankami” – zabawa ruchowa.** Dzieci wybierają sobie po jednej sylwecie pisanek (z wyciętych wcześniej). Podczas gry N. na grzechotce dzieci poruszają się po sali. Gdy

muzyka cichnie, podchodzą do najbliższej osoby i wymieniają się z nią jajkiem. • [tamburyn, sylwety jajek wycięte przez dzieci](#)

● **„Działania z kolorowymi pisankami” – zabawy matematyczne.**

– „Segregujemy pisanki” – zabawa klasyfikacyjna. Dzieci segregują wycięte wcześniej sylwety pisanek ze względu na kolor. • [koła hula-hoop, sylwety jajek wycięte przez dzieci](#)

– „Liczymy jajeczka” – doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania. Dzieci biorą po 6 wyciętych z papieru pisanek. N. podaje różne działania, np. mówi: *Ile to jest dwie pisanki dodać dwie pisanki?*, a dzieci dokładają lub odejmują sylwety jajek i podają wynik. • [sylwety jajek wycięte przez dzieci](#)

Dzieci młodsze biorą 4 pisanki. N. zadaje im inne, prostsze działania.

– „A co po tej pisaneczce?” – zabawa w rytmy. N. układa różne rytmy z kolorowych jajek. Dzieci kolejno podchodzą do tablicy i kontynuują rytmy, przyczepiając kolejne pisanki. • [sylwety jajek wycięte przez dzieci](#)

Uwaga! Po zakończonych zabawach N. zbiera do woreczka wszystkie wycięte przez dzieci jajka. Będą potrzebne za tydzień podczas śródowych zajęć matematycznych.

● **„Tobie barwne jajo dam” – zabawa ruchowa z rymowanek.** Dzieci biegają po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie, jedno z nich ma w dłoni kolorowe styropianowe jajko. Podczas przerwy w grze na instrumencie, wszystkie dzieci siadają w siadzie skrzyżnym, prostują plecy, dłonie kładą na kolana. Między nimi spaceruje dziecko z kolorowym jajkiem (przekłada je z ręki do ręki), recytując rymowanek, a następnie oddaje pisanek dowolnej osobie. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. • [tamburyn, kolorowe styropianowe jajko wielkości kurzego jaja](#)

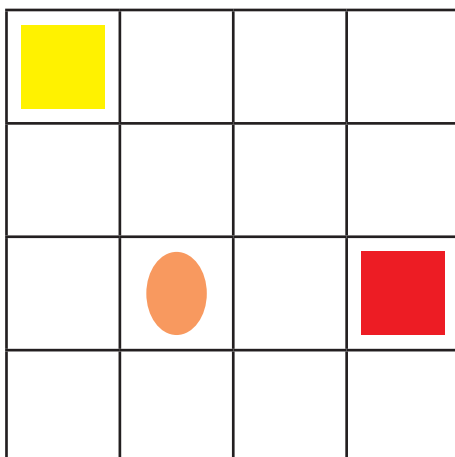
Barwne jajko w ręku mam,
Komu dać je? Tobie dam!

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie, rysowanie pisanek kredą na płytach chodnikowych.** • [kreda](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Kolorowe pisanki” – zabawa z kodowaniem.**

N. wykleja na podłodze kratownicę taśmą malarską lub bierze od szesnaściorga dzieci ich kratownice i układa je na podłodze kratką do dołu (tworzy dużą kratownicę o wymiarach 4x4). Jeśli dzieci nie rozróżniają jeszcze strony lewej i strony prawej, mogą w tym ćwiczeniu posługiwać się pojęciami, np.: *obrót się w stronę okna, obrót się w stronę drzwi*. N. lub chętne dziecko wyznacza na podłogowej kratownicy „start” – kładzie na wybranym (zewnątrznym) polu żółty kwadrat, oraz „metę” – kładzie na wybranym (zewnątrznym) polu czerwony kwadrat. Kolejne dziecko układa na kratownicy pisanek lub kilka pisanek. Zadaniem dzieci jest poruszanie się po kratownicy tak, by zebrać wszystkie pisanki. Jedno dziecko staje na miejscu „start” (na żółtym kwadracie), jego zadaniem jest poruszanie się po kratownicy zgodnie z instrukcją podawaną przez N. lub kolegę/koleżankę. Np: *krok do przodu, krok do przodu, obrót się w lewo, czyli w stronę okna, krok do przodu, podnieś pisanek, krok do przodu, krok do przodu, aż dziecko dojdzie do punktu w kolorze czerwonym*. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [taśma malarska lub kratownice z zestawu pomocy do kodowania, duży żółty i duży czerwony kwadrat → ucze.pl, pisanki \(np.: kolorowanki lub plastikowe jajka po „niespodziance”\), Multiplaneta](#)

- **„Rytmy z kolorowych jajek” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym. N. układa rytmy z kolorowych jajek – trudniejsze niż podczas zajęć głównych – dziecko je kontynuuje. • [sylwety jajek wycięte przez dzieci](#)
- **„Rysuję w powietrzu pisanki wstążką” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w rozwijaniu motoryki dużej, ćwiczenia nadgarstka i chwytu pisarskiego. Dziecko za pomocą kijka ze wstążką rysuje w powietrzu jajka. • [kijek ze wstążką](#)
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Wielkanocna piosenka

• wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznawanie piosenek o tematyce świątecznej; rozwijanie słuchu muzycznego i umiejętności wokalnych; rozwijanie sprawności fizycznej; zachęcanie do zgodnej współpracy podczas zabawy, wykonywanych ćwiczeń i zadań

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → [uczę.pl](#)

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Wielkanocne zagadki” – rozwiązywanie zagadek słownych.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 15.
5. „Śniadanko baranka” – wprowadzenie piosenki, „Ukryta ilustracja” – zabawa wprowadzająca do zajęć muzycznych, „Śniadanko baranka” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat, nauka refrenu piosenki, „Baranki” – zabawa przy piosence, „Gdzie jest baranek?” – zabawa słuchowa.
6. Praca z **KP2.22** – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenia twórcze, rysowanie po śladzie baranka i jajek, kolorowanie jajek.

I.5, I.8, III.5, III.8
I.5, IV.2, IV.7
I.7, IV.8

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Bazie” – układanie bazi z małych kamyczków lub z kamyczków i patyków.

I.2, I.5, I.6

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Palma wielkanocna” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o wielkanocnej tradycji. „Pęknięta pisanka” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania koordynacji wzrokowo-ruchowej.
9. „Siejemy owies” – rozmowa kierowana połączona z działaniem. „Baranek” – praca plastyczna z wykorzystaniem **W.13**. „Śniadanko baranka” – wspólne śpiewanie, swobodny taniec do piosenki.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.2, IV.9

I.5, IV.2, IV.8, IV.18

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, woreczki gimnastyczne, 2 łyżki, styropianowe jajka, lina gimnastyczna, 2 pacholki, **CD2**, kolorowy baranek na obrazku, kartka z wyciętym otworem, mały dzwonek, opaska na oczy, **KP2**, kredki, klej, zielona włóczka, obrazki lub zdjęcia przedstawiające palmy wielkanocne, pisanka (na obrazku) przecięta na kilka kawałków, nasiona owsa, ziemia, pojemniczki po serkach, obrazki: owies w doniczce i dojrzała roślina, **W**, klej, słomki, taśma klejąca

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitań → uczyć.pl](#)
- „Wielkanocne zagadki” – rozwiązywanie zagadek słownych **M. Szeląg**.

Baranek

Położyły go obok rzeżuchy
w wielkanocnym koszyku maluchy.
Dołożyły pięć pisanek:
„Niech się cieszy, nasz...!”

Koszyczek wielkanocny

W nim baranek i pisanki,
wielkanocne niespodzianki.
W nim też kurczak się ukrywa,
jak ten koszyk się nazywa?

Baba wielkanocna

Słodkim lukrem jest polana,
na Wielkanoc jest podana.

Pisanki

Na Wielkanoc jajka zdobię,
różne szlaczki na nich robię.
Dodam także naklejanki
i tak z jajek są...

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 15, s. 149. • [tamburyn, woreczki gimnastyczne](#)
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 15.

Część wstępna

– „Kurczęta do kurnika” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci poruszają się swobodnym biegiem w rytmie granym przez N. na tamburynie. Na hasło N.: *Kurczęta do kurnika* – dzieci biegną na miejsce wyznaczone za pomocą liny, przyjmują pozycję siadu skrzyżnego, ramiona

w pozycji „skrzydełek”. Na dźwięk tamburyna ponownie ruszają biegiem po sali. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [tamburyn, linia gimnastyczna](#)

Część główna

– „Zajączek” – ćwiczenie wyprostne. Dzieci siedzą w kręgu w siadzie skrzyżnym (plecy wyprostowane, ręce na kolanach). N. pośrodku koła kładzie styropianowe jajka – *pisanki*. Jedno dziecko wciela się w rolę zajączka. Dziecko-*zajączek* siedzi w środku koła, pilnuje pisanek. Ma zamknięte oczy i uważnie nasłuchuje, z której strony nadchodzi „złodziej” jajek. N. wyznacza dziecko, które próbuje zdobyć jajka. Jeżeli mu się to uda, zajmuje miejsce w środku koła i zamienia się w zajączka. Dotychczasowy zajączek siada w kole razem z pozostałymi dziećmi. Jeżeli zajączek usłyszy, z której strony nadciąga intruz, i wskaże dłonią właściwy kierunek – obroni pisanki, a przedszkolak, który próbował je zdobyć, wraca na swoje miejsce. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [styropianowe jajka](#)

– „Pisanki i baranki” – zabawa bieżna. Dzieci podskakują, maszerują lub biegają w rytmie granym przez N. na tamburynie. Na hasło: *Pisanki* – układają się w leżeniu przodem, a następnie przetaczają się na plecy (turlają się jak pisanki). Na zapowiedź: *Baranki* – szybko dobierają się w pary i dotykają czołami jak rywalizujące ze sobą zwierzaki. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie, zmieniając rytm grany na tamburynie. • [tamburyn](#)

– „Kacza mama” – zabawa naśladowcza. Dzieci są ustawione w rzędzie, jeden za drugim, poruszają się za N. – *kaczą mamą*. Kacza mama idzie, poruszając skrzydłami – ramiona zgięte w łokciach poruszają się z góry na dół. Idzie z lekko ugiętymi kolanami. Rozgląda się na boki, wykonuje skręty szyi w lewo i w prawo. Macha szeroko rozpostartymi ramionami jak skrzydłami. Idzie w przysiadzie, trzymając się za kostki. Kołysze się z boku na bok. Dzieci-*kaczuszki* naśladują kaczą mamę.

– „Wyścig z pisanką” – ćwiczenie zwinności. Dzieci są ustawione w dwóch rzędach na linii „start”/„meta”. Przed każdym rzędem stoi pacholek. Dzieci kolejno niosą na łyżce styropianowe jajko, okrążają pacholek i wracają do swojego rzędu. Przekazują łyżkę z jajkiem następnej osobie, a następnie ustawiają się na końcu rzędu. Zabawa trwa do momentu, aż wszyscy zawodnicy pokonają trasę wyścigu. • [2 łyżki, styropianowe jajka, 2 pacholki](#)

Część końcowa

– „Idą kaczuszki” – ćwiczenie przeciw płaskostopiu. Dzieci spacerują w różnych kierunkach po sali. Na zapowiedź: *Idą kaczuszki* – dzieci poruszają się z podkurczonymi palcami stóp, obciążając zewnętrzne krawędzie. Po chwili wracają do zwykłego marszu. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie.

– „Marsz” – zabawa uspokajająca. Dzieci maszerują dookoła sali, na przemian krokiem zwykłym i ze wspięciem na palce.

● „Śniadanko baranka” – wprowadzenie piosenki.

– „Ukryta ilustracja” – wprowadzenie do zajęć. N. przygotowuje duży obrazek baranka. Obrazek przykryty jest drugą kartką z wyciętym otworem. N. przesuwając kartkę z otworem po obrazku baranka do momentu, gdy dzieci odgadną, co jest na „ukrytym obrazku”. • [kolorowy baranek na obrazku, kartka z wyciętym otworem](#)

– Wysłuchanie piosenki „Śniadanko baranka” i rozmowa na jej temat. N. pyta: *Kto jest bohaterem piosenki? Jakie jeszcze zwierzęta były wymienione w piosence? Co je na śniadanko baranek, a co inne zwierzęta z piosenki? Czy piosenka jest wesoła, czy smutna?* • [CD2.16](#)

Śniadanko baranka

sł. Agnieszka Galica, muz. Tadeusz Pabisiaik

Królik chrupie marchew, myszka zjada serek.
Kotek pije mleko, kości je Azorek.
Teraz spytam, czy ktoś wie, co baranek je?

Misie lubią miodek, ziarna kurka dziobie.
Dzieci kaszkę z mlekiem zjadają sobie.
Teraz spytam, czy ktoś wie, co baranek je?

Ref.: Baś, baś baranku, chodź na śniadanko,
Mam tu dla ciebie trawę i sianko.
Baś, baś baranku, pachnące sianko
Nie mów meee, nie mów beee
Tylko jedz.

Ref.: Baś, baś baranku...

– Nauka refrenu piosenki. Dzieci powtarzają za N. słowa refrenu. Podczas powtarzania dzieci wystukują rytm piosenki, uderzając dłońmi o uda, podłogę i klaszcząc w dłonie.

– „Baranki” – zabawa przy piosence. Dzieci-*baranki* poruszają się po sali w trakcie zwrotek piosenki. Podczas refrenu stają nieruchomo i śpiewają, jednocześnie wyklaskując lub wytupując rytm. • [CD2.16](#)

– „Gdzie jest baranek?” – zabawa słuchowa. Dzieci stoją w jednej linii, ręce trzymają z tyłu. Wybrane dziecko-*baranek* ma mały dzwonek i cicho nim dzwoni. Przed grupą stoi dziecko-*pasterz* z opaską na oczach. Jego zadaniem jest wskazać miejsce, w którym znajduje się zagubiony baranek. • [mały dzwonek, opaska na oczy](#)

● **Praca z KP2.22 – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenia twórcze.** Zgodnie z pierwszym poleceniem dzieci rysują po śladzie baranka. Pod barankiem przyklejają trawę z zielonej włóczki. W drugim poleceniu dzieci rysują po śladzie pisanki i ozdabiają je tak, aby każda z nich była inna – używają do tego kredek w tych samych kolorach, którymi pomalowano pierwszą pisankę.

• [KP2.22, kredki, klej, zielona włóczka](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Bazie” – układanie bazi z małych kamyków. Dzieci mogą też narysować gałązki patykiem, a kamyki ułożyć obok.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Palma wielkanocna” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o wielkanocnej tradycji. N. pokazuje dziecku ilustracje przedstawiające różne palmy wielkanocne i opowiada, z czego są zrobione. • [obrazki lub zdjęcia przedstawiające palmy wielkanocne](#)

● **„Pęknięta pisanka” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania koordynacji wzrokowo-ruchowej. N. przecina kolorową pisankę (na ilustracji) na 4–5 części i prosi dziecko o jej złożenie. • [pisanka \(na obrazku\) przecięta na kilka kawałków](#)

● **„Siejemy owies” – rozmowa kierowana połączona z działaniem.** N. pokazuje dzieciom ilustrację przedstawiającą naczynie z młodym owsem, ziarna owsa, a także dojrzały owies. Dzieci opisują wygląd młodego owsa, jego nasion i dojrzałej rośliny. N. tłumaczy dzieciom, że z Wielkanocą związana jest również tradycja siania owsa. N. rozdaje dzieciom pojemniki po serkach. Dzieci wysypują do nich ziemię i wkładają do niej nasiona owsa. N. ustawia uprawę na parapecie. • [nasiona owsa, ziemia, pojemniczki po serkach, obrazki: owies w doniczce i dojrzała roślina](#)

● **„Baranek” – praca plastyczna z wykorzystaniem W.13.** Dzieci wypychają baranka i składają go według instrukcji. Na zakończenie przyczepiają go do słomki i umieszczają w pojemniku z owsem. • [W.13, klej, słomki, taśma klejąca](#)

- „Śniadanko baranka” – wspólne śpiewanie, swobodny taniec do piosenki. • CD2.16
- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

5 Co znaję pod skorupką?

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie budowy jajka; doskonalenie percepcji wzrokowej; rozwijanie twórczej ekspresji plastycznej; budzenie zainteresowania otaczającym światem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Kalkujemy pisanki” – ćwiczenie grafomotoryczne, kalkowanie przez papier śniadaniowy.	I.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „O jajkach słów kilka” – rozmowa kierowana na podstawie ilustracji na temat jaj znoszonych przez różne ptaki. „Co znaję pod skorupką?” – zabawa badawcza.	IV.2, IV.11, IV.18
5. „Jajka!” – zabawa ruchowa.	I.5
6. „Pisanki” – praca plastyczna.	I.7, IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Lisek” – zabawa ruchowa z rymówką.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Potrawy z jajkami” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. „Obierz jajko” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w rozwijaniu motoryki małej.	I.7, IV.2
9. „Masażek z jajem” – masaż z rymówką. „Jajka świąteczne” – zabawa ze śpiewem na wzór tradycyjnej zabawy „Kółko graniaste”.	IV.2, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: kolorowanki z pisankami o prostych wzorach, ołówki, klipsy/spinacze biurowe, papiery śniadaniowe, tamburyn, woreczki gimnastyczne dla każdego dziecka, napis *jajko* do czytania globalnego, ilustracje (przepiórka, kura, kaczka, gęś, struś, jaja zniesione przez te ptaki), świeże jajko kurze, 2 jajka kurze ugotowane na twardo, talerz, nóż, bębnek, klej, kolorowe kartki papieru technicznego A4 z narysowanym na nich owalem (jajkiem), nożyczki, kolorowy papier, bibuła, ilustracje przedstawiające potrawy, do których używa się jajek, miska na skorupki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitań → uczyć.pl
- „Kalkujemy pisanki” – ćwiczenie grafomotoryczne, kalkowanie przez papier śniadaniowy. N. rozdaje dzieciom kolorowanki, na których widnieją duże jaja z prostymi wzorami. Dzieci

nakrywają kolorowanki papierem śniadaniowym (można spiąć kolorowankę i papier śniadaniowy spinaczem lub klipssem biurowym, tak aby się nie przesuwaly) i ołówkami odrysowują na nich pisanekę. • kolorowanki z pisanekami o prostych wzorach, ołówki, klipsy/spinacze biurowe, papiery śniadaniowe

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 15, s. 149. • tamburyn, woreczki gimnastyczne
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „O jajkach słów kilka” – rozmowa kierowana na podstawie ilustracji na temat jaj znoszonych przez różne ptaki. N. prezentuje napis *jajko* do czytania globalnego. Rozmawia z dziećmi na temat wielkości i wyglądu jaj znoszonych przez różne ptaki (przepiórka znosi małe nakrapiane jajko, kura, kaczkę, gęś – większe jajko, struś – największe), pokazuje ilustracje przedstawiające jaja oraz ptaki, które je składają, dobiera obrazki parami. Następnie N. miesza obrazki i prosi chętne dziecko o dobranie jaj do odpowiednich ptaków. • ilustracje (przepiórka, kura, kaczkę, gęś, struś, jaja zniesione przez te ptaki), napis *jajko* do czytania globalnego

● „Co znaję pod skorupką?” – zabawa badawcza. N. przygotowuje dwa jajka kurze – jedno zwykłe, świeże, drugie ugotowane na twardo. Pyta dzieci, czy wiedzą, co kryje się pod skorupką. Po wypowiedziach dzieci N. rozbija na talerzu jedno jajko oraz kroci na pół jajko ugotowane i wskazuje białko oraz żółtko. Dzieci obserwują. • świeże jajko kurze, jajko kurze ugotowane na twardo, talerz, nóż

● „Jajka!” – zabawa ruchowa. Dzieci w rytmie wygrywanym przez N. na bębnieku biegają po sali. Na mocne uderzenie w instrument i pauzę dzieci zamieniają się w *pisanki* – siadają na piętach, kuląc się tak, aby przypominać kształtem jajko. • bębneku

● „Pisanki” – praca plastyczna. Każde dziecko dostaje kolorową kartkę A4 (papier techniczny) z narysowanym na niej owalem (jajkiem). Dzieci wycinają jajka i ozdabiają je w dowolny sposób kolorowym papierem i/lub bibułą. • klej, kolorowe kartki papieru technicznego A4 z narysowanym na nich owalem (jajkiem), nożyczki, kolorowy papier, bibuła

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Lisek” – zabawa ruchowa z rymowanką. Dzieci stoją w kole. Z tyłu za każdym z nich leży woreczek gimnastyczny-*jajko*. Wokół koła (na zewnątrz) skrada się na palcach dziecko-*lisek*. Wszyscy recytują rymowankę. Na słowa: *nie powiada!* – dziecko-*lisek* „kradnie” komuś woreczek-*jajko* i ucieka z nim, wokół koła, a dziecko, któremu ukradziono woreczek, go goni. *Lisek* ucieka, okrąża stojące dzieci i zajmuje miejsce tego, które go goni. Jeśli *lisek* zdąży uciec, goniący jest nowym *liskiem*. Jeśli *lisek* nie zdąży uciec, zabawę zaczynamy jeszcze raz – do momentu aż dziecko-*lisek* komuś ucieknie. • woreczki gimnastyczne dla każdego dziecka

Lisek

zabawa tradycyjna

Chodzi lisek koło drogi,
cichuteńko stawia nogi,
cichuteńko się zakrada,
nic nikomu nie powiada!

III CZĘŚĆ DNIA

● „Potrawy z jajkami” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie. N. rozmawia z dzieckiem na temat potraw, do których używa się jajek, wykorzystuje do tego celu ilustracje. • Ilustracje przedstawiające potrawy, do których używa się jajek

● **„Obierz jajko” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w rozwijaniu motoryki małej. Dziecko obiera jajko ze skorupki. • **jajko ugotowane na twardo, miska na skorupki**

● **„Masażyk z jajem” – masaż z rymowanką.** Dzieci siedzą w kole, jedno za drugim, przed sobą mają plecy rówieśnika. Podczas gdy N. recytuje wiersz, każde z dzieci wykonuje masaż na plecach osoby siedzącej przed nim. Ćwiczenie można wykonać również w parach (na zmianę).

Masażyk z jajem

Marlena Szełağ

Te oto jajka nie są zbyt duże,
zapewne są to jajeczka kurze.
Umaluję jaja na różne kolory
i pędzlem zrobię dziwaczne wzory.
Z góry do dołu zrobię paseczki
i palcem na nich małe kropeczki.
Och, jakie ładne jajka stworzyłem,
a jak się bardzo przy tym zmęczyłem!
Położę się obok moich jajeczek,
poślucham sobie świątecznych bajeczek.
Lecz jakieś dziwy z jajkami się stały,
nagle skorupki ich popękały!
Z jajek tych wyszły kurczątko – ptaszki,
onieśmielone wbiegły mi pod paszki!

Dziecko rysuje palcem wskazującym jaja na plecach kolegi/koleżanki.

Głaszcz plecy całą powierzchnią dłoni.

Palcem wskazującym rysuje dowolne wzory.

Palcem wskazującym rysuje paski z góry do dołu.

Palcem wskazującym stawia kropki na plecach.

Uciska delikatnie ramiona i barki kolegi/koleżanki.

Głaszcz plecy kolegi/koleżanki od góry ku dołowi.

Kładzie głowę na plecach kolegi/koleżanki.

Delikatnie „pstryka” w plecy palcami obu rąk.

Palcami obu dłoni „biega” po całych plecach.

Wkłada dłonie pod paszki kolegi/koleżanki.

● **„Jajka świąteczne” – zabawa ze śpiewem na wzór tradycyjnej zabawy „Kółko graniaste”.**

Dzieci maszerują po obwodzie koła, trzymając się za ręce, i śpiewają piosenkę „Jajka świąteczne” na melodię „Kółko graniaste”. Na słowo: *bęc!* – wszyscy puszczają dłonie i kucają.

Jajka świąteczne

sl. Marlena Szełağ, muz. tradycyjna

Jajka świąteczne,
Barwne, bajeczne.
Jajka nam się wysypały,
ich skorupki popękały,
a my wszyscy – bęc!

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

N. prosi dzieci, aby na następne zajęcia przyniosły pojemniki po twarożku oraz opakowanie nasion rzeżuchy.

List do rodziców → ucze.pl

Tydzień XXX

Wielkanoc

1. Rozmawiamy o tradycji

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych tradycji związanych z Wielkanocą; budowanie słownika czynnego; rozwijanie umiejętności budowania spójnej i logicznej wypowiedzi; zachęcanie do pielęgnowania świątecznych tradycji

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Wzorek na pisanec” – utrwalenie piosenki, gra na grzechotkach.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
IV.7
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „tradycja” – słuchanie opowiadania „O kurce, która zapominała o tradycji” M. Szelağ i rozmowa na temat zwyczaju malowania jajek na Wielkanoc. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej. „Zbieramy rozsypane jajka” – zabawa ruchowa, utrwalanie nazewnictwa związanego z orientacją przestrzenną.
5. „Świąteczny koszyczek” – zabawa tematyczna. „Mama stroi koszyk, koszyk wielkanocny” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem.
6. Praca z **KP2.23** – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej, kolorowanie rysunku koszyka wielkanocnego, wycinanie i układanie obrazka.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

I.5, I.7, IV.2, IV.6, IV.14
I.5, IV.7
I.7, IV.8
I.2, I.4, I.5, I.6, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Szlaczki na pisanec” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, przygotowanie do pisania. „Lepiej jajeczka” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej i regulacji napięcia mięśniowego.
9. „Siejemy rzeżuszkę” – ćwiczenia praktyczne. „Lekcja ciszy i milczenia” – zabawa wyciszająca i ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej wg Marii Montessori, chodzenie po elipsie z jajkiem na łyżce. **Kąciak Dobrego Startu.** Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.7, I.9
I.5, III.8, IV.18
I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD3, grzechotki, tamburyn, woreczki gimnastyczne, W, papierowe sylwety pisanek (co najmniej tyle, ile jest dzieci w grupie), bębenek, koszyczek, biała serwetka, bazie, bukszpan, pisaniki, jajka, kiełbasa, sól, pieprz, chrzan, chlebek, cukrowy baranek, mała baba wielkanocna itd. (jeśli

N. nie dysponuje produktami naturalnymi lub zabawkowymi, może posłużyć się sylwetami wyciętymi z papieru), **KP2**, kredki, klej, nożyczki, kartka z narysowanym jajkiem, na którym trzeba dokończyć proste szlaczki, ołówek, plastelina w różnych kolorach, ziarna rzeżuchy i pojemniki po twarożkach przyniesione przez dzieci z domu, wata, klej w płynie, kolorowa bibuła pocięta na małe kawałki, kubki z wodą, taśma malarska, dowolna muzyka relaksacyjna, jajka styropianowe, duże łyżki, **KDS – wzór 15**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • [więcej powitańek → uczyć.pl](#)
- „Wzorek na pisance” – utrwalenie piosenki z kącika **KDS**, gra na grzechotkach, s. 152. • [CD3.15, grzechotki](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 15**, s. 149. • [tamburyn, woreczki gimnastyczne](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„O kurce, która zapominałaby o tradycji” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat zwyczaju malowania jajek na Wielkanoc.**

O kurce, która zapominałaby o tradycji

Marlena Szelağ

Słońce tego dnia odważnie przedzierало warstwę chmur, a jego promienie ogrzewały wymarzną ziemię. I choć już niespełna miesiąc temu zniknęły ostatnie śniegi, a na wierzbach pojawiły się kotki, to dopiero ten dzień przyniósł prawdziwe ocieplenie.

Wiejską dróżką wijącą się pomiędzy pastwiskami, polami i łąkami, wesoło podśpiewując, maszerował tego dnia młodzietki susel Sylwek, który niedawno obudził się z zimowego snu. Szedł dość długo i poczuł się zmęczony. Rozejrzył się wokół i zauważył wysoką lipę. Postanowił do niej podejść na odpoczynek. Gdy zbliżył się nieco do drzewa, spostrzegł siedzącą pod nim smutną kokoszkę i rozsypane wokół niej jajka.

– Cześć, jestem Sylwek. Co ci się stało? – zapytał z ciekawości susel.

– Ja, ja... nie wiem. Nic nie wiem, bo nic nie pamiętam! Bardzo boli mnie głowa, mam ogromnego guza! – rzekła przestraszona, obolała kurka i zapałała.

– Zaraz, zaraz, nie płacz. Pomogę ci... – rzekł susel serdecznym tonem i zabrał się do zbierania rozsypanych na ścieżce kolorowych jajek. Wrzucił je z powrotem do białego koszyka z żółtą wstążką.

– Może ty wiesz, kim jestem i co tu robię? – zapytała kokoszka głosem pełnym nadziei.

– Niestety nie wiem, ale czekaj... Nie martw się! Jak razem pomyślimy, to na pewno coś wymyślimy! W końcu... co dwie głowy, to nie jedna! – pocieszył kokoszkę Sylwek i zaczął drapać się po czole, myśląc, co mogło się stać. Wyjął ze swojej torby wielką lupę i przeglądał z wielką dokładnością ścieżkę w poszukiwaniu czegoś, co pomogłoby rozwiązać zagadkę.

– Już wiem! To jest przyczyna całego zajścia! – susel podskoczył z radości i wskazał na wystający gruby korzeń lipy. Wyjaśnił, że prawdopodobnie nieuważna kurka potknęła się o niego i przewróciła. Stąd guz na głowie, utrata pamięci i rozsypane na ścieżce jajka.

– Masz rację, coś mi się przypomina. Tak, potknęłam się o niego i uderzyłam o ten tu kamień – zaczęła sobie przypominać kokoszka. – Szłam, o tamtędy, z koszykiem tych jajek, ale dokąd szłam? Tego już nie pamiętam... – kurka znów posmutniała.

– Ty, popatrz! Popatrz na te jajka! One są dziwnie kolorowe! Przecież nie ma takich jajek. Ktoś musiał je pomalować! – krzyknął susel.

– Ale po co komu pomalowane jajka? – zdziwiła się kurka.

– Tego nie wiem, ale się dowiem. Czekaj, pomyślmy troszeczkę – to mówiąc, susel znowu zasępił się i zatopił w rozmyślaniach., ale mimo że długo myślał, nic nie przychodziło mu do głowy.

– Witajcie, moi przyjaciele! Co tak dumacie pod tym drzewem?! – uklonił się zając, który pojawił się nie wiadomo skąd.

– Cześć, próbujemy rozwikłać zagadkę podróży kurki i tajemnicę kolorowych jajek – odrzekł susel.

– Przecież to proste! To są pisanki. Przed Wielkanocą maluje się jajka, żeby były kolorowe. To taka pradawna tradycja. Kolorowe jajko jest symbolem świąt.

– Aaa, teraz pamiętam! Już wszystko sobie przypominałam! – wykrzyknęła uradowana kurka i opowiedziała całą historię. Wczoraj wieczorem malowała jajka, żeby dzisiaj rozdać je zwierzętom, które prosiły ją o pomoc w ich ozdabianiu.

– Pewnie czekają na pisanki, a ja już jestem spóźniona. Będą zasmuceni, jeśli dziś im ich nie dostarczę. Nie będą mogli świętować Wielkanocy! Muszę czym prędzej rozdać je przyjaciołom, żeby tradycji stało się zadość. Pomożecie mi? – zapytała kokoszka swoich nowych znajomych. I tak we troje roznosili barwne jajka aż do samego zmierzchu.

– Rozdaliśmy wszystkie pisanki. Niestety kurko, dla ciebie zabrakło... Nie została ani jedna... Część stłukła się podczas twojego porannego upadku... – zasmucił się susel.

– To nic! – powiedziała kokoszka i dodała – zaraz nowe pomaluję i siebie oraz was nimi obdaruję!

– A ja ci chętnie pomogę! – skoczył zając z radości.

– Ja też się przyłączę, choć nigdy jajek nie malowałem i świąt w ten sposób nie świętowałem! – powiedział zachwycony susel.

Zwierzęta w domu kurki malowały jajka pół nocy, dobrze się przy tym bawiąc. A rano zasiedli razem do wielkanocnego śniadania, które przygotowała kokoszka w podzięce za pomoc. Na stole nie zabrakło oczywiście barwnych pisanek, które tak skrzętnie cała trójka ozdabiała kilka godzin temu.

– Tradycja to dobra rzecz! Kultuwując ją, można się dobrze bawić i razem spotkać. To takie ożywianie na chwilę pradawnych zwyczajów. Od dziś i ja będę w ten sposób obchodził Wielkanoc! – powiedział szczęśliwy susel, trzymając w łapce pomalowaną niezdarne przez siebie pisanekę.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kogo podczas wiosennego spaceru napotkał susel Sylwek? Co się przytrafiło kokoszce? Kto pomógł rozwikłać zagadkę kolorowych jajek? Jak nazywały się kolorowe jajka, które rozsypała kurka? Czego symbolem jest pisanka? Po co kurka niosła kolorowe jajka? Kto pomógł jej w roznoszeniu jajek? Dlaczego dla kurki zabrakło pisanek? W jaki sposób zwierzęta rozwiązały ten problem? Kto zasiadł do świątecznego śniadania w domu kurki? Co postanowił susel Sylwek, gdy trzymał w łapce pisanekę, i dlaczego?* • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „tradycja” – i nakleją ją na swoje *rośliny wartości*.

• W.1–3

● **„Zbieramy rozsypane jajka” – zabawa ruchowa, utrwalanie nazewnictwa związanego z orientacją przestrzenną.** Przed zabawą N. rozmieszcza w różnych miejscach w sali kolorowe jajka (papierowe sylwety). Dzieci maszerują po sali w rytmie wygrywanym przez N. na bębnie.

Gdy muzyka cichnie, szukają ukrytych sylwet pisanek. Wznowienie gry na bębnie ponownie przywołuje dzieci do marszu. Gdy wszystkie pisanki zostaną odnalezione, dzieci siadają w kole. Każde przelicza swoje pisanki i mówi, gdzie je znalazło, np. *na półce, pod stołem, na krześle, obok drzwi, za misiem, przed lalą, na parapecie, między kwiatami*. • **papierowe sylwety pisanek (co najmniej tyle, ile jest dzieci w grupie), bębenek**

● **„Świąteczny koszyczek” – zabawa tematyczna**. Dzieci wraz z N. szykują świąteczny koszyczek, wkładając do środka tradycyjne polskie symbole świąt wielkanocnych. N. opowiada dzieciom, że w Wielką Sobotę ze świątecznym koszyczkiem udajemy się do kościoła na poświęcenie pokarmów, a w niedzielny poranek spożywamy tę święconkę podczas wielkanocnego śniadania. • **koszyczek, biała serwetka, bazie, bukszpan, pisanki, jajka, kielbasa, sól, pieprz, chrzan, chlebek, cukrowy baranek, mała baba wielkanocna itd. (jeśli N. nie dysponuje produktami naturalnymi lub zabawkowymi, może posłużyć się sylwetami wyciętymi z papieru)**

● **„Mama stroi koszyk, koszyk wielkanocny” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem (na wzór zabawy „Rolnik sam w dolinie”)**. Dzieci, trzymając się za ręce, idą po obwodzie koła i śpiewają piosenkę. W środku koła stoi dziecko-mama, która zaprasza do środka kolejne dzieci (*pisankę, bazie, baranka, chlebek, kielbasę, babę, jajko*) – wszyscy razem tworzą coraz większe wewnętrzne koło, które obraca się w drugą stronę względem zewnętrznego koła. Na słowa: *wszystko rozsypała!* – dzieci w obu kołach puszczaają dłonie i kucają. Przed zabawą należy dzieciom objaśnić znaczenie zwrotu *złapać zajca*, czyli przewrócić się.

Mama stroi koszyk

sl. Marlena Szeląg, muz. tradycyjna

Mama stroi koszyk, koszyk wielkanocny,
hejże, hejże, hejże ha, mama stroi koszyk.

Mama bierze **pisankę**, kolorową pisankę,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka pisankę.
Mama bierze **bazie**, z koteczkami bazie,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka bazie.

Mama bierze **baranek**, cukrowego baranka,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka baranka.
Mama bierze **chlebek**, wielkanocny chlebek,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka chlebek.

Mama bierze **kielbasę**, świąteczną kielbasę,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka kielbasę.
Mama bierze **babę**, wielkanocną babę,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka babę.
Mama bierze **jajko**, gotowane jajko,
hejże, hejże, hejże ha, do koszyczka jajko.
Idzie z tym koszykiem, zajaca złapała,
hejże, hejże, hejże ha, wszystko rozsypała!

● **Praca z KP2.23 – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej**. Dzieci kolorują obrazek przedstawiający koszyk wielkanocny, wycinają obrazek wzdłuż linii, a następnie układają go i nakleją na kartce. • **KP2.23, kredki, klej, nożyczki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Szalczki na pisance” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, przygotowanie do pisania. Dziecko dokańcza proste szalczki na pisance. • **kartka z narysowanym jajkiem, na którym trzeba dokończyć proste szalczki, ołówek**

● **„Lepię jajeczka” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej i regulacji napięcia mięśniowego. Dziecko lepi z plasteliny kolorowe jajka. • **plastelina w różnych kolorach**

● **„Siejemy rzeżuszkę” – ćwiczenia praktyczne.** Najpierw dzieci wyklejają kawałkami kolorowej bibuły zewnętrzne ścianki pojemnika po twarożku. Następnie wkładają do środka watę, wysypują ziarenka rzeżuchy i podlewają je wodą. • **ziarna rzeżuchy i pojemniki po twarożkach przyniesione przez dzieci z domu, wata, klej w płynie, kolorowa bibuła pocięta na małe kawałki, kubki z wodą**

● **„Lekcja ciszy i milczenia” – zabawa wyciszająca i ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej wg M. Montessori, chodzenie po elipsie z jajkiem na łyżce.** Podobnie jak na s. 150. Podczas tej zabawy dzieci nie tylko idą w ciszy po obwodzie elipsy, stopa za stopą, ale dodatkowo każde z nich trzyma na dużej łyżce styropianowe jajko (jajko nie może spaść na podłogę). • **taśma malarska, dowolna muzyka relaksacyjna, jajka styropianowe, duże łyżki**

KDS Kącik Dobrego Startu

● **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 15.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 15** różnymi fakturami: plasteliną, futerkim, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • **KDS – wzór 15, wybrane materiały o różnych fakturach**

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

N. prosi dzieci, aby na następną dzień przyniosły do przedszkola śmigusówki.

2. Wielkanocne tradycje

• wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie tradycji związanych z Poniedziałkiem Wielkanocnym; wyrabianie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; kształtowanie umiejętności budowania poprawnej językowo wypowiedzi; wzmacnianie poczucia przywiązania do tradycji

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Mama stroi koszyk, koszyk wielkanocny” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem.	I.5, IV.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Taniec ze wstążką” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Śmigus” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści. „Lany Poniedziałek” – rozmowa przy ilustracjach na temat tradycji związanych ze śmigusem-dyngusem.	I.7, IV.2, IV.6, IV.9
5. „Uciekaj przed zmoczeniem” – zabawa ruchowa.	I.5
6. „Śmigusówki” – swobodne wypowiedzi dzieci, zabawy rozwijające pamięć i spostrzegawczość.	I.5, III.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Napełniamy wiadro wodą” – zabawa ruchowa z elementem rzutu, „Z kubkiem wody” – wyścigi rzędów, ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.	I.2, I.5, III.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Kto pierwszy napelni wiadro wodą?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Nalewam wodę do kubków” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania koordynacji wzrokowo-ruchowej.	I.7, IV.15
9. „Śmigusówki” – malowanie farbami akwarelowymi. „Kubek wody” – zabawa integracyjna z rymówką.	I.5, IV.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, woreczki gimnastyczne, wstążki, **KDS – karta 15**, **KDS – wzór 15**, **CD3**, tace z kaszą, ołówki, kredki, białe kartki, ilustracje związane z obyczajem śmigusa-dyngusa, kilka niebieskich kulek zrobionych z kartek, śmigusówki przyniesione przez dzieci z domu, worek, duże wiadro, 3 plastikowe kubki z wodą, lina lub skakanki, 3 pacholki, gwizdek, duża miska z wodą, 2 szklanki, 2 niewielkie wiaderka do piasku, dwie kostki do gry, dzbanek z miarką napęczniony wodą, plastikowe kubki, różne sylwety śmigusówek narysowane na kartkach, farby akwarelowe, pędzle, kubki z wodą

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna**, s. 13. • **więcej powitańek → ucze.pl**
- **„Mama stroi koszyk, koszyk wielkanocny” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem**, s. 167.
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 15**, s. 149. • **tamburyn, woreczki gimnastyczne**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

- **„Taniec ze wstążką” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe.** N. włącza nagranie piosenki „Wzorek na pisance”, s. 152. Dzieci przypominają sobie, co to jest pisanka. Dyżurni rozdają dzieciom wstążki. N. wyjaśnia: *Będziemy śpiewać o pisankach i kręcić ręką wokół tak, aby wstążką „narysować” w powietrzu kształt jajka.* Dzieci tańczą swobodnie ze wstążkami. • **wstążki, CD3.15**
- **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu. N. pokazuje kartę ze wzorem (jajko – pisanka z ozdobnymi kreskami). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Co wam to przypomina?* Dzieci kreślą kształt pisanki w powietrzu (na zmianę lewą i prawą dłońią). • **KDS – wzór 15**
- **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • **Multiplaneta**
- **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** Dyżurni rozdają dzieciom tace z kaszą. N. mówi: *Narysujcie taką pisankę, jak we wzorze.* N. sprawdza, jak dzieci wykonują zadanie, i pomaga tym, które mają problem. Następnie dzieci śpiewają piosenkę „Wzorek na pisance”, s. 152, i wielokrotnie wodzą palcem po narysowanym wzorze. • **tace z kaszą**
- **Graficzne odtwarzanie wzoru.** Dzieci słuchają piosenki „Wzorek na pisance”, s. 152, i próbują rysować pisankę ze wzorkiem na białej kartce. Następnie otrzymują kartkę pracy

z ilustracją przedstawiającą koszyczek wielkanocny, dorysowują do koszyczka pisanek i ją ozdabiają. • **KDS – karta 15, ołówek, kredki, białe kartki**

● **Wystawa prac.** N. wspólnie z dziećmi przygotowuje wystawę prac. Dzieci rozmawiają o kolorach pisanek, które narysowały.

● **„Śmigus” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści.**

Śmigus

Maria Konopnicka

Panienczka mała
Rano dzisiaj wstała:
Śmigus! Śmigus!
Dyngus! Dyngus!
Bo się wody bała.

Panienczka mała
W kątek się schowała!
Śmigus! Śmigus!
Dyngus! Dyngus!
Bo się wody bała.

Panienczka mała
Sukienkę zmaczała:
Śmigus! Śmigus!
Dyngus! Dyngus!
Choć się wody bała.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O jakiej tradycji była mowa w wierszu? Kto wstał rano? Czego się bała Panienczka? Gdzie się schowała? Co zmoczyła Panienczka?*

● **„Lany Poniedziałek” – rozmowa przy ilustracjach na temat tradycji związanych ze śmigusem-dyngusem.** N. opowiada dzieciom o zwyczajach i symbolice lania wodą. Wykorzystuje do tego celu ilustracje. *Śmigus-dyngus nazywano inaczej „oblewanką” lub „Świętym Lejkiem”. W dawnych czasach nazwę śmigus-dyngus traktowano rozdzielnie. Śmigus oznaczał oblewanie wodą oraz uderzanie dziewcząt po nogach różgą z palmy, natomiast dyngus oznaczał wręczanie datków stanowiących wielkanocny okup¹.* • **ilustracje związane obyczajem śmigusa-dyngusa**

● **„Uciekaj przed zmoczeniem” – zabawa ruchowa.** Dzieci stoją przed linią ułożoną w jednym końcu sali. W drugim końcu sali stoi N. Pośrodku sali, z boku, stoi dziecko trzymające w dłoniach wiaderko z kilkoma niebieskimi zgniecionymi w kulkę papierami (imitującymi wodę). Na sygnał N. dzieci biegną do niego, a dziecko stojące z boku „wylewa” na biegnące dzieci „wodę” z wiadra. Osoba, którą dotknęła niebieska kulka, została „oblana wodą” i musi usiąść z boku. • **małe wiaderko (np. do piasku), kilka niebieskich kulek zrobionych z kartek, lina**

● **„Śmigusówki” – swobodne wypowiedzi dzieci, zabawy rozwijające pamięć i spostrzegawczość.**

– Swobodne wypowiedzi. Dzieci prezentują przyniesione z domu własne śmigusówki – opowiadają o ich kształtach, kolorach, o tym skąd je mają.

– „Czyja ona jest?” – N. chowa śmigusówki do worka (worków), ochotnik losuje jedną z nich i oddaje właścicielowi, który losuje kolejną itd.

– „Która śmigusówka zniknęła?” – Dzieci zamykają oczy. N. wkłada jedną śmigusówkę (lub więcej) do worka. Dzieci odgadują, której śmigusówki brakuje. • **śmigusówki przyniesione przez dzieci z domu, worek**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Napełniamy wiadro wodą” – zabawa ruchowa z elementem rzutu. Dzieci stoją w odległości ok. 2 metrów od wiadra, do którego wrzucają niebieskie woreczki. • **duże wiadro, niebieskie woreczki gimnastyczne**

– „Z kubkiem wody” – wyścigi rzędów, ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dzieci są ustawione w trzech drużynach przy liniach startu. Pierwsze dziecko z każdego zespołu trzyma

¹ Opis pochodzi z książki: Jadwiga Misiak, *Informacje i ciekawostki*, Didasko, Warszawa 2002.

w ręku plastikowy kubek z wodą. Na sygnał N. musi dojść do pachołka oddalonego około 3–4 m od linii startu, okrążyć go i wrócić do drużyny – nie wylewając przy tym wody. Następnie przekazuje kubek kolejnej osobie z zespołu. Wygrywa ta grupa, która będzie miała w kubku najwięcej wody, oraz ta, która wykona zadanie najszybciej. • 3 plastikowe kubki z wodą, lina lub skakanki do oznaczenia linii startu, 3 pachołki, gwizdek

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Kto pierwszy napelni wiadro wodą?”** – **praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. N. stawia na środku stołu miskę z wodą i dwie szklanki, a obok dziecka i siebie stawia po jednym pustym wiaderku. Naprzemiennie – raz N., raz dziecko – rzucają dwiema kostkami do gry. Osoba która rzuciła kostką, zlicza kropki i wlewa do swojego wiaderka tyle szklanek wody, ile wyrzuciła kropek na obu kostkach. Wygrywa ten, kto pierwszy napelni swoje wiaderko. Zamiast N. w grze może wziąć udział dwoje uzdolnionych matematycznie dzieci. • duża miska z wodą, 2 szklanki, 2 niewielkie wiaderka do piasku, dwie kostki do gry

● **„Nalewam wodę do kubków”** – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dziecko nalewa wodę z dzbanka z miarką do plastikowych kubków tak, aby jej nie rozlać. • dzbanek z miarką napelnięty wodą, plastikowe kubki

● **„Śmigusówki”** – **malowanie farbami akwarelowymi**. Dzieci malują farbami akwarelowymi sylwety śmigusówek narysowane na kartkach. • różne sylwety śmigusówek narysowane na kartkach, farby akwarelowe, pędzle, kubki z wodą

● **„Kubek wody”** – **zabawa integracyjna z rymowanką**. Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Pośrodku stoi dziecko z wiaderkiem, w którym jest kilka niebieskich kawałków papieru zgniecionych w kulkę (symbolizujących wodę). Dzieci maszerują po obwodzie koła, recytując tekst: *Trzymasz w rękach kubek wody, dla tradycji, dla przygody* i zatrzymują się. Dziecko ze środka koła mówi: *W śmigus-dyngus ciebie złapię, wodą z kubła cię ochlapię!* – i łapie jedno dziecko, aby „wylać” na nie wodę z wiaderka (wysypać kulki), dzieci uciekają. Ten, kto zostanie „oblany wodą”, zbiera kulki do wiaderka i wchodzi do środka koła. Zabawę powtarzamy. • małe wiaderko (np. do piasku), kilka niebieskich kulek zrobionych z kartek

Kubek wody

Marlena Szeląg

– Trzymasz w rękach kubek wody,
dla tradycji, dla przygody.

– W śmigus-dyngus ciebie złapię,
wodą z kubła cię ochlapię!

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Zbieramy jajka

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie zasad konstruowania prostych gier matematycznych; doskonalenie umiejętności przeliczania i myślenia logicznego; rozwijanie umiejętności pracy w małych grupach

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.	I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
2. „Jajka świąteczne” – zabawa w kole ze śpiewem.	I.5, IV.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Wyścig po pisanek” – ułożenie, ustalenie zasad i rozegranie gry planszowej na dywanie.	I.5, III.5, III.7
5. „Tobie barwne jajo dam” – zabawa ruchowa z rymówką.	I.5, IV.2
6. Praca z KP2.24 – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej, ćwiczenie w liczeniu, rysowanie drogi przez labirynt tak, aby dziewczynka zebrała wszystkie pisanek.	I.7, IV.9, IV.14, IV.15
7. Spacer po najbliższej okolicy – obserwacje przyrodnicze, szukanie znaków wiosny.	I.2, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Tworzę świąteczną grę ściganekę” wg metody prof. Edyty Gruszczyk-Kolczyńskiej – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Kropki na pisanek” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy, ćwiczenia oddechowe.	IV.2, IV.6
9. „Pisanek do zdjęć” – malowanie farbami, praca grupowa. „Jajka!” – zabawa ruchowa.	I.5, I.7, IV.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, woreczki gimnastyczne, kartka z napisem *START*, kartka z napisem *META*, kartki w kolorach: białym, zielonym i czerwonym, pionki – figurki (stojące zabawki), kolorowe sylwety jajek wycięte przez dzieci w ubiegłym tygodniu, 4 koszyczki, duża kostka z kropkami, kolorowe styropianowe jajko wielkości kurzego jajka, **KP2**, kredki, małe kostki do gry, duży karton, małe figurki, klocek, mazaki, słomka, papierowa sylweta kolorowego jajka, kolorowe kropki, wycięta z brystolu sylweta ogromnego jajka z otworem, w którym zmieści się twarz dziecka, farby, pędzle, bębnek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitanek → ucze.pl
- „Jajka świąteczne” – zabawa ze śpiewem w kole, s. 163.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 15, s. 149. • tamburyn, woreczki gimnastyczne
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Wyścig po pisanki” – ułożenie, ustalenie zasad i rozegranie gry planszowej na dywanie.** N. wyjaśnia dzieciom, że dzisiaj stworzą grę planszową i zagrają w nią na dywanie – będzie to *Wyścig po pisanki*. W jednym końcu sali dzieci umieszczają kartkę z napisem *START*, w drugim końcu sali – kartkę z napisem *META*. Pomiędzy nimi układają z białych kartek wijący się chodniczek. Na niektórych kartkach-*polach* dzieci kładą po kilka sylwet pisanek (wyciętych przez nie w ubiegłym tygodniu). Pomiędzy białymi kartkami-*polami* można wprowadzić jakieś ułatwienia i/lub utrudnienia, np. zielona kartka może symbolizować dodatkowy rzut, a czerwona – straconą kolejkę lub „ruch wstecz”. Gdy gra jest gotowa, N. dzieli dzieci na cztery kilkuosobowe zespoły. Każdy zespół wybiera z zestawu jedną figurkę (stojącą zabawkę) jako pionek. Grupy kolejno rzucają dużą kostką, przeliczają kropki, odliczają figurkami-*pionkami* pola i jeśli staną na odpowiednim polu, zbierają do swoich koszyków pisanki. Gdy pionki wszystkich zespołów dotrą do *METY*, następuje sprawdzanie (poprzez układanie jajek parami), która grupa zdobyła najwięcej pisanek. ● **kartka z napisem *START*, kartka z napisem *META*, kartki w kolorach: białym, zielonym, czerwonym, pionki – figurki (stojące zabawki), kolorowe sylwety jajek wycięte przez dzieci w ubiegłym tygodniu, 4 koszyczki, duża kostka z kropkami**

● **„Tobie barwne jajo dam” – zabawa ruchowa z rymowaną,** s. 156. ● **tamburyn, kolorowe styropianowe jajko wielkości kurzego jaja**

● **Praca z KP2.24 – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej, ćwiczenie w liczeniu.** Dzieci prowadzą dziewczynkę przez labirynt do domu tak, aby po drodze zebrała do koszyka wszystkie pisanki. Rysują w ramce tyle kresek, ile pisanek zebrała dziewczynka. ● **KP2.24, kredki**

● **Spacer po najbliższej okolicy – obserwacje przyrodnicze, szukanie znaków wiosny.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Tworzę świąteczną grę ścigankę” wg metody prof. Edyty Gruszczyk-Kolczyńskiej – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. Dziecko z pomocą dorosłego tworzy prostą grę ścigankę na dużym kartonie. Najpierw ustala, kto będzie się ścigał po pisanki (wybiera dwie z figurek jako pionki). Wyznacza na kartce miejsce startu, rysuje chodnik za pomocą mazaka, wyznacza metę. Może dodać ułatwienia i przeszkody. Kiedy gra jest gotowa, dziecko gra w nią z N. Do gry można wykorzystać jedną lub dwie kostki (w zależności od tego, do ilu potrafi liczyć dziecko). ● **kostki do gry, duży karton, małe figurki, klocek, mazaki**

● **„Kropki na pisankę” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy, ćwiczenia oddechowe. Na dużą papierową sylwetę kolorowego jaja dziecko nanosi za pomocą słomki kolorowe papierowe kropki (kropki muszą mieć większą średnicę niż średnica słomki). ● **słomka, papierowa sylweta kolorowego jaja, kolorowe kropki**

● **„Pisanka do zdjęć” – malowanie farbami, praca grupowa.** N. prezentuje dzieciom ogromną sylwetę jajka wyciętą z brystolu. U góry jaja jest dziura – to miejsce na włożenie głowy podczas robienia zdjęcia. Dzieci malują jajko farbami. Po wyschnięciu pracy N. robi zdjęcia chętnym dzieciom, które ustawiają się za pisanką. ● **wycięta z brystolu sylweta ogromnego jaja z otworem, w którym zmieści się twarz dziecka, farby, pędzle**

● **„Jajka!” – zabawa ruchowa,** s. 162. ● **bębenek**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Zając z czekolady

wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie historii czekolady; rozwijanie poczucia rytmu; rozwijanie sprawności fizycznej; zachęcanie do aktywnego brania udziału w zajęciach

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Szukamy zajączków” – zabawa ruchowa, utrwalanie nazewnictwa związanego z orientacją przestrzenną.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5

I.5, IV.14

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 15.
5. „Słodka, mleczna czekolada” – wprowadzenie piosenki, „Wesoła powitanka” – ćwiczenie słuchowo-rytmiczne, „Słodka, mleczna czekolada” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat, zabawa rytmiczna przy piosence.
6. „Krótka historia czekolady” – rozmowa kierowana. „Smaki czekolady” – zabawa sensoryczna. „Zając pachnący czekoladą” – malowanie sylwetki zająca pędzlem maczanym w kakao rozpuszczonym w wodzie.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Zajączki do norki” – zabawa ruchowa.

I.5, I.8, III.5, III.8

I.5, IV.2, IV.7

IV.2, IV.6, IV.8

I.2, I.4, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Czekoladowe potrawy” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym o niekonwencjonalnym sposobie myślenia. „Posadź zajączka” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania orientacji w przestrzeni.
9. „Co można zrobić z czekolady” – zabawa tematyczna. „Happy Easter” – zabawa ruchowa z językiem angielskim.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.2, IV.3, IV.14

I.5, IV.2, IV.21

I.6, I.7, III.5, III.7, III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: papierowe sylwetki zajączków (co najmniej tyle, ile jest dzieci w grupie), bębenek, tamburyn, woreczki gimnastyczne, 2 łyżki, styropianowe jajka, lina gimnastyczna, 2 pachotki, CD2, tabliczki czekolady: mlecznej, gorzkiej i białej, ilustracja przedstawiająca drzewo kakaowe, kakao w proszku, zdjęcie drzewa kakaowego i jego strąków, kubki z niewielką ilością wody, pędzle, kartki z dużą (nieskomplikowaną) sylwetą zająca, obręcz, gwizdek, zajączek maskotka lub sylweta zajączka, bębenek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. • więcej powitań → ucze.pl
- „Szukamy zajączków” – zabawa ruchowa, utrwalanie nazewnictwa związanego z orientacją przestrzenną, na wzór zabawy „Zbieramy rozsypane jajka”, s. 166. • papierowe sylwetki zajączków (co najmniej tyle, ile jest dzieci w grupie), bębenek
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 15, s. 149. • tamburyn, woreczki gimnastyczne
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 15**, s. 158. ● **tamburyn, lina gimnastyczna, styropianowe jajka, 2 łyżki, 2 pacholki**

● **„Słodka, mleczna czekolada” – wprowadzenie piosenki.**

– „Wesoła powitanka” – ćwiczenie słuchowo-rytmiczne. N. wita każde dziecko, rytmicznie wymawiając jego imię. Zadaniem dziecka jest powtórzyć swoje imię w taki sam sposób (N. stara się każde imię wypowiedzieć w inny sposób).

– Wysłuchanie piosenki „Słodka, mleczna czekolada” i rozmowa na jej temat. N. pyta: *O czym jest ta piosenka? Czy czekolada ma tylko słodki smak? Iloma kostkami chciało nas poczęstować dziecko w piosence? Co jeszcze ma słodki smak? Kto z was lubi słodki smak?* ● **CD2.18**

Słodka, mleczna czekolada

sl. Małgorzata Barańska, muz. Stefan Gąsieniec

Czuję słodki smak. Lubię go, tak, tak!

Bo to jest czekolada – pyszna, mówię wam!
Czekoladę mleczną bardzo dobrze znam,
ja ją świetnie znam.

Czuję słodki smak. Lubię go, tak, tak!

Tą pyszną czekoladą poczęstuję cię.

Czekolady mlecznej dam ci kostki dwie,
więcej raczej nie.

Dzieci stoją parami na obwodzie koła, zwróceni twarzą do siebie.

Na słowa „czuję/lubię” – dzieci uderzają rękami we własne uda, na słowa „słodki/go” – klaszczą w swoje dłonie, na słowa „smak/tak” – klaszczą w dłonie kolegi/koleżanki z pary.

Dzieci robią „haczyki” i obracają się w parach.

Zmieniają kierunek obrotu.

Tupią rytmicznie nogami.

Drugą zwrotkę piosenki dzieci tańczą tak samo.

– „Słodka czekolada” – zabawa rytmiczna przy piosence. ● **CD2.18**

● **„Krótka historia czekolady” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje dzieciom tabliczki czekolady: mlecznej, gorzkiej i białej. Dzieci zwracają uwagę na różne kolory czekolady. N. wyjaśnia dzieciom, że kolor czekolady zależy od ilości kakao użytego do jej wyprodukowania. Następnie N. opowiada dzieciom, z czego robi się czekoladę, pokazuje ilustracje przedstawiające drzewo kakaowe i jego nasiona. Wyjaśnia, że największe uprawy drzewa kakaowego są obecnie w Afryce. Kakao robi się z nasion znajdujących się w owocu tego drzewa – strąku kakaowca. Nasiona po wyjęciu z owocu są białe, dopiero później robią się brązowe, m.in. na skutek palenia. N. zwraca też uwagę dzieci na to, że biała czekolada jest nietypowa, ponieważ nie zawiera kakao. ● **tabliczki czekolady: mlecznej, gorzkiej i białej, ilustracja przedstawiająca drzewo kakaowe, kakao w proszku, zdjęcie drzewa kakaowego i jego strąków**

● **„Smaki czekolady” – zabawa sensoryczna.** Dzieci degustują po małej kosteczce czekolady różnego rodzaju: mlecznej, białej i gorzkiej, próbując odgadnąć rodzaj (nazwę) smakołyku, który spróbowały. ● **tabliczki czekolady: mlecznej, gorzkiej i białej**

● **„Zając pachnący czekoladą” – malowanie zająca pędzlem maczanym w kakao rozpuszczonym w wodzie.** Dzieci malują na kartce sylwetę zająca, maczając pędzle rozpuszczonym w wodzie kakao. Im mniej wody N. wleje do kubka z kakao, tym kolor zająca (po pomalowaniu) będzie bardziej nasycony. ● **kakao, kubki z niewielką ilością wody, pędzle, kartki z dużą (nieskomplikowaną) sylwetą zająca**

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Zajączki do norki” – zabawa ruchowa. Dzieci-zajączki biegają pomiędzy rozłożonymi na podłodze obręczami. Na gwizdek N. zajączki wskazują do obręczy-norek. W celu urozmaicenia zabawy N. może zabierać po jednej obręczy. ● **obręcze, gwizdek**

III CZĘŚĆ DNIA

● „Czekoladowe potrawy” – **praca indywidualna** z dzieckiem twórczym o niekonwencjonalnym sposobie myślenia. Dziecko wymyśla różne potrawy, które łączą czekoladę z innymi produktami, np. brokuły w czekoladzie. Im bardziej zaskakujące połączenie, tym lepiej.

● „Posadź zajączka” – **praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania orientacji w przestrzeni. N. daje dziecku zajączka maskotkę lub sylwetę zajączka i wydaje polecenia związane z umieszczeniem go w przestrzeni, np. *posadź zajączka przed sobą* itp. ● **zajączek maskotka lub sylweta zajączka**

● „Co można zrobić z czekolady” – **zabawa tematyczna**. Dzieci podają przykłady produktów, do których wyprodukowania użyto czekolady, np. figurki czekoladowe, polewy do ciast, cukierki, napoje.

● „Happy Easter” – **zabawa ruchowa z językiem angielskim**, s. 153. ● **bębenek, CD2.13**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.** N. prosi dzieci, aby na następny dzień przyniosły do przedszkola zakrętki od stoików po dżemie.

5. Wielkanocne kurczaki

● wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznawanie symboli Świąt Wielkanocnych; poszerzanie doświadczeń plastycznych dzieci; rozwijanie umiejętności słuchania instrukcji ze zrozumieniem; wdrażanie do starannego i estetycznego wykonania pracy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna.
2. „Masażyk z jajem” – masaż z rymowanką.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 15. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, I.7, III.1, III.4, III.5
I.5, IV.2
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Kurczątko” – zagadka słowna. „Uważaj na kurczątko” – zabawa słuchowa ćwicząca szybkość reakcji. „Śpiewamy rytmy” – zabawa ze śpiewem.
5. „Piórko kurczątko” – zabawa ruchowa.
6. „Nasze kurczątko” – praca plastyczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Nie zrzuć kurczątko”, „Zajączek do dziury”, „Nie rozbij pisanek!” – zabawy z chustą animacyjną.

IV.2, IV.5, IV.7
I.5, III.5
IV.8
I.2, I.5, III.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa tradycji” – wybieranie dzieci, które wykazały się wiedzą na temat tradycji związanych z Wielkanocą. „Śpiewam piosenkę o kurczątku” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie. „Piórko kurczątką” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy.
9. „Kto jest kurczątkiem?” – zabawa słuchowa. „Kurczątko, do mamy!” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.1, IV.8

I.5, IV.7

I.6, I.7, III.5, III.7,
III.8, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, woreczki gimnastyczne, zakrętki od słoików przyniesione przez dzieci z domu, sylwety baranków, sylwety kurcząt, janczary, żółte piórka, klej w płynie, pędzelki do kleju, naczynia na klej, kolorowe kartony, czerwone i pomarańczowe mazaki, małe żółte koła origami, średnie żółte koła origami, chusta animacyjna, żółty balon z narysowanymi mazakiem skrzydłami, dziobem, oczami, brązowa piłeczka, kolorowe piłeczki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Witam ciebie, witam was!” – zabawa integracyjna, s. 13. ● więcej powitanek → ucze.pl
- „Masażyk z jajem” – masaż z rymówką, s. 163.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 15, s. 149. ● tamburyn, woreczki gimnastyczne
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Kurczątko” – zagadka słowna wg M. Szelağ.

Kurczątko

Puszyste, żółciutkie jest ono calutkie,
dzióbek ma tyci, skrzydła malutkie.
Wykluło się z jajka o samym świcie,
kim jest maleństwo, jak wy myślicie?

- „Uważaj na kurczątko” – zabawa słuchowa ćwicząca szybkość reakcji. N. wymienia różne symbole związane z Wielkanocą. Na słowo: *kurczątko* dzieci uderzają rękami w zakrętki od słoików. ● zakrętki od słoików przyniesione przez dzieci z domu
- „Śpiewamy rytmy” – zabawa ze śpiewem. N. pokazuje sylwety baranków, przy których dzieci będą wymawiać dźwięk *bee*, oraz sylwety kurcząt, przy których dzieci będą wymawiać dźwięk *pi*. Następnie N. układa pierwszy rytm, który dzieci będą odśpiewywały i wygrywały na zakrętkach od słoików, np. baranek – kurczątko – kurczątko – baranek – kurczątko – kurczątko, dzieci śpiewają: *bee – pi – pi – bee – pi – pi*, jednocześnie wygrywając rytm na zakrętkach od słoika. Kiedy dzieci odśpiewają pierwszy rytm, N. układa kolejny rytm. Dzieci mogą śpiewać i grać wspólnie z pozostałymi lub indywidualnie. ● sylwety baranków, sylwety kurcząt, zakrętki od słoików
- „Piórko kurczątką” – zabawa ruchowa. Dzieci poruszają się po sali z żółtymi piórkami w dłoniach, w rytmie wygrywanym przez N. na janczarach. Podczas przerwy w muzyce dzieci

stają w miejscu, unoszą dłonie z piórkami wysoko do góry, puszczaają piórka, a następnie próbują je złapać w „miscozki” zrobione z dłoni. Dźwięk janczarów jest ponownym impulsem dla dzieci do ruchu po sali z piórkiem w dłoni. • **janczary, żółte piórko dla każdego dziecka**

● **„Nasze kurczątko” – praca plastyczna.** Dzieci smarują płynnym klejem zakrętki od słoików po stronie zewnętrznej i nakleją ją na środku kolorowego kartonu (nie żółtego). Następnie tym samym klejem smarują zakrętkę od wewnętrznej strony i nakleją na nią żółte piórka. Po bokach zakrętki nakleją złożone na pół małe żółte koła origami (skrzydełka kurczątko), a nad nimi nieco większe żółte koła origami (głowa). Czerwonym lub pomarańczowym mazakiem dorysowują kurczątko dziób, oczy i nogi. • **zakrętki od słoików, płynny klej, pędzelki do kleju, naczynia na klej, żółte piórka, kolorowe kartony, czerwone i pomarańczowe mazaki, małe żółte koła origami, średnie żółte koła origami**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy z chustą animacyjną.**

– „Nie zrzuć kurczątko” – N. umieszcza na chuście żółty balon-*kurczątko*. Dzieci tak wachlują chustą, aby kurczątko z niej nie spadło. • **chusta animacyjna, żółty balon z narysowanymi mazakiem skrzydłami, dziobem, oczami**

– „Zajęczek do dziury” – N. wrzuca na chustę brązową piłeczkę-*zajęczka wielkanocnego*. Dzieci tak poruszają chustą, aby piłka jak najszybciej wypadła przez otwór w chuście. • **brązowa piłeczka, chusta animacyjna**

– „Nie rozbij pisanek!” – N. wrzuca na chustę kolorowe piłeczki-*pisanki*. Dzieci tak poruszają chustą, aby piłki się po niej turlały i nie spadały na ziemię. • **kolorowe piłeczki, chusta animacyjna**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa tradycji” – wybieranie dzieci, które w ostatnich dwóch tygodniach najlepiej wiedziały na temat tradycji związanych ze świętami Wielkanocy**, s. 45.

● **„Śpiewam piosenkę o kurczątku” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie. Dziecko śpiewa wymyśloną przez siebie piosenkę o kurczątku (do znanej lub wymyślonej melodii).

● **„Piórko kurczątko” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy. Dziecko dmucha na położone na dłoni piórko tak, aby z niej spadło – robi wdech nosem, wydech ustami. • **żółte piórko**

● **„Kto jest kurczątkiem?” – zabawa słuchowa.** Jedno dziecko odchodzi na bok i zamyka oczy. N. wybiera spośród pozostałych dzieci jedno, które będzie *kurczątkiem*. Wszystkie dzieci siadają na piętach i kulą się tak, aby nie było widać ich twarzy. Dziecko-*kurczątko* zaczyna kwilić, wydając dźwięki: *pi – pi – pi*. Dziecko stojące z boku otwiera oczy, chodzi między dziećmi i nasłuchuje, które z nich jest *kurczątkiem*.

● **„Kurczątko, do mamy!” – zabawa ruchowa.** Dzieci-*kurczątko* poruszają się po sali (w pozycji kucznej). Na słowa N.: *Kurczątko, do mamy!* Dzieci-*kurczątko* ustawiają się gęsiego za N.-*kurką*.

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → [uczę.pl](#)

WIARA W SIEBIE

Wiara w siebie jest przekonaniem o własnej sprawczości. To świadomość danej osoby, że jest w stanie wykonać różne czynności, osiągnąć zamierzone cele, odnaleźć się w różnych sytuacjach. Jej elementem jest wysokie poczucie własnej wartości.

Dzieci zwykle mają naturalną tendencję do wiary we własne możliwości. Może nawet czasem się wydawać, że jest ona przesadna, dlatego warto wesprzeć je, by potrafiły zachować równowagę. Tak, by w przyszłości ich wiara w siebie nie wykluczała świadomości ich mocnych i słabych stron, ale była z nią spójna.

Można wesprzeć maluchy w budowaniu wiary w siebie poprzez:

- zachęcanie do podejmowania wysiłków, próbowania swoich sił w różnych typach zadań i chwalenie podejmowania prób;
- pokazywanie mocnych i słabych stron z zaznaczeniem, że słabości mogą zostać zniwelowane przez mocne strony oraz że wielu rzeczy można się nauczyć;
- częste proponowanie zadań, w których dzieci mogą odnieść sukces, jeśli włożą w nie trochę wysiłku;
- opowiadanie bajek, w których bohaterowie, dzięki wierze w siebie i niepoddawaniu się mimo przeciwności, osiągnęli zamierzony cel.

Zabawa wprowadzająca

N. przygotowuje dla dzieci tor przeszkód z zadaniami o różnym stopniu trudności. Zachęca wszystkich do udziału i podejmowania prób pokonania wszystkich przeszkód. Mówi, że nie należy się bać, że coś się nie uda, ale uwierzyć w siebie. Podczas zabawy zachęca dzieci do aktywności, szczególnie przy zadaniach sprawiających większe trudności.

Na koniec N. omawia zabawę: mówi dzieciom, że jeśli ktoś nie wierzył w siebie i nie próbował pokonać jakiejś przeszkody, to niczego się nie nauczył. Jeśli natomiast ktoś próbował, ale mu się nie udało, to znaczy, że tak łatwo się nie poddał i nauczył się czegoś nowego (ćwiczył wytrwałość), a jeżeli dalej będzie próbował i nie będzie się poddawał, pewnego dnia na pewno mu się to uda.

Tydzień XXXI

Z kulturą za pan brat

1. Poznajemy wiarę we własne siły

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie wartości „wiary we własne siły” na podstawie bajki; rozwijanie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji odczuwanych w różnych sytuacjach; doskonalenie umiejętności budowania komunikatywnej wypowiedzi; wdrażanie do szanowania emocji innych; rozwijanie empatii

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
I.5, II.3
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „wiara w siebie” – słuchanie utworu „Legenda o Smoku Wawelskim” W. Kosteckiej i rozmowa na temat wiary we własne siły, jaką prezentował szewc Skuba.
5. „Smoku, do piezary!” – zabawa ruchowa.
6. „Kiedy i dlaczego trudno nam uwierzyć w siebie?” – rozmowa kierowana. Praca z **KP2.25** – ćwiczenie motoryki małej, rozmowa o emocjach, jakie mogą odczuwać dzieci biorące udział w przedstawieniu.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. Rysowanie kredą bohaterów poznanej legendy na płytach chodnikowych.

I.5, III.6, IV.2,
IV.5
I.5, III.5
I.7, II.2, II.6,
III.6, IV.2
I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wiążę sznurówki” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, nauka wiązania sznurówek. „Znajdź parę butów” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowej i pamięci.
9. „Co robi szewc?” – rozmowa kierowana na temat pracy wykonywanej przez szewca. „Dla kogo te buty?” – klasyfikowanie, określanie wielkości przedmiotów.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.7, IV.9
I.5, IV.2, IV.5
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, papierowe sylwety bohaterów (król Krak, rycerze, szewczyk Skuba, owce, królowna, mieszkańcy), ilustracje: zamek, pieczara, Wisła (niebieska tkanina), smok wykonany z zielonego balonu, szpilka, bębenek, chusta animacyjna, kilka dużych koców, marker, duży karton, ilustracje przedstawiające sytuacje, w których dzieci często czują zakłopotanie i niepewność, **KP2**, bibuła, nożyczki, klej, lina, tacka, woreczki gimnastyczne, kreda, but ze sznurówkami lub zabawka edukacyjna do ćwiczeń w wiązaniu, buty dzieci, nieprześwitujące chusty lub duże kawałki bibuły, ilustracje narzędzi pracy szewca, ilustracja szewca w czasie wykonywania swojej pracy, różne rodzaje butów męskich, damskich, dziecięcych, sylwety: kobieta, dziecko, mężczyzna

I CZĘŚĆ DNIA

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

● „Z wielką radością” – zabawa integracyjna. Dzieci ustawiają się w kręgu. „Z wielką radością” dzieci śpiewają na melodię „Pingwin”.

Z wielką radością

sl. Gabriela Lipińska, muz. tradycyjna

Z wielką radością,
z pięknym uśmiechem,
witamy (*imię dziecka*) cię, cię, cię!
Raz rączką prawą,
raz rączką lewą.
Do przodu, do tyłu,
i raz, dwa, trzy!

Dzieci rozkładają szeroko ręce na boki w geście powitania.

Rysują ręką na swojej twarzy wielki uśmiech.

Kłaniają się i trzykrotnie klaszczą w dłonie.

Machają prawą ręką.

Machają lewą ręką.

Robią skok obunóż do przodu, a następnie skok obunóż do tyłu.

Trzykrotnie tupią.

● „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej, s. 129.

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 16.

– „Cześć, żółwik, piąteczka...!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci biegają swobodnie po sali przy dźwiękach granych przez N. na tamburynie. Gdy muzyka cichnie, stają naprzeciwko wybranej osoby i witają się z nią w sposób wskazany przez N., np. „przybijają piątki”. Dzieci za każdym razem szukają nowej pary. ● **tamburyn**

– „Miłe kotki” – zabawa z elementem czworakowania. Dzieci-kotki czworakują w dowolnych kierunkach. Na hasło N.: *kici, kici* – kotki czworakują szybko do N. Na hasło: *ciii* – układają się do snu, zwijając w kłębek, na hasło: *miłe kotki* – czworakują w dowolnych kierunkach.

Utrudnienie w drugim tygodniu: N. dodaje jeszcze jedno polecenie. Na hasło: *kotek na płotek* – kotki prostują się powoli, podczas przechodzenia do wyprostów przebierają rękami (łapkami).

– „Siadamy na krzeselku” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci stoją w rozsypce, stopy rozstawione na szerokość barków, ręce luźno. Na przemian udają, że siadają na krześle – robią przysiad, wypychając daleko biodra do tyłu, jednocześnie uginając nogi w kolanach, po chwili wracają do pozycji wyjściowej.

– „Pajacyki” – zabawa z elementem podskoku. Dzieci stoją w rozsypce, wykonują „pajacyki” w miejscu, na sygnał (pojedyncze uderzenie w tamburyn) *pajacyki* podskakują jak najwyżej. ● **tamburyn**

– „Baletnicy” – zabawa uspokajająca. Dzieci idą po obwodzie koła, podnosząc wysoko kolana, plecy proste. Na sygnał N. – kłaśnięcie – dzieci zastygają w dowolnej pozycji baletnicy. Na ponowne kłaśnięcie wznawiają marsz.

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Legenda o Smoku Wawelskim” – słuchanie utworu i rozmowa na temat wiary we własne siły, jaką prezentował szewc Skuba. N. podczas czytania legendy ilustruje ją sylwetami bohaterów oraz przedmiotami wymienionymi w utworze. Postać Smoka N. tworzy z zielonego balonu, który nadmuchuje, ale nie zawiązuje. Podczas czytania utworu przy scenie, gdy smok pije wodę z Wisły, N. stopniowo nadmuchuje balon. Gdy dochodzi do fragmentu: (...) *napęczniał tak bardzo, że nagle pękł z hukiem i rozpadł się na milion kawałków!*, przekuwa balon szpilką. Dla efektu do środka balonu można wrzucić odrobinę konfetti. ● **papierowe sylwety bohaterów (król Krak, rycerze, szewczyk Skuba, owce, królowna, mieszkańcy), ilustracje: zamek, pieczara, Wisła (niebieska tkanina), smok wykonany z zielonego balonu, szpilka**

Legenda o Smoku Wawelskim

Weronika Kostecka

Czy wiecie, co upamiętnia krakowski pomnik smoka stojący u stóp Wawelu? Ten potwór jest na szczęście z metalu i nikomu nie może zrobić krzywdy, ale jego pierwowzór nie na żarty nastraszył mieszkańców Krakowa.

Dawno, dawno temu, tak dawno, że nikt już nawet nie pamięta, kiedy dokładnie to się wydarzyło, w pieczarze pod Wawelskim Wzgórzem zamieszkał najprawdziwszy, straszliwy smok ziejący ogniem. Gdy wydawał z siebie złowrogi ryk, drżały ściany wszystkich domów, a nawet ściany zamku, w którym mieszkał król Krak.

Smok polował na pasące się owce i inne zwierzęta. Pożerał je, a gdy tylko ponownie zgłodniał, znów wyruszał na łowy, wprawiając w przerażenie wszystkich mieszkańców. Zdarzało mu się też porywać bezbronne dziewczęta. Ze strachu o swoje córki i żony krakowianie sami zaczęli podrzucać mu pod jaskinię tłuściutkie owce z nadzieją, że gdy potwór się naje, nie będzie polował. Wszyscy jednak drżeli na myśl, że w końcu zabraknie zwierząt...

Król Krak rozmyślał od rana do wieczora, jak się pozbyć smoka. Ogłosił nawet, że śmiałek, który zabije potwora, dostanie w nagrodę rękę królewskiej córki. Kolejni rycerze stawali do walki ze smokiem, ale żaden z nich nie zdołał go pokonać. Tym, którzy mieli szczęście, udawało się uciec; innych smok pożerał, i to razem ze zbroją. Królowna płakała, król nie spał po nocach ze zmartwienia, a mieszkańcy byli coraz bardziej przerażeni.

Któregoś dnia do zamku przybył szewczyk Skuba i skłonił się przed królem.

– Wiem, jak uwolnić Kraków od tego podłego potwora! – obwieścił.

Król wysłuchał całego planu. „To się może udać!” – pomyślał. Jeszcze tego samego dnia szewczyk zamknął się w swoim warsztacie i przystąpił do pracy, dodając sobie odwagi wesołą piosenką:

*Może nie jestem rycerzem,
ale w swój rozum wierzę!
Wiem, jak Kraków ocalić,*

*król mnie na pewno pochwali!
Potwór nie będzie już szkodzić.
Król mnie za to nagrodzi!*

Oto, co wymyślił Skuba: zdobył gdzieś piękną, owczą skórę, wypełnił ją siarką i smołą, a następnie zszyl wszystko tak zręcznie, że wypchana owca wyglądała jak żywa. Nad ranem podrzucił ją pod smoczą pieczarę. Gdy tylko smok się obudził i poczuł, że jest głodny, wypetził na zewnątrz i zauważył smakowicie wyglądającą, tłuściutką owcę. Rzucił się więc na nią i połknął w całości, mlaszcząc z apetytem olbrzymim smoczym jęzorem. Minęło jednak zaledwie kilka chwil, gdy uczucie sytości ustąpiło miejsca straszliwemu pożarowi żołądka. Potwór poczuł, jak gdyby ogień trawił go od wewnątrz!

Z upiornym jękiem smok rzucił się do brzegu Wisły i chcąc ugasić pragnienie, zaczął pić wodę; pił i pił, aż napęczniał tak bardzo, że nagle pękł z hukiem i rozpadł się na milion kawałków!

Mieszkańcy Krakowa wiwatowali na cześć sprytnego szewca, a król Krak dotrzymał słowa: wkrótce Skuba i królowna stanęli na ślubnym kobiercu. Skuba opływał od tej pory we wszelkie dostatki, żal mu było jednak porzucić swoje ulubione zajęcie... dlatego nadal szyl poddanym buty!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jaki straszliwy potwór mieszkał dawno temu w Krakowie? Co stawało się z rycerzami, których król wysyłał do walki z potworem? W jaki sposób Skuba zgłodził potwora? Czy szewczyk pokonałby smoka, gdyby nie wierzył w siebie i swój plan? Dlaczego?*

- **„Smoku, do pieczary!” – zabawa ruchowa.** N. gra wolno na bębenku. Dzieci-smoki poruszają się ociężale po sali, wydając „smocze” jęki. Na hasło: *Smoku, do pieczary!* – dzieci wchodzą ostrożnie, żeby się nie zderzyć ze sobą, pod rozłożone na podłodze koce lub chustę animacyjną.
- **bębenek, chusta animacyjna/kilka dużych koców**

● **„Kiedy i dlaczego trudno nam uwierzyć w siebie?” – rozmowa kierowana.** Chętne dzieci wypowiadają się na temat tego, czego nie lubią robić z braku wiary w siebie. N. zapisuje na kartce pomysły lub tworzy schematyczne obrazki. Może również wcześniej przygotować ilustracje przedstawiające sytuacje, w których dzieci często czują zakłopotanie i niepewność. Dzieciom będzie wówczas łatwiej zrozumieć „wiarę i brak wiary w siebie”. Następnie N. rozmawia z dziećmi na temat tego, dlaczego w niektórych sytuacjach trudno uwierzyć w siebie i coś zrobić, oraz o towarzyszących temu uczuciach (obawa, że coś wyjdzie nie tak, strach przed odmową lub porażką, wstyd, że ktoś nas wyśmieje, nieśmiałość, a także ból brzucha, szybsze bicie serca, płacz). • marker, duży karton, ilustracje przedstawiające sytuacje, w których dzieci często czują zakłopotanie i niepewność

● **Praca z KP2.25 – ćwiczenie motoryki małej, rozmowa o emocjach.** Dzieci określają emocje, jakie mogą odczuwać osoby biorące udział w przedstawieniu. Wycinają z bibuły kurtynę i przyklejają ją w wyznaczonym miejscu na ilustracji. • KP2.25, bibuła, nożyczki, klej

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– Rysowanie kredą na płytach chodnikowych bohaterów poznanej legendy. • kreda

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Wiążę sznurówki” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, nauka wiązania sznurówek. • but ze sznurówkami lub zabawka edukacyjna do ćwiczeń w wiązaniu

● **„Znajdź parę butów” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia percepcji wzrokowej i pamięci. N. rozkłada na dywanie kilka par butów (pożyczonych od dzieci) i przykrywa je nieprześwitującymi chustami lub dużymi kawałkami bibuły. Dziecko naprzemiennie z N. odkrywa po dwa buty. Jeśli znajdzie parę, odkłada ją obok siebie. Jeśli jej nie znajdzie, ponownie zakrywa buty. • buty dzieci, nieprześwitujące chusty lub duże kawałki bibuły

● **„Co robi szewc?” – rozmowa kierowana na temat pracy wykonywanej przez szewca.** N. opowiada o zawodzie szewca i prezentuje dzieciom ilustracje przedstawiające szewca w czasie pracy oraz narzędzia potrzebne do wykonywania tego zawodu. • ilustracje narzędzi pracy szewca, ilustracja szewca w czasie wykonywania swojej pracy.

● **„Dla kogo te buty?” – klasyfikowanie, określanie wielkości przedmiotów.** N. pokazuje (w miarę możliwości prawdziwe) różne rodzaje butów i pyta dzieci, kto może je nosić, kiedy i w jakich sytuacjach. Dzieci podają nazwy butów i ustawiają je przy odpowiednich sylwetkach: kobieta, dziecko, mężczyzna, uzasadniając swoją decyzję. • różne rodzaje butów męskich, damskich, dziecięcych, sylwety: kobieta, dziecko, mężczyzna

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. W świecie filmu

● wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie pojęcia „film animowany”; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; kształtowanie koncentracji uwagi i spostrzegawczości; rozwijanie mowy; wdrażanie do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

2. „Ojciec Wirgiliusz” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.5, II.4
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Haft ludowy” – nauka piosenki. „Stroje ludowe” – ćwiczenie komunikacji. „Zespół ludowy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.
„Co to jest film?” – rozmowa kierowana. „Filemon i Bonifacy” – słuchanie wiersza i rozmowa na jego temat, oglądanie odcinka filmu animowanego opowiadającego o przygodach tytułowych bohaterów.
5. „Jak powstaje film animowany?” – zabawa dydaktyczna.
6. „Tworzymy swój film” – zabawa kreatywna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – spacer po najbliższej okolicy, wypatrywanie kotów.

I.5, III.5, IV.2,
IV.5

IV.3, IV.5

II.8, III.5

I.1, I.2, II.11

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Kocia muzyka” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. „Bonifacy i Filemon” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.
9. „W kinie” – rozmowa kierowana. „Nie chcę cię znać” – zabawa integracyjna ze śpiewem.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

III.8, IV.1, IV.9

I.5, II.4, IV.2,
IV.5I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, **CD3**, ilustracje różnych strojów ludowych, fragment nagrania występu zespołu ludowego, ilustracja kamery filmowej, kadry z wybranych filmów dla dzieci, ilustracja Filemona i Bonifacego, wybrany odcinek bajki „Przygody kota Filemona”, schematyczne rysunki kota z ogonem w różnym położeniu, kamera, telewizor, pocięty na części obrazek Bonifacego i Filemona, ilustracja sali kinowej, frotki lub wstążki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Ojciec Wirgiliusz” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem. • nagranie → ucze.pl

Ojciec Wirgiliusz

sł. i muz. tradycyjne

Ojciec Wirgiliusz uczył dzieci swoje,
a miał ich wszystkich sto dwadzieścia troje.
Hejże dzieci! Hejże ha!

Róbcie wszystko to co ja! (x2)

*Dzieci spacerują po obwodzie koła, trzymając się za ręce.**Jw.**Dzieci stoją twarzą do środka koła, do koła wchodzi ojciec Wirgiliusz.**Wybrane dziecko pokazuje, co trzeba zrobić, np. tupać, klaskać itp. – pozostałe dzieci na przerwę w muzyce powtarzają zaproponowane przez ojca Wirgiliusza gesty.*

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 16, s. 181. • **tamburyn**
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

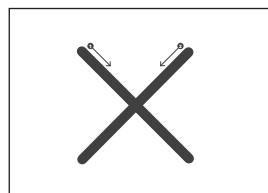
- **„Haft ludowy” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Po wysłuchaniu powtarzają tekst w rytm piosenki. N. rozmawia z dziećmi o tekście, sprawdza, czy rozumieją wszystkie słowa (np. wzór krzyżykowy, strój ludowy). N. prosi dzieci, aby skrzyżowały ręce na piersi (zrobiły krzyż ukośny). Następnie wszyscy wspólnie śpiewają i wykonują rytmicznie powyższy gest. • **CD3.16, Multiplaneta**

Haft ludowy

śl. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Spójrzcie na / bluzeczkę Oli. //
Na niej wzór jest / krzyżykowy. //
Krzyżyk, obok / niego drugi //
ozdabiają / strój ludowy. //

Te krzyżyki / kolorowe //
igłą pięknie / wyszywane //
wyglądają / bardzo ładnie //
są przez wszystkich / podziwane. //

- **„Stroje ludowe” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu i pyta: *Co oznacza określenie „wzór krzyżykowy”, gdzie go można zobaczyć? Co to jest haft?* N. objaśnia i pokazuje: *Haftowane są obrusy, serwetki i stroje ludowe.* N. pokazuje ilustracje różnych strojów ludowych, dzieci oglądają i porównują – rozmawiają o kolorach, wzorach, ozdobach. *Czym różni się strój ludowy od stroju codziennego?* N. wraz z dziećmi kolejno nazywają elementy strojów – spódnica, koszula, kamizelka, wianek... N. przypomina dzieciom, co to jest rym (podaje przykłady). Następnie dzieci podają rymy do słów: wianek, spódnica, koszula. • **ilustracje różnych strojów ludowych**

- **„Zespół ludowy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** N. prezentuje fragment nagrania występu zespołu ludowego, a następnie zachęca dzieci: *Spróbujmy zaśpiewać piosenkę „Haft ludowy”, tańcząc podobnie jak zespół pieśni i tańca.* N. prosi dzieci, aby dobrały się w pary, wyjaśnia i pokazuje, co po kolei należy robić, a następnie koordynuje zabawę. Najpierw jedno dziecko z pary klęka, a drugie kręci się wokół – po 2 wersach następuje zmiana w parze. Następnie pary tańczą haczyki – splatając ręce pod łokciami (haczyki), i kręcą się w jedną stronę (2 wersy) – później zmiana rąk i obroty w drugą stronę (2 wersy). • **fragment nagrania występu zespołu ludowego**

- **„Co to jest film?” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje dzieciom zdjęcie kamery filmowej i kadrów ze znanych dzieciom bajek. N. porządkuje wiadomości dzieci i wprowadza pojęcie „film animowany, inaczej rysunkowy lub kreskówka”. • **ilustracja kamery filmowej, kadry z wybranych filmów dla dzieci**

- **„Filemon i Bonifacy” – słuchanie wiersza i rozmowa na jego temat, oglądanie odcinka filmu animowanego opowiadającego o przygodach tytułowych bohaterów.**

Filemon i Bonifacy

Urszula Machcińska

Tu są uszka, tam ogonek.
 Proszę: oto Filemonek.
 Prawie cały jak śnieg biały.
 Taki śliczny kotek mały.
 Dzieci lubią tego kotka.
 Chce go głaskać, kto go spotka.
 Jest tam jeszcze Bonifacy.
 Czuje się jak w kociej pracy.
 Filemona wciąż pilnuje,
 Bo ten cały czas figluje.

Bonifacy ma futerko
 Całe lśniące jak lusterko.
 Lubi mięsko, ciepłe mleczko,
 Kocią karmę i jajeczko.
 Odwiedź kiedyś koty oba.
 Każdy z nich Ci łapkę poda.
 Chyba, że będą zmęczone.
 Może miały trudny dzionek?

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jak nazywają się bohaterowie wiersza? Jak wygląda Filemon? Jak wygląda Bonifacy? Co lubią robić koty z wiersza?* Następnie pokazuje dzieciom ilustracje obu kotów z bajki „Przygody kota Filemona” oraz zaprasza je do obejrzenia jednego jej odcinka. Po obejrzeniu filmu N. pyta dzieci, czy rozpoznały bohaterów z bajki, i prosi o opowiedzenie ich przygód. • [ilustracja Filemona i Bonifacego, wybrany odcinek bajki „Przygody kota Filemona”](#)

● **„Jak powstaje film animowany?” – zabawa dydaktyczna.** N. przedstawia dzieciom schematyczny rysunek kota. Następnie tłumaczy, jak tworzono filmy animowane, pokazując kilka obrazków ww. zwierzęcia, różniących się tylko położeniem jego ogona (ogon pod kątem 90 stopni, kolejny obrazek – ogon po kątem 70 stopni itp.). N. szybko zmienia kolejne kartki, na których kot jest statyczny, a ogon się porusza. (Uwaga! N. może skierować 10 rysunków kota bez ogona i dorysowywać mu osobno ogon, w różnych pozycjach). • [schematyczne rysunki kota z ogonem w różnym położeniu](#)

● **„Tworzymy swój film” – zabawa kreatywna.** N. proponuje dzieciom nakręcenie filmu przedstawiającego scenę z przedszkolnego dnia. N. jest reżyserem i kamerzystą. Po nakręceniu krótkiego filmu dzieci go oglądają. • [kamera, telewizor](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – spacer po najbliższej okolicy, wypatrywanie kotów.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Kocia muzyka” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym muzycznie. Dziecko wybiera dowolną piosenkę lub melodię i nuci ją w „kocim języku”.

● **„Bonifacy i Filemon” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej. Dziecko układa pocięty na części obrazek Bonifacego i Filemona. • [pocięty na części obrazek Bonifacego i Filemona](#)

● **„W kinie” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje dzieciom ilustrację sali kinowej i odwołując się do ich doświadczeń, prosi o jej opisanie. Następnie pyta dzieci: *Kto może przyjść do kina? Co trzeba mieć, by wejść do sali kinowej? Jak trzeba się zachować w kinie?* • [ilustracja sali kinowej](#)

● **„Nie chcę cię znać” – zabawa integracyjna ze śpiewem, s. 15.**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. W teatrze

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie pojęcia „teatr”; rozwijanie umiejętności przeliczania, stosowania liczebników porządkowych i orientacji w przestrzeni; wdrażanie do kulturalnego zachowania podczas zabaw

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Teatralna maska” – lepienie z masy solnej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19

I.7, III.5

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „W teatrze” – słuchanie wiersza M. Szelaż i rozmowa na temat teatru z wykorzystaniem rekwizytów i ilustracji. „Kurtyna do góry, kurtyna w dół” – zabawa ruchowa. „Który fotel w teatrze?” – zabawa matematyczna.
5. „Maski teatralne” – zabawa ruchowa, ćwiczenie spostrzegawczości.
6. Praca z **KP2.26** – ćwiczenie grafomotoryczne, rysowanie masek po śladzie. Kolorowanie drugiej połowy maski tak, aby wyglądała jak pierwsza.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Naturalne przedmioty rekwizytami teatralnymi” – zabawa twórcza.

I.5, IV.2, IV.5, IV.15

I.5, III.5

I.7

I.1, I.2, I.5, II.9

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co się zmieniło?” – zabawa z kodowaniem.
9. „Mój rekwizyt” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. „Maska teatralna” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania grafomotoryki.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.2, IV.9

I.7, IV.2, IV.8

I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, masa solna, tekturka dla każdego dziecka, ilustracje: maska teatralna, kostium, rekwizyty wykorzystywane w przedstawieniu teatralnym, scena, kurtyna, aktor, aktorka, sala teatralna, bilet, afisz teatralny (ilustracje muszą być adekwatne do tematyki przedstawienia ujętego w wierszu), chusty w kształtach prostokątów lub kwadratów, 24 krzesła, białe kartki z kropkami od 1 do 6 (po 4 kartki każdego rodzaju), taśma, nożyczki, szarfy w kolorach: zielonym, czerwonym, żółtym, niebieskim (po 6 szarf w każdym kolorze), worek, 6 kartek w kolorach zielonym, czerwonym, niebieskim i żółtym – na każdej narysowane kropki od 1 do 6, ilustracje z połówkami różnych masek, **KP2**, kredki, ołówki, z zestawu pomocy do kodowania: figury geometryczne, kratownica, tabliczki do odwzorowania układu kolorów; materiały plastyczne, różne przedmioty, papier śniadaniowy, kartka z narysowaną dużą prostą maską teatralną, nożyczki

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Teatralna maska” – lepienie z masy solnej.** N. przedstawia dzieciom różne proste kształty masek teatralnych. Dzieci z masy solnej tworzą dowolne maski teatralne na tekturze. • **masa solna (wygnieciona mąka pszenna z solą w proporcjach 1:1 lub 2:1, woda, odrobina oleju) w misce, tekturka dla każdego dziecka, ilustracje prostych masek teatralnych**

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 16, s. 181. • [tamburyn](#)
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „W teatrze” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat teatru z wykorzystaniem rekwizytów i ilustracji.

W teatrze

Marlena Szelağ

W wygodnym fotelu siedzę w teatrze,
przed siebie na scenę wciąż patrzę, i patrzę...

Wtem gasną światła w wielkiej sali,
wszyscy rozmawiać zaraz przestali.
Do góry pnie się czerwona kurtyna,
bo właśnie spektakl się rozpoczyna.

Już scenografia wprawia w zdumienie,
do zamku przeniesie nas przedstawienie.

Wtem aktor wchodzi w złotej koronie
i siada dostojnie na wielkim tronie.
A z nim aktorka w sukni balowej,
odgrywa rolę mądrej królowej.
Już słyhać w dali trąby i dzwony,
poddani składają niskie ukłony.
Wtem rycerz pojawia się w lśniącej zbroi,
a obok niego koń płowy stoi.
Lecz koń ten nie jest żywą istotą,
jest rekwizytem, ręczną robotą.
I chociaż z drewna jest wyrzeźbiony,
to w przedstawieniu jest ożywiony.

I szybko tak mija mi czas w teatrze,
a gdy się boję, na scenę nie patrzę!
Kiedy się smucę lub kiedy wzruszę,
łezki w chusteczkę wytrzeć wnet muszę.
Są też momenty wielkiej radości,
skąd tyle emocji w moim sercu gości?

Teraz aktorzy zdejmują maski,
chyba czekają na widzów oklaski?
Z uśmiechem nisko nam się kłaniają,
wielkie uznanie i brawa dostają!

Czerwona kurtyna się opuściła
i całą scenę znów zastoniła.
Wtem błysły światła w wielkiej sali,
wszyscy ze swoich foteli wstali.
I to już koniec jest przedstawienia
– Teatrze magiczny, do zobaczenia!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *W jakie miejsce przeniósł nas wiersz? Po co chodzi się do teatru? Jacy bohaterowie występowali w spektaklu, o którym opowiadał wiersz? Co możemy zobaczyć i znaleźć w teatrze?* (N. rozmawia z dziećmi na temat scenografii, sali, sceny, kurtyny, aktorów, masek, kostiumów, afiszu, biletów itp.) *Jakie emocje, uczucia może w nas wzbudzić przedstawienie teatralne? Kto z was był kiedyś w teatrze? Czy wam się tam podobało? Jeśli tak, to dlaczego?* • **ilustracje: maska teatralna, kostium, rekwizyty wykorzystywane w przedstawieniu teatralnym, scena, kurtyna, aktor, aktorka, sala teatralna, bilet, afisz teatralny (ilustracje muszą być adekwatne do tematyki przedstawienia ujętego w wierszu)**

- „Kurtyna do góry, kurtyna w dół” – zabawa ruchowa. Dzieci maszerują po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie, trzymając za rogi chusty w kształtach prostokątów lub kwadratów. Gdy muzyka cichnie, N. podaje hasło: *Kurtyna w dół!* – dzieci chwytają chusty za dwa rogi, wyciągają do góry ręce, stają na palcach i powoli kucają, naśladując chustą opuszczanie kurtyny. Gdy muzyka cichnie i N. podaje hasło: *Kurtyna w górę!* – dzieci kucają i chwytają chusty za dwa rogi, po czym powoli wstają, wyciągają ręce do góry i stają na pal-

cach, naśladując chustą podnoszenie kurtyny. Wznowienie gry na tamburynie jest znakiem do dalszego marszu. • [chusty w kształtach prostokątów lub kwadratów, tamburyn](#)

● **„Który fotel w teatrze?” – zabawa matematyczna.** N. wyznacza miejsce w sali, które będzie pełniło funkcję *sceny teatralnej*. Następnie wraz z dziećmi tworzy z krzesel *fotele* dla widowni – cztery rzędy po sześć krzesel (dla grupy 24-osobowej). Na oparciach krzesel w pierwszym rzędzie zawiązuje szarfy w kolorze czerwonym, na oparciach krzesel w drugim rzędzie zawiązuje szarfy w kolorze niebieskim, na oparciach krzesel w trzecim rzędzie – szarfy w kolorze żółtym, na oparciach krzesel w czwartym rzędzie – szarfy w kolorze zielonym. Na krzesłach w każdym rzędzie nakleja białe karteczki z kropkami od 1 do 6 (w odpowiedniej kolejności). Każde dziecko losuje kolorową kartkę z kropkami (kolory adekwatne z szarfami) z worka i siada na właściwym krześle – *fotelu* w *przedszkolnym teatrze*, np. dziecko wylosowało czerwoną karteczkę z 3 kropkami – siada na trzecim (mającym naklejoną karteczkę z trzema kropkami) krześle w pierwszym rzędzie (oznaczonym czerwoną szarfą). • [24 krzesła, białe kartki z kropkami od 1 do 6 \(po 4 kartki każdego rodzaju\), taśma, nożyczki, szarfy w kolorach: zielonym, czerwonym, żółtym, niebieskim \(po 6 szarf w każdym kolorze\), worek, 6 kartek w kolorach zielonym, czerwonym, niebieskim i żółtym – na każdej narysowane kropki od 1 do 6](#)
Dzieci młodsze: N. musi zadbać o to, aby dzieci młodsze wylosowały kartki z kropkami od 1 do 4.

● **„Maski teatralne” – zabawa ruchowa, ćwiczenie spostrzegawczości.** Dzieci biegają po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie. Każde z nich trzyma w dłoni ilustrację z połówką maski teatralnej (nie pokazują jej nikomu). Gdy muzyka cichnie, dzieci dobierają się parami i sprawdzają, czy mają połówki tej samej maski. Pary, które się odnajdą, siadają do stolika, a pozostałe dzieci znowu biegają po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie pary się odnajdą i połączą maski. • [ilustracje z połówkami różnych masek, tamburyn](#)

● **Praca z KP2.26 – ćwiczenie grafomotoryczne, rysowanie masek po śladzie.** Kolorowanie drugiej połowy maski tak, aby wyglądała jak pierwsza. • [KP2.26, kredki, ołówki](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Naturalne przedmioty rekwizytami teatralnymi” – zabawa twórcza. Dzieci szukają w ogrodzie dowolnego materiału przyrodniczego, np. kamieni, patyków, liści, i zastanawiają się, w co można je zamienić, aby stały się rekwizytami w dowolnym przedstawieniu teatralnym, np. patyk można zamienić w laleczkę, długopis, różdżkę, miecz itp.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Co się zmieniło?” – zabawa z kodowaniem.**

Dzieci siadają w kręgu. N. układa w środku kręgu 3 figury geometryczne – duże niebieskie koło, duży czerwony kwadrat i mały żółty kwadrat. Dzieci przyglądają się uważnie, po chwili zamykają oczy, a N. wymienia jedną figurę na inną (np. duże niebieskie koło na duże czerwone koło). Dzieci otwierają oczy i mówią, co się zmieniło. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. N. używa różnych figur geometrycznych, przy kolejnych powtórzeniach wzory do zapamiętania mogą być coraz dłuższe. Następnie dzieci siadają przy stolikach i otrzymują od N. po 4 tabliczki do odwzorowania układu kolorów na kratownicy (wszystkie figury do odwzorowania to kwadraty, dzieci wybierają jedynie odpowiedni kolor figur i układają na właściwe miejsce na kratownicy). Przykładowa tabliczki poniżej. • [z zestawu pomocy do kodowania: figury geometryczne, kratownica, tabliczki do odwzorowania układu kolorów, Multiplaneta](#)

● **„Mój rekwizyt” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. Dziecko wybiera jeden spośród różnych przedmiotów i zamienia go w rekwizyt, który można wykorzystać w dowolnym przedstawieniu, np. drewniana łyżka (może ją zamienić w książniczkę), pudełko po bombonierce (może je zmienić w laptop), krzesło (może je zmienić w konia) itp. Do tworzenia rekwizytu dziecko używa dostępnych materiałów plastycznych. • **materiały plastyczne, różne przedmioty**

● **„Maska teatralna” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania grafomotoryki. Dziecko kalkuje przez papier śniadaniowy duży prosty rysunek maski teatralnej. Tak powstała maska wycina (tylko kontury, bez oczu i ust). • **papier śniadaniowy, ołówek, kartka z narysowaną dużą prostą maską teatralną, nożyczki**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Balet i opera nasze serca na teatr otwiera

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie cech baletu i opery; rozwijanie sprawności ruchowej i tężyzny fizycznej; rozwijanie umiejętności tanecznych; rozwijanie poczucia rytmu i wrażliwości muzycznej; uwrażliwienie na piękno wyrazu baletu i opery

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Co to jest opera?” – rozmowa kierowana.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
III.8, IV.2
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 16.
5. „Grozik” – słuchanie piosenki, nauka jej tekstu, nauka tańca. „Śpiewamy piosenkę w sposób operowy” – śpiew indywidualny lub zbiorowy.
6. „Jak działa telefon” – zabawa badawcza, eksperyment.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Szkoła baletowa” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

I.2, I.5, I.8
I.5, IV.1, IV.2,
IV.7
III.8, IV.11
I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Taniec niedźwiedzia i motyla” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie i teatralnie. „Dmuchać na wstążkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.
9. „Poznajemy balet” – rozmowa kierowana. „Nasze Jezioro Łabędzie” – improwizacja ruchowa do fragmentu muzyki z „Jeziora Łabędziego” Piotra Czajkowskiego.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.5, IV.1
I.5, IV.2, IV.5,
IV.7
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: fragment libretta, ilustracja przedstawienia operowego, tamburyn, kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka, obręcz hula-hoop, **CD2**, dwa plastikowe kubeczki, sznurek, liście, lina, dowolna melodia, wstążka, ilustracja przedstawiająca tancerzy baletowych w tradycyjnych strojach, baletka, ilustracja baletki, fragment muzyki z baletu Piotra Czajkowskiego „Jezioro Łabędzie”

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Co to jest opera?” – rozmowa kierowana. N. pokazuje dzieciom ilustrację z dowolnej opery. Następnie tłumaczy, że opera to taki rodzaj przedstawienia teatralnego, w którym aktorzy rozmawiają ze sobą, śpiewając, a muzyka buduje nastrój opowieści. Na koniec rozmowy N. może włączyć dzieciom fragment dowolnego libretta, gdzie śpiewają soliści i zespół. • [fragment libretta, ilustracja przedstawienia operowego](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 16**, s. 181. • [tamburyn](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 16.**

Część wstępna

– „Wiatr i deszcz” – zabawa orientacyjno-porządkowa. N. rozdaje dzieciom kolorowe chustki i układa na podłodze obręcz hula-hoop. Na słowa N.: *wiatr* – dzieci zaczynają biegać i wymachiwać chusteczkami nad głową, na hasło: *deszcz* – zakładają chustki na głowę i wchodzi do obręczy. Utrudnienie: N. mówi dzieciom, ile osób najwięcej może być w jednej obręczy, np. troje, czworo. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka, obręcz hula-hoop](#)

Część główna

– „Jak piękny kwiat” – ćwiczenie dużych grup mięśni. N. układa na podłodze kolorowe chustki. Dzieci-*pszczółki* poruszają się swobodnym biegiem w różnych kierunkach po sali, ramionami naśladują ruch skrzydeł owadów. Na zapowiedź: *Pszczółki na kwiatku* – ćwiczący podbiegają do ułożonych na podłodze chustek i wykonują klęk podparty. Uginają ręce w łokciach i zbliżają nos do podłogi, a następnie wracają do pozycji wyjściowej. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka](#)

– „Kolorowe motyle” – ćwiczenie kształtujące mięśnie tułowia. Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, trzymają kolorową chustkę nad głową (dwoma rękami za rogi). Wykonują skłony boczne tułowia, chustką naśladując latającego nad głową motyla. Po chwili robią skłony do przodu i do tyłu, nie odrywając pośladków od podłogi. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka](#)

– „Złap motyla” – zabawa z elementem podskoku. Dzieci poruszają się w podskokach po sali. Na słowa: *Uważajcie, dzieci, motylek leci* – wyrzucają energicznie chustki w górę, a następnie próbują złapać. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka](#)

– „Co potrafi chusteczka?” – ćwiczenie rozwijające płynność ruchów. Dzieci pokazują, co potrafi chustka: latać – dzieci podrzucają chustkę wysoko do góry; krążyć – przekładają z ręki do ręki, z przodu i z tyłu; podskakiwać – dotykają jednym rogiem chustki do podłogi i energicznie podrywają ją do góry; rysować kółka – zataczają koła raz prawą, raz lewą ręką; tańczyć przy muzyce – tańczą, prezentując swój układ z chustką.

Część końcowa

– „Marsz” – dzieci maszerują po sali, każde samo. Na sygnał N. dobierają się parami i maszerują razem po obwodzie koła.

● „Grozik” – wprowadzenie tańca.

– Słuchanie piosenki, nauka tekstu. Dzieci słuchają piosenki i uczą się jej tekstu na pamięć, rytmicznie go powtarzając razem z N. • [CD2.20](#)

– Nauka tańca „Grozik”. Dzieci stoją parami na obwodzie koła. Trzymają się za ręce, ręce trzymają przed sobą, skrzyżowane. • [CD2.20](#)

Grozik

śl. i muz. tradycyjne

Poszło dziewczę po ziele,
po ziele, po ziele,
nazbierało niewiele, niewiele, hej!
Przyszedł do niej braciszek,
połamał jej koszyczek!
Oj, ty, ty! Oj, ty, ty!
Za koszyczek zapłać mi!

Oj, ty, ty! Oj, ty, ty!
Za koszyczek zapłać mi!

*Dzieci poruszają się w parach po obwodzie koła – cwał boczny.
Zmieniają kierunek ruchu i dalej poruszają się po obwodzie koła,
na słowo „hej” – dzieci zatrzymują się, stając twarzami do siebie.
Tupią w miejscu.
Klaszczą w dłonie.
Grożą palcem, na przemian prawej i lewej ręki.
Chwytają się za ręce i wykonują obrót w parach lub obrót dookoła własnej osi.*

*Jw.
Jw.*

– „Śpiewamy piosenkę w sposób operowy” – śpiew indywidualny lub zbiorowy. Dzieci, stojąc w kole, próbują zaśpiewać tekst piosenki „Grozik” w sposób operowy. • [CD2.20](#)

● **„Jak działa telefon” – zabawa badawcza, eksperyment.** N. robi dziurki w dnach dwóch plastikowych kubeczków. Następnie przeciąga dość długi sznurek (ok. 2 m) przez otwory i zawiązuje jego końce. Gdy telefon jest gotowy, chętne dziecko trzyma przy uchu jeden kubeczek, a N. mówi do drugiego kubeczka jakieś hasło. Dziecko przekazuje grupie to, co usłyszało.

Uwaga! Telefon będzie działał, jeżeli podczas przekazywania informacji sznurek łączący kubeczki będzie bardzo naprężony (fale dźwiękowe rozchodzą się po sznurku). • [dwa plastikowe kubeczki, sznurek](#)

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Szkola baletowa” – zabawa ruchowo-naśladowcza. Dzieci w „szkole baletowej” mają do wykonania różne zadania, np. stanie na jednej nodze, szybki obrót, chodzenie po linii, chodzenie do przodu i do tyłu z liściem na głowie itp. • [liście, lina](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **Taniec niedźwiedzia i motyla” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie i teatralnie. N. włącza dowolną melodię, a dziecko, wykorzystując chusty, improvizuje taniec niezdarnego niedźwiedzia, a potem zwiewnego motyla. • [chusty, dowolna melodia](#)

● **„Dmucha na wstążkę”** – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko dmucha na wstążkę, którą trzyma przed swoją twarzą. N. określa sposób dmuchania. • [wstążka](#)

● **„Poznajemy balet” – rozmowa kierowana.** Dzieci siedzą w kole. N. pokazuje im zagubioną baletkę i pyta: *Czy wiecie, co to jest i do kogo mogło należeć?* Następnie pokazuje ilustrację dziewczyny i chłopaka w strojach baletowych, np. z jakiegoś przedstawienia. Dzieci omawiają wygląd tancerzy i podają nazwy elementów ich stroju, tj. baletki (pointy), paczka baletowa inaczej tutu – strój uszyty z tiulu (dla dziewcząt), mężczyźni tańczą w trykocie oraz getrach. • [ilustracja przedstawiająca tancerzy baletowych w tradycyjnych strojach, baletka, ilustracja baletki](#)

- „**Nasze Jezioro Łabędzie**” – **improwizacja ruchowa do fragmentu muzyki z „Jeziora Łabędziego” Piotra Czajkowskiego**. N. rozdaje dzieciom chusty i pokazuje, w jaki sposób poruszają się baletnice (lekką, na palcach, sylwetka wyprostowana). Następnie włącza melodię, a dzieci zamieniają się w tancerzy baletu i próbują pokazać ruchem wszystkie emocje zawarte w utworze „Jezioro Łabędzie”. • **chusty, fragment muzyki z baletu Piotra Czajkowskiego „Jezioro Łabędzie”**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Zabawa w teatr

• wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie roli aktora w teatrze; rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego; rozwijanie kreatywności i zdolności manualnych; budowanie wiary we własne siły

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Kto może zagrać w teatrze, czyli rodzaje teatru” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem rekwizytów.	IV.2, IV.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Wycieczka do teatru na przedstawienie „O Smoku Wawelskim” (lub inne) – ustalenie zasad zachowania się w teatrze, rozmowa na temat obejrzanego spektaklu i wrażeń, emocji związanych z wizytą w teatrze.	II.2, III.8, IV.3, IV.5
5. „Robimy kukielki” – praca plastyczno-techniczna.	I.7, IV.8
6. „Marionetka i animator” – zabawa ruchowa, analogiczna do zabawy w lustro.	I.5, III.8
7. Praca z KP2.27 – ćwiczenie motoryki małej, układanie historyjki obrazkowej „Bawimy się w teatr”.	I.7, IV.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Teatrzyk z pudełka” – praca indywidualna z dzieckiem kreatywnym uzdolnionym plastycznie. „Czujne ucho” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowej.	I.7, III.8, IV.1, IV.8
9. „Dobre maniery w teatrze” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem sylwet z emocjami.	I.5, IV.2, IV.5
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: pacynka, marionetka, drewniana łyżka, kukielka, tamburyn, ilustracje twarzy przedstawiające emocje z **W.7**, długie szpatułki, oczy – naklejki, mazaki, bibuła, włóczka, **KP2**, kredki, kartki, nożyczki, klej, pudełko po butach, farby

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Kto może zagrać w teatrze, czyli rodzaje teatru” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem rekwizytów. N. pokazuje dzieciom różne przedmioty: kukielka, pacynka, łyżka, marionetka i pyta: *Co to za przedmioty?* Dzieci podają nazwy zgromadzonych rekwizytów. *Czy mogą one zagrać w teatrze?* Dzieci wyrażają swoje opinie, N. zwraca ich uwagę, że łyżka też może zagrać w teatrze, jeżeli ożywi ją aktor. Są różne teatry, np.
 - Teatr tradycyjny – grają w nim aktorzy, mogą być ubrani w różne stroje, czasami dziwne i śmieszne.
 - Teatr lalek – w nim grają różne lalki (marionetka, kukielka, pacynka – aktorzy udzielają im swojego głosu i najczęściej są schowani).
 - Teatr cieni – głównym aktorem jest w nim cień, który tworzy schowany za zasłoną aktor.
 - Teatr tańca (np. balet) – tu aktorami są tancerze, którzy podczas przedstawienia nie mówią ani słowa, a swoje historie opowiadają tańcem.
 - Opera – tu aktorami są śpiewacy. • **pacynka, marionetka, łyżka drewniana, kukielka**

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 16**, s. 181. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **Wycieczka do teatru na przedstawienie „O Smoku Wawelskim” lub na inne dowolne przedstawienie.** Przed wyjazdem N. rozmawia z dziećmi na temat odpowiedniego zachowania się w teatrze. Po przyjeździe N. rozmawia z dziećmi na temat obejrzanego przedstawienia i wrażeń związanych z wyjściem. Do pokazywania emocji związanych z wizytą w teatrze dzieci mogą użyć ilustracji z **W.7**. • **ilustracje twarzy przedstawiające emocje z W.7**
- „Robimy kukielki” – praca plastyczno-techniczna. Dzieci dostają drewniane łyżki. N. prosi, by zrobiły z nich kukielki. Dzieci ozdabiają łyżki w dowolny sposób, doklejając im oczy, rysując buzię mazakami. Z bibuły lub włóczki z pomocą N. mogą zrobić włosy. Jest to praca, którą warto wykonać w mniejszych grupach. Wykonane kukielki posłużą dzieciom do spontanicznych „zabaw w teatr”. • **drewniane łyżki lub długie szpatułki, oczy – naklejki, mazaki, bibuła, włóczka**
Dzieciom młodszym podczas działania towarzyszy N.
- „Marionetka i animator” – zabawa ruchowa, analogiczna do zabawy w lustro. Dzieci są ustawione w parach. Jedno dziecko-*marionetka* leży, drugie-*animator* stoi nad nim w rozkroku. *Animator* ma za zadanie ożywić swoją *marionetkę*, tzn. gdy wyciąga rękę w kierunku ręki *marionetki*, ta unosi swoją, gdy kieruje rękę nad nogę *marionetki*, dziecko-*marionetka* unosi ją. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając role w parze i same pary.
- **Praca z KP2.27 – ćwiczenie motoryki małej, układanie historyjki obrazkowej.** Dzieci wycinają trzy obrazki, a następnie układają je we właściwej kolejności i przyklejają na kartce. Na zakończenie opowiadają historyjkę obrazkową „Bawimy się w teatr”. • **KP2.27, kredki, kartki, nożyczki, klej**

III CZĘŚĆ DNIA

- „Teatrzyk z pudełka” – praca indywidualna z dzieckiem kreatywnym uzdolnionym plastycznie. N. proponuje dziecku wykonanie makiety sceny teatralnej z dużego pudełka po butach. Dziecko maluje wewnątrz pudełka farbami, przygotowuje z bibuły kurtynę itp. • **pudełko po butach, bibuła, farby**

● **„Czujne ucho” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowej. N. liczy do czterech i prosi dziecko, by klasnęło, gdy usłyszy słowo *jeden*, później np. słowo *trzy*.

● **„Dobre maniere w teatrze” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem sylwet z emocjami.** N. w rozmowie z dziećmi wraca do wycieczki, która odbyła się w pierwszej części dnia, i zadaje pytania na temat tego, jak należy zachować się w teatrze. Dzieci po każdym zdaniu podnoszą do góry swoje sylwety z emocjami (jeżeli zachowanie opisane przez N. jest dobre – sylwetę z uśmiechniętą buźką, jeżeli było niewłaściwe – sylwetę z rozgniewaną miną) i kończą zdanie: *Jeśli... to jesteśmy źli/szczęśliwi, bo nam przeszkadza/nie przeszkadza.*

– Jeśli w teatrze wasz sąsiad rozmawia, to..., bo nam przeszkadza.

– Jeśli w teatrze wasz sąsiad grzecznie siedzi na swoim miejscu i jest cichutko, to..., bo nam nie przeszkadza.

– Jeśli w teatrze wasz sąsiad kręci się na swoim miejscu, wstaje i siada, to...

– Jeśli w teatrze wasz sąsiad żuje głośno gumę i je cukierki, szeleszcząc papierkami, to...

N. może dowolnie modyfikować zabawę tak, aby omówić wszystkie aspekty kulturalnego zachowania w teatrze. • [ilustracje twarzy przedstawiające emocje z W.7](#)

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

[List do rodziców → uczeń.pl](#)

Tydzień XXXII

Jestem kulturalny

1. Rozmawiamy o wierze we własne siły

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: gromadzenie informacji na temat znaczenia wiary we własne siły; zachęcanie do opowiadania o swoich emocjach; rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat; budowanie wiary we własne siły

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Mała żabka” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
I.5, IV.7
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „wiara w siebie” – słuchanie opowiadania „O żabce, która uwierzyła w siebie” M. Szelaąg i rozmowa na temat wiary we własne możliwości. „Taniec muzyki i światła” – zabawa improwizacyjna. Praca z **W.1-3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Żabki i kałuże” – zabawa ruchowa z elementem skocznym.
6. „Żabka” – praca plastyczna, malowanie farbami.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Zielone jak żabki!” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym, „Nie wstydź się i do mnie przyjdź” – zabawa integracyjna.

I.5, I.7, III.6, IV.1,
IV.2
I.5
I.7, IV.8
I.1, I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Żabie piosenki” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie. „Gra w żabki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz regulowania napięcia mięśniowego.
9. „Żabie rytmy” – zabawa rytmiczna. „A frog” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym w języku angielskim. **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

I.7, IV.1
I.5, IV.21
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, czerwona wstążka, zielona szarfa, torebki foliowe, latarki, opaski z ilustracjami żab, świerszczy i świetlików, **W**, niebieskie szarfy, bębenek, farby akwarelowe, pędzle, pojemniki z wodą, kolorowanki z sylwetą żaby, zabawkowy mikrofon, gra w „Pchełki”, ilustracja żaby, **KDS** – **wzór 16**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Mała żabka” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem.** Dzieci-*muchy* tworzą koło, w którego środku śpi dziecko-*żabka*. Dzieci-*muchy* chodzą na palcach jedno za drugim po obwodzie koła, poruszając rękami niczym skrzydłami (nie trzymają się za ręce). Śpiewają piosenkę „Mała żabka” na melodię „Stary niedźwiedź”. Podczas wyliczania godzin dzieci-*muchy* zatrzymują się, odwracają w stronę dziecka-*żaby* i pokazują godziny na palcach. Na słowo: *łapie!* – dzieci-*muchy* „odlatują”, a żaba próbuje je złapać. *Mucha*, która zostanie złapana, staje się nową *żabką*. W innym wariantcie zabawy dziecko-*żabka* może nie ruszać się z miejsca i rzucać w stronę dzieci długą czerwoną wstążkę (język żaby), trzymając ją za jeden koniec. Kogo dotknie wstążka, zostaje złapany przez *żabkę* i zajmuje jej miejsce. • **czerwona wstążka, opaska z ilustracją żaby lub zielona szarfa**

Mała żabka

sl. Marlena Szelağ, muz. tradycyjna

Mała żabka w trawie śpi,
mała żabka w trawie śpi.
My się jej boimy,
cichutko lecimy.
Gdy się zbudzi, to nas zje!

Gdy się zbudzi, to nas zje!
Pierwsza godzina – żabka śpi,
druga godzina – żabka chrapie,
trzecia godzina – żabka łapie!

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 16**, s. 181. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„O żabce, która uwierzyła w siebie” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat wiary we własne możliwości.**

O żabce, która uwierzyła w siebie

Marlena Szelağ

Niedaleko stąd istnieje bardzo kolorowa łąka, na której codziennie w letnie wieczory odbywa się nad stawem niezwykle spektakl. Pokaz ten nosi nazwę „Taniec muzyki i światła”. Występują w nim wybitni piosenkarze o wyjątkowych głosach, do których należą najlepsze żabie śpiewaczki, a w rytm muzyki nad tonią wody pięknie prezentują swój taniec najwybitniejsze świetliki. Przygrywa im niesamowita orkiestra świerszczy. Jest ślicznie, nastrojowo, wprost wzruszająco. Dlatego też na te widowiska przychodzą, przylatują czy przepływają nie tylko mieszkańcy tej łąki, ale i pobliskich lasów, pól czy zagajników.

– Jak cudownie! Czyż nie jest to wspaniałe przedstawienie?! – rzekła żaba Honoratka do żabiej koleżanki Rehotki i żabiego kolegi Lucka.

– Tak, masz rację, jestem oczarowana! Dziękuję, że mnie zaprosiłaś i tutaj przyprowadziłaś – odpowiedziała Rehotka, która nie mogła oderwać oczu od pokazu.

– Rehotko, zamknij buzię, bo otworzyłaś ją tak szeroko, że zaraz mucha ci wpadnie! – śmiał się Lucek.

– A daj jej spokój! Niech ogląda! – wtrąciła Honoratka i dodała: – A poza tym... niech jej mucha wpadnie, przynajmniej zje kolację!

Po tym niesamowitym spektaklu żaba Rechotka była tak niezwykle oczarowana i podekscytowana, że nie mogła usnąć w swoim łóżku pod liściem paproci. Marzyła o tym, by kiedyś zaśpiewać na takim festiwalu. Wtem posmutniała. Wiedziała bowiem, że nie ma wystarczającego talentu. I w tym momencie coś błysło nad jej głową, niczym jakaś spadająca gwiazda z nieba. Rechotka podniosła w górę oczy. Oj, w żadnym wypadku nie była to spadająca gwiazda.

– Hej, smutacie! Jestem Elfik Dobra Rada. I jestem tu po to, żeby dać ci dobrą radę! Dlaczego się smuczysz? – zapytał wesoło przybysz.

Rechotka opowiedziała mu o tym, jak bardzo chciałaby wystąpić kiedyś w spektaklu „Tańca muzyki i światła” i jak wielkie ma marzenie, żeby zaśpiewać nad stawem obok najznakomitszych żabich śpiewaczek.

– Nie trać wiary! Uwierz w siebie i spróbuj! Miej wielkie marzenia, one są do spełnienia! – udzielił porady przybysz.

– Masz rację, Elfiku. Muszę uwierzyć w siebie. Dziękuję ci za dobrą radę!

– Nie ma za co! Pamiętaj. Uwierz w siebie, a wówczas wszystko stanie się możliwe! Pa! – To mówiąc, Elfik zniknął, pozostawiając za sobą jeszcze przez moment świetlisty błysk na ciemnym niebie.

Rechotka ucieszyła się i postanowiła uwierzyć we własne możliwości. Przecież gdy była jeszcze małą żabką, to wszyscy chwalili jej delikatny, ale dźwięczny głos.

Następnego dnia żaba udała się do nauczycielki muzyki z prośbą o darmowe lekcje śpiewu. Pani Ela była już starszą ropuchą i nie bardzo miała siłę, aby uczyć kogokolwiek śpiewania. Gdy jednak Rechotka opowiedziała jej o swoim wielkim marzeniu, ta w końcu zgodziła się udzielić swojej byłej uczennicy darmowych porad. To był trudny i pracowity rok dla Rechotki. Codziennie z mozołem ćwiczyła śpiew, bo wierzyła, że kiedyś uda jej się wziąć udział w spektaklu „Tańca muzyki i światła”.

W końcu nadszedł dzień, kiedy żabka była w pełni przygotowana, aby stać się wybitną śpiewaczką. Pozostało już tylko jedno – zgłosić się na casting do „Studia Artysty”, gdzie co roku, wczesną wiosną wybierano nowych muzyków, śpiewaków i tancerzy do udziału w letnim spektaklu. Żabka była niesamowicie podekscytowana. Gdy nadeszła jej kolej, aby zaprezentować przed srogą komisją umiejętności, zaczęła się bać. W mig jednak przypomniała sobie słowa Elfika i odzyskała wiarę we własne siły, za którą powróciła pewność siebie. Zaczęła śpiewać. Jej głos był tak dźwięczny, melodyjny i lekki, że cała komisja oniemiała z zachwytu. Rechotka bezkonkurencyjnie dostała się do chóru żabich śpiewaczek, tym samym spełniając swoje największe marzenie.

Rozpoczęły się dwa miesiące wielkich przygotowań do pokazu. Gdy festiwal „Tańca muzyki i światła” znowu powrócił, Rechotka, przejęta, ale dumna z siebie, zaśpiewała z innymi żabami najpiękniej, jak umiała. Oczywiście na spektaklu w pierwszym rzędzie na widowni zasiedli przyjaciele żabki – Lucek i Honoratka. Po zakończonym festiwalu rozległy się ogromne brawa, a na niebie błysło coś niesamowicie jasno, niczym spadająca gwiazda. Tak, to był Elfik Dobra Rada. Przyglądał się z wysoka małej żabce, która miała wielkie marzenia i jeszcze większą wiarę w to, że jest w stanie je spełnić.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jakie zwierzęta występowały w opowiadaniu? W jakim miejscu działa się akcja utworu? Co odbywało się na łące? O czym marzyła Rechotka? Kto pocieszył Rechotkę? Jakiej rady udzielił żabce Elfik? W jaki sposób Rechotka przygotowywała się do wzięcia udziału w spektaklu? Jak myślicie, czy Rechotka wystąpiłaby w spektaklu „Tańca, muzyki i światła”, gdyby nie uwierzyła w siebie?* • **Multiplaneta**

● **„Taniec muzyki i światła” – zabawa improwizacyjna.** N. wybiera kilkoro dzieci do wzięcia udziału w improwizacji muzyczno-ruchowej (pozostałe dzieci są widownią). Ważne, aby N. zachęcał do zabawy dzieci nieśmiałe i niepewne siebie. Na specjalnie wyznaczonej w sali scenie zajmują miejsca dzieci-*żabki śpiewaczki* (zakładają opaski z wizerunkiem żaby), dzieci-*świerszcze* (zakładają opaski z wizerunkiem świerszcza) i dzieci-*światliki* (zakładają opaski z wizerunkiem świetlika). Dzieci-*żabki* śpiewają znaną piosenkę na sylabach *kum, kum* (np. „Włazł kotek na płotek”), przygrywiają im na torebkach foliowych dzieci-*świerszcze*. Dzieci-*światliki* tańczą na scenie w dowolny sposób, poruszając zapalonymi latarkami (można przyciemnić salę dla lepszego efektu). • *torebki foliowe, latarki, opaski z ilustracjami żab, świerszczy i świetlików*

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „wiara w siebie” – i nakleją ją na swoje *rośliny wartości*. • *W.1–3*

● **„Żabki i kałuże” – zabawa ruchowa z elementem skocznym.** Dzieci-*żaby* skaczą po sali, naśladując żabki. Na uderzenie N. w bębenek wskakują do pobliskich *kałuż* – rozłożonych na podłodze niebieskich szarf, każda *żabka* do jednej. Podwójne uderzenie w bębenek jest zaproszeniem do dalszego skakania. • *niebieskie szarfy, bębenek*

● **„Żabka” – praca plastyczna, malowanie farbami.** Dzieci malują zieloną farbą akwarelową sylwetę żaby. • *farby akwarelowe, pędzle, pojemniki z wodą, kolorowanki z sylwetą żaby*

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Zielone jak żabki!” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym. Podczas gdy N. gra na tamburynie, dzieci biegają po ogrodzie. Gdy N. przestaje grać, dzieci jak najszybciej dotykają czegoś zielonego. • *tamburyn*

– „Nie wstydź się i do mnie przyjdź” – zabawa integracyjna. Dzieci stoją przed rozłożoną liną. Naprzeciwko nich w odległości około 5 m stoi wybrane dziecko – wymienia ono imię kolegi lub koleżanki, która ma do niego przyjść, i sposób, w jaki ma przyjść, np. *Zosiu, Zosiu nie wstydź się i przyjdź do mnie tak, jak porusza się słoń*.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Żabie piosenki” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym muzycznie.** Dziecko śpiewa wymyślone melodie na sylabach *kum, kum* lub *rech, rech*. Można wyposażyć dziecko w zabawkowy mikrofon. • *zabawkowy mikrofon*

● **„Gra w żabki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz regulowania napięcia mięśniowego.** Dziecko wraz z N. gra w tradycyjną zabawę w „Pchełki” – w tym wariacie używamy słowa *żabki* zamiast słowa *pchełki*. Dziecko naciska jednym krążkiem na drugi mniejszy (żabkę) tak, aby wskoczył do miseczki (stawu). • *gra w „Pchełki”*

● **„Żabie rytmy” – zabawa rytmiczna.** N. prezentuje dzieciom rytm słowny z jednoczesnym rytmicznym klaskaniem, np. *kum, kum, kum* lub *kum, kum, kum, kum*, a dzieci go odtwarzają.

● **„A frog” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym w języku angielskim.** N. pokazuje obrazek żaby i mówi angielskie słowo *a frog*, dzieci je powtarzają. Podczas zabawy dzieci biegają po sali. Gdy N. uderza w bębenek, dzieci się zatrzymują. N. pokazuje na palcach, ile razy dzieci mają powiedzieć słówko *a frog* oraz jakim głosem: jeśli trzyma dłoń wysoko – dzieci mówią słówko wysokim głosem, jeśli trzyma dłoń nisko – niskim głosem. • *ilustracja żaby, bębenek*

KDS **Kącik Dobrego Startu**

- **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 16.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 16** różnymi fakturami: plasteliną, futerką, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). ● **KDS – wzór 16, wybrane materiały o różnych fakturach**
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Co to są dobre maniere?

● wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia słów: proszę, przepraszam, dziękuję; rozwijanie koordynacji wzorno-ruchowo-słuchowej; ćwiczenie pamięci; rozwijanie mowy; wdrażanie do zgodnej współpracy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim.	I.5, IV.21
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac.
„Trzy magiczne słowa” – słuchanie wiersza M. Szelaąg, rozmowa na temat sytuacji, w których mówimy słowa: przepraszam, proszę i dziękuję, nauka wiersza na pamięć.	I.5, I.7, III.4 IV.2, IV.5
5. „Magiczne słowa” – zabawa ruchowa.	I.5, III.4
6. Praca z KP2.28 – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenie spostrzegawczości, łączenie kształtów takich samych kluczy, rysowanie oburącz serca i jego kolorowanie.	I.7, III.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne, zachęcanie do używania zwrotów grzecznościowych podczas zabaw.	I.2, I.5, III.4

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Klucz do mojego serca” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. „Co zrobić gdy...?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji społecznych.	I.7, II.6, IV.2
9. „Maniere przy stole” – rozmowa kierowana. „W restauracji” – zabawa tematyczna. „Nie chcę cię znać” – zabawa integracyjna ze śpiewem.	IV.2, IV.5, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, tamburyn, **CD3**, woreczki, **KDS – wzór 16**, paski kolorowego papieru, **KDS – karta 16**, kartki, farby, papierowe klucze: czerwony, niebieski, zielony, **KP2**, kredki, ołówki, kolorowy karton, nożyczki, różne ozdoby, np. cekiny, dowolny obrazek pokazujący wyraźnie, że jedno dziecko skrzywdziło drugie, ilustracja rodziny siedzącej przy stole, długopisy, kartki (notesiki), tace, zabawkowe naczynia, sztucze, jedzenie, chusteczki

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim. Przed rozpoczęciem zabawy N. przypomina dzieciom znaczenie słów *good morning* i *hello*. Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach dowolnej piosenki. Gdy muzyka cichnie, N. mówi: *Witamy się jak angielscy dżentelmeni* – dzieci szukają pary i witają się, podając sobie dłonie, mówiąc głośno: *good morning* (dzieci witają się z jak największą liczbą osób, dopóki N. nie wznowi muzyki). Następuje kolejna przerwa w muzyce, a N. mówi: *Witamy się jak koledzy z podwórka* – dzieci podchodzą do siebie, przybijają piątki, mówiąc głośno: *Hello*. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. • nagranie dowolnej piosenki
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 16, s. 181. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kąciak Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

- „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. N. włącza nagranie piosenki „Haft ludowy”, s. 185, i pyta: *Czy pamiętacie piosenkę o stroju ludowym?* Dyżurni podają każdemu dziecku dwa woreczki. N. wyjaśnia: *Będziemy śpiewać piosenkę i wystukiwać rytm na woreczkach dwoma pięściami jednocześnie* (każda pięść uderza o inny woreczek). Kolejną zwrotkę dzieci wystukują, uderzając na przemian raz jedną, raz drugą pięścią. • CD3.16, woreczki
- „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. N. zaprasza dzieci, aby siadły na dywanie w kręgu, a następnie pokazuje kartę ze wzorem (krzyż ukośny). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Co wam ten rysunek przypomina?* N. naprowadza dzieci na odpowiedź, że jest to krzyż, jednak inaczej położony w przestrzeni, niż zazwyczaj go widzimy. N. sprawdza, czy dzieci pamiętają określenia: pionowo i poziomo, i pyta, czy potrafią odróżnić te pozycje. Następnie N. mówi: *Ten krzyż jest ukośny. Dlaczego możemy go tak określić? Czy pamiętacie, jak wyglądają ukośne linie? Kto pokaże ukośne linie w tym krzyżu?* • KDS – wzór 16
 - **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • wyklejony KDS – wzór 16, Multiplaneta
 - **Niegraficzne odtwarzanie wzoru**. N. proponuje: *Sprawdźmy, czy z palców rąk i nóg można zrobić ten wzór*. Dzieci krzyżują palce, krzyżują ręce na: piersiach, brzuchu i udach. Dyżurni rozdają dzieciom po dwa paski papieru w różnych kolorach. N. proponuje dzieciom ułożenie z nich krzyżyka ukośnego (**KDS – wzór 16**). Następnie dzieci śpiewają piosenkę „Haft ludowy”, s. 185, i wielokrotnie wodzą palcem po ułożonym wzorze. • paski kolorowego papieru, CD3.16
 - **Graficzne odtwarzanie wzoru**. N. rozdaje kartki. Dzieci rysują krzyżyki ukośne palcem umoczone w farbie – najpierw bez śpiewania, potem recytując tekst piosenki „Haft ludowy”, s. 185, a wreszcie śpiewając. Kolejnym zadaniem będzie uzupełnienie karty pracy krzyżykami, co stworzy haftowany ornament na strojach ludowych. Dzieci rysują wzór kilkakrotnie po tym samym śladzie. Chętne dzieci mogą dorysować elementy ubiorów. • KDS – karta 16, kartki, farby
- **Wystawa prac**, s. 36.

- **„Trzy magiczne słowa” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat sytuacji, w których mówimy słowa: przepraszam, proszę i dziękuję.**

Trzy magiczne słowa

Marlena Szelağ

Trzy magiczne słowa
zapamięta moja głowa:
proszę, dziękuję, przepraszam –
do mojego serca zapraszam.

Proszę – mówię, kiedy daję.
Dziękuję – gdy coś dostaję.
A słowo przepraszam powiem,
gdy przykrość tobie zrobię.

N. zadaje dzieciom pytania do wystłuchanego utworu: *O jakich magicznych słowach mówił wiersz? Co trzeba z tymi słowami zrobić? Kiedy mówimy proszę? Kiedy mówimy dziękuję? Kiedy mówimy przepraszam?*

- **„Trzy magiczne słowa” – nauka wiersza na pamięć.** N. ponownie czyta wiersz. Następnie czyta go wersami, a dzieci powtarzają za nim. Gdy dzieci opanują tekst wiersza, N. zaczyna mówić kolejno każdy wers, a dzieci go dopowiadają.

- **„Magiczne słowa” – zabawa ruchowa.** N. pokazuje dzieciom trzy duże klucze wycięte z papieru: pierwszy klucz, czerwony – oznacza słowo „przepraszam”, drugi klucz, niebieski – oznacza „dziękuję”, trzeci klucz, zielony – oznacza „proszę”. Dzieci zapamiętują wygląd kluczy. Następnie N. włącza dowolną muzykę, dzieci rytmicznie maszerują. Gdy muzyka cichnie, N. pokazuje dowolny klucz, a dzieci wykonują jeden z umówionych wcześniej gestów: na widok klucza czerwonego dzieci przepraszają się, przytulają i mówią *przepraszam cię*; na widok klucza niebieskiego dzieci kłaniają się sobie i mówią *dziękuję*; na widok klucza zielonego dzieci szybko stają w kole i udają, że podają sobie piłkę, jednocześnie mówiąc: *proszę*. ● **papierowe klucze: czerwony, niebieski, zielony, nagranie dowolnej melodii lub piosenki**

- **Praca z KP2.28 – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenie spostrzegawczości.** W pierwszym poleceniu dzieci łączą klucze z odpowiednimi kształtami wyciętymi w kartce. W drugim poleceniu rysują oburącz serce i kolorują je na swój ulubiony kolor. ● **KP2.28, kredki, ołówki**

- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne, zachęcanie do używania zwrotów grzecznościowych podczas zabaw.**

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Klucz do mojego serca” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. Dziecko rysuje na kolorowej kartce swój klucz, wycina go i ozdabia. ● **kolorowy karton, nożyczki, różne ozdoby, np. cekiny**

- **„Co zrobić gdy...?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji społecznych. N. pokazuje dziecku dowolne obrazki przedstawiające jakieś zdarzenie i trzeba kogoś przeprosić. Dziecko analizuje treść obrazka, opowiada, co się mogło wydarzyć i jak powinni zachować się uczestnicy zdarzenia. ● **dowolny obrazek pokazujący wyraźnie, że jedno dziecko skrzywdziło drugie**

- **„Maniery przy stole” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje dzieciom obrazek rodziny siedzącej przy obiedzie i pyta, jak należy zachowywać się podczas posiłku. N. dopytuje, np. *Czy można przy jedzeniu wstawać i siadać, kręcić się? Czy można przy stole grać na tablecie? Czy można przy stole rozrzucać jedzenie? Czy można jeść np. surówkę ręką? Jakich słów używamy, zanim rozpoczniemy jedzenie? Jakich słów używamy, gdy skończymy jedzenie? Czym wycieramy buzię, jeśli się ubrudziliśmy? Czy można przy stole bekać?* itp. ● **ilustracja rodziny siedzącej przy stole**

● **„W restauracji” – zabawa tematyczna.** N. pyta dzieci, czy wiedzą, co to jest restauracja, co się w niej robi oraz kim jest kelner czy kelnerka. Następnie zaprasza dzieci do zabawy. Dzieci są podzielone na trzysobowe zespoły, dwoje dzieci to goście restauracji, którzy siedzą przy stoliku, jedna osoba to kelner lub kelnerka, którzy „zapisują” zamówienie i je realizują, obsługując „gości”. • **dlugopisy, kartki (notesiki), tace, zabawkowe naczynia, sztuczce, jedzenie, chusteczki**

● **„Nie chcę cię znać” – zabawa integracyjna ze śpiewem, s. 15.**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3 Klub Przyjaciół Przyrody

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych sposobów dbania o środowisko naturalne; nauka rozpoznawania pojemników do segregacji odpadów i właściwego z nich korzystania; uwrażliwienie dzieci na konieczność dbania o przyrodę i jej zasoby

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Co to jest przyroda?” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem ilustracji.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

III.8, IV.5, IV.18

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Pojemniki” – słuchanie wiersza A. Frączek, rozmowa na temat segregacji śmieci. „Segregujemy odpady” – zabawa dydaktyczna, ćwiczenie klasyfikacyjne.
5. „Segregujemy odpady”, „Hop, do kosza!”, „W takim samym kolorze”, „Do właściwego kosza!” – zabawy ruchowe z elementem matematycznym.
6. Praca z **KP2.29** – utrwalanie wiadomości na temat ochrony przyrody i działań proekologicznych.
7. Spacer w okolicy przedszkola – szukanie pojemników do selektywnej zbiórki odpadów, wyrzucenie śmieci do właściwych pojemników zgodnie z zasadami segregacji.

IV.2, IV.5, IV.12

I.5, IV.2, IV.12

I.7, IV.18

I.1, I.2, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co nam daje selektywna zbiórka odpadów?” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Pozbieram śmieci” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.
9. „Posegregujemy sami!” – zabawa plastyczno-techniczna z elementem klasyfikacji. „Nie widząc drogi...” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.2, IV.1, IV.18

I.5, I.7, III.8,
IV.18

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: ilustracje różnych krajobrazów naturalnych, plakat z napisanym w sercu wyrazem *przyroda*, mazaki, tamburyn, obrazki pojemników do selektywnej zbiórki odpadów, ilustracje różnych odpadów, hula-hoop w kolorach niebieskim, żółtym i zielonym, po jednym „śmieciu” dla każ-

dego dziecka (przedmioty, np. rolka po papierze toaletowym, plastikowa butelka, papierowy talerzyk...), szarfy w kolorach pojemników do segregacji odpadów, **KP2**, kredki, ilustracje przedmiotów uzyskanych w wyniku selekcji odpadów, np. papier toaletowy, torebki i plecaki z opakowań PET, karteczki w kolorach: zielony, niebieskim, żółty, trzy kubeczki w kolorach zielonym, niebieskim, żółty, ulotki ze sklepów wielkopowierzchniowych, nożyczki, klej

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Co to jest przyroda?” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem ilustracji.** N. pokazuje dzieciom dowolne ilustracje przedstawiające krajobraz niezmieniony przez człowieka, np. góry, las, jeziora w różnych porach roku (na ilustracjach powinny być też zwierzęta). Dzieci opisują ilustracje, wymieniając ich elementy. Po omówieniu obrazków N. mówi, że to wszystko, co opisywały, nazywamy przyrodą. Jeżeli N. dysponuje czasem, może przygotować plakat, w którego centralnym miejscu jest wpisane w sercu słowo *przyroda* – obok niego N. rysuje wszystkie elementy przyrody wymieniane przez dzieci (góry, drzewa, kwiaty, zwierzęta, woda, kamienie itp.).
- **ilustracje różnych naturalnych krajobrazów, plakat z napisanym w sercu wyrazem przyroda, mazaki**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 16**, s. 181. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Pojemniki” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat segregacji śmieci.**

Pojemniki

Agnieszka Frączek

Patrz! Pojemniki w kolorach tęczy!
Słyszysz? W zielonym chyba coś brzęczy...
Co to takiego? Szklane butelki,
stłuczony spodek i stoik wielki.

Żółty pojemnik skrzypi i trzeszczy,
aż od tych dźwięków dostaję dreszczy...
Co się ukryło w tym pojemniku?
Tubki i kubki, tuzin guzików,
stary abażur... wszystko z plastiku!

Trzeci pojemnik szumi, szeleści...
Muszę zobaczyć, co w nim się mieści...
Karton po butach, notesik w kwiatki
i zabazgrany blok bez okładki,
sterta czasopism, stosik folderów,
bilet do kina... wszystko z papieru!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym opowiada autorka wiersza? Co to są śmieci? Jakiego koloru są pojemniki wymienione w wierszu? Co wrzucamy do żółtego pojemnika? Co wrzucamy do zielonego pojemnika? Co wrzucamy do niebieskiego pojemnika? Co trzeba zrobić ze śmieciami, zanim się je wyrzuci?*

Trzy pojemniki w kolorach tęczy –
każdy coś trzeszczy, szumi lub brzęczy...
O czym tak gwarzą? Nadstawiam ucha,
może coś uda mi się podsłuchać...

Brzy... Trzrzrz... Szyyyy
Już wiem! Rozumiem! Mówią:
„N I E Ł A D N I E
wyrzucać śmieci tak jak popadnie!
Trzeba je najpierw posegregować.
Wtedy nam będą lepiej smakować.”

● **„Segregujemy odpady” – zabawa dydaktyczna, ćwiczenie klasyfikacyjne.** Na tablicy N. przyczepia trzy sylwety dużych koszy wyciętych z kolorowego papieru (żółty, zielony, niebieski) i ilustracje różnych „śmieci”. Dzieci podchodzą do tablicy, wybierają jeden „śmieć”, podają nazwę tworzywa, z jakiego jest zrobiony, i umieszczają go w odpowiednim koszu. • *ilustracje pojemników do segregacji śmieci, ilustracje różnych odpadów*

● **„Segregujemy odpady” – zabawy ruchowe z elementem matematycznym:**

– „Hop, do kosza!” – Na podłodze N. układa koła hula-hoop (niebieskie, żółte, zielone). Dzieci losują po jednym „śmieciu” i poruszają się po sali w dowolnych kierunkach. Na hasło N.: *Hop do kosza!* dzieci szybko wbiegają do jednego z trzech kolorów kół leżących na podłodze – zgodnie z rodzajem „śmiecia”, np. do żółtego – plastiki. W trakcie zabawy dzieci wymieniają się „śmieciami”. • *hula-hoop w kolorach niebieskim, żółtym i zielonym, po jednym „śmieciu” dla każdego dziecka (przedmioty, np. rolka po papierze toaletowym, plastikowa butelka, papierowy talerzyk...)*

– „W takim samym kolorze” – N. tworzy trzy czteroosobowe zespoły. Każdy zespół chwytają się za dłonie i odgrywa rolę *pojemnika na odpady*, zakłada również jeden kolor szarf – żółty, zielony lub niebieski (np. czworo dzieci ma żółte szarfy i tworzy jeden kosz na odpady z plastiku). Pozostałe dzieci segregują „śmieci” do odpowiednich pojemników na odpady – wkładają je do środka koła utworzonego przez czworo dzieci. • *szarfy w kolorach pojemników do segregacji odpadów, „śmieci” (przedmioty, np. rolka po papierze toaletowym, plastikowa butelka, papierowy talerzyk...)*

– „Do właściwego kosza!” – N. układa z kolorowych szarf na podłodze duże koła – pojemniki. Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach dowolnej spokojnej melodii. Gdy muzyka cichnie, N. podaje nazwę jednej z trzech grup odpadów, np. plastik – wszystkie dzieci muszą wtedy dotknąć lub wejść do pojemnika w kolorze żółtym. • *szarfy w kolorach niebieskim, żółtym i zielonym*

● **Praca z KP2.29 – utrwalanie wiadomości na temat ochrony przyrody i działań proekologicznych.** Dzieci skreślają rysunki przedstawiające niewłaściwe zachowania wobec przyrody i kolorują te, które obrazują zachowania proekologiczne. • *KP2.29, kredki*

● **Spacer w okolicy przedszkola – szukanie pojemników do selektywnej zbiórki odpadów, wyrzucenie śmieci (wykorzystywanych podczas zajęć) do właściwych pojemników zgodnie z zasadami segregacji.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Co nam daje selektywna zbiórka odpadów?” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie. N. pokazuje dziecku produkty otrzymywane dzięki selekcji odpadów lub ich zdjęcia. (N. może także skorzystać z zasobów Internetu). • *ilustracje przedmiotów uzyskanych w wyniku selekcji odpadów, np. papier toaletowy, torebki i plecaki z opakowań PET*

● **„Pozbieram śmieci” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. N. przygotowuje dla dziecka karteczki w kolorach zielonym, niebieskim i żółtym oraz trzy kubeczki w takich samych kolorach jak kartki. Dziecko za pomocą słomki ma przenieść wszystkie karteczki do pojemników w odpowiednich kolorach. • *karteczki w kolorach zielonym, niebieskim, żółtym, trzy kubeczki w kolorach zielonym, niebieskim, żółtym, słomka*

● **„Posegregujemy sami!” – zabawa plastyczno-techniczna z elementem klasyfikacji.** Dzieci wycinają z ulotek sklepów wielkopowierzchniowych różne produkty (co najmniej 2) i przyklejają na duże obrazki koszy, które zostały użyte w głównej części zajęć. • *ulotki ze sklepów wielkopowierzchniowych, obrazki pojemników do selektywnej zbiórki odpadów, nożyczki, klej*

Dzieci młodsze wycinają co najmniej jeden obrazek. N. dba, aby wielkość obrazka była dostosowana do możliwości dziecka.

- „Nie widząc drogi...” – zabawa ruchowa. Dzieci stoją w parach. Jedna osoba z pary zamyka oczy, druga ją prowadzi. Pary poruszają się w rytm melodii granej przez N. na tamburynie. Podczas muzycznej pauzy następuje zmiana ról. ● **tamburyn**
- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

4 Grzeczne słówka

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie piosenki z dziecięcego repertuaru dotyczącej kulturalnego zachowania; rozwijanie umiejętności wokalnych dzieci; rozwijanie sprawności fizycznej; nauka pokonywania stresu w sytuacjach trudnych dla dziecka

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Trzy magiczne słowa” – recytacja wiersza M. Szelağ.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 16.
5. „Grzeczne słówka” – zabawa ruchowa, słuchanie piosenki i rozmowa na jej temat. „Czuźne ucho” – zabawa słuchowa przy piosence. „Grzeczne słówka” – nauka piosenki metodą ze słuchu, śpiew indywidualny i grupowy. „Wstuchani w siebie” – zabawa relaksacyjna.
6. „Proszę, dziękuję” – zabawa ruchowa.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

I.2, I.5, I.8
I.5, IV.2, IV.7
I.5
I.1, I.2, I.5, I.6

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układamy zagadki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Znam te słowa” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie poznawania języków obcych nowożytnych.
9. „Sz oraz s” – ćwiczenia artykulacyjne, ćwiczenie słuchu fonemowego. „Kogo brakuje?” – zabawa w kole ćwicząca spostrzegawczość.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

III.4, IV.2, IV.6,
IV.21
I.5, IV.1, IV.2,
IV.9
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka, hula-hoop, tamburyn, **CD2**, bębenek, krzesła, duży klucz lub tekturowy szablon klucza, ilustracje różnych zabawek, obrazki różnych przedmiotów, których nazwy dzieci poznały w tym roku w języku angielskim, obrazki różnych przedmiotów zawierających w nazwie głoskę s lub sz (np. sweter, spodnie, sklep, stół, sok, schody, szafa, szampon)

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Trzy magiczne słowa” – recytacja wiersza M. Szelağ**, s. 202. Dzieci recytują wiersz indywidualnie i grupowo, z podziałem na chłopców i dziewczynki.
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 16**, s. 181. • **tamburyn**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 16**, s. 191. • **kolorowe chustki po jednej dla każdego dziecka, hula-hoop**
- **„Grzeczne słówka” – wprowadzenie piosenki.**
– „Grzeczne słówka” – zabawa ruchowa. Przy dźwiękach tamburynu dzieci swobodnie biegają po sali. Na hasło: *Grzeczne słówka!* stają w parach naprzeciwko siebie i kolejno ściskają się serdecznie, kłaniają i podają sobie niewidzialne piłki. Wznowienie gry na tamburynie jest sygnałem do wznowienia biegu. • **tamburyn**
– „Grzeczne słówka” – słuchanie piosenki i rozmowa na jej temat. N. pyta: *O czym jest piosenka? Kto ma używać grzecznych słów? Czy piosenka jest smutna, czy wesoła?* • **CD2.21**

Grzeczne słówka

sl. Agnieszka Galica, muz. Tadeusz Pabisiak

Dziękuję, przepraszam i proszę,
trzy słówka, za małe trzy grosze.
I grzeczny królewicz, i grzeczna królowna
znają te słówka na pewno.

Ref.: Trzy słówka, za małe trzy grosze:
dziękuję, przepraszam i proszę.

Ref.: Trzy słówka, za małe trzy grosze:
dziękuję, przepraszam i proszę.
Dziękuję...
Przepraszam...
Proszę...

To przecież niewiele kosztuje,
gdy powiesz: uprzejmie dziękuję.
Korona ci z głowy nie spadnie na pewno,
nawet gdy jesteś królowną.

– „Czuje ucho” – zabawa słuchowa przy piosence. N. włącza ponownie piosenkę. Dzieci siedzą, ich zadaniem jest klasnąć w dłonie za każdym razem, gdy usłyszą jedno z „grzecznych słówek”. Następnie dzieci wstają, a N. prezentuje raz jeszcze piosenkę – dzieci muszą tupnąć, gdy usłyszą jedno z „grzecznych słówek”. • **CD2.21**

– „Grzeczne słówka” – nauka piosenki metodą ze słuchu, śpiew indywidualny i grupowy.

– „Wysłuchani w siebie” – zabawa relaksacyjna. Dzieci kładą się na plecach i zamykają oczy. N. włącza wersję instrumentalną piosenki. Dzieci w ciszy słuchają. Piosenkę można powtórzyć wielokrotnie. Dzieci leżą, dopóki N. nie poprosi, żeby wstały. • **CD2.22**

● **„Proszę, dziękuję” – zabawa ruchowa.** Dzieci siedzą w kole na krzesłach. Jedno z nich trzyma duży klucz (prawdziwy lub tekturowy szablon) i podaje go osobie siedzącej z prawej strony, mówiąc *proszę*. Dziecko siedzące po prawej stronie bierze klucz, mówi *dziękuję* i podaje go do kolejnej osoby, mówiąc *proszę*. Dzieci podają sobie kolejno przedmiot, wypowiadając słowa

grzecznościowe do momentu, kiedy N. uderzy w bębenek. Podczas wystukiwania szybkiego rytmu na instrumencie wszystkie dzieci, poza dzieckiem trzymającym klucz, zmieniają swoje miejsca. Kiedy N. przerwie grę na bębnie, wszystkie dzieci powinny siedzieć na innych krzesłach niż wcześniej (z wyjątkiem dziecka z kluczem, które siedzi wciąż w tym samym miejscu). Dziecko podaje klucz osobie siedzącej z prawej strony, mówiąc *proszę*, i zabawa toczy się tak jak wcześniej. • **bębenek, krzesła, duży klucz lub tekturowy szablon klucza**

- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.**

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Układamy zagadki” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. Dziecko losuje z woreczka ilustrację dowolnej zabawki (nie pokazuje jej N.) i układa o niej zagadkę rozpoczynającą się od słów: *To jest...* • **ilustracje różnych zabawek**
- **„Znam te słowa” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie poznawania języków obcych nowożytnych. N. przygotowuje dla dziecka małe ilustracje z kilkoma przedmiotami, których angielskie nazwy poznało w tym roku przedszkolnym. Dziecko losuje obrazki i mówi ich angielską nazwę. • **obrazki różnych przedmiotów, których nazwy poznały dzieci w tym roku w języku angielskim**
- **„Sz oraz s” – ćwiczenia artykulacyjne, ćwiczenie słuchu fonemowego.** N. pokazuje dzieciom różne obrazki rozpoczynające się głoską sz i s. Dzieci mają za zadanie głośno wypowiedzieć nazwę obiektu na ilustracji i ułożyć obrazek po stronie głoski s – którą symbolizuje *smok*, lub głoski sz – którą symbolizuje *szalik*. • **obrazki różnych przedmiotów zawierających w nazwie głoskę s lub sz (np. sweter, spodnie, sklep, stół, sok, schody, szafa, szampon)**
- **„Kogo brakuje?” – zabawa w kole ćwicząca spostrzegawczość.** Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym w kole. Wybrane dziecko zakrywa oczy i staje tyłem do pozostałych dzieci. N. wskazuje jedno z dzieci siedzących skrzyżnie – jego zadaniem jest się schować we wcześniej uzgodnionym miejscu. Dziecko, które miało zakryte oczy, musi odgadnąć, kogo brakuje.
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Medal za dobre maniere

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie zasad kulturalnego zachowania w lesie; rozwijanie umiejętności myślenia; rozwijanie sprawności manualnej i kreatywności; wdrażanie do poszanowania pracy innych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 16. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.21
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Leśny BON TON” – słuchanie wiersza A. Frączek, rozmowa na temat właściwego zachowania w lesie.

III.8, IV.2, IV.18

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

5. „Magiczne słowa” – zabawa ruchowa.	I.5, III.4
6. „Czy znasz dobre maniere?” – quiz dydaktyczny, podsumowanie zdobytych wiadomości. „Medal za dobre maniere” – praca plastyczno-techniczna.	I.5, I.7, IV.5
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Gdzie moja para?” – zabawa ruchowa.	I.1, I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa wiary we własne siły” – wybór dzieci, które odznaczyły się największą pewnością siebie i pokonały swoją nieśmiałość. „Znajdź rym” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Wycinanki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.	I.7, IV.2
9. „Grzeczne słówka” – śpiewanie piosenki, indywidualne lub grupowe. „We dwoje raźniej” – zabawa ruchowa.	I.5, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, tamburyn, papierowe klucze: czerwony, niebieski, zielony, małe papierowe talerze, żółte papierowe koła, kredki pastelowe lub mazaki, paski kolorowej bibuły, ziarna kawy, makaron, pompony, dziurkacz, wstążka, nożyczki, kolorowy papier, **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim, s. 201. • dowolna piosenka
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 16, s. 181. • tamburyn
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Leśny BON TON” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat właściwego zachowania w lesie.

Leśny BON TON (fragment)

Agnieszka Frączek

Kulturalne zachowanie
to rzecz ważna niesłychanie.
I nie tylko na przyjęciach
u hrabiego czy wręcz księcia
lub na imieninach cioci.

Bowiem gdy się przyjdzie w gości,
nigdy dosyć uprzejmości.
A las też jest czymś domem.

Więc zachowuj się z fasonem!

W lesie też nie wolno psocić! (...)

Aby lasu nie rozgniewać,
nie należy się naśmiewać
z piegowatych muchomorów
ani z innych leśnych stworów –
warto cenić ich urodę
i podziwiać leśną modę!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym jest wiersz? Gdzie trzeba się kulturalnie zachowywać? Dlaczego trzeba się kulturalnie zachowywać w lesie? Czym domem jest las?*

● **„Magiczne słowa” – zabawa ruchowa**, s. 202. ● **papierowe klucze: czerwony, niebieski, zielony, naganie dowolnej melodii lub piosenki**

● **„Czy znasz dobre maniere?” – quiz dydaktyczny, podsumowanie zdobytych wiadomości.**

N. zadaje dzieciom pytania: *Jakiego słowa używamy, gdy komuś za coś jesteście wdzięczni? Jakiego słowa używamy, gdy kogoś skrzywdzimy? Jakiego słowa używamy, gdy komuś coś podajemy? Czy wolno w lesie krzyczeć? Czy wolno rozmawiać w teatrze? Czy wolno bekać przy stole? Czy wolno łamać gałęzie, przepychać się w kolejce, np. do toalety, śmiecić w lesie, szeleścić papierkami w kinie itp.* Na koniec zabawy N. gratuluje dzieciom tak wspaniałej znajomości *dobrych zasad* i proponuje zrobienie medalu.

● **„Medal za dobre maniere” – praca plastyczno-techniczna.** Dzieci dostają od N. papierowe talerze i żółte, papierowe koła (mniejsze od talerzyków). Dzieci przyklejają koło na talerzyk. Na żółtym tle rysują kredką pastelową lub mazakiem oczy i uśmiech. Na białym brzegu talerzyka nakleją ziarna kawy, makaron, małe pompony. Na dole talerzyka przykleją kilka krótkich pasków kolorowej bibuły. Po skończeniu medalu N. robi dziurkę w talerzyku, a dziecko przewleka wąską wstążkę. ● **małe papierowe talerze, żółte papierowe koła, kredki pastelowe lub mazaki, paski kolorowej bibuły, ziarna kawy, makaron, pompony, dziurkacz, wstążka**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Gdzie moja para?” – zabawa ruchowa. Dzieci dobierają się parami. Na jedno kłaśnięcie N. rozbiegają się po ogrodzie w różnych kierunkach. Na dwa kłaśnięcia dzieci szybko dobierają się w pary takie, jak na początku zabawy.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa wiary we własne siły” – wybór dzieci, które w ostatnich dwóch tygodniach pokazały największą pewność siebie i pokonały swoją nieśmiałość**, s. 45.

● **„Znajdź rym” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo.** N. podaje dziecku dowolne słowo, a dziecko podaje do niego rym, np. *kura – dziura*.

● **„Wycinanki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.** Dziecko wycina z kolorowego papieru dowolne kształty i układa z nich obrazek. ● **nożyczki, kolorowy papier**

● **„Grzeczne słówka” – śpiewanie piosenki (indywidualne lub grupowe)**, s. 207. ● **CD2.21**

● **„We dwoje różniej” – zabawa ruchowa.** Dzieci dobierają się parami i poruszają po sali związane częściami ciała wymienionymi przez N., np. *złączone dłońmi, złączone plecami itp.*

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → uczę.pl

MĄDROŚĆ

Mądrość składa się z dwóch elementów: posiadanej wiedzy oraz umiejętności stosowania jej w praktyce. Zależy m.in. od predyspozycji danej osoby oraz jej życiowych doświadczeń (np. środowiska dorastania, wsparcia dorosłych i rówieśników).

N. może zarówno wspierać dzieci w zdobywaniu wiedzy, jak i zachęcać do samodzielnego poszukiwania mądrości na różne sposoby. Może kształtować w przedszkolakach cechy przydatne do rozwijania się w tej dziedzinie, np. ciekawość świata, chęć i umiejętność zadawania pytań, niepoddawanie się mimo niepowodzeń.

- Podczas zajęć dotyczących mądrości warto nie tylko opowiadać dzieciom, co ona oznacza, ale także pokazywać, w jaki sposób mogą ją nabywać.
- Należy pokazywać dzieciom różne źródła wiedzy, nawet jeśli na aktualnym etapie rozwoju nie są jeszcze w stanie samodzielnie z nich korzystać (książki, gazety, filmy, Internet, inni ludzie, doświadczenia).
- Dzieci powinny wiedzieć, że choć istotne jest samodzielne poszukiwanie mądrości, nie można zapominać o docenianiu mądrości innych.
- Ważne jest uwarżliwienie dzieci na to, że dana osoba może być mądra, mimo że trudno to dostrzec na pierwszy rzut oka. Można przedszkolakom opowiedzieć jedną z bajek o trzech braciach, z których najmłodszy był uważany za najgłupszego, a najlepiej poradził sobie w życiu (np. bajkę „Kot w butach”).
- Zachęcające może być stworzenie przestrzeni do samodzielnego poszerzania swojej wiedzy (np. organizowanie w przedszkolu kącików tematycznych).

Zabawa wprowadzająca

N. pokazuje dzieciom pacynkę lub sylwetę „mędrca”. Zachęca dzieci do zadawania mu pytań (jeśli jest taka potrzeba, podpowiada dzieciom, jakie pytania mogą zadać). „Mędrzec” nie odpowiada na wszystkie pytania – czasem mówi, że musi się zastanowić, kogoś zapytać lub sprawdzić, jaka jest odpowiedź.

N. podsumowuje rozmowę z „mędrcem”. Zwraca uwagę dzieci na to, że nawet najmądrzejszy człowiek nie wie wszystkiego, i nie ma w tym nic złego. Ważne, by mówić prawdę i starać się znaleźć odpowiedź na pytanie.

Tydzień XXXIII

Książka – mój przyjaciel

1. Poznajemy mądrość

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie wartości „mądrość”; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem oraz budowania wypowiedzi; budowanie wiary we własne siły i chęci zdobywania nowej wiedzy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna. I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „If you happy...” – zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki w języku angielskim. I.5, II.4, IV.21
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „mądrość” – słuchanie opowiadania „Skąd się bierze mądrość?” G. Lipińskiej, rozmowa na temat jego treści. III.6, IV.5
5. Praca z **KP2.30** – ćwiczenie motoryki małej i spostrzegawczości, rozmowa na temat właściwego zachowania w bibliotece, odszukiwanie przedmiotów na ilustracji wskazanych na dole strony. I.7, IV.5, IV.9
6. „Mądra głowa” – zabawa ruchowa utrwalająca nazwy części ciała. I.5
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Berek drzewo” – zabawa bieżna. I.1, I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wesoła sowa” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. IV.8, IV.14
9. „Posadź sowę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania orientacji w przestrzeni. I.5, IV.5
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań. I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, **KP2**, tamburyn, szarfy, płyty, koła orgiami różnej wielkości i w różnych kolorach, czarny marker, ilustracja sowy i Sowy Przemądrzałej z bajki o Kubusiu Puchatku, bębenek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „If you happy...” – zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki w języku angielskim. • **CD2.23**

If you're happy...

sl. i muz. tradycyjne

*If you're happy and you know it clap your hands.**If you're happy and you know it clap your hands.**If you're happy and you know it and you really want to show it.**If you're happy and you know it clap your hands.**If you're happy and you know it stamp your feet.**If you're happy and you know it stamp your feet.**If you're happy and you know it and you really want to show it.**If you're happy and you know it stamp your feet.**If you're happy and you know it shout „Hurray!”.**If you're happy and you know it shout „Hurray!”.**If you're happy and you know it and you really want to show it.**If you're happy and you know it shout „Hurray!”.**If you're happy and you know it do all three.**If you're happy and you know it do all three.**If you're happy and you know it and you really want to show it.**If you're happy and you know it do all three!*

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, klaśnij w dłonie.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, klaśnij w dłonie.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, i naprawdę chcesz to pokazać.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, klaśnij w dłonie.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, tup nogami.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, tup nogami.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, i naprawdę chcesz to pokazać.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, tup nogami.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, krzyknij „Hura!”.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, krzyknij „Hura!”.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, i naprawdę chcesz to pokazać.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, krzyknij „Hura!”.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, zrób wszystko naraz.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, zrób wszystko naraz.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, i naprawdę chcesz to pokazać.

Jeśli jesteś szczęśliwy i wiesz o tym, zrób wszystko naraz!

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 17.

– „Król i królowa” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci poruszają w różnych kierunkach sali w czasie trwania melodii piosenki „Chcę naprzód iść”. Po chwili N. zatrzymuje muzykę i podaje hasło: *król* – dzieci zaczynają dostojnie maszerować w miejscu – lub *królowa* – wówczas dzieci stają bez ruchu i pozdrawiają swoich poddanych, machając do nich. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. • CD2.10

– „Weź książkę z półki” – ćwiczenia tułowia i rąk. Dzieci są ustawione w rozsypanie. Na hasło N. – *dolna półka* – dzieci wykonują skłon i oburącz sięgają po „książkę”, przyciągając ręce do nóg.

Na hasło – *górną półką* – dzieci stają na palcach, próbując dosięgnąć do wysoko położonej „książki” raz prawą, raz lewą ręką.

– „Otwieramy i zamykamy książkę” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci leżą na plecach – nogi wyciągnięte prosto, ręce rozłożone na boki, przyklejone do podłogi. Na sygnał N. dzieci przenoszą wyprostowane ręce nad głowę, klaszczą. Po chwili ręce wracają do pozycji wyjściowej. Utrudnienie w drugim tygodniu. Dzieci leżą na plecach – nogi wyciągnięte prosto, ręce rozłożone na boki, przyklejone do podłogi. Na sygnał N. – klaśnięcie – dzieci przenoszą wyprostowane ręce nad głowę, klaszczą oraz odrywają wyprostowane nogi od podłogi, rozkładając je na boki. Po chwili ręce i nogi wracają do pozycji wyjściowej.

– „Czytamy o...” – zabawa bieżna. N. we wprowadzeniu do ćwiczenia pokazuje dowolną książkę i mówi, że będzie otwierał ją i zmieniał dzieci w różne zwierzęta, postacie, które będą biegały (bawiły się) na łące. Za każdym razem, gdy zmienia bohatera książki, cicho dzwoni dzwonkiem ręcznym. N. dzwoni i mówi: *Czytam teraz o konikach* – dzieci zmieniają się w koniki, które wesoło biegają po łące, następnie dzwoni dzwonek i N. mówi: *Czytam teraz o zaczarowanych elfach* – dzieci elfy machają skrzydełkami i biegają w dowolnych kierunkach. Dalej N. sam zmienia dzieci w wybrane przez siebie postaci. • **dzwonek ręczny, dowolna książka**

– „Odpoczynek z kartką” – zabawa uspokajająca. Dzieci maszerują po obwodzie koła. Mijając N., biorą od niego jedną kartkę. Po obrocie całego koła dzieci zatrzymują się i dmuchają na kartkę trzymaną przed twarzą. Następnie kładą się na plecach i układają kartkę na brzuchu. Nabierają powietrze nosem do brzucha tak, by kartka się uniosła, następnie wypuszczają powietrze ustami, kartka opada razem z zapadającym się brzuchem. • **kartki dla każdego dziecka**

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Skąd się bierze mądrość?” – słuchanie opowiadania, rozmowa na temat jego treści.**

Skąd się bierze mądrość?

Gabriela Lipińska

Po Krysię do przedszkola przyszła dziś babcia Halinka, która cierpliwie usiadła na ławeczce przygotowana na długie czekanie – jej wnuczka zawsze miała mnóstwo spraw do załatwienia, zanim zeszła do szatni. Jednak tym razem babcia nie zdążyła nawet wyjąć książki ze swojej przepastnej torby, kiedy do szatni wbiegła Krysia. Dziewczynka przywitała babcię krótkim – „Cześć, babciu!” – i zaczęła się w milczeniu ubierać. Po krótkiej chwili była już gotowa, bez słowa wzięła babcię za rękę i razem wyszły z budynku. Babcia była bardzo zaniepokojona tak długim milczeniem dziewczynki, bo Krysia zawsze miała tyle do powiedzenia, a dziś cisza...

– Krysiu, czy coś się stało? Jesteś dziś jakaś taka milcząca...

– Nie babciu – odpowiedziała Krysia – ja po prostu myślę...

– To bardzo dobrze – ucieszyła się babcia – ale o czym tak myślisz?

– O tym, skąd wziąć MĄDROŚĆ? – powiedziała głośno dziewczynka, dokładnie wypowiadając każde słowo. Zanim zdziwiona babcia odpowiedziała wnuczce, ta ciągnęła:

– I wiesz, babciu, ja już dużo na ten temat wiem... Wiem na przykład, że mądrości nie można kupić w sklepie ani dostać w prezencie i nie można też jej komuś zabrać... Babciu, czy to prawda, bo Franek dziś powiedział, że on zabrał mi już całą mądrość i od teraz będę głupia...

– Nie, Krysiu, nie martw się, nie można komuś zabrać MĄDROŚCI...

– Uff, to dobrze! Ale co zrobić, by być mądrzejszym? Babciu, czy ty to wiesz?

– Oczywiście, że wiem Krysiu, ale czemu ty tak nagle interesujesz się tą MĄDROŚCIĄ, przecież jesteś już bardzo mądrą dziewczynką...

– Jestem! Naprawdę, babciu, tak myślisz?! Jesteś kochana! Ale ja chcę więcej tej MĄDROŚCI, bo pani Matylda powiedziała, że bycie MĄDRYM bardzo pomaga w życiu... – odpowiedziała poważnym głosem dziewczynka.

– No, to poważna sprawa. Oczywiście wasza pani ma rację. Dobrze być MĄDRYM.

– No właśnie! – odpowiedziała zniecierpliwiona dziewczynka – I ja chcę być BAAARDZO MĄDRA! Najmądrzejsza na świecie! No to skąd mam wziąć tę MĄDROŚĆ?

– Wiesz, Krysia, to trudne pytanie... Mądrość jest w nas, a można ją zdobyć, na przykład ucząc się pilnie...

– Nuda, nuda, nuda – odpowiedziała Krysia. – Nie ma innego sposobu? Przecież sama powiedziałaś, że nauka to bardzo ciężka praca, a ja nie chcę się męczyć...

– A prawda... mówiłam... – odpowiedziała zawstydzona babcia. – Ale mądrość można też znaleźć w książkach. W nich różni ludzie opisują to, co sami przeżyli i doświadczyli, a my czytając to, co napisali, uczymy się od nich.

– No pięknie! – powiedziała Krysia – zostanę głupia...

– Krysia! Ale czemu tak mówisz? – zapytała zaskoczona babcia.

– Babciu, zapomniałaś, przecież ja nie umiem czytać! – wykrzyknęła ze łzami w oczach dziewczynka.

Babcia Krysi zaśmiała się cicho i powiedziała:

– Nic się nie martw, kochanie. Od czego ma się babcie? Na razie ja ci poczytam. To czego dziś chcesz się nauczyć? – zapytała babcia, prowadząc Krysie do miejsca, gdzie MĄDROŚĆ, pod postacią różnych książek i książeczek, była równiutko poustawiana na półkach i tylko czekała, by ktoś chciał ją poznać i zabrać ze sobą do domu.

A czy wy już wiecie, gdzie babcia zabrała Krysie?

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego opowiadania: *Kto jest bohaterem opowiadania? Co chciała zdobyć dziewczynka? Dlaczego Krysia chciała być mądra? Gdzie zabrała babcia Krysie? Jak myślicie, co to jest mądrość? Skąd się bierze mądrość? Co to znaczy być mądrym? Jak myślicie, czy wy jesteście mądrzy?*

● **Praca z KP2.30 – ćwiczenie motoryki małej i spostrzegawczości.** Dzieci opowiadają, w jaki sposób należy się zachowywać w bibliotece. Odszukują na ilustracji przedmioty przedstawione na dole strony, a następnie nakleją na nich gwiazdki. • **KP2.30**

● **„Mądra głowa” – zabawa ruchowa utrwalająca nazwy części ciała.** Dzieci poruszają się po sali w rytmie granym przez N. na tamburynie. Podczas muzycznej przerwy dzieci zatrzymują się, a N. mówi hasło, np. *Mądra głowa brzuch pokaże*. Dzieci wskazują wymienioną część ciała. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. • **tamburyn**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Berek drzewo” – zabawa bieżna. Dzieci biegają swobodnie po wyznaczonym terenie. Na kłaśnięcie N. szybko podbiegają do najbliższego drzewa i go dotykają. W tym samym czasie dwoje wybranych dzieci (z założonymi szarfami) usiłuje złapać swoich kolegów, zanim schronią się pod drzewem. Złapane dzieci stają się nowymi berkami. Na ponowne kłaśnięcie N. dzieci wznawiają bieg. • **szarfy**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Wesoła sowa” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie.** Dziecko wykonuje sowę z płyty i kół orgiami wg instrukcji N. Na płytę z przodu przykleja dwa duże koła, a na nich dwa małe – oczy sowy, przykleja także dziób ze złożonych kół. Na górze płyty przykleja uszy, na dole – nogi ze złożonych kół. • **płyty, koła orgiami różnej wielkości i w różnych kolorach**

● **„Posadź sowę” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania orientacji w przestrzeni. Dziecko zgina kartkę w kulkę, rysuje na niej oczy i dziób – to jest jego sowa. Następnie N. prosi dziecko, by posadziło sowę: na stoliku, pod stolikiem, obok krzesła itp. • **kartka, czarny marker**

● **„Sowa – symbol mądrości” – rozwiązanie zagadki U. Kamińskiej, rozmowa kierowana.**

Sowa

Kolor jej piórek szarobrazowy.

Uhu, hu! – woła w uśpionym lesie.

W dzień śpi, a nocą lata na łowy.

Ze swej mądrości znana na świecie.

N. czyta dzieciom zagadkę, jednocześnie odsłaniając ilustrację sowy. Dzieci opisują wygląd sowy. Następnie N. pyta dzieci, czy znają sowy z bajek i jakie one były, np. Sowa Przemądrzała z bajki o Kubusiu Puchatku (można pokazać jej obrazek). Później tłumaczy dzieciom, że ludzie wybrali sowę na symbol mądrości ze względu na jej bardzo duże oczy, które kojarzyły im się z wielką wiedzą. W rzeczywistości sowy nie są bardziej inteligentne od innych ptaków. • **ilustracja sowy i Sowy Przemądrzałej z bajki o Kubusiu Puchatku**

● **„Raz, dwa, trzy – słyszę cię” – zabawa ruchowa.** Dzieci maszerują po sali. W dowolnym momencie N. wystukuje na bębnie rytm, a dzieci naśladując „pohukiwanie” sowy, powtarzają go. • **bębenek**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

N. prosi rodziców, żeby (jeśli mogą) podarowali przedszkolu różne książki, które pozwolą na zorganizowanie biblioteki w grupie. Jednocześnie zachęca rodziców dysponujących czasem do przychodzenia do placówki w ciągu dnia w celu czytania dzieciom.

2. Co wiemy o książkach?

• wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie wyglądu różnych książek, zwrócenie uwagi na podobieństwa i różnice w ich wyglądzie; rozwijanie percepcji słuchowej i umiejętności komunikacyjnych; nauka formułowania pytań; rozwijanie ciekawości poznawczej; budzenie zainteresowania książkami poprzez różne zabawy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Książeczka” – zabawa z rymówką.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
I.5, IV.2
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kąciak Dobrego Startu.** „Książka” – nauka piosenki, „Litery, wyrazy, zdania” – ćwiczenie komunikacji, „Jak w bajce” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.
5. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Mała i duża książka” – rozmowa kierowana. „Co wiemy o książkach?” – sporządzenie siatki wiedzy. „Czego chcielibyście się jeszcze dowiedzieć o książkach?” – tworzenie siatki pytań. „Książki na półkę” – zabawa ruchowa.

I.5, IV.5, IV.7
I.5, III.8, IV.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

6. Praca z KP2.31 – ćwiczenie grafomotoryczne, rysowanie książki po śladzie, tworzenie okładki do opowieści o kocie, kolorowanie pierwszej, trzeciej i ostatniej książki w szeregu.	I.7, IV.15
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie kredą na chodniku, nadawanie tytułu swojej pracy.	I.2, I.4, I.5
III CZĘŚĆ DNIA	
8. „Ile stron ma ta książeczka?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Uporządkuj przedmioty” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.	IV.12, IV.15
9. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Skarga książki” – słuchanie wiersza J. Huszcza, rozmowa na temat treści utworu. Słuchanie fragmentów ulubionych książek czytanych przez nauczyciela, a przyniesionych przez dzieci z domu.	I.5, IV.5
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: małe książki ze sztywnymi kartkami, dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, **CD3**, książka formatu A4, duży karton, mazaki, szarfy: niebieskie, żółte, zielone, czerwone, **KP2**, kredki, ołówki, kreda, przedmioty różniące się wielkością, np. trzy różne książki, trzy różne klocki

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Książeczka” – zabawa z rymowanek.** Dzieci siedzą w kole i przekazują sobie z ręki do ręki książeczkę, jednocześnie powtarzając za N. słowa rymowanki. Osoba, która trzyma książkę, na zakończenie recytowanej rymowanki otwiera ją i mówi, dziejąc na sylaby, tytuł wymyślonej bajki, np. *O – ko – cie! O – smo – ku!* • **mała książka ze sztywnymi kartkami**

Książeczka

Gabriela Lipińska

Książkę małą mam, teraz tobie dam.

To nie książka, lecz książeczka.

Jaka wyjdzie z niej bajeczka?

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 17**, s. 213. • **dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka, kartki**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

- **„Książka” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Po jej wystłuchaniu powtarzają słowa w rytm melodii piosenki, naśladując przewracanie kartek książki. Następnie wszyscy wspólnie śpiewają. • **CD3.17, Multiplaneta**

Książka

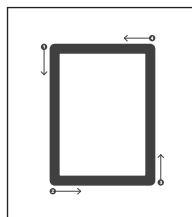
śl. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Książka / leży/ na sto/liku. //

Ona / służy / do czy/tania. //

By ją / poznać, / trzeba / czytać. //

Wie to / nawet / mała / Ania. //

● **„Litery, wyrazy, zdania” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu, i pyta: *O czym jest mowa w piosence? Jakie są wasze ulubione książki? Z kim w domu czytacie? Czy macie swojego ulubionego bohatera książki? Pokażcie go bez używania słów.* Chętne dziecko pokazuje, a grupa zgaduje. *W historiach opisywanych w książkach są dobre i złe postacie. Czy znacie określenie „czarny charakter”? Co to znaczy, że ktoś jest „czarnym charakterem”? Kto jest „czarnym charakterem” w bajce o Czerwonym Kapturku? W książkach są litery/wyrazy/zdania. Wasze imiona też składają się z głosek, zapisanych za pomocą liter. Litery składają się w sylaby. Możemy usłyszeć pierwszą sylabę, gdy kogoś wołamy.* N. imituje nawoływanie, zwracając się do kilkorga dzieci (wydłuża wybrzmiewanie samogłoski kończącej pierwszą sylabę, np. Kuuu – ba, Kaaaa – sia). N. ustala z dziećmi, jaką słyszą sylabę na początku wypowiedzianych imion. Następnie zadaje zagadkę: *Niech każdy z was zastanowi się, jaka sylaba jest na początku waszego imienia. Dobierzcie się w pary i stojąc w pewnej odległości od siebie, nawołujcie się.* Następnie dzieci kolejno wypowiadają swoje imiona i wydzielają pierwszą sylabę. *Mam na imię... Pierwsza sylaba mojego imienia to...* Dzieci po kolei wymieniają słowa, które zaczynają się na taką samą sylabę, jak ich imię.

● **„Jak w bajce” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** Dzieci poruszają się swobodnie po sali w rytm piosenki „Książka”. W pewnym momencie N. wymienia dowolnego bohatera bajki, np. smoka, kota, księżniczkę. Dzieci poruszają się tak, jakby były tym bohaterem, np. stawiają głośno duże kroki; chodzą na czworakach; chodzą na palcach. • CD3.17

P

● Aktywności z elementami metody projektu „Książka”

– „Mała i duża książka” – rozmowa kierowana. N. pokazuje dzieciom książeczkę wykorzystywaną w zabawie porannej oraz inną książkę, np. formatu A4, z wierszami – pyta dzieci: *Czym różnią się te książki?* (wielkością, grubością kartek, ilością tekstu itp.). Następnie informuje dzieci, że przez kolejne dwa tygodnie będą rozmawiać o różnych książkach. • [mała książka ze sztywnymi kartkami i książka formatu A4](#)

– „Co wiemy o książkach?” – sporządzenie siatki wiedzy. Dzieci opowiadają, co wiedzą na temat książek. N. prosi dzieci, by na następny dzień przyniosły swoje ulubione książki.

– „Czego chcielibyście się jeszcze dowiedzieć o książkach?” – tworzenie siatki pytań. N. notuje pytania dzieci na dużym kartonie, w którego centrum widnieje rysunek książki. W miarę możliwości N. zapisuje pytania dzieci również za pomocą symboli, łącząc je strzałką z „książką” znajdującą się na środku kartonu. • [duży karton, mazaki](#)

– „Książki na półkę” – zabawa ruchowa. Dzieci są podzielone na cztery zespoły (cztery grupy *książek*) za pomocą kolorowych szarf. Na podłodze N. układa cztery linie w tych samych kolorach co szarfy, np. niebieska, żółta, zielona, czerwona – są to półki. Dzieci spacerują w dowolny sposób po sali, na sygnał N., np. klaśnięcie, dzieci-*książki* ustawiają się na swoich półkach, tzn. czerwone książki na czerwonych półkach itd. W kolejnych powtórzeniach zabawy dzieci mogą zamieniać się szarfami. • [szarfy: niebieskie, żółte, zielone, czerwone](#)

- **Praca z KP2.31 – ćwiczenie grafomotoryczne.** Dzieci rysują książkę po szarym śladzie. Następnie tworzą okładkę pasującą do opowieści o kocie, używając kredek i nalepek. W poleceniu drugim kolorują pierwszą i ostatnią książkę na zielono, a trzecią książkę od lewej na czerwono. • KP2.31, kredki, ołówki
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie kredą na chodniku, nadawanie tytułu swojej pracy.** • kreda

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Ile stron ma ta książeczka?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. Dziecko przelicza strony w różnych książkach, wskazuje te, w których jest tyle samo stron. • małe książki dla dzieci o sztywnych, grubych stronach
- **„Uporządkuj przedmioty” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych. Dziecko układa trzy przedmioty w kolejności od największego do najmniejszego (przedmioty z tej samej kategorii różniące się wielkością), używając określeń: mała, średnia, duża, np. książka. • przedmioty różniące się wielkością, np. trzy książki, trzy klocki, trzy kredki
- **„Skarga książki” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat treści utworu.**

Skarga książki

Jan Huszcza

Jestem książką z dużej szafy.
Wszyscy mówią, żem ciekawa,
więc mnie ciągle ktoś pożycza,
lecz nie cieszy mnie ta sława.
Miałam papier bielusienki,
ślady na nim Florka ręki.
Pozaginał Jaś mi rogi,
Julek na mnie kładł pierogi.
Krzyś, ze swym zwyczajem zgodnie,
trzymał mnie aż trzy tygodnie.

Narysował na okładce
Staś diabelka, małpkę w klatce.
Anka, Władka siostra mała,
ta mi kartki dwie wyrwała.
Cóż mi z tego, żem ciekawa,
dłużej żyć tak nie potrafię.
Nie będziecie mnie szanować,
to się na klucz zamknę w szafie!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Dlaczego książka była smutna? Co robiły dzieci z książką? Co to znaczy „szanować książki”? Jak wy szanujecie książki w przedszkolu? Co zrobi książka z wiersza, gdy dzieci nie zaczną jej szanować?* W dowolnym momencie dnia N. czyta fragmenty przyniesionych przez dzieci książek (przez cały tydzień w ramach projektu „Książka”).

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.** N. prosi dzieci, by na następną dzień przyniosły swoje ulubione książki.

3. Biblioteka – dom książek

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie biblioteki, jej funkcji oraz zawodu bibliotekarza/bibliotekarki; rozwijanie orientacji w przestrzeni; nabywanie wiadomości dotyczących książek; wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa w czasie wycieczki; zachęcanie do częstego odwiedzania biblioteki

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Z czego składa się książka?” – rozmowa kierowana.	III.8, IV.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Książeczki na półeczki” – zabawa matematyczna.	IV.14
5. „Ustaw książkę” – zabawa ruchowa.	I.5, IV.14
6. „Mała i duża książka” – zabawa z językiem angielskim.	IV.21
7. Aktywności z elementami metody projektu „Książka” – wycieczka do biblioteki, rozmowa z ekspertem.	I.1, I.2, IV.20

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Nad, pod, z prawej, z lewej” – zabawa z kodowaniem.	IV.14
9. „Co słyszysz na początku słowa?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Którego symbolu brakuje?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i pamięci. Słuchanie fragmentów ulubionych książek czytanych przez nauczyciela, a przyniesionych przez dzieci z domu.	IV.2, IV.5, IV.9
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: różne książki, dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, tablica/duża kartka z narysowanym stołem, kolorowe, papierowe prostokąty – w zabawie będą to książki, szarfy, koszyk z małymi i dużymi książkami, frotki, z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, duże figury geometryczne, tabliczki do odwzorowania układu kolorów; ilustracje różnych przedmiotów, obrazki z dowolnymi symbolami, np. koło, koło z wpisanym krzyżem, krzyżyk, połówka koła

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Z czego składa się książka?” – rozmowa kierowana. N. prezentuje dzieciom dowolne książki i omawia ich części (elementy), tzn. okładka, grzbiet, tytuł, autor, treść, obrazki, numeracja stron. • [różne książki](#)
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 17, s. 213. • [dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka, kartki](#)
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Książeczki na półeczki” – zabawa matematyczna.** Dzieci siedzą przed tablicą dydaktyczną, na której jest narysowany schematyczny stół. Zadaniem dzieci jest przyczepić do tablicy książkę w odpowiednim kolorze wg instrukcji słownej N., np. *Położ żółtą książkę na stole; Położ niebieską książkę na żółtej; Położ czerwoną książkę pod stołem, Policz wszystkie książki.* Zabawę można powtarzać kilkakrotnie, dorysowując dowolne elementy, jako nowe punkty odniesienia, np. lampę, półkę. • **tablica/duża kartka z narysowanym stołem, kolorowe, papierowe prostokąty – w zabawie będą to książki**

● **„Ustaw książkę” – zabawa ruchowa.** Dzieci spacerują w parach po sali. Jedno dziecko w parze ma szarfę – jest *książką*. Na kłaśnięcie N. dzieci zatrzymują się i czekają na hasło. N. mówi, np. *Ustaw książkę przed sobą, za sobą, z przodu, z tyłu, obok siebie, z boku.* Dzieci „ustawiają” kolegę lub koleżankę w odpowiednim miejscu. Po chwili następuje zmiana w parze. • **szarfy**

● **„Mała i duża książka” – zabawa z językiem angielskim.** N. pokazuje dzieciom książki dużą i małą – wskazuje na nie i mówi odpowiednie słowa w języku angielskim: *big book* – duża książka, *small book* – mała książka. Dzieci powtarzają zwroty za N. W ramach utrwalenia dzieci losują małe lub duże książki z przygotowanego wcześniej przez N. koszyka i opisują ich wygląd w języku angielskim. • **koszyk z małymi i dużymi książkami**

● **Wycieczka do biblioteki – rozmowa z ekspertem w ramach projektu „Książka”.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Nad, pod, z prawej, z lewej” – zabawa z kodowaniem.**

Dzieci siadają w kręgu, każdy ma obok siebie duże figury geometryczne z zestawu pomocy do kodowania. Przed rozpoczęciem zabawy N. prosi dzieci o wyciągnięcie przed siebie lewej ręki, zakłada im na nadgarstek frotkę. Dzieci układają figury geometryczne wg instrukcji N.: *Na środku połóż niebieskie koło. Nad kołem połóż czerwony kwadrat. Pod kołem połóż żółty kwadrat. Z prawej strony połóż żółte koło, a z lewej czerwone koło.* N. podpowiada dzieciom, która to lewa, a która prawa strona, mówi np. *z lewej strony, czyli w kierunku drzwi.*

Następnie dzieci siadają przy stolikach i otrzymują od N. po 4 tabliczki do odwzorowania. Dzieci wybierają odpowiednie kolory i figury i układają je na właściwe miejsce na kratownicy. Przykładowe tabliczki poniżej. • **frotki, z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, duże figury geometryczne, tabliczki do odwzorowania układu kolorów, Multiplaneta**

● **„Co słyszysz na początku słowa?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo.** Dziecko podaje nazwę różnych przedmiotów na obrazkach i artykułuje głoskę, którą słyszy na początku danego słowa. • **ilustracje różnych przedmiotów**

● **„Którego symbolu brakuje?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i pamięci.** N. układa przed dzieckiem cztery ilustracje z różnymi symbolami, prosi o zapamiętanie ich kolejności. Dziecko zamyka oczy, N. zmienia ułożenie obrazków i pyta dziecko, co się zmieniło. • **obrazki z dowolnymi symbolami, np. koło, koło z wpisanym krzyżem, krzyżyk, połówka koła**

P

- **Sluchanie fragmentów ulubionych ksiązek czytanych przez N., a przyniesionych przez dzieci z domu.**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Książki z nutami

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie różnych ksiązek z nutami; rozwijanie sluchu muzycznego oraz poczucia rytmu; rozwijanie sprawności fizycznej; wdrażanie do uważnego sluchania poleceń N.

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Nasza biblioteka” – założenie biblioteki w grupie przedszkolnej.	III.8, IV.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 17.	I.2, I.5, I.8
5. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Książki z nutami” – zabawa dydaktyczna.	IV.5
6. „Bum! Cicho, cicho... Bum!” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat. „Sluchamy dźwięków” – zabawa sluchowa. „Głośno jak... Cicho jak...” – zabawa naśladowcza. „Gramy na instrumentach” – zabawa z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych. „Wesołe nutki” – zabawa ruchowa.	I.5, IV.5, IV.7
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Książeczki na półeczkę” – zabawa ruchowa.	I.1, I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Jaka to książka?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Segregujemy figury geometryczne” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności matematycznych.	IV.5, IV.12
9. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „W drukarni” – rozmowa z ekspertem. Sluchanie fragmentów ulubionych ksiązek czytanych przez nauczyciela, a przyniesionych przez dzieci z domu.	IV.2, IV.5, IV.20
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: książki, kartki z napisanymi tytułami ksiązek do wypożyczenia, dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, kastaniety, chusta animacyjna, odtwarzacz CD, płyta z dowolną muzyką z filmu dla dzieci, książka z zapisem nutowym, nuty do piosenki „Bum! Cicho, cicho... Bum!” – uczyć.pl, instrumenty perkusyjne, kartki z kropkami od 1 do 5, skakanki, figury geometryczne (koła, trójkąty, kwadraty) w trzech kolorach (czerwonym, niebieskim i żółtym), ilustracje i tablica demonstracyjna związane z osobami tworzącymi książkę

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Nasza biblioteka” – założenie biblioteki w grupie przedszkolnej.** N. omawia z dziećmi zasady wypożyczania książek z biblioteki grupowej. Każda książka ma w środku kartkę z tytułem książki. Wypożyczając książkę, dzieci wyjmują z jej środka kartkę i przekazują ją N., który wpisuje kto, w jakim dniu wypożycza książkę. Wypożyczone książki dzieci zabierają po południu do domu. • [książki, kartki z napisanymi tytułami książek do wypożyczenia](#)
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 17**, s. 213. • [dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka](#)
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

P

II CZĘŚĆ DNIA

- **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 17.**

Część wstępna

– „Siedmiu krasnoludków” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci poruszają się swobodnym biegiem w rytm grany przez N. na kastanietach. Na hasło N.: *Hej ho, hej ho!* i zmianę rytmu na marszowy dzieci tworzą długi korowód. Maszerują w rzędzie, jedno za drugim i śpiewają popularną piosenkę o krasnoludkach. Kolejna zmiana rytmu zachęca uczestników zabawy do poruszania się swobodnym biegiem po sali. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [kastaniety](#)

Część główna

– „Rybak i złota rybka” – zabawa rozwijająca refleks i spostrzegawczość. N. rozkłada na środku sali chustę animacyjną. Na środku chusty staje rybak, pod chustą, na czworakach, poruszają się trzy złote rybki. Pozostałe dzieci trzymają chustę za brzegi i delikatnie nią falują. Rybak próbuje złapać rybki przez chustę. Jeżeli mu się uda, rybka spełnia jego jedno życzenie, np. *podskocz, usiądź i wstań, zrób przysiad*. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie, aby każde dziecko mogło być rybką lub rybakim. • [chusta animacyjna](#)

– „Calineczka” – zabawa ćwicząca współdziałanie. Dzieci trzymają brzegi chusty w taki sposób, aby jej środek leżał na podłodze. Na środku chusty siada w pozycji siadu skrzyżnego jedno lub dwoje dzieci (plecami do siebie). Dzieci unoszą do góry brzegi chusty i podchodzą powoli do środka, a następnie robią kilka kroków do tyłu i odkrywają mieszkankę kwiatu – Calineczkę lub Kwiatowego Duszka. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie, aż wszystkie chętne dzieci odegrają rolę bajkowej bohaterki. • [chusta animacyjna](#)

– „Jaś i Małgosia” – zabawa integrująca grupę. Dzieci stojąc, unoszą i opuszczają chustę. N. wywołuje imiona dzieci – chłopca i dziewczynki, którzy zamieniają się miejscami, przebiegając pod chustą. Zamiana następuje, kiedy chusta jest wzniesiona do góry. Na hasło: *Czarownica wszyscy chowają się pod chustą*. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • [chusta animacyjna](#)

Część końcowa

– „Tańcząca chusta” – zabawa relaksacyjna. Dzieci poruszają chustą w rytm melodii ze znanego filmu, interpretują muzykę ruchem chusty. Maszerują dookoła, do środka, na zewnątrz, unoszą, opuszczają, spokojnie falują, szybko wachlują. Mogą ćwiczyć w staniu, w przysiadzie, w siadzie – wg pomysłu N. • [odtworacz CD, płyta z dowolną muzyką z filmu dla dzieci](#)

- **„Książki z nutami” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje dzieciom dowolny śpiewnik lub inną książkę z zapisem nutowym. Pyta, czy wiedzą, co to jest. Następnie tłumaczy dzieciom, że nuty to język muzyki i dzięki temu każdy, kto go zna, może go odczytać w dowolnym miejscu na ziemi. N. przedstawia dzieciom narysowane nuty i podaje ich nazwy: cała nuta, półnuta,

P

ćwierćnuta. Później pokazuje wydrukowaną stronę z zapisem nutowym piosenki „Bum! Cicho, cicho... Bum!”, której dzieci będą się uczyć podczas dzisiejszych zajęć. • [książka z zapisem nutowym, nuty do piosenki „Bum! Cicho, cicho... Bum!”](#) → [uczę.pl](#)

● **„Bum! Cicho, cicho... Bum!” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat.**

Bum! Cicho, cicho... Bum!

sł. Małgorzata Barańska, muz. Stefan Gąsieniec

Bum! Cicho, cicho... Bum! Cicho... Bum!
Idzie tu dźwięków wielki tłum.
Bum! Cicho, cicho... Bum! Cicho... Bum!
Burzy grzmot, wiatru cichy szum.

Trach! Cicho, cicho... Bęc! Cicho... Brzdęk!
Słychać znów jakiś nowy dźwięk.
Słoń, myszka, mrówka. Lew, rybka, kot.
Huk i szmer, cichy szum i grzmot.

Rozmowa na temat treści piosenki. N. pyta: *O czym jest piosenka? Jaki jest nastrój piosenki? Czy wszystkie dźwięki w piosence są tak samo głośne? Które słowa w piosence oznaczają głośne dźwięki?* (grzmot, huk) Dzieci ponownie słuchają piosenki, następnie odpowiadają na pytanie: *Jakie odgłosy słychać w piosence? W jakich miejscach trzeba zachować ciszę?* (biblioteka, teatr, itp.). • [CD2.24](#)

● **„Słuchamy dźwięków” – zabawa słuchowa.** Dzieci zamykają oczy i słuchają otaczających ich dźwięków, ćwiczenie można urozmaicić, otwierając, np. okno, drzwi.

● **„Głośno jak... Cicho jak...” – zabawa naśladowcza.** N. wymienia nazwy zwierząt, a dzieci naśladują ich sposób poruszania zgodnie z poleceniem N., np. głośne słonie – ciche słoniki itp.

● **„Gramy na instrumentach” – zabawa z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych.** N. rozdaje dzieciom instrumenty i przypomina sposób gry na nich. Następnie prosi dzieci, aby zagrały na swoich instrumentach głośno i cicho. Po uzgodnieniu sposobu gry N. wystukuje na swoim instrumencie fragmentami rytm piosenki „Bum! Cicho, cicho... Bum!”, a dzieci go powtarzają na swoich instrumentach. Po przeciwczeniu, N. włącza ponownie piosenkę i gra razem z dziećmi jej rytm zgodnie z natężeniem dźwięków z nagrania i słowami piosenki (na słowa *bum* – dzieci uderzają głośno w swoje instrumenty, na słowa *cicho* – znacznie ciszej). • [instrumenty perkusyjne, CD2.24](#)

● **„Wesołe nutki” – zabawa ruchowa.** N. układa na podłodze pięciolinię ze skakanek, a obok niej kładzie kartki z kropkami oznaczającymi numer linii. N. pokazuje dzieciom linie i głośno podaje ich numery – *pierwsza linia, druga linia...* Dzieci-*nutki* poruszają się po sali przy dźwiękach piosenki. Podczas zatrzymania piosenki przez N. dzieci-*nutki* siadają na linii wskazanej przez N. • [kartki z kropkami od 1 do 5, skakanki, CD2.24](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Książeczki na półteczkę” – zabawa ruchowa. Dzieci biegają w wyznaczonej przestrzeni. Na kłaśnięcie N. dzieci szybko ustawiają się w jednej linii (dziecko obok dziecka). Na ponowne kłaśnięcie dzieci się rozbiegają.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Jaka to książka?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. Dziecko opisuje wygląd różnych książek, używając przymiotników. N. zachęca dziecko do wypowiedzania się całym zdaniem. • [różne książki](#)

● **„Segregujemy figury geometryczne” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności matematycznych. N. układa przed dzieckiem figury geometryczne w trzech kolorach: czerwonym, niebieskim, żółtym i prosi o ich posegregowanie

wg określonych kategorii. • **figury geometryczne (koła, trójkąty, kwadraty) w trzech kolorach: czerwonym, niebieskim i żółtym**

- **„W drukarni” – rozmowa kierowana lub rozmowa z ekspertem.** Dzieci zadają pytania ekspertowi dotyczące procesu powstawania książki lub słuchają opowiadania N. na temat pracy drukarza, pisarza, ilustratora oraz poznają nazwę miejsca, w którym powstają książki, „drukarnia”.
- **ilustracja/tablica demonstracyjna związane z osobami tworzącymi książkę**
- **Słuchanie fragmentów ulubionych książek czytanych przez N., a przyniesionych przez dzieci z domu.**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5 Sensoryczne książeczki

● wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie pojęcia „sensoryczna książeczka”; rozwijanie motoryki małej i precyzyjnych ruchów rąk; kształtowanie cechy dokładności podczas wykonywania prac; integracja grupy podczas wykonywania pracy plastycznej i zabaw

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Książeczka” – zabawa z rymowaną.
3. Zestaw ćwiczeń poranych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
I.5, IV.2
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Z czego powstaje książka?” – rozmowa kierowana. Praca z **KP2.32** – utrwalanie wiadomości na temat przedmiotów powstających z drewna, ćwiczenia liczenia.
5. „Książki na półkę” – zabawa ruchowa.
6. „Książeczki sensoryczne” – rozmowa na temat książek sensorycznych, praca plastyczno-techniczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. Zabawy dowolne w ogrodzie przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu stałego. Przed wyjściem do ogrodu N. przypomina zasady bezpiecznej zabawy.

I.7, IV.5, IV.18
I.5
I.7, IV.5, IV.8
I.1, I.2, I.4, I.5,
I.6

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Różne rodzaje papieru” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „O czym jest ta książka?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności wypowiedzania się na określony temat.
9. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Książki dawniej i dziś” – zabawa dydaktyczna. Słuchanie fragmentów ulubionych książek czytanych przez N., a przyniesionych przez dzieci z domu. „If you happy” – zabawa naśladowcza w języku angielskim przy piosence.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.2, IV.5
I.5, IV.5, IV.21
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, ilustracja drzewa, **KP2**, kredki, książki sensoryczne, kulki z bibuły, makaron, futerko lub włóczka, tektura karbowana, kartki z bloku technicznego z narysowanymi wzorami: serce, koło, kwadrat, kwiat, trójkąt, księżyc (tyle wzorów, ile dzieci pracuje przy jednym stoliku), klej, szarfy (niebieskie, żółte, zielone, czerwone), pudełko, kawałki różnych papierów (np. tekstura, papier kredowy, tektura zwykła, tektura falista, bibuła, kalka itp.), trzy dowolne książki dla małych dzieci ze sztywnymi kartkami, ilustracje różnych rodzajów pisma i książek

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Książeczka” – zabawa z rymowanką, s. 217.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 17, s. 213. • dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka, kartki
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

P

- **Aktywności z elementami metody projektu „Książka”.** – „Z czego powstaje książka?” – rozmowa kierowana. Dzieci siedzą przed tablicą dydaktyczną przedstawiającą drzewo. N. opowiada dzieciom, z czego powstaje papier. • ilustracja drzewa
- „Książki na półkę” – zabawa ruchowa, s. 218. • szarfy: niebieskie, żółte, zielone, czerwone
- **Praca z KP2.32 – utrwalanie wiadomości na temat przedmiotów powstających z drewna, ćwiczenia liczenia.** Dzieci otaczają pętlami te przedmioty, które powstają z drewna. Następnie przeliczają zaznaczone ilustracje i dorysowują tyle samo gałęzi do pnia drzewa. • KP2.32, kredki
- **„Książeczki sensoryczne” – rozmowa, praca plastyczno-techniczna.** Dzieci oglądają różne książki z elementami sensorycznymi i opisują ich wygląd. Następnie N. dzieli je na cztery zespoły ze względu na tworzywo do wykonania sensorycznych książek: stolik pierwszy – kulki z bibuły; stolik drugi – makaron; stolik trzeci – futerko lub włóczka; stolik czwarty – kawałki tektury karbowanej. Dzieci siedzące przy jednym stoliku mają do wyklejenia jeden z 6 wzorów (każde dziecko inny): serce, koło, kwadrat, kwiat, trójkąt, księżyc. Po wyklejeniu wzorów materiałem jednego rodzaju N. spina wszystkie kartki i tak powstają sensoryczne książeczki. • książki sensoryczne, kulki z bibuły, makaron, futerko lub włóczka, tektura karbowana, kartki z bloku technicznego z narysowanymi wzorami: serce, koło, kwadrat, kwiat, trójkąt, księżyc (tyle wzorów ile dzieci pracuje przy jednym stoliku), klej
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego** – zabawy dowolne w ogrodzie przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu stałego. Przed wyjściem do ogrodu N. przypomina zasady bezpiecznej zabawy.

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Różne rodzaje papieru” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. Różne kawałki papieru dziecko losuje z zamkniętymi oczami z pudełka. Następnie opisuje ich cechy. • pudełko, kawałki papieru, np. tekstura, papier kredowy, tektura zwykła, tektura falista, bibuła, kalka itp.
- **„O czym jest ta książka?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności wypowiedzenia się na określony temat. Dziecko wybiera jedną z trzech przygotowanych przez N. książek i opowiada jej treść. • trzy dowolne książki dla małych dzieci ze sztywnymi kartkami

● **„Książki dawniej i dziś” – zabawa dydaktyczna.** N. opowiada dzieciom, że zanim powstały książki, ludzie mieli różne sposoby przekazywania sobie wiedzy o tym, co było, np. przekazywali sobie informacje ustnie, rysowali na ścianach jaskiń – pismo obrazkowe. Później rzeźbili znaki na płytach kamiennych, pisali na skórach. Niektóre plemiona zapisywały swoje opowieści za pomocą supelków na linach – było to pismo supelkowe. • [ilustracje różnych rodzajów pisma i książek](#)

● **Stuchanie fragmentów ulubionych książek czytanych przez N., a przyniesionych przez dzieci z domu.**

● **„If you happy” – zabawa naśladowcza w języku angielskim przy piosence,** s. 213. • [CD2.23](#)

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

N. prosi, żeby dzieci na przyszły piątek wykonały w domach razem z rodzicami książeczki na dowolny temat (4–6 stron). Dzieci wykonują ilustracje, a rodzice wpisują tekst. Książki mają składać się z luźnych kartek bez okładki (okładka zostanie wykonana na zajęciach w przedszkolu w kolejny piątek).

[List do rodziców → ucze.pl](#)

Tydzień XXXIV

Bajki, baśnie, legendy

1. Rozmawiamy o mądrości

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie różnych rodzajów książek jako źródła mądrości; rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat; kształcenie słownika czynnego; budzenie chęci szukania mądrości w książkach

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Zamykam i otwieram *Księgę baśni*” – zabawa ruchowa.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
I.5, IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Różne rodzaje książek” – zabawa dydaktyczna. Omawianie wartości „mądrość”, słuchanie opowiadania „O książce, która nie czuła się potrzebna” M. Szelaż i rozmowa na temat mądrości ukrytych w baśniach. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Atlas świata, Leksykon zwierząt i Słownik języka angielskiego” – zabawa ruchowa.
6. „Zaproszenie” – wykonanie zaproszeń dla rodziców na piątkowe podsumowanie projektu „Książka”.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie kredą na płytach chodnikowych swoich ulubionych postaci z bajek i baśni, zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

I.7, III.6, IV.2,
IV.5,
I.5
IV.8
I.1, I.2, I.5, I.7

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Jakie jeszcze mamy książki?” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzenie wiedzy o świecie. „Ozdabiam okładkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie wspomagania rozwoju mowy i wymowy.
9. „Nasze ulubione baśnie” – czytanie przez N. ulubionych baśni dzieci. **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.1, IV.2, IV.5
I.5, IV.5
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: „Księga baśni”, bębenek, dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, „Encyklopedia”, „Leksykon zwierząt”, „Atlas świata”, „Słownik języka angielskiego”, **W**, tamburyn, niewielkie szablony książek do wycięcia i pokolorowania przez dzieci, nożyczki, klej, kredki, teksty zaproszenia, kolorowe kartki A5, napisy **ZAPROSZENIE**, kreda, „Leksykon roślin”, „Książka kucharska”, „Elementarz”, „Słownik ortograficzny”, „Tomik poezji dziecięcej”, dowolny podręcznik szkolny, szablony książki, słomka, różne kształty wycięte dziurkaczami z papieru, **KDS – wzór 17**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Zamykam i otwieram Księgę baśni” – zabawa ruchowa.** Na początku każde dziecko decyduje, jaką postacią z baśni chce być (może być kilka tych samych postaci). Dzieci kucają i stygają „we śnie”. Kiedy N. uderzy w bębenek i otworzy „Księgę baśni”, dzieci zamieniają się we wcześniej wybrane postaci i je naśladują ruchem, gestem. Kiedy N. uderzy w bębenek i zamknie „Księgę baśni”, dzieci ponownie „zasypiają”. • „Księga baśni”, bębenek
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 17**, s. 213. • dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka, kartki
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Różne rodzaje książek” – zabawa dydaktyczna.** N. prezentuje różne rodzaje książek: „Księgę z baśniami”, „Encyklopedię”, „Leksykon zwierząt”, „Atlas świata”, „Słownik języka angielskiego” i omawia każdą z nich. Dzieci je oglądają. Mogą również wypowiedzieć się, które z tych książek mają w domowej bibliotece, oraz jakie inne rodzaje książek znają. • „Księga baśni”, „Encyklopedia”, „Leksykon zwierząt”, „Atlas świata”, „Słownik języka angielskiego”

● **„O książce, która nie czuła się potrzebna” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat mądrości ukrytych w baśniach.**

N. podczas czytania opowiadania trzyma w dłoniach tę książkę, o której jest mowa w tekście. • „Księga baśni”, „Encyklopedia”, „Leksykon zwierząt”, „Atlas świata”, „Słownik języka angielskiego”

O książce, która nie czuła się potrzebna

Marlena Szeląg

W pokoju czteroletniej Hani tuż obok okna i biurka stał nieduży regał. Na jego czterech półkach ułożone były przeróżne książki, wśród których tylko jedna z baśniami. Wszystkie rodzaje tych książek przepychały się między sobą, chcąc zostać tą najczęściej czytana i zająć najważniejsze centralne miejsce na regale. Przekrzykiwały się jedna przez drugą, przekonując o swojej wyjątkowości:

– Ja to jestem fascynujący! Dzięki mnie Hania może poznać i zobaczyć na fotografii przeróżne zwierzęta, nawet te, których nie spotka na spacerze czy w zoo! – powiedział „Leksykon zwierząt”.

– Ja jestem bardziej fascynujący niż ty, bo w jednej chwili umożliwię naszej Hani podróż po świecie i dotarcie do zakątków, gdzie te zwierzęta można zobaczyć w rzeczywistości. Ze mną Haneczka nigdy nigdzie nie zginie – odpowiedział „Atlas świata”.

– Wcale nie jesteście tacy ważni, jak się wam wydaje! Po co komu atlas i podróże, jeśli nie może się on porozumieć z osobami mówiącymi w nieznanym języku. W Polsce mówimy po polsku, ale żeby zwiedzać świat, trzeba co najmniej znać język angielski! – dołączył się do rozmowy „Słownik języka angielskiego”.

– E tam, nie zgodzę się z tobą! Uważam, że to ja jestem z was najmądrzejsza – rzekła dumnie, dostojnie „Encyklopedia” i dodała: – Na swoich kartach mieszczę wiedzę niemal o wszystkim, co na tym świecie istnieje. Nie ma ode mnie mądrzejszej księgi!

Książki jeszcze długo klóciły się o to, która jest bardziej potrzebna Hani. W rozmowie z nimi nie brała udziału tylko jedna z nich. A była to „Księga baśni”. Siedziała cicho w kącie na najniższej półce regału. Czuła pod okładką, że jest zupełnie inna niż te wszystkie książki. Na swoich

kartach nie miała zapisanych żadnych ważnych informacji, zdjęć czy wzorów. Była jedynie księgą z dziecięcymi baśniami, dlatego tylko z ukrycia przysłuchiwała się dyskusji.

– Ej! A ty, co tak milczysz? Nie chcesz się z nami podzielić mądrościami, które w sobie kryjesz? – zapytał zaciekawiony „Atlas świata”.

– A co ona może kryć? Jest tylko „Księgą baśni”. Zawiera same zmyślane bajeczki, które nijak się mają do rzeczywistości – skwitowała stanowczo „Encyklopedia”.

– Uuu, to nie dobrze, maleńka! Hania, gdy dorośnie, a nastąpi to przecież całkiem niedługo, rzuci cię w kął albo, co gorsza, do śmieci, bo jej do niczego nie będziesz potrzebna! Bajki są tylko dla małych dzieci! – ostrzegął „Atlas świata”.

„Księga baśni” nic nie powiedziała, tylko zapłakała. Zrobiło się jej przykro z powodu słów, które usłyszała od swoich przyjaciół. Bała się, że mają oni rację. Całą noc niewiele spała. Rano książkę obudziła dłoń Hani, która włożyła ją do plecaka. Księga zamarta z przerażenia. Na myśl przychodziło jej tylko jedno. Sądziła, że Hania chce wyrzucić ją na śmietnik.

Nic takiego jednak się nie stało. Zamiast w koszu na śmieci książka znalazła się w domu babci, do której dziewczynka przyjechała w odwiedziny na weekend. Wieczorem, gdy Hania położyła się do spania, babcia siadła obok na łóżku i otworzyła „Księgę baśni”.

– To którą bajkę dzisiaj czytamy?

– Obojętne, każda jest fantastyczna! Wiesz, babciu, ze wszystkich książek, które posiadam w swojej domowej biblioteczce, to tę lubię najbardziej. I nie tylko dlatego, że dostałam ją od ciebie. Wiesz dlaczego jeszcze?

– Pewnie dlatego, że rozwija twoją wyobraźnię, bawi i uczy – odpowiedziała pewnym głosem staruszka.

– Bawi tak, bo niektóre historie są śmieszne, inne fascynujące, a każda pomaga mi odpocząć. Tylko w jednym nie masz racji, babciu. Ze wszystkich moich książek tylko ta jedyna mnie niczego nie uczy. To jednak dobrze, bo wtedy by nie była taka fajna. Przecież to, co uczy, nie może bawić – pouczała babcię przekonana o swoich racjach wnuczka.

– Powiem ci coś w sekrecie, Haniu. Ta książka jest magiczna, bo mimo tego że bawi, należy do najmądrzejszych ksiąg świata. Zawiera bowiem życiowe, uniwersalne mądrości i wartości.

– Czyli jakie? – zapytała z ciekawością dziewczynka.

– Na przykład uczy miłości, przyjaźni, dobroci, współczucia, czyli wszystkiego tego, co sprawia, że ten świat jest lepszy, a ludzie miłsi dla siebie. To są najważniejsze i niezmiennie prawdy.

– Ojej, to ta książka jest prawdziwym skarbem! Zachowam ją na zawsze i położę w centralnym miejscu mojej biblioteczki! – wykrzyknęła pełna podziwu i ekscytacji dziewczynka.

„Księga baśni” nigdy nie czuła się jeszcze taka ważna. Z radością i dumą leżała teraz w rękach babci, która czytała wnuczce na dobranoc jedną z opowieści. Ciekawe, czego ważnego tym razem nauczył się z niej Hania...?

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *W czym pokoju stał regał z książkami? Jakie książki znajdowały się na regale? O czym rozmawiały? Dlaczego „Księga baśni” płakała? Gdzie Hania zabrała „Księgę baśni”? Dlaczego dziewczynka do babci zabrała tylko tę książkę? O czym rozmawiała babcia z wnuczką przed snem? Jakie mądrości są ukryte w książkach z baśniami?* • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1-3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „mądrość” – i nakleją ją na swoje *rośliny wartości*. • **W.1-3**

● **„Atlas świata, Leksykon zwierząt i Słownik języka angielskiego” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się w rytm wygrywany przez N. na tamburynie. Na przerwę N. pokazuje jedną

z trzech rodzajów książek, a dzieci zamieniają się w charakterystyczne dla nich symbole, tj. gdy N. pokaże „Atlas świata” – dzieci zamieniają się w dowolne pojazdy; gdy N. pokaże „Leksykon zwierząt” – dzieci zamieniają się w dowolne dzikie zwierzęta; gdy N. pokaże „Słownik języka angielskiego” – dzieci podają sobie dłonie i witają się, mówiąc słówko *Hi*. • **tamburyn, „Leksykon zwierząt”, „Atlas świata”, „Słownik języka angielskiego”**

● **„Zaproszenie” – wykonanie zaproszeń dla rodziców na piątkowe podsumowanie projektu „Książka”.** Dzieci zginają na pół kolorowe kartki A5. W ich środku nakleją tekst zaproszenia z miejscem, dniem, godziną wydarzenia. Na okładce przykleją napis ZAPROSZENIE, a pod nim wcześniej wycięty i pokolorowany szablon książki. • **niewielkie szablony książek do wycięcia i pokolorowania przez dzieci, nożyczki, klej, kredki, teksty zaproszenia, kolorowe kartki A5, napisy ZAPROSZENIE**

Dzieciom młodszym szablon książki do pokolorowania wycina N., pomaga im on także w zginaniu kartek na pół oraz prawidłowym naklejeniu tekstu zaproszenia i napisu.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – rysowanie kredą na płytach chodnikowych swoich ulubionych postaci z bajek i baśni, zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.** • **kreda**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Jakie jeszcze mamy książki?” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy o świecie.** N. przedstawia dziecku kolejne rodzaje książek, np. „Leksykon roślin”, „Książka kucharska”, „Elementarz”, „Słownik ortograficzny”, „Tomik poezji dziecięcej”, dowolny podręcznik szkolny, i omawia każdą z nich. • **„Leksykon roślin”, „Książka kucharska”, „Elementarz”, „Słownik ortograficzny”, „Tomik poezji dziecięcej”, dowolny podręcznik szkolny**

● **„Ozdabiam okładkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie wspomagania rozwoju mowy i wymowy.** Dziecko za pomocą słomki przenosi różne kształty wycięte za pomocą dziurkacza na szablon książki – kształty muszą być większe niż średnica otworu w słomce. • **szablon książki, słomka, różne kształty wycięte dziurkaczami z papieru**

● **„Nasze ulubione baśnie” – czytanie przez N. ulubionych baśni dzieci.**

KDS Kącik Dobrego Startu

● **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 17.** Dzieci ozdabiają KDS – wzór 17 różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • **KDS – wzór 17, wybrane materiały o różnych fakturach**

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Moja ulubiona bajka

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznawanie wybranych utworów z kanonu literatury dziecięcej (bajki i baśnie); rozwijanie umiejętności wypowiedzenia się na określony temat, doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem; rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej; wdrażanie do zgodnej współpracy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Mała i duża książka” – zabawa z językiem angielskim.	I.5, IV.21
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kąciak Dobrego Startu. „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac.	I.7, IV.2, IV.5, IV.7
5. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Trzy małe świnki” – słuchanie bajki W. Kosteckiej, rozmowa na temat jej treści. „Uwaga, wilki!” – zabawa ruchowa.	I.5, IV.5
6. Praca z W.14 – wykonanie pacynek na palce do bajki „Trzy świnki”, zabawa w teatr.	IV.1, IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Świnki, świnki, do domu” – zabawa ruchowa, budowanie z patyków i kamieni różnych domków.	I.1, I.2, I.5, IV.11

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układam bajkę” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Zrób tak, jak ja” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania pamięci i percepcji wzrokowej.	I.5, IV.5
9. „Czerwony Kapturek” – słuchanie bajki czytanej przez N., rozmowa na jej temat. „Zaczarowane jabłko” – praca plastyczna. „Apple, pear and plum” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.	I.5, IV.2, IV.5, IV.21
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: koszyk z małymi i dużymi książkami, dzwonek ręczny, **CD2**, kartki dla każdego dziecka, woreczki, **CD3**, **KDS – wzór 17**, guma do skakania, tace z kaszą, **KDS – karta 17**, kredki, skakanki, **W**, klej, różne małe przedmioty, worek, bajka „Czerwony Kapturek”, kolorowanki z konturem jabłka, plastelina, bębenek, ilustracje jabłka, śliwki, gruszki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Mała i duża książka” – zabawa z językiem angielskim, s. 221. ● koszyk z małymi i dużymi książkami
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 17, s. 213. ● dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka, kartki
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

● **„Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe.** Dyżurni rozdają każdemu dziecku po cztery woreczki – pierwszy jest czerwony, pozostałe są innego koloru (wszystkie trzy są takie same). Dzieci, siedząc w kręgu, układają woreczki w szeregu i śpiewają piosenkę „Książka”, s. 218. Na polecenie N. wystukują rytm piosenki, uderzając w każdy woreczek dwoma pięściami jednocześnie. Zawsze zaczynają od lewej strony – od czerwonego woreczka. • **woreczki, CD3.17**

● **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (prostokąt). N. pyta: *Co widzicie na obrazku?, Czy wam to coś przypomina? Czy tak można narysować okładkę książki? Ta figura nazywa się prostokąt.* • **KDS – wzór 17**

– **Uczenie się wielomysłowe**, s. 36. • **wyklejony KDS – wzór 17, Multiplaneta**

– **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** N. dzieli dzieci na 4-osobowe zespoły. Każdy zespół dostaje gumę do skakania. Dzieci próbują uformować z niej prostokąt (każde dziecko tworzy jeden róg). Po sprawdzeniu poprawności wykonania zadania N. proponuje rozciąganie gumy do skakania w rytm śpiewanej piosenki „Książka”, s. 218. Dzieci mogą rozciągać ją z dowolną siłą, lecz muszą utrzymać kształt prostokąta. Następnie dzieci stają w rozsypance i śpiewają piosenkę, rysując prostokąt palcem w powietrzu. N. przypomina o kierunku kreślenia (górze – dół). Dzieci siadają do stolików, a dyżurni rozdają tacki z kaszą. N. mówi: *Spróbujcie swoim „zaczarowanym” palcem, jak ołówkiem, narysować prostokąt na tabliczce czy na tacy z kaszą.* N. sprawdza, czy dzieci narysowały wzór poprawnie. Dzieci śpiewają piosenkę „Książka” i wielokrotnie wodzą palcem po narysowanym wzorze. • **guma do skakania, tace z kaszą, CD3.17**

– **Graficzne odtwarzanie wzoru.** N. rozdaje kartki. Dzieci rysują prostokąty o różnej wielkości – najpierw bez śpiewania, potem recytując tekst piosenki „Książka”, s. 218, a wreszcie śpiewając. Następnie otrzymują kartę pracy z niedokończoną okładką książki. N. zachęca dzieci, aby dorysowały prostokąt – okładkę książki. Dzieci rysują i jednocześnie śpiewają piosenkę. N. proponuje chętnym dzieciom pokolorowanie rysunku. • **kartki, KDS – karta 17, kredki, CD3.17**

● **Wystawa prac**, s. 36.

● **„Trzy małe świnki” – słuchanie bajki, rozmowa na temat jej treści.**

Trzy małe świnki

Weronika Kostecka

Pewnego razu Mama Świnka powiedziała do trojga swoich dzieci:

– Moje kochane świnki! Nadszedł czas, abyście wyruszyły z domu w świat i znalazły swoje szczęście. Każdej z was dam na drogę po jednej złotej monecie, bo tylko tyle mi zostało. Może się wam przydać. – To mówiąc, Mama po kolei uściskała świnki, dała im po pieniążku i życzyła powodzenia.

Jeszcze tego samego dnia trzy małe świnki ruszyły w drogę. Szły i szły, rozmawiając o swoich planach na przyszłość, aż spotkały wieśniaka wiozącego na wózku kilka snopów słomy. Pierwsza Świnka wyciągnęła z kieszeni swój złoty pieniążek i zapytała:

– Dobry człowieku, czy nie sprzedałbyś mi tej słomy? Zbuduję sobie z niej śliczny domek!
– Mężczyzna zgodził się i już po chwili Pierwsza Świnka ciągnęła za sobą wózek ze snopami słomy.

Nieco później świnki natknęły się na leśniczego, który dzwigał wór patyków nazbieranych w lesie. Druga Świnka sięgnęła po swój złoty pieniążek i zapytała:

– Dobry człowieku, a może sprzedałbyś mi te patyki? Zbuduję sobie z nich śliczny domek!

Mężczyzna nie miał nic przeciwko temu i już po chwili Druga Świnka zarzuciła na ramię worek z patykami.

Świnki pomaszzerowały dalej. Wtem zza zakrętu wyłonił się parobek pchający taczkę pełną cegieł. Trzecia Świnka wyciągnęła w jego kierunku swój złoty pieniążek i poprosiła:

– Dobry człowieku! Sprzedaj mi, proszę, te cegły. Wybuduję sobie z nich śliczny domek!

– Mężczyzna z ochotą na to przystał i już po chwili Trzecia Świnka pchała przed sobą taczkę z cegłami. A ponieważ świnki dotarły właśnie do uroczo wyglądającej łąki między lasem a rzeką, postanowiły tam właśnie wybudować swoje domy. Najszybciej z tym zadaniem uporała się Pierwsza Świnka. Drugiej zajęło to nieco więcej czasu, bo musiała odpowiednio powiązać patyki. Najdłużej pracowała zaś Trzecia Świnka, która budowała solidny dom z cegieł. Gdy ich chatki były już gotowe, każda ze świnek zasiadła w środku i odpoczywała po ciężkim dniu. Ale wtedy właśnie z lasu wyłonił się zły wilk, w dodatku bardzo głodny. Podszedł do domku ze słomy, w którym mieszkała Pierwsza Świnka, i zawarczał:

– Natychmiast wpuść mnie do środka!

– Ani mi się śni! – odparła ze strachem Pierwsza Świnka.

– Skoro tak, to będę tak dmuchać i chuchać, aż zdmuchnę twój domek i cię dopadnę! – zawołał wilk, nabrał powietrza w płuca i dmuchnął z całej siły, aż domek ze słomy rozpadł się i przerażona Świnka musiała uciekać do domku Drugiej Świnki. Tuż za nią przybiegł zły wilk.

– Natychmiast wpuść mnie do środka!

– Ani mi się śni! – odparła Druga Świnka, przytulając się ze strachem do pierwszej, a wtedy wilk krzyknął:

– Skoro tak, to będę tak dmuchać i chuchać, aż zdmuchnę twój domek i cię dopadnę!

Nabrał powietrza i dmuchnął, ale nic się nie stało, więc nabrał powietrza ponownie i z całej siły dmuchnął drugi raz. Wtedy domek z patyków rozpadł się i przerażone świnki uciekły do domu z cegieł. Tuż za nimi przybiegł zły wilk, coraz bardziej głodny.

– Natychmiast wpuść mnie do środka! – warknął, teraz już nie na żarty rozwścieczony.

– Ani mi się śni! – odparła Trzecia Świnka, patrząc uspokajająco na Pierwszą i Drugą.

– Skoro tak, to będę dmuchać i chuchać, aż zdmuchnę twój domek i cię dopadnę! – zawył wilk, nabrał powietrza i zaczął z całej siły dmuchać.

Jedno dmuchnięcie – nic się nie stało. Drugie – nadal nic. Trzecie – domek z cegieł ani drgnie.

Wilk poczuł się nieswojo, zwłaszcza że z głodu miał coraz mniej siły. Czwarte dmuchnięcie, piąte, szóste... Przy dziesiątym opadł z sił całkowicie.

– Dobrze ci tak, zły wilku! – zawołała przez okno Trzecia Świnka. – Mój domek z cegieł wszystko wytrzyma. A ty uciekaj i nigdy nie wracaj!

Wilk podkulił ogon i jak niepyszny powłókł się do lasu, a trzy małe świnki wybiegły przed domek i z radości zaczęły tańczyć i śpiewać:

*Nie ma już wilka! Niech żyje świnka!
Niech każdy chłopiec, każda dziewczynka
zaklaszcze w dłonie i bije brawo!
Uczcijmy sukces świetną zabawą!
Śpiewajmy, tańczmy, śmiejmy się w głos!*

*Zły wilk zastużył na taki los.
Ależ się zdziwił! Ależ miał minę!
Niech sobie wraca w leśną gęstwinę.
Nasz domek z cegieł jak stał, tak stoi,
nikt się już wilka dłużej nie boi!*

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kim byli bohaterowie opowiadania? Co zrobili świnki? Jak myślicie, co czuły świnki, wyruszając w świat? Jakie domki zbudowały dla*

siebie świnki? Kto znalazł świnki na łące? Co chciał im zrobić wilk? Co się stało z domkami? Który domek był najbardziej wytrzymały i dlaczego? Czemu wilk uciekł do lasu?

● **„Uwaga, wilk!” – zabawa ruchowa.** Dzieci-świnki biegają po sali. Na hasło N.: *Uwaga wilk!* – wyznaczone dziecko-wilk zaczyna polowanie. Bezpieczne są te świnki, które zdążą się schować w domku (wyznaczona skakankami część sali), zanim wilk je złapie. Zabawę powtarzamy wielokrotnie, za każdym razem w rolę wilka wciela się inne dziecko. • **skakanki**

● **Praca z W.14 – wykonanie pacynek na palce do bajki „Trzy świnki”.** Dzieci wypychają sylwety. Kolorują ubrania bohaterów, a następnie kleją sylwety we wskazanych miejscach. Po wykonaniu pacynek dobierają się w pary i odgrywają sceny z bajki „Trzy świnki”. • **W.14, kredki, klej**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Świnki, świnki, do domu” – zabawa ruchowa na wzór popularnej zabawy „Gąski, gąski, do domu”.

– Budowanie z patyków i kamieni różnych domków.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Układam bajkę” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. Dziecko losuje z worka trzy dowolne przedmioty i z ich wykorzystaniem układa swoją bajkę czy opowieść.

• **różne małe przedmioty, worek**

● **„Zrób tak, jak ja” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania pamięci i percepcji wzrokowej. N. pokazuje po kolei trzy dowolne czynności, dziecko je naśladuje, np. czesanie włosów, mycie twarzy, mycie rąk.

● **„Czerwony Kapturek” – słuchanie bajki czytanej przez N., rozmowa na jej temat.** W tym tygodniu N. w dowolnym momencie dnia powinien zapoznawać dzieci z klasycznymi bajkami i baśniami. Po wysłuchaniu bajki N. rozmawia na jej temat z dziećmi. • **bajka „Czerwony Kapturek”**

● **„Zaczarowane jabłko” – praca plastyczna.** Wyklejanie kolorowanki jabłka plasteliną poprzez jej rozcieranie. • **kolorowanki z konturem jabłka, plastelina**

● **„Apple, pear and plum” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.** N. przypomina dzieciom angielskie nazwy owoców: jabłko – *an apple*, gruszka – *a pear*, śliwka – *a plum*. Następnie rozkłada na podłodze emblematy ww. owoców. Kiedy N. gra na bębenku, dzieci biegają po sali. Kiedy przestaje grać, podaje angielską nazwę owocu, a dzieci ustawiają się przy właściwej sylwecie. W kolejnych powtórzeniach zabawy można wprowadzić kolory owoców: *purple plum, yellow/green pear, yellow/red/green apple* i na podłodze ułożyć takie same owoce w różnych kolorach, np. dwie gruszki w różnych kolorach itp. • **bębenek, ilustracja jabłka, śliwki, gruszki**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. W księgarni

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie roli księgarni; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem i rozwiązywania prostych zadań tekstowych; rozwijanie umiejętności wyciągania wniosków z obserwowanej rzeczywistości; wzbogacanie wiedzy na temat książek; wdrażanie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa podczas wycieczki do księgarni

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Królewna Śnieżka” – słuchanie bajki, rozmowa na jej temat.	IV.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. Wycieczka do księgarni, obserwacja pracy osoby sprzedającej książki, zachowania klientów księgarni oraz przedmiotów zgromadzonych w księgarni.	I.2, IV.2, IV.6
5. „Co można kupić w księgarni?” – rozmowa kierowana.	IV.5
6. „W księgarni” – zabawy matematyczne, rozwiązywanie zadań z treścią, zabawa w księgarnię.	III.8, IV.15
7. „Książki na półkę” – zabawa ruchowa.	I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Najmądrzejsza z książek: encyklopedia” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Rytmy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie tworzenia rytmów (odtworzenia sekwencji).	IV.5, II.1
9. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Jak możemy dbać o książki?” – rozmowa z elementem burzy mózgow. „Kolorowe zakładki” – praca plastyczna.	I.5, IV.2, IV.8
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bajka „Królewna Śnieżka”, dzwonek ręczny, **CD2**, kartki dla każdego dziecka, małe kółka orgiami po 6 dla każdego dziecka, książki, szarfy (niebieskie, żółte, zielone, czerwone), encyklopedia, duże i małe książki lub figury geometryczne, książki w dobrym i złym stanie (zniszczone), paski brystolu, kolorowy papier, klej

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Królewna Śnieżka” – słuchanie bajki czytanej przez N., rozmowa na jej temat. N. czyta dzieciom bajkę i rozmawia na temat jej treści. ● bajka „Królewna Śnieżka”

P

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 17**, s. 213. • dzwonek ręczny, CD2.10, dowolna książka, kartki
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Idziemy do księgarni” – wycieczka.** Podczas wycieczki dzieci obserwują pracę osoby sprzedającej książki, zachowanie klientów księgarni oraz przedmioty w niej zgromadzone.
- **„Co można kupić w księgarni?” – rozmowa kierowana.** Dzieci dzielą się swoimi spostrzeżeniami z wycieczki. Opisują wygląd księgarni.
- **„W księgarni” – zabawy matematyczne.** N. rozdaje dzieciom po 6 kół orgiami – *monety*. Zaprasza je do zabawy „W księgarnię”.
 - 1. Rozwiązywanie zadań z treścią. Dzieci siedzą w kole. N. opowiada krótkie historyjki, do których dzieci układają działania, korzystając ze swoich monet, np. *Krysia w księgarni kupiła książkę za 2 złote* (dzieci układają przed sobą dwa kółka) *i kolejną za 1 złoty* (dzieci układają przed sobą jedno kółko). *Ile wydała razem pieniędzy?* Dzieci przeliczają kółka. N. dowolnie modyfikuje treść zadań. • *małe kółka orgiami po sześć dla każdego dziecka*
 - 2. Zabawa w księgarnię. Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko to *sprzedawca*, drugie to *klient*. *Sprzedawca* sprzedaje swoje książki za określoną liczbę monet. Po trzech zakupach następuje zmiana ról. • *książki, koła origami*
- **„Książki na półkę” – zabawa ruchowa**, s. 218. • *szarfy niebieskie, żółte, zielone, czerwone*

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Najmądrzejsza z książek – encyklopedia” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie. N. pokazuje dziecku encyklopedię i wspólnie szukają wybranych haseł, a N. czyta ich opis. • *encyklopedia*.
- **„Rytmy” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie tworzenia rytmów (odtworzenia sekwencji). Dziecko uzupełnia proste rytmy ułożone z książek (np. mała książka, duża książka, mała książka, duża książka...) lub figur geometrycznych. • *duże i małe książki lub figury geometryczne*
- **„Jak możemy dbać o książki?” – rozmowa z elementem burzy mózgow.** Dzieci odpowiadają na pytanie *Jak dbać o książki?*. N. zapisuje ich odpowiedzi na dużym arkuszu papieru, tworząc plakat, który wiesza w widocznym miejscu w sali. • *książki w różnym stanie*
- **„Kolorowe zakładki” – praca plastyczna.** N. rozdaje paski kolorowego brystolu, na których dzieci przyklejają kawałki kolorowego papieru (metoda – wydzieranka). Po skończonej pracy N. podpisuje zakładki i organizuje w sali ich wystawę. (Dzieci mogą wykonać więcej niż jedną zakładkę.) • *paski brystolu, kolorowy papier, klej*
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Co tworzy nastrój opowieści?

• wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie roli muzyki w tworzeniu historii; rozwijanie sprawności motorycznej i tężyzny fizycznej; rozwijanie umiejętności słuchania muzyki i nazywania jej nastroju; budzenie zainteresowania muzyką

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Jaś i Małgosia” – słuchanie bajki, rozmowa na jej temat.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.5
I.1, I.2, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 17.
5. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Zagubieni bohaterowie” – zabawa dydaktyczna. „Czy muzyka może opowiadać nam historię?” – rozmowa kierowana. „Tworzymy opowieść” – zabawa przy melodii piosenki „Bum! Cicho, cicho, bum!”.
6. Praca z **KP2.33** – ćwiczenie motoryki małej, utrwalanie wiadomości na temat bohaterów bajek.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Uwaga, wilki!” – zabawa ruchowa.

I.2, I.5, I.8
I.5, IV.1, IV.5, IV.7
I.7, IV.2
I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co by było, gdyby...?” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Zagubione przedmioty” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania logicznego myślenia.
9. „Co to jest makulatura?” – rozmowa kierowana. „Robimy masę papierową” – zabawa badawcza. „Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy!” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.2, IV.5
I.5, IV.5, IV.18
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bajka „Jaś i Małgosia”, dzwonek ręczny, **CD2**, dowolna książka, kartki dla każdego dziecka, kastaniety, chusta animacyjna, odtwarzacz CD, płyta z dowolną muzyką z filmu dla dzieci, bużki z emocjami z **W.7**, ilustracje różnych postaci (dobrych i złych) z bajek, szarfy, **KP2**, skakanki, ilustracje z dowolnej bajki, ilustracje atrybutów z różnych bajek (np. buty, kapelusz, koszyk, czerwona peleryna itp.) oraz ilustracje bohaterów tych bajek, worek, różne niepotrzebne wyroby papiernicze, kawałki gazet, miski, woda

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Jaś i Małgosia” – słuchanie bajki czytanej przez N., rozmowa na jej temat. • bajka „Jaś i Małgosia”
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 17, s. 213. • dzwonek ręczny, **CD2.10**, dowolna książka, kartki
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 17**, s. 223. • *kastaniety, chusta animacyjna, odtwarzacz CD, płyta z dowolną muzyką z filmu dla dzieci*

● **„Zagubieni bohaterowie” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje różne postaci z bajek w losowej kolejności: Królowna Śnieżka, czarownica, Jaś i Małgosia, Baba Jaga, trzy świnki, wilk, Czerwony Kapturek i rozmawia z dziećmi:

– *Podajcie nazwy postaci i bajki, z których one pochodzą.*

– *Co wiemy o tych postaciach?*

– *Skąd wiemy, że Baba Jaga jest zła?*

– *Jakie emocje odczuwasz, gdy patrzysz np. na Królową Śnieżkę, Babę Jagę...*

N. pokazuje ilustracje każdej postaci, a dzieci podnoszą w górę słomki z naklejonymi buźkami symbolizującymi różne emocje (każde dziecko podnosi taką buźkę, jaka oddaje jego emocje na widok danej postaci). • *buźki z emocjami z W.7*

– *Podzielcie obrazki bajkowych postaci na te, które mogą wywoływać w was strach, i te, które mogą wywoływać radość.* Dzieci układają pod obrazkiem przestraszonej buźki ilustracje (ich zadaniem) straszne, a pod buzią radosną – pozostałe. • *ilustracje różnych postaci (dobrych i złych) z bajek*

● **„Czy muzyka może opowiadać nam historię?” – rozmowa kierowana.** N. prosi dzieci, żeby zamknęły oczy, i włącza im wersję instrumentalną piosenki „Bum! Cicho, cicho, bum!”. Po jej wysłuchaniu pyta: *Które postacie mogą się kojarzyć z głośnymi, często nieprzyjemnymi dźwiękami, a które z cichymi? Jaka może być muzyka?* (wesola, smutna, straszna – N. może zaprezentować dzieciom przykładowe nagrania takiej muzyki, wykorzystując własne zasoby). • *CD2.25, ilustracje różnych postaci (dobrych i złych) z bajek*

● **„Tworzymy opowieść” – zabawa przy melodii piosenki „Bum! Cicho, cicho, bum!”.** Dzieci są podzielone na dwie grupy: pierwsza to pozytywni bohaterowie bajek, np. Królowna, świnki (dzieci z szarfami). Druga grupa to bohaterowie budzący strach, np. wilki (dzieci bez szarf). Dzieci siedzą w rozsypanie i słuchają melodii piosenki „Bum! Cicho, cicho, bum!” – na jej mocne, głośne dźwięki wstają szybko dzieci bez szarf (np. wilki), a na ciche dźwięki – dzieci z szarfami (bohaterowie pozytywni). • *szarfy, CD2.25*

● **Praca z KP2.33 – ćwiczenie motoryki małej, utrwalanie wiadomości na temat bohaterów bajek.** Dzieci opowiadają, z jakich bajek pochodzą postacie przedstawione w każdym szeregu. Następnie nalepiają obok nich innych bohaterów z tej samej bajki. • *KP2.33*

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Uwaga, wilk!” – zabawa ruchowa, s. 235. • *skakanki*

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Co by było, gdyby...?” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. N. pokazuje ilustracje z dowolnej bajki i zadaje pytanie: *Co by było, gdyby Królowna Śnieżka nie trafiła do domku krasnoludków?* Dziecko wymyśla nową treść bajki. • *ilustracje z dowolnej bajki*

● **„Zagubione przedmioty” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania logicznego myślenia. N. pokazuje obrazki atrybutów bohaterów z różnych bajek. Zadaniem dziecka jest połączyć w pary atrybut z obrazkiem bohatera lub podać nazwę bajki, z której pochodzi dany atrybut. • *ilustracje atrybutów z różnych bajek, np. buty, kapelusz, koszyk, czerwona peleryna itp. oraz ilustracje bohaterów tych bajek*

- **„Co to jest makulatura?” – rozmowa kierowana.** N. przygotowuje worek, do którego wkłada niepotrzebne wyroby papiernicze. Dzieci losują przedmioty z worka, np. tekturowe pudełko po kremie, zapisane kartki, kawałki gazet. Mówią, co wylosowały, i określają, do czego dany przedmiot służy. Następnie N. informuje dzieci, że taki niepotrzebny papier to makulatura, którą można przerobić i dać jej „drugie życie” w specjalnych fabrykach. Na koniec rozmowy N. zachęca dzieci do oszczędzania papieru podczas działań plastycznych i do gromadzenia niepotrzebnego papieru w specjalnych koszach. ● **worek, różne niepotrzebne wyroby papiernicze**
- **„Robimy masę papierową” – zabawa badawcza.** Dzieci rwą niepotrzebne gazety i zużyte kartki na drobne kawałki. Wrzucają je do misek. N. zalewa kawałki papieru ciepłą wodą. Chętne dzieci ugniatają papier zanurzony w wodzie, aż do powstania papki. Następnie z tej papki formują dowolne kształty i pozostawiają do wyschnięcia. ● **kawałki gazet, miski, woda**
- **„Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy!” – zabawa ruchowa.** Dzieci stoją na jednej linii. Wybrane dziecko – *Baba Jaga* – staje naprzeciwko pozostałych dzieci (w dużej odległości) i zakrywa oczy. Podczas, gdy *Baba Jaga* mówi: *Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy!*, dzieci przemieszczają się w jej kierunku. *Baba Jaga* odsłania oczy na słowo *patrzy!*, a dzieci stają bez ruchu jak zaczarowane. *Baba Jaga* chodzi między nimi i obserwuje, kto się poruszy. Gdy ktoś się poruszy, wraca na linię startu. Po chwili *Baba Jaga* wraca na swoje miejsce, zasłania oczy i ponownie mówi rymowanekę. Dzieci wznawiają marsz. Kto pierwszy dotknie *Baby Jagi*, wygrywa i zajmuje jej miejsce.
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Moja książka

● wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie sposobów zaprezentowania wiadomości zdobytych w trakcie realizacji projektu; rozwijanie inwencji twórczej, wyobraźni i myślenia; rozwijanie motoryki małej i precyzyjnych ruchów rąk; nauka planowania pracy; zachęcanie do samodzielnego działania, zgodnej współpracy i przełamywania lęku przed publicznym wystąpieniem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Kot w butach” – słuchanie bajki, rozmowa na jej temat.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 17. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Kopciuszek” – rozwiązanie zagadki, zabawa ćwicząca aktywne słuchanie. Praca z **KP2.34** – ćwiczenie spostrzegawczości, łączenie kota trzymającego nic z właściwym kapeluszem, kolorowanie motków wełny z zachowaniem rytmu.
5. „Uwaga, olbrzym!” – zabawa ruchowa.
6. Aktywności z elementami metody projektu „Książka”. „Okładki i okładeczki” – rozmowa kierowana, „Robię okładkę mojej książeczki” – praca plastyczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy!” – zabawa ruchowa.

I.7, IV.5, IV.9
I.5
I.7, IV.5, IV.8
I.2, I.5, III.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa mądrości” – wybór dzieci, które wykazują się największą mądrością i wiedzą na różne tematy. „Zgadnij, kim jestem...?” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym teatralnie. „Jestem złym wilkiem i zdmuchnę...” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie kształtowania siły i kierunku wydechu oraz prawidłowego toru oddechowego. 9. Podsumowanie projektu „Książka”. Spotkanie z rodzicami, „Powitanie gości” – zabawa integracyjna. „Wiemy wszystko o książkach” – zabawa dydaktyczna, zabawa ruchowa zaproponowana przez dzieci. „Znajdź moją książkę” – zabawa z elementem tropienia. „Pożegnanie gości” – zabawa integracyjna. 10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	IV.1, IV.6 I.5, II.4, II.7, III.8 I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: bajka „Kot w butach”, dzwonek ręczny, **CD2**, kartki dla każdego dziecka, **KP2**, kredki, bębenek, różne książki z ciekawymi okładkami, kolorowe kartony z bloku technicznego, klej, nożyczki, papier kolorowy, kubki jednorazowe, rolki po papierze toaletowym, karty, małe książki

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Kot w butach” – słuchanie bajki czytanej przez N., rozmowa na jej temat.** • bajka „Kot w butach”
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 17**, s. 213. • dzwonek ręczny, **CD2.10**, dowolna książka, kartki
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Kopciuszek” – rozwiązanie zagadki, zabawa ćwicząca aktywne słuchanie.**

Kopciuszek

Marcin Przewoźniak

Była biedna dziewczyneczka.

Czary-mary, bums!

Już księżniczka jak laleczka.

Czary-mary, bums!

Z królewiczem zatańczyła.

Czary-mary, bums!

Uciekając, but zgubiła.

Czary-mary, bums!

A on szukał jej po świecie.

Czary-mary, bums!

Z butem z ręku. Kto to? Wiecie?

Czary-mary, bums!

N. czyta dzieciom zagadkę i pyta, kto jest jej bohaterem. Następnie czyta ponownie jej tekst, po każdym wersie zawieszając głos. Dzieci dopowiadają wers powtarzający się – *Czary-mary, bums!*

● **Praca z KP2.34 – ćwiczenie spostrzegawczości, kolorowanie.** W poleceniu pierwszym dzieci łączą kota trzymającego czerwoną nić z właściwym kapeluszem. W poleceniu drugim kolorują motki wełny z zachowaniem określonego rytmu. • **KP2.34, kredki**

● **„Uwaga, olbrzym!” – zabawa ruchowa.** Dzieci-kotki poruszają się po sali przy dźwiękach piosenki „Bum! Cicho, cicho, bum!”. N. w dowolnych momentach uderza w bębenek. Na trzy głośno uderzenia (nadchodzi olbrzym) kotki szybko kulą się, kucając tak, by olbrzym ich nie zauważył. Po chwili wstają i spacerują dalej. • **bębenek, CD2.25**

P

● **„Okładki i okładeczki” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje dzieciom okładki różnych książek z przodu i z tyłu. Następnie przypomina dzieciom, że na okładce zawsze jest nazwisko autora książki oraz jej tytuł. • *różne książki z ciekawymi okładkami*

● **„Robię okładkę mojej książeczki” – praca plastyczna.** Dzieci wykonują (dowolną techniką i z dowolnych materiałów) okładki książek, których treść „napisały” w domu z rodzicami. Na początku dzieci wybierają kolor swoich okładek, później projektują ich wygląd, na koniec wykonują obrazki wg własnych pomysłów. Po wykonaniu przodu i tyłu okładki przez dzieci N. łączy okładki z przygotowanymi w domu książeczkami w całość. Następnie ustawia gotowe książki w widocznym miejscu w sali. • *kolorowe kartony z bloku technicznego, klej, nożyczki, papier kolorowy, kredki itp.*

Dzieciom młodszym N. towarzyszy podczas planowania pracy, nakierowuje je i pomaga w wykonaniu okładek.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy!” – zabawa ruchowa, s. 240.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa mądrości” – wybór dzieci, które w ostatnich dwóch tygodniach wykazały się największą mądrością i wiedzą na różne tematy, s. 45.**

● **„Zgadnij, kim jestem...?” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym teatralnie. Dziecko naśladuje wybrane postaci z poznanych bajek za pomocą różnych środków wyrazu, a N. odgaduje, kogo udaje dziecko.

● **„Jestem złym wilkiem i zdmuchnę...” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie kształtowania siły i kierunku wydechu oraz prawidłowego toru oddechu. N. ustawia przed dzieckiem trzy budowle z różnych materiałów, np. kart do gry, kubków jednorazowych, rolek po papierze toaletowym. Zadaniem dziecka jest zdmuchnąć budowle.

• *kubki jednorazowe, rolki po papierze toaletowym, karty*

P

● **Podsumowanie projektu „Książka” – spotkanie z rodzicami.**

– „Powitanie gości” – zabawa integracyjna z rodzicami. Dzieci w rytm dowolnej piosenki spacerują po sali. Podczas muzycznej pauzy podchodzą do wybranej osoby i witają się z nią, „przybijając piątkę”. N. kilka razy zatrzymuje piosenkę, by wszyscy mogli zostać przywitani. • *CD z dowolną piosenką*

– „Wiemy wszystko o książkach” – zabawa dydaktyczna. Rodzice zadają dzieciom proste pytania dotyczące tematu projektu, np. *Z czego robi się papier? Co to jest makulatura? Gdzie wypożycza się książki? Gdzie kupuje się książki? Jak trzeba dbać o książki?* Za każdą poprawną odpowiedź N. przyznaje dzieciom jeden punkt (małą książkę). Na koniec zabawy dzieci głośno liczą zdobyte punkty. • *małe książki*

– Dowolna zabawa ruchowa zaproponowana przez dzieci lub „If you happy” – zabawa naśladowcza w języku angielskim, s. 213.

– „Znajdź moją książkę” – zabawa z elementem tropienia. Każdy rodzic wskazuje książkę swojego dziecka, odgadując ją po okładce, której wcześniej nie widział. Po zidentyfikowaniu autorów wszystkich książek rodzic razem z dzieckiem prezentuje jej treść grupie. • *zgromadzone w sali książki wykonane przez dzieci*

– „Pożegnanie gości” – zabawa integracyjna. N. dziękuje wszystkim rodzicom za zaangażowanie w projekt „Książka” oraz za przybycie do przedszkola. Następnie włącza dowolną piosenkę. Dzieci łączą śpiew z zabawą ilustracyjną. • *CD z dowolną piosenką*

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → ucze.pl

RODZINA

Rodzina to grupa ludzi, zazwyczaj połączona więzami krwi, którą z założenia cechują głębokie uczucia, zainteresowanie i troska o innych jej członków oraz gotowość pomocy mimo konieczności poniesienia kosztów.

Kształtowanie w dzieciach tożsamości członków rodziny może się odbywać poprzez:

- zachęcanie do pamiętania o ważnych datach w życiu rodziny (urodziny, święta);
- proponowanie prac plastycznych o tematyce związanej z rodziną;
- przygotowywanie występów dla członków rodzin z różnych okazji;
- robienie prezentów dla bliskich;
- dawanie dzieciom możliwości do opowiadania o swojej rodzinie, jej członkach czy wspólnych przygodach.

W życiu niektórych dzieci rodzina może nie łączyć się z przyjemnymi uczuciami. Zdarza się również, że niektóre maluchy mieszkają w domach dziecka. W takich przypadkach N. musi mieć szczególną wrażliwość podczas prowadzenia zajęć na ten temat. Aby pomóc dzieciom poradzić sobie z tak trudnym zagadnieniem, można posłużyć się np. bajkami terapeutycznymi, jednak ważne, by w miarę możliwości maluch korzystał również z pomocy specjalisty.

Zabawa wprowadzająca

N. wyznacza w sali kilka obszarów: przedszkole, park, praca, domy. Każde dziecko losuje karteczkę lub szarfę w jednym z kilku kolorów. N. mówi, że osoby, które mają szarfy w tym samym kolorze, należą do jednej rodziny. Na początku każda rodzina musi się odnaleźć. Dzieci ustalają swoje role, np. mama, tata, dziecko, dziadek, babcia, ciocia, wujek (N. pomaga w razie potrzeby). Następnie N. mówi, co robi rodzina, a dzieci wykonują polecenia, np. rodzice prowadzą dzieci do przedszkola i idą do pracy, rodzina wraca do domu, rodzina idzie razem na spacer do parku, dzieci z różnych rodzin bawią się razem, a dorośli rozmawiają.

Na koniec N. mówi, że podobnie jak w zabawie każda grupa miała swój kolor, rodziny te mają znak rozpoznawczy – nazwisko. Poza tym zwykle znają się i dlatego mogą np. do siebie dzwonić czy odwiedzać się.

1. Poznajemy rodzinę

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie roli i wartości rodziny; rozwijanie umiejętności nazywania i rozmawiania o emocjach; ukazanie znaczenia bycia w rodzinie

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Rodzinka” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
I.5, IV.6
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „rodzina”. „Poznajemy rodzinę” – rozmowa na podstawie ilustracji. „Co nam daje rodzina?” – rozmowa kierowana. Praca z **KP2.35** – ćwiczenie w liczeniu, nalepianie tyłu serc w ramce, z ilu osób składa się najbliższa rodzina dziecka.
5. „Zabawa z mamą lub tatą” – zabawa ruchowa.
6. „Family” – zabawa językowa, poznanie nazw członków rodziny w języku angielskim. „If you happy” – zabawa ze śpiewem w języku angielskim.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Sprawne ucho” – zabawa ruchowa.

I.7, IV.5, IV.15
I.5
II.4, IV.21
I.2, I.5.

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Tworzymy rodziny wyrazów” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Przeciwieństwa” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania słownika czynnego.
9. „Z ilu osób składa się moja rodzina?” – swobodne wypowiedzi dzieci. „Jestem bezpieczny...” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.5
I.5, IV.2, IV.5
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, **KP2**, kredki, szarfy, bębenek, ilustracje członków rodziny (mama, tata, siostra, brat), **CD2**, piłka, rodzinne zdjęcia, nagranie dowolnej spokojnej melodii

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Rodzinka” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej. Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym w kole lub w rozsypcie.

Rodzinka

Małgorzata Barańska

To jest mama, to jest tata,
a tu są ich dzieci.

Wszyscy idą na wycieczkę,
bo słońeczko świeci.

Dzieci pokazują kolejno kciuk i palec wskazujący.

Pokazują wszystkie pozostałe palce obu rąk.

„Biegają” palcami obu rąk po podłodze.

Jw.

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 18.

– „Stop!” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci biegają po całej sali w różnych kierunkach, naśladowując dowolny pojazd lub zwierzę. Ich zadaniem jest cały czas obserwować N. W dowolnej chwili N. wyciąga do przodu rękę w geście *Stop!* – dzieci się zatrzymują.

– „Kwiaty więdną, kwiaty rosną” – zabawa z elementem skłonu. Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym. Na hasło N.: *Kwiaty więdną* – dzieci wykonują skłon tułowia w przód, ręce wyciągają daleko przed siebie. Na hasło: *Kwiaty rosną* – dzieci prostują plecy i wyciągają w górę wyprostowane ręce.

– „Serduszko dla mamy” – ćwiczenia równowagi. Dzieci stają w rozsypanie na prawej lub lewej nodze. Na sygnał N. rysują drugą stopą (wolną) serce przed sobą. Na kolejny sygnał N. następuje zmiana nogi.

– „Do mamy czy do taty?” – zabawa bieźna. Dwoje wybranych dzieci staje w przeciwnych końcach sali. Jedno jest mamą, a drugie tatą. Dzieci biegają w dowolnych kierunkach. Na hasło: *Do mamy!* – biegną szybko do dziecka wyznaczonego na *mamę*. Kto dotknie *mamy*, może biegać dalej. Na hasło: *Do taty!* – dzieci biegną do dziecka wyznaczonego na *tatę*. N. uczuła dzieci, by były delikatne i uważne.

Utrudnienie w drugim tygodniu. Dwoje wybranych dzieci staje w przeciwnych końcach sali. Jedno jest *mamą*, a drugie *tatą*. Dzieci biegają w dowolnych kierunkach. Na hasło, np.: *Do mamy kury!* – biegną szybko do dziecka wyznaczonego na *mamę*, naśladowując kury. Kto dotknie *mamy*, może biegać dalej. Na hasło, np., *Do taty konia!* – przedszkolaki biegną do dziecka wyznaczonego na *tatę*, naśladowując koński galop.

– „Spacer z tatą” – zabawa uspokajająca. Dzieci spokojnie maszerują parami po obwodzie koła przy dowolnej piosence. Jedno dziecko jest *mamą*, drugie *dzieckiem*. *Mama* idzie we wspięciu na palce, *dziecko* idzie w przysiadzie. Na sygnał N. – klaśnięcie, następuje zmiana ról w parach.

• [dowolna piosenka](#)

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Poznajemy rodzinę” – rozmowa na podstawie ilustracji z KP2.35. Dzieci oglądają ilustrację, opisują, co robi rodzina, i z ilu osób się składa. • [KP2.35](#)

● „Co nam daje rodzina?” – rozmowa kierowana. Dzieci odpowiadają na pytania N., nazywając swoje emocje. N. może zadawać dzieciom różne pytania, np. *Co czujesz, gdy przychodzi po ciebie mama do przedszkola? Co czujesz, gdy bawisz się z rodzicami? Co czujesz, gdy przytulasz się do mamy, taty?* (Dzieci mają dojsć do wniosku, że w rodzinie czujemy się bezpiecznie)

● **Praca z KP2.35 – ćwiczenie w liczeniu.** Dzieci nalepiają tyle serc w ramce, z ilu osób składa się ich najbliższa rodzina. • [KP2.35](#), [kredki](#)

● „Zabawa z mamą lub tatą” – zabawa ruchowa. Dzieci są podzielone za pomocą szarf na dwie grupy: pierwsza (z szarfami) to rodzice, druga (bez szarf) to dzieci. Dzieci maszerują po sali

w rytmie wybijanym na bębenu przez N. Gdy muzyka cichnie, dzieci dobierają się w pary (tzn. dziecko z szarfą i dziecko bez szarfy) i kręcą się wkoło (tańczą), głośno licząc obroty: raz, dwa, trzy. Wznowienie wybijania rytmu na bębenu jest sygnałem dla dzieci, by puściły swoją parę i maszerowały. Za każdym razem dzieci tworzą inną parę. • [szarfy, bębenek](#)

● **„Family” – zabawa językowa, poznanie nazw członków rodziny w języku angielskim.** N. pokazuje ilustracje członków rodziny i podaje ich nazwy: mama – *a mom*, tata – *a dad*, siostra – *a sister*, brat – *a brother*, dzieci powtarzają. Następnie N. mówi nazwy poszczególnych członków rodziny, dokładając jakiś gest, dzieci powtarzają nazwę i gest, np. *mom* – gest przytulania (dzieci obejmują się ramionami), *dad* – pokazują zarost na brodzie, *sister* – przykładają dwie piąstki do boku głowy (pokazują kitki), *brother* – przykładają kciuk do ust. Gdy dzieci zapamiętają związek gestu z właściwym słowem, N. pokazuje gest, a dzieci mówią określone słowo, i na odwrót. • [ilustracje członków rodziny \(mama, tata, siostra, brat\)](#)

● **„If you happy” – zabawa ze śpiewem w języku angielskim**, s. 213. • [CD2.23](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Sprawne ucho” – zabawa ruchowa. Dzieci stoją w kole. N. rzuca do każdego piłkę, mówiąc dowolne słowo. Jeśli dziecko usłyszy nazwę jednego z członków rodziny (mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek), łapie piłkę, jeśli inne słowo, nie łapie jej. Jeśli dziecko się pomyli, na chwilę odchodzi z zabawy. • [piłka](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Tworzymy rodziny wyrazów” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. N. mówi jedno słowo, a dziecko wymyśla do niego różne zdrobnienia, w ten sposób budując rodziny wyrazów, np. mama – mamusia, mamuńka, mateczka itp.

● **„Przeciwieństwa” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania słownika czynnego. N. mówi różne zwroty, a dziecko szuka do nich przeciwieństw, np. smutna żaba – wesoła żaba, gruba marchewka – cienka marchewka.

● **„Z ilu osób składa się moja rodzina?” – swobodne wypowiedzi dzieci.** Chętne dzieci opowiadają o swoich rodzinach, liczą na palcach ich członków. Opowiadają, co lubią robić i z kim. Dzieci mogą pokazać rodzinne zdjęcia przyniesione z domu i opowiedzieć o nich. • [rodzinne zdjęcia](#)

● **„Jestem bezpieczny...” – zabawa ruchowa.** Dzieci stoją w parach. Jedna osoba z pary zamyka oczy, druga ją prowadzi. Pary poruszają się w rytm spokojnej melodii. Podczas muzycznej pauzy następuje zmiana ról. • [nagranie dowolnej spokojnej melodii](#)

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. W rodzinie siła

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie roli poszczególnych członków rodziny; rozwijanie umiejętności odpowiadania na pytania; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; wzmacnianie więzi rodzinnych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.21
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „List babci” – nauka piosenki. „Koperta” – ćwiczenie komunikacji. „Listonosz” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe. „W rodzinie siła” – słuchanie wiersza U. Kamińskiej, rozmowa na jego temat.
5. „Jestem mamą, jestem tatą?” – zabawa ruchowa z elementem pantomimy.
6. „Portret mojej rodziny” – praca plastyczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Lustra” – zabawa ruchowa.

IV.2, IV.5, IV.7
I.5, II.9
IV.8
I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Projektuję sukienkę dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. „Układamy rodziny...” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.
9. „Zwierzęce rodziny” – zabawa dydaktyczna. „Myszki” – zabawa paluszkowa z rymowanką.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.8, IV.9
I.5, IV.6
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, **CD3**, koperty, znaczki, kartonowe pudełko, koperty ze znaczkami, tamburyn, kartony, kredki pastelowe, kredki, 9 prostokątów w trzech rozmiarach: 3 małe, 3 średnie, 3 duże (prostokąty różnią się także kilkoma detalami – jak w opisie zabawy), ilustracje przedstawiające zwierzęce rodziny

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna,** s. 181.
- **„Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim,** s. 201. • nagranie dowolnej piosenki
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 18,** s. 245. • dowolna piosenka
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

- **„List babci” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Następnie N. rozmawia z dziećmi o treści, sprawdza, czy rozumieją wszystkie słowa (np. *najserdeczniej, umieściła*). Dzieci powtarzają tekst w rytm piosenki. Podczas kolejnego powtórzenia dzieci, stojąc w parach, na zmianę w parze „piszą list” palcem na plecach kolegi czy koleżanki. Następnie wszyscy wspólnie śpiewają. • **CD3.18, Multiplaneta**

List babci

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Babcia / napi/sała/ list /

do cioci / Hani. //

W liście / umieś/ciła / tylko /

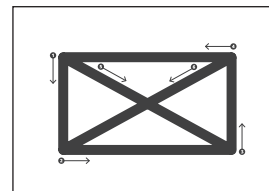
jedno / zdanie: //

Moja / droga / Haniu, / u nas /

wszystko / świetnie, //

kończę / i po/zdrawiam / Ciebie /

najser/deczniej. //

- **„Koperta” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu, i pyta: *Kto do kogo w piosence napisał list? Czy dostaliście kiedyś list napisany na kartce? W czym przesyłamy listy?* N. prezentuje kopertę. *Jaki kształt ma koperta? Co należy nakleić na kopertę, żeby list doszedł do adresata? (znaczek pocztowy)* N. rozdaje każdemu dziecku kopertę i znaczek. Dzieci nakleją znaczki na koperty (w prawym górnym rogu). Koperty będą potrzebne w dalszej części zajęć.

N. zwraca się do dzieci: *Co jeszcze jest w kształcie prostokąta?* Dzieci spacerują po sali, wskazują i przynoszą przedmioty, których jedna z podstaw ma kształt prostokąta (np. książkę, zeszyt). Dzieci podają nazwy przyniesionych przedmiotów, dzielą je na sylaby i układają w kolejności od tego przedmiotu, którego nazwa ma najmniej sylab, do tego, którego nazwa ma najwięcej sylab. • **koperty, znaczki**

- **„Listonosz” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** Przed rozpoczęciem zajęć N. przygotowuje skrzynkę na listy – tekturowe pudełko z dziurką na wrzucenie kopert. N. rozmawia z dziećmi o tym, kto roznosi do domów listy. Dzieci wcielią się w postaci listonosza. N. rozdaje ponownie koperty z przyklejonymi znaczkami i włącza piosenkę „List babci”. N. wyjaśnia: *Zanim wyślecie listy, będziecie chodzić w rytm piosenki zgodnie z poleceniami. Na końcu koperty wrzucicie do skrzynki.* N. co jakiś czas wyłącza muzykę i wydaje komendy, np. *Idziemy prosto/w prawo/w lewo; wolno/szybko; małymi/dużymi krokami.* Na zakończenie zabawy dzieci odszukują w sali skrzynkę na listy i wrzucają tam koperty.

• **kartonowe pudełko, koperty ze znaczkami, CD3.18**

- **„W rodzinie siła” – słuchanie wiersza, rozmowa na jego temat.**

W rodzinie siła

Urszula Kamińska

Gdy masz przy sobie osobę bliską,

dużo łatwiejsze staje się wszystko.

Z mamą lub tatą, z bratem czy siostrą,

znajdziesz na troski receptę prostą.

Twoi najbliżsi, czyli rodzina,

to solidarna, zgrana drużyna.

Zawsze wysłucha cię i zrozumie.

I dobrą radę jeszcze podsunie!

Tato z uśmiechem budzi cię z rana,
do snu bajeczki czyta ci mama.
Bryka rodzeństwo, kot albo pies.
I tak rodzinnie, bezpiecznie jest.

Jeden o drugim zawsze pamięta.
Wspólne zabawy, wakacje, święta.

Grille, spacer, rowery, kino.
Miło coś robić całą rodziną!

Do swego domu wracasz z radością,
bo tu się wszyscy darzą miłością,
która tak mocno was połączyła.
Przez to w rodzinie jest wielka siła!

N. zadaje dzieciom pytania po wysłuchaniu wiersza: *O kim opowiada wiersz? W czym pomaga nam rodzina? Co można robić z rodziną?*

● **„Jestem mamą, jestem tatą?” – zabawa ruchowa z elementem pantomimy.** Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem granym przez N. na tamburynie. Na przerwę w muzyce N. mówi: *Jestem mamą!*, dzieci zatrzymują się w miejscu i naśladują dowolną czynność, którą ich zdaniem wykonują mamy, na hasło: *Jestem tatą!* – wykonują dowolną czynność, którą ich zdaniem wykonuje tata. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. • **tamburyn**

● **„Portret mojej rodziny” – praca plastyczna.** Dzieci rysują kredkami pastelowymi swoje rodziny. Następnie przyklejają obrazki na większy karton (*pas-partout*). • **karty, kredki pastelowe**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Lustra” – zabawa ruchowa. Dzieci biegają w wyznaczonej przestrzeni. Na jedno klaśnięcie N. dzieci dobierają się w pary, jedna osoba z pary jest lustrem i powtarza wszystkie ruchy swojego partnera. Na dwa klaśnięcia następuje zmiana ról w parze. Na trzy klaśnięcia dzieci wznawiają bieg.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Projektuję sukienkę dla mamy” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. N. proponuje dziecku, żeby zaprojektowało, narysowało dla mamy sukienkę w jej ulubionym kolorze. • **kredki, karton**

● **„Układamy rodziny...” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej. N. układa przed dzieckiem trzy zestawy prostokątów różniących się wielkością i kilkoma detalami, np. wszystkie 9 prostokątów jest białych, są w trzech wielkościach: mały, średni, duży; trzy prostokąty różniące się wielkością mają pośrodku narysowaną w tym samym miejscu kropkę, kolejna trójka – linię poziomą, a ostatnia trójka – linię ukośną. Dziecko musi porównać wygląd prostokątów i ułożyć je w kolejności, np. duży z kropką, średni z kropką, mały z kropką (to jest jedna rodzina). • **9 prostokątów w trzech rozmiarach: 3 małe, 3 średnie, 3 duże, prostokąty różnią się kilkoma detalami**

● **„Zwierzęce rodziny” – zabawa dydaktyczna.** N. pokazuje dowolne ilustracje przedstawiające zwierzęce rodziny, np. kura, kogut, pisklę; krowa, byk, cielę itp. Dzieci podają nazwy członków zwierzęcych rodzin. • **ilustracje przedstawiające zwierzęce rodziny**

● **„Myszki” – zabawa paluszkowa z rymowanką.** Każde dziecko otwiera lewą dłoń stroną wewnętrzną do góry, łącząc palce i tworząc „mischkę” (to spiżarnia myszek), prawą dłoń układa w pięść. Przy kolejnym powtórzeniu całej rymowanki zmieniamy dłonie – lewa dłoń będzie zaciśnięta, prawa natomiast otwarta.

Myszki

Marlena Szelağ

Mała myszka rano wstała
i w spiżarni grasowała.

Myszki mama teraz wstała,
razem z myszką grasowała.

Myszki tata teraz wstał,
razem z nimi grasował.

Myszki babcia teraz wstała,
razem z resztą grasowała.

Myszki brat ostatni wstał,
razem z nimi grasował.

A na koniec kocur bury,
złapać myszki chciał w pazury!

Dziecko prostuje mały palec w zaciśniętej dłoni.

Masuje (energicznie kręci kółka) małym palcem wewnątrz rozłożonej lewej dłoni.

Prostuje kolejny palec – palec serdeczny w zaciśniętej dłoni.

Masuje (energicznie kręci kółka) małym i serdecznym palcem wewnątrz rozłożonej lewej dłoni.

Prostuje kolejny palec – palec środkowy w zaciśniętej dłoni.

Masuje (energicznie kręci kółka) małym, serdecznym i środkowym palcem wewnątrz rozłożonej lewej dłoni.

Prostuje kolejny palec – palec wskazujący w zaciśniętej dłoni.

Masuje (energicznie kręci kółka) małym, serdecznym, środkowym i wskazującym palcem wewnątrz rozłożonej lewej dłoni.

Prostuje kolejny palec – kciuk w zaciśniętej dłoni.

Masuje (energicznie kręci kółka) wszystkimi palcami wewnątrz rozłożonej lewej dłoni.

Palcami lewej dłoni łapie kręcące kółeczka palce prawej dłoni.

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

3. Bukiety dla mamy

• wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie nazw wybranych kwiatów; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem; doskonalenie umiejętności przeliczania na konkretnych; uwrażliwienie na potrzeby innych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa**I CZĘŚĆ DNIA**

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Rodzinka” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

IV.6

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Kwiatki” – słuchanie wiersza A. Frączek, rozmowa na temat jego treści. „Który kwiat podoba wam się najbardziej i dlaczego?” – swobodne wypowiedzi dzieci.
5. „Kwiatki na rabatkę” – zabawa ruchowa. „Sadzimy kwiatki” – zabawa matematyczna, rozwiązywanie prostych zadań tekstowych.
6. Praca z **KP2.36** – ćwiczenie spostrzegawczości, kolorowanie bukietu z kwiatami według kodu. „Czy cukrowe otoczki dropsów składają się z jednego barwnika?” – zabawa badawcza, eksperyment.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Tropimy stokrotki” – zabawa tropiąca.

IV.2, IV.5,

I.5, IV.15

I.7, IV.9, IV.11

I.2, I.5, IV.18

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Obrazki z figur” – zabawa z kodowaniem.
9. „Układam życzenia dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo i muzycznie. „Kwiatek dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.9
I.7, IV.6, IV.7

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, ilustracje kwiatów: bratek, aster, stokrotka, dzwonek, konwalia, mak, po sześć szablonów białych, jednakowych kwiatów dla każdego dziecka, **KP2**, kredki, stoik, trzy dropsy z cukrową otoczką tego samego koloru, gotowana woda, paski wycięte z filtrów do kawy, z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, figury geometryczne, tabliczki do odwzorowania układu kolorów, żółty papier, klej, pomarańczowe koło

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Rodzinka” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej, s. 244.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. • dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Kwiatki” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat jego treści.

Kwiatki

Agnieszka Frączek

Posadziła Honoratka
tysiąc kwiatków na rabatkach.
Teraz patrzy sobie na nie,
myśląc: „Bukiet zrobię mamie...”

Pochyliła się nad bratkiem...
Lecz kwiat spostrzegł Honoratkę
i zamrugał do niej z traw!

– Chcesz tu zostać? Nie ma sprawy...
Zerwę sobie astry złote
albo może garść stokrotek?...

Lecz stokrotka, niczym żywa,
do dziewczynki listkiem kiwa
i uśmiecha się radośnie...

– Taka miła... Niech więc rośnie...

Dzwonek skoczną gra piosenkę,
mak konwalię wziął pod rękę
i tańczą sobie wkoło...

– Tutaj kwiatkom jest wesoło! –
zrozumiała Honoratka.
– Niech zostaną na rabatkach
i spokojnie dalej rosną.
Wszyscy chcą się cieszyć wiosną!

A ja wezmę blok i kredki –
narysuję kwiatków setki!
Ten niebieski, tamten biały...
dam mamusi ogród cały!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Co posadziła Honoratka? Co chciała zrobić z kwiatów dziewczynka? Jakie kwiatki posadziła Honoratka? Wymieńcie ich nazwy. Czy dziewczynka zerwała kwiatki? Co zrobiła zamiast tego?* N. pokazuje dzieciom ilustracje kwiatów wymienionych w wierszu i podaje ich nazwy: bratek, aster, stokrotka, dzwonek, konwalia, mak. Dzieci liczą obrazki kwiatów. • **ilustracje kwiatów: bratek, aster, stokrotka, dzwonek, konwalia, mak**

- **„Który kwiat podoba wam się najbardziej i dlaczego?” – swobodne wypowiedzi dzieci.**
- **„Kwiatki na rabatkę” – zabawa ruchowa.** Dzieci-kwiaty tańczą przy dowolnej muzyce, podczas przerwy w muzyce szybko ustawiają się na jednej linii – *rabatce*. • **nagranie dowolnej muzyki**
- **„Sadzimy kwiatki” – zabawa matematyczna, rozwiązywanie prostych zadań tekstowych.** N. rozdaje każdemu dziecku po sześć jednakowych kwiatów wyciętych z papieru. Dzieci układają kwiaty obok siebie. Następnie N. prosi dzieci, by odliczały kwiaty według opowiadania:
 - *Mama ma córkę Kasię i synka Krzysia. Dzieci lubią dawać swojej mamie kwiatki. Mama dostała od Kasi dwa kwiatki (dzieci układają przed sobą dwa kwiatki) i dwa kwiatki od Krzysia. Ile kwiatków razem ma mama? Pokażcie na palcach.*
 - *Mama dostała od Kasi trzy kwiatki, a od Krzysia dwa. Ile kwiatków ma mama? Pokażcie na palcach.*
 - *Mama dostała od Krzysia pięć kwiatków, a później od Kasi jeden. Ile ma kwiatków? Pokażcie na palcach itp.*

Następnie N. prosi, by dzieci ułożyły przed sobą sześć kwiatów w jednej linii, i mówi:

– *Kasia miała sześć kwiatków na rabatce, zerwała jeden.* (dzieci odkładają jeden kwiatek na bok) *Ile kwiatków jej zostało?* (dzieci przeliczają swoje kwiatki) *Pokażcie na palcach.*

Na dywanie zostaje pięć kwiatków. N. mówi:

– *Kasia miała pięć kwiatków i zerwała dwa. Ile jej zostało? Pokażcie na palcach.*

– *Kasia miała trzy kwiatki i zerwała dwa. Ile jej zostało? Pokażcie na palcach.*

– *Kasia miała jeden kwiatek i go zerwała. Ile jej zostało? Pokażcie na palcach.* • **po sześć białych, jednakowych kwiatów dla każdego dziecka**

Jeśli w grupie są dzieci młodsze, N. łączy je w pary z dziećmi starszymi. Zadania w obrębie liczenia do 3 wykonują dzieci młodsze, a powyżej 3 dzieci starsze. Dziecko starsze kontroluje działania dziecka młodszego.

- **Praca z KP2.36 – ćwiczenie spostrzegawczości.** Dzieci kolorują bukiet z kwiatami według podanego kodu. • **KP2.36, kredki**

- **„Czy cukrowe otoczki dropsów składają się z jednego barwnika?” – zabawa badawcza, eksperyment!** Przed przystąpieniem do doświadczenia N. informuje dzieci, że dropsy są kolorowe, ponieważ określony barwnik nadaje im kolor. N. pokazuje dropsa i pyta dzieci, w jakim jest kolorze i jaki barwnik nadał mu kolor. Następnie proponuje dzieciom, żeby przyjrzały się uważnie doświadczeniu. N. wkłada do słoika kilka dropsów z cukrową otoczką tego samego koloru i zalewa je niewielką ilością przegotowanej wody. Na brzegach słoika (w jego środku) N. umieszcza paski wycięte z filtrów do kawy tak, by dotykały dropsów i wychodziły poza słoik. Po chwili, w miarę jak paski robią się mokre, można zaobserwować, że kolor „odrywa się od dropsów” i wędruje w górę po pasku. • **słoik, trzy dropsy z cukrową otoczką tego samego koloru, gotowana woda, paski wycięte z filtrów do kawy**

- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Tropimy stokrotki” – zabawa tropiąca. Szukanie stokrotek w ogrodzie przedszkolnym, liczenie ich.

¹ Eksperyment zaczerpnięty z książki: Jill Frankel Hauser, *Pamiętaj, chemiku młody*, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2014.

III CZĘŚĆ DNIA

● „Obrazki z figur” – zabawa z kodowaniem.

Dzieci siadają w kręgu, każdy ma obok siebie figury geometryczne z zestawu pomocy do kodowania. Dzieci układają obrazki z figur. Każdy opowiada, co ułożył. Następnie dzieci siadają przy stolikach i otrzymują od N. po 4 tabliczki do odwzorowania. Dzieci wybierają odpowiednie kolory, wielkości i kształty figury i układają je na właściwe miejsce na kratownicy. Przykładowe tabliczki poniżej. ● z zestawu pomocy do kodowania: kratownica, figury geometryczne, tabliczki do odwzorowania układu kolorów, Multiplaneta

- „Układam życzenia dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo i muzycznie. Dziecko układa życzenia z okazji Dnia Mamy i śpiewa ich tekst.
- „Kwiatek dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej. Dziecko wydziera paski z żółtego papieru i układa je wokół pomarańczowego środka (koła), tworząc astry. ● żółty papier, klej, pomarańczowe koło
- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

4. Taniec dla mamy

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych utworów muzyki poważnej; rozwijanie wrażliwości muzycznej; kształtowanie umiejętności interpretacji utworu muzycznego za pomocą ruchu; rozwijanie sprawności fizycznej; uwrażliwienie na piękno muzyki klasycznej

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.6
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 18.
5. „Tańczymy dla mamy” – zabawy muzyczno-ruchowe. „Grozik” – przypomnienie tańca. „Marsz turecki” – słuchanie utworu, rozmowa na jego temat, imrowizacja ruchowa do utworu.
6. „Pianista” – zabawa paluszkowo-rytmiczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. Taniec kwiatów – zabawa ruchowa.

I.2, I.5, I.8
IV.1, IV.5, IV.7
IV.6
I.2, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układam bukiety dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Zrobię kwiatek dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.	IV.15
9. „Ubieram mamę i tatę” – zabawa dydaktyczna. „Jestem muzykantem konszabelantem” – zabawa muzyczno-naśladowcza.	IV.2, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, gwizdek, piłki, gazeta, 2 koszyki, kolorowe chusty, **CD2**, szarfy w kolorach żółtym, czerwonym i białym, dwie kostki do gry, 12–18 papierowych szablonów kwiatów, obrazek kwiatka bez płatków, sześć kolorowych kół, ilustracja kobiety i mężczyzny, napisy do czytania globalnego: *mama, tata*, ilustracje różnych części garderoby

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Przedszkolaki tańczą” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej, s. 129.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. ● [dowolna piosenka](#)
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 18.

Zabawy do przeprowadzenia w ogrodzie z grupą dzieci lub z dziećmi i rodzicami.

Część wstępna

– „Trening z tatą” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci poruszają się biegiem po wyznaczonym terenie, omijają ułożone na trawie piłki. Na sygnał gwizdka podbiegają do wybranej piłki i unoszą ją wysoko nad głowę. (Jeśli zabawa odbywa się z udziałem rodziców, dziecko podnosi piłkę i rzuca zza głowy do taty. Tatusiowie stoją obok piłek). Następnie odkładają piłkę i biegną – jak na początku. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. ● [gwizdek, piłki](#)

Część główna

– „Kto potrafi?” – zabawa kopna. Dzieci spacerują po trawniku, prowadząc piłkę nogą. Trącają piłkę na zmianę raz prawą, raz lewą stopą, podążają za nią. Piłka nie powinna być mocno kopana, tylko tak, aby dziecko miało z nią kontakt. Zabawa trwa ok. 2 minut. (Z udziałem rodziców: dziecko podaje do rodzica, rodzic do dziecka). ● [piłki](#)

– „Biegnij za piłką” – zabawa z toceniem i turlaniem. Dzieci dwiema rękami toczą piłkę przed sobą, a następnie biegną za nią. Zabawa trwa 1–2 minut. (Z udziałem rodziców: mama lub tata toczy piłkę, a dziecko biegnie za nią, łapie ją i wraca do rodzica). ● [piłki](#)

– „Podrzucić i złapać” – zabawa rzutna. Dzieci spacerują po trawniku, podrzucają i próbują złapać piłkę. Na gwizdek chwytają piłkę, zatrzymują się, na hasło: *Rzut* – wykonują rzut w dowolnym kierunku (lub rzut do rodzica). Następnie podnoszą piłkę i spacerują – jak na początku zabawy. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. Na koniec dzieci zbierają piłki. ● [piłki, gwizdek](#)

– „Do celu” – ćwiczenie rzutów do celu. Dzieci są ustawione w dwóch rzędach. Każda osoba otrzymuje stronę z gazety, z której formuje kulę. Każdy rząd ma przed sobą koszyk. Dzieci po

kolei próbują trafić kulką z gazety do swojego koszyka. Wygrywa ten rząd – ta drużyna, która wrzuci więcej papierowych kul do kosza. • [gazeta, 2 koszyki](#)

Część końcowa

– „Masaż” – zabawa uspokajająca. Dzieci siedzą w rzędzie w siadzie skrzyżnym, jedno za drugim, i wykonują masaż pleców kolegi lub koleżanki. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. (Z udziałem rodziców: rodzic wykonuje masaż pleców dziecka, a później dziecko pleców rodzica).

Idą mamy na szpileczkach.

Dzieci oklepują plecy opuszkami wszystkich palców.

Biegają dzieci w sandałeczkach.

Wszystkie palce dotykają kciuka, oklepują plecy.

Tatusiowie ciężko człapią

Oklepują plecy całymi dłońmi.

i tak dzieci swoje złapią.

Szybko kroczą palcami z dołu do góry, chwytają za ramiona osobę, której wykonywały masaż.

● „Tańczymy dla mamy” – zabawy muzyczno-słuchowe.

– „Taniec Grozik” – przypomnienie tańca, s. 192. • [CD2.20](#)

– „Marsz turecki” – słuchanie utworu, rozmowa na jego temat. Dzieci słuchają utworu muzycznego „Marsz turecki” W.A. Mozarta. N. zadaje pytania po wysłuchaniu utworu: *Na jakim instrumencie jest grany ten utwór? Jaka jest ta melodia – wesola czy smutna? Wolna czy szybka? Jak myślicie, jaki tytuł nosi ten utwór? Czy podoba wam się taka muzyka?* • [CD2.26](#)

– „Marsz turecki” – improwizacja ruchowa do utworu. N. rozdaje dzieciom kolorowe chusty. Następnie włącza ponownie muzykę, a dzieci zastanawiają się, w jaki sposób mogą pokazać ruchem jej nastrój. Po wysłuchaniu utworu dzieci prezentują swoje pomysły. • [kolorowe chusty, CD2.26](#)

● „Pianista” – zabawa paluszkowo-rytmiczna.

Na pianinie gram:

Dzieci uderzają dłońmi o uda.

Pierwszym palcem sobie gram,

Pokazują swoje kciuki.

pam, pam, pam.

Stukają rytmicznie kciukami obu dłoni o podłogę.

Drugim palcem sobie gram,

Pokazują swoje palce wskazujące.

pam, pam, pam.

Stukają rytmicznie ww. palcami obu dłoni o podłogę.

Trzecim palcem sobie gram,

Pokazują swoje palce środkowe.

pam, pam, pam.

Stukają rytmicznie ww. palcami obu dłoni o podłogę.

Czwartym palcem sobie gram,

Pokazują swoje palce serdeczne.

pam, pam, pam.

Stukają rytmicznie ww. palcami obu dłoni o podłogę.

Piątym palcem sobie gram,

Pokazują swoje małe palce.

pam, pam, pam.

Stukają rytmicznie małymi palcami obu dłoni o podłogę.

Wszystkie palce sprawne mam,

Podnoszą w górę obie dłonie, machając wszystkimi palcami.

na pianinie zagram wam!

Grają palcami obu dłoni na podłodze.

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego.

– „Taniec kwiatów” – zabawa ruchowa. N. dzieli dzieci na trzy zespoły za pomocą szarf: czerwone szarfy – maki, żółte szarfy – astry, białe szarfy – konwalie. Dzieci-kwiaty stoją w wyznaczonym miejscu w *wazonie*. Gdy N. podnosi szarfę w określonym kolorze, wskazane kwiaty zaczynają swój taniec. Gdy opuszcza rękę, kwiaty wracają do *wazonu*. • [szarfy w kolorach żółtym, czerwonym i białym](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● „Układam bukiety dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. N. przygotowuje dla dziecka dwie lub trzy kostki i 12–18 szablonów kwiatów. Dziecko rzuca jednocześnie obiema kostkami i układa przed sobą tyle szablonów kwiatów, ile wyrzuci razem oczek. • [dwie kostki do gry, 12–18 papierowych szablonów kwiatów](#)

● **„Zrobię kwiatek dla mamy” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych. Przed dzieckiem leży kartka z narysowanym kwiatkiem bez płatków (łodyga i środek kwiatka). Dziecko rzuca kostką do gry i układa na obrazku tyle płatków, ile wyrzuciło oczek. • [obrazek kwiatka bez płatków, sześć kolorowych kół, kostka do gry](#)

● **„Ubieram mamę i tatę” – zabawa dydaktyczna.** N. układa na podłodze ilustracje różnych części garderoby. Obok nich układa ilustracje kobiety i mężczyzny w bieliźnie oraz napisy: *mama, tata*. Następnie N. prosi dzieci, by podzieliły ubrania i obuwie na te pasujące do mamy i do taty (dzieci układają obrazki pod ilustracjami kobiety i mężczyzny). Podnosząc ilustracje poszczególnych części garderoby, dzieci głośno mówią ich nazwę. • [ilustracja kobiety i mężczyzny, napisy do czytania globalnego: mama, tata, ilustracje różnych części garderoby](#)

● **„Jestem muzykantem konszabelantem” – zabawa muzyczno-naśladowcza.** N. śpiewa pierwszy, trzeci i piąty wers, dzieci śpiewają wersy drugi, czwarty i szósty. Na refrenie wszyscy naśladowują grę na instrumencie wskazanym w danej zwrotce. • [nagranie → uczyć.pl](#)

Jestem muzykantem konszabelantem

sł. i muz. tradycyjne

– Jestem muzykantem konszabelantem.	Ref.: A bębenek enek, enek,
– My muzykanci konszabelanci.	a bębenek enek, enek,
– Ja umiem grać!	A bębenek enek, enek, a bębenek bęc!
– My umiemy grać!	
– A na czym?	– Jestem muzykantem konszabelantem.
– Na pianinie!	– My muzykanci konszabelanci.
	– Ja umiem grać!
Ref.: A pianino ino, ino, a pianino ino, ino	– My umiemy grać!
A pianino ino, ino, a pianino bęc!	– A na czym?
	– Na puzonie!
– Jestem muzykantem konszabelantem.	
– My muzykanci konszabelanci.	Ref.: Na puzonie onie, onie, na puzonie
– Ja umiem grać!	onie, onie,
– My umiemy grać!	Na puzonie onie, onie, na puzonie bęc!
– A na czym?	
– Na bębenku!	

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Upominek dla mamy

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie wartości obdarowywania najbliższych upominkami; rozwijanie motoryki małej; rozwijanie cierpliwości, kreatywności i koncentracji; pokazanie wartości własnoręcznie przygotowanego upominku

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Kolorowy makaron” – malowanie farbami, przygotowanie koralików do wykonania upominków dla mam.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

I.7, IV.8

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Dzień naszej mamy” – oglądanie inscenizacji M. Szelaąg i rozmowa na jej temat. Praca z **KP2.37** – rysowanie złotej rybki według instrukcji obrazkowej.
5. „Sznur koralików” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.
6. „Korale dla mamy” – praca plastyczna.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Mamo, tato, odnajdź dzieci!” – zabawa w chowanego.

I.7, IV.2, IV.5

I.5

IV.8

I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Odliczam korale na prezent dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. „Korale” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia motoryki małej i umiejętności układania rytmu.
9. „Życzenia dla mamy” – zabawa językowa. „Kto szybciej nawlecze korale?” – zabawa rozwijająca motorykę małą i zwinność.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

I.7, IV.15, IV.16

I.7, IV.6

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: farby, pędzle, makaron typu rurki, woda w kubkach, dowolna piosenka, kukielki/sylwety bohaterów inscenizacji (dziewczynka, chłopczyk, mama), przedmioty: małe lalki, zabawki lub prawdziwe kanapki, mała szklanka z sokiem pomarańczowym, srebrna/szara mała taca, farby, brokat, sznurek, kolorowy makaron, rysunek złotej rybki, nożyczki, ramka z papieru, małe kločki, chusta; **KP2**, duża kostka, bębenek, sznurki, sznurówka, kolorowe i korale w różnych kształtach, dwie kostki, duży karton, marker, długie sznurki równej długości, pojemniki z koralami o takiej samej liczbie

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Kolorowy makaron” – malowanie farbami, przygotowanie koralików do wykonania upominków dla mam. Dzieci malują farbami na różne kolory makaron w kształcie rurek. Następnie odkładają go do wyschnięcia. • farby, pędzle, makaron typu rurki, woda w kubkach
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. • dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Dzień naszej mamy” – oglądanie inscenizacji i rozmowa na jej temat. N. przedstawia scenki z inscenizacji za pomocą sylwet bohaterów przyczepionych do wykałaczek lub kuciek oraz różnych przedmiotów. • *kuciek/sylwety bohaterów inscenizacji (dziewczynka, chłopczyk, mama), przedmioty: małe lalki, zabawkowe lub prawdziwe kanapki, mała szklanka z sokiem pomarańczowym, srebrna/szara mała taca, farby, brokat, sznurek, kolorowy makaron, korale z makaronu, rysunek złotej rybki, nożyczki, ramka z papieru, małe klocki, chusta (jako dywan)*

Dzień naszej mamy

Marlena Szelağ

NARRATOR 1

Zosia w pokoju się bawi lalkami,
wtem wpada Maksio i trzaska drzwiami!

MAKSIO

Ej, Zosiu! Ważna jest sprawa,
będzie musiała poczekać zabawa!

ZOSIA

A co się znów stało?
Koło od autka ci się urwało?

MAKSIO

Na żarty teraz nie mamy czasu!

ZOSIA

O co więc tyle robisz hałasu?

MAKSIO

Dzisiaj jest święto naszej mamusi!
Każde z nas prezent zrobić jej musi!

ZOSIA

Oj, co ty znowu głupiego pleciesz?
Mama jesienią urodziny ma przecież!

MAKSIO

Nie o urodziny jej tutaj mi chodzi.
Dziś każda mama swe święto obchodzi!
Bo dzisiaj Dzień Matki!

ZOSIA

Oj tak, masz rację!

MAKSIO

Może zrobimy mamie kolację?
Gdy przyjdzie z pracy dzisiaj zmęczona,
na pewno zje ją zadowolona.

ZOSIA

Pyszne kanapki przygotujemy
i z pomarańczy sok wyciśniemy!

MAKSIO

A skoro dzisiaj jest Dzień Matki,
zaraz pobiegnę kupię też kwiatki!
A może kupić jej czekoladki?

ZOSIA

Wiesz co myślę, braciszku kochany?
Najlepszy prezent własnoręcznie wykonany!

MAKSIO

No może masz pomysł nie byle jaki,
ale co mogą zrobić mamie dzieciaki?

ZOSIA

Ja pomysł mam świetny, wręcz doskonały,
korale mamie by się przydały!
Farbą makaron wnet pomaluję
i taki prezent jej подарuję!

MAKSIO

A ja złotą rybkę mamusi zrobię,
i pięknie rybkę brokatem ozdobię.
Ta rybka będzie życzenia spełniała,
dostanie mamusia, co będzie chciała!
Rybka ta w ramce otrzyma mieszkanie,
mama powiesi ramkę na ścianie!

ZOSIA

Każdy ma teraz swoje zadanie,
trzeba się brać za wykonanie!
A kiedy zrobimy mamie kolację,
trzeba założyć odświętną kreację!

NARRATOR 2

I tak dzieci wzięły się do pracy...
Zrobiły kanapki na srebrnej tacy.
Dzisiaj nie będzie żadnych laurek!
Zosia makaron nawleka na sznurek,
a Maksio rybkę wycina nożyczkami.
Te prezenty robią całkiem sami!

NARRATOR 3

Wtem mama z pracy do domu wraca,
a tam na stole z kolacją taca!
Dzieci ubrane w świąteczne stroje,
życzenia mamie składają oboje.

NARRATOR 4

Przyszedł już czas na upominki,
dzieciaki mają przejęte minki!
Mama szczęśliwa prezenty otwiera
i dech jej w piersi z wrażenia zapiera.
Zosi korale na swą szyję wieszka
i ramkę z rybką na ścianę zawieszka.

MAMA

Za te podarki wam bardzo dziękuję,
nie wiecie nawet, jak się raduję!
Nadszedł już czas na świętowanie,

rozsypmy klocki na naszym dywanie!
Bierzemy się razem za budowanie,
niech zaraz wieża w salonie stanie!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jak nazywali się bohaterowie przedstawieni w inscenizacji? O czym powiedział Maksio siostrze? Co postanowiły przygotować dzieci z okazji Dnia Matki? Gdzie w tym czasie była ich mama? Jakie stroje włożyło rodzeństwo przed przyjściem mamy? Co zrobiła mama, gdy otrzymała życzenia i prezenty od dzieci?*

● **Praca z KP2.37 – rysowanie złotej rybki według instrukcji obrazkowej.** • KP2.37, ołówki, kredki

● **„Sznur koralii” – zabawa ruchowa z elementem matematycznym.** Dzieci-korale przeskakują z nogi na nogę w rytmie wygrywanym przez N. na bębnie. Gdy N. przestanie grać, dzieci łapią się za ręce, tworząc sznury koralii. Jeden sznur koralii tworzy tyle dzieci-koralii, ile wskaże N. na kostce. • duża kostka, bębenek

● **„Korale dla mamy” – praca plastyczna.** Dzieci nawlekają na sznurki kolorowe korale zrobione z pomalowanego makaronu. N. pomaga w zawiązywaniu końcówek sznurków. • pomalowany makaron rurki, sznurki

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Mamo, tato, odnajdź dzieci!” – zabawa w chowanego. N. wybiera dwoje dzieci, które zakładają szarfy, są *mamą* i *tatą*. Następnie zamykają oczy i liczą do siedmiu, a pozostałe dzieci w tym czasie się chowają. Na słowo: *siedem* dziecko-*mama* i dziecko-*tata* zaczynają poszukiwania swoich dzieci. Wygrywa ten *rodzic*, który odnajdzie więcej swoich *pociech*. Zabawę można powtórzyć, za każdym razem wybierając inne dzieci-rodziców. • 2 szarfy

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Odliczam korale na prezent dla mamy” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym matematycznie. Dziecko rzuca dwiema kostkami, przelicza oczka i nawleka na sznurówkę tyle koralii, ile wyrzuciło oczek na kostkach. • sznurówka, kolorowe korale w różnych kształtach, dwie kostki

● **„Korale” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia motoryki małej i umiejętności układania rytmu. N. nawleka na sznurówkę korale, tworząc prosty rytm. Dziecko go kontynuuje. W kolejnych powtórkach N. stopniowo utrudnia rytm. • sznurówka, kolorowe i różnokształtne korale

● **„Życzenia dla mamy” – zabawa językowa.** Dzieci zastanawiają się, jakie życzenia można złożyć mamie z okazji jej święta. N. zapisuje pomysły na dużym kartonie – w miejscach, gdzie może, rysuje schematyczny obrazek, np. *dużo upominków* – N. rysuje prezent, *słonecznych dni* – N. rysuje słońce, *uśmiechu* – N. rysuje uśmiech itd. • duży karton, marker

● **„Kto szybciej nawlecze korale?” – zabawa rozwijająca motorykę małą i zwinność.** Dzieci dobierają się w pary i siadają naprzeciwko siebie. Każda dwójka dzieci trzyma sznurek takiej samej długości (każde dziecko w parze trzyma jeden koniec sznurka). Przy każdym uczestniku jest pojemnik z taką samą liczbą koralii. Na słowo: *start* dzieci nawlekają korale na sznurek. Wygrywa ta para, która jako pierwsza nawlecze wszystkie korale. Jeżeli N. nie dysponuje tak dużą liczbą koralii, może do zabawy zaprosić 2–3 pary, a później zrobić zmianę. • sznurki równej długości, pojemniki z koralami o takiej samej liczbie

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → ucze.pl

Tydzień XXXVI

Ja i moi bliscy

1. Rozmawiamy o rodzinie

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie roli rodziny w życiu każdego z jej członków; rozwijanie umiejętności nazywania emocji i rozmawiania o nich; ukazanie piękna bycia częścią rodziny

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Rodzinka” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.6
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „rodzina” – słuchanie opowiadania „O pszczołce, która nie rozumiała, dlaczego taka ważna jest rodzina” M. Szelağ i rozmowa na temat roli rodziny w życiu każdego jej członka. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Pszczółki” – zabawa ilustracyjna, ruchowa do piosenki.
6. „Pszczoly i pająki” – zabawa ruchowa.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, rozmowa na temat zasad bezpieczeństwa związanych z obserwacją owadów, przyglądanie się pszczołom zapylającym kwiaty.

I.7, III.6, IV.3,
IV.5
IV.7
I.5
I.2, I.5, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Sieć pająka” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym. „Pająk na wietrze” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.
9. „Pajęczynka” – zabawa integracyjna. „Pająk i muchy” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym. **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.1, IV.2
I.5, II.4
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, **W, CD2**, kolorowe szarfy, guma do skakania, tamburyn, biała nitka, ciemny karton, nożyczki, pajak wykonany z 3 krótkich kawałków włóczki zawiązanych w pęk umieszczonej na jednej dłuższej włóczce, kłębek wełny, **KDS – wzór 18**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Rodzinka” – zabawa paluszkowa wg M. Barańskiej, s. 244.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. • dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „O pszczółce, która nie rozumiała, dlaczego taka ważna jest rodzina” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat roli rodziny w życiu każdego jej członka.

O pszczółce, która nie rozumiała, dlaczego taka ważna jest rodzina

Marlena Szeląg

Wokół niedużego domu, w którym mieszkali ludzie, rozprzestrzenił się wielki ogród pełen kolorowych i niesamowicie pachnących kwiatów. Wśród tych barwnych roślin stał duży ul, który był mieszkaniem ogromnej liczby pszczół. Była to wielka, niezmiernie kochająca się owadzia rodzina. Królowa Matka wspierała i opiekowała się, jak tylko mogła, swoimi dziećmi, a młode energiczne pszczołki latały zbierać nektar z kwiatów, zajmowały się młodszym rodzeństwem i sprzątały mieszkanie. Wśród ogromnego rodzeństwa najbardziej znana była mała grubiutka pszczołka Bułka. Nietrudno było o niej zapomnieć, bo wiecznie lekceważyła swoje obowiązki. Zamiast zbierać nektar z kwiatów, leniła się, szybowała po niebie, skakała po płatkach kwiatów lub chowała się w liściach tak, aby nikt jej nie znalazł. Była bardzo roztargniona i kłótniwa.

Bułka najwięcej czasu spędzała z siostrą Różyczką, która przyszła na świat tego samego dnia, co i ona, i w tej samej komnacie ula.

– Bułko, wiesz co? – rozpoczęła rozmowę Różyczka, kiedy razem siedziały na kwiecie astra i wygrzewały się w promieniach słońca. – Rozmawiałam z Królową Matką. Jest bardzo załamana twoim zachowaniem.

– Ech, znowu ona. Dostyc mam już jej wiecznych nakazów i zakazów! A ty, jak mogłaś?! Jesteś po jej stronie! – Obrażona pszczoła podniosła się z kwiatka i usiadła na drugim.

– To nie tak! Poczekaj, Bułko! – krzyknęła Różyczka, usiadła obok siostry na drugim astrze i kontynuowała swoją wypowiedź. – Bułko, nie jestem po niczyjej stronie. Kocham ciebie, Królową Matkę i całe rodzeństwo jednakowo. Przecież wszyscy jesteśmy rodziną, a rodzina razem się trzyma! Królowa Matka się nami opiekuje i chce dla nas dobrze. Mogłabyś okazać jej choć odrobinę szacunku i grzeczności.

– Nie wiem, zastanowię się. A teraz lecę coś przekąsić, bo trochę zgłodniałam. Lecisz ze mną? – To mówiąc, Bułka podniosła się i poleciała.

Mijały kolejne dni. Bułka nie zmieniała swojego postępowania. Kiedy po raz kolejny pszczołka wróciła spóźniona do ula bez odrobiny kwiatowego pyłku, po który wysłała ją Królowa Matka, miarka się przebrała. Bułka została ukarana. Miała zakaz wychodzenia z ula na cały tydzień, a do tego przez cały ten czas miała opiekować się młodszym rodzeństwem.

– Nie chcę takiej matki! I nie chcę takiej rodziny! Znajdę sobie inną! – wykrzyczała rozżalona pszczoła i odleciała od ula najdalej, jak tylko się dało. Poleciała w złości tak daleko, że minęła wielki kolorowy ogród wokół domu ludzi i okalające go niebieskie ogrodzenie. W końcu zmęczona usiadła na liściu i zapłakała.

– Cóż to za płacz? Cóż to za smuteczki u grubiutkiej pszczołeczki? – powiedziała cichym i podstępny głosem pajęczycza Łapczyca siedząca na środku uwitej przez siebie pajęczyny.

Bułka przeraziła się okropnie. Nigdy nie widziała pająka, o którym wszystkie owady mówiły, że jest niebezpieczny. Pajęczycza przekonała jednak niedoświadczoną pszczołkę, że nie powinna się bać. Zapropozowała, że nie ruszy się z pajęczyny i chętnie wysłucha rozżalonego gościa. Bułka opowiedziała jej o wszystkim, co ją smuciło z najmniejszymi szczegółami.

– Ja mogę zostać twoją rodziną i nową matką! Mnie też przyda się mała córeczka, bo mieszkam sama i jestem baaaardzo samotna. U mnie nie będziesz musiała latać po nektar, sprzątać mieszkania i opiekować się maluchami – powiedziała ckliwie podstępna Łapczyca, aby przekonać do siebie nieświadomą zagrożenia pszczołę.

– Nie wierz jej, nie rób tego! Ona chce cię zjeść! – krzyczała ostrzegawczo nadlatująca Różyczka, która cały czas goniła małą buntowniczkę.

Bułka nie posłuchała siostry, uwierzyła Łapczycy i zgodziła się, by ta została jej nową mamą. Podfrunęła bliżej i usiadła na pajęczynie. Niestety jej łapki przykleiły się do nici, a pajęczycza zaczęła się śmiać i oblizywać na widok tak grubiotkiego kaska w swej sieci. Nie tracąc czasu, Różyczka poleciała do ula opowiedzieć o całym zdarzeniu Królowej Matce i rodzeństwu. Za chwilę przyleciał cały rój pszczół, który wleciawszy z ogromną siłą w pajęczynę, zniszczył ją doszczętnie, zabierając ze sobą uwięzioną Bułkę.

Po powrocie do ula młoda pszczoła przeprosiła wszystkich za swoje zachowanie i podziękowała za pomoc. Obiecała także Królowej Matce, że będzie już posłuszna i pomocna. Zrozumiała bowiem, że rodzina kocha ją najmocniej na świecie, że zawsze ją wesprze, pomoże i wybaczy. Nie bez powodu mówi się przecież, że „rodzina razem się trzyma”.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jakie owady występowały w opowiadaniu? Gdzie mieszkała rodzina pszczół? Jak miała na imię główna bohaterka? Kto był ulubioną siostrą Bułki? Jak zachowywała się Bułka? Co zrobiła Bułka, gdy została ukarana za swoje lenistwo i lekceważenie obowiązków? Kogo spotkała pszczoła podczas ucieczki z ula? Co zaproponowała Bułce pajęczycza? Co zrobiła Bułka? Kto i w jaki sposób uratował pszczołę uwięzioną w sieci Łapczycy? Co oznacza powiedzenie „Rodzina razem się trzyma”?* • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „rodzina” – i nakleją ją na swoje *rośliny wartości*.

• W.1–3

● **„Pszczółki” – zabawa ilustracyjna, ruchowa do piosenki.** W sali są rozłożone na podłodze kwiaty z szarf. • **CD2.27, kolorowe szarfy**

Pszczółki

sł. Marta Zawisłak, muz. Agnieszka Loska

Promień słońca budzi mnie,

Dzieci-pszczółki budzą się, ziewają, przeciągają i wstają z pozycji leżącej.

potem w rosie kąpię się.

Naśladują mycie twarzy.

Wkładam piękny strój w pasczki,

Naśladują ubieranie się.

idealny dla pszczołeczki.

Wykonują ukłon.

Ref.: Bzy, bzy, bzy rozlega się,
skrzydełka niosą mnie. (x2)

Biegają lekko na palcach po sali, machając rękami jak skrzydełkami.

Pszczółkę radość wręcz rozpiera,
kiedy z kwiatków nektar zbiera.

Kucają na szarfach (kwiatkach) i naśladują zbieranie pyłku kwiatowego.

Będzie z niego pyszny miód,
nie na darmo był ten trud.

Wstają, masują się po brzuchach.

Machają przed sobą palcami wskazującymi.

Ref.: Bzy, bzy, bzy...

Jw.

Choć pszczołeczki małe są,
wszystkim piękny uśmiech ślą.
Przez dzień cały się krzątają,
tę piosenkę wam śpiewają.

*Pokazują za pomocą palców wielkość pszczoły.
Uśmiechają się i rozkładają w powitaniu ręce na boki.
Obracają się wokół własnej osi, machając rękami jak
skrzydełkami.*

Ref.: Bzy, bzy, bzy...

Jw.

● **„Pszczoły i pająki” – zabawa ruchowa.** N. dzieli dzieci na dwa zespoły. Jeden z nich ustawia się w kole i chwyta w dłonie gumę do skakania – są to *pająki*. Pozostałe dzieci to *pszczoły*. Podczas gdy N. gra na tamburynie, dzieci-*pszczoły* latają po sali, machając rękami jak skrzydłami, a dzieci-*pająki* trzęsą gumą. Gdy N. przestaje grać, dzieci-*pająki* nieruchomieją, podnosząc do góry gumę, a dzieci-*pszczoły* jak najszybciej wlatują do środka kręgu tak, aby jej nie dotknąć.

• *guma do skakania, tamburyn*

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, rozmowa na temat zasad bezpieczeństwa związanych z obserwacją owadów, przyglądanie się pszczołom zapylającym kwiaty.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Sieć pająka” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym.** Dziecko za pomocą białej nitki tworzy pajęczynę pająka na ciemnym kartonie. Układając nitkę, może ją ucinąć na mniejsze lub większe kawałki. • *biała nitka, ciemny karton, nożyczki*

● **„Pająk na wietrze” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.** Dziecko jak najdłużej wydmuchuje powietrze na pająka zawieszono-ego na pajęczynie, kołysząc go (wdech nosem – wydech ustami). • *pająk wykonany z 3 krótkich kawałków włóczki zawiązanych w pęk umieszczony na jednej dłuższej włóczce*

● **„Pajęczynka” – zabawa integracyjna.** Dzieci stoją w kole i rzucają do siebie kłębek wełny, rozpoczyna N. Każdy, kto złapie kłębekm mówi: *Jestem (imię) i lubię ze swoją rodziną (wymienia czynność np. jeździć na rowerach). Kłębek rzucam do (imię kolejnego dziecka).* Podczas zabawy kłębek coraz bardziej się rozwija, a dzieci, które go dostaną, trzymają włóczkę do końca zabawy. W ten sposób tworzy się w środku koła pajęczyna. Na koniec zabawy N. może wybierać po kolei dowolne dzieci-*pająki*, które będą przechodziły między włóczką, próbując jej nie dotknąć. • *kłębek wełny*

● **„Pająk i muchy” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym.** Dzieci-*muchy* przy dźwiękach tamburyna biegają po sali, bzyząc i machając rękami *skrzydłami*. Na przerwę i hasło N.: *Pająk idzie!* – dzieci-*muchy* zastygają w bezruchu. Pomiędzy nimi przechadza się N.-*pająk*. Jeśli któraś *mucha* się poruszy, *pająk* zaprowadza ją do swojej *sieci* – w wyznaczone miejsce w sali.

• *tamburyn*

KDS Kącik Dobrego Startu

● **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 18.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 18** różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • *KDS – wzór 18, wybrane materiały o różnych fakturach*

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Rodzina razem się trzyma

wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie roli rodziców w życiu dziecka; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; rozwijanie umiejętności budowania spójnej wypowiedzi; ukazanie wartości spędzania czasu wolnego w rodzinie

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Myszki” – zabawa paluszkowa z rymówką.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.6
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Co się liczy naprawdę” – słuchanie wiersza M. Szeląg i rozmowa na temat rodziny.
5. „Rodzina razem się trzyma!” – zabawa ruchowa.
6. „Marsz turecki” – improwizacja ruchowa do utworu.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

I.5, IV.2, IV.5,
IV.7

I.5
IV.1
I.2, I.5, I.6

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Co bytoby, gdyby mama była wróżką?” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Zamek dla mamy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania pamięci i percepcji wzrokowej.
9. „Rodzina” – rozwiązywanie zagadek. „Rolnik sam w dolinie” – zabawa tradycyjna ze śpiewem.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.2, IV.9

IV.5, IV.7

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, woreczki, **KDS – wzór 18**, plastelina, **CD3, KDS – karta 18**, kartki, ołówek, tamburyn, chusty, **CD2**, dwa komplety takich samych klocków

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Myszki” – zabawa paluszkowa z rymówką, s. 250.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. ● dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

● **„Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe.** N. prosi, aby dzieci usiadły w kręgu. Dyżurni rozdają dzieciom po 6 woreczków, które dzieci układają w szeregu. Dzieci kładą piąstki na trzecim i czwartym woreczku. Śpiewając piosenkę „List babci”, s. 248, wystukują rytm piosenki dwoma pięściami jednocześnie – uderzają pięściami w woreczki, zaczynając od środkowych (trzeci i czwarty woreczek) do tych na zewnątrz (kolejno: drugi i piąty woreczek, następnie pierwszy i szósty) i wracają do środka. • **woreczki, CD3.18**

● **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (koperta). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Czy wam to coś przypomina? Jaki kształt ma przedstawiony wzór? Co jest w jego środku?* N. ukierunkowuje rozmowę tak, żeby dzieci udzieliły właściwych odpowiedzi. • **KDS – wzór 18**

– **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • **wyklejony KDS – wzór 18, Multiplaneta**

– **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** Dyżurni rozdają dzieciom plastelinę. Dzieci śpiewają piosenkę „List babci”, s. 248, i wałkują plastelinę. Z powstałych waleczków wyklejają wzór (koperta – prostokąt z ukośnym krzyżykiem w środku). Dzieci porównują swoje wzory z plasteliny z wzorem na kartce, w razie potrzeby korygują pracę z plasteliny. Na zakończenie dzieci śpiewają „List babci” i wodzą palcem po wzorze z plasteliny. • **plastelina, KDS – wzór 18, CD3.18**

– **Graficzne odtwarzanie wzoru.** N. rozdaje kartki. Dzieci rysują ołówkiem kopertę (prostokąt z wpisany ukośnym krzyżykiem), jednocześnie śpiewając piosenkę „List babci”. Kolejnym zadaniem będzie uzupełnienie karty pracy o kontur koperty. • **KDS – karta 18, kartki, ołówek**

● **Wystawa prac**, s. 36.

● **„Co się liczy naprawdę” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat rodziny.**

Co się liczy naprawdę

Marlena Szelağ

Co się naprawdę liczy na świecie?
Zaraz wam powiem, może nie wiecie...

Po co mi suknie, desery i lale,
jeśli nie miałabym bliskich wcale?

Lubię mieć suknie, co dodają uroku,
lecz jest ważniejsze mieć mamę przy boku.

Nie mogłabym tulić mamusi z rana
i nie miałby kto wziąć mnie na barana.

Uwielbiam desery z cukrową wata,
lecz lepiej mi puszczać latawce z tata.

A z bratem, choć czasem bywają niezgody,
to razem mamy najlepsze przygody!

Chciałabym misia i nową lalkę,
lecz lepiej z bratem naprawić koparkę.

Co się naprawdę liczy na świecie?
Zaraz wam powiem, choć pewnie wiecie.

Gdyby nie mama, tata i brat,
to smutny byłby mój mały świat.

Na świecie ważnych rzeczy jest wiele,
lecz to rodzina jest na ich czele!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto wypowiada się w wierszu (kto jest narratorem)? W co chciałaby być ubrana dziewczynka? Co chciałaby mieć? Co uwielbia jeść?*

Co jest ważniejsze dla dziewczynki od jej zachcianek? Dlaczego rodzina jest dla niej najważniejsza na świecie? Z ilu członków składa się rodzina dziewczynki?

- **„Rodzina razem się trzyma!” – zabawa ruchowa.** Dzieci biegają po sali przy dźwiękach tamburynu. Na przerwę w muzyce tworzą wielkie koło, łąpiąc się za dłonie, i mówią zdanie: *Rodzina razem się trzyma!* • **tamburyn**
- **„Marsz turecki” – improwizacja ruchowa do utworu.** • **chusty, CD2.26**
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy z wykorzystaniem sprzętu terenowego.**

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Co byliby, gdyby mama była wróżką?” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. Dziecko podaje jak najwięcej pomysłów, które są odpowiedzią na wyżej postawione pytania.
- **„Zamek dla mamy” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania pamięci i percepcji wzrokowej. N. buduje wieżę z czterech klocków. Dziecko odtworza wieżę, używając takich samych klocków. Jeśli dziecku nie sprawia trudności ułożenie budowli, N. kolejną stawia z większej liczby klocków. • **dwa komplety takich samych klocków**
- **„Rodzina” – rozwiązywanie zagadek M. Szelağ.**

Mama

To ona budzi cię każdego ranka
i przyrządza pyszne, różne śniadanka.
To ona ma dom cały na głowie.
A tuląc, „kocham” czule wypowie.

Brat

To z nim razem bawię się autami,
bo nie lubi zabawy moimi lalkami.
To z nim ganiam w berka w ogrodzie,
i razem chlapiemy się śmiało w wodzie!

Tata

To z nim zbuduję w salonie wieżę,
to on nauczy jazdy na rowerze.
W piłkę zagramy razem w niedzielę
i razem pójdziemy na karuzelę.

Siostra

Podzieli się ze mną swoimi rzeczami,
nie zdradzi sekretów przed rodzicami.
I chociaż czasem się razem kłócimy,
to zaraz lalkami się pobawimy.

- **„Rolnik sam w dolinie” – zabawa tradycyjna ze śpiewem.** Dzieci trzymają się za ręce i idą po obwodzie koła. W środku koła stoi dziecko-rolnik, które na słowa: *Rolnik bierze żonę* – wybiera dziewczynkę i tańczy z nią, tworząc wewnętrzne koło. Dziewczynka-żona na słowa: *Żona bierze dziecko* – wybiera dziecko i zaprasza je do koła wewnętrznego. Na słowa: *Dziecko bierze nianię* – dziecko wybiera kolejną dziewczynkę, która dołącza do poruszającego się w przeciwnym kierunku wewnętrznego koła. Kolejne osoby wchodzą do koła analogicznie. Na zakończenie *ser* staje się *rolnikiem* i uczestnicy zaczynają zabawę od początku. • **nagranie → uczyć.pl**

Rolnik sam w dolinie

sł. i muz. tradycyjne

Rolnik sam w dolinie, rolnik sam w dolinie.
Hejże, hejże, hejże ha, rolnik sam w dolinie. (x2)
Rolnik bierze żonę, rolnik bierze żonę.
Hejże, hejże, hejże ha, rolnik bierze żonę. (x2)
Żona bierze dziecko, żona bierze dziecko.
Hejże, hejże, hejże ha, żona bierze dziecko. (x2)

Dziecko bierze nianię, dziecko bierze nianię.
Hejże, hejże, hejże ha, dziecko bierze nianię.
(x2)
Niania bierze kotka, niania bierze kotka.
Hejże, hejże, hejże ha, niania bierze kotka.
(x2)

Kotek bierze myszkę, kotek bierze myszkę. Ser zostaje w kole, bo nie umiał w szkole
 Hejże, hejże, hejże ha, kotek bierze myszkę. (x2) tabliczki mnożenia ani dzielenia. (x2)
 Myszka bierze serek, myszka bierze serek.
 Hejże, hejże, hejże ha, myszka bierze serek. (x2)

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

3. Moja rodzina

• wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie nazw członków bliższej i dalszej rodziny w języku polskim i angielskim; rozwijanie umiejętności przeliczania; rozwijanie umiejętności językowych dzieci; zachęcanie do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej podczas zabaw

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Rolnik sam w dolinie” – zabawa tradycyjna ze śpiewem.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

I.5

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Rodzina bliższa i dalsza” – rozmowa kierowana. „Imiona moich rodziców” – rundka wypowiedzi. „Mother and father” – zabawa z językiem angielskim.
5. „Układamy rodziny” – zabawy matematyczne. „Moja rodzina” – przeliczanie członków własnych rodzin. „Z ilu osób składa się ta rodzina?” – zabawa z kostką i sylwetami. „Tworzę rodzinę” – zabawa grupowa z kostką.
6. „Zabawa z mamą lub tatą” – zabawa ruchowa. Praca z **KP2.38** – odczytywanie kodów obrazkowych, łączenie dzieci z ich rodzicami, kolorowanie.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Mamo, tato, odnajdź dzieci!” – zabawa w chowanego. Rysowanie członków rodziny kredą na płytach chodnikowych.

I.5, IV.5, IV.21

III.5, III.8, IV.15

I.5, IV.9

I.2, I.5, I.7

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Członkowie rodziny po angielsku” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Jadę do babci...” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.
9. „Rodzina razem się trzyma!” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.1, IV.21

IV.1

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, zdjęcia rodziny przyniesione przez dzieci sylweta ojca, sylweta matki, lina, ilustracja mamy (dowolne zdjęcie kobiety), ilustracja taty (dowolne zdjęcie mężczyzny), sylwety członków rodziny z podpisami (mama, tata, babcia x2, dziadek x2, dzieci o różnym wzroście i na różnym etapie rozwoju – dziewczynki x5, chłopcy x5), duża kostka do gry (pole z jednym oczkiem powinno być zalepione kartonikiem z siedmioma kropkami), duże napisy członków rodziny do czytania globalnego: *mama, tata, babcia, dziadek, dziecko* (x8), przedmioty (2 kapelusze, 2 czapki z daszkiem, 2 laski gimnastyczne, miś, lalka, auto, klocki, kredki, piłka, grzechotka, książka), szarfy, bębenek, **KP2**, kredki, kreda, tamburyn, worek, ilustracje (samochód, samolot, wóz konny, rower, pociąg, spacerujący człowiek)

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Rolnik sam w dolinie” – zabawa tradycyjna ze śpiewem, s. 266.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. ● dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Rodzina bliższa i dalsza” – rozmowa kierowana. N. rozmawia z dziećmi na temat członków rodziny – rodziny najbliższej (mama, tata, rodzeństwo, babcia, dziadek) i nieco dalszej (prababcia, pradiadek, ciocie, wujkowie, kuzyni). ● zdjęcia rodziny przyniesione przez dzieci
- „Imiona moich rodziców” – rundka wypowiedzi. N., trzymając w dłoniach sylwetę mamy, kończy zdanie: *Moja mama ma na imię...*, następnie sylwetę przekazuje dziecku z prawej strony, które jako kolejne kończy zdanie. Po dokończeniu zdania przez wszystkie dzieci N. bierze do ręki sylwetę taty i kończy zdanie: *Mój tata ma na imię...*, następnie sylwetę przekazuje dziecku z lewej strony, które jako kolejne kończy zdanie itd. ● sylweta ojca, sylweta matki

- „Mother and father” – zabawa z językiem angielskim. N. dzieli salę na dwie części liną lub skakankami. Po jednej stronie sali układa ilustrację mamy (dowolne zdjęcie kobiety), a po drugiej ilustrację taty (dowolne zdjęcie mężczyzny). Dzieci ustawiają się jedno za drugim wzdłuż linii na połowie sali. N. wymienia nazwy: *a mother* (mama) lub *a father* (tata), a dzieci przeskakują przez linę tak, aby znaleźć się na polu z odpowiednim obrazkiem. Przykładowo N. mówi: *a father* – dzieci przeskakują na pole z ilustracją ojca; gdy za drugim razem N. powie: *a father*, dzieci nie wykonują skoku, bo są na polu z ilustracją taty. Przy kolejnych rundkach można wprowadzić zasadę, że kto się pomyli, ten odpada z gry. ● lina, ilustracja mamy (dowolne zdjęcie kobiety), ilustracja taty (dowolne zdjęcie mężczyzny)

- „Układamy rodziny” – zabawy matematyczne.

– „Moja rodzina” – przeliczanie członków własnych rodzin. N. rozkłada na dywanie sylwety członków rodziny z podpisami, a wśród nich: mama, tata, babcia (x2), dziadek (x2), dzieci o różnym wzroście i na różnym etapie rozwoju (dziewczynki x5, chłopcy x5). Następnie prosi kolejno wybrane dzieci, aby z sylwet ułożyły model swojej najbliższej rodziny i policzyły jej członków. ● sylwety członków rodziny z podpisami: mama, tata, babcia (x2), dziadek (x2), dzieci o różnym wzroście i na różnym etapie rozwoju (dziewczynki x5, chłopcy x5)

– „Z ilu osób składa się ta rodzina?” – zabawa z kostką i sylwetkami. N. na kostce na polu z jedną kropką nakleja kartonik z siedmioma kropkami. Wybrane dziecko rzuca kostką, przelicza oczka na kostce i z tyłu dowolnych sylwet co oczek na kostce układa rodzinę – dziecko samo decyduje, czy ułoży rodzinę z rodzicami i dziećmi, czy też doda do nich dziadków, np. dziecko wyrzuciło na kostce 4 oczka – może ułożyć rodzinę składającą się z mamy, taty i dwojga dzieci lub z mamy, taty, dziecka i babci, lub z mamy, dziecka, babci i dziadka. Przy różnych ułożeniach rodzin, kiedy dziecko nie ułoży jednego z rodziców, N. może zaznaczyć, że czasem zdarza się, że dzieci nie mają mamy lub taty albo obojga rodziców i ich najbliższą rodziną jest wówczas babcia czy dziadek. ● sylwety członków rodziny z podpisami (jak wyżej), duża kostka do gry (pole z jednym oczkiem powinno być zalapane kartonikiem z siedmioma kropkami)

– „Tworzę rodzinę” – zabawa grupowa z kostką. Zabawa jest analogiczna do poprzedniej z tą różnicą, że to nie sylwety, lecz wybrane dzieci pełnią funkcję członków rodziny. N. rozdaje wybranym dzieciom napisy do czytania globalnego: *mama, tata, babcia, dziadek, dziecko* (x8) i stosowne atrybuty, np. mama – kapelusz, tata – czapka z daszkiem, babcia – laska (gim-

nastyczna) i kapelusz, dziadek – laska (gimnastyczna) i czapka z daszkiem, dzieci – każde jeden przedmiot: miś, lalka, auto, klocki, kredki, piłka, grzechotka, książka. Jedno z niewybranych wcześniej dzieci rzuca kostką, przelicza kropki i układa rodzinę, wybierając swoich rówieśników przebranych za członków rodziny. Zabawę powtarzamy wielokrotnie, zmieniając dzieci.

• **duża kostka do gry (pole z jednym oczkiem powinno być zalepione kartonikiem z siedmioma kropkami), duże napisy do czytania globalnego: mama, tata, babcia, dziadek, dziecko (x8), przedmioty: 2 kapelusze, 2 czapki z daszkiem, 2 laski gimnastyczne, miś, lalka, auto, klocki, kredki, piłka, grzechotka, książka**

● „Zabawa z mamą lub tatą” – zabawa ruchowa, s. 245. • szarfy, bębenek

● **Praca z KP2.38 – odczytywanie kodów obrazkowych, kolorowanie.** Dzieci łączą dziewczynkę i chłopca z ich rodzicami, odczytując kody obrazkowe. Następnie malują im włosy zgodnie z kolorami włosów ich mam, a koszule w kolorze takim, jakie mają ich ojcowie. • KP2.38, kredki

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Mamo, tato, odnajdź dzieci!” – zabawa w chowanego, s. 259. • szarfy

– Rysowanie członków rodziny kredą na płytach chodnikowych. • kreda

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Członkowie rodziny po angielsku” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. N. utrwała z dzieckiem angielskie nazwy członków rodziny (*a father, a mother, a sister, a brother*) i wprowadza nowe (*a grandmother – babcia; a grandfather – dziadek; a uncle – wujek, an aunt – ciotka*), wykorzystując do tego ilustracje, dziecko powtarza. Następnie N. wypowiada słówka, a dziecko pokazuje właściwe obrazki. Po kilku powtórzeniach N. pokazuje obrazki, a dziecko samo podaje właściwe nazwy. • **ilustracje członków rodziny (mama, tata, brat, siostra, babcia, dziadek, wujek, ciotka)**

● **„Jadę do babci...” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko losuje z worka obrazek i naśladuje za pomocą narządów artykulacyjnych wylosowany na ilustracji pojazd, np. samochód – *pi, pi*; samolot – *żżżż...*, wóz konny – *kląskanie*; rower – *dryń, dryń...*; pociąg – *czu-czu...*; własne nogi – *tup, tup, tup...* • **worek, ilustracje: samochód, samolot, wóz konny, rower, pociąg, spacerujący człowiek**

● **„Rodzina razem się trzyma!” – zabawa ruchowa**, s. 266. • tamburyn

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Śpiewamy dla taty

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie piosenki o tacie z dziecięcego repertuaru muzyki; rozwijanie sprawności fizycznej, rozwijanie słuchu muzycznego oraz umiejętności wokalnych; zachęcanie do wyrażania swoich emocji poprzez muzykę

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Ojciec Wirgiliusz” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

I.5

I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 18.	I.2, I.5, I.8
5. „If you happy” – zabawa ze śpiewem w języku angielskim. „Święto taty” – słuchanie piosenki i rozmowa na jej temat, zabawa ilustracyjna do piosenki, śpiewanie piosenki na sylabie <i>ta</i> , nauka tekstu piosenki fragmentami ze słuchu, śpiew zbiorowy.	I.7, IV.1, IV.5, IV.7, IV.21
6. „Bukiet dla taty” – praca plastyczna, malowanie farbami.	IV.8
7. Spacer po najbliższej okolicy – obserwacja zachowań tatusiów idących za rękę z dziećmi, prowadzących wózki.	I.2, I.5, IV.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układam życzenia dla taty” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo i muzycznie. „Odkurzam dywan dla taty” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	IV.1, IV.2
9. „Tatuś” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści. „Zajęcia taty” – zabawa ruchowa, naśladowcza.	I.5, IV.5
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, gwizdek, piłki, gazeta, 2 koszyki, **CD2**, farby akwarelowe, cienkie pędzelki, pojemnik z wodą, ścierka kuchenna, słomka, plastikowe kulki, niewielka miska

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Ojciec Wirgiliusz” – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem, s. 184. • nagranie → uczyć.pl
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. • dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 18, s. 254. • gwizdek, piłki, gazeta, 2 koszyki

- „Święto taty” – wprowadzenie piosenki.

– „If you happy” – zabawa ze śpiewem w języku angielskim, s. 213. • **CD2.23**

– „Święto taty” – słuchanie piosenki i rozmowa na jej temat: *O jakim święcie przypomina piosenka? Jaki prezent da tacie dziecko z piosenki? Co zrobi dziecko razem z tatą? Jaki jest następ piosenki?* • **CD2.29**

Święto taty

sł. muz. Danuta i Karol Jagiełłowice

Słońce mocno przygrzewa,
jaki piękny mamy maj.

Święto taty już się zbliża,
szumi rzeka, szumi gaj.

Święto taty już się zbliża,
szumi rzeka, szumi gaj.

*Dzieci podnoszą ręce w górę i poruszają palcami, nadgarstkami,
robiąc „słoneczka”.*

Maszują w miejscu.

*Rysują ręką przed sobą falę, podnoszą ręce w górę i machają
nimi.*

Jw.

Zerwę kwiatki pachnące,
piękny bukiet zrobię sam.
Złożę tacie dziś życzenia
i w prezencie kwiaty dam.
Złożę tacie dziś życzenia
i w prezencie kwiaty dam.

*Schylają się i naśladują zrywanie kwiatów.
Wskazują kilka razy na siebie.
Wskazują rozłożonymi dłońmi przed siebie.
Wyciągają prawe dłonie ułożone w piąstkę przed siebie, jakby
dawały bukiet.
Jw.*

Potem razem pójdziemy,
spacerować poprzez las.
Bardzo lubię z moim tatą
spędzać wspólnie wolny czas.
Bardzo lubię z moim tatą
spędzać wspólnie wolny czas.

*Maszerują w miejscu.
Podnoszą ręce w górę i machają nimi nad głowami.
Wskazują kilka razy na siebie.
Obracają się wokół własnych osi.
Jw.*

– Zabawa ilustracyjna do piosenki „Święto taty”. • **CD2.29**

– Śpiewanie piosenki na sylabie *ta*.

– Nauka tekstu piosenki fragmentami ze słuchu. Śpiew zbiorowy. • **CD2.29**

● **„Bukiet dla taty” – praca plastyczna, malowanie farbami.** Dzieci malują farbami akwarelowymi kolorowaną przedstawiającą prosty bukiet z kilkoma kwiatami. • **farby akwarelowe, cienkie pędzelki, pojemnik z wodą**

● **Spacer po najbliższej okolicy – obserwacja zachowań tatusiów idących za rękę z dziećmi, prowadzących wózki.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Układam życzenia dla taty” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo i muzycznie. Dziecko układa tekst życzeń z okazji Dnia Taty i śpiewa ich tekst.

● **„Odkurzam dywan dla taty” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. N. rozkłada przed dzieckiem ścierkę kuchenną i mówi, że to *dywan*. Następnie wysypuje na nią plastikowe kulki. Dziecko-*odkurzacz* za pomocą słomki sprząta *dywan*, przenosząc kulki do miski (kulki muszą być większe niż średnica otworu w słomce). • **ścierka kuchenna, słomka, plastikowe kulki, niewielka miska**

● **„Tatus” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści.**

Tatus

Emilia Waśniowska

Mój tatus jak każdy tatus wszystko zrobić potrafi: umie zegar naprawić i ucho przyszyć żyrafie,	umie baśń opowiedzieć i podnieść mnie tak wysoko, abym świat cały zobaczył, a co najmniej swój pokój.	Ale najbardziej lubię, kiedy w piłkę gramy i gdy w kiosku na rogu kupuje kwiaty dla mamy.
--	--	--

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O kim jest wiersz? Co potrafi zrobić tatus z wiersza? Co i dla kogo kupuje tata w kiosku na rogu?*

● **„Zajęcia taty” – zabawa ruchowa, naśladowcza.** Dzieci naśladują czynności wykonywane przez tatę, które wymienia N., np. koszenie trawy, wbijanie gwoździ, cięcie piłą desek, kierowanie samochodem, przenoszenie ciężarów, trzepanie dywanów, gotowanie itp.

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Upominek dla taty

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie wyglądu różnych zegarów; rozwijanie motoryki małej; kształcenie umiejętności wykonywania prac plastycznych wg instrukcji słownej N.; rozwijanie poczucia estetyki

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Zegar dla taty” – praca plastyczna, przygotowanie do dalszych działań.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 18. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
IV.6, IV.8
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Zegar dla taty” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści. „Tik-tak” – zabawa ruchowa. „Zegary” – zabawa dydaktyczna.
5. „Zegar dla taty” – praca plastyczna. „Święto taty” – śpiewanie i ilustracja ruchowa do piosenki.
6. Praca z **KP2.39** – ćwiczenie logicznego myślenia, określanie wielkości, łączenie prezentów z pudełkami, do których można je zapakować.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Babki dla mamy i taty” – konkurs na największą babkę z piasku, zabawy dowolne.

I.5, IV.2, IV.5
IV.7, IV.8
I.7, IV.9
I.2, I.5, I.6

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa” – wybór dzieci, które wykazały się największą wiedzą na temat swojej rodziny. „Wiersz dla taty” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Kanapka dla taty” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania pamięci i percepcji słuchowej.
9. „Prezenty dla taty” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.2, IV.6
I.5
I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: papierowe talerze, farby, pędzle, pojemniki na wodę, dowolna piosenka, tamburyn, bębenek, tradycyjny zegar ścienny, ilustracje różnych zegarów (budzik, zegarek na rękę, zegar ścienny, zegar słoneczny, zegar z kukułką, klepsydra, zegarek elektroniczny), pojemniki na klej, płyty, koraliki, klej lany, kartoniki z cyframi: 12, 3, 6, 9, wskazówki wycięte ze sztywnego papieru, słomki, nożyczki, pineski, korki po winie, dziurkacz, tasiemka, **CD2, KP2**, kredki, foremki do pisku, dowolny prosty i krótki wiersz o tacie, papierowe szablony: kromka chleba, plastry salami, plastry wędliny, plastry jajka, plastry żółtego sera, liście sałaty, plastry rzodkiewki, pomidora, ogórka, papryki

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Zegar dla taty” – praca plastyczna, przygotowanie do dalszych działań. Dzieci malują farbami papierowe talerze w dowolne wzory i kolory. ● papierowe talerze, farby, pędzle, pojemniki na wodę
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 18, s. 245. ● dowolna piosenka
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Zegar dla taty” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści.

Zegar dla taty

Marlena Szelaąg

Tatusz ma zmartwień wiele na głowie
i o nich nikomu w świecie nie powie.
Rano do pracy swojej wychodzi,
a kiedy ciemno, do domu przychodzi.

W mieszkaniu także ma wiele spraw,
czekają go bowiem miliony napraw.
Raz półkę przybić trzeba do ściany,
a raz wytrzepać wszystkie dywany.
I meble skręcić, i skosić trawę,
tata we wszystkim ma wielką wprawę.
Potem zmęczony kładzie się spać,
aby raniutko do pracy wstać.

Tatusiu kochany, dnia masz za mało,
zatrzymać czas, by się przydało!
Mógłbyś odpocząć wówczas w fotelu,
jak robi ludzi na świecie wielu.
I ze mną pograć w piłkę na trawie,
i ze mną wziąć udział w fajnej zabawie.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O kim jest wiersz? Jakie czynności wykonuje tata? Na co nie ma czasu? Jaki prezent dało swojemu tacie dziecko? Dlaczego ten zegarek był magiczny?*

● **„Tik-tak” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się przy dźwiękach wygrywanych przez N. na tamburynie. Na przerwę w muzyce siadają w siadzie skrzyżnym, kładą dłonie na kolana i przechylając głowę raz w prawą, raz w lewą stronę, mówią: *tik-tak, tik-tak...* • **tamburyn**

● **„Zegary” – zabawa dydaktyczna.** N. opowiada i pokazuje dzieciom różne zegary na ilustracjach – budzik, zegarek na rękę, zegar ścienny, zegar słoneczny, zegar z kukułką, klepsydrę, zegarek elektroniczny. Następnie tłumaczy dzieciom, że tradycyjny zegarek składa się z tarczy, na której zaznaczone są godziny, dwóch wskazówek (mniejszej i większej) oraz mechanizmów, które pozwalają na ruch wskazówek i odmierzanie czasu. N. do prezentacji wykorzystuje zegar ścienny. • **tradycyjny zegar ścienny, ilustracje różnych zegarów (budzik, zegarek na rękę, zegar ścienny, zegar słoneczny, zegar z kukułką, klepsydra, zegarek elektroniczny)**

● **„Zegar dla taty” – praca plastyczna.** Każde dziecko nakleja płytę na wcześniej pomalowany farbą papierowy talerz (po stronie wklęsłej talerza). Następnie na płycie przykleja kartoniki z cyframi: 12, 3, 6, 9, a między nimi w równych odległościach po dwa niewielkie koraliki. Wskazówki (przygotowane przez N. ze sztywnego papieru) mocuje za pomocą pineski do talerzyka przez otwór w płycie i z tyłu przypina za pomocą korka (w tej czynności pomaga i nadzoruje N.!). Aby zegar można było zawiesić na ścianie, N. za pomocą dziurkacza wycina dziurkę na brzegu talerza, a dziecko przewleka tasiemkę. • **papierowe talerze pomalowane w pierwszej części dnia, pojemniki na klej, płyty, koraliki, klej lany, kartoniki z cyframi: 12, 3, 6, 9, wskazówki wycięte ze sztywnego papieru, słomki, nożyczki, pineski, korki po winie, dziurkacz, tasiemka**

Dzieci młodsze nakleją płytę na pomalowany wcześniej farbą talerz. Na płytę przyczepiają tylko cztery koraliki – w miejscach godzin: 12, 3, 6, 9 i nakleją na tak przygotowaną tarczę wskazówki ze słomki. Mogą przewlec też tasiemkę przez otwór w brzegu talerza.

- **„Święto taty” – śpiewanie i ilustracja ruchowa do piosenki**, s. 270. • **CD2.29**
- **Praca z KP2.39 – ćwiczenie logicznego myślenia, określanie wielkości.** Dzieci łączą prezenty z pudełkami, do których można je zapakować. • **KP2.39, kredki**
- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**
– „Babki dla mamy i taty” – konkurs na najpiękniejszą babkę z piasku. • **foremki**
– Zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Król i królowa” – wybór dzieci, które w ostatnich dwóch tygodniach wykazały się największą wiedzą na temat swojej rodziny**, s. 45.
- **„Wiersz dla taty” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. N. uczy dziecko krótkiego wiersza o tacie fragmentami ze słuchu. Dziecko powtarza, a gdy zapamięta tekst, stara się go na swój sposób wyrecytować. • **dowolny prosty i krótki wiersz o tacie**
- **„Kanapka dla taty” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania pamięci i percepcji słuchowej. N. prosi dziecko, aby przyrządziło kanapkę dla taty. Następnie wymienia od 3 do 4 składników, jakie mają znaleźć się na pieczywie. Dziecko zapamiętuje i wykonuje kanapkę według opisu, wykorzystując do tego papierowe szablony, np. N. mówi: *Tata prosi o kanapkę z salami, żółtym serem, ogórkiem i papryką.* • **papierowe szablony: kromka chleba, plastry salami, plastry wędliny, plastry jajka, plastry żółtego sera, liście sałaty, plastry rzodkiewki, pomidora, ogórka, papryki**
- **„Prezenty dla taty” – zabawa ruchowa.** Dzieci maszerują po sali w rytmie wygrywanym przez N. na bębnie. Gdy muzyka cichnie, zatrzymują się i rytmicznie klaszczą, mówiąc z podziałem na sylaby zdanie: Prezenty dla taty. • **bębenek**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → ucze.pl

TOLERANCJA

Tolerancja to szacunek do osób, które mają inne przekonania, poglądy czy wierzenia, zachowują się w niespotykany przez daną osobę sposób lub wyglądają inaczej.

Istotne jest, żeby uczyć dzieci tolerowania innych, a jednocześnie podkreślać, że tolerancja nie jest równoznaczna z koniecznością zmiany poglądów na dany temat, jest natomiast poszanowaniem różnorodności.

Postawę tolerancji u dzieci można rozwijać poprzez:

- organizowanie spotkań z osobami o różnym wyglądzie czy stopniu sprawności;
- podkreślanie prawa każdego do posiadania własnego zdania, nawet jeśli znacząco różni się ono od zdania ogółu;
- uświadamianie, że ta sama sytuacja, przedmiot czy osoba może być inaczej widziana i rozumiana przez różne osoby, z jednoczesnym podkreśleniem, że jest to naturalne zjawisko.

Jako że najlepiej uczy się przez przykład, bardzo istotna jest tolerancja różnorodności dzieci, pracowników przedszkola i innych ludzi przez nauczyciela; prezentowana za pomocą zachowań i wypowiedzi pełnych szacunku.

Zabawa wprowadzająca

N. pokazuje dzieciom dwa pudełka: jedno pomalowane niedbale na smutne kolory, drugie opakowane jak prezent. N. pyta, które pudełko dzieci chciałyby otworzyć. Dzieci stają przy wybranym pudełku. N. otwiera pudełko zapakowane jak prezent, w jego środku jest pusto. Następnie pokazuje, co jest w drugim pudełku (np. naklejki) i rozdaje to dzieciom. N. mówi, że często ludzie mogą być jak to pomalowane niedbale pudełko, które tak naprawdę zawiera skarb. Dlatego ważne, żeby być tolerancyjnym wobec innych.

Tydzień XXXVII

Lato – czas zabawy

1. Poznajemy tolerancję

• wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia pojęcia „tolerancja”; doskonalenie umiejętności formułowania swoich opinii; rozwijanie umiejętności nazywania emocji; budzenie empatii

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna. I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „If you happy...” – zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki w języku angielskim. IV.21
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych. I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „tolerancja” – wysłuchanie piosenki „Co kto lubi”, rozmowa na temat tolerancji i odmienności. „Razem się bawimy” – zabawa ruchowa. I.5, III.6, IV.2, IV.5
5. Praca z **KP2.40** – rozmowa na temat różnic w wyglądzie dzieci, ćwiczenie w li-czeniu. IV.15
6. „How are you?” – zabawa w języku angielskim. IV.21
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Kto lubi...?” – zabawa z chustą animacyjną. I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Poznaję nowe słowa” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym językowo. „Na obrazku” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. IV.2, IV.21
9. „Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa popularna ze śpiewem. IV.5, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań. I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, dowolna piosenka, bębenek, szarfa, piłeczki lub kulki z papieru, **KP2**, sylwety z emocjami z **W.7**, chusta animacyjna, dowolna ilustracja

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „If you happy...” – zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki w języku angielskim, s. 213.
- CD2.23
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 19.

– „Letni spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci spacerują w parach po sali przy dźwiękach dowolnej piosenki. Gdy N. uderzy w bębenek, następuje zmiana par. • **dowolna piosenka, bębenek**

– „Zbieramy miodek” – ćwiczenia tułowia, skręty. Dzieci-*pszczółki* maszerują w sali. Na sygnał dany przez N. (np. kłaśnięcie) dzieci-*pszczółki* stają w rozsypcie, nogi mają lekko rozstawione na szerokość bioder. Naśladują zbieranie miodu – robią skłon raz w lewą, raz w prawą stronę, próbując dotknąć palcami obu rąk podłogi. Na kolejny sygnał dany przez N. dzieci wznawiają marsz.

– „Wycieczka rowerowa” – zabawa bieżna. Dzieci naśladują jazdę na rowerze – bieg w różnych kierunkach z wysokim unoszeniem kolan, ręce rozłożone szeroko w geście trzymania kierownicy. Utrudnienie w drugim tygodniu. Dzieci naśladują jazdę na rowerze – bieg w różnych kierunkach z wysokim unoszeniem kolan, ręce rozłożone szeroko w geście trzymania kierownicy. Na sygnał N., uderzenie w bębenek, dzieci ustawiają się za wyznaczoną osobą (dzieckiem, któremu N. dał szarfę) – dziecko za dzieckiem, w długi peleton i „jadą” dalej. • **bębenek, szarfa**

– „Kwiaty rosną, kwiaty śpią” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych. Dzieci stoją w rozsypcie. Na hasło N.: *Kwiaty rosną* dzieci wspinają się na palce i wysoko wyciągają ręce do góry. Na hasło: *Kwiaty śpią* dzieci kucają i obejmują mocno rękami kolana.

– „Letni masażyk” – zabawa uspokajająca. Dzieci siedzą w ciasnym kole, bokiem do środka koła. Rysują na plecach kolegi czy koleżanki przed sobą proste symbole lata: słońce, chmura, trawa, kwiat. Po narysowaniu każdego obrazka N. prosi dzieci, by zamknęły na chwilę oczy, wzięły głęboki wdech nosem i wydechy ustami.

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Co kto lubi” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na temat tolerancji i odmienności.**

Co kto lubi

sl. Anna Bernat, muz. tradycyjna

Jabłka w cieście lubi Grześ,
a ja wolę budyń jeść.

Każdy przecież co innego ma ulubionego.

Grzesiek lubi gonić psa,

ja za piłką hopsasa.

Każdy przecież co innego ma ulubionego.

Ja coś lubię, a ty nie,

Ty coś wolisz, a ja nie!

Każdy lubi co innego i to sprawa jego.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanej piosenki: *O czym jest piosenka? Co lubi robić Grześ? Co lubi robić jego kolega?* • **CD2.31**

Rozmowy o tolerancji: *Czy możemy lubić różne rzeczy i się przyjaźnić? Czy możemy inaczej wyglądać i się przyjaźnić? Co wy lubicie robić? Co czujecie, gdy ktoś nie chce się z wami bawić? Co powinniście zrobić, gdy widzicie dziecko, które jest smutne? Jak myślisz, czy różnice w wyglądzie mają znaczenie podczas wspólnej zabawy?*

● **„Razem się bawimy” – zabawa ruchowa.** Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach piosenki „Co kto lubi”, podrzucając piłeczki lub kulki z papieru. Gdy N. zatrzyma piosenkę, dzieci szybko szukają pary i rzucają do siebie nawzajem piłeczki lub kulki z papieru. Włączenie muzyki jest sygnałem dla dzieci do wznowienia spaceru po sali. • **piłeczki lub kulki z papieru, CD2.31**

● **Praca z KP2.40 – rozmowa na temat różnic w wyglądzie dzieci, ćwiczenie w liczeniu.** Dzieci opisują ilustrację, opowiadają, co robią osoby przedstawione na obrazku, mówią, czy różnice w wyglądzie dzieci mają znaczenie podczas wspólnej zabawy. Następnie nalepiają na trawie tyle kwiatów, ile jest dziewczynek na ilustracji, a na niebie tyle motyli, ilu jest chłopców. • **KP2.40**

● **„How are you?” – zabawa w języku angielskim.** N. głośno zadaje dzieciom pytanie: *How are you?*, tłumacząc, że jest to pytanie o samopoczucie. Dzieci je powtarzają. Następnie N. mówi dzieciom, jak odpowiada się na to pytanie: *I am...* Dzieci powtarzają głośno: *I am*. Dalej N. zadaje po kolei dzieciom pytanie: *How are you?*, a dzieci odpowiadają: *I am...* i pokazują sylwetę z emocją, która oddaje ich nastrój. • [sylwety z emocjami z W.7](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Kto lubi...?” – zabawa z chustą animacyjną. Dzieci trzymają brzegi chusty i delikatnie nimi wachlują. N. zadaje różne pytania, np. *Kto lubi naleśniki?* – wszystkie dzieci lubiące naleśniki poszczają brzegi chusty i przebiegając pod nią, zamieniają się miejscami. • [chusta animacyjna](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Poznaję nowe słowa” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym językowo. N. pokazuje dziecku sylwety emocji i podaje nazwy przedstawionych na nich uczuć w języku angielskim: radość – *happy*, smutek – *sad*, złość – *angry*, strach – *scared*, dziecko powtarza nowe słowa za N. i odpowiada na pytanie: *How are you?*, wskazując na sylwety, np. *I'm sad*. • [sylwety z emocjami z W.7](#)

● **„Na obrazku” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. N. pokazuje dziecku dowolny obrazek, dziecko opisuje, co się na nim znajduje. N. zachęca dziecko do dokładnego opisywania wszystkich detali ilustracji. • [dowolna ilustracja](#)

● **„Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa popularna ze śpiewem.** • [CD2.33](#)

Dwóm tańczyć się zachciało

sł. i muz. tradycyjne

Dwóm tańczyć się zachciało,
zachciało, zachciało.

Lecz im się nie udało,
fa ri, fa ri, fa ro.

Kłócili się ze sobą,
ze sobą, ze sobą.

Ja nie chcę tańczyć z tobą,
fa ri, fa ri, fa ro.

Poszukam więc innego,
innego, innego,

do tańca zdolniejszego,
fa ri, fa ri, fa ro.

Dzieci łączą się w pary i tańczą „w kółeczkach”.

Jw. tylko w drugą stronę.

Stają naprzeciwko siebie, krzyżują ręce, podają je i na przemian przeciągają.

Gwałtownie opuszczają ręce i stają, śpiewając do siebie.

Chodzą po sali.

Biorą za rękę inne dziecko i przemieszczają się z nim, podskakując, do momentu, aż znów rozpoczną się słowa „Dwóm tańczyć się zachciało”.

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Co niesie dla nas lato?

• wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie nazwy pierwszego letniego miesiąca; rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej; rozwijanie słownika czynnego; rozwijanie mowy komunikatywnej; zachęcanie do uważnego słuchania siebie nawzajem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

IV.21

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu.** „Kwiat” – nauka piosenki, „Tulipany, róże, maki...” – ćwiczenie komunikacji, „Rośniemy – więdniemy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.
„Czerwiec” – słuchanie wiersza J. Jabłońskiego i rozmowa na temat cech lata.
5. „Pogoda latem” – zabawa ruchowa.
6. Spacer po okolicy – prowadzenie obserwacji przyrodniczych, podawanie nazw roślin i zwierząt mijanych w czasie spaceru.
7. Praca z **KP2.41** – ćwiczenie spostrzegawczości, ćwiczenie pamięci.

IV.2, IV.5, IV.7

I.5

I.2, IV.18

IV.9, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Poznaję miesiąc” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym. „Pory roku” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania logicznego myślenia.
9. „Owoce lata” – rozmowa przy ilustracjach. „Mój ulubiony owoc” – kolorowana obrazka. „If you happy” – zabawa naśladowcza przy piosence.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.5, IV.16

IV.5, IV.21

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, bębenek, szarfa, **CD3**, fotografie różnych kwiatów lub żywe kwiaty, tamburyn, ilustracje różnych zjawisk atmosferycznych, **CD2**, **KP2**, kredki, kalendarz obrazkowy, dowolne obrazki przedmiotów związanych z poszczególnymi porami roku (np. kostium kąpielowy, plażowy leżak, sanki, parasol, kolorowe jesienne liście itp.), ilustracje czerwcowych owoców, kolorowanki czerwcowych owoców (truskawki, czereśnie, agrest itp.), farby, pędzelki, kubki z wodą

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Powitanie po angielsku” – zabawa z językiem angielskim**, s. 201. • **nagranie dowolnej piosenki**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 19**, s. 277. • **dowolna piosenka, bębenek, szarfa**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

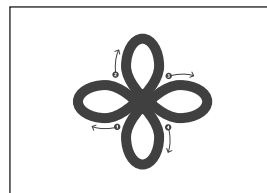
KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

● **„Kwiat” – nauka piosenki.** Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Następnie N. rozmawia z dziećmi o treści, sprawdza, czy rozumieją wszystkie słowa (np. w *krąg, wiele*). N. podaje kolejne wersy piosenki, które dzieci wspólnie powtarzają, maszerując w kręgu. N. określa kierunek marszu. Następnie dzieci maszerują, zmieniając kierunek i śpiewając razem z N. • **CD3.19, Multiplaneta**

Kwiat

śl. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Kwiat ma / płatków / bardzo / wiele, //
które / w krąg się / ukła/dają. //
Wszystkie / dzieci / lubią / kwiatki. //
Bardzo / chętnie / je wąż/chają. //

● **„Tulipany, róże, maki...” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu, i pyta: *Jakie znacie kwiaty? Jakie są wasze ulubione kwiaty i dlaczego? Zapach jakich kwiatów szczególnie lubicie? Kiedy można dawać lub otrzymać kwiaty?* Chętne dzieci odpowiadają. *Co jeszcze, oprócz kwiatów, często wączymy? Jakie zapachy lubicie, czy szczególnie podoba wam się jakiś zapach? A jakie zapachy są nieprzyjemne?*

N. pokazuje dzieciom fotografie różnych kwiatów i podaje ich nazwy (np. tulipan, róża, mak, bratek). Dzieci utrwalają nazwy kwiatów, dzieląc je na sylaby. Chętne dziecko opisuje wybrany kwiat (nie używając jego nazwy), grupa odgaduje, o jaki kwiat chodzi. • **fotografie różnych kwiatów lub żywe kwiaty**

● **„Rośniemy – więdniemy” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** Dzieci kucają w kręgu – są nasionkami kwiatów w ziemi. W tle słychać piosenkę „Kwiat”, gdy N. uderzy w tamburyn dzieci-kwiaty rosną, kielkują. Gdy „wyrosną”, stoją, kołyszą się na wietrze w rytm piosenki. Na ponowne uderzenia N. w tamburyn dzieci-kwiaty więdną. W razie potrzeby N. podpowiada, w jaki sposób można to zaprezentować za pomocą ruchu. Zabawę można powtórzyć wielokrotnie. Następnie N. dzieli grupę na dwa zespoły i mówi: *Teraz stańcie w dwóch kręgach – mniejszym (w środku) i większym (na zewnątrz). Będziemy maszerować i śpiewać, każdy krąg pójdzie w inną stronę. Zwracajcie uwagę na moje polecenia.* N. co chwilę sugeruje inny sposób poruszania się: chodzenie w kręgu z wysokim unoszeniem kolan, skakanie, chodzenie z dłońmi opartymi na kolanach. Chętne dzieci mogą zaproponować inny sposób poruszania. • **CD3.19, tamburyn**

● **„Czerwiec” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat cech lata.**

Czerwiec

Janusz Jabłoński

Bardzo lubię czerwiec,	I nikt nie narzeka,	Lubię go za słońce,
A najbardziej za to,	Że brzydka pogoda.	Które jasno świeci.
Że to właśnie w czerwcu	I pachną truskawki,	I za to, że w czerwcu
Zaczyna się lato.	I można zjeść loda.	Święto mają dzieci.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego wiersza: *O czym jest wiersz, o jakim miesiącu? Kiedy zaczyna się lato? Jaka jest pogoda latem? Jakie owoce dojrzewają latem? Co można robić latem? Kiedy mają święto wszystkie dzieci?*

● **„Pogoda latem” – zabawa ruchowa.** N. przygotowuje ilustracje różnych zjawisk atmosferycznych (śnieg, deszcz, słońce, burza, tęcza, sople). Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach piosenki „If you happy...”. W dowolnym momencie N. zatrzymuje piosenkę i pokazuje ilustrację. Jeśli na ilustracji jest zjawisko pogodowe związane z latem, dzieci klaszczą, jeśli nie występuje latem, stają bez ruchu. • [ilustracje różnych zjawisk atmosferycznych, CD2.23](#)

● **Spacer po okolicy – prowadzenie obserwacji przyrodniczych, podawanie nazw roślin i zwierząt mijanych w czasie spaceru.**

● **Praca z KP2.41 – ćwiczenie spostrzegawczości, ćwiczenie pamięci.** Dzieci kolorują koła przy ilustracjach tych roślin i zwierząt, które udało im się dostrzec podczas spaceru. • [KP2.41, kredki](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Poznaję miesiące” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym.** N. wskazuje kolejne miesiące na kalendarzu obrazkowym (od stycznia do grudnia) i głośno wypowiada ich nazwy. Dziecko powtarza za N. nazwy miesięcy. • [kalendarz obrazkowy](#)

● **„Pory roku” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania logicznego myślenia.** N. prosi, żeby dziecko wymieniło wszystkie pory roku. Następnie układa przed dzieckiem obrazki zjawisk, przedmiotów, ubrań związanych z poszczególnymi porami roku. Zadaniem dziecka jest wymienienie pory roku, do której dane obrazki pasują. • [dowolne obrazki przedmiotów związanych z poszczególnymi porami roku, np. kostium kąpielowy, leżak plażowy, sanki, parasol, kolorowe jesienne liście itp.](#)

● **„Owoce lata” – rozmowa przy ilustracjach.** N. powoli odstawia obrazki przedstawiające letnie owoce: truskawki, agrest, jagody, porzeczki, czereśnie, wiśnie. Dzieci podają ich nazwy. Następnie N. zadaje dzieciom pytanie: *Jaki jest twój ulubiony czerwcowy owoc?* • [ilustracje czerwcowych owoców](#)

● **„Mój ulubiony owoc” – kolorowanie obrazka.** Dzieci kolorują wybrany czerwcowy owoc kredkami lub farbami. • [kolorowanki czerwcowych owoców: truskawki, czereśnie, agrest itp., kredki, farby, pędzelki, kubki z wodą](#)

● **„If you happy” – zabawa naśladowcza przy piosence,** s. 213. • [CD2.23](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3 Witamy lato!

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie określeń związanych z położeniem różnych przedmiotów w przestrzeni; rozwijanie orientacji w przestrzeni; zachęcanie do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej podczas wykonywania zadań

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Maszerują dzieci” – zabawa w kole wg M. Barańskiej.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

I.5

I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Owady na łące” – zabawy matematyczne doskonalące orientację w przestrzeni.	IV.14
5. „Wycieczka po łące” – zabawa rozluźniająca przy muzyce.	I.5
6. Praca z KP2.42 – ćwiczenie orientacji przestrzennej, naklejanie zwierząt letniej łąki zgodnie z instrukcją.	I.7, IV.14
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, szukanie zwierząt mieszkających w trawie.	I.2, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Portret pani Lato” – zabawa z kodowaniem.	IV.9
9. „Co by było gdyby...?” – praca indywidualna z dzieckiem kreatywnym. „Układamy kwiaty” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.	IV.3, IV.12
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, bębenek, szarfa, ilustracja łąki, zielony karton z narysowanym drzewem i dwoma kwiatkami, obrazki dowolnych zwierząt występujących na łące, **KP2**, piktogramy z uczyć.pl: głowa, ręce, tułów, nogi, oczy, usta, materiały przyrodnicze dostępne w ogrodzie, figury geometryczne

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Maszerują dzieci” – zabawa w kole wg M. Barańskiej.

Maszerują dzieci

Małgorzata Barańska

Wietrzyk wieje, słonko świeci,

maszerują drogą dzieci.

Jaka długa jest ta droga!

Zosię boli jedna noga.

Jaka długa jest ta droga!

Zosię boli druga noga.

Teraz dzieci sobie siedzą

i śniadanko pyszne jedzą.

Dzieci maszerują po obwodzie koła, jedno za drugim, mówiąc słowa „Wietrzyk wieje” – poruszają obiema rękami uniesionymi nad głowę, wymawiając słowa „słonko świeci” – kreślą w powietrzu okrąg.

Energicznie maszerują.

Idąc, chwytają się obiema rękami za głowę i poruszają nią na boki.

Mocno utykają na jedną nogę.

Idąc, chwytają się obiema rękami za głowę i poruszają nią na boki.

Mocno utykają na drugą nogę.

Siadają skrzyżnie, twarzami do środka koła i podnoszą na przemian dłonie do ust, naśladując czynność jedzenia.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 19, s. 277. • dowolna piosenka, bębenek, szarfa
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Owady na łące” – zabawy matematyczne doskonalące orientację w przestrzeni. N. układa na podłodze zielony karton z narysowanym drzewem i dwoma kwiatami. Obok kartonu układa zwierzęta żyjące na łące: biedronka, motyl, ptak, mysz, kret, ważka. Następnie prosi

dzieci, żeby podały nazwy wszystkich zwierząt. Później dzieci układają zwierzęta na zielonym kartonie zgodnie z instrukcją N., np. *Położ biedronkę na wyższym kwiecie, umieść motyla pomiędzy kwiatami* itp. • [ilustracja łąki, zielony karton z narysowanym drzewem i dwoma kwiatkami, obrazki dowolnych zwierząt występujących na łące](#)

● **„Wycieczka po łące” – zabawa rozluźniająca przy muzyce.** Dzieci spacerują przy dowolnej muzyce. W pewnym momencie N. zatrzymuje nagranie i wypowiada hasło, np. *Zbieracie i wachacie kwiaty, oglądacie chmury, szukacie zwierząt w trawie*. Dzieci ilustrują ruchem wymienioną czynność. • [dowolna piosenka](#)

● **Praca z KP2.42 – ćwiczenie orientacji przestrzennej.** Dzieci nakleją zwierzęta letniej łąki zgodnie z instrukcją – na, nad, obok, w, pomiędzy, pod. • [KP2.42](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, szukanie zwierząt mieszkających w trawie.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Portret pani Lato” – zabawa z kodowaniem.**

Zabawa do przeprowadzenia w terenie, na łące, w parku lub w ogródku przedszkolnym. N. przygotowuje przed wyjściem w teren piktogramy, np. głowa, ręce, brzuch, nogi, oczy, usta (piktogramy do pobrania z [uczę.pl](#)). W miejscu zabawy koduje piktogramy w następujący sposób, kładąc obok piktogramu atrybut: głowa – kamień, ręce i nogi – patyk, brzuch – liść, oczy – ziarenka piasku, usta – trawa. N. musi zadbać o to, by atrybuty były dostępne w tej przestrzeni i by dzieci mogły z nich korzystać. Zadaniem dzieci jest wykonanie portretu pani Lato. Do ułożenia portretu mogą użyć tylko zakodowanych przedmiotów zgodnie ze wzorem. Dzieci pracują w grupach. Po wykonaniu zadania następuje prezentacja prac i sprawdzenie zgodności z podanymi warunkami. • [piktogramy: głowa, ręce, tułów, nogi, oczy, usta → uczę.pl, materiały przyrodnicze dostępne w ogrodzie, Multiplaneta](#)

● **„Co by było gdyby...?” – praca indywidualna z dzieckiem kreatywnym.** N. zadaje dziecku pytanie: *Co by było, gdyby nad łąką padał kolorowy deszcz?* Dziecko opisuje wygląd zwierząt żyjących na takiej łące i wygląd jej roślin.

● **„Układamy kwiaty” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.** Dziecko układa z figur geometrycznych kwiaty. Podaje nazwy figur i określa ich wielkość. • [figury geometryczne](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Zabawy z latem

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych kroków tanecznych; rozwijanie słuchu muzycznego i poczucia rytmu; rozwijanie sprawności fizycznej; uwarżliwienie na piękno tańca

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → [uczę.pl](#)

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

2. „Maciek i Małgosia” – zabawa kołowa wg M. Barańskiej.	IV.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5
II CZĘŚĆ DNIA	
4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 19.	I.2, I.5, I.8
5. „Pszczółki” – zabawa ilustracyjna, ruchowa do piosenki. „Poleczka na lato” – wysłuchanie piosenki, rozmowa na jej temat, zabawa taneczna, nauka słów piosenki metodą fragmentami ze słuchu. „Odgłosy lata” – zabawa wyciszająca.	IV.1, IV.7
6. „How are you?” – zabawa w języku angielskim.	IV.21
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Pająk i muchy” – zabawa ruchowa z elementem bieżącym.	I.2, I.5
III CZĘŚĆ DNIA	
8. „Stroje do tańców ludowych” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym. „Początek rytm” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowej.	IV.5, IV.6
9. „Do you like...?” – zabawa w językiem angielskim, poznanie nowych słów. „Szkaj owoców” – zabawa ruchowa.	I.5, IV.21
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, bębenek, marakasy, kolorowe krążki, **CD2**, kolorowe szarfy, fragment muzyki do tańca polka, dowolna muzyka relaksacyjna, sylwety z emocjami z **W.7**, ilustracje tancerzy ubranych w stroje ludowe, ilustracje czereśni, truskawek, jagód

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Maciek i Małgosia” – zabawa kołowa wg M. Barańskiej.

Maciek i Małgosia

Małgorzata Barańska

Przyszedł Maciek do Małgosia,

pięknie ją do tańca prosi.

A Małgosia odpowiada:

„Bardzo temu jestem rada.
Pobawimy się troszeczkę,
zatańczymy dziś poleczkę”.

Dzieci stoją na obwodzie koła. W środku jest chłopiec.

Dzieci trzymają ręce na biodrach i rytmicznie wysuwają na przemian stopy.

Kontynuują czynność, a chłopiec w środku koła zatrzymuje się przed wybraną dziewczynką, która w zabawie jest Małgosią, i kłania się jej.

Dzieci klaszczą rytmicznie, a Małgosia kłania się chłopcu i wchodzi do koła.

Dzieci tworzą pary, łączą się „haczykami” utworzonymi z tych samych rąk (lewych lub prawych) i obracają się wkoło. Następnie do koła wchodzi inny chłopiec i zabawa rozpoczyna się od nowa.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 19, s. 277. • dowolna piosenka, bębenek, szarfa
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 19.

Część wstępna

– „Pszczółki” – zabawa orientacyjno-porządkowa, ocena kierunku. N. rozkłada na dywanie kolorowe krążki (tyle krążków, ile jest dzieci). Dzieci-pszczółki biegają po sali zgodnie z rytmem granym przez N. na marakasach, ostrożnie omijają krążki. Gdy muzyka cichnie, zatrzymują się obok jednego z krążków i chwytają go w dłonie. Idą za N. (królową pszczół) i wygrywiają na krążku rytm marsza. N. często zmienia kierunek poruszania się. Na dźwięki marakasów dzieci odkładają krążki i, jak na początku, poruszają się biegiem po sali. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • **marakasy, kolorowe krążki**

Część główna

– „Co kryją kwiaty?” – ćwiczenie dużych grup mięśni. Dzieci siedzą w kręgu w siadzie skrzyżnym. Wykonują powoli skłon tułowia w przód, ręce sięgają jak najdalej przed siebie, klatka piersiowa zbliżona do kolan. N. krótko opowiada o kwiatkach, które rano powoli pod wpływem słońca otwierają swoje kielichy, aby pszczółki mogły w nich zebrać nektar. Dzieci wolno podnoszą się, prostują plecy, unoszą w górę ręce wysoko nad głowę, opuszczają ręce na boki – otwierają kielich kwiatu. Lekko kotłyszają się w prawo, w lewo i wracają do pozycji wyjściowej. Zabawę należy powtórzyć 4–5 razy.

– „Taniec, czyli rozmowa pszczół” – zabawa naśladowcza. Dzieci stoją w rozsypce, trzymają w dłoniach kolorowe krążki. Powtarzają ruchy wykonane przez N.: 4 kroki w przód z krążkiem uniesionym nad głową, 4 kroki w prawo z krążkiem trzymany w prawej dłoni, 4 kroki w tył z krążkiem uniesionym nad głową, 4 kroki w lewo z krążkiem trzymany w lewej dłoni. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • **kolorowe krążki**

– „Pracowite pszczółki” – ćwiczenie rozciągające mięśnie piersiowe. Dzieci rozrzucają krążki na podłodze. Poruszają się biegiem między krążkami, na hasło N.: *Pracowite pszczółki* – podbiegają do jednego z krążków, wykonują klęk podparty i naśladują zbieranie pyłku kwiatowego przez pszczółki. Uginają ręce w łokciach, nosy zbliżają do podłogi, wytrzymują w tej pozycji 3–4 sek. i prostują ręce. Powtarzają skłony od 3 do 5 razy. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. • **kolorowe krążki**

– „Zastępy pszczół” – zabawa bieżna. Dzieci siedzą w kręgu w siadzie skrzyżnym. Przed każdym dzieckiem leży kolorowy krążek. N. mówi: *Królowa pszczół wysyła pszczele zastępy po nektar*. Gdy N. wymieni kolor, dzieci, które mają krążek w danym kolorze, podnoszą się i biegają dookoła siedzących przedszkolaków, a następnie wracają na swoje miejsce. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie, za każdym razem N. powinien podać inny kolor krążka. • **kolorowe krążki**

Część końcowa

– „Marsz” – dzieci maszerują w rytm znanej piosenki o lecie, akompaniują, wystukując rytm na krążkach. Kolejno odkładają krążki na wyznaczone miejsce. • **kolorowe krążki**

● „Letnie zabawy przy muzyce” – zabawy muzyczno-rytmiczne.

– „Pszczółki” – zabawa ilustracyjna, ruchowa do piosenki. Na podłodze w sali są rozłożone kwiaty z szarf. Dzieci pokazują ruchy do piosenki, a jej refren głośno śpiewają, „latając po sali”. • **CD2.28, kolorowe szarfy**

– „Poleczka na lato” – wysłuchanie piosenki i rozmowa na jej temat. N. pyta: *Jaka jest piosenka, wesola czy smutna? Wolna czy szybka? Co robią dzieci w piosence? Z kim można zatańczyć poleczkę? Jakie letnie symbole występują w tej piosence?* • **CD.34**

N. informuje dzieci, że polka to taniec ludowy, prawdopodobnie pochodzenia czeskiego (tu można włączyć fragment polki z Internetu). Jednak taniec ten bardzo się spodobał w Polsce i dawniej był często tańczony w miastach i na wsiach. • **fragment muzyki do tańca polka**

Poleczka na lato

sł. Dorota Gellner, muz. Adam Skorupka

Ochrona praw autorskich

Tekst dostępny w wydaniu
drukowanym.

– „Poleczka na lato” – zabawa taneczna do piosenki. Dzieci stoją w parach na obwodzie koła, twarzami do siebie. • [CD2.34](#)

– „Zaśpiewam piosenkę” – nauka słów piosenki metodą fragmentami ze słuchu. N. cytuje słowa piosenki, dzieci powtarzają za nim. Próby wspólnego śpiewania piosenki. • [CD2.34](#)

– „Odgłosy lata” – zabawa wyciszająca. Dzieci zamykają oczy, N. włącza dowolną muzykę relaksacyjną z odgłosami lata. • [dowolna muzyka relaksacyjna](#)

● „How are you?” – zabawa w języku angielskim, s. 278. • [sylwety z emocjami z W.7](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Pająk i muchy” – zabawa ruchowa z elementem bieżnym, s. 263. • [tamburyn](#)

III CZĘŚĆ DNIA

● „**Stroje do tańców ludowych**” – **praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym. N. pokazuje dziecku ilustracje tancerzy ubranych do tańców ludowych: polka, krakowiak, zbójnicki. Dziecko opisuje wygląd strojów. • [ilustracje tancerzy ubranych w stroje ludowe](#)

- **„Powtórz rytm” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji słuchowej. N. gra na bębnie dowolny prosty rytm, a dziecko powtarza na swoim instrumencie. • **bębni**
- **„Do you like...?” – zabawa z językiem angielskim, poznanie nowych słów.** N. pokazuje dzieciom ilustracje letnich owoców: truskawki – *strawberries*, jagody – *blueberries*, czereśnie – *cherries* i wyraźnie wymawia ich nazwy. Następnie zadaje każdemu dziecku pytanie zawierające nazwę jednego z trzech poznanych owoców, np. *Do you like cherries?* (Czy lubisz czereśnie?). Dziecko odpowiada za N. lub samo: *Yes, I do / No, I don't*. • **ilustracje czereśni, truskawek, jagód**
- **„Szukaj owoców” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.** N. układa w dowolnym miejscu na podłodze ilustracje poznanych wcześniej owoców. Dzieci spacerują przy dowolnej melodii po sali. Gdy muzyka cichnie, N. podaje w języku angielskim nazwę jednego z trzech owoców. Zadaniem dzieci jest szybko podbiec do ilustracji tego owocu. • **ilustracje czereśni, truskawek, jagód, dowolna piosenka**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5 Letnie kwiaty

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie wyglądu i nazw wybranych letnich kwiatów; wzbogacanie wiedzy przyrodniczej; rozwijanie motoryki małej; wzbogacanie doświadczeń plastycznych; wdrażanie do zgodnej współpracy podczas zajęć plastycznych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Poleczka na lato” – zabawa ilustracyjna do piosenki.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19

IV.7

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Jakie kwiaty znajdziemy na łące?” – zabawa dydaktyczna przy tablicy obrazkowej. „Kwiaty w bukietach” – zabawa ruchowa.
5. „Mniszek lekarski” – zagadka. „Historia mniszka lekarskiego” – układanie historyjki obrazkowej. „Jak mniszki lekarskie” – zabawa ruchowa.
6. „Łąka pełna mniszków lekarskich” – praca plastyczna grupowa, tworzenie ilustracji łąki przy dźwiękach utworu muzyki klasycznej, wykonanie mniszków lekarskich z płyt, wystawa prac.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. Poszukiwanie mniszka lekarskiego, rozmowa o jego wyglądzie.

I.5, IV.5, IV.18

I.5, IV.5

I.7, III.5, IV.8

I.2, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Układam opowiadanie o mniszku lekarskim” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Pączki, listki, kwiatki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.
9. „Bezpieczni na łące” – rozmowa kierowana.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.7, IV.5

IV.1, IV.5

I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, dowolna piosenka, bębenek, ilustracja łąki, napis: *łąka*, ilustracje kwiatów (lub żywe rośliny): chaber bławatek, mniszek lekarski, mak polny, rumianek pospolity, stokrotka, szarfy w czterech kolorach: żółtym, niebieskim, czerwonym i białym, krzesła, cztery ilustracje stadium rozwojowego mniszka lekarskiego: z pąkiem, z żółtym kwieciami, z dmuchawcem (nasionami), z „głową” bez nasion, nagranie wiatru, grzechotka, zielone kredki pastelowe, cztery duże arkusze papieru, nagranie dowolnego utworu muzyki klasycznej, płyty, klej lamy, pojemniki na klej, szpatułki do kleju, żółta i biała włóczka, nożyczki, miska z wodą, mniszek lekarski (kwiatostan z łodygą), gumowe rękawiczki, ilustracja wiosennej łąki z różnymi kwiatami i owadami, sylwety małych kwiatów

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Poleczka na lato” – zabawa ilustracyjna do piosenki**, s. 286. • CD2.34
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 19**, s. 277. • **dowolna piosenka, bębenek, szarfa**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Jakie kwiaty znajdziemy na łące?” – zabawa dydaktyczna przy tablicy obrazkowej.** N. przedstawia dzieciom ilustrację łąki, na której kwitną różne kwiaty. Pyta dzieci, czy wiedzą, co to jest za miejsce. Przy ilustracji przykleja napis: *łąka*. Następnie prosi, aby dzieci wymieniły kwiaty, które można spotkać na letniej łące. N. przedstawia dzieciom ilustracje kwiatów najbardziej charakterystycznych dla polskich pól i łąk (może przynieść także żywe rośliny): chaber bławatek, mniszek lekarski, mak polny, rumianek pospolity, stokrotka i podaje ich nazwy. • **ilustracja łąki, napis: łąka, ilustracje kwiatów (lub żywe rośliny): chaber bławatek, mniszek lekarski, mak polny, rumianek pospolity, stokrotka**
- **„Kwiaty w bukicie” – zabawa ruchowa.** Dzieci są podzielone na 4 grupy kwiatów: chabry – z niebieskimi szarfami, maki – z czerwonymi szarfami, mniszek lekarski – z żółtymi szarfami, stokrotki – z białymi szarfami. Każde dziecko siada na krześle, krzesła są ustawione w kręgu. N. podaje nazwę jednej rośliny, a dzieci, które mają odpowiednią szarfę, zmieniają miejsca na inne, np. N. powiedział: *Maki!* – dzieci z czerwonymi szarfami zmieniają miejsca. Kiedy N. powie: *Kwiaty w bukicie!*, wszystkie dzieci-kwiaty zmieniają swoje miejsca. • **szarfy w czterech kolorach: żółtym, niebieskim, czerwonym i białym, krzesła**
- **„Mniszek lekarski” – zagadka M. Szelağ.**
Kwiatem jest żółtym jak nasze słońce,
rośnie w ogrodzie, parku i łące.
A gdy w dmuchawiec się w końcu zmieni,
to białe puszki zatańczą w przestrzeni.
- **„Historia mniszka lekarskiego” – układanie historyjki obrazkowej.** N. pokazuje dzieciom cztery ilustracje stadium rozwojowego mniszka lekarskiego: z pąkiem, z żółtym kwieciami, z dmuchawcem (nasionami), z „głową” bez nasion. Pyta dzieci, czy któreś z nich wie, jaka jest kolejność kwitnienia mniszka lekarskiego – chętne dziecko przychodzi i układa historyjkę. Jeśli dziecko ułoży historyjkę niepoprawnie, N. sam układa ilustracje w kolejności i omawia etapy kwitnienia oraz owocowania rośliny. Następnie ponownie miesza obrazki i prosi chętne dziecko do ułożenia ich w kolejności. • **cztery ilustracje stadium rozwojowego mniszka lekarskiego: z pąkiem, z żółtym kwieciami, z dmuchawcem (nasionami), z „głową” bez nasion**

● **„Jak mniszek lekarski” – zabawa ruchowa.** Dzieci naśladowują ruchem kolejne stadia rozwoju mniszka lekarskiego. Na początku są nasionami (skulone leżą), które stopniowo puszczają korzonki (prostują nogi). Później przebijają ziemię łodygami i liśćmi, rosną (stopniowo wstają, wzbijają się na palce). W końcu puszczają pąki (łączą dłonie nad głowami, tworząc pąki) i zakwitają żółtymi kwiatostanami (rozdzielają dłonie, rozstawiają palce). Kwiatostany się zamykają (ponownie zamykają dłonie nad głowami), zmieniają się w owoce. Kiedy owoce dojrzeją, tworzą się dmuchawce (rozłączają dłonie, łączą tylko palce obu dłoni nad głową, łokcie w bok, tak aby powstała z rąk okrągła kopuła – dmuchawiec), na którym nasiona czekają na powiew wiatru, by móc przemieścić się w odległe miejsca i tam ponownie rosnąć (dzieci czekają w milczeniu). N. włącza nagranie wiatru (lub zaczyna grać na grzechotce), dzieci zaczynają biegać lekko na palcach po sali niczym niesione przez wiatr nasiona dmuchawca. Kiedy N. zatrzymuje nagranie wiatru (przestaje grać na grzechotce), dzieci-*nasiona* opadają na podłogę, kiedy wznawia, znowu podrywają się do „lotu”. • [nagranie wiatru, grzechotka](#)

● **„Łąka pełna mniszka lekarskiego” – praca plastyczna grupowa.**

– „Zielona łąka” – praca grupowa, tworzenie łąki przy dźwiękach utworu muzyki klasycznej. N. dzieli dzieci na 4 grupy (grupy siedzą na podłodze w małych kółkach ustawionych po obwodzie dużego koła). Każda grupa podczas dowolnego utworu muzyki klasycznej rysuje na dużym papierze kreski w różne strony zielonymi kredkami pastelowymi. Na zatrzymanie muzyki przez N. każda grupa przechodzi do pracy sąsiadów po prawej stronie, siada wokół niej i podczas wznowienia muzyki rysuje na niej kreski. Tak powstają ilustracje przedstawiające zieloną łąkę.

• [zielone kredki pastelowe, cztery duże arkusze papieru, nagranie dowolnego utworu muzyki klasycznej](#)

– „Mniszek lekarski” – praca plastyczna indywidualna. Dzieci nakleją na płyty białą lub żółtą włóczkę, tworząc kwiatostany lub dmuchawce mniszka lekarskiego. Następnie płyty nakleją na dowolny arkusz papieru przedstawiający „zieloną łąkę”. • [płyty, klej lany, pojemniki na klej, szpatułki do kleju, żółta i biała włóczka, nożyczki](#)

– Wystawa prac.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– Poszukiwanie mniszka lekarskiego, rozmowa o jego wyglądzie.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Układam opowiadanie o mniszku lekarskim” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo.** Dziecko układa opowieść, której bohaterem będzie mniszek lekarski.

● **„Pączki, listki, kwiatki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.** N. mówi: *Pączki, listki kwiatki*, a dziecko pokazuje kolejne słowa, układając w odpowiedni sposób dłonie: pączki – pięści, listki – dłoń otwarta, palce połączone; kwiatki – dłoń otwarta, palce szeroko. N. czasem zwalnia, czasem przyśpiesza wypowiedzianie słów.

● **„Bezpieczni na łące” – rozmowa kierowana.** N. pokazuje ilustrację wiosennej łąki z różnymi kwiatami i owadami. Prosi dzieci, aby przyjrzały się jej i powiedziały, w jaki sposób należy korzystać z dobrodziejstw łąki, aby zachować zdrowie – nie chodzić boso po trawie (może użądlić owad lub ukłuć rośliną), nie drażnić i nie dotykać owadów, nie zrywać kwiatów i ich nie jeść, bo mogą mieć właściwości trujące lub drażniące, umyć ręce po przyjsciu do domu itd. • [ilustracja wiosennej łąki z różnymi kwiatami i owadami](#)

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

[List do rodziców → ucze.pl](#)

Tydzień XXXVIII

Kolorowe lato

1. Rozmawiamy o tolerancji

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia słów „być tolerancyjnym” na podstawie opowiadania; doskonalenie umiejętności rozpoznawania oraz nazywania uczuć i emocji; rozwijanie kreatywności; rozwijanie empatii i wrażliwości

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Skrzydła motyla” – ćwiczenie spostrzegawczości, zapoznanie z pojęciem symetrii.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.9
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „tolerancja” – słuchanie opowiadania „O małej gąsienicy, z którą nikt nie chciał się zaprzyjaźnić” M. Szelağ, rozmowa na temat tolerancji i akceptacji. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
5. „Motyle na kwiatkach” – zabawa ruchowa.
6. Praca z **KP2.43** – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenie twórcze, kończenie rysowania obrazka łąki i motyli według własnego pomysłu.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, oglądanie kwiatów, przyglądanie się siadającym na nich motylom.

I.7, III.6, IV.5
I.5
I.7, IV.11
I.2, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Rysuję motylka” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. „Mam kolorowe skrzydła” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki dużej, ćwiczenia dużych grup mięśniowych.
9. „Od jajeczka do motyla” – układanie historyjki obrazkowej. „Jestem motylem” – opowieść ruchowa. **Kącik Dobrego Startu**. Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

I.7, IV.11
I.5, IV.5, IV.18
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: sylweta motyla wyciętego z kartki A3 złożonej na pół, farby, pędzel, szafy, skakanki, papierowe koła o różnych kolorach i wielkościach, dowolna piosenka, bębenek, **W, KP2**, kredki, ołówki, kartka, 2 patyki z kolorowymi wstążkami lub kawałkami bibuły na końcach, historyjka obrazkowa „Od jajeczka do motyla”, mały koc dla każdego dziecka, **KDS – wzór 19**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Skrzydła motyla” – ćwiczenie spostrzegawczości, zapoznanie z pojęciem symetrii.**
N. pokazuje sylwetę motyla (wyciętego z kartki A3 złożonej na pół) i mówi dzieciom, że owad ma takie same barwy i plamki po obu stronach skrzydeł, w tych samych miejscach. Aby to zilustrować, N. maluje kropki różnymi kolorami farb na skrzydle po jednej stronie tułowia. Następnie składa razem skrzydła motyla, przyciska je i rozkłada. Dzieci obserwują, że plamy zrobione na skrzydle po jednej stronie są identyczne z odbitymi na skrzydle po drugiej stronie. N. mówi, że jest to symetria.
Następnie N. układa na dywanie z szarf tułów, głowę i czułka motyla, a ze skakanek – skrzydła. Na skrzydłach po jednej stronie układa w różnych miejscach kolorowe i różnej wielkości papierowe koła. Prosi kilkoro dzieci, aby zachowując symetrię, ozdobiły skrzydła po drugiej stronie tułowia. • sylweta motyla wyciętego z kartki A3 złożonej na pół, farby, pędzel, szarfy, skakanek, papierowe koła w różnych kolorach i wielkościach
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 19**, s. 277. • dowolna piosenka, bębenek, szarfa
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„O małej gąsienicy, z którą nikt nie chciał się zaprzyjaźnić” – słuchanie opowiadania, rozmowa na temat tolerancji i akceptacji.**

O małej gąsienicy, z którą nikt nie chciał się zaprzyjaźnić

Marlena Szelağ

Był letni poranek. Jak co dzień promienie jasnego słońca nieustępliwie przedzierały się przez obłoki, delikatnie gładząc płatki kwiatów, żdźbła trawy i zielone listki. Dotarły również do liścia pokrzywy, pod którym z małego jajeczka wydostawała się właśnie niewielka gąsienica.

– Wreszcie! Udało się! Oto i ja! – wykrzyknęła radośnie gąsienica, stawiając ostatnią nogę na liściu. Następnie zjadła trochę zieleninki i wyruszyła w swoją pierwszą podróż po łące.

– Cześć, mała! Jestem Felician, ale możesz mówić mi Felek – przywitał się uradowany konik polny i zapytał: – A ty, jak masz na imię?

– Dzień dobry! Na imię mam Gąsienica.

– Cha, cha, cha – roześmiał się konik polny wniebogłosey i dodał: – Nie możesz mieć na imię gąsienica. Ja jestem konikiem polnym, ale noszę imię Felek. Więc... Jak masz na imię?

– Ja... Ja nie mam imienia... – Posmutniała gąsienica i spuściła głowę.

– Jeśli nikt cię nie nazwał, to ja cię nazwę! Nela, będziesz się nazywała Nela! – rzekł rozentuzjarmowany konik polny i podskoczył z zachwytem do góry.

– Nela... Ładnie, podoba mi się! Miło mi, jestem Nela – wyszeptwała z błyskiem w oczach gąsienica.

– OK, Nela. Jeśli masz chwilę, to ci zagram! – Felek nastroszył swoje skrzydełka i zaczął koncertować. Gdy skończył, spytał Nelę, czy umie grać. Mała gąsienica pokręciła głową.

– Skoro nie potrafisz grać, to może umiesz skakać? – rzekł konik polny i zaczął skakać ponad wszystkie żdźbła trawy i kwiaty na łące. Gąsieniczka patrzyła na Felka z zachwytem i sama zaczęła próbować skakać. Niestety, mimo wszelkich wysiłków, nie wzbiła się w powietrze nawet

na milimetr. Konik polny, stwierdzając, że mała gąsienica zupełnie nie pasuje na jego przyjaciółkę, pożegnał się i odskoczył najdalej, jak tylko mógł. Nela poczuła się gorsza i posmutniała.

Po kilkunastu dniach gąsienica zwiedziła niemal całą łąkę, ale nie spotkała na niej nikogo, kto chciałby zostać jej przyjacielem. Ciągłe czegoś jej brakowało – a to nie umiała grać, a to nie potrafiła skakać, niekiedy była za młoda, czasem zbyt długa, innym razem nie potrafiła latać, a kolejnym bzyzczyć. Nikt nie chciał zaakceptować jej taką, jaką była. A była w istocie bardzo miłą gąsienicą.

Mijały kolejne dni. Gdy pewnego popołudnia Nela zjadała z apetytem zielony i soczysty liść pokrzywy, usłyszała skrzeczący głos:

– Nie jedz tyle, bo utyjesz!

Gąsienica z zaciekawieniem odwróciła się, aby poznać nieznanego.

– Co się tak patrzysz? Dobre ci rady daję! Nie jedz tyle, bo utyjesz! – powtórzyła stanowczym głosem mucha.

– Kim jesteś? – zapytała Nela.

– Jestem muchą Mądruchą. Mam takie imię, bo jestem bardzo mądra i należy słuchać moich rad. Kto słucha moich rad, ten jest mi jak brat! Bzzzy – zabręczała mucha, która właśnie usiadła na liściu pokrzywy.

– Dobrze, Mądrucho. Popatrz, przestałam jeść. Czy teraz mogę zostać twoim bratem?

– Bratem? Co najwyżej siostrą, głuptasie! – odpowiedziała kpiącym głosem mucha i dodała: – Nie dość, że jesteś niemądra, to jeszcze skrzydeł nie masz! Jak więc chcesz dotrzymać mi kroku podczas poznawania tego świata uroku? – zapytała pretensjonalnie mucha.

Gąsienica znowu posmutniała, bo poczuła się inna i gorsza. W tym momencie nad głowami Neli i Mądruchy przeleciał motyl.

– Oj, jaki on wspaniały! Nie dość, że ogląda piękną łąkę z wysoka, to jeszcze ma takie tęczo- we skrzydła! Chciałabym kiedyś się z nim zaprzyjaźnić... – powiedziała zachwycona gąsienica.

– Myślisz, że taki dostojny motyl chciałby się zadawać z taką brzydką, pełzającą i marudną grubą gąsienicą? Cha, cha, cha... – zaczęła się przekornie śmiać mucha i odleciała.

Nela zapłakała... Coraz bardziej samotna i smutna gąsienica pełzała dalej. Pewnego wieczoru cupnęła na gałązce krzewu i zorientowała się, że ma nader dużo przędzy. Postanowiła tym razem uwinąć z niej wokół siebie pancerz, by w ciepłym i miękkim kokonie przespać noc.

Nela spała kilka dni. Kiedy w końcu się obudziła i wyszła z kokonu, zobaczyła, że ma skrzydła. Piękne i kolorowe motyle skrzydła! Z radością otworzyła je do słońca, a letni wietrzyk natychmiast uniósł ją do góry. Nela poszybowała wysoko, a pod sobą ujrzała łąkę, na której jeszcze do niedawna żyła jako gąsienica. Podziwiała piękne kwiaty, które wabiły ją zapachem. Czuli się w końcu szczęśliwa i spełniona. Wszystkie zwierzęta łąki podziwiały jej urodę, lekkość i wdzięk, nie zdając sobie sprawy z tego, że ten wirujący pod słońcem tęczowy motyl to nikt inny, jak Nela, gąsienica, z którą nikt nie chciał się bawić i której nikt nie chciał zaakceptować.

Gdy Nela znużyła się w końcu lotem, spoczęła na jednym z kolorowych kwiatów. Moment później usiadł obok niej piękny motyl. Był to Rusałek, który oczarowany jej urodą natychmiast zaprosił ją do tańca w powietrzu. Razem polecili wysoko, ku promieniom słońca. Nela znalazła w końcu prawdziwego przyjaciela i od tej pory już nigdy nie czuła się gorsza od innych.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O jakim miejscu opowiada utwór? Kto wyklął się z jajeczka? Kogo najpierw spotkała mała gąsienica? Jak nazwał Felek gąsienicę, która nie miała jeszcze imienia? Dlaczego konik polny nie chciał zostać przyjacielem Neli? Co czuła wtedy Nela? Czy łatwo było gąsienicy znaleźć na łące przyjaciela? Jeśli nie, to dlaczego? Kim zachwycała się Nela, gdy rozmawiała z muchą Mądruchą? Czy mucha chciała zostać przyjaciółką Neli? Jeśli nie, to dlaczego? Co stało się z Nela, gdy uwiała w przędzy kokon? Co*

zrobiła Nela, gdy stała się motylem? Z kim zaprzyjaźniła się Nela, będąc motylem? Co to znaczy „akceptować kogoś”? • **Multiplaneta**

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „tolerancja” – i nakleją je na swoje *rośliny wartości*. • **W.1–3**

● **„Motyle na kwiatkach” – zabawa ruchowa.** Dzieci-motyle, poruszając szeroko rozłożonymi na boki rękami, przemieszczają się na palcach po sali. Na jedno uderzenie N. w bębenek przykucają na dowolnej szarfy – *kwiatku* – rozłożonej na podłodze. Na dwa uderzenia w bębenek dzieci-motyle fruują dalej. • **kolorowe szarfy, bębenek**

● **Praca z KP2.43 – ćwiczenie grafomotoryczne, ćwiczenie twórcze.** Dzieci kończą rysować obrazek letniej łąki z dwoma motylami według własnych pomysłów. • **KP2.43, kredki, ołówki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – obserwacje przyrodnicze, oglądanie kwiatów, przyglądanie się siadającym na nich motyloom.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Rysuję motylka” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym plastycznie. Dziecko rysuje motyla. N. może pokazać dziecku proste rysunki motyli. • **kredki, kartka**

● **„Mam kolorowe skrzydła” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki dużej, ćwiczenia dużych grup mięśniowych. Dziecko trzyma w jednej i w drugiej dłoni patyk z kolorowymi wstążkami na końcach, porusza nimi, niczym kolorowymi skrzydłami motyla, wykonując jak najpełniejsze ruchy (180 stopni). • **2 patyki z kolorowymi wstążkami lub kawałkami bibuły na końcach**

● **„Od jajeczka do motyla” – układanie historyjki obrazkowej.** N. opowiada o cyklu rozwojowym motyla, pokazując na ilustracjach kolejne etapy przeobrażenia: jajeczka → gąsienica → poczwarka → motyl. Następnie miesza ilustracje i prosi chętne dziecko o ich prawidłowe ułożenie i opowiedzenie historii życia motyla. • **historyjka obrazkowa „Od jajeczka do motyla”**

● **„Jestem motylem” – opowieść ruchowa.**

N. włącza muzykę relaksacyjną z dźwiękami przyrody, a następnie opowiada o cyklu rozwojowym motyla. Dzieci wcielają się w bohatera i gestem oraz ruchem ilustrują tekst opowiadania.

Jestem schowana w małym jajeczku pod listkiem rośliny. Wokół jest bardzo dużo moich braci i siostr ukrytych w takich samych jajeczkach. Och, jest mi w nim bardzo ciasno, z każdym dniem coraz ciśniej, ledwo się w nim mieszczę. Chyba pora je przebić i wyjść na świat. Uderzam głową i całym swoim ciałem w ścianki jajeczka. O, pękło, w końcu mogę się z niego powoli wydostać. Jestem małą gąsienicą, której burczy w brzuchu. Przecieram oczy, a tu pyszny zielony liść. Zabieram się do jedzenia! Jem... I jem... I jem... Wystarczy!

Pora wyjść na spacer. Pełnę po roślinie. Ups, spadłam na ziemię tak niefortunnie, że wylądowałam na swoim grzbiecie. Co by tu zrobić, żeby się z powrotem odwrócić? Wiercę się w każdą stronę, próbując wstać na odnóża. Jest, udało się! Pełnę dalej. Znowu jestem głodna. Jem kolejny napotkany liść. Jem... I jem... Och, chce mi się spać. Ziewam.

Chyba czas zawinąć się w kokon, jestem przecież już całkiem dużą gąsienicą! Zawijam się (jeśli N. dysponuje dużą liczbą niewielkich koców, dzieci mogą je w tym momencie wykorzystać do zawijania się) w przędzę. Już! Udało się! Jestem poczwarką! Nieruchomą poczwarką. Śpię. Śpię. I się nie ruszam.

Coś dziwnego dzieje się z moim ciałem. Obudziłam się. Chyba czas wydostać się z poczwarki. Próbuję swoim ciałem zrobić w niej dziurkę. Jest, udało się! Wychodzę ostrożnie

przez mały otwór. Nie jest łatwo – otwór mały, a ja duża... Jestem na powierzchni! Znowu widzę świat. I... Jestem motylem! Pora teraz rozprostować skrzydła. Odpoczywam i cieszę się słońcem.

Już czas, wzlatuję w powietrze i lecę... lecę... lecę... W powietrzu spotykam inne motyle i razem gonimy się na wietrze. Zmęczony zabawą siadam na kwiatku, piję nektar. Odpoczywam... • mały koc dla każdego dziecka

KDS Kącik Dobrego Startu

- **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 19.** Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 19** różnymi fakturami: plasteliną, futerką, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). • **KDS – wzór 19, wybrane materiały o różnych fakturach**
- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. Lato na łące

• wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie nazw wybranych mieszkańców łąki; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat; uwrażliwianie na piękno otaczającej nas przyrody

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Zwierzęta z łąki” – rozwiązywanie zagadek Aliny H. Chondromadidis.	IV.5
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kącik Dobrego Startu. „Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia rytmiczne. „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Na łące” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zwierząt, które można spotkać latem na łące.	IV.1, IV.2, IV.5
5. „Które zwierzę żyjące na łące najbardziej ci się podoba? Dlaczego?” – rundka wypowiedzi dzieci.	IV.2
6. „Na łące” – zabawa ruchowa.	I.5
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Tajemnice zwierząt mieszkających na łące” – praca indywidualna z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, wzbogacanie wiedzy o otaczającym świecie. „Co to za zwierzę?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy.	IV.5, IV.18
9. „Stonoga” – zabawa muzyczno-ruchowa.	IV.7, IV.8,
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, bębenek, szarfa, woreczki, **CD3, KDS – wzór 19**, tacki z kaszą, wstążki, **KDS – karta 19**, kredki, ilustracje zwierząt występujących w wierszu „Na łące”, ilustracje: żuk, stonoga, motyl, konik polny, ilustracje różnych zwierząt mieszkających na łące i ciekawostki związane z ich życiem, dwa zestawy obrazków zwierząt żyjących na łące, czarne mazaki, **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Zwierzęta z łąki” – rozwiązywanie zagadek Aliny H. Chondromadidis.**

Mysz

Szara, wąsata kuleczka
Szybko do norki umyka.
To znaczy, że bardzo blisko
Zabrzmiała kocia muzyka...

Pająk

Splatam sobie siatkę cienką
Delikatną, zwiewną, lekką,
Siadam w kącie, czyham, słucham,
Czy nie brzęczy w sieci mucha?

Bocian

Na swych długich, cienkich nogach,
Po podmokłej brodzi łące.
Chciałby na śniadanie złowić
Danie szybkie (bo skaczące).

Żaba

Mieszka w stawie z kijankami –
To jej dzieci.
Szybko zmyka, gdy w pobliżu
Bocian leci.

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 19**, s. 277. • **dowolna piosenka, bębenek, szarfa**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kącik Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

- **„Woreczkowa orkiestra” – ćwiczenia rytmiczne.** N. prosi, aby dzieci usiadły w kręgu. Dyżurni rozdają po 4 woreczki, które dzieci układają w formie krzyża (2 woreczki pionowo, jeden nad drugim oraz 2 poziomo, po ich jednej i drugiej stronie). N. pokazuje sposób gry pięścią na woreczkach. Na początku uderza w woreczek na górze, potem na dole, następnie z lewej do prawej strony. Po próbie wykonania tego ćwiczenia bez śpiewania dzieci powtarzają ćwiczenie, śpiewając piosenkę „Kwiat”, s. 280, zgodnie z poleceniami N.: *góra – dół (x2), lewa – prawa (x2)*. Kolejne uderzenia o woreczek dzieci wykonują według własnego pomysłu: łokciem, brodą, dłonią lub palcem. • **woreczki, CD3.19**
- **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (4 elipsy układające się w kształt kwiatka). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Czy wam to coś przypomina?* N. ukierunkowuje rozmowę tak, żeby dzieci udzieliły odpowiedzi: kwiat. • **KDS – wzór 19**
 - **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • **wyklejony KDS – wzór 19, Multiplaneta**
 - **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** Dyżurni rozdają dzieciom tacki z kaszą. N. mówi: *Spróbujcie swoim „zaczarowanym” palcem, jak ołówkiem, narysować płatki kwiatu na kaszy.* Następnie dyżurni rozdają dzieciom wstążki. Dzieci wstają i śpiewają piosenkę „Kwiat”, s. 280, rysują wstążką kwiat w powietrzu. • **tacki z kaszą, wstążki**
 - **Graficzne odtwarzanie wzoru.** N. rozdaje kartki. Dzieci rysują **KDS – wzór 19** (płatki kwiatu) różnej wielkości – najpierw bez śpiewania, potem recytując tekst piosenki „Kwiat”, s. 280, a wreszcie śpiewając. Następnie otrzymują kartę pracy z łodygą kwiatka

w wazonie. N. zachęca dzieci, aby dorysowały kwiat. Dzieci rysują i jednocześnie śpiewają piosenkę. N. proponuje chętnym dzieciom pokolorowanie rysunku i dorysowanie w wazonie jeszcze kilku kwiatów. • **KDS – wzór 19, KDS – karta 19, kredki**

● **Wystawa prac**, s. 36.

● **„Na łące” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zwierząt, które można spotkać latem na łące.**

Na łące (we fragmentach)

Irena Suchorzewska

Gdy się zmęczysz, po zabawie,
Brzuskiem połów się na trawie:

 Słońce świeci, wiatr powiewa,
 Trawy wielkie aż do nieba,
 Miodem pachnie cała łąka.

Patrz – tam żuk, a tu biedronka,

Dalej mrówka, niby w lesie,

Jakiś wielki ciężar niesie. (...)

 Między źdźbłami, w świetle słońka
 Pajęczyna jak koronka.

 Pająk ją bez przerwy snuje,

 Nic go więcej nie zajmuje...

Jeszcze dalej widzisz znowu

Gąsienicę kolorową.

Gryzie listek, łeb przechyla.

Wiesz, że zmienia się w motyla?

Słyszysz bąka bas głęboki?

Zbiera z kwiatów słodkie soki.

Złota pszczoła cicho brzęczy,

Chce mieć miodu jak najwięcej,

Do wieczora od poranku

Zbiera, nosi bez ustanku...

Gdy się zmęczysz, po zabawie,

Zajrzyj, co się dzieje w trawie:

Czy to piątek, czy sobota

W trawach, w kwiatkach wre robota!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Jakie miejsce jest przedstawione w wierszu? O jakich zwierzętach opowiada wiersz? Czy możesz wskazać je na ilustracji?* • **ilustracje zwierząt występujących w wierszu**

● **„Które zwierzę, żyjące na łące, najbardziej ci się podoba? Wyjaśnij, dlaczego?” – rundka wypowiedzi dzieci.**

● **„Na łące” – zabawa ruchowa.** Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach dowolnej piosenki. W pewnej chwili N. zatrzymuje piosenkę i pokazuje jeden z obrazków zwierząt żyjących na łące, a dzieci wykonują umówiony wcześniej ruch: żuk – dzieci kładą się na plecach, robiąc „kołyskę”; stonoga – ustawiają się jedno za drugim „w pociąg”; motyl – machają skrzydłami, biegając w miejscu; konik polny – podskakują w miejscu obunóż. • **dowolna piosenka, obrazki: żuk, stonoga, motyl, konik polny**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Tajemnice zwierząt mieszkających na łące” – praca indywidualna** z dzieckiem zainteresowanym przyrodą, wzbogacanie wiedzy o otaczającym świecie. N. pokazuje dziecku ilustracje różnych zwierząt mieszkających na łące i opowiada ciekawe fakty związane z ich życiem. • **ilustracje różnych zwierząt mieszkających na łące, ciekawostki związane z ich życiem**

● **„Co to za zwierzę?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania mowy i wymowy. Dziecko losuje dowolny obrazek ze zwierzęciem mieszkającym na łące. Opisuje jego wygląd, a N. wskazuje zwierzę, opisywane przez dziecko, na swoim zestawie obrazków. • **dwa zestawy obrazków zwierząt żyjących na łące**

● **„Stonoga” – zabawa muzyczno-ruchowa.** Dzieci stoją jedno za drugim, „gęsiego”. Dłonie opierają na ramionach osoby stojącej przed nimi. Pierwsze dziecko to *głowa* stonogi. Dzieci poruszają się po sali, śpiewając piosenkę. Na słowo: *bęc* – podskakują obunóż w miejscu i się zatrzymują. Dalej stonoga liczy swoje nogi – dzieci liczą do siedmiu, wyciągając na przemian raz prawą, raz lewą nogę (wszystkie razem). Na słowa: *iii...* dzieci podskakują i opadają na rozszerzone nogi, a dziecko – *głowa* przechodzi pod rozstawionymi szeroko nogami kolegów na koniec stonogi i staje się *odwłokiem*. Gdy dziecko przechodzące pod nogami kolegów i koleżanek ustawi się jako ostatnie, dzieci wznawiają marsz ze śpiewem. • CD2.36

Stonoga

śl. i muz. tradycyjne

Idzie, idzie stonoga, stonoga, stonoga,
aż się trzęsie podłoga, podłoga, bęc!
Pierwsza noga, druga noga,

trzecia noga, czwarta noga,
piąta noga, szósta noga, siódma noga iii...
Odwłok!

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3 Pszczoły – przyjaciele przyrody

● wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie wybranych wiadomości na temat pszczół; rozwijanie zainteresowania otaczającym światem; rozwijanie umiejętności klasyfikowania i przeliczania; uwrażliwienie na konieczność dbania o środowisko naturalne, a szczególności pszczół

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Pszczela kapela” – ćwiczenia rytmiczno-ortofoniczno-fonacyjne.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.1
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Pszczoły” – zagadka słowna, rozmowa na temat pożyteczności pszczół. Zabawy matematyczne z **KP2.44** – „Przygotowanie kart”, „Ułóż obrazki w kolejności”, „Coś się nie zgadza?”, „Ile to pszczół?”.
5. „Pszczółki” – zabawa ilustracyjna, ruchowa do piosenki.
6. „Pszczola” – praca plastyczna w parach.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

IV.2, IV.12, IV.15
IV.7
IV.8
I.2, I.5, IV.11

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Śpiewam o pszczółkach” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym muzycznie, nauka pierwszej zwrotki i refrenu piosenki „Pszczółki”. „Pszczola – puzzle” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i spostrzegawczości.

IV.7, IV.5

- **„Pszczółki” – zabawa ilustracyjna, ruchowa do piosenki**, s. 262. • CD2.27, kolorowe szarfy
- **„Pszczola” – praca plastyczna w parach**. Dzieci tworzą w parach pszczołę z żółtego nadmuchiwanego balonu. Miejsce wiązania balonu to odwłok, żądło. Z drugiej strony balonu dzieci rysują flamastrem oczy i aparat gębowy owada. Następnie za pomocą lanego kleju nakleją czarne lub brązowe paski bibuły (przygotowane przez N.) na tułowiu oraz skrzydła (przygotowane także przez N.) z przezroczystej koszulki na dokumenty (dwie pary). Nakleją również trzy pary odnóży z brązowej włóczki za pomocą taśmy klejącej (pomaga N.). Każda para dzieci może nazwać swoją pszczołkę. • **żółte nadmuchiwane balony, paski czarnej bibuły, mazaki, skrzydła wycięte z przezroczystej koszulki na dokumenty, kawałki brązowej włóczki o tej samej długości, klej lany, nożyczki, bezbarwna taśma klejąca**

Dobrze jest połączyć w parach dzieci młodsze ze starszymi sprawnymi manualnie.

- **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.**

III CZĘŚĆ DNIA

- **„Śpiewam o pszczołkach” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym muzycznie, nauka pierwszej zwrotki i refrenu piosenki „Pszczółki”. • CD2.27
- **„Pszczola – puzzle” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i spostrzegawczości. Dziecko układa i przykleja na kartkę ilustrację pszczoły rozciętą na 4 części. • **kartka, klej, ilustracja pszczoły rozcięta na 4 części**
- **„Od kwiatka do miodu” – rozmowa na temat produkcji miodu przez pszczoły oraz pracy pszczelarza na podstawie ilustracji**. N. opowiada dzieciom, skąd się bierze miód, przedstawiając ilustracje lub historyjkę obrazkową. Następnie N. opowiada o pracy pszczelarza i jego ubiorze zabezpieczającym przed użądleniami. Wykorzystuje do tego ilustracje. • **historyjka obrazkowa „Od kwiatka do miodu”, ilustracje przedstawiające elementy stroju pszczelarza (kombinezon, rękawiczki skórzane lub gumowe, kapelusz, bluza, spodnie)**
- **Smakowanie chlebków z różnymi rodzajami miodu**. • **małe kromki chleba, różne rodzaje miodu, łyżka lub pałeczka do miodu, talerz**
- **„Pszczoły i pająki” – zabawa ruchowa**, s. 263. • **guma do skakania, tamburyn**
- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Przedszkolaki naśladowują, jak zwierzęta koncertują

• wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie głosów wybranych mieszkańców łąki; rozwijanie sprawności fizycznej; rozwijanie poczucia rytmu; rozwijanie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych; zachęcanie do zgodnej współpracy podczas wspólnego muzykowania

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Kapela” – zabawa z rytmicznymi ruchami i gestami.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.1
I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 19.
5. „Dźwięki lata” – wysłuchanie piosenki i rozmowa na temat jej treści, nauka refrenu piosenki fragmentami ze słuchu. „Orkiestra na łące” – zabawa naśladowcza. „Zabawa na łące” – zabawa przy piosence z wykorzystaniem instrumentów.
6. „Letnia łąka” – praca plastyczna z wykorzystaniem **W.15**.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. Obserwacja owadów.

I.2, I.5, I.8
IV.1, IV.5, IV.7
IV.8
I.2, III.5, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Przygody zielonej biedronki” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Rytmy na łące” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych.
9. „Zwierzęta na łące” – ćwiczenie małej motoryki.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.2, IV.3, IV.12
IV.7
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: dowolna piosenka, bębenek, szarfa, marakasy, kolorowe krążki, ilustracje różnych zwierząt mieszkających na łące, w tym pszczoły, bąka, motyla, bociana, żaby, konika polnego, myszy, słowika, **CD2**, klawesy, bębniaki, tamburyn, janczary, grzechotki, **W**, zielone kartony, klej, kredki, kolorowy papier, plastelina

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Kapela” – zabawa z rytmicznymi ruchami i gestami, s. 27.
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 19, s. 277. ● dowolna piosenka, bębenek, szarfa
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 19, s. 285. ● marakasy, kolorowe krążki
- „Dźwięki lata” – wprowadzenie piosenki.

– Wysłuchanie piosenki i rozmowa na temat jej treści. N. pyta: *O czym opowiada piosenka? Jakie zwierzęta zostały wymienione w piosence?* Dzieci oglądają ilustracje zwierząt, o których śpiewano w piosence. ● ilustracje różnych zwierząt mieszkających na łące, np. pszczoła, bąk, motyl, bocian, żaba, konik polny, mysz, słowik, **CD2.37**

Dźwięki lata

sł. Urszula Kamińska, muz. Jędrzej Rochecki

Przeszła wiosna i lato nadchodzi.
Już na łące szumi ciepły wiatr.
Pszczół i bąków chór słyszy tu co dzień
każdy motyl, co siada na kwiat.

Ref.: Gdy wesole zaświeci słońce,
to się zaczną koncerty na łące.
Bzy, bzy, kum, kum,
cyk, cyk, kle, kle!
Każdy lato wita, jak chce!

Przyleciały z Afryki bociany.
 Jak wesoło klekoczą wśród traw
 Żaby głośno kumkają nocami.
 Chcesz posłuchać, to biegnij nad staw.

W trawie konik polny wciąż cyka,
 myszka piszczy zabawnie: pi, pi.
 I słowika radosną pieśń słycać.
 Zaśpiewajmy o łące i my!

Ref.: Gdy wesołe zaświeci słońce...

Ref.: Gdy wesołe zaświeci słońce...

– Nauka refrenu piosenki, fragmentami, metodą ze słuchu. • **CD2.37**

– „Orkiestra na łące” – zabawa naśladowcza. Dzieci są podzielone na cztery grupy, przed każdą grupą leży obrazek zwierzęcia, które wydaje określony dźwięk w refrenie: grupa I – pszczoły (*bzy, bzy*), grupa II – żaby (*kum, kum*), grupa III – koniki polne (*cyk, cyk*), grupa IV – bociany (*kle, kle*). Każda grupa ćwiczy swój głos. Następnie N. zamienia się w *dyrygenta*. Dzieci z każdej grupy śpiewają w ustalony sposób. Wcześniej N. uzgadnia z dziećmi melodię, którą na zmianę będą nucić poszczególne grupy w ustalonym zwierzęcym języku. • **ilustracje pszczoły, żaby, konika polnego, bociana**

– „Zabawa na łące” – zabawa przy piosence z wykorzystaniem instrumentów. Dzieci w tych samych zespołach, co w poprzedniej zabawie, grają na instrumentach podczas refrenu (wtedy, gdy usłyszą „swoją” głos). Przed przystąpieniem do zabawy N. przypomina dzieciom sposób gry na każdym instrumencie. Grupa I – pszczoły (*bzy, bzy*) – grzechotki, grupa II – żaby (*kum, kum*) – bębni, grupa III – koniki polne (*cyk, cyk*) – janczary lub tamburyn, grupa IV – bociany (*kle, kle*) – klawesy. Dzieci uderzają na każde słowo dźwiękonaśladowcze w refrenie w instrument, np. pszczoły na każde słowo *bzy* potrząsają raz grzechotką. • **ilustracje pszczoły, żaby, konika polnego, bociana, klawesy, bębni, tamburyn, janczary, grzechotki, CD2.37**

● **„Letnia łąka” – praca plastyczna z wykorzystaniem W.15.** Dzieci wypychają wszystkie elementy łąki z wyprawki i układają je na zielonym tle, w dowolny sposób, tworząc ilustrację do piosenki „Dźwięki lata” (dzieci nie muszą użyć wszystkich elementów). Następnie przyklejają wybrane elementy i uzupełniają obrazek według własnego pomysłu. • **W.15, zielony karton, klej, kredki, kolorowy papier CD2.37**

Dzieciom młodszym w wypychaniu elementów pomaga N.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego. Obserwacja owadów.**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Przygody zielonej biedronki” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. N. pyta dziecko, co by się stało, gdyby na łące pojawiła się zielona biedronka. Czy miałaby przyjaciół?

● **„Rytmy na łące” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania kompetencji matematycznych. Dziecko kontynuuje rytm rozpoczęty przez N., składający się ze zwierząt mieszkających na łące. • **ilustracje różnych zwierząt mieszkających na łące**

● **„Zwierzęta na łące” – ćwiczenie motoryki małej.** Lepienie z plasteliny zwierząt występujących w piosence „Dźwięki lata”. • **plastelina**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Kropki dla biedronki

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: nauka rozpoznawania elementów świata fikcji w odniesieniu do realnej rzeczywistości; rozwijanie twórczego myślenia, wzbogacanie doświadczeń plastycznych; rozwijanie sprawności motorycznej; wdrażanie do zgodnej współpracy i porozumiewania się cichym głosem podczas wykonywania zadań

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Mieszkańcy łąki” – układanie puzzli.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 19. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Biedroneczka” – słuchanie wiersza U. Machcińskiej, rozmowa na temat jego treści. „Szukamy kropek dla biedronki” – zabawa tropiąca.
5. „Kropki biedronki” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.
6. „Biedronka” – praca plastyczna.
7. Obserwacje przyrodnicze w ogrodzie przedszkolnym lub parku z wykorzystaniem lup. Zebranie próbek roślin do zielnika.

IV.2, IV.5, IV.11
I.5, IV.12
IV.8
I.2, IV.11, IV.18

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Król i królowa tolerancji” – wybór najbardziej tolerancyjnych dzieci. „Kwiatki dla biedronki” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. „Leniwa biedronka” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.
9. „Prawda czy fałsz?” – zabawa dydaktyczna. „Dźwięki lata” – zabawa ilustracyjna przy piosence.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.8
III.1, IV.5, IV.7
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: puzzle przedstawiające mieszkańców łąki (6 obrazków podzielonych na 6/12 elementów), dowolna piosenka, bębenek, czarne papierowe koła, obręcze, piłeczki, wycięte z czerwonego papieru biedronki z liczbą kropek od 2 do 6, dla każdego dziecka: po dwa duże czerwone papierowe koła, małe czarne papierowe koło, czarny drucik kreatywny, zielony karton A4, nakrętka; czarna farba, lupy, nakrętki, kolorowa farba, rysunek „leniwej ósemki”, kredki lub grube mazaki, sylwety z emocjami z **W.7** (uśmiechnięta mina, niezadowolona mina), szarfy (niebieskie, zielone, czerwone i żółte), **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Mieszkańcy łąki” – układanie puzzli. N. dzieli dzieci na sześć grup. Każda grupa dostaje przygotowane przez N. puzzle przedstawiające mieszkańców łąki. Liczba elementów puzzli jest uzależniona od możliwości dzieci (od 6 do 12 elementów). ● puzzle przedstawiające mieszkańców łąki (6 obrazków podzielonych na 6/12 elementów)

Dzieci młodsze układają puzzle składające się z 4 elementów.

- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 19**, s. 277. • *dowolna piosenka, bębenek, szarfa*
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Biedroneczka” – wysłuchanie wiersza, rozmowa na temat jego treści.** N. czyta wiersz fragmentami.

Biedroneczka

Urszula Machcińska

Pierwszy fragment wiersza:

Była sobie biedroneczka
Cała w kropkach i kropeczkach
I choć była taka mała,
Wciąż na kropki narzekała:
Że za duże, że za czarne,

No, po prostu całkiem marne!
I że nie chce ich już więcej,
Bo to obciach, a nie szczęście!
Tak płakała, marudziła
Aż... zupełnie je straciła.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego fragmentu utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Na co narzekała biedronka? Jak myślicie, co się stało z kropkami biedronki?*

Drugi fragment wiersza:

Biegnie szybko spojrzeć w lustro
I co widzi: łyso, pusto!
Jakaś ta biedronka goła,
Jakaś blada, niewesoła.
Nie ma kropek, a jest gorzej
I kto teraz mi pomoże?

Nie chcę łyśca być już nie,
Ja kropeczki swoje chcę!
Znowu jęczy, znowu płacze,
Znów wyglądać chce inaczej.
Rwie skrzydełka, tupie nóżką,
Trzęsie umęczoną główką.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego fragmentu utworu: *Czy biedronka była zadowolona ze swojego wyglądu? Co jej się nie podobało? Jak się zachowuje niezadowolona biedronka, co robi?*

– „Szukamy kropek dla biedronki” – zabawa tropiąca. N. rozkłada w różnych miejscach sali czarne papierowe koła. Dzieci chodzą po sali i szukają zgubionych kropek biedronki. Gdy którąś z nich znajdują, określają jej położenie, używając przyimków: *na, pod, obok, między, w, za, przed.* • *czarne papierowe koła*

Trzeci fragment wiersza:

Tak się w końcu przestraszyła,
Że się wreszcie obudziła!
I od dzisiaj biedroneczka

Znowu w kropkach i kropeczkach
Jest wesola i szczęśliwa.
Tak to z biedronkami bywa.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego fragmentu utworu: *Jak się skończyła historia biedronki? Jaka jest teraz biedronka? Czy biedronka tak naprawdę zgubiła kropki? Czy ta historia mogła się wydarzyć, czy nie?*

- **„Kropki biedronki” – zabawa ruchowa z elementem liczenia.** N. rozkłada na podłodze pięć obręczy z różną liczbą pitek (od 2 do 6). Dzieci-biedronki „latają” po sali przy dowolnej piosence. N. w pewnym momencie zatrzymuje piosenkę i podnosi ilustrację biedronki z liczbą kropek od 2 do 6. Gdy podniesie biedronkę z pięcioma kropkami, dzieci szybko stają dookoła obręczy z taką samą liczbą pitek. • *obrace, piteczki, wycięte z czerwonego papieru biedronki z liczbą kropek od 2 do 6*

- **„Biedronka” – praca plastyczna.** Każde dziecko dostaje po dwa duże, czerwone papierowe koła (skrzydła biedronki), jedno mniejsze, czarne papierowe koło (głowa), jeden drucik krea-

tywny oraz czarny i zielony karton A4. Dzieci składają duże czerwone koła na połowę i przyklejają na środku zielonej kartki. Następnie składają na połowę czarne koło oraz drucik (drucik przecinają). Po złożeniu dzieci układają czarne koło na górze skrzydeł i wklejają pod nie czarne czułki. N. pomaga dzieciom młodszym. Na koniec N. rozdaje dzieciom po jednej nakrętce od napoju i czarną farbę. Dzieci maczają nakrętkę w czarnej farbie i stemplują nią skrzydła, robiąc kropki biedronce. • dla każdego dziecka: po dwa duże, czerwone papierowe koła, małe, czarne papierowe koło, czarny drucik kreatywny, zielony karton A4, nakrętka, czarna farba

● **Obserwacje przyrodnicze w ogrodzie przedszkolnym lub parku z wykorzystaniem lup. Zebranie próbek roślin do zielnika.** N. pokazuje dzieciom, jak suszyć okazy, a gdy są już gotowe, przygotowuje razem z dziećmi zielnik. • lupy

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Król i królowa tolerancji” – wybór najbardziej tolerancyjnych dzieci w ostatnich dwóch tygodniach,** s. 45.

● **„Kwiatki dla biedronki” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. Dziecko stempluje nakrętkami zamoczonymi w kolorowej farbie tło wokół wykonanej wcześniej biedronki (podczas zajęć głównych). • nakrętki, kolorowa farba, praca plastyczna „Biedronka”

● **„Leniwa biedronka” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej. Dziecko dostaje od N. narysowaną „leniwą ósemkę”, kreśli po jej konturze palcem. Następnie przekształca leniwą ósemkę w motyla (z brzuszków ósemki powstają skrzydła, dziecko dorysowuje tułów). • rysunek „leniwej ósemki”; kredki lub grube mazaki

● **„Prawda czy fałsz?” – zabawa dydaktyczna.** Każde dziecko ma dwie sylwety z buźkami: uśmiechnięta i niezadowolona mina. N. zadaje różne pytania, a dzieci podnoszą swoje sylwety w górę: jeżeli zdanie jest prawdziwe – podnoszą uśmiechniętą buźkę, jeżeli fałszywe – buzię niezadowoloną. *Biedronki są zielone. Stonogi mają kolorowe skrzydła. Motyle mieszkają pod ziemią. Motyle mają kolorowe skrzydła. Biedronki są czerwone. Pająki wiją gniazda. Bocian ma czerwony dziób i żółte nogi. Bocian ma czerwony dziób i czerwone nogi itp.* • sylwety z emocjami z W.7 (uśmiechnięta mina, niezadowolona mina)

● **„Dźwięki lata” – zabawa ilustracyjna przy piosence.** N. dzieli dzieci na cztery grupy za pomocą szarf: zielone szarfy to *żabki*, czerwone – *bociany*, żółte – *pszczoły*, niebieskie – *koniki polne*. Dzieci stoją w kole. N. włącza piosenkę i podnosi do góry jedną z kolorowych szarf. Do koła wchodzi dzieci z szarfami o tym samym kolorze, co szarfa podniesiona przez N. Gdy N. podniesie inną szarfę, dzieci ze środka koła wychodzą, a wchodzi nowe – te, które mają szarfy w kolorze nowej szarfki trzymanej przez N. Podczas refrenu dzieci tworzą pary – odwracają się do najbliższej osoby i robią „haczyki”. • szarfy (niebieskie, zielone, czerwone i żółte), CD2.37

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → ucze.pl

ZAUFANIE

Zaufanie jest jednym z kluczowych elementów pozwalających na budowanie zdrowych i trwałych relacji z członkami rodziny czy przyjaciółmi. Oznacza uznanie, że zamiary danej osoby są przyjazne, oraz pewność, że można jej powierzyć swoje dobra, tajemnice czy dzielić się w nieskrępowany sposób swoimi myślami i poglądami.

Choć dzieciom może być trudno zrozumieć definicję tego słowa, intuicyjnie wiedzą, czym jest zaufanie. Doświadczają tego na co dzień, mając kontakt z osobami, które darzą ogromnym szacunkiem, oraz spotykając ludzi, których się obawiają.

- N. może pokazywać dzieciom sposoby budowania zaufania w relacji przyjacielskiej (np. dotrzymywanie słowa, mówienie prawdy, niezdradzanie tajemnic, pomaganie w razie potrzeby).
- Warto opowiadać w grupie historie, w których występują postaci godne zaufania, i takie, na których nie można polegać.
- Dobrze jest chwalić przedszkolaki za prezentowane przez nie zachowania, które budzą zaufanie, sprawiają, że można na nich polegać.
- Ważne jest podkreślenie, że choć zaufanie jest wartościowe, nie należy ufać wszystkim.

Zabawa wprowadzająca

N. dzieli dzieci na pary i prosi, żeby stanęły pod ścianą. Jednemu dziecku z pary zawiązuje oczy. Drugie dziecko ma za zadanie przeprowadzić kolegę lub koleżankę przez całą salę, aż do drugiej ściany. N. podkreśla, że nie liczy się szybkość, ale to, żeby prowadzone dziecko czuło się bezpiecznie i się nie przewróciło. Kiedy wszyscy dotrą do celu, dzieci zamieniają się rolami. Na koniec N. rozmawia z dziećmi, czym jest zaufanie, pyta, czy zadanie było łatwe, czy trudne, czy łatwiejsze było prowadzenie drugiej osoby, czy chodzenie z zawiązanymi oczami.

Tydzień XXXIX

Żegnamy przedszkole

1. Poznajemy zaufanie

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia zaufania na podstawie opowiadania; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem; doskonalenie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji; ukazanie konsekwencji ufania obcym

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „W kręgu zaufania” – rozmowa kierowana.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19

I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „zaufanie” – słuchanie opowiadania „Wilk i siedem kozłatek” wg Jakuba i Wilhelma Grimmów, rozmowa na temat konsekwencji ufania obcym.
5. „Uwaga, wilk!” – zabawa ruchowa.
6. Praca z **KP2.45** – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenie percepcji wzrokowej, wycinanie i składanie obrazka przedstawiającego naukę pływania dziecka w basenie, rozmowa na temat zaufania w odwołaniu do sytuacji przedstawionej na ilustracji.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Chodzi wilk wokół zagrody” – zabawa ruchowa w kole.

II.1, III.6, IV.2, IV.5

I.5

II.4, I.9

I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wilk” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie przyrodniczym. „Siedem kozłatek” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia umiejętności matematycznych.
9. „Sylaby z dzwoneczkiem” – ćwiczenia syntezy sylabowej. „Z moją pomocą ominiesz przeszkody” – zabawa integracyjna.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

IV.5, IV.15, IV.18

I.5, II.7, IV.2

I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, **KP2**, nożyczki, klej, kartki, leksykon zwierząt – ciekawostki i zdjęcia na temat wilków, 7 sylwet kozłatek (każde inne – różnią się ubraniem, wzrostem, kolorem dzwoneczka itp.), dzwonek ręczny, opaska na oczy, kolorowe kartki, woreczki gimnastyczne, różne zabawki

I CZĘŚĆ DNIA

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

● „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.

● „W kręgu zaufania” – rozmowa kierowana. N. rozmawia z dziećmi na temat zaufania – czym jest, w jakich sytuacjach obdarzamy kogoś zaufaniem, kiedy zaufanie można stracić, czy zaufanie jest ważne.

● Zestaw ćwiczeń porannych nr 20.

– „Wakacyjne krajobrazy” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci maszerują, biegają, podskakują w zależności od rytmu granego na tamburynie przez N. Gdy N. przestaje grać, dzieci się zatrzymują i wykonują ustalone gesty. Na słowa N.: *góry* – dzieci naśladują wspinaczkę po skałach, *morze* – naśladują wiosłowanie. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. ● **tamburyn**

– „Berek – kucany” – zabawa bieżna. Dzieci biegają w wyznaczonym miejscu po sali. Troje wybranych dzieci (z szarfami) próbuje złapać uciekających kolegów i koleżanki. Jeżeli dziecko ukucnie, nie wolno go złapać. Każde schwytane dziecko zakłada szarfę osoby, która go złapała, i staje się berkiem. ● **trzy szarfy w dowolnym kolorze**

– „Skok przez płot” – zabawa z elementem skoku. Dzieci poruszają się po sali. Na jedno uderzenie w tamburyn robią duży krok do przodu, na dwa uderzenia w tamburyn przeskakują w dowolny sposób przez niewidzialną przeszkodę. ● **tamburyn**

– „Idą raki” – zabawa z czworakowaniem. Dzieci-*raki* czworakują w różnych kierunkach do przodu. Utrudnienie w drugim tygodniu: Dzieci-*raki* czworakują w różnych kierunkach do przodu. Na uderzenie w tamburyn *raki* zaczynają ostrożnie czworakować w tył. ● **tamburyn**

– „Letni spacerek” – zabawa uspokajająca. Marsz po sali gęsiego za N. w korowodzie. Na przemian marsz zwykły, we wspięciu na palce, marsz na piętach.

● Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

● „Wilk i siedem kozłątek” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat konsekwencji ufania obcym.

Wilk i siedem kozłątek

Agnieszka Sobich, wg Jakuba i Wilhelma Grimmów

Ża lasami, za górami żyła sobie w małej, białej chatce stara koza. Miała siedmiu synów i bardzo ich kochała. Każdego dnia wychodziła do lasu, aby przynieść coś do jedzenia, a w tym czasie kozłątka zostawały w chatce same. I wiadomo jak to bywa, czasami słuchały przestroż matki i siedziały w chatce cichutko i grzecznie, a innym razem wymykały się pobawić na łąkę, jak tylko matka wychodziła za próg.

Stara koza kochała jednak swoich małych urwisów, nawet wtedy gdy sprawiali jej psikusy. Kiedy więc w okolicy pojawił się zły wilk, co to na śniadanie potrafił połknąć trzy kury, dwa króliki i myszkę na deser, zaczęła się bardzo o swoje dzieci martwić.

Od tej pory, każdego dnia przed wyjściem, stara koza prosiła swoje kozłątka, żeby nie otwierały nikomu drzwi pod jej nieobecność.

– W lesie pojawił się zły wilk – powiedziała stara koza. – Jest bardzo pomysłowy i złośliwy. Musicie uważać, żeby nie dostał się podstępem do domu. Bo inaczej biada wam, moi synkowie. Wilk złapie was i połknie na śniadanie.

– Kochana matko, nie wpuścimy wilka do domu – zapewniały ją kozłątka.

Pewnego dnia, gdy stara koza wyszła do lasu, ktoś zapukał do drzwi. Kozłątka bardzo się przestraszyły, bo wydało im się to pukanie jakiegoś innego niż zwykle.

– Kto tam? – zapytało najstarsze kozłątko.

– To ja, wasza matka – powiedział jakiś gruby, nieznanym głosem. – Wpuście mnie do domu.

– Nie jesteś naszą matką, ale złym wilkiem – powiedziały chórem kozłątka. – Nasza mama ma cieniutki i delikatny głos, nie taki jak twój. Nie wpuścimy cię do domu.

Wilki odszedł więc od drzwi, ale wcale nie zrezygnował z kozłątek. Pobiegł do sąsiedniego gospodarstwa i znalazł trochę kredy. Zjadł ją, a wtedy jego głos stał się cieniutki i delikatny. I znowu zapukał do drzwi białej chatki.

– Kto tam? – zapytało najstarsze kozłątko.

– To ja, wasza matka – powiedział wilk cieniutkim głosem. – Wpuście mnie do domu.

Kozłątka już miały otworzyć drzwi, bo tym razem głos był cieniutki i delikatny, zupełnie jak głos matki. Na szczęście najmłodsze kozłątko wyrzuciło przez okno i zobaczyło wielką, czarną łapę.

– Nie jesteś naszą matką, ale złym wilkiem – powiedziały chórem kozłątka. – Nasza matka nie ma takich wielkich i czarnych łap, jak ty.

Wilki odszedł więc po raz drugi, ale wcale nie zrezygnował z kozłątek. Pobiegł do młyna nad rzeką i posypał sobie łapy mąką. Teraz jego łapy nie były już takie czarne. I znowu zapukał do drzwi białej chatki.

– Kto tam? – zapytało najstarsze kozłątko.

– To ja, wasza matka – powiedział wilk cieniutkim głosem. – Wpuście mnie do domu.

– A pokaż nam łapy – powiedziało najmłodsze kozłątko i wyrzuciło przez okno. Tym razem łapy były białe.

Kozłątka naradziły się chwilę i w końcu otworzyły drzwi chatki.

A tam zamiast matki stał na progu zły wilk.

Kozłątka rozbiegły się po całej chatce w trawie. Jedno kozłątko schowało się pod stołem. Drugie kozłątko schowało się pod krzesłem. Trzecie kozłątko schowało się pod łóżkiem. Czwarte kozłątko schowało się za fotelem. Piąte kozłątko schowało się za piecem. Szóste kozłątko schowało się w wielkiej skrzyni. A siódme kozłątko schowało się w starym zegarze.

Wilki wskoczył głodny do chatki i złapał po kolei wszystkie kozłątka, oprócz najmłodszego. Co znalazł któregoś kozłątka, od razu je połykał.

Jedno..., drugie..., trzecie..., czwarte..., piąte... i szóste...

Siódmego kozłątka wilki nie znalazł, ale i tak najadł się do syta, więc dłużej go nie szukał. Wyszedł z chatki i poszedł nad rzekę, aby zdrzemnąć się nieco pod drzewem.

Chwilę później do chatki wróciła stara koza. Gdy zobaczyła otwarte drzwi oraz poprzewracane krzesła i stoły, od razu domyśliła się, co wydarzyło się. I zapałała biedna nad swoimi ukochanymi synkami. Nagle usłyszała cieniutki głosik najmłodszego kozłątka, które schowało się w starym zegarze. Kozłątko opowiedziało matce, jak to wilki podstępem dostał się do środka, a potem poszedł nad rzekę, aby zdrzemnąć się nieco pod drzewem.

Stara koza i kozłątka pobiegli nad rzekę. A tam, pod wielkim drzewem, zły wilki właśnie sobie smacznie chrapał. A brzuch miał tak wielki, jak góra. I ruszał się mu ten brzuch we wszystkie strony.

Stara koza kazała więc przynieść nóż oraz igłę z nitką. A gdy tylko najmłodsze kozłątko wróciło z chatki, stara koza rozciąła brzuch wilka i wypuściła sześć kozłątek.

Ile było radości i śmiechu, kiedy matka uściłkała kolejno swoich małych synków! Nie było jednak wiele czasu na czułość. Wilki mógł się obudzić w każdej chwili. Stara koza kazała więc przynieść kozłátkom ciężkie kamienie. Następnie włożyli je wszystkie do środka, a stara koza zasyłała brzuch wilka.

Kiedy wilk wreszcie się obudził, strasznie zachciało mu się pić. Poszedł więc nad rzekę i nachylił się, aby nabrać trochę wody. I wtedy ciężkie kamienie pociągnęły go w dół, i wilk wpadł do rzeki. Woda zaś poniosła go daleko, hen, hen. I nigdy więcej nie pojawił się w lesie. A w małej, białej chatce zawsze już panowała radość i spokój.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kim byli bohaterowie opowiadania? Przed czym przestrzegala swoje dzieci mama koza? Dlaczego kozłątka zostały same w domu? Kto zapukał do drzwi chatki kozłątek? Co zrobiły kozłątka, gdy usłyszały głos obcego? Co zrobił wilk, aby upodobnić swój głos do głosu matki kozy? Dlaczego po raz kolejny kozłątka nie wpuściły do domu wilka? Jakiego podstępu użył wilk, aby wybielić swoje łapy? Co zrobiły kozłątka, gdy ponownie zapukał do ich chatki wilk? Czy wszystkie kozłątka polknęły wilk? Gdzie schowało się siódme kozłątko? Gdzie udał się najedzony wilk? Co zrobiła matka z pomocą najmłodszego synka po powrocie do domu? Co stało się z wilkiem, kiedy obudził się pod drzewem? Czy według was można każdemu zaufać? W tym miejscu N. rozmawia z dziećmi o tym, że nie wolno otwierać drzwi obcym, rozmawiać z obcymi na ulicy, jeśli nie ma w pobliżu rodziców, wsiadać do samochodów obcych ludzi, iść z nimi, brać od nich słodyczy itp.*

● **„Uwaga, wilk!” – zabawa ruchowa.** Dzieci-koźłątka poruszają się po sali w rytmie wygrywanym przez N. na tamburynie, na przerwę w muzyce stają bez ruchu, a wyznaczone przez N. dziecko-wilk spaceruje pośród nich i łapie te dzieci, które się poruszają. Kozłętka złapane przez wilka odchodzą na chwilę z zabawy. • [tamburyn](#)

● **Praca z KP2.45 – ćwiczenie motoryki małej, ćwiczenie percepcji wzrokowej.** Dzieci wypowiadają się na temat ilustracji – zaufania uczącego się pływać dziecka do mamy. Wycinają obrazek po liniach, a następnie przyklejają go na kartce. • [KP2.45](#), [nożyczki](#), [klej](#), [kartki](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Chodzi wilk wokół zagrody” – zabawa ruchowa w kole. Dzieci trzymają się za ręce, tworząc koło zagrodę. W środku koła stoją dzieci-koźłątka (może być ich 7 – tak jak było w opowiadaniu). Na zewnątrz koła chodzi dziecko-wilk. Na słowa: *raz, dwa, trzy i... uciekaj!* dziecko-wilk zaczyna próbować wdrzeć się do zagrody (dzieci tworzące zagrodę starają się go nie wpuścić), a koźłętka z niej wybiegają. Zadaniem wilka jest złapać jak najwięcej koźłąt w określonym czasie. Dzieci, które tworzą zagrodę przez podnoszenie i opuszczanie rąk, utatwiają koźłętom ucieczkę przed wilkiem, a wilkowi utrudniają pogoń za koźłętami.

Chodzi wilk wokół zagrody

Marlena Szeląg

Chodzi wilk wokół zagrody,
chodzi tam nie dla przygody.
Zła jest tego wilka minka,
z jego pyska kapie ślinka.

Ma on na koźłętka chrapkę,
już wystawia po nie łapkę.
Żadna kózka już nie zwleka,
raz, dwa, trzy i... uciekaj!

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Wilk” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie przyrodniczym. Dziecko słucha ciekawostek o wilku – jego występowaniu, trybie życia, cechach wyglądu itp. N. objaśnia dziecku termin „wataha”. • [leksykon zwierząt – ciekawostki i zdjęcia na temat wilków](#)

● **„Siedem koźłątek” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia umiejętności matematycznych. Dziecko ustawia w rzędzie 7 sylwet koźłątek (każde inne – różni się ubraniem, wzrostem, kolorem dzwoneczka itp.). Dziecko liczy sylwety. Na-

stępnie N. pyta, którym koźlątkiem z kolei jest np. to, które ma czerwony dzwoneczek, jest najmniejsze, jest najwyższe itp. • **7 sylwet koźlątek (każde inne – różnią się ubraniem, wzrostem, kolorem dzwoneczka itp.)**

● **„Sylaby z dzwoneczkiem” – ćwiczenia syntezy sylabowej.** N. dzieli na sylaby różne słowa związane z tematyką dzisiejszych zajęć, pomiędzy sylabami trzy razy dzwoni dzwoneczkiem (utrudnienie). Zadaniem dzieci jest dokonać syntezy (łączenia) sylab i złożyć z nich słowo, np. N. dzieli na sylaby słowo *koziółek*: *ko* – dzwoni 3 razy dzwoneczkiem – *zio* – dzwoni 3 razy dzwoneczkiem – *tek* – dzwoni 3 razy dzwoneczkiem, dzieci odgadują. Po kilku zagadkach słuchowych zadanych przez N. kolejne zagadki mogą zadawać swoim rówieśnikom dzieci, które dobrze opanowały dokonywanie analizy sylabowej (będą musiały podzielić na sylaby słowa i dołożyć utrudnienie w postaci dźwięków dzwonka). • **dzwonek ręczny**

● **„Z moją pomocą ominiesz przeszkody” – zabawa integracyjna.** N. wyznacza drogę (od miejsca startu do mety). Umieszcza na niej różne przeszkody, np. woreczki gimnastyczne, piłeczki, misie (nie może być ich za dużo) oraz bonusy, np. kolorowe kartki. Następnie wybiera dwoje dzieci, jednemu zakłada opaskę na oczy. Dziecko prowadzi kolegę lub koleżankę z opaską tak, aby ominąć przeszkody oraz zebrać jak najwięcej bonusów, czyli stanąć co najmniej jedną nogą na kolorowej kartce. Prowadzący wydaje polecenia słowne, np. *Idź dwa kroki do przodu. Uważaj, jest tu piłka, musisz ją ominąć. Idź prosto małymi krokami, jest tam kartka...*

• **opaska na oczy, kolorowe kartki, woreczki gimnastyczne, różne zabawki**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2 Pomysł na letnie zabawy

• wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznanie różnych sposobów spędzania czasu latem; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej, doskonalenie umiejętności logicznego myślenia; wdrażanie do zgodnej współpracy i zachowywania zasad *fair play* podczas zabaw

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Tomek ma rowerek” – zabawa ruchowa z rymówką wg Małgorzaty Barańskiej.	IV.1
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Kąciak Dobrego Startu. „Tory kolejowe” – nauka piosenki. „W podróż pociągiem” – ćwiczenie komunikacji. „Ciuch, ciuch po torach” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe. „Przedmioty do zabaw” – rozwiązywanie zagadek M. Szelaąg. „Co lubicie robić latem?” – swobodne wypowiedzi dzieci.	III.5, IV.2, IV.5, IV.7
5. „Letnie zabawy” – zabawa naśladowcza.	III.5
6. „Poznajemy słowa oznaczające przedmioty do zabawy w języku angielskim” – zabawa słownikowa.	IV.21

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy ze skakankami. „Szczur” – zabawa skoczna, „Robimy mostki” – zabawa ruchowa.

I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Papierowe samoloty” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie i technicznie. „Koło pełne szprych” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.
9. „Gramy w kapsle” – zabawa podwórkowa. „Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa popularna ze śpiewem.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.7, IV.8

I.5, IV.7

I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, **CD3**, zdjęcia dworca kolejowego, zdjęcia różnych pojazdów, liny, sznurki, taśma malarska, kolorowa piłka, ilustracje dowolnych przedmiotów do zabawy (piłka, skakanka, rower, hulajnoga, latawiec, rolki), skakanki, kartki, kredki, ilustracja koła rowerowego bez szprych, kapsle, nakrętki, **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Tomek ma rowerek” – zabawa ruchowa z rymówką wg Małgorzaty Barańskiej.

Tomek ma rowerek

Małgorzata Barańska

Mały Tomek ma rowerek,
jedzie sobie na spacerek.
W moście dziura, w dole rzeczka!

Dzieci naśladują jazdę na rowerze – idą rytmicznie, wysoko unosząc kolana i udając, że trzymają kierownicę.

Zatrzymują się, na słowo „dziura” – kucają. Słowa „w dole rzeczka!” wypowiadają z przestrachem.

W górze kręcą się kółeczka...

Kładą się na plecach, unoszą nogi zgięte w kolanach i w tej pozycji naśladują pedalowanie.

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307. • tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

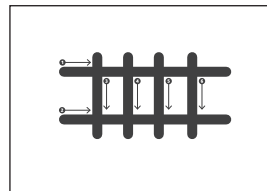
KDS **Kąciak Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część A**

- „Tory kolejowe” – nauka piosenki. Dzieci słuchają piosenki odtwarzanej z **CD** lub granej i śpiewanej przez N. Następnie N. rozmawia z dziećmi o treści, sprawdza, czy rozumieją wszystkie słowa (np. *szyna*). N. podaje kolejne wersy piosenki, które dzieci wspólnie powtarzają. Przed następnym powtórzeniem dzieci ustawiają się jedno za drugim, tworząc pociąg i naśladując ruch kół pociągu (ruchy obrotowe ramion zgiętych w łokciach). Na zakończenie dzieci śpiewają razem z N. • **CD3.20. Multiplaneta**

Tory kolejowe

śl. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Szyna pierwsza, / szyna druga, /
 pociąg / światłem / do nas / mruga. //
 Lewa szyna, / prawa szyna, /
 pędzi / po nich / ta ma/szyna. //
 Szyny biegną / koło siebie, /
 Ale / dokąd, / tego / nie wiem. //
 W dal pociągi / podążają, /
 gdzieś po/dróży / koniec / mają. //

● **„W podróż pociągiem” – ćwiczenie komunikacji.** N. zaprasza dzieci, aby usiadły w kręgu, i pyta: *Czy każde z was jechało już kiedyś pociągiem? Jak wam się podobało? Jak nazywa się miejsce, gdzie zatrzymują się pociągi? Co tam można zobaczyć?* N. prezentuje zdjęcia dworca kolejowego, peronów. *Na dworcu często słyszy się takie komunikaty: Pociąg osobowy ze stacji... do stacji... wjedzie na tor 2 przy peronie 3. Planowy odjazd pociągu godzinna... Podróżnych prosimy o odsunięcie się od torów.* – N. naśladuje charakterystyczny głos z głośnika. *Co to jest tor i peron?* N. pomaga dzieciom w wyjaśnieniu pojęć i pyta, dlatego należy odsunąć się od torów. N. rozkłada na podłozie zdjęcia różnych pojazdów (pociąg, tramwaj, metro, samochód, motocykl, rower, statek). Spośród zdjęć dzieci mają wybrać tylko te, które jeżdżą po torach. • [zdjęcia dworca kolejowego](#), [zdjęcia różnych pojazdów](#)

● **„Ciuch, ciuch po torach” – ćwiczenia ruchowe i ruchowo-słuchowe.** Dzieci śpiewają piosenkę i rysują w powietrzu dłonią wyciągniętej ręki jak największego koła od lokomotywy (uruchamiają staw barkowy). Potem rysują mniejsze koło – przedramieniem (staw łokciowy) i w końcu rysują małe koła dłonią (staw nadgarstkowy). Na zakończenie rysują kółeczka palcami – najpierw prawą, potem lewą ręką. Następnie dzieci układają z lin lub sznurków (lub wyklejają taśmą malarską na dywanie) tory kolejowe. Po ułożeniu torów naśladują pociągi i poruszają się po torach w rytm piosenki, najpierw stąpając po liniach (podkładach kolejowych), potem omijając je. • [liny, sznurki, taśma malarska, CD3.20](#)

● „Przedmioty do zabaw” – rozwiązywanie zagadek M. Szląg.

Skakanka

Skaczą przez nią Krysia, Jurek.
 Ma dwie rączki, długi sznurek.

Piłka

Można zagrać nią na plaży,
 kiedy słońce w górze praży.
 Każdy chłopak grać w nią marzy,
 pośród znanych mu piłkarzy.

Rower

Uczy na nim jeździć tata,
 mojego młodszego brata.
 Ma on koła, kierownicę,
 na nim jadę przez ulicę.
 Nogi kręcą pedałami,
 jest wycieczka z przygodami!

Latawiec

Jest na sznurku, w górę leci,
 kiedy biegną przed nim dzieci.

Hula-hoop

Plastikowy, w kształcie koła,
 do zabawy dzieci woła.
 Na bioderkach nim zakręcę,
 i na szyi, nodze, ręce.

Rolki, wrotki

Mogę na nich jeździć żwawo,
 wprost przed siebie, w lewo, w prawo.
 Są to buty z kółeczkami,
 nie pomylicie ich z tyżwami!

● **„Co lubicie robić latem?” – swobodne wypowiedzi dzieci.** Dzieci siedzą w kole i przekazują sobie z ręki do ręki kolorową piłkę. Dziecko, które trzyma piłkę, odpowiada na zadane pytanie. N. zachęca, żeby każdy opowiedział, co lubi robić latem i czym się bawić. • **kolorowa piłka**

● **„Letnie zabawy” – zabawa naśladowcza.** Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach tamburynu. Na przerwę w muzyce N. pokazuje obrazek dowolnego przedmiotu do zabawy, a dzieci naśladowują zabawę na nim czy z nim. • **tamburyn, ilustracje dowolnych przedmiotów do zabawy**

● **„Poznajemy słowa oznaczające przedmioty do zabawy w języku angielskim” – zabawa słownikowa.** N. pokazuje znane już dzieciom ilustracje przedmiotów do zabawy. Wskazując na każdy przedmiot, podaje jego nazwę, dzieci ją powtarzają: skakanka – *a jumping rope*, rower – *a bike*, piłka – *a ball*, hulajnoga – *a scooter*, latawiec – *a kite*, rolki – *rollers*. Następnie dzieci przekazują sobie w kole ilustracje przedmiotów do zabawy i głośno wymawiają ich nazwy (mówi dziecko trzymające obrazek). • **ilustracje: piłka, skakanka, rower, hulajnoga, latawiec, rolki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy ze skakankami.**

– „Szczur” – zabawa skoczna. Dzieci stoją w kole. Na środku koła stoi N. i kręci nisko (tuż przy ziemi) jedną lub dwiema związanymi skakankami. Dzieci podskakują w miejscu tak, żeby skakanka nie dotknęła ich nóg. • **skakanki**

– „Robimy mostki” – zabawa ruchowa. Dwoje dzieci trzyma rozciągniętą skakankę, co jakiś czas zmieniając jej położenie (na wysokości pasa, ud, piersi itp.), zadaniem pozostałych dzieci jest przejście pod skakanką bez jej dotknięcia. • **skakanki**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Papierowe samoloty” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie i technicznie. N. pokazuje dziecku, jak złożyć z papieru samolot. Dziecko powtarza ruchy N. Po złożeniu samolotu ozdabia go w sposób dowolny. • **kartki, kredki**

● **„Koło pełne szprych” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej. Dziecko dorysowuje do koła rowerowego szprychy. • **ilustracja koła rowerowego bez szprych**

● **„Gramy w kapsle” – zabawa podwórkowa.** Gra w kapsle jest to gra wykorzystująca różne nakrętki po butelkach i kapsle. Można w nią grać na różne sposoby, jednak we wszystkich odmianach tej zabawy obowiązuje jedna zasada – zawodnik porusza się po planszy za pomocą wprawianego w ruch pstryknięciami kapsla. N. wyznacza na podłodze linię *startu* i w pewnym oddaleniu linię *mety*. Dzieci są ustawione obok siebie, na linii *startu*, przed nimi leżą nakrętki. Na sygnał N. dzieci zaczynają się ścigać do *mety*, przesuując swoje kapsle za pomocą pstryknięć. • **kapsle, nakrętki**

● **„Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa popularna ze śpiewem**, s. 278. • **CD2.33**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Babki, wiaderka, łopatki... wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie aktywnego sposobu spędzania wolnego czasu nad morzem; rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem i posługiwania się liczebnikami porządkowymi; odnajdywanie radości w kreatywnym działaniu

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
2. „Stonoga” – zabawa popularna ze śpiewem.	IV.7
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Babki z piasku” – słuchanie wiersza A. Frączek, rozmowa na temat jego treści.
„Babki z piasku” – zabawa matematyczna na podstawie wiersza.	IV.5, IV.15
5. „Stań przy...” – zabawa ruchowa.	I.5
6. Praca z KP2.46 – nalepianie wiaderka w odpowiednich miejscach w tabeli zgodnie z kodami obrazkowymi, rysowanie fali po śladach.	I.7, IV.9
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy w piaskownicy, formowanie ba-bek, konkurs na najładniejszą piaskową budowlę, zabawy dowolne z balonami.	I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Zabawy w piaskownicy” – zabawa z kodowaniem.	IV.5, IV.9
9. „Wesołe piłeczki” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym. „Znajdź takie same piłki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.	IV.5, IV.11
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, ilustracje: żaba, głowa wilka, jeż, ślimak, statek, pingwin, dom z kominem, babka drożdżowa; kartoniki z kropkami od 1 do 8, **KP2**, kredki, foremki do piasku, szpadelki, wiaderka, balony, z zestawu pomocy do kodowania: duże figury geometryczne, ilustracje zabawek do piaskownicy, obrazek z 10 piłkami do pokolorowania, obrazek z 10 piłkami (niektóre piłki są bardzo podobne, ale różnią się kilkoma szczegółami, niektóre piłki są identyczne)

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Stonoga” – zabawa popularna ze śpiewem, s. 297. • CD2.36
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307. • tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Babki z piasku” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat jego treści.

Babki z piasku

Agnieszka Frączek

Obok mnie na plaży w łebie
siedzi słoń
i w piasku grzebie.

Ma kapelusz w barwne grochy,
strój plażowy ciasny trochę,
parasolkę, mokasyny,
krem, foremek trzy tuziny,
zgrabne grabki i łopatkę,
nawet sitko w drobną kratkę
i wiaderko w żółte paski.
Właśnie stawia babki z piasku.

Ale cóż to?
Z pierwszej babki
powstał stwór o kształcie żabki!

Druga wilcze zęby szczerzy,
trzecia igły ma jak język,
a kolejna – słoń się zżyma –
muszlę dźwiga, niczym ślimak!

Piąta statek przypomina,
szósta dzióbek ma pingwina,
siódma – komin i balkony,
wielkie okna, w nich zasłony.

Ale za to ósma babka...
Tu dopiero jest zagadka!
Kształt ma jakiś tajemniczy,
nie kojarzy mi się z niczym –
nietoperzem, domkiem, ptakiem,
wilkiem, jeżem czy ślimakiem.

Absolutnie nietypowa...
dziwna...
i niewymiarowa...
Posypana piaskiem pudrem
(a to przecież bardzo trudne)...
Apetyczna, choć piaskowa...

Wiem! To babka jest drożdżowa!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Gdzie jest słoń? Co zabrał ze sobą słoń na plażę? Co robi słoń? Jakie babki z piasku udało się zrobić stłoniowi? Jaka była ostatnia babka? Czy to możliwe?*

● **„Babki z piasku” – zabawa matematyczna na podstawie wiersza.** N. układa przed dziećmi ilustracje przedstawiające babki piaskowe z wiersza. Następnie czyta wiersz fragmentami tak, aby dzieci mogły przypiąć ilustracje babek na tablicy (w takiej kolejności, w jakiej pojawiają się w wierszu). Dzieci przypinają babki w jednej linii. Następnie układają nad ilustracjami babek kartoniki z liczbą kropek odpowiadającą kolejności pojawiania się ich w wierszu, np. nad żabą – kartonik z jedną kropką, nad głową wilka – kartonik z dwiema kropkami itp.

Następnie N. zadaje dzieciom pytania, np. o kolejność: *Jak wygląda trzecia babka? Jak wygląda siódma baka? Jak wygląda piąta babka itp.* N. może chować obrazki po jednym, pytając dzieci: *Którą babkę schowałam/schowałem? Jak wyglądała?* N. może też zakryć obrazki wszystkich babek i odwołać się do pamięci dzieci, pytając, co jest ukryte pod pierwszym, drugim, piątym obrazkiem. Następnie N. prosi chętne dziecko: *Zamień pierwszą i drugą babkę miejscami. Zamień piątą i szóstą babkę miejscami itp.* • **ilustracje: żaba, głowa wilka, jeź, ślimak, statek, pingwin, dom z kominem, babka drożdżowa, kartoniki z kropkami od 1 do 8**

● **„Stań przy...” – zabawa ruchowa.** N. układa na podłodze, w dowolnych miejscach, pary obrazków – kartonik z kropkami i obrazek babki z piasku z wiersza. Dzieci poruszają się po sali w sposób zaproponowany przez N.: skaczą, biegają itp. zgodnie z rytmem granym przez niego na tamburynie. Na przerwę z muzyce N. mówi, np. *Stań przy drugim obrazku. Stań przy piątym obrazku itp.* Dzieci szybko podbiegają do wskazanej ilustracji. • **tamburyn, ilustracje do wiersza**

● **Praca z KP2.46 – odczytywanie kodów obrazkowych, ćwiczenie grafomotoryczne.** W pierwszym poleceniu dzieci nakleją wiaderka w odpowiednich miejscach w tabeli zgodnie z kodem. W drugim poleceniu rysują falę po śladzie. • **KP2.46, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– Zabawy w piaskownicy, formowanie babek. Konkurs na najładniejszą piaskową budowlę.

• **foremki do piasku, szpadelki, wiaderka**

– Zabawy dowolne z balonami, np. liczenie, ile razy udało się dzieciom odbić balon. • **balony**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Zabawy w piaskownicy” – zabawa z kodowaniem.**

Zabawa polega na kodowaniu i odkodowywaniu informacji. N. przygotowuje przedmioty – zabawki, którymi dzieci bawią się w piaskownicy, lub piktogramy tych przedmiotów, np. łopatką, wiaderko, grabki. Dzieci siedzą w kręgu, N. kładzie obrazki zabawek na dywanie, obok każdego obrazka umieszcza inną figurę geometryczną – ta figura będzie symbolizowała daną zabawkę: obok łopatką kładzie niebieskie koło, obok wiaderka czerwony kwadrat i obok grabek żółty kwadrat. N. pyta, dzieci odkodowują informacje, np. *Janek zabrał do piaskownicy czerwony kwadrat. Jaką zabawkę zabrał Janek do piaskownicy?* Jeżeli dzieciom spodoba się zabawa, można zwiększać liczbę zakodowanych przedmiotów, a w kolejnym etapie utrudnić zabawę. N. może po pewnym czasie zabrać ilustracje zabawek, dzieci mają zapamiętać, co oznaczał każdy pikt. • **z zestawu pomocy do kodowania: duże figury geometryczne, ilustracje zabawek do piaskownicy. Multiplaneta**

● **„Wesołe piłeczki” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym.** N. pokazuje dziecku obrazek 10 piłek do pokolorowania. Zadaniem dziecka jest tak pokolorować lub ozdobić piłki, by każda z nich była inna. • **obrazek z 10 piłkami do pokolorowania, kredki**

● **„Znajdź takie same piłki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej.** N. przygotowuje ilustrację 10 piłek. Dziecko szuka piłek tak samo wyglądających. • **obrazek z 10 piłkami (niektóre piłki są bardzo podobne, ale różnią się kilkoma szczegółami, niektóre piłki są identyczne)**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Z kolegami pod trzepakiem

● wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie różnych letnich zabaw; rozwijanie sprawności fizycznej; rozwijanie umiejętności wokalnych; odnajdywanie korzyści płynących ze spędzania czasu na świeżym powietrzu

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Letnie zabawy” – zabawa słownikowa z elementem pantomimy.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.1
I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 20.
5. „Zabawy pod trzepakiem” – słuchanie piosenki i rozmowa na jej temat. „Mama woła” – zabawa emisyjna. „Raz, dwa, trzy” – zabawa rytmiczna do refrenu piosenki, nauka słów piosenki metodą ze słuchu, próby wspólnego śpiewania.
6. „Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa popularna ze śpiewem.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne z balonami i piłkami.

I.2, I.5, I.8
IV.1, IV.2, IV.7,
IV.7
I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Moja wyliczanka” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Gramy w łapki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.
9. „Zabawy podwórkowe naszych rodziców” – rozmowa kierowana połączona z działaniem. „Kolorowa piłka” – praca plastyczna.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.9, IV.6
IV.5, IV.8
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: ilustracje: piłka, skakanka, rower, hulajnoga, latawiec, rolki, tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, tunel z materiału, chusta animacyjna, **CD2**, balony, piłki, guma do gry, kartki z narysowaną piłką, kolorowy papier, klej

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Letnie zabawy” – zabawa słownikowa z elementem pantomimy.** Dzieci siedzą w kole. Chętnie dziecko losuje jeden z obrazków (piłka, skakanka, rower, hulajnoga, latawiec, rolki) i bez używania słów, jedynie za pomocą gestu, naśladuje zabawę tym przedmiotem. Pozostałe dzieci podają nazwy polską i angielską tego przedmiotu. • **ilustracje: piłka, skakanka, rower, hulajnoga, latawiec, rolki**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 20**, s. 307. • **tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 20.**

Część wstępna

– „Na zielonej trawce” – zabawa orientacyjno-porządkowa w ogrodzie. Dzieci biegają po trawniku na wyznaczonym obszarze. Na hasło: *Pani woła, chodź do koła* – podbiegają do N. i ustawiają się w kole. Na hasło: *Na zielonej trawce* – zatrzymują się i siadają w siadzie skrzyżnym. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie. Podczas powtórzeń N. zmienia miejsce tak, aby dzieci tworzyły koło, za każdym razem w innym punkcie trawnika.

Część główna

Zabawy są prowadzone w formie ścieżki zdrowia. N., idąc z dziećmi po terenie ogrodu przedszkolnego, proponuje ćwiczenia z wykorzystaniem sprzętów terenowych lub obiektów naturalnych. – „Chodzimy po desce” – ćwiczenie równoważne. Dzieci kolejno idą po obrzeżu piaskownicy. Zabawę należy powtórzyć 2–3 razy.

– „Skok” – zabawa z elementem skoku. Troje dzieci ustawia się na obrzeżu piaskownicy i wykonuje skok do piasku. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie dzieci oddadzą skok.

– „Słalom między drzewami” – zabawa bieżna. Dzieci jedno za drugim biegną za N. slalodem między drzewami. Zabawę należy powtórzyć 2–3 razy.

– „W tunelu” – zabawa z elementem czworakowania. N. kładzie na trawie tunel z materiału. Dzieci są ustawione w rzędzie przed tunelem, za tunelem leży chusta animacyjna. Dzieci przechodzą przez tunel na czworakach, po wyjściu ustawiają się dookoła chusty i chwytają za jej brzegi. • **tunel z materiału, chusta animacyjna**

– „Szybka zmiana miejsc” – zabawa doskonaląca spostrzegawczość. Dzieci są ustawione dookoła chusty, trzymają chustę za brzegi, unoszą ją i opuszczają. N. wymienia imiona dzieci, które przebiegają pod chustą i zamieniają się miejscami. Zabawa trwa dopóty, dopóki wszystkie dzieci nie zmienią miejsca. • **chusta animacyjna**

Część końcowa

– „Ojciec Wirgiliusz” – zabawa muzyczno-ruchowa. Dzieci są ustawione w kole, na trawniku, śpiewają znaną piosenkę i wykonują zadanie ruchowe zaproponowane przez wybrane na ojca Wirgiliusza dziecko. Zabawę w roli ojca Wirgiliusza rozpoczyna N. • **nagranie → uczeń.pl**

● Zabawy pod trzepakiem” – wprowadzenie piosenki.

– Słuchanie piosenki i rozmowa na jej temat: *O czym jest piosenka? Gdzie dzieci miały swoje zebranie? Co to jest trzepak, do czego służy? W jakie zabawy chciały się bawić dzieci? Czy wy znacie te zabawy? Kiedy dzieci wracały do domu? Dlaczego warto spędzać dużo czasu na świeżym powietrzu?* • **CD2.39**

Zabawy pod trzepakiem

sł. Agnieszka Galica, muz. Tadeusz Pabisiak

Szybko muszę zjeść śniadanie.
Pod trzepakiem mam zebranie.
Trzeba zastanowić się,
w jaką dzisiaj gramy grę?

Może w berka kucanego,
albo lepiej w chowanego.
Kto w dwa ognie dzisiaj gra?
Albo w klasy, hopsasa.

Ref.: Raz, dwa, trzy,
Liczysz ty!
Ene, due, like, fake,
Torba, borba, ósme, smake.
Deus, deus, kosmateus i morele baks.

Ref.: Raz...
Mama woła mnie z balkonu.
Muszę wracać już do domu.
I gdy tylko obiad zjem,
wymyślimy nową grę.

Ref.: Raz...

– „Mama woła” – zabawa emisyjna. Dzieci stoją w kole. Jedno wybrane dziecko-*mama* woła do siebie koleżankę lub kolegę i wymawia jej lub jego imię, przeciągając samogłoski... *Toooomee-eeek!* Wołane dziecko wchodzi do środka koła i jest *mamą*.

– „Raz, dwa, trzy” – zabawa rytmiczna do refrenu piosenki. N. włącza piosenkę. Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie:

Raz, dwa, trzy – dzieci uderzają dwa razy w swoje uda, na słowo: *trzy* – klaszczą w swoje dłonie.
Liczysz ty! – uderzają dwa razy w swoje uda, na słowo: *ty* – klaszczą w swoje dłonie.
Ene, due, like, fake – uderzają w dłonie kolegi lub koleżanki.

Torba, borba, ósme, smake – obracają się.

Deus, deus, kosmateus i morele baks – uderzają w dłonie kolegi lub koleżanki. • CD2.39

– Nauka słów piosenki metodą ze słuchu. Próby wspólnego śpiewania z N., bez podkładu muzycznego i z podkładem. • CD2.40

● „Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa popularna ze śpiewem, s. 278. • CD2.33

● Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy dowolne z balonami i piłkami. • balony, piłki

III CZĘŚĆ DNIA

● „Moja wyliczanka” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. Dziecko wymyśla słowa wyliczanki.

● „Gramy w łapki” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej.

● „Zabawy podwórkowe naszych rodziców” – rozmowa kierowana połączona z działaniem. N. opowiada dzieciom o ulubionych grach ich rodziców, np.

– „Gra w gumę” (należy zaprezentować dzieciom sposób gry w gumę). • guma do gry

– „Papier, kamień, nożyce” – kamień (zaciśnięta pięść), papier (dłoń z prostymi palcami), nożyce (palce wskazujący i środkowy w geście cięcia). Zasady: dzieci mają ręce schowane za plecami, na „trzy, cztery” wyciągają je szybko przed siebie w jednym z trzech gestów. Kamień wygrywa z nożycami, bo je tępi, nożyce wygrywają z papierem, bo go przecinają, a papier wygrywa z kamieniem, bo go owija.

– „Gra w kolory” – dzieci stają w kole i rzucają do siebie piłkę, wypowiadając nazwę jakiegoś koloru. Jeżeli powiedzą *czarny* – dziecku, do którego jest rzucona piłka, nie wolno jej złapać. Jeżeli dziecko się pomyli i złapie piłkę, to za karę musi najpierw klęknąć na jedno kolano, potem na dwa, a potem odchodzi z gry. Dziecko może wyzwolić się z kary, gdy złapie piłkę rzuconą do kogoś innego. • piłka

● „Kolorowa piłka” – praca plastyczna. Dzieci wyklejają kontur piłki, wydzieranką z kolorowego papieru. • kartki z narysowaną piłką, kolorowy papier, klej

● Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.

5. Lody dla ochłody

• wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie cech jednego z letnich przysmaków; doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem; rozwijanie motoryki małej; poszerzanie doświadczeń plastycznych; zachęcanie do estetycznego wykonania pracy

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Raz, dwa, trzy” – zabawa rytmiczna do refrenu piosenki „Zabawy pod trzepakiem”.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19

IV.7

I.1, I.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa
programowa

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Lody na patyku” – słuchanie wiersza W. Chotomskiej i rozmowa na temat jego treści.	IV.2, IV.5
5. „Ice cream!” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.	IV.21
6. „W lodziarni” – zabawa matematyczna. „Lody” – praca plastyczna.	IV.8, IV.12, IV.15
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Lody, słońce oraz mroźnik” – zabawa ruchowa.	I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Opowieść o potworku Lodożerku” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. „Lodowe rytmy” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności odwzorowywania rytmu.	IV.2, IV.12
9. „Odwzoruj lody” – ćwiczenie percepcji wzrokowej, utrwalanie figur geometrycznych: koło, trójkąt. „Kulkami lodowymi do celu!” – zabawa ruchowa z elementem rzutu.	I.5, IV.9
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: CD2, tamburyn, bębenek, szarfy, kulki z kolorowych papierów (zielonych, żółtych, czerwonych, fioletowych, białych, brązowych), łyżka do lodów, przezroczyste plastikowe kubeczki do napojów, 6 tacek lub niewielkich pojemników, kartki A4 w różnych kolorach, żółte papierowe duże półkole, klej lany, szarfy: niebieska, żółta, figury geometryczne, wiaderko

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Raz, dwa, trzy” – zabawa rytmiczna do refrenu piosenki „Zabawy pod trzepakiem”. • CD2.39
- Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307. • tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- „Lody na patyku” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści, s. 318.

Lody na patyku (fragment)

Wanda Chotomska

Nie wiem kto wynalazł lody – no bo skąd?
W szkole o tym nam nie mówią, a to błąd.
Nie uczymy się o lodach,
a to przecież wielka szkoda,
to naprawdę jest poważny błąd!

Lody na patyku –
zima na języku,
śmietankowy, poziomkowy,

kolorowy śnieg i mróz,
temu kto wymyślił lody,
ja bym pomnik z lodów wzniosł!
Lody na patyku –
zima na języku,
śmietankowe, poziomkowe,
które lepsze – te czy te?
Jedźmy lody, jedźmy lody,
bo nam słońce lody zje!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *O czym słuchaliście w wierszu? Czy autor wiersza wie, kto wymyślił lody? Co zrobiłby, gdyby znał osobę, która wymyśliła lody?*

Jakie smaki lodów zostały wymienione w wierszu? Kto chce zjeść lody? Co się dzieje z lodami na stońcu, dlaczego?

● **„Ice cream!” – zabawa ruchowa z elementem języka angielskiego.** N. wprowadza dzieciom nowe słówko w języku angielskim *ice cream*, czyli *lody*. Dzieci maszerują po sali w rytmie wygrywanym przez N. na bębnie. Na mocne uderzenie w instrument i hasło: *Ice cream!* – dzieci zamieniają się w *lody*, wskakują do swoich *lodówek* – szarf rozłożonych na podłodze i stoją w nich na baczność do momentu wznowienia przez N. gry na bębnie. • **bębenek, szarfy**

● **„W lodziarni” – zabawa matematyczna.** N. pyta dzieci, jakie znają smaki lodów i w jakich są one kolorach. Następnie prezentuje po kilka kul utworzonych z kolorowych papierów – zielone (lody pistacjowe), białe (śmietankowe), fioletowe (jagodowe), czerwone (truskawkowe), żółte (cytrynowe), brązowe (czekoladowe). Dzieci segregują kule pod względem kolorystycznym (w jednym kolorze powinno być około 6 kul). Następnie chętne dziecko rzuca kostką i przelicza kropki. Następnie prosi N. *lodziarza* o podanie lodu, w którym znajdzie się tyle kulek, ile wypadło kropek na kostce, smaki wybiera dziecko. N. wkłada kulki za pomocą łyżki do lodów do plastikowego kubeczka pełniącego funkcję *wafli*. Do N. podchodzi kolejne chętne dziecko. Zabawa toczy się dalej. W kolejnych powtórzeniach zamiast N. funkcję *lodziarza* może pełnić wyznaczone dziecko. • **kulki z kolorowych papierów (zielonych, żółtych, czerwonych, fioletowych, białych, brązowych), łyżka do lodów, przezroczyste plastikowe kubeczki do napojów, 6 tacek lub niewielkich pojemników (do segregowania kul)**

● **„Lody” – praca plastyczna.** Dzieci wybierają po 3 kolory kartek A4 i zgniatają je ciasno w kulki – tak powstają lody kulkowe o wybranych przez dzieci smakach. Następnie skleją duże żółte półkole tak, aby powstał z niego rożek – wafelek. Gdy rożek wyschnie, dzieci do jego środka wkładają (lub przyklejają) zgniecione wcześniej kulki lodów (kulki powinny lekko wystawać z rożka). • **kartki A4 w różnych kolorach, żółte papierowe duże półkole, klej lany**

Dzieciom młodszym w robieniu rożka pomaga N.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Lody, słońce oraz mroźnik” – zabawa ruchowa. Dzieci-*lody* na sygnał N. uciekają przed dzieckiem-*słońcem* (dziecko z żółtą szarfą). Kogo dotknie dziecko-*słońce*, ten się zatrzymuje i robi skłon, naśladując topniejący lód. Odczarować go może jedynie dotknięcie dziecka-*mrozu* (dziecko z niebieską szarfą). • **szarfa niebieska i żółta**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Opowieść o potworku Lodożerku” – praca indywidualna** z dzieckiem twórczym uzdolnionym językowo. Dziecko opowiada wymyśloną przez siebie historię, w której głównym bohaterem jest potworek Lodożerek.

● **„Lodowe rytmy” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania umiejętności odwzorowywania rytmu. Dziecko układa kolorowe pomponiki – *kulki lodów* w szeregu, kończąc rytm ułożony przez N. • **kolorowe pompony**

● **„Odwzoruj lody” – ćwiczenie percepcji wzrokowej, utrwalanie figur geometrycznych: koło, trójkąt.** N. układa lód rożek z kolorowych figur geometrycznych, np. kładzie czerwony duży trójkąt, a nad nim duże żółte koło, małe niebieskie koło i duże czerwone koło. Dzieci odwzorowują układ utworzony przez N. W kolejnych powtórzeniach wybrane dziecko pod kontrolą N. układa lód rożek do odwzorowania przez pozostałych. • **figury geometryczne**

● **„Kulkami lodowymi do celu!” – zabawa ruchowa z elementem rzutu.** Dzieci rzucają papierowymi kulkami do wiaderka ustawionego mniej więcej 3 metry od linii startu. • **kulki z kolorowych papierów**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → uczyć.pl

Tydzień XL

Do widzenia!

1. Rozmawiamy o zaufaniu

● wiodąca aktywność: społeczno-emocjonalna

CELE OGÓLNE: poznanie znaczenia zaufania na podstawie przykładu z literatury; doskonalenie umiejętności nazywania emocji; zachęcanie do przełamywania lęku i szukania pomocy oraz wsparcia u innych w sytuacjach trudnych

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Rybka” – zabawa twórcza.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.11
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Omawianie wartości „zaufanie” – słuchanie opowiadania „O małej rybce, która nie dotrzymała obietnicy” M. Szelaż i rozmowa na temat zaufania. „Rybak” – zabawa muzyczno-ruchowa w kole. „Kto stracił zaufanie?” – wyciąganie wniosków z przedstawionych opisów sytuacji.
5. „A fish and a shark” – zabawa ruchowa w języku angielskim.
6. Praca z **W.1–3** – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Uwaga, rekiny!” – zabawa ruchowa.

III.6, IV.2, IV.5,
IV.7

IV.21
I.7
I.2, I.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Jakie płetwy ma ryba?” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy przyrodniczej. „Liczę łuski na rybkach” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia liczenia oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej.
9. „Z moją pomocą ominiesz przeszkody” – zabawa integracyjna. „Żółwie” – zabawa ruchowa. **Kącik Dobrego Startu.** Przygotowanie wzoru.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.

IV.12, IV.18

I.5, III.5, III.9,
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, nakrętki po butelkach z wodą, **CD2**, krzesła, ilustracja ryby, ilustracja rekina, **W**, szarfy, sylweta ryby bez płetw, sylwety różnych płetw ryby, wędka (sznurek z magnesem na jednym z końców nawinięty na patyk), rybki (ze spinaczem biurowym) o różnej liczbie kół – łusek (od 1 do 7), opaska na oczy, kolorowe kartki, woreczki gimnastyczne, różne zabawki, **KDS – wzór 20**, wybrane materiały o różnych fakturach

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.

- **„Rybka” – zabawa twórcza.** Dzieci układają rybki z kolorowych nakrętek po butelkach z wodą. ● **nakrętki po butelkach z wodą**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307.** ● **tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„O małej rybce, która nie dotrzymała obietnicy” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat zaufania.**

O małej rybce, która nie dotrzymała obietnicy

Marlena Szeląg

Na samym dnie ogromnego morza przy wspaniałej rafie koralowej pomiędzy niewielkimi skałami mieszkała mała rybka Frytka wraz ze swoimi rodzicami. Rybka była dzieckiem bardzo ciekawskim i energicznym, wszędzie było jej pełno, nie mogła usiedzieć w miejscu i uwielbiała odkrywać nowe podwodne zakamarki. Jej najlepszym przyjacielem był żółwik morski zwany Bąbelkiem. Razem bawili się wspaniale przy rafie koralowej niedaleko domu rybki. Prawie codziennie wypuszczali się na przeróżne wyprawy w poszukiwaniu skarbów i nowych ciekawych miejsc.

– Mamo, tato! Jutro jest pierwszy dzień wakacji. Czy mogłabym razem z Bąbelkiem z samego rana popłynąć w końcu trochę dalej niż zwykle? Obiecuję, że wrócimy na kolację – prosiła rybka rodziców.

– Och, no nie wiem, czy to dobry pomysł... – Pokręciła głową mama.

– Mamo, zgódź się, proszę... Jestem już duża i mądrzejsza niż rok temu. Obiecuję, że będę ostrożna!

– No dobrze, Frytko. Tylko pamiętaj, my z tatą mamy do ciebie wielkie zaufanie. Nie zawieź nas. Na kolację masz być w domu. Poza tym możecie doплыć tylko do końca rafy koralowej, dalej nie pozwalam – pouczała rybkę zatroskana matka.

– Mama ma rację. Musisz obiecać, że dalej niż rafa koralowa nie popłyniecie, tam jest bardzo niebezpiecznie! – dodał stanowczo tata.

Uradowana rybka uściskała swoich rodziców, obiecując im z całego serca, że będzie rozsądna i nie uda się dalej, niż jej pozwolili.

Nazajutrz Frytka wraz ze swoim przyjacielem wypłynęli ku przysgodzie. Zwiedzili prawie całą rafę koralową, zaglądając w niemal każdy jej zakamarek i chowając się pomiędzy koralowce. Tak wspólnie goniąc się, skrywając, bawiąc i zwiedzając, doплыli ku jej kresowi.

– Zobacz, Frytko, to koniec naszej wyprawy, nie możemy płynąć dalej – przypomniał mały żółwik.

– Och, pamiętam, ale sam zobacz, jak tam jest inaczej! – Nie mogła oderwać oczu patrząca w dalekie głębinę Frytka.

– E tam, tam jest ponuro, wieje grozą. Nie podoba mi się – skomentował Bąbelek.

– Boisz się? Ja jestem ciekawa. Popatrz! Tam w oddali... Tam coś jest! To chyba... To chyba wrak jakiegoś statku! Popłynmy go zobaczyć! – wykrzyknęła zachwycona rybka.

– Stój! Nie wolno nam! Przecież obiecaliśmy! Poza tym... to niebezpieczne!

– To całkiem blisko, przecież nikt się nie dowie, że odплыliśmy trochę od rafy koralowej. No płynmy, Boidudku!

– Mnie to nie interesuje. Ciebie też nie powinno. Poza tym daliśmy słowo rodzicom. Nie wolno nam zawieść ich zaufania. Wracajmy do domu, pora kolacji się zbliża. – Na próżno mały

żółwik próbował ze wszystkich sił odwieść swoją przyjaciółkę od tego niemądrego pomysłu. Mała rybka nie słuchała rad, zakręciła tylko ogonem i popłynęła w głąbiny zwiedzić opuszczony wrak.

Bąbelek postanowił poczekać na swoją przyjaciółkę na brzegu rafy koralowej. Frytka jednak długo nie wracała. Żółwik zaczął się niepokoić i popłynął jej szukać. Okazało się, że rybka znalazła się w potrzasku. Spróchniałe belki statku załamały się i uwięziły ją we wnętrzu małej szpary, z której nie mogła się w żaden sposób wydostać. Mały żółwik bezskutecznie próbował swoją skorupą przełamać lub chociaż trochę przesunąć bele. Ani drgnęły.

– Nie dam rady! Płynę po pomoc! – Zatroskany o przyjaciółkę Bąbelek postanowił popłynąć po rodziców.

W tym czasie Frytka zdała sobie sprawę, że bardzo źle uczyniła. Zrozumiała, że bardzo zawiodła zaufanie mamy i taty. Po dłuższej chwili przyплыnęli na pomoc rybce jej rodzice i rodzice żółwika. Wspólnymi siłami przesunęli belki i Frytka była uratowana.

– Moja kochana, nic ci nie jest? Prawie umarłam z przerażenia, gdy Bąbelek powiedział nam, co się wydarzyło... – Tuliła rybkę zapłakana matka.

– Nie posłuchałaś i złamałaś daną nam obietnicę. Jakie to szczęście, że był z tobą żółwik, i jakie szczęście, że nie pojawił się tu żaden człowiek! To było bardzo niebezpieczne i nieodpowiedzialne. Zawiodłaś nas... – rzekł zły i rozczarowany zachowaniem córki ojciec.

Od tej pory Frytka nie mogła już wypływać w dalekie wyprawy. Wolno jej było jedynie bawić się przy rafie koralowej niedaleko domu. Z obietnicami już tak jest – trzeba je spełniać, bo gdy je lekceważymy, to czyjeś zaufanie na długo tracimy...

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto był główną bohaterką opowiadania? Jak nazywał się przyjaciel rybki, kim był? O co poprosiła Frytka rodziców? Przed czym ostrzegali rybkę rodzice? Co zrobiła rybka, gdy dotarła do końca rafy koralowej? Co się stało, gdy Frytka dopłynęła do wraku statku? Co zrobił wówczas żółwik? Kto przyплыnął z pomocą małej rybce? Co to znaczy „stracić czyjeś zaufanie”?* • **Multiplaneta**

● **„Rybak” – zabawa muzyczno-ruchowa w kole.** Dzieci-rybki tworzą koło i chwytają się za ręce. Wyznaczone dziecko jest *rybakiem*, stoi w środku. • **CD2.41**

Rybak

sł. Arkadiusz Maćkowiak, muz. Stefan Gąsieniec

Płynie rybak, płynie,
płynie po głębinie,
a gdy spotka rybkę,
to jej nie ominie.

Dzieci-rybki śpiewają piosenkę i zbliżają się trochę do środka koła, płynnym ruchem unosząc ręce. Potem trochę się cofają i płynnie opuszczają ręce. Rybak stoi w lekkim rozkroku i rytmicznie przenosi ciężar ciała z nogi na nogę. Może naśladować wiosłowanie.

Czyś ty, rybko, lin czy płóć,
chodź do mojej sieci, chodź!
Czyś ty, rybko, karp czy śledź,
ja cię muszę mieć!

Rybak obserwuje rybki, które stoją w lekkim rozkroku, trzymając ręce na biodrach i płynnymi ruchami przenoszą ciężar ciała z nogi na nogę. Śpiewając ostatnie słowo, kucają, żeby nie dać się złowić. Rybak stara się dotknąć dziecko, które nie ukucnęło na czas. Jeśli mu się to uda, złowiona rybka siada w środku koła i pozostaje tam do końca zabawy (lub może zamienić się rolami z rybakiem).

● **„Kto stracił zaufanie?” – wyciąganie wniosków z przedstawionych opisów sytuacji.**

N. opisuje dzieciom kilka sytuacji. Dzieci zastanawiają się, w których z nich bohater był godny zaufania, a w których nie.

– Sytuacja 1. – Mama prosi Krzysia, aby przypilnował swoją młodszą siostrę Julkę. Krzysio nie zwraca uwagi na siostrę, jest zajęty oglądaniem bajki. Julka wypada z łóżeczka. Czy mama zaufa Krzysiovi następnym razem i poprosi go o opiekę nad siostrą?

– Sytuacja 2. – Babcia wyjeżdża na wakacje i poprosiła wnuczkę o podlewanie kwiatów podczas jej nieobecności w mieszkaniu. Zosia zapomniała o słowie danym babci, kwiaty zwiędły. Czy dziewczynka była godna zaufania?

– Sytuacja 3. – Stasio chciał iść z kolegami pograć w piłkę na boisku. Obiecał mamie, że wróci, zanim się ściemni. Mama się zgodziła i zaufała synowi. Chłopczyk wrócił do domu, zanim się ściemniło. Czy Stasio zawiódł zaufanie mamy?

– Sytuacja 4. – Kasia pożyczyła swoją ulubioną maskotkę Zuzi. Zuzia zamiast pilnować pożyczonej rzeczy, rzuciła ją w ką, gdy znudziła jej się zabawa. Mały piesek dziewczynki poszarpał misia. Czy Zuzia była godna zaufania?

– Sytuacja 5. – Babcia powiedziała wnukom, że jeśli zjedzą cały obiad, to poczęstuje je cukierkami. Dzieci zjadły obiad, a babcia dała dzieciom słodkości. Czy babcia spełniła swoją obietnicę? Czy była godna zaufania?

– Sytuacja 6. – Mama powiedziała Piotrusiowi, że jeśli posprząta swój pokój, będzie mógł wyjść na podwórko. Piotrek nie posprzątał pokoju, więc mama zabroniła mu wyjść z domu. Czy mama dotrzymała obietnicy? Czy jej słowo warte jest zaufania?

● **„A fish and a shark” – zabawa ruchowa w języku angielskim.** N. pokazuje obrazki zwierząt morskich: ryby (*a fish*) i rekina (*a shark*). Podaje ich nazwy w języku angielskim, dzieci je powtarzają. Następnie dzieci rozstawiają w różnych miejscach w sali krzesła. Na hasło N.: *A fish!* (N. pokazuje odpowiedni obrazek) dzieci-ryby poruszają się po sali, naśladując rękami pływanie. Na hasło: *A shark!* (N. pokazuje odpowiedni obrazek) dzieci-ryby przykucają za krzesłami. • [krzesła](#), [ilustracja ryby](#), [ilustracja rekina](#)

● **Praca z W.1–3 – tworzenie „rośliny wartości”, ćwiczenia motoryki małej.** Dzieci ozdabiają kolejne serce – serce do omawianej wartości „zaufanie” – i nakleją je na swoje *rośliny wartości*. • [W.1–3](#)

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Uwaga, rekiny!” – zabawa ruchowa. N. wybiera dwoje dzieci – są *rekinami*, zakładają szarfy. Pozostałe dzieci to *rybki*, uciekają przed *rekinami*. Na znak N. (np. klaśnięcie) dzieci-*rekiny* gonią dzieci-*rybki*, które mogą schronić się pod drzewami – w *korolowcach*. Jeśli dziecko-*rybka* trzyma się pnia drzewa, rekin nie może jej złapać. Złapane przez *rekiny rybki* zakładają szarfy i stają się *rekinami*. • [szarfy](#)

– Zabawy dowolne na wyznaczonym terenie.

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Jakie płetwy ma ryba?” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, poszerzanie wiedzy przyrodniczej.** Dziecko przygląda się sylwecie ryby bez płetw. N. pyta dziecko, czy wie, czego brakuje. Pyta również o to, do czego służą płetwy (pełnią funkcje związane z pływaniem – zmiany kierunku, do utrzymania równowagi, hamowania, sterowania podczas pływania). N. podaje nazwy od trzech do pięciu rodzajów płetw u ryby (płetwa grzbietowa, płetwy piersiowe, płetwy brzuszne, płetwa odbytowa, płetwa ogonowa), jednocześnie nakładając ich sylwety na sylwetę ryby, dziecko kilkakrotnie powtarza nazwy. Następnie N. zdejmuje płetwy i prosi dziecko o położenie na sylwetę ryby: płetwy ogonowej, później grzbietowej itd. W kolejnej rundzie to dziecko podaje nazwy płetw, a N. układa je na sylwecie ryby. • [sylweta ryby bez płetw](#), [sylwety różnych płetw ryby](#)

● **„Liczę łuski na rybkach” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia liczenia oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dziecko za pomocą wędki łowi rybki o różnej liczbie kół – łusek (od 1 do 7), przelicza je, na koniec określa, na której rybce jest ich więcej, na których mniej. Może ułożyć rybki od tej, która ma najmniej łusek, do tej, która ma ich najwięcej. ● **wędka (sznurek z magnesem na jednym z końców nawinięty na patyk), rybki (ze spinaczem biurowym) o różnej liczbie kół – łusek (od 1 do 7)**

● **„Z moją pomocą ominiesz przeszkody” – zabawa integracyjna**, s. 310. ● **opaska na oczy, kolorowe kartki, woreczki gimnastyczne, różne zabawki**

● **„Żółwie” – zabawa ruchowa**. Dzieci-żółwie przemieszczają się po sali na czworakach tak, aby woreczek *skorupa* nie spadł im z pleców. ● **woreczki gimnastyczne**

KDS Kącik Dobrego Startu

● **Przygotowanie wzoru KDS – wzór 20**. Dzieci ozdabiają **KDS – wzór 20** różnymi fakturami: plasteliną, futerkiem, tekturą, papierem ściernym, folią spożywczą (wzór do wykorzystania podczas wtorkowych zajęć KDS). ● **KDS – wzór 20, wybrane materiały o różnych fakturach**

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

2. W oczekiwaniu na wakacje...

● wiodąca aktywność: językowa

CELE OGÓLNE: poznawanie utworów o charakterze żartobliwym z dziecięcego kanonu literatury; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; rozwijanie umiejętności odczytywania myśli przewodniej utworu literackiego; doskonalenie umiejętności odpowiadania na pytania; rozwijanie słuchu fonematycznego; zachęcanie do aktywnego spędzania czasu podczas wakacji w gronie rodzinnym

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczyć.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Słonko” – zabawa z rysowanym wierszykiem E. Skorek.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
I.9, IV.8
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. **Kącik Dobrego Startu**. „Tory kolejowe” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe, „Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Wystawa prac. „Lato wreszcie!” – słuchanie wiersza U. Kozłowskiej ilustrowanego sylwetami, rozmowa na temat jego treści. „Lato, lato” – zabawa z rytmem.
5. „Wakacyjny pociąg” – zabawa ruchowa, matematyczna.
6. „Czuźne ucho, sprawny język” – zabawa słownikowa, ćwiczenia syntezy głosek.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Zabawy w ogrodzie latem” – malowanie letnich krajobrazów farbami na foli, wyjściu rzędów z kubeczkami z wodą, wyjściu w workach.

I.7, I.9, IV.2, IV.5, IV.8
I.5, IV.15
IV.2
I.2, I.5, IV.11

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Magiczne gąbeczki” – praca indywidualna z dzieckiem kreatywnym. „Jakim pojazdem pojedziemy na wakacje?” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i wyobraźni przestrzennej.	I.9, IV.8
9. „Co można robić, gdy podczas wakacji pada deszcz?” – burza mózgów. „Rybak” – zabawa muzyczno-ruchowa w kole.	IV.2, IV.7
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: kartki, mazaki, tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, **KDS – wzór 20**, kredki ołówkowe, tace z kaszą, **CD3, KDS – karta 20**, sylwety do ilustrowania wiersza „Lato wreszcie!” (tata, auto, słońce, dziadek, wędka, babcia, kot, pies, mama, dziewczynka – siostra, parasolka, mały chłopiec, deskorolka, druga dziewczynka, dwie piłki), ilustracje czynności do wykonania (skłony, przysiady, podskoki, pajacyki), ilustracja gór (narysowane górskie szczyty), ilustracja morza (fale morskie i fragment plaży), ilustracja jeziora (okrągłe jezioro, fragment lasu i żaglówka na wodzie), ilustracja wsi (domek z krową lub biegającymi kurami), kartki z kropkami (kropki ustawione jak na kostce), folia, farby, kubeczki z wodą, worki, różne gąbki, karton, włóczka, arkusz papieru, mazaki, **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Słonko” – zabawa z rysowanym wierszykiem **E. Skorek**. Dzieci słuchają treści wiersza czytanego przez N. i rysują słońce zgodnie z jego treścią. ● **kartki, mazaki**

Słonko

Ewa Skorek

Duże koło,
pełno kresek, długich, krótkich,
małych, dużych.

Buzia pięknie uśmiechnięta!
I słoneczko oczka mruży!

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307. ● **tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze**
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

KDS **Kąciak Dobrego Startu** pod redakcją naukową prof. Marty Bogdanowicz. **Część B**

- „Tory kolejowe” – ćwiczenia ruchowo-słuchowe. Dzieci wykonują inscenizację do piosenki i śpiewają. ● **CD3.20**

Tory kolejowe

sł. i muz. Maria Zofia Tomaszewska

Szyna pierwsza, szyna druga,
pociąg światłem do nas mruga.
Lewa szyna, prawa szyna,
pędzi po nich ta maszyna.
Szyny biegną koło siebie,

*Dzieci na prawej dłoni pokazują jeden, a następnie dwa palce.
Obie dłonie wyciągają przed siebie, ilustrują miganie światel.
Podnoszą do góry kolejno lewą i prawą rękę.
Biegają w miejscu.
Dzieci dobierają się w pary i łapią się za ręce.*

ale dokąd, tego nie wiem.
W dal pociągi podążają,
gdzieś podróży koniec mają.

Tańczą w kółko w parze.
Trzymają się w parze za jedną rękę, maszerują w miejscu.
Zatrzymują się i zastygają bez ruchu.

● **„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe.** Dzieci siedzą na dywanie w kręgu, N. pokazuje kartę ze wzorem (tory kolejowe – 2 poziome długie linie i 4 pionowe krótkie linie). N. pyta: *Co widzicie na obrazku? Czy wam to coś przypomina?* N. ukierunkowuje rozmowę tak, żeby dzieci udzieliły odpowiedzi: szyny lub tory. • KDS – wzór 20

– **Uczenie się wielozmysłowe**, s. 36. • **wyklejony KDS – wzór 20. Multiplaneta**

– **Niegraficzne odtwarzanie wzoru.** Dyżurni wykładają na stołach pojemniki z kredkami ołówkowymi. N. zachęca do ułożenia torów z kredek. Następnie dyżurni rozdają tacki z kaszą. N. mówi: *Spróbujcie swoim „zaczarowanym” palcem, jak ołówkiem, narysować szyny kolejowe na tacy z kaszą* (takie jak we wzorze 20). N. sprawdza, czy dzieci narysowały wzór poprawnie. Dzieci śpiewają piosenkę „Tory kolejowe” i wielokrotnie wodzą palcem po narysowanym wzorze. • **kredki ołówkowe, tace z kaszą, CD3.20**

– **Graficzne odtwarzanie wzoru.** N. rozdaje kartki. Dzieci rysują tory kolejowe jak we wzorze 20 – najpierw bez śpiewania, potem recytując tekst piosenki „Tory kolejowe”, a wreszcie śpiewając. Następnie otrzymują kartę pracy z niedokończonymi torami kolejowymi. N. zachęca dzieci, aby dorysowały brakujące szyny. Dzieci rysują i jednocześnie śpiewają piosenkę. N. proponuje chętnym dzieciom pokolorowanie rysunku. • **KDS – karta 20, kredki**

● **Wystawa prac**, s. 36.

● **„Lato wreszcie!” – słuchanie wiersza ilustrowanego sylwetami, rozmowa na temat jego treści.** N. czyta wiersz, pokazując przygotowane wcześniej sylwety. • **sylwety do ilustrowania wiersza „Lato wreszcie!”** (tata, auto, słońce, dziadek, wędka, babcia, kot, pies, mama, dziewczynka – siostra, parasolka, mały chłopiec, deskorolka, druga dziewczynka, dwie piłki)

Lato wreszcie!

Urszula Kozłowska

Już walizki w bagażniku,
Torba, plecak, pięć koszyków...
Czy na pewno wszystko mamy?!
Bo za chwilę wyjeżdżamy!
Tata już przy kierownicy,
Denerwuje się i krzyczy.
Szkoda przecież każdej chwili!
– Jedźmy w końcu, moi mili!

Lato, lato, lato wreszcie,
Nie będziemy siedzieć w mieście!

Wszyscy więc wsiadają prędko:
Dziadek Władek z wielką wędką,
Babcia z kotem, pies nasz, Ciapiek,
Mama (niosąc stos kanapek),
Moja siostra z parasolką
I braciszek z deskorolką,
Potem ja z piłkami dwiema...
Lecz już dla mnie miejsca nie ma!

Lato, lato, lato wreszcie,
Nie będziemy siedzieć w mieście!

Tato mówi: – Nie ma strachu,
Jeszcze miejsce jest na dachu.
Więc mi trochę zrzędała minka:
– Ja... na dachu? Ja... dziewczynka...?
Tata tylko kręci głową:
– Co za pomysł, daję słowo?!
Oj! Córeczko moja mała,
Coś ty sobie ubzdurata?!

Lato, lato, lato wreszcie,
Nie będziemy siedzieć w mieście!

Już na dachu stos bagaży,
A ja uśmiech mam na twarzy.
Siedzę sobie obok mamy,
No i wreszcie wyjeżdżamy!
Słońce nam wskazuje drogę –
Już doczekać się nie mogę!
Wiem, że w dali na nas czeka
Las szumiący, łąka, rzeka...

Lato, lato, lato wreszcie,
Nie będziemy siedzieć w mieście!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto jest bohaterem wiersza? Gdzie wyjeżdża rodzina? Czemu tata się denerwował? Kto wsiadał do samochodu? Czego bała się dziewczynka? Co na to powiedział tata? Gdzie w końcu siedziała dziewczynka? Jak myślicie, czy historia opisana w wierszu mogła się wydarzyć naprawdę? Czy wiersz jest wesoły, czy smutny?*

● **„Lato, lato” – zabawa z rytmem.** Dzieci powtarzają za N. wersy wiersza: *Lato, lato, lato wreszcie...* w różnym tempie, z różnym natężeniem głosu.

● **„Wakacyjny pociąg” – zabawa ruchowa, matematyczna.** N. przygotowuje w sali stanowiska z kartkami oznaczającymi miejsca, gdzie można spędzać wakacje (np. 4 stanowiska). Obok ilustracji miejsc umieszcza kartkę z dowolnym ćwiczeniem, które trzeba wykonać, oraz kolejną kartkę z liczbą kropek, które informują, ile razy trzeba dane ćwiczenie powtórzyć. Dzieci ustawiają się w pociąg, a N. wymienia nazwę celu podróży, np. *Jedziemy nad morze!* Dzieci zatrzymują się przed kartką z ilustracją morza i wykonują ćwiczenie narysowane obok tyle razy, ile wskazują kropki. Zabawę powtarzamy wielokrotnie. N. może zmieniać ćwiczenia, które trzeba wykonać. • **ilustracje czynności do wykonania (skłony, przysiady, podskoki, pajacyki), ilustracja gór (narysowane górskie szczyty), ilustracja morza (fale morskie i fragment plaży), ilustracja jeziora (okrągłe jezioro, fragment lasu i żagłówka na wodzie), ilustracja wsi (domek z krową lub biegającymi kurami), kartki z kropkami (kropki ustawione jak na kostce)**

● **„Czuźne ucho, sprawny język” – zabawa słownikowa, ćwiczenia syntezy głoskowej.** N. dzieli na głoski wybrane nazwy przedmiotów występujących w wierszu „Lato wreszcie!”. Dzieci wskazują obrazek, którego nazwa została głoskowana, i dopowiadają przymiotnik do wyrazu, odpowiadając na pytanie *jaki? jaka?*, np. *p – a – r – a – s – o – l – k – a jaka?* duża, mała, żółta itp. (im więcej przymiotników, tym lepiej). N. liczy przymiotniki i układa tyle klocków obok obrazka, ile przymiotników powiedziały dzieci. Na koniec zabawy dzieci porównują, który obrazek ma najwięcej klocków, czyli który został najlepiej opisany. • **ilustracje: auto, dziadek, słońce, wędka, babcia, kot, pies, mama, tata, dziewczynka (siostra), parasolka, mały chłopiec, deskorolka, druga dziewczynka, dwie piłki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Zabawy w ogrodzie latem” – malowanie letnich krajobrazów farbami na folii, wyścigi rzędów z kubeczkami z wodą, wyścigi w workach itp. • **folia, farby, kubeczki z wodą, worki**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Magiczne gąbeczki” – praca indywidualna** z dzieckiem kreatywnym. N. pokazuje dziecku różne gąbki, dziecko opisuje ich wygląd i zastanawia się, dlaczego gąbka tak łatwo wchłania wodę. Następnie za pomocą kawałków gąbki maluje lub stempluje na kartonie, tworząc wakacyjny obrazek. • **różne gąbki, karton, farby**

● **„Jakim pojazdem pojedziemy na wakacje?” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i wyobraźni przestrzennej. Dziecko układa z włóczki kontury różnych pojazdów i podaje ich nazwy. • **włóczka**

● **„Co można robić, gdy podczas wakacji pada deszcz?” – burza mózgów.** Dzieci odpowiadają na pytanie, N. zapisuje wszystkie propozycje. Na koniec rozmowy dzieci głosują na trzy najfajniejsze sposoby „zabijania nudy” podczas deszczowej pogody na wakacjach. • **arkusz papieru, mazaki**

● **„Rybak” – zabawa muzyczno-ruchowa w kole**, s. 324. • **CD2.41**

● **Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

3. Letnie krajobrazy

wiodąca aktywność: matematyczno-przyrodnicza

CELE OGÓLNE: poznanie cech charakterystycznych wybranych krajobrazów: morze, góry, jeziora; rozwijanie percepcji wzrokowej; doskonalenie umiejętności liczenia; uwrażliwienie na piękno różnych krajobrazów Polski

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → uczeń.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.	I.6, II.5, III.1, III.4, IV.19
2. „Meduza” – praca plastyczna, ćwiczenie oddechowe kształtujące siłę i kierunek wydechu.	IV.1, IV.8
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.	I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Morze, góry i jeziora” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat miejsc, w których ludzie najczęściej spędzają wakacje. „W górach, nad morzem” – zabawa ruchowa, naśladowcza.	IV.1, IV.2, IV.5
5. „Góral i owce” – zabawa matematyczna, doskonalenie umiejętności liczenia. „Owce, owce, już do mnie!” – zabawa ruchowa z dialogiem.	I.5, IV.15
6. Praca z KP2.47 – ćwiczenie percepcji wzrokowej, odszukiwanie 6 różnic na ilustracjach przedstawiających krajobraz morski.	IV.9
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Wykopujemy jezioro, tworzymy rzekę” – zabawy konstrukcyjne w piaskownicy.	I.2, IV.11

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Mieszkańcy mórz i oceanów” – praca indywidualna z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie. „Żaglówka na jeziorze” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz percepcji wzrokowej.	I.7, IV.5, IV.9
9. „Rybki w sieci rybaka” – ćwiczenia klasyfikacyjne, ćwiczenia kodowania. „Rybak” – zabawa muzyczno-ruchowa w kole.	IV.7, IV.12
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kącikach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: papierowe talerze, nożyczki, samoprzylepne oczy, kolorowe paski bibuły, klej, mazaki, tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, ilustracja morza, ilustracja gór, ilustracja jezior, trójkąt muzyczny, bębenek, sylweta górala w stroju ludowym, 7 sylwet owiec, po 7 fasolek dla każdego dziecka, po jednym patyczku od lodów dla każdego dziecka, dwie liny, **KP2**, kredki, szpadelki, woda, ilustracje różnych zwierząt oraz roślin morskich i oceanicznych, kartka, klej, obrazek przedstawiający żaglówkę rozcięty na co najmniej 4 części, kody obrazkowe (2 strzałki małe, 2 strzałki duże, 2 koła, 2 elipsy), 4 siatki po owocach, różne sylwety ryb (ryb musi być tyle, aby starczyło po jednej dla każdego dziecka – ryby: okrągłe małe i duże, podłużne małe i duże), **CD2**

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.

● **„Meduza” – praca plastyczna, ćwiczenie oddechowe kształtujące siłę i kierunek wydechu.** N. przecina na pół papierowe talerzyki. Każde dziecko otrzymuje połowę talerzyka. Nakleja w miejscu przecięcia trzy paski bibuły (czułka meduzy). Dzieci mogą nakleić na swoje meduzy oczy lub narysować oczy i usta mazakiem. Po wykonaniu pracy dzieci dmuchają na czułka meduzy tak, aby się poruszały wszystkie, biorąc wdech nosem, wydech ustami. Następnie N. prosi dzieci, aby ukierunkowały wydychane powietrze na pierwszy czulek, trzeci, jednocześnie na drugi i trzeci itd., tak aby tylko wskazana bibułka się poruszała. • papierowe talerze, nożyczki, samoprzylepne oczy, kolorowe paski bibuły, klej, mazaki

● **Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307.** • tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze

● **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

● **„Morze, góry i jeziora” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat miejsc, w których ludzie najczęściej spędzają wakacje.** N. podczas czytania wiersza pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające kolejno: morze, góry, Mazury. • ilustracja morza, ilustracja gór, ilustracja jezior

Morze, góry i jeziora

Janusz Jabłoński

Mała Ola razem z tatą
Nad Bałtykiem spędza lato.
Choć ją piasek w stopy parzy,
Co dzień bawi się na plaży.

A ja razem z moim bratem
Na Mazury jadę latem.
Białe żagle i jeziora –
Przygód już nadchodzi pora.

Tomek z mamą wolą góry –
Skalne szczyty ponad chmury
I wędrówki poprzez hale,
Tam gdzie owce i górale.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Gdzie spędza wakacje Ola z tatą? Co robi dziewczynka nad morzem? Gdzie spędza wakacje Tomek z mamą? Co robi chłopiec w górach? Gdzie najbardziej lubi spędzać wakacje narrator razem z bratem? Co można zobaczyć na Mazurach?*

● **„W górach, nad morzem” – zabawa ruchowa, naśladowcza.** Kiedy N. gra na bębenku – dzieci naśladują wspinaczkę górską, kiedy gra na trójkącie, dzieci naśladują pływanie w morzu. • trójkąt muzyczny, bębenek

● **„Góral i owce” – zabawa matematyczna, doskonalenie umiejętności liczenia.** N. pokazuje sylwetę górala w stroju ludowym. Układa przy nim 7 owiec. Każde dziecko otrzymuje 7 fasolek symbolizujących owce i patyczek po lodach symbolizujący górala. N. prosi dzieci, aby policzyły swoje fasolki owce. N. tworzy opowiadanie:

– *Góral wypasał 7 owiec, lecz dwie mu uciekły. Ile owiec zostało góralowi?* Dzieci dokonują operacji na konkretach i odpowiadają na zadane pytanie. Po odpowiedziach dzieci N. dokonują operacji na swoich sylwetach i podaje wynik.

– *Góral wypasał 4 owce, lecz 3 mu uciekły. Ile owiec zostało góralowi?*

– Kolejne, analogiczne zadania tworzą zdolne matematycznie dzieci. • sylweta górala w stroju ludowym, 7 sylwet owiec, po 7 fasolek dla każdego dziecka, po jednym patyczku od lodów dla każdego dziecka

Dzieci młodsze wykonują działania na konkretach w parze z dziećmi starszymi.

● **„Owce, owce, już do mnie!” – zabawa ruchowa z dialogiem na wzór zabawy „Gąski, gąski, do domu”**. Dzieci-owce stają w jednym końcu sali przed linią, N.-góral w drugim końcu przed drugą linią. Z boku sali na środku drogi między owcami a góralem stoi dziecko-wilk i ostrzy pazury. N. z dziećmi prowadzi dialog. Na ponowne wołanie górala: *Owce, owce, już do mnie!* – dzieci-owce biegną do N., a dziecko-wilk je łapie. Kto zostanie złapany, ten siada obok wilka.

• **dwie liny**

Góral: *Owce, owce, już do mnie!*

Góral: *Co robi?*

Owce: *Boimy się...*

Owce: *Pazury ostrzy.*

Góral: *A czego?*

Góral: *Na kogo?*

Owce: *Wilka złego!*

Owce: *Na nas!*

Góral: *A gdzie on jest?*

Góral: *Owce, owce, już do mnie!*

Owce: *Za drzewem*

● **Praca z KP2.47 – ćwiczenie percepcji wzrokowej**. Dzieci odszukują 6 różnic na dwóch z pozoru identycznych obrazkach i zaznaczają je na dolnym obrazku. • **KP2.47, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego**.

– „Wykopujemy jezioro, tworzymy rzekę” – zabawy konstrukcyjne w piaskownicy. • **szpadelki, woda**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Mieszkańcy mórz i oceanów” – praca indywidualna** z dzieckiem zdolnym, wzbogacanie wiedzy o świecie. N. przedstawia dziecku różne organizmy roślinne i zwierzęce żyjące w morzu i oceanie. Dziecko powtarza ich nazwy za N. • **ilustracje różnych zwierząt oraz roślin morskich i oceanicznych**

● **„Żaglówka na jeziorze” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie doskonalenia koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz percepcji wzrokowej. Dziecko układa i nakleja na karton obrazek przedstawiający żaglówkę rozciętą na co najmniej 4 części. • **kartka, klej, obrazek przedstawiający żaglówkę rozciętą na co najmniej 4 części**

● **„Rybki w sieci rybaka” – ćwiczenia klasyfikacyjne, ćwiczenia kodowania**. N. układa na dywanie przed dziećmi różne sylwety ryb (ryb musi być tyle, aby starczyło po jednej dla każdego dziecka) – ryby okrągłe małe, ryby okrągłe duże, ryby podłużne małe i ryby podłużne duże. Dzieci określają ich kształty i rozmiary. Każde dziecko po kolei podchodzi do N., wybiera jedną z ryb i umieszcza ją w odpowiedniej sieci rybackiej (4 siatki na owoce czy warzywa, najlepiej w innych kolorach). Sieci rybackie są oznaczone odpowiednimi kodami: dla ryb małych okrągłych – koło i mała strzałka, dla ryb dużych okrągłych – koło i duża strzałka, dla ryb małych podłużnych – elipsa i mała strzałka, dla ryb dużych podłużnych – elipsa i duża strzałka. • **kody obrazkowe (2 strzałki małe, 2 strzałki duże, 2 koła, 2 elipsy), 4 siatki po owocach, różne sylwety ryb (ryb musi być tyle, aby starczyło po jednej dla każdego dziecka – ryby: okrągłe małe i duże, podłużne małe i duże)**

Dzieciom młodszym N. wybiera dwie sieci i koduje je tylko za pomocą jednego kodu obrazkowego, np. dziecko wybrało okrągłą małą rybę – N. przedstawia dziecku dwie sieci: jedna zakodowana kołem, druga elipsą.

● **„Rybak” – zabawa muzyczno-ruchowa w kole**, s. 324. • **CD2.41**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

4. Zabawy z chustą

wiodąca aktywność: muzyczno-ruchowa

CELE OGÓLNE: poznanie sposobów ochrony przed słońcem; rozwijanie sprawności fizycznej; rozwijanie poczucia rytmu i umiejętności wokalnych; ukazanie konieczności bezpiecznego korzystania ze słońca

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Słońce – przyjacielem czy wrogiem?” – rozmowa kierowana.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.2, IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 20.
5. „Niech żyją wakacje!” – wysłuchanie piosenki i rozmowa na jej temat, zabawa taneczna do piosenki, nauka słów refrenu na pamięć fragmentami ze słuchu. „Meduza” – ćwiczenie oddechowe kształtujące siłę i kierunek wydechu. „Piosenkowy zjadacz” – zabawa wokalna, słuchowa.
6. „Co chroni przed słońcem?” – zabawa dydaktyczna. „Smarujemy się kremem z filtrem” – zabawa utrwalająca części ciała, prawą i lewą stronę ciała. „Posmaruj mi plecy olejkiem do opalania” – zabawa w parach, utrwalanie części ciała. Praca z **KP2.48** – ćwiczenie percepcji wzrokowej, ćwiczenie grafomotoryczne, podawanie nazw przedmiotów, których kontury nachodzą na siebie, rysowanie po śladzie i kolorowanie tego przedmiotu, który nie chroni przed słońcem.
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Okręt na morzu”, „Nurkujemy po wodny skarb”, „Wodny wir”, „Góra i dolina”, „Spokojne morze, wzburzone morze” – zabawy ruchowe z chustą animacyjną.

I.2, I.5, I.8
IV.1, IV.7
I.5, I.7, I.9, IV.5,
I.2, I.5, III.5

III CZĘŚĆ DNIA

8. „Wycinane hafty” – praca indywidualna z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. „Skladam chusteczkę” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej i pamięci ruchowej.
9. „Słońce” – zabawa integracyjna z rymówką. „Rysujemy słońce” – zabawa ruchowa.
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.

I.9, III.8
I.5, IV.2
I.7, III.1, III.5,
III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: żółte szarfy, tamburyn, tunel z materiału, chusta animacyjna, szarfy w różnych kolorach, **CD2**, przedmioty (lub obrazki przedmiotów) chroniące przed słońcem (np. okulary przeciwsłoneczne, olejek lub krem do opalania, chustka na głowę, parasolka przeciwsłoneczna, parasol plażowy, czapka z daszkiem, kapelusz słomkowy, gałązka z liśćmi – jako symbol drzewa), plastikowe butelki np. po pitnych jogurtach, **KP2**, kredki, niewielkie miękkie piłeczki, dowolna duża skrzynia (np. skrzynka, w której dzieci trzymają zabawki), nożyczki, kartka w kształcie kwadratu, 2 chusteczki, żółta piłka, duża miska

I CZĘŚĆ DNIA

- Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.
- „Z wielką radością” – zabawa integracyjna, s. 181.
- „Słońce – przyjacielem czy wrogiem?” – rozmowa kierowana. N. układa kształt słońca z żółtych szarf i pyta dzieci, co stworzył. Następnie dzieci odpowiadają na pytanie, czy lubią dni, kiedy świeci słońce i jest ciepło, uzasadniają swój wybór. N. rozmawia z dziećmi o tym, w jaki sposób słońce jest pożyteczne dla świata (np. jest widno – jest dzień, rosną rośliny, woda paruje i dzięki temu krąży w przyrodzie, dojrzewają owoce, mamy lepszy nastrój, możemy czerpać ze słońca naturalną energię). Pyta również o to, czy może w jakiś sposób być zagrażające naszemu zdrowiu oraz światu (np. może nas poparzyć podczas długiego opalania, możemy mieć omdlenia, wymioty po dłuższej zabawie na słońcu bez kapelusza ochronnego i picia wody, mogą się pojawić chorobotwórcze znamiona na skórze, wysusza ziemię – utrudnia wzrost roślin, usychają rośliny, powoduje wysychanie rzek, wysusza nadmiernie łąki i lasy, przez co łatwiej dochodzi do pożarów, podrażnia oczy i niszczy wzrok, duży upał powoduje odwodnienie, przegrzanie organizmu oraz złe samopoczucie u ludzi starszych). • **żółte szarfy**

- Zestaw ćwiczeń porannych nr 20, s. 307 • **tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze**
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 20, s. 317. • **tunel z materiału, chusta animacyjna**
- „Niech żyją wakacje!” – wprowadzenie piosenki.
– Wysłuchanie piosenki i rozmowa na jej temat. N. pyta: *O czym jest piosenka? Z czym kojarzą się wakacje? Gdzie wyjadą dzieci na wakacje, co będą tam robić? Co pojedzie z dziećmi na wakacje? Co będą robiły dzieci w wakacje od samiotkiego ranka? Jaki nastrój ma piosenka?*

• CD2.42

Niech żyją wakacje!

sł. Maria Kownacka, muz. Jan Wesółowski

Ref.: Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las.
I niebo, i słońce,
wolny, swobodny czas.

Gorące złote słońce
na ciemno nas opali,
w srebrzystej bystrej rzece
będziemy się kąpali.

Pojedzie z nami piłka
i kajak i skakanka,
będziemy grać w siatkówkę
od samiotkiego ranka.

Ref.: Niech żyją wakacje...

– „Tańczymy w parach” – zabawa taneczna do piosenki. Dzieci są dobrane w pary i stoją obok siebie, tworząc z innymi dziećmi duże koło – dzieci z pary mają taki sam kolor szarf (pary stoją naprzemiennie, biorąc pod uwagę kolor szarf, np. para z żółtymi szarfami stoi obok pary z zielonymi szarfami, a para z zielonymi szarfami obok pary z niebieskimi szarfami itd.). Podczas przygrywki wszystkie dzieci trzymają się za ręce i idą rytmicznie po obwodzie koła. Podczas refrenu dzieci rozłączają dłonie i tworzą pary – rytmicznie klaszczą i uderzają otwartymi dłońmi o dłonie partnera, czynności te powtarzają przemiennie podczas całego refrenu. Podczas zwrotek dzieci łapią się za ręce w swojej parze i poruszają się w kółeczku w jedną, później

w drugą stronę (zamiast kółeczka mogą zrobić haczyki). Na zakończenie piosenki (refren) dzieci ze wszystkich par ponownie tworzą wspólne koło. • **szarfy w różnych kolorach**, CD2.42

– Nauka słów refrenu na pamięć fragmentami ze słuchu. • CD2.42

– „Meduza” – ćwiczenie oddechowe kształtujące siłę i kierunek wydechu, s. 331. • **prace plastyczne „Meduza”**

– „Piosenkowy zjadacz” – zabawa wokalna, słuchowa. N. włącza piosenkę. Podczas refrenu wycisza ścieżkę dźwiękową, wówczas śpiewają dzieci. Podczas zwrotek piosenki dzieci w milczeniu słuchają śpiewu z płyty. • CD2.42

● **„Co chroni przed słońcem?” – zabawa dydaktyczna.** N. ponownie układa na dywanie kształt słońca z żółtych szarf i pyta dzieci, co może chronić nas przed letnim, gorącym słońcem. Dzieci wymieniają pomysły, a N. układa wokół słońca przedmioty adekwatne do ich wypowiedzi. Jeśli wśród odpowiedzi dzieci znajdują się takie przedmioty, których N. nie ma, wówczas schematycznie rysuje je na kartce. Jeśli dzieci nie wymieniają wszystkich przygotowanych przez N. przedmiotów, wówczas N. naprowadza je, zadając opisowe zagadki. • **żółte szarfy, przedmioty, obrazki przedmiotów chroniące przed słońcem (np. okulary przeciwsłoneczne, olejek lub krem do opalania, chustka na głowę, parasolka przeciwsłoneczna, parasol plażowy, czapka z daszkiem, kapelusz słomkowy, gałązka z liśćmi – jako symbol drzewa)**

● **„Smarujemy się kremem z filtrem” – zabawa utrwalająca części ciała, prawą i lewą stronę ciała.** Dzieci stoją w kręgu. N. mówi, że przed wyjściem na plażę trzeba się posmarować kremem z filtrem. Dzieci naśladują wyciskanie kremu na dłoń i rozsmarowują go po całej powierzchni części ciała, którą wymienił N., np. N. mówi, że smarujemy prawą nogę – dzieci naśladują wyciskanie kremu na dłoń i rozsmarowują go na prawej nodze.

● **„Posmaruj mi plecy olejkim do opalania” – zabawa w parach, utrwalanie części ciała.** Zabawa adekwatna do powyższej, tylko z podziałem na pary – jedno dziecko mówi, co ma posmarować mu drugie. Po jakimś czasie następuje zmiana ról. Aby uatrakcyjnić zabawę, można dać dzieciom butelki plastikowe, np. po pitnych jogurtach, jako symbole kremu do opalania. • **butelki plastikowe np. po pitnych jogurtach**

● **Praca z KP2.48 – ćwiczenie percepcji wzrokowej, ćwiczenie grafomotoryczne.** Dzieci podają nazwy przedmiotów, których kontury nachodzą na siebie. Rysują po śladzie przedmiot, który nie chroni przed słońcem i go kolorują. • **KP2.48, kredki**

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego – zabawy ruchowe z chustą animacyjną.**

– „Okręt na morzu” – dzieci wachlują chustą tak, aby nie wypadła z niej piłeczka – okręt. Przy kolejnych powtórzeniach stopniowo zwiększamy liczbę piłek na chuście. • **niewielkie miękkie piłeczki, chusta animacyjna**

– „Nurkujemy po wodny skarb” – N. kładzie pod chustą skrzynkę, np. tę, w której dzieci trzymają zabawki. Dzieci delikatnie wachlują chustą, naśladując morskie fale. Gdy N. wymieni dowolny kolor w języku angielskim, dzieci, które trzymają koniec chusty w tym kolorze, nurkują po skarb – wchodzą pod chustę, dotykają skrzynki i ponownie chwytają uchwyt chusty. Gdy N. powie hasło: *Everybody!* – wówczas wszystkie dzieci podrzucają do góry chustę, dotykają skrzynki, a następnie próbują złapać uchwyty spadającej chusty. • **dowolna duża skrzynia – może być np. skrzynka, w której dzieci trzymają zabawki, chusta animacyjna**

– „Wodny wir” – jedno dziecko staje w środku chusty, a pozostałe, idąc w prawą stronę i trzymając brzegi chusty, delikatnie je zawijają. • **chusta animacyjna**

– „Góra i dolina” – na hasło N.: *Góra!* – dzieci trzymają chustę w górze, na hasło: *Dolina!* – dzieci trzymają chustę w dole. • **chusta animacyjna**

– „Spokojne morze, wzburzone morze” – na hasło N.: *Spokojne morze* – dzieci delikatnie poruszają chustą, na hasło: *Morze wzburzone* – dzieci mocno wachlują chustą. • **chusta animacyjna**

III CZĘŚĆ DNIA

● **„Wycinane hafty” – praca indywidualna** z dzieckiem uzdolnionym plastycznie. Dziecko składa kartkę w kształcie kwadratu po skosie (powstaje trójkąt), następnie na pół (powstaje mniejszy trójkąt) i znowu na pół (powstaje jeszcze mniejszy trójkąt). Odcina róg tak złożonej kartki i wycina różne wzory na krawędziach. Po rozłożeniu powinna wyjść haftowana chusteczka. • **nożyczki, kartka w kształcie kwadratu**

● **„Skladam chusteczkę” – praca indywidualna** z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania motoryki małej i pamięci ruchowej. N. składa powoli kwadratową chustkę. Dziecko na swojej chustce powtarza za N. kolejno etap za etapem. Na koniec dziecko samodzielnie próbuje odtworzyć sekwencję ruchów z pamięci i jak najprecyzyjniej złożyć chusteczkę. • **2 chusteczki**

● **„Słońce” – zabawa integracyjna z rymowanką.** Dzieci siedzą w kręgu. W środku kręgu znajduje się duża miska (bez wody) – *studnia z magiczną, uzdrawiającą wodą*. Dzieci, recytując rymowankę, przekazują sobie z rąk do rąk żółtą piłkę – *słońce*. Ten, kto na końcu rymowanki będzie trzymał piłkę, musi podejść do *studni z magiczną wodą* i umyć (na niby) w niej dłonie, aby zostać uzdrowionym. Następnie wraca do kręgu i bawi się dalej. • **żółta piłka, duża miska**

Słońce

Marlena Szelağ

Kraży słońce po tym niebie,
zaraz przyślę je do Ciebie,
lecz uważaj, jest gorące!

Będą dłonie wnet bolące!
Raz, dwa, trzy,
Słońce teraz trzymasz Ty!

● **„Rysujemy słońce” – zabawa ruchowa.** N. gra na tamburynie, dzieci biegają. Gdy muzyka cichnie, dzieci rysują palcem słońce na powierzchni wskazanej przez N., np. na podłodze, w powietrzu, na stole, na ścianie, na krześle, na dywanie. • **tamburyn**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

5. Wakacyjne pocztówki

wiodąca aktywność: plastyczno-techniczna

CELE OGÓLNE: poznanie zasad bezpiecznej zabawy nad morzem; rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego; rozwijanie motoryki małej; wzbogacanie doświadczeń plastycznych; wdrażanie do odpowiedzialnego zachowania podczas wakacji nad morzem

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

I CZĘŚĆ DNIA

1. Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. „Z wielką radością” – zabawa integracyjna.
2. „Zwierzęta morskie” – układanie puzzli.
3. Zestaw ćwiczeń porannych nr 20. Kształtowanie nawyków higienicznych.

I.6, II.5, III.1,
III.4, IV.19
IV.5
I.1, I.5

II CZĘŚĆ DNIA

4. „Jak to mały Elemelek w wielkim morzu brał kąpiele” – słuchanie opowiadania H. Łochockiej i rozmowa na jego temat. „Bezpieczni na plaży” – zabawa dydaktyczna przy tablicy demonstracyjnej.

IV.2, IV.5

PROPOZYCJE ZAPISU W DZIENNIKU

zapis skrócony → ucze.pl

Podstawa programowa

5. „Ratownicy” – zabawa ruchowa, naśladowcza.	IV.1
6. „Wakacyjne pocztówki” – praca plastyczna.	IV.8
7. Wyjście do ogrodu przedszkolnego. „Mapa skarbu ukryta w butelce” – poszukiwanie skarbu w ogrodzie na podstawie mapy obrazkowej.	I.2, I.5, III.5
III CZĘŚĆ DNIA	
8. „Król i królowa zaufania” – wybór dzieci, które zawsze dotrzymują słowa. „Rysuję mapę skarbu” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym. „Memory z morskimi zwierzętami” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i pamięci.	IV.5, IV.8
9. „Woda morska” – zabawa badawcza, eksperyment. „Rysujemy morskie fale” – ćwiczenia motoryki małej. „Spokojne morze, wzburzone morze” – zabawa ruchowa z chustą animacyjną.	I.7, IV.11
10. Zabawy dowolne i tematyczne w kąciakach zainteresowań.	I.7, III.1, III.5, III.7, IV.11, IV.19

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: puzzle przedstawiające zwierzęta żyjące w morzu – dla każdej grupy inne zwierzę (np. meduza, konik morski, ośmiornica, rekin, krab, ryba błazenka, rozgwiazda, delfin), tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze, zdjęcie wróbla, zdjęcie mewy, tablica demonstracyjna lub duża ilustracja przedstawiająca plażę i morze (na ilustracji powinni znaleźć się także ratownik oraz opalający i kąpiący się w wodzie dorośli i dzieci), lina, biała flaga, czerwona flaga, gwizdek, białe kartki A5 i A6, farby (żółta, niebieska, zielona, biała, brązowa), pędzle, pojemniki z wodą, kredki, kleje w sztyfcie, wycięte przez N. niewielkie elementy związane z morzem i górami do pokolorowania przez dzieci (np. wiaderko z grabkami, muszle, statki, piłki plażowe, mewy, kraby, ryby, parasole plażowe, owce, góralska chata, góral, kozica, kolejka górską), szklana butelka, list od pirata, mapa skarbu z zapisanymi różnymi zadaniami, mała skrzynka lub szkatuła z cukierkami czekoladowymi – złotymi monetami, mapa skarbu, mazaki, memory zwierząt morskich (konik morski, ryba błazenka, ośmiornica, meduza, delfin), szklanka z 1/2 gorącej wody, łyżka stołowa, sól, czarna kartka, pipetka, tacki, piasek, chusta animacyjna

I CZĘŚĆ DNIA

- **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.**
- **„Z wielką radością” – zabawa integracyjna**, s. 181.
- **„Zwierzęta morskie” – układanie puzzli.** Dzieci są podzielone na trzyosobowe zespoły. Każda grupa układa puzzle przedstawiające jedno zwierzę żyjące w morzu, np. meduza, konik morski, ośmiornica, rekin, krab, ryba błazenka, rozgwiazda, delfin. Po ułożeniu puzzli dzieci z każdej grupy podają nazwy morskich zwierząt, dzielą je na sylaby. ● **puzzle przedstawiające zwierzęta żyjące w morzu (np. meduza, konik morski, ośmiornica, rekin, krab, ryba błazenka, rozgwiazda, delfin)**
- **Zestaw ćwiczeń porannych nr 20**, s. 307. ● **tamburyn, trzy szarfy w dowolnym kolorze**
- **Kształtowanie nawyków higienicznych.**

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Jak to mały Elemelek w wielkim morzu brał kąpiele” – słuchanie opowiadania i rozmowa na jego temat.**

Jak to mały Elemelek w wielkim morzu brał kąpiele (fragment)

Hanna Łochocka

Wczesnym rankiem wstało słońce, wyłociło morski piasek i na fale bryzgające zarzuciło srebrny pasek. Każda fala z białej piany ma falbankę koronkową; szemrzą fale chórem zgranym piosenkę starą, a wciąż nową.

Elemelek stał z walizką, spoglądając na to wszystko. A że bardzo był zdziwiony, więc rozstawił nóżki obie, kręcił łebkiem w różne strony i rozdziawiał krótki dzióbek. Sam do siebie przy tym gadał:

– Strasznie jest to morze duże! Deszcz tu wielki chyba padał ze trzy lata albo dłużej. Jak też ono szumi, śpiewa... Za tą plażą widzę drzewa, więc wynajmę pokój w listkach. Niech zostanie tam walizka, a ja zaraz włożę nowy zgrabny kostium kąpielowy.

Smukłe mewy z piórkiem białym spadły z szumem jak latawce i na falach się huštały, jakby właśnie na huštawce. Wróbel w modnym swym kostiumie przeży łąpki tak, jak umie, poprzez plażę mknął wytrwale i też skacze już na fale, aby ich spienione grzbiety pohuštały go.

Oj, rety! Jak tu mokro! Ile piany! Kto tak pryska? To bałwany! Bałwan duży z drugim, małym, Elemelka wnet porwały, zakręciły, zamoczyły. Taki prysznic nie jest miły dla małego wróbelka. Więc zawołał:

– Jeśli łąska, odsuń no się, mój bałwanie. Niech pan bałwan już przestanie i popłynie w inną stronę. Ach, ratunku, gwałtu! Tonę!

Smukłe mewy z piórkiem białym usłyszały, podleciały i wróbel rozkrzyczany wyłowiony został z piany. Na swych skrzydłach srebrnych, prostych śmigle mewy go uniosły i złożyły w dołku z piasku, gdzie zaprzestał wreszcie wrzasków.

– Panie wróble, jak to można? Trzeba z wolna i z ostrożnością wchodzić w wodę, bo źle bywa, jeśli się nie umie pływać. Ucz się w płytkiej pływać wodzie; udzielamy lekcji co dzień.

Elemelek odrzekł skromnie:

– Wdzięczny jestem wam ogromnie, śliczne mewy, lecz dziękuję, pewnie się na lądzie czuję. Kąpiel w piasku dla wróbelka to przyjemność bardzo wielka. Piasek grzeje, słońce świeci... Ale skąd tu tyle dzieci?

Spojrzą ptaki, a wokół roześmiane stoi koło; w którąkolwiek spojrzysz stronę – wszędzie nosy opalone.

– Elemelku! Czy być może? Przyjechałeś tu nad morze? Wynajmiesz domek w lasku? Chodź się z nami bawić w piasku! My będziemy robić babki, ty – odcisniesz na nich łąpki. Wiele czasu już nie mamy: tydzień, dwa – i wyjeżdżamy. (...)

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: *Kto był głównym bohaterem opowiadania?* (N. pokazuje zdjęcie przedstawiające wróbla) *Gdzie przybył Elemelek? W co ubrał się wróbel? Jakie inne ptaki spotkał Elemelek nad morzem?* (N. pokazuje zdjęcie przedstawiające mewę) *Co one robiły? Co się stało, gdy Elemelek wskoczył do wody? Czym są bałwany występujące nad morzem? Kto uratował tonącego wróbla? Jakiej rady udzieliły mu mewy? Jaką kąpiel wolał Elemelek? Kto wolał ptaszka do zabawy w piasku?* • [zdjęcie wróbla](#), [zdjęcie mewy](#)

● **„Bezpieczni na plaży” – zabawa dydaktyczna przy tablicy demonstracyjnej.** N. pokazuje ilustrację przedstawiającą plażę i morze (na ilustracji powinni znaleźć się także ratownik oraz opalający i kąpiący się w wodzie dorośli i dzieci). Dzieci wypowiadają się na temat obrazka. Następnie N. rozmawia o zasadach bezpieczeństwa podczas pobytu nad morzem (dzieci powinny się kąpać tylko w miejscach strzeżonych przez ratownika; mogą kąpać się tylko wtedy, gdy jest wywieszona biała flaga oraz gdy w pobliżu są ich rodzice; rodzice powinni obserwować kąpiące się i bawiące na brzegu wody dzieci; dzieci powinny słuchać poleceń rodziców, ratownika i nie

powinny oddalać się od swoich bliskich czy wchodzić do wody bez pytania o zgodę rodziców).

• **tablica demonstracyjna lub duża ilustracja przedstawiająca plażę i morze (na ilustracji powinni znaleźć się także ratownik oraz opalający i kąpiący się w wodzie dorośli i dzieci)**

● **„Ratownicy” – zabawa ruchowa, naśladowcza.** N. wyznacza za pomocą liny na połowie sali *morze*, druga połowa to *plaża*. N.-ratownik pokazuje flagi – białą lub czerwoną, przy każdej zmianie gwizdże w gwizdek. Podczas gdy N. trzyma w górze białą flagę, dzieci poruszają się na połowie sali wyznaczonej jako *morze* i naśladują pływanie. Podczas gdy N. trzyma w górze czerwoną flagę, dzieci poruszają się na połowie sali wyznaczonej jako *plaża* i naśladują stawianie babek z piasku. • **lina, biała flaga, czerwona flaga, gwizdek**

● **„Wakacyjne pocztówki” – praca plastyczna.** Przed rozpoczęciem pracy plastycznej N. informuje dzieci, co będą robiły i w jakim celu (przygotowane tak pocztówki będą mogły z pozdrowieniami wystać z wakacji do przedszkola lub rodziny, wpisując z tyłu adres oraz przyklejając znaczek). Dzieci na kartkach A5 lub A6 z bloku technicznego tworzą wakacyjne pocztówki z miejsc, które prawdopodobnie odwiedzą podczas wakacji lub chciałyby odwiedzić latem. Jeśli będzie to morze, dzieci malują farbą plażę, wodę; po wyschnięciu pracy nakleją na nią wcześniej pokolorowane kredkami elementy związane z tym miejscem, np. wiaderko z grabkami, muszle, statki, piłki plażowe, mewy, kraby, ryby, parasole plażowe. (N. umawia się z dziećmi, że z zestawu małych obrazków do kolorowania i przyklejenia na pracy wybierają maksymalnie trzy). Jeśli będą to góry – dzieci malują zieloną i brązową farbą góry i doliny; po wyschnięciu pracy nakleją na nią wcześniej pokolorowane kredkami elementy związane z tym miejscem, np. owce, góralska chata, góral, kozica, kolejka górską. (N. umawia się z dziećmi, że z zestawu małych obrazków do kolorowania i przyklejenia na pracy wybierają maksymalnie trzy). • **białe kartki A5 i A6, farby (żółta, niebieska, zielona, biała, brązowa), pędzle, pojemniki z wodą, kredki, kleje w sztyfcie, wycięte przez N. niewielkie elementy związane z morzem i górami do pokolorowania przez dzieci (np. wiaderko z grabkami, muszle, statki, piłki plażowe, mewy, kraby, ryby, parasole plażowe, owce, góralska chata, góral, kozica, kolejka górską)**

Dzieci młodsze pocztówkę wykonują na formacie A5 i przykleją do pracy kolorowe elementy związane z morzem lub górami.

● **Wyjście do ogrodu przedszkolnego.**

– „Mapa skarbu ukryta w butelce” – poszukiwanie skarbu w ogrodzie na podstawie mapy obrazkowej. N. przygotowuje mapę skarbu – rysuje schematyczny plan ogrodu oraz naniesione na nim stopy, które prowadzą w różne części placu do przeróżnych zadań. Po przebyciu całej drogi, jaką na mapie narysował *pirat*, dzieci dochodzą do piaskownicy – w niej jest zakopana skrzynka, w której są np. cukierki czekoladowe – *złote monety*. *List od pirata* oraz *mapa skarbu* znajdują się w szklanej butelce. N. tłumaczy dzieciom, że według legendy dawniej wyrzucano do morza butelki z różnymi wiadomościami. • **szklana butelka, list od pirata, mapa skarbu z zapisanymi różnymi zadaniami, mała skrzynka lub szkatuła z cukierkami czekoladowymi – złotymi monetami**

Witam Znalazcę mojego listu!

Jestem piratem i jestem postrachem na morzach i oceanach. Mam też wielki skarb. Jednak jestem już stary i schorowany, więc moje bogactwo nie jest mi teraz do niczego potrzebne. Złote monety rozdałbym synom albo córkom, ale niestety, nie mam dzieci. Nie mam też już żadnych krewnych. Dlatego postanowiłem podzielić się moim skarbem z Tobą, Znalazco tej butelki. Ukryłem wiele złotych monet na pewnej wyspie. Abyś mógł się wzbogacić, sam musisz skarb ten odnaleźć! Nie ma łatwo! Ale żeby było ci jednak choć trochę lżej, dołączam do listu mapę skarbu. Czytaj ją uważnie, postępuj zgodnie ze wskazówkami, a na pewno dotrzesz do złotych świecidełek!

Czarodziejska Wyspa, 1695 r.

Pirat Grom – Wielki i Nieustraszony

III CZĘŚĆ DNIA

● „**Król i królowa zaufania**” – wybór dzieci, które w ciągu ostatnich dwóch tygodni dotrzymały słowa, można było im zawsze zaufać, s. 45.

● „**Rysuję mapę skarbu**” – praca indywidualna z dzieckiem twórczym. Dziecko rysuje dowolną mapę skarbu, wzorując się na mapie skarbu wykonanej przez N. • **mapa skarbu, kredki, mazaki**

● „**Memory z morskimi zwierzętami**” – praca indywidualna z dzieckiem wymagającym wsparcia w zakresie rozwijania percepcji wzrokowej i pamięci. Dziecko na zmianę z N. odkrywa dwie karty leżące obrazkiem do blatu stołu. Podaje nazwy zwierząt przedstawionych na ilustracjach. Jeśli na kartach są takie same zwierzęta, wówczas grający zbiera ze stołu parę i dostaje punkt. Jeśli karty przedstawiają różne zwierzęta, wówczas grający z powrotem odwraca karty obrazkiem do blatu stołu. • **memory zwierząt morskich (konik morski, ryba błazenka, ośmiornica, meduza, delfin)**

● „**Woda morska**” – zabawa badawcza, eksperyment. N. pyta, co się stanie, kiedy do szklanki z wodą (1/2–2/3 szklanki napelnione gorącą wodą) wsypie łyżkę soli (rozpuści się) i sprawdza, czy dzieci mają rację. Następnie pyta ponownie o to, co się stanie, gdy do szklanki z tą samą wodą wsypie kolejną łyżkę soli. Dzieci odpowiadają, N. sprawdza. Pytania i odpowiedzi trwają tak długo, dopóki N. nie otrzyma roztworu nasyconego, w którym sól nie będzie się już rozpuszczać w wodzie. Tłumaczy wówczas dzieciom, że do pewnego momentu możemy w wodzie rozpuszczać różne substancje, później roztwór się nasycy, czyli woda „staje się najedzona” i już więcej „nie chce jeść”, mimo że wcześniej „jadła”. N. pyta, co się stanie, gdy doleje do szklanki czystą wodę (sól się rozpuści, bo do roztworu wpłynie woda nienasycona solą i ją „zje”) i sprawdza, czy dzieci mają rację. Następnie pyta dzieci, czy wiedzą, jaki smak ma woda morska (jest słona). Za pomocą pipetki naciąga trochę słonej wody ze szklanki i stawia kilka kropeł, plam na czarnej kartce. Gdy woda wyschnie (odparuje), na kartce zostanie sól. N. tłumaczy dzieciom, że tak samo jest, gdy wychodzimy z morza i wysuszy nas słońce – mamy często drobinki soli, która oddzieliła się od parującej z ciała wody. • **szklanka z 1/2 gorącej wody, łyżka stołowa, sól, czarna kartka, pipetka**

● „**Rysujemy morskie fale**” – ćwiczenia motoryki małej. Dzieci rysują na piachu wysypanym na tackach fale: prosta linia – morze spokojne, linia falująca – delikatne fale, spirale – spienione morze. • **tacki, piasek**

● „**Spokojne morze, wzburzone morze**” – zabawa ruchowa z chustą animacyjną, s. 335. • **chusta animacyjna**

● **Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. Porządkowanie sali po zakończonej zabawie.**

List do rodziców → ucze.pl

Inscenizacja z okazji zakończenia roku przedszkolnego

Już wkrótce wakacje

Agnieszka Frączek

Występują: 3 Spacerowiczów, Czas, 8 Dzieci, 5 Wczasowiczów w strojach wakacyjnych

Rekwizyty: kalendarz (za kalendarz może posłużyć tablica ze zdzieranymi kartkami), ławka, piłka, rower i kask

Zza sceny słychać głosy naśladujące tykanie zegara: tik-tak, tik-tak, tik-tak... Na scenę wchodzi 3 Spacerowiczów, obok grupka dzieci gra w piłkę.

SPACEROWICZ 1

zerkając na zegarek, mówi do kolegów

Patrzcie, już trzecia!¹

do dzieci

Nie wiecie dzieci,

dokąd właściwie ten czas tak leci?

przez scenę w tę i we w tę przebiega Czas, czyli dziecko przebrane za zegar

DZIECKO 1

rozkłada ręce w bezradnym geście

Pojęcia nie mam...

DZIECKO 2

Nic mi nie świta...

Ale możemy przecież go spytać!

woła w kierunku Czasu

Hej, hej! Przepraszam!

Czas nie reaguje

Stójże! Zaczekaj!!!

DZIECKO 1

Ty sobie krzyczysz, a czas – ucieka.

Czas znika ze sceny

SPACEROWICZ 1

wracając do wcześniejszej myśli

Przecież dopiero co była jesień – złoto na drzewach i grzybki w lesie.

pokazuje kartkę w kalendarzu – widać na niej jesienny las

SPACEROWICZ 2

A potem Gwiazdka...

zrywa kartkę z kalendarza – na kolejnej widnieje udekorowana choinka

DZIECKO 3

wtrąca

...no i prezenty,

które przydźwiگاł nam tu sam Święty!

SPACEROWICZ 2

Lecz zaraz, ledwo się obejrzałem, jabłonie były już w kwiatkach całe.

zrywa kartkę z kalendarza – ukazuje się wiosenny krajobraz

Pora myć okna i prać firanki...

DZIECKO 4

wtrąca

...oraz malować piękne pisanki!

SPACEROWICZ 3

Czas się nie lenił, nie zwolnił kroku, więc już za chwilę, tak jak co roku, do drzwi nam: puk, puk! zapuka lato.

A z nim – wakacje.

zwracając się do dzieci

I co wy na to?

DZIECI

przekrzykując się nawzajem

Super!

Hurra!

Świetnie!

Wspaniale!

DZIECKO 4

Nikt się tym raczej nie zmartwi wcale!

SPACEROWICZ 3

do Dziecka 4

A co w wakacjach, młody kolego, jest, twoim zdaniem, naj, najlepszego?

¹ W razie potrzeby można podać inną godzinę

DZIECKO 4

Naj, naj? Wiadomo przecież: rowery!
Czekają na nas już wszystkie cztery:
i mój, i brata, taty i mamy,
niedługo na nich w drogę ruszamy!

przez scenę przejeżdża Wczasowicz 1, czyli dziecko na rowerze i w kasku, może mieć też założone nakolanniki

DZIECKO 5

Rowery? E tam! Sto razy wolę
najprzeróżniejsze wodne swawole.
I się nie boję, że złapię katar,
nawet, gdy woda jest lodowata.

przez scenę przechodzi Wczasowicz 2, czyli dziecko w stroju kąpielowym, np. w czepku i dmuchanych rękawkach

DZIECKO 6

Brr! Lodowata? Co to, to nie!
Ja, moi drodzy, uważam, że
latem się trzeba cieszyć ze słońka
i zbierać piegi, tak jak biedronka.

przez scenę przechodzi Wczasowicz 3, może nim być dziewczynka w zwiewnej sukience i w słomkowym kapeluszu, z kremem do opalania w dłoni

DZIECKO 7

To ja się jeszcze wtrącić ośmielę:
naj, naj, najfajniej być tropicielem!
Z dziadkiem wędrować po lesie ciemnym,
by tam zwierzęcych szukać tajemnic.

przez scenę przechodzi Wczasowicz 4, może mieć w dłoni szkło powiększające lub lornetkę, na szyi aparat fotograficzny

DZIECKO 8

Rowery? Woda? Słońce? I las?...
To miłe, ale dla mnie ów czas
jest najwspanialszy, bo z rodzicami
mogę być wreszcie całymi dniami.

przez scenę przechodzi 3 Wczasowiczów, ucharakteryzowanych na mamę, tatę i dziecko

SPACEROWICZ 3

Bardzo się różnią wasze wakacje...

SPACEROWICZ 1

Które z nich lepsze?

SPACEROWICZ 2

Kto tu ma rację?

DZIECI I WCZASOWICZE

chórem

Wszyscy!

SPACEROWICZE 1–3

chórem

Wszyscy?...

DZIECKO 1

Każde wakacje mogą być cudne.

WSZYSCY

chórem

Byleby tylko nie były nudne!

Angielski – słowniczek

POWITANIA I POŻEGNANIA

Dzień dobry. • **Hallo / Hi / Good morning.**
Do widzenia. • **Goodbye / Bye-bye.**
Do zobaczenia. • **See you (soon).**
Do zobaczenia jutro. • **See you tomorrow.**
Do zobaczenia w przyszłym tygodniu. • **See you next week.**
Miło cię (znowu) widzieć. • **Nice to see you (again).**

ZAWIERANIE ZNAJOMOŚCI

Jak masz na imię? • **What's your name?**
Mam na imię... • **I am... / My name is ...**
Ile masz lat? • **How old are you?**
Mam cztery / pięć lat. • **I am four / five (years old).**
Skąd jesteś? • **Where are you from?**
Jestem z Polski / Warszawy. • **I am from Poland / Warsaw.**
Miło mi Cię poznać. • **Nice to meet you.**

ZWROTY GRZECZNOŚCIOWE

Jak się dzisiaj masz? • **How are you today?**
Dobrze, dziękuję. • **Fine, thank you.**
Proszę, masz. • **Here you are.**
Dziękuję. • **Thank you.**
Nie ma za co. • **You are welcome.**
Przepraszam. • **Sorry.**
Nie ma za co. • **That's fine.**

ŻYCZENIA

Miłego dnia. • **Have a nice day.**
Miłego weekendu! • **Have a nice weekend!**
Radosnych Świąt Wielkiej Nocy! • **Happy Easter!**
Wesołych Świąt Bożego Narodzenia! • **Merry Christmas!**
Wszystkiego najlepszego z okazji urodzin! • **Happy birthday!**

POLECENIA OGÓLNE

Bądź / Bądźcie cicho. • **Be quiet, please.**
Narysuj / Narysujcie. • **Draw.**

Otwórz / Otwórzcie książki. • **Open your books.**
Podejdź / Podejdźcie proszę. • **Come here, please.**
Pokoloruj / Pokolorujcie. • **Colour it in.**
Połącz / Połączcie. • **Match.**
Popatrz / Popatrzcie. • **Look.**
Popatrz / Popatrzcie na obrazek. • **Look at the picture.**
Posłuchaj / Posłuchajcie. • **Listen.**
Posłuchaj / Posłuchajcie piosenki. • **Listen to a song.**
Powiedz / Powiedzcie głośno. • **Say it loud.**
Powtórz / Powtórzcie. • **Repeat.**
Powtórz / Powtórzcie jeszcze raz. • **Repeat once again.**
Powtórz / Powtórzcie za mną. • **Repeat after me.**
Spróbuj / Spróbujcie jeszcze raz. • **Try (once) again.**
Usiądź / Usiądźcie. • **Sit down.**
Usiądź / Usiądźcie na dywanie. • **Sit on the carpet.**
Usiądź / Usiądźcie przy stole. • **Sit at the table.**
Usiądź / Usiądźcie w kole. • **Sit in a circle.**
Usiądźcie w parach. • **Sit in pairs.**
Ustawcie się w rzędach. • **Stand in rows.**
Weź / Weźcie swoje książki. • **Take your books.**
Wstań / Wstańcie. • **Stand up.**
Wytnij / Wytnijcie. • **Cut it out.**
Zamknij / Zamknijcie książki. • **Close your books.**
Zaspiewajmy. • **Let's sing.**

ZAJĘCIA RUCHOWE

Biegnij / Biegnijcie. • **Run.**
Ćwicz / Ćwiczcie. • **Do the exercise.**
Idź / Idźcie. • **Go.**
Skacz / Skaczcie. • **Jump.**
Skręć / Skręćcie w lewo. • **Turn left.**
Skręć / Skręćcie w prawo. • **Turn right.**
Stój / Stójcie. • **Stand still.**
Zatańcz / Zatańczcie. • **Dance.**

PRZYGOTOWANIE DO POSILKÓW I LEŻAKOWANIA

Myjemy ręce. • **We're washing our hands.**

Czas na śniadanie. • **Time for breakfast.**

Czas na obiad. • **Time for lunch.**

Czas na podwieczorek. • **Time for a snack.**

Czas na leżakowanie. • **Time for rest.**

Wychodzimy do ogrodu. • **We're going into the garden.**

UBIERANIE I ROZBIERANIE SIĘ

Założ / Założcie buty. • **Put on your shoes.**

Założ / Założcie ubrania. • **Put on your clothes.**

Zdejmij / Zdejmijcie buty. • **Take off your shoes.**

Zdejmij / Zdejmijcie ubrania. • **Take off your clothes.**

POCHWAŁY

dobrze • **good / well done / good job**

bardzo dobrze • **very good**

świetnie • **excellent**

PROSTE PYTANIA I ODPOWIEDZI

Co to jest? • **What is this?**

To jest piłka. • **This is a ball.**

Jaki to kolor? • **What colour is it?**

To jest biały. • **It's white.**

brązowy • **brown**

czarny • **black**

czerwony • **red**

niebieski • **blue**

pomarańczowy • **orange**

zielony • **green**

żółty • **yellow**

Czy umiesz...? • **Can you...?**

Czy umiesz grać w piłkę? • **Can you play football?**

jeździć na rowerze • **ride a bike**

latać • **fly**

liczyć • **count**

plywać • **swim**

rysować • **draw**

śpiewać • **sing**

tańczyć • **dance**

Tak, umiem. • **Yes, I can.**

Nie, nie umiem. • **No, I can't.**

Umiem... • **I can...**

Czy lubisz...? • **Do you like...?**

Czy lubisz czekoladę? • **Do you like chocolate?**

banany • **bananas**

gruszki • **pears**

jabłka • **apples**

mleko • **milk**

marchewki • **carrots**

pomarańcze • **oranges**

Czy lubisz grać w piłkę? • **Do you like playing football?**

jeździć na rowerze • **to ride a bike**

latać • **to fly**

liczyć • **to count**

plywać • **to swim**

rysować • **to draw**

tańczyć • **to dance**

śpiewać • **to sing**

Tak, lubię. • **Yes, I do.**

Nie, nie lubię. • **No, I don't.**

Lubię... • **I like...**

Planeta dzieci

Multipianeta przestrzeń nowych możliwości

Multipianeta to aplikacja multimedialna dla nauczycieli korzystających z cyklu *Planeta dzieci*

- ◆ **elektroniczne wersje *Kart pracy i zeszytów dodatkowych*** – sposób na skuteczną pracę z grupą przedszkolną,
- ◆ **elektroniczne wersje wzorów z *Kącika Dobrego Startu*** oraz animacje prezentujące sposób ich kreślenia w rytm piosenki – nowoczesna pomoc w pracy Metodą Dobrego Startu,
- ◆ **aplikacja *Kodowanie*** – elektroniczna wersja publikacji *Kodowanie*,
- ◆ **aplikacja *Tabela*** – do ćwiczeń rozmachowych i kreślenia znaków,
- ◆ **słuchowiska o wartościach** – 20 opowiadań o wartościach, czytanych przez grupę aktorów z oprawą muzyczno-dźwiękową,
- ◆ **gry** – atrakcyjne multimedialne ćwiczenia dla dzieci nawiązujące do tematów tygodniowych w cyklu,
- ◆ ***Planeta dzieci*** – piosenka z zabawą,
- ◆ ***Sensografia*** – elektroniczna wersja wielozmystowej monografii litery i liczby.

3
lat

4
lat

5
lat

6
lat

WYDAWNICTWA
SZKOLNE
I PEDAGOGICZNE

wsip.pl
sklep.wsip.pl
infolinia: 801 220 555